

ને વાજળી હક મલયા હોયતો પરસંગ પડે તારે તેઓ પોતાનાં વડીલોનાં માન, કુટુંબ પરિવારનાં સુખ, દોસત આગતાઓના ક્ષાએદા, પાર પહોસીઓનાં રખશાણુ તથા દેશીઓનાં કલાણુ માટે (ધણુ ખરા દેશીઓ ધારેછે તે કરતાં) અતીથણું કરી શકેછે, એમ ઉપર જાણાવેજા સરખા પુરુષોના મનમાં ઉતારવાને એવા સ્ત્રીઓની કમાલીઅતના દાખલા ઘણા અસર કરનારા થઈ પડેછે. એક કુલવંતી પારસી બાનું જે પોતાની બેહુનીઓનો તરીકો વધેલો તથા પોતાના ટોલા અને દેશીઓની હાલત શુધરેલી જોવાને સદા આરજીમંદ રેહેછે તથા એવી મતલબના કામોને પોતાની શક્તી મુજબ મદદ કરવાને દીલ શુરદો રાખેછે, તે બાનુની મરજ થઈ કે એવા દાખલા કોઈ કોઈ વાર અને બાગી તુટી રીતે આપવામાં આવેછે, તે કરતાં થોડાકનો સંગ્રહ કરી તે એક પુસ્તકમાં રચ્યા હોયતો, તેથી ઘણા ક્ષાએદો થાય. એવું પુસ્તક આગા વીમાર રાખનારા પુરુષોની સામને ધરવાને સદા કામ આવે એટલુંજ નહીં, પણ તેથી આપણા લોકોના, તેમાં મુખીઅ કરી પારસીઓના, ધરગતુ વાંચવા લાએક ગરંથોમાં હુમેરો થાય, સ્ત્રીઓને ગમત સાથે ગનાન મને, નાધલી અબલાઓને ખુશી આપનારો અભયાસ અને ઉમરે પોંદ્યેલી બાઈઓને કીરતી મેલવવાની હોંસ થાય. એવું એકાદું પુસ્તક બનાવવામાં આવેતો એ બાઈએ પોતાની પાસથી સારી મદદ કરીને લોકોમાં ઘણીજ સસતી કીમતે તેનો ફેલા

વો કરાવવાની તઈઆરી બતાવી. તે મુજબ આ નાથ
લો ગરંથ રચવામાં આવ્યોછે.

સ્ત્રીઓ વીશે વગર આધારે આડા વીચારો આપના
રાઓને હલકા પાડવા સાડ સ્ત્રીઓની તારીફ કરવાની ને
મ હીયાં રાખી નથી. એ ગરંથને મદદ કરનારી બાઈ
ની ઇચ્છા એટલીજ કે તેની પંથનીઓ કેવી સફરમી દી
કરીઓ, કેવી મેહુરબાંન બેહુનો, કેવી પતીવરતા બાએડી
ઓ, કેવી લાએકીવાળી ઘર ધણીઆણીઓ, કેવી રૂડી
માતાઓ, કેવી કુટુંબ પરવર સગીઓ, કેવી માયાલુ સા
હેલીઓ, કેવી લલી પડોસણો, કેવી દેશહીતકારી ત
થા તમામ આદમી જાતનું ભલું આહુનારી સ્ત્રીઓ, અ
થવા દુકામાં કહીએતો કુનીઆમા કેવાં પરોપકારી તથા કી
મતી પરાણી છે, તે પોતાની મેલે દેખાઈ આવે એમ એ
ગરંથ તઈઆર કરવો. એ બાઈની એ ઇચ્છા બર લાવ
વાને બતાવનારે પોતાની શક્તી મુજબ મેહુનત કીધીછે.
એમાં જેટલી વાત દાખલ કીધીછે તે ઉપરાંત આગળા ત
થા હાલ જમાનાની બીજી ઘણી વાતો વધારી શકાતે, સ્ત્રી
ઓની ઘણી મનશક્તી અને ઉત્તમ ગુણોની મોહટી કી
મત બતાવવાને ભોપાલવાળી સેકંદર બેગમ, જંહાસીની
મરનાર રાણી, તથા ગોવાલીઅરવાળી બાઈજાબાઈ સર
ખી હીમતવાંત અને હુશીઆર, અમેરીકાવાળી મીસટ
રીસ રૂટો સરખી કાબેલ અને પરોપકારી, ઇંગલંડવાળી
મીસટરીસ જેમીસન સરખી શુધરાઈને આહુનારી, મદમ

ફેફર સરખી જગત પરસીધ હીમતવાન મુસાફર, ફરાંસ વાળી જરજ સાંડ સરખી ગનાની અને ઉંડા વીચારવાળી ઝોરતો ઈતીઆદીના દાખલા આપી શકાત. પણ આ નાધલાં પુસતકનાં કદ પરમાણે એમાં જેટલું સમાઈ શક્યું છે તેટલું જ એની મતલબ સાડ બસ છે. એ પુસતક વાંચ્યા બાદ નાજુક પંથનીઓની શક્તી, લાએદી, ઉપયોગી પણ તથા હુક વીશે દેશી લોકો પોતાના વીચાર શુધારશે કે નહીં અને સ્ત્રીઓના સદગુણોનો લાભ પોતાની મંડલીને મળે એવા ઈલાજો કરશે કે નહીં તે તેલોકની સારાં માઠાંનો ફરક પીછાણવા તથા પોતાનાં ખરાં સુખ સામાં છે તે સમજવાની શક્તી પર આધાર રાખે છે.

આ ગરંથની એક હજાર નકલ છપાવી પરગટ કીધી છે. દરએક નકલની કીમત એટલી થોડી લેતી કરી છે કે એ સંધી નકલો અપી જાય તોખી એની છપાઈ, બંધામણ તથા કાગલનો ખર્ચ માન માન નીકળી રહેશે. પણ એ પુસતક જે વાંચનારી આલમને પસંદ પડશે અને તે સંબંધી રાખેલી મતલબ થોડે હીરસેખી બર આવશે તો એને મદદ કરનાર પરોપકારી બાનુને અતી મોહારો લાભ થવા જેવી ખુશી ઉપજશે.

આ ઝાપડીનું માલિકપણું ધારા મુજબ સરકારમાં નોંધાવ્યું છે
અને એના માલિકની પરવાનગી વીનાં એ
છાપવાને કોઇને હક અથવા છૂટ નથી.

સાંકલિકા.

	પૃષ્ઠ.
માહારાણી વીકટોરીઆ	૧
મીસ નાઇટિંગેલ	૯
મીસટરીસ માનટેગીઊ	૧૬
લેડી હેસ્ટીંગસ	૨૪
મીસટરીસ સ્મીથ	૨૬
લેડી લાધામ	૨૯
રાણી શ્રીનીપા	૩૦
ક્રાંકીટેસ આપ સાલીસપરી	૩૬
મીસટરીસ પારબોલડ	૪૨
મીસટરીસ હમ્પીનસન	૪૪
મીસટરીસ હાવરડ	૫૧
મીસ કારલોંગ	૫૪
ડએસ આપ કેવનશાએર	૫૬
લેડી નીટીસડેલ	૬૦
મીસટરીસ બ્લાકઊએલ	૬૮
મીસ ચેર	૭૦
આગનીસ હેટાટ	૭૪
રાણી કારોલાઈન	૭૬
મડમ ડી આરબસે	૭૭
એક ડાહી મા	૮૮
મીસટરીસ ફ્રાઈ	૯૦
મારગરેટ ડોગલાસ	૯૯

લેડી સેવ..	સર. ૧૦૦
એક બાહદુર બાએડી.. ૧૧૦
સારીકા.. ૧૧૧
તારાબાઇ.. ૧૧૩
કુમારપાનની રાણી ૧૧૬
દુરગાવતી.. ૧૧૪
અકબદશાહ પાદશાહની રાણી.. ૧૨૭
પદમાંની.. ૧૨૬
દેવલદી ૧૩૦
સુજતાના રીજાબા એગમ ૧૩૫
રૂપનગરની રાજકનેઆ.. ૧૩૮
મીરાબાઇ ૧૪૦
જસમા.. ૧૪૧
ગનોરની રાણી ૧૪૪
પન્ના ૧૪૬
મધનજદેવી ૧૫૦
ગોતીબીબી ૧૫૨
પુતાની મા.. ૧૫૪
અવીઆર.. ૧૫૬
રજપુતણી રાહદારી.. ૧૫૮
શ્રી બીકાનીરની રાણી.. ૧૬૧
ચાંદબીબી ૧૬૭
મીનાબાઇ.. ૧૬૮
કીશન કુમારી.. ૧૭૨
અહાલીઆબાઇ.. ૧૭૬
પાનથીઆ.. ૧૮૮
જેનીઆ.. ૧૮૫
કારનીલીઆ ૧૮૮

ગોરશીઆ..	સરે. ૨૦૭
ખારીઆ.. ૨૦૭
ગાલપરનીઆ.. ૨૧૨
મા ખાપને ધવાડનારી દીકરીઆ.. ૨૧૪
હીપેશીઆ.. ૨૧૬
આપીનેસ આં ધુડોશીઆ.. ૨૧૮
રોમેનસ આરછરસની બાએડી.. ૨૨૭
અમલસોનથા.. ૨૨૫
પાટેમીએના.. ૨૩૦
ગીનોખીઆ.. ૨૩૨
આખાનની બાએડી.. ૨૩૪
કાલા તથા એરેરા.. ૨૪૧
ગોમેદા.. ૨૪૫
મીન.. ૨૪૬
હુલીના કોરનારો.. ૨૪૮
મરાયા આગનેસી.. ૨૫૧
સમયસુચકતા વાળી મા.. ૨૫૪
હેનગીધન.. ૨૫૬
કાંજીટેસ પોટોકા.. ૨૬૦
એક રૂશીઆન શાહમદી.. ૨૬૨
પરાસકોવી લોપોલોશ.. ૨૬૫
મડમ ગરોશીઅસ.. ૨૭૬
મડમ પારનીવેલડટ.. ૨૮૦
ઈસામેલા.. ૨૮૧
આગસટાઈના.. ૨૮૮
એક દેઆનતદાર વીધવા.. ૨૯૦
રાણી એલીએનોર.. ૨૯૧
બુવેરીઆની ડ્રેસ.. ૨૯૬

મડમ કલાપચંદ્રાદ્ર	મૂ. ૨૮૮
કારોનધન હરશેલ ૭૦૨
એક દેશ હીતકારી અવલા ૭૦૭
હામેન ૭૦૫
સીંધીલા ૭૧૧
જોઆન આય આરક ૭૧૨
કાનરકાનરીઆ હી સીંગેલી ૭૨૨
બજાનચી રેમોનડ ૮૨૫
પરીનસેસ આય કોનટ ૭૩૦
મડમ હી મીરામીઅન ૭૩૧
હેનરીએટ ગારડન ૭૪૧
જીનીવીવી ૭૪૫
લા બજાનડ ૭૫૬
મડમ રોલાંન ૭૫૮
મડમ બોનાપાર્ટ ૭૭૨
કાંજિટેસ લાવાસેટ ૭૭૬
મડમ રહેલ ૭૮૫
મડમ ગીંગો ૭૮૬
સમયમુચકતા વાળી સ્ત્રી ૭૮૨
એક દેઆનનદાર સ્ત્રી ૭૮૭
ખરી દાઈ ૭૮૫
મારકેસા આસેલી ૭૮૬
મીસટરીસ બ્રાઆશીગટન ૪૦૬
મીસટરીસ બ્રાએર ૪૦૮
કાકટર ઇન્ડીગ્નેય પ્રલાકબ્રાએલ ૪૨૦
મીસટરીસ પાટન ૪૨૭
મા બાપને અચરત સરીખી મદદ કરનારી દીકરી ૪૭૧

સદગુણી સ્ત્રી ઓ.

માહારાણી વીકટોરીયા.

આપણી માહારાણી વીકટોરીયા તા. ૨૪ મી મે
એ સને ૧૮૧૯ ને દીને જનમી હતી. એનો બાપ રીક
ક આવ કેટ એને નામલી મેલી ખરણ પામીગ્યા. એને
કેળવવાનું સંધું કામ એની માને માથે પડીકું. એ કામ કરવા
સંબંધી તે માએ કસુર રાખી નહી. વીકટોરીયા તા. ૨૦
મી જુન ૧૮૩૭ ને દીને બરીટીશ સલ્તનતની વડી થઈ.
એને તાજ પેહરાવવાની કીરીયા તા. ૨૮ મી જુન ૧૮૩૮
ને દીને થઈ. એ તામદાર બાનુના લગન એના સગા શ્રી
જરમનીના - સેકસકોબરગ તથા ગોથાવાગા પદીનસ આલ
બરટ સાથે તા. ૧૦ મી ફેબ્રુઆરી ૧૮૪૦ ને દીને થયાં.

હાલ જમાનાના પેટુલી પદવીના હાકમોની સજ્જા
વીકટોરીયા એક ઝલકતું ગોહર છે. ધંગસંડના રાજવડેપ
નો એ રાણી પુર પરકાશતો સીનારો છે. જેટલા હુકુમો
પર એ રાજ કરેછે તેટલા બધાપર એના કોઈ વડવાએ ક
ધી અમલ કીયો નોહતો. એની કારકીરદીના વખતે
બરીટીશ સલ્તનતનું બલ જેટલું મોહકુ છે તે કરતાં વધુ

કોઈ બીજા રાજા રાણીના વખતમાં નોહતું. એના કા
જુ જોડો બોહજો છે તે કરતાં જોઆદે કોઈ બીજા રાજવા
બાનો નથી. એના સાચા તજે પરજની આબાદાનીનો
જોવો વધારો થાએ છે તે કરતાં સરસ કોઈ આગળા બરી
દીરા હાકમના વખતમાં થયું હોએ એમ દીસતું નથી. એ
સંધા સખબોને લીધે વીકટોરીઆ રાણી વાનખીની રાહ
આ જમાનાની પેહલી સ્ત્રી ગણાએ છે. એ નામદાર સ્ત્રી
નો રાણી તરીકેનો ટુક હેવાલબી આ ગરંધમાં દાખલ ક
રી શકાતો નથી. એના વખતને લગતી રાજદોઆરીબી
નાઓ તહુરેવાર તથા પુષ્કલ છે. તેઓનું વરણન કરવાનું
કામ તવારીખ બનાવનારનું છે. અતરેતો કુકત થોડીક
એવીજ બીનાઓ જણાવવાની મતલબ રાખી છે કે તેઓ
થી માલુમ પડે જે વીકટોરીઆ જેવી માહા કીરતીવાંન
રાણી છે તેવીજ પરતાપી સ્ત્રી છે. વળી એ સ્ત્રીના સદ્ગુણો
નું વીસતારી વરણન કરવાને પણ હાલ બનતું નથી. સખ
બ કે એ જે નેક કામો કરે છે તે ઘણી ઘેજા એકાએક જ
હુરમાં આવી શકતાં નથી. પણ જે કાંઈ જણાયું છે તે પર
થી કેહવાને બની આવે છે કે બાએડી, મા, પડોસણ ઇતી
આદી તરીકે વીકટોરીઆ માહારાણી નકલ કરવા જોગ સ્ત્રી
છે. કુનીઆમાં પેહલા દરજ્જાના રાજની લાએક વારસ
થવાને એ બાનુએ નાધપણથી નીશાંનો બતાવી હતી. સ્ત્રી
ના નાજુક બાંધા યોગની કમરત કરવાને એ આલસ ક
રતી નોહતી. મોહટાં કુલની શાહજાદોના મનને ઘટતો
ઝલકાટ મલે તેવી વીદીઆ ભણવાને તાખુરી બતાવ
તી નોહતી. પેહલે દરજ્જાની બાનુને જેબ આપે એવી
નીતી અને સદાચરણ વીશેના સખકો લેવાને કંસી ગફલ

ત કરતી નોહતી. રાણી થવા આગમ્ય મોહટા જોડા
અને ઘટતો પોશાક પેહરી સઘલી રૂતુઓમાં મેદાનપર એ
કેવી શીતાબ ચાલતી હતી તે ઘણા ઘરડાઓ હજીર ધ્યાન
કરેછે. એક વેળા પોતાની પાસના પર્થસા ખરચાઈ રેહવા
બાદ કાંઈ કપડું લેવાને એનો ઘણો શોખ થયો. તે ઉધાર
આપવાને દુકાનદાર બજાઈ થયો. પણ તે વસતુ ઉધાર લ
ઈ એક રીતે કરજદાર થવાને એણે કેવા ઠરાવથી ના પા
ડીકં હતું તે ઘણાં લોકને ખબર છે.

વીક્ટોરીયા રાણીમાં એક દેવ ઘણી વખાણવા જે
ગછે. તે સમજેછે કે હરેક કામ વીશે ઠરાવેલે વખતે હા
જર થવાની સંધાં આદમીઓની ફરજ છે. તેવાં કામો સં
બંધી ને લોકો કસી આગેવાની ફરવાનાં હોય તોએ
મુખીઅ કરી એ ફરજ વીશે કસી ગફલત કરવી સજાવાર
નથી. ઠરાવેલા વખતપર તેવાં લોકે ધેઆંત નહી રાખ
વાથી તેવાં કામો મનમાનતી રીતે થઈ શકતાં નથી. વ
ળી તેઓએ અસુર દીધાથી બીજાં ઘણાં લોકોના કારોબાર
માં અગવડ થાયે તથા તેઓના લાલને નુકસાંન વટીક
પોહ્યે. એમ સમજી આપણી રાણી હરેક કામ સાડ ઠ
રાવેલે વખતે મુકરર કરેલી જગોએ હાજર થાયેછે. કોઈ
વેળા અકસમાત ટીલ થાયે તો તે વીગે દીલગીરી જણાવ
વા વગર રેહતી નથી.

સંપત્તી મુજબ ખરચ કરવો વીક્ટોરીયા પોતાની તે
હકીક ફરજ સમજેછે. નાઈપણમાં પારલામેન્ટથી એને
મલતા લવાજમા વીગે લોકોના એવો વીચાર હતો કે ઉ
ખર પરમાંણે એને ઘણા વધારે પર્થસા મલતા હતા. એ
પર્થસાની રકમ જે ખરેખર પ્રધારેજ હોયે તોબી એને તે

મલીઆથી હાલ કોઈને નાખુશ થવાનું કારણ રહ્યું નથી. કેમકે તેવા પદસાને એ રાજકનેઆએ ઘણા વખાણવા જોગ ઉપીઆગ કીધા હતા. તેમાંથી એ બાનુ પોતાના દરજ્જા જોગનો ધરતો ખરચ કરતી. જે કાંઈ બાંકી રહેતું તેમાંથી આ બાપનું કરજ આપતી. એ નામદારની એવી કરકસર તથા દેઆનતદારી સદા કાએમ રહેલી જાણવામાં આવીછે. આગળા બરીટીશ રાજાએને જે લવાજમો મલતો હતા તે સંધે એશ આરામમાં ખરચવા ઉપરાંત તે એ ઉડાઉપણે મોહટુંકરજ કરતા હતા. તે કરજનો બોજો રઈએતપર પડતો તેથી લોકો નાખુશ થતાં. તે કરજ આપતી વખત પારલામેન્ટની સભા એવો કરોધ બતાવતી કે તેથી તેવા કરજદારોને માફ લાગતું. પણ વીક્ટોરીઆ રાણીએ આજ સુધી એક દોકડાનું કરજ કીધું નથી. પોતાની ઉમરમાં તથા કબીલામાં વધારો થવા છતાં પોતાને મલતો લવાજમો મહેથી આખરુ સુજબનો ખરચ એ બાનુ કરતી આવીછે. તે ખરચ એવી કરકસરથી કરેછે કે દાન પુન તથા સખાવત કરવાને સદા કાંઈ ફાજલ પાડેછે. વીદીઆ તથા હુનર વાળાં આદમીઓને એ બાનુની મદદ મહેછે. ગરીબ નાચારોને અગતની સાહેતા કરવાથી એ કબુ હાથ ખેંચતી નથી. પોતાના સેવકોની ચાકરી સુજબ તેઓને બખશીશ આપવાને સુકતી નથી. એ શાહજાદી કદરદાન શેઠાંણી હોવા વીશે કસો શક નથી. રૂશીઆની છેલલી લડાઈને વખત શ્રી કરીમીઆના જખમી તથા દ્રાએલી શીપાહીઓને માટે ગરમ કપડાં, સુરખા, બીસકોટ વીગરેની વસત્રુના મોહટા જઠા પોતાની ખાનગી પુછમાંથી એણે પોહચતા કીધા હતા, તેની દેશી લોકને ઇઆ

દ હજી. પોતાની ચાકરીમાં જખમી થયેલા શીપાહીઓની ખબર લેવા તથા તેઓને દેલામાં આપવાને કાજે બરાખોમાં ફરતાં એ ઘણી વેળા નજર પડીછે. તેવે સમયે ઘટતું નજર આવે તેવાં આદમીને પોતાની ગાંઠથી નવાજવા અથવા પોતાના ભરથારની ખાસ્તે જખમીશ કરાવવાને એ ચુકતી નથી. પરજનાં લોકોનું કલાણુ થાયે તેવાં કામોને નાંણાંની મદદ કરવાને નામદાર વીક્ટોરીયાએ કીધી ના પાડેલું જાણવામાં આવીકું નથી. સુધરાઈ તથા વીદીઆ હુતરના ફેલાવાની ગોઠવણો સંબંધી આગેવાની લેવાને એણે કશું આલસ કીધી નથી. પરજ ઉપીઓગી કામો સાથે એનું નામ સદા કેવું જોડાયેલું રહેછે તે વારેવાર સહકોઈના સાંભળવામાં આવેછે. એ બાનુ પરો પકારી હોવા વીશેની તહરેવાર વાતો ચાલેલીછે. પોતાના મેહનોની આસપાસનાં ગામડાંઓમાં વસનારાં ગરીબ લોકોની એ સદા બરદાસ રાખેછે. તેઓની ઝુકડીઓમાં જઈ તેઓની ખબર લીએછે. તેઓનાં છોકરાંઓને રવીવારને દીવસે એકડાં કરી ધરમ તથા નીતી સંબંધી સારા સબકો આપતી એ ઘણી વેળા જણાઈછે. એ મોહટે દરજજેની બાનુમાં મગરૂરી અથવા વડાઈનો એક અંશબી નજર આવતો નથી. પોતે સદા ગંભીરાઈ તથા નમરતાથી રહેછે. પોતાની કોઈ સાહેલીએ અથવા ઓળખીતી ઓનેબી કસો અનઘટતો લાડ કરવા દેતી નથી.

ભરથારની બાએડી તરીકે એ કુલવાંન સ્ત્રીની આપણુ જોટલી વખાણુ કરીએ તેટલી ઘટતી છે. એનો દરજજો અતી ઘણો મોહટો છે. એનું કુલ પરીનસ આલબરટ કરતાં ઘણું નામીયું છે. તે શાહજાદાનો મરતબો અને જા

હાજલાલી સરવે એ વરે છે. પણ બાએડી તરીકે તેની સાથે એ એવી રીતે ચાલે છે કે જાણે એનાં સરવે સુખ અને મરતબો ભરથાર વરેજ હોય. મોહબત, માયા, વફાદારી તથા સાલેસાઈથી માહારાણી વીકટોરીઆ પોતાના ભરથારને એટલું બધું સુખ આપે છે તથા તેને એટલો બધો મધન રાખે છે કે તેથી જોઆદે કોઈની અદના અથવા આલા પુરૂષની બાએડી કરતી હોય નહીં. પોતાની ચાલથી ભરથારને સુખી રાખવો તથા પોતાના વગથી તેનો મરતબો વધારવો એની સદા ખાએશ છે. એ પતીવરતા બાનુની આતો એક સાધારણ વખાણ છે કે ઇંગલંડના રાજકુમારાં રાજા રાણીઓની ઈબતને જ બદનામીને ડાગ થાય તુલક લાગેલો રહ્યોતો તે બીલકુલ ઘોઈ નાખવાનુ માન વીકટોરીઆને ઘટે છે. એના રાજની કીરતીના સરવેથી કટકા શતરૂબી એ બાનુની આબરૂપર એકબી સખુ ન લઈ જવાને કસું કારણ મેલવી શકીઆ નથી. એની લાએડીથી આસપાસનાં સંધાં લોકોપર સારી અસર થઈ છે જોથી સંધાં પહુરેજગાર લોકો એનીપર કીદા રેહ છે.

વીકટોરીઆ રાણીને ખાતા તરીકે જોતાં આપણને હરખ ઉપજ્યા વીના રેહતો નથી. એનાં બચાં કેવાં નીકળવાને લોકો ઉનેદ રાખે છે તેપર ઘેઆંન આપી તે બચાંઓની ઘટતી તરબીઅત કરવાને એ કરી ખામી રાખતી નથી. પોતાના કુવરો તથા કનેઆએને સલુક તથા આબરૂથી દરજ્જે જળવવા શીખવાને એ સદા સમજાવતી આવી છે. બચાંઓ પોતાના દરજ્જાની ગુમાની અઅથવા તકુબરી કરી આડાં નહીં ચાલે તે વીશે ઘટતી તકેદારી એ રાખતી આવી છે. તેઓ દેશના ધારાને માન આ

પે તથા આપખુદીથી ગરીબ આદમીઓના હુકમર કમો હુ
મલો નહી કરે તે બાબે ઘણી ચોકસાઈ રાખેછે. એના વ
હો કુવર પરીનસ આવ વેલસ જે એના રાજનો વારસ છે
તે એક વેળા નદી કાંઠે ફરતો હતો. તાંહાં પાસેના ગામ
માં એક છોકરો રેતીના ઢગ કરી રમતો હતો. તે ઢગ એ
ક બે વાર એ કુવરે ભાંજી નાખીઆ. ગામડીઆના છો
કરાએ સમજાવીને તથા ગુસ્સે થઈને એ કુવરને વારીઆ.
પણ પોતાના દરજ્જાપર મુસતાફ રહી કુવરે કશું માની
ઈ નહી. તેણે ફરીનેબી પેલા છોકરાની રમતમાં ખલલ
કીધી. તે છોકરાએ ખીજવાઈને કુવરને મુકી વટે ખુબ
મારીઆ. સુજલી આંખ અને લાલ કોઠું લઈ કુવર મા પા
સે ગીઆ. તાંહાં પોતાના હાલ વીશે ફરીઆદ કીવી. મા
એ તે વીશે સખખ પુછીઆ. ખત્રું કારણ જાણી લઈ તે બો
લી કે કુવરને કમો હુક નહી હતો કે પેલા છોકરાને હુલાક
કરે. કુવરની આડી ચાલ માટે તેને સજા થઈ તે ઘટતી
જ હતી. તે જો નહી થઈ હોતે તો એ પોતે તેને શાસન
કરતે. એમ બોલી પેલા છોકરાને તેરી મંગાવીઆ. તેને
મુતલગ ધમકાવીઆ અથવા બીધરાવીઆ નહી. હેતથી તે
ની હીમતની વખાણ કીધી. સમજાવીને કહીક કે એ વે
ળા તેણે જે કાંઈ કીધું હતું તેની ચીંતા નહી. પણ ફરીથી
તેમ કરવું નહી. કેમકે હરેક બચાંને જો કોઈથી કુખ થા
એ તો પોતાનાં વડાં પાસે જઈ ફરીઆદ કરી તે વીગેની
દાદ આહવી જોઈએ. એમ નકરતે પોતે મારામારી કરવા
થી છોકરાંઓને આગળ જતે ભુંડી ટેવ પડેછે. તેઓ હરે
ક બાબદમો પોતાનો ઈનસાફ પોતેજ કરવા જત્યેછે. તેણ
થયેથી અનેક પરકારની ખરાબી નીપજેછે. એટલીથી

આમણુ આપી તે છોકરાને છોડી મેલીઓ. એ શીખ્યા મણુ ગુસ્સાથી નહી પણ તે છોકરાના હીત માટેજ આપી હતી. તે વીશેની સામેતી એકે તે છોકરાને સારી કેળવણી મલવા સાડ રાણીએ તકેદારી રાખી. પોતાનાં સંધાં બચાં એને વીધીઆ હુનર શીખવવાપર એ બાનુ સદા ખંતી છે. પરીનસ આવ વેલસ એક પહુલો હુશીઆર શાહુજદો ગણાએછે. તેનાં ગનાનમાં વધારો થવા સાડ મુસાફરી કરવાને એ માતાએ તેને બલામણુ કીધીછે. તે મુજબ ચાલી એ શાહુજદો જુદા જુદા મુલુકોમો ફરી તાહાનાં રાજપાટ તથા લોકોની રીત ભાત વીશે જાહીતદારી મેલવતો રેહછે. એ રાણીનો બીજો કુવર ચાલકરેડ દરીઆ વરધીનુ કામ શીખવા તથા દરીઆઈ ફેમનાં સરદારનો એહદો ચલાવવાને લાએક થવા સાડ ફુનીઆની આસપાસ સફર કરવા નીકળેલોછે. તે વીશે દેશી લોકો અનજાણાં હશે નહીં. એની વડી કનેઆ શ્રી પુરુશીઆના શાહુજદાની બાએ હી ઘણી ગુણવંતી તથા કાબેલ છે એમ આપણે સાંભળીહુંછે. બીજી કનેઆબી સરવે પરકારે લાએકી વાળી જીવાન અબલા છે. વીકટોરીઆ રાણીનાં છોકરાંને જ રીતે ઉધારવામાં આવેછે તેથી તેઓ આગળ જતે ભંલું કે હવાડનારાં નીકળવાની ઉમેદ રેહછે. એ બચાંએના શીખશકો સંધી પરકારે લાએક હોવા વીશે રાણી એકસાઈ રાખેછે. તેઓ અભીઆસમાં કેવો વધારો કરેછે તે વીશે ની એ ખુખપરખ કરતી રેહછે. એલમ હુનર તથા બીજાં સારાં કામો સાડ મલતી મીનલસોમાં જતી વેળા માહારાણી બચાંએને સાથે તેડી જાએછે. તાંહાં પોતાના કામ ના દાખલાથી તેઓને પરમાણીક થવાને ઉસકેરેછે.

ધસવર કરેને વીકટોરીઆ સરખી સદગુણી રાણી
આપણે માથે ધણુ સુધી જીવતી રેહ !

મીસ નાઈટીંગેલ.

હુનીઆના મામલાપર ઘેઆન રાખનારા લોકોને
દીસતુંછે કે આદમી જાતનાં ભલાં માટેના કામો સંબંધી
સ્ત્રીપંથ અનેક પરકારે ઉપીઓગી છે. હાલ જમાનામાં એ
વાં ઉપીઓગીપણા માટે પરખીઆત થએલી ખુખીઆ સ્ત્રી
ઓમાંની એક મીસ ફ્લારેનસ નાઈટીંગેલ છે. શ્રી ઇંગ
લંડ મધે હામપશાએર પરાંતવાળાં એક પુરાણા અને આ
ખરદાર કુટુંબની એ બાઈ મોહટી શોભા છે. તવંગર મા
બાંપે એની કેળવણી સાડ પઢસા ખરચવા તથા ખખરદાર
રી કરવામાં કસુર કીધી નહી. એની જાતી શક્તી સરસ
હાવાથી કેળવણીનો લાભ એને જલદીથી અને સારી પઢે
પરાપત થયો. શીખશકો પાસેથી અને ચોપડીઓમાંથી મ
લેલાં ગનાનને મુસાફરી કરી એણે પુખ્ત કીધું. હાલ જ
માનામાં મુધરેલા દેશ મધે મોહટે વાઘેના દોલતમંદ બાપ
ની દીકરીને શોભા આપનારાં જ વાના તે મીસ નાઈટી
ંગેલમાં એકડાં મલેલાં ઉતાવળે દીસીઆં. તે કાંઈ એમ
નહી કે જાતી ખુબસુરતીને વધારે દેખામણી કરવાને એ
બાઈએ કીમતી ઘરેણાં તથા ઉંચાં કપડાં ઘણાં સંધરીઆં.
એમ નહી કે દોલતની વખાણ કરાવવા સાડ ખાનાં પી
નાં અને રંગ રાગ કીધા. એમ નહી કે જાહોજલાલી બ
તાવવાને કીમતી રાચ રચીલાંથી શીનગારેલાં મંદીરોમાં

વાસો કીધો. એમ નહીં કે સાહેલીઓમાં સરસ થવાને
 એશાકી ગાડીઓ અને તેજ ઘોડાઓ રાખીઆ. એમ
 નહીં કે મોહટાં બાઈ કેહવાડવા સાડ મોલા અને વ
 ગવાળો વર સોધીઓ. મીસનાઈટીંગેલ એવી તહરાંની
 મોહટાઈ સોધતે તો તે સરવે સેહનમાં તેને મલી શકતે. પ
 લુ એ રૂડી બુધીની બાનુએ કાંઈ બીજાજ તહરેની મોહ
 ટાઈપર પેઆર કીધો. એણે પોતાનાં સુંદર અને નાજુક
 શરીરને નાજુક પણ ઘણી મેહનત ભરેલાં કામોમાં કસ
 વા માંડીઈ. ગનાનનો ઉપીઓગ આદમી જાતનાં બલાં
 સાડ કરવાની ઈચ્છા બતાવી. દોલતને ગરીબોના રક્ષણ
 સાડ ખરચાતી કીધી. કુરસતનો વખત માડાં ભાગ્યેગ
 ના અને કુખી દરદી લોકોની દાદ લેવા તથા તેઓને સુ
 ખ આરામ આપવામાં રોકવા લાગી. દુકાંમાં કહીએ
 તો મીસ ફ્લારેનસ નાઈટીંગેલ પોતાના તન મનની શ
 કતી, દોલત, કાજુ, અનુભવ તથા સંધા બીજાં બલને આ
 દમી જાતની હાલત સુધારવા તથા પોતાના કરતાં ઓછાં
 ભાગ્યેગવાળાંઓના કુખમાં ઘટારો તથા સુખ આરામમાં
 વધારો કરવાના કામ સાડ વાપરવાને સદા તઈઆર રહી
 છે. એ સ્ત્રીએ ઘણીવાર મોહટાં ખાનાંની મીનલસો પડ
 તી મેલી નાચાર કાએલી આદમીઓના બીછાણા પાસે બે
 સી તેઓને દવા આપવા તથા ખવાડવાની મેહનત લી
 ધીછે. નાચ રંગમાં શામેલ થવાનું વીસરી જઈ કોઈ કુ
 ખીઆરાંઓની અરજ સાંભળવામાં રોકાઈછે. ગીત રાગ
 ની મહજ્જ લેવા કરતાં કોઈ નાવારસ આદમીને મરતી
 વખત તેની આગળ રહી તેને દેલાસો આપીને વખત
 ગુજારીઓછે. શેઠ અને ગમત કરવા જવા કરતાં કોઈ

અશક્ત આદમીની મુશકેલાત મટાડવા જવાનાં કામ એ બાઈ પસંદ કરતી આવી છે. ગરીબ પદોસીઓને આશ રો આપતી રહી છે. એ પરમાંણે ભલી મેહનત કરતાં એની ઉમર આસરે છતરીસ વરસની થવા આવી. એ વી મેહનત એવી ગુપત અને એકમારગી રીતે કરતી હતી કે એ બાઈની ખુબી એનાં ઓળખીતાંઓને તથા એનાથી કાએદો પામનારાંઓનેજ માતરે જણાએલી હતી. પણ હવે એક એવો બનાવ બનીઓ કે તેથી મીસ નાઈટીંગેલની કીરતી આખી દુનીઆમાં આશકારાં થઈ. થોડી મુદત થઈ ઇંગલંડ, ફ્રાન્સ, ટરકી અને સારડીની આની સરકારે રૂશીઆનની સામને કરેલી લડાઈ વીશે સરવે કોઈને ઇઆદ હશે. એ લંડાઈમાં ગએલાં ઇંગરેજ લશકરનાં સુખ તથા આરામની બાબદમાં સતાવાળાઓ એ ચલાવેલી તહરેવાર બેદાદી વીશે સરવે કોઈએ થોડું ધણું સાબળીઈ હશે. એ બેદાદી એટલીબધી વધી ગઈતી કે ફ્રાન્સે સાથે લડતાં જટલાં માણશે મારીઆં ગીઆં તે કરતાં તરણ ગણુ વધારે એવી બેદાદીનો ભોગ થયાં. એ બેદાદી વીશે ઇંગલંડમાં જલદીથી ખબર આવી. સીજ વાતની ફરીઆદ સાથે આ ફરીઆદ મુખીઅ હતી કે હા સપીટાઓમાં દરદી તથા જખમીઓની કોઈ દરકાર કરતું નોહતું. તે બીઆરાઓ અગતના ઇલાજ અને આરામ વગર ટોળાંને ટોળાં મરણ પામતા હતા. વઈદો એટલા થોડા હતા કે તેઓથી પોંદમી વળાતું નહી. બીજાણાં તથા તેવો બીજો સામન ઓછો હતો. સફાઈ તથા સુવડાઈ રાખવાને કસા ઇલાજ કરવામાં આવીઆના નહી. કાએલી તથા જખમી શીપાહીઓ કલાકના કલાક મુ

ધી લોહી લુહાંન અને દરદથી હેરાન થતા ગલીય હાલ
 તમાં જાંહાં પડીઆ તાંહાંજ પડીઆ રેહતા. કોઈને ઉંચ
 કીને કાંઈ હલકાં બીછાણાપર નાખવામાં આવતો તો તે
 ના કપડાં બદલાવવાની કોઈ તંભા કરતું નોહતું. કોઈ
 તેનો જખમ સંભારતું નોહતું. કોઈ તેને દવા દારૂ તથા
 કવત આપનારું ખાતું પોહચાડતું નોહતું. તે મરણ પા
 મેતો દેલાસાના સકુન બેલનાર કોઈ દીસતું નોહતું. એ
 હાસપીટાલમાં ચાકરી કરનારા જે જીજ્ઞાસુ આદમી હતા તે
 બેપરવા, નાકદર અને છાકટા હતા. તેઓની સારી ખ
 બરદારીથી જે હજારો જીવ બનચવા જોઈતાતા તે તેઓ
 ની આલસ અને ગફલતથી બરબાદ ગીઆ. એ મીશાલ
 ની ફરીઆદ જારે ચાલી તારે લડાઈની જગોએની હાસ
 પીટાલ સુધારવાની જરૂરીઆત વીશે ચોતરફથી પોકાર ઉડી
 આ. એ સુધારો કરવા વીશેની તકરારને લગતાં તહરેવાર
 મત પડીઆં. તેમાં આ વાત સરવે કોઈએ કબુલ રાખી
 કે દરદી લોકોની સરવેથી સરસ બરદાસ કરનાર તથા હુ
 ખને વખત સઉથી સારો દેલાસો આપનાર સી હોએછે.
 માટે એવો વીચાર ચાલીઓ કે લડાઈની જગોની હાસ
 પીટાલમાં દરદી તથા જખમી લોકોની માહાવજત કરવા
 ને થોડીક સ્ત્રીઓ હોએતો સારું. તે સુજબ કેટલીક આખ
 રૂદાર અને પરોપકારી સ્ત્રીઓએ લડાઈના મથક તરફ જ
 વાની મરજી બતાવી. તેઓમાંથી જેઓ પુરતી રીતે કા
 મ લાએક હોએ તેઓને. ચુંટી દાહડી તેઓની વડી અ
 ને ઉપરીનો આહુદો લેવાને મીસ ફલારેનસ નાઈટીંગેલ
 કબુલ કીધું. એ જખમ બરેલાં કામ માટે મીસ નાઈટી
 ગેલ પોતાના મોભા, લાગવગ અને વાકેફદારીથી પુરત

રીતે લાએક હતી. શ્રી લંડન, એડીનબરો તથા બીજાં મો
હાં શેહરોની હાસપીટાલો તથા બંદીવાનોને સુધારવાની
જગાએ એ જોઈ વળેલી હતી. તાંહાંનો વહીવટ એને
સારી પઠે માલુમ હતો. તેમાં જે શુધારા કરવા જોઈએ
તેપર એણે ઘટતું ધેખ્યાન આપીડું હતું. તે ઉપરાંત શ્રી
જરમનીની એક હાસપીટાલમાં પોતાની ખુશીથી કેટલાક
મહીના સુધી દાઈ તરીકે દરદીઓની ચાકરી કીધી હતી.
લંડન મધે બીમાર સી શીખશકો સાડ સ્થાપેલાં એક ખાતાં
નો કારોબાર ચલાવીએ હતો. એ પરમાંણે સરવે પંરકારે
લાએક થએલી એ બાનુ તથા એના હાથ હેડલ કામ કર
નારી આડતીસ સીએ તા ૦ ૨૩ મી અક્ટોબર ૧૮૫૪
ને દીને ઇંગલંડથી રવાના થઈ. તેની છ અઠવાડીઆં પ
છી નજીક પચાસ સીઓની એક બીજી ટોલી એન કાર
ણ સાડ ગઈ. એ જલ્લી ચોરતો જે રૂઠાં કામ સાડ જ
તી હતી તેપર નેધા રાખી રાહમાં હાકમો તથા પરજના
લોકોએ તેઓને ઘણું માન આપીડું. તે વીથે અતરે કસું લ
ખવાની જરૂર નથી. મીસ નાઈટીંગેલે પોતાની સંગતી
એ સાથે શ્રી સ્કુટેરીની હાસપીટાલમાં કામ કરવાનો ક
રાવ કીધો. એ પરમાંણે એ બાહુદર ચોરતે ધરને આ
રામ, કાબેલ લોકોની વાત વગતની મહુજ તથા બીજાં
અનેક પરકારનાં સુખ છોડી ખુનરેજી તથા માદગીની જ
ગોએ આવી પોતાનુ સુકામ કીધું કે જાંહાં પોતાની સંગતી
એ શીવાએ બીજી કોઈસીએ મલી શકે નહી. તાંહાં સ
હુવારથી સાંહાંજ સુધી અગનાની, ચીથરેહાલ, લોહીકુહા
ન, મરતતોલ, કાએલી અને કમકમાટ ભરેલા નજીસ
લોકોની ચાકરી અને બરદાસ કરવાનુ કામ શરૂ પીઝ ન

સાચાતમાન મીસ નાઈટિંગેલને ઘણી હરકતો થઈ. હા સપીટાલનો કારોબાર ઠરીડાંમ કરતાં તેને દીસીડ કે વર્ધક, કમીસરી તથા લશકર ખાતાંવાળાઓ અગતને વખત એકસંખી બતાવતા નોહતા. તેથી હાસપીટાલના કામને અતીશે હરકત પોહ્યતી હતી. તેમજ હાસપીટાલના વર્ડો, ઉપરીઓ, દવા આપનારાઓ, ખોરાકી આપનારાઓને એક બીજામાં પુરતો બનાવ હતો નહી. તેઓ પેહલાં મીસનાઈટિંગેલ સાથેબી પાધરા ઉતરીયા નહી. તેઓનો સંબો કારોબાર ધીકારવા જોગ હાલતમાં હતો. એ સખમોથી એ બાઈને ઘણો કંટાળો તથા બેજરી આવી. કેટલાક તરાએત આદમીઓથી એની ગોઠવણને ટેકો મલતે નહીતો એના ઉપીઓગીપણામાં ઘણો ઘટારો થઈ પડતે.

મીસ નાઈટિંગેલ પોતાની સંગતીઓ સાથે એક ફેકાં છાપર મલી હાસપીટાલની હાલત તથા હાજત વીશે મન મુખો કરતી. સંધુ કામ ચલાવવાને ગોઠવણ કરી તે મુજબ અમલ કરવાને હુકમ આપતી. સંધા હેવાલ વીશે ઇંગલંડ ખાતેના સતાવાળાઓ તથા બીજા પોતાના મીતરો અને વગવાળાં ઓળખીતાંઓને કાગળો લખતી. એ સીને આરથી પાંચ હજાર કાએલી અને દરદી આદમીઓની ઘણી પરકારની ગરજપર ઘેઆંન આપવું પડતું. તે એવી જગોએ કે જાંહાંનો સંબો કારોબાર ઉપર લણાવવા મુજબ તદન અંધેર અને બીગડેલો હતો. તેવા લોકોને સાચું જ વખતુઓ હાસપીટાલોમાં ખામુખા હાજર જોઈએ તે માં ગવામાં આવે તારે મલતીતી નહી. એક વખત દવા ખુદી પડેલી, બીજી વખત અગતનાં કપડાં ઘટી પડેલાં. તીજી વખત માદાં લોકને લાએકની ખોરાકી મલે નહી. તે

લોકોનાં કપડાં ઘેનાર કોઈ હોય્ને નહી. એ પરમાંણે દરદી
અને કાચેલી લોકની મોહટી સંખીઆનો ઇલાજ કરવા
માં મીસ નાઈટિંગેલને મુશકેલીઅત નહી. તેવા લોકની
સંખીઆમાં દનપર દન વધારો થતો ગીઆથીતે મુશકેલીઅ
તખી વધી. રાત દાહડો ભારી રંજ ખેચવાથી તથા ખુરા મ
રજો ગાંઝેબ આપવાથી એની કેટલીક સંગતીઓ અશક્ત
થઈ પડી. થોડો જણીઓ પાછી પોતાને દેશ ગઈ. તાજુ
ખી માતરે એટલીજ છે કે એવી રંજ અને ચીંતામાં મીસ
નાઈટિંગેલ સરખી સુખ અને લાડમાં ઉધરેલી નાજુક સ્ત્રી
કેમ ટકી શકી. એનું દેખઈતું કોમલ શરીર જાંણે ફોલાદનુ
ઘડેલું હતું. એ સ્ત્રીના હૃદયમાં જાંણે ફરેસતાના ઠરાવ
નો અંશ ઉતરેલો હતો. એ કોઈખી મેહનતથી ઇંટાળી ન
હી. કસીખી મુશકેલીઅતથી નાહીમત થઈ નહી. પોતે મા
થે લીવેલું કામ પાર પાડવાપર મકમપણે ખંતી રહી. એની
કોશેરા અને તદખીર આગળ સંધી મુશકેલીઅનો આસ
તે આસતે મટી ગઈ. દરદી લોકોને સાજા કરી શકે એવી
દવા દારૂ, તેઓને શકતી આવે એવો સારો ખોરાક, તેઓ
ને ગરમી અને સુખ આપે એવાં કપડાં, તેઓનું મન વે
રાએ એવી કીતાબો, એ બાનુની મેહનતથી પોહચતી થ
વા લાગી. એ બાઈ કાચેલી અને જખમી લોકોનાં બી
છાણાં પાસે ખોટી રહી રાત દાહડો તેઓની ચાકરી કરતી.
ધારી અને કસાચેલી છાતીવાળાઓનેબી કમકમાટ છુટે
એવાં દરદ અને જખમવાળાં આદમીઓની આગળ થં
ડે હૃદયે ધીરજથી ઉભી રેહતી. જમ મા પેઆરથી અ
ને હસતે મોહડે બચાંની વેડ કરે તેમ એવાં આદમીઓ
ની એ સ્ત્રી વેડ કરતી. જે કોઈ મરતતોલ થવા અં

હું હોએ તેનો જરાબી દંમ રેહ તાંહાં સુધી તેની પામેથી ખીસતીતી નહી. ગમે એવો યુરો મરજ હોએ પણ તે પોતાને હડવાની ધાસતી તો એના એઆલમાંથી નો હતી. પોતાની બરદાસ તજે પડેલા સંધા લોકોને વા સતે તેઓની હાલત મુનબનુ જુક જુક ખાનુ પકાવવા ના બબરચીખાનાંની ગોડવણુથી એણે કીધી. તાંહાંથી વખતસર સઉને ખાનુ પોહ્યાડવાની તાકીદ રાખતી. તે લોકોના કપડાં ધોવાડવાની તદબીરથી એણેજ કીધી. ઘટ તે વખતે કપડાં ધોવાઈ આવે તેટલા માટે તેહકીક કરતી. રાતને સમે વહદો તથા બીજાં આહુદેદારો ઉંધી જતા તા. રે હાસપીટાલમાં પડેલા માડાં લાએગના લોકો જોઈને હુ વા દેતા કે એક રોશન ચેહરેની માતા હાથમાં બતી લઈ દર રોજ તેઓની ખબર લેતી હતી. તે માતા ખીસ નાઈટીંગેલ હતી. મોહટે પરોટીએથી મધરાત સુધીની ભા રે મેહનતથી જાંણે રાજ થઈ હોએ નહી માટે સુવા જવા ની અગાઉ તે આખી હાસપીટાલમાં કેટલાક માઈલ સુધી હારેદાર પડેલા લોકોની પાસે એકલી ફરી વળતી. એ બા નુ પોતે આરામ કરવાની અગાઉ જાતે તપાસતી કે સરવે કોઈને જોઈતી વસતુ પોહેચાઈલીછે કે નહી. કોઈને કસી અગતની વસતુનો અપ પડીઓછે કે નહી. જીવતાંનો ઈલાજ કરવા અને આરામ આપવાને એ બાનું જમ એ કસાઈ રાખતી તેમ સુવેલાને આબરૂથી દફનાવાની ગોઠવણુ કરવાને ભુલતીતી નહી. એવી સંધી પરકારે મેહરબાં ન બાનુની બરદાસ તલે પડેલાઓ તેની ઉપર હરઘડી આ ફરીન કરે તે વાલથી હતું. કેહોછે જ કાએલી તથા દરદી લોકો દર રોજ ખીસ નાઈટીંગેલના પાકીજ ચેહરો જો

વાને ઇંતેજાર હતા. દર એક જણ તેના એકબી શબ્દ સાંભળવાને આરજીમંદ રહેતો. સહ કોઈને તે એટલીતો વાહલી લાગતી કે તેઓ પાસેથી જરે તે ચાલી જાયે તારે ઘણા જણાઓ તેના આરાને બોસા દેતા હતા !

ઉપર જણાવવા. પરમાંણે જખમ, તાપ, મોરચી, ઠંડી, અનવસતરના વાંધા તથા અનેક પરકારની બેદાદીથી મો હોતે જાંહાં વાસો કીધો હતો તાંહાંથી તેને એક દયાલુ અ ને ડાહી તથા મેહનતુ સ્ત્રીએ હાંકી કાહડીહં. બરીદંન ની હોરમત જળવનારાં લશકરનો અનચાવ થવા લાગો. નીરાશ થતાં લોકોને ધીરજ આવી. કીકરમંદ લોકોને ની રાંત થઈ. એ પરમાંણે એક ઘણે બારીક સમે પોતાના દે શીઓના કીમતી જાત અનચાવવા તથા દેશી સરકારને ભારે ધાસતી અને મોહટી હીનપસતીથી છોડવવાનાં કામમાં મીસ નાઈટિંગેલ મુખીઅ હુથીઆર થઈ પડી. એણે જે કામ કીધું તે જેવું તેવું નોહતું તે માટે એના દેશી ઓ એને જેટલો બદલો આપતે તેટલો થોડો હતો. લડાઈ થઈ રહી તારે એ પોતાને દેશ જવા પાછી ફરી. એને તે દેશમાં બાઆબરૂથી લેવાને તઈઆરી થતી હતી. પણ એ બાઈ જવી રૂડી તેવીજ સાદી છે. તેણે જે કાંઈ નેક કામ કીધું તે પોતાની એક ફરજ સમજીને કીધું. કોઈપર કોમો ઉપકાર કીધેલો ધારીહં નહી. પોતાની તારીફ કરાવવાનું એને પસંદ આવીહં નહી. માટે એને જાન આપવાની તઈઆરી કરનારાઓ ન જાણે તેમ એ બાઈ ગુપ્ત રીતે પોતાના દેશમાં દાખલ થઈ. જેમ પોતાના પરોપકારીપણે ફુનીઆનાં લોકને તાજુબ કીધાં હતાં તેમ સાદાઈથી કીધાં. પણ એના વફાદાર દેશીઓએ એની

દંગારી માટે કાંઈબી દરી રાખવાને અગતનું ધારીઉં. એ દારણુ સાડ શ્રી લંડન મે તા ૦ ૨૯ મી નવેમ્બર ૧૮૫૫ ને દીને એક દબદબા ભરેલી જાહેર સભા ભરાઈ. તાંહાં મીસનાઈટીંગેલનાં મોહટાં પરાક્રમ વીશે ઘટતી સતુતી થ મા પછી ઠરાવ થયો કે બરીટીશ સલતનતમાં વસનારાં લોકોમાં ઉઘરાણુ દરી એક પુંજ ઉભી કરવી. તે પુંજમાં થી મીસ નાઈટીંગેલને નામે એક ખાતુ સ્થાપયું. તાંહાં સ્ત્રીઓને હાસપીટાલનુ કામ કરવા શીખવાની તરબીઅત આપવી. એ ઠરાવ મુજબ દુનીઆના સંધા ભાગમાં વસનારી બરીટીશ પરબએ એ ઉઘરાણુમાં નાણાં ભરી આં. એ વીગે એક બીના જાણવાજોગ છે. જે ગરીબ શી પાહી તથા તેવા બીજા લોકને વાસતે મીસ નાઈટીંગેલે બેહુ દ રંજ ખેંચી હતી તે લોકે તે બાનુની ઇઆદગારી માટે ના કામ સાડ પોતાની શક્તી મુજબ જીગરથી નાણાં ભરી આભાર માંનીઓ.

મીસ ફ્લારેનસ નાઈટીંગેલ હવડાં પોતાની રૂડી રીત મુજબનાં કામે દરીને વખત મુજરેછે. હાસપીટાલો ને લગતી કેટલીક બાબદો વીશે એણે એક ક્રીમતી પુસ્તક પરગટ કીધુંજે. તે હાસપીટાલોનુ કામ મલાવનારાંઓને ઘણું ઉપીઓગી થવાનુ.

મીસ્ટરીસ માનદેગીઊ.

લેડી મેરી ઉચ્ચરટલી માનદેગીઊ ડીઉક આવ ઈંગ્લેન્ડની વડી દીકરી હતી. એ કાબેલ ઉમરાજદી ઇં ૦ સં ૧૬૯૦ ના વરસમાં જનમી હતી. એ ચાર વરસની થઈ એટલાંમાં માઠાં ભાએગે એની મા મરણ પામી. એનો બાપ એનીપર ઘણો માયાલુ હતો. પણ એને ઉંચી કેળવણી આપવાને તેણે જાહેર ખુબરદારી રાખેલી માલુમ પડતી નથી. લેડી મેરીએ કેળવણીની ખુટ જાતી ઉદીઓગે કરી મટાડી. તે કેટલીક ભાષાઓમાં પુરવીણ થઈ. વીસ વરસની થવા આગમચ તરજુમા બનાવવા, કવેતો જોડવા અં ને ગરંથ લખવાનું કામ શરૂ કીધું. ઇં ૦ સં ૧૭૧૨ માં તે મીસ્ટર એડવરડ ઉચ્ચરટલી માનદેગીઊ નામના એક ઘરસથ સાથે પરણી. તવારીખ લખનારાઓ જણાવેછે કે એ વેલા લેડી મેરીના જોવી ખુબસુરતી તથા વાત ચીતની લે હજત કોઈ બીજી સ્ત્રીમાં દીસતી નોહતી. હોસન તથા હુશીઆરીએ કરી મોહુટ મોહુટી મંડલીઓમાં તેનું તેજ મા રતું. લગન થયા પછી થોડી મુદતે મીસ્ટર માનદેગીઊ શ્રી સ્ટમબોલની દરબાર ખાતેનો એલચી ઠરીઓ. એ વખતે ઈરોપખંડનો મામલો સમાધાની બરેલો નોહતો. ખુસાફરી કરવાનું કામ ખુશકેલીઅત બરેલું હતું. પણ મીસ્ટરીસ માનદેગીઊએ ગનાન મટિ રાખેલા શોખને લીધે કસી અગવડની દરકાર કીધી નહી. બરથાર સાથે ખુસાફરી કરવા નો કરાવ કરી પોતાને દેશથી નીકળી. એ ઘણી ઘણીઆણી જુદે જુદે દેશ ફરીને શ્રી સ્ટમબોલ ગીઆં. તાંહાંથી મીસ્ટરીસ માનદેગીઊએ પોતાની ખુસાફરીમાં જોએલી આ

બધે ઈતીઆદી સંબંધી શ્રી ઈંગલંડ મધેના પોતાના કાબેલ
 મીતરો તથા સાહેલીઓ સાથે ધાગજ પતરનો વેલુવાર ચ
 લાવીઓ. સનસારી, રાજદોષ્યારી તથા નીતીની બાબદે
 વીશે રંગીલું વરણન કરવાની તથા ખુબ તરફ લગાવી તેઓપ
 ર ઘટતો વીચાર આપવાની લેડી મેરીની ઉમદા શક્તી એ
 પતરોપરથી નજર આવેછે. ટરકીમાં રેહતાં તેણે જોઈ
 કે તે દેશના ગામડીઆ લોકોમાં શીતલાનો ખરબ જાહેલ
 ઉપદ્રવ કરતો નોહતો. એ વખતે ગઈ શીતલા મેલવાની
 રીત કાંઈ જાહેર થયેલી નોહતી. ટરક લોકોનેથી તે રીત
 ખબર નોહતી. પણ તે લોક સાધરણ સહીએડની સારા
 માં સારી રસી એક કાટલાં અથવા દાબડીમાં એકડી કરી
 રાખતાં. સપટેંબર માસમાં ગરમીનો ઉપદ્રવ જરા તરમ
 મડીઆ પછી જ્યોતી ખરજી હોએ તેઓનાં છોકરાંને એ
 રસીથી સહીએડ કાહડવામાં આવતા. તે કાહડવાની રી
 ત ઘણું કરીને હાલમાં ગઈશીતલા મેલવાની રીત જોવી
 હતી. એ પરમાંજો મેલેલા શીતલા કોઈ પરકારે જાન
 પીડાકારી થતા નોહતા. અચાંચોને તરણ દીવસ હલકો
 તાવ આવે તે શીવાએ સઘલો વખત તેઓ ફરતાં રમતાં
 રેહતાં. સહીએડ સુકાયા પછી કસાં ચાટાં રેહતાંતાં ન
 હી. એવા સહીએડથી જીવની ખરાબીતો ઘણીજ યોડી
 થતી. સહીએડનો જુરો ઉપદ્રવ ઘટાડવાની એ રીતી મી
 સટરીસ માનદેગીજને ઘણી સારી લાગી. પોતાના દેશી ઈ
 ગરેજોમાં તે દાખલ કરવી ફાએદમંદ ધારીઈ. તે ફાએદા
 નો અખતરો પેહલે પોતાના દીકરાપર એ હીમતવાંન બા
 નુએ કરી બતાવીઓ. પછી જુધી અને કલમને જોરે એ
 ગુધારો ઈંગલંડમાં દાખલ કરાવીઓ. ઈ૦ સ૦ ૧૭૧૮

ના વરસમેા મીસટર માનરેગીઠને સ્ટમ્બોલથી પાછો ખે
લાવીએ. પાછો ફરતાં તેણે તથા બાએડીએ કેટલાંક દેશો
જેયાં. એ પછી મીસટરીસ માનરેગીઠએ એલમનો અ
લીઆસ કરવા તથા પુસતકો વીગરે લખવામાં વખત શુ
જારવા માંડીએ. પાછળથી એ સ્ત્રીની તનદરોસતીમાં બી
ગાડ થતો ચાલીએ. ઇં ૧૦ સં ૧૭૩૮ માં જરથારની ર
જથી એ શ્રી ઇરોપખંડ ગઈ. કેટલીક મુસાફરી કરવા પ
છી એણે શ્રી વેનીસ મુલુકમાં લોવર મધે વામો દીધો. તાં
હાંના લોકોનો પેચાર એણે હાંમેલ દીધો. ગામડાંનાં લો
કોને પાઉં માખન તથા તેવી બીજી ઘરગતુ ઉપીઓગની
વસતુઓ બનાવવા શીખવીઆં. તેઓની અવસ્થા શુધા
રવાની કોશેશ દીધી. તેના બદલામાં તે લોકો એને મા
તા સરખું માન આપવા લાગાં. એ જગોએથી મીસટરી
સ માનરેગીઠએ જરથાર તથા સગીએ અને સાહેલીએ
સાથે કાગજ પતરનો વેહુવાર ચાલુ રાખીએ. એ પતરો
કાંઈ ખાલી ટાહેલાં અથવા અરીપરી વાતોના પીજણ નો
હતાં. તે સંધાં વાંચનારને ગતાન તથા ઉમદા શીખામણ
આપે એવાં હતાં. ઇંગરેજ બાપા જાણનારાં લોક તે પત
રો ઘણી હાંસથી વાંચેછે. ઇં ૧૦ સં ૧૭૬૧ માં મીસટર
માનરેગીઠ મરણ પાંખીએ. તે પછી પોતાની દીકરી કાંઉ
ટેસ આવ બીહટની મીનતને લીધે મીસટરીસ માનરેગી
ઠ પાછી ઇંગલંડ આવી, તાહાં ઇં ૧૦ સં ૧૭૬૨ માં એ
મરણ પાંખી. એ બનાવથી તે મરનારનાં સંધાં ખેગો ત
થા કામેલ અને દરજજવાળાં દોસતો તથા ઓળખીતાંઓ
ને બહુ દુખ થયું.

તેની મેરી ઉઅરટલી માનરેગીઠના પતરોનો સંધર ઇં ૧૦

સં ૧૭૬૩ માં છપાયે તે ઉપરાંત એ કાબેલ બાનુના
 સયા પુસ્તકોના પાંચ વાલમ ઈં ૨૦ ૧૮૦૩ માં છપા
 ઈં પરગટ થયા તે છપાવનારની જે કાંઈ ભુલ સૂક તથા
 ખામીઓ હતી તે સુધારી તથા જે કાંઈ વાચવા ભેગ બી
 નાઓ રહી ગઈ હતી તે ઉમેરીને એની દીકરીના દોતરા
 લારડ હુઆરનકલીફે તેની બીજી આવૃત્તી બાહર પાડી
 એ પુસ્તક પર દીકા કરનાર આ જમાનાનો એક ઘણો કા
 બેલ વીદીઆરથી વીચાર આપે છે જે “કાગજ પતરો લખ
 વામા લેડી મેરીથી કોઈ સરસ થયું નથી અને તેની બરો
 બરી કરનાર ઘણા યોડાજ નણુ હશે એના પતરોમા નવી
 નવી તથા તદરેવાર બાબતો વીશે કહેલા વરણુન તથા ફની
 આમા સરવે ચીજ સારી પેઠે ભેઈ તેમાથી વાચવાભેગ
 બીનાનુ ભરોય દરવાની એ બાનુની શક્તી જે એ પતરો
 મા નજર આવે છે, તથા તે બીનાઓ પર આપેલા નોતેબર
 અને વાનબી વીચારો તથા તે લખવાની પસદ પડવાભે
 ગ સલીસ અને કાએદા મુજબની સુતરી એબારતનો જે
 આપણે વીચાર કરીએતો ઈંગલડના કોઈબી પતર લખના
 રાઓ કરતા લેડી મેરીને ઉતરતે દરબજેની આપણથી ગ
 હી શકાએ નહી ” જેવાની, વીચારવાની તથા વરણુન
 દરવાની એ બાનુની એવી શક્તીને લીધે ઈંગલડના કાબે
 લ લોકોની સફા એ અમર રહેવાની કાબેલ લખના
 રી તરીકે જે દરબજે એ ભોગવતી હતી તેથી ઘણા વીદ
 વાન લોકો એની દોસતી રાખવાને માન ભણે સમજતા
 હતા તેઓમાના કેટલાક નણાને ગરયો ઈતીઆદી બ
 નાવવામા એની સારી સલાહ તથા મતનો ફાએદો મલતો
 મીસતરીસ માનટેગીઉ દરેક અગતની શુધરાઈ કરવા

ની બાબદમાં આગેવાન હતી. તે વીશેનો એક મોતેબર દાખલો એણે શીતલા મેલવાની પેહેલ કાઢડવા વીશેનો ઉપર આપીએછે. એ અને એવા બીજા શુધારા કરવા માં માતરે મુરખ અને અગનાનીજ નહી પણ દાહ્યા અ ને કાબેલમાં ખપનારા લોકોથીબી એને અડચણ થતી. શીતલા મેલવાની બાબદ પાદરીઓએ વાએજ કરવાની જ ગોએથી લોકોને ભમાવવા કે ઉસ્વરના હુકુમથી જે કાંઈ બ નેછે તેપર આપણે અખતીઆર ચલાવવાની કોશેશ કર વાથી પાપી કરમ કરેલું કેહેવાએ. લોકોને ઉસકેરી શીત લા મેલવાની રીત તેઓ પાસે નાપસંદ કરાવવાને ધરમના ઉપાધીઆઓએ એવી કોશેશ છીધી. વધદોથીબી એ બાનુ ને કંટાળા ભરેલી હરકત નહી હતી. તે વર્ષદો તથા બી જાંઓની ખાતરી કરવા સાઝ લેડી મેરીએ કેટલાક જાણ ની હજુર પોતાની દીકરીને એ રીત પરમાંલે શીતલા મેળી કાએદો બતાવીએ. એની એવી કોશેશ અને કરાવ તથા કાબેલીઅત આગળ સંધી અડચણો મટી ગઈ, અને શુ ધારા ચાલુ થયા. એ શેઆંણી બાનુ સ્ત્રી કેળવણીની મો હટી હીમાત કરનારી હતી. પોતાના કબીલાની છોકરીઓ આગળ જતાં ખુશી તથા સુખી રેહ અને સારી બાએડી એ તથા લાએડીવાળી માતાએ. ઘઈ થકે તેવી કેળવણી તેઓને અપાવવાને તેહકીક કરતી. એનો વીચાર હતો કે ઉપીઓગી કેળવણી જેવું સાઝ શ્રીઓના હુકમાં બીજું કાંઈજ નથી. ઈજત સંબંધી એ બાઈની એવી રીત હતી કે જેની કમખખતી હોએ તેજ એની સાથે બેમુલાન્ક ચા લવાની કાંઈબી કોશેશ કરે. એની આપઅખતીઆરીની વખાણવાળેગ હતી.

લેડી હેસટીંગસ.

લેડી ઈલીઝિબેથ હેસટીંગસ હન્ટીંગડનના અરલ ડી
 ઓફીલસની દીકરી હતી. તે તા. ૧૯ મી એપ્રિલ ૧૬૮૨
 ને દીને જનમી હતી. એ બાઈ સારી ધાંતી તથા સમ
 જવાળી સ્ત્રી હતી. તે કંધી પરણી નોહતી. મા તથા બા
 પની તરફથી મલેલી મીલકતની ઉપજ તેણે ધરમ ધેવ્યાંન
 અને દાન પુત કરવામાં વાપરી. એ ઉપજ દર વરમના
 આમરે ત્રીસ હજાર રૂપીઆ જોડેલી હતી. પણ સમજથી
 ચાલી એટલી રકમમાંથી તેણે તારીફ લાગેક નોહતાં કામે
 કીધાં. લેડી હેસટીંગસનો કાનુન એવો હતો કે પેહલાં વા
 જખીપણાંપર અને પછી સખાવતપર વીચાર રાખવો.
 આખી જીંદગી સુધી તેણે એજ કાનુનપર અમલ કીનો. તે
 પોતાના કુટુંબ પરિવાર, દોસત આશના અને ચાકર ન
 કરોની બરદાસ પેહલાં કરતી. પછી ગરીબ નાચાર લોક
 ની દાદ લેતી. તારબાદ બીજી સખાવત કરતી. પોતાના
 કુટુંબના આદમીઓને આબરૂદાર અવસથામાં રાખવાને
 લેડી હેસટીંગસ સદા ખરજી રાખતી હતી. એ ખરજી મુ
 જબ ગરીબ સગાંઓને લવાજમા અથવા બખ્શીશ તરીકે
 હજારો રૂપીઆના અવેજ જોડેલી રકમ આપતી હતી. એ
 વી બખ્શીશ પોતાની સાહેલીઓને તથા ઓલખીતાં આ
 બરૂદાર લોકોનેબી કરતી હતી. ચાકર નકરોપર દયાને
 રૂપે રાખેલી મેહરબાંનીથી એ બાનુના ધરનાં ટોર તથા બી
 જાં તેવાં જનવર વટીક વેગલાં નોહતાં. ગરીબોની બરદા
 સ એ સ્ત્રી ઘણી કાલજથી કરતી. તેવાં લોકોને ઘર મદદ
 મોકલીને અથવા અગત હોએતો તેઓને પોતાને મકાને

આણીને તેઓનું રખશણ કરતી. તેઓને ખાનુ, કપડાં, દવા દારૂ તથા પઈસા છુટથી આપતી. કેટલાં જણાને વરસે દાહડે લવાજમા આપતી. બીજાંઓનું કરજ ચુકાવતી. પુરત ભીરમાં હોય્ને તેઓને રક્તબંધ બખ્ખશીશ કરતી. ગરીબ વીઢીઆરથીઓને આંશરો આપતી. ધરમ ખાતાની નીશાણોને નીલાવતી. ધરમ નીતીના કામો સાડ મોહટો ખરચ કરતી. એવાં જુદાં જુદાં કામો સાડ એણે આપતાં કરેલાં નાંણાં ખરેખર ઉપીઓગી થતાં હતાં કે નહી તે વીજે જાતે તલાશ કરતી. કાંઈ વેરથ નહી જવા દેવાને ખબરદારી રાખતી. એટલાં બધાં કામોને જેમ બને તેમ ધણી મદદ કરવા સાડ એ બાઈ અંગતનો ખરચ ઘણી કરકસરથી કરતી. પણ તે કરસર એવી દાહપણુ ભરેલી રીતે કરતી કે કોઈ તેને કનજીસ કહી શકે નહી. એ લાએકી વાલી સ્ત્રી જેવી પરોપકારી તેવીજ નમરતા ભરેલી અને મીલણુસાર હતી. એ જેબી મીજલસમાં બીરાજતી તાંહાં એની સાલેસાઈ તથા મીડા શબરોથી સરવે કોઈને ખુશી ઉપજતી. પાછળથી એની છાતીમાં જમની તરફ દરદ થયું. તે ડાકટરે કાપવાથી પેહલાંનો એને કાંઈ આરામ થતો જણાયો. પણ અંતે ઘણી દુખી થઈ મરણુ પાંખી. મરતી વેળા દરદથી ઘણી અકળાઈ. પણ આસપાસનાં આદમીઓને દીલગીરી નહી ઉપજવવા તથા આકરોને તસદી નહી આપવાને ઠરાવ રાખી સંધું દરદ સજીરીથી ખમીડું. મરવાની ઘડી સુધી ચીત ઠેકાંણે રાખી સઉને સારી સલાહ આપતી રહી. અંતે તા૦ ૨૨ મી દીસેમબર ૧૭૩૯ ને દીને એ સદગુણી બાઈ મરણુ પાંખી.

મીસ્ટરીસ રમીથ.

મીસ્ટરીસ શારલોટી રમીથ તા. ૪ થી મેએ ૧૭૪૯ ને દીને જનમી હતી. એનો બાપ મીસ્ટર ટરનર એક આબરૂદાર તવંગર ઘરસથ હતો. શારલોટીને નાધલી મે લી એની મા મરણ પાંખી. બાપે એની કેળવણી માટે પ ઈસાતો ઘણા ખર્ચીઆ. પણ ખર્ચ કરવા જેટલી ખબ રદારી રાખી નહી. તોખી પોતાનાં ચપલ મન તથા ઉદી એગે કરી એ અબલાએ વીદીઆ જલદી હાંમેલ કીધી. કવેતો તથા કીસ્સા લખનારી તરીકે એ પરખીઆત થવા લાગી. એ આસરે પંદર વરસની થઈ તારે એના બાપે બીજી બાએડી કરવાનો ઠરાવ કીધો. શારલોટીને સારી હા લતમાં રાખવાની મતલબથી એના હેતુએએ એનેબી પર ણાવવાની મરજી કીધી. તેએએ એ અબલાનુ ભલું ચા હીડં ખરું. પણ તે ભલાં માટે જે જોખમ ભરેલું કામ કી ધું તેમાં ઘટતી ખબરદારી રાખી નહી. તેએએ ઉતાવળ કરી એના લગન એક વેપારીના દીકરા તથા ભાગીઆ ના મે મીસ્ટર રમીથ સાથે કીધાં. આગળ જતાં એ ભરથાર અનસમજ તથા ઉડાઉ માણસ પડીએ. તેણે પોતાના કા મ કાનપર ઝાણું ઘેઆન આપીડં નહી. બાએડી છોડ રાંનાં સુખ એનની કીકર રાખવાને બદલે પોતે એશ આ રામમાં પડીએ. તેનો બાપ મરણ પાંખીએ તારે એલું શુચવણ ભરેલું ઉડલ કરી ગીએ કે કોઈ જે લાએરે તેનો એક સરખો અરથ ઉડારી શકીઆ નહી. એથી બીમારો રમીથ કજીએ લડવાના વમલમાં પડીએ. જે કાંઈ મી લકત હાથમાં હતી તે લાખના બાર હજાર કરવાનાં કામે

માં તેણે સાફ કરી નાખી. અંતે તેને તુરંગમાં બધું પડી
 ઠં. તાંહાં તેની પતીવરતા બાએડીએ તેને એકત્રા મેલીએ
 નહી. ઉડાઉ તથા એકદર ભરથારોની બાએડીએબી ઘ
 હી વેલા ભરથારોપર મોહટો પેઆર રાખેછે. તેમ એ બા
 ઈએ કીધું. તેણે વરના બંદીખાનાનું કુખ પોતાને સરખી
 ખે'ચીડ'. વળી ભરથારની કમાઈપર રાખેલી આશા ભટ્ટ
 થઈ તારે પોતાની કોશેશપર પોતાનાં ગુજરાનનો આધાર
 રહ્યો. ભરથાર તથા છોકરાંનું પાલન કરવાનો સંધે બો
 જોબી એ સ્ત્રીને માથે પડીએ. સુખ એન અને જાહોજ
 લાલીમાંથી એ પરમાંણે છેક નબળી અવસ્થામાં આવી પ
 ડવાથી મીસ્ટરીસ રમીયને સંતાપ થયો ખરો. પણ તેણે
 હીમત છોડી નહી. પોતાની બુધ્ધી અને કલમને હુથી
 આરે કબીલાનું પાલન થવા જોગ કમાઈ તેણે કીધી. તે
 બંદીખાનામાં ભરથારની માકરી કરી પરવારીને છોકરાંએ
 ની ખબરદારી કરતી. તે કામથી કારગ થઈ કલમ કસતી.
 એ પરમાંણે એ નાજુક સ્ત્રી ઘણી રંજ ખેચી કુટુંબનો ની
 ભાવ કરતી. અંતે મીસ્ટર રમીયની સંધી મતા વેચાઈ.
 એ ઘણીપર મોહટો હાદેસો પડવા છતાં થોડોબી સુધરીએ
 નહી. તે દનપર દન વધારે માટે હાલ પકડતો ગીએ.
 તેવીસ તેવીસ વરસ સુધી તેની ચાલથી નીપજતું સંધું કુખ
 મીસ્ટરીસ રમીયે પોતાંથી બને તેમ સંહીડ'. તેટલાં તે
 નાં બચાંએની સંખીઆબી ઘણી વધી ગઈ. અંતે ભરથા
 રથી છુટી પડવાની આર્થન કરજ થઈ. તે પોછી એ બાનુ
 છોકરાંએને સાથે લઈ શ્રી ચીએસ્ટરની નજીક એક નાધ
 લાં ઘરમાં જઈ રહી. એ જગોએ બચાંએને પાલવા ત
 થા કેળવવાની સંધી કરજો એ બાઈએ હીમતથી ઉડાવી.

તેઓને સાડ કોઈખી મેહનત કરવાથી કંટાળી નહી. એ સ્ત્રીની સંધી આવકનો આધાર તેની કલમપર હતો. તેણે એક પછી એક પરગટ કરેલાં કવેતો તથા કીરસા લોકોને પસંદ પડતા થયા. તેની આવકમાંથી કુટુંબનુ ગુજરાન આખરૂં ભરેલી રીતે કરવાને એ બાઈ શક્તીવાન થઈ. એની ઉપર પડતાં કુખથી મચેલો અનુભવ એણે બીજાં લોકોને હુશીઆર કરવામાં વાપરીઓ. એને કજીઓ લડતાં ધનસાફની હીલથી થયેલી સરખી ખરાબી તથા એના ભરથારે અવીચારીપણે ઉઠાવેલાં જવા કટંગાં કામોથી પોહચતાં નુકસાન વીશે એ બાનુએ પોતાના કીરસામાં સારી તાલથી રમુજ વરણન કીધુંછે. તેજ પરમાંણે જુદા જુદા દેખાવ તથા રીત ભાતના નકસા એણે રસીલી એમારતમાં ઉતારેલા કેહવામાં આવેછે. એ હીમતવાન કાબેલ રો તા. ૨૮ મી અક્ટોબર, ૧૮૦૬ ને દીને મરણ પામી.

ઉંઝા કુલની, તવંગર મા બાપોની બરદાસ તલે સુખ ચેનમાં પળેલી, રૂડી ચાલવાળી તાંજુક સ્ત્રીઓપર માફાં ભાએજે તંગી આવી પડે, તે સમે તે સ્ત્રીઓ પહુડેલી હાએતો, પોતે આપઅખતીઆર રેહવાને તથા કબીલાનું આખરૂંથી ગુજરાન કરવાને તથા કુલની લાજ નીભાવવાને, બલકે વધારવાને, તેઓ કેવી શક્તીવાન થાયેછે તે વીશેની કાંઈક સમજ શારલોટી સમીયના ઉપલા હવાલથી પડેછે.

લેડી લાધામ.

હુંડીંગડના છડા અરલની ઇલીઝિએથ નામની એક દીકરી હતી. અરલે એ દીકરીને સર જેમસ લાધામ સાથે પરણાવી. ઘણી ઘણીઆંણી અરસપરસ પેઆરથી રેહવા લાગાં. એ સ્ત્રી મોહટી ઉમરાવજદી હતી તે સર જેમસ સરખા ઉતરતી પદવીના પુરૂષની બાએડી થઈ, તે વીગે ભરથાર કાંઈબી મનમાં લાવે તારે એ નમરતાવાળી બાઈ તે મ નહીં દરવાને તેને કેહતી. કેમકે એ પુરૂષની બાએડી તરીકે સંસારમાં જે દરજ્જે તે ભોગવતી હતી તેથી પુરતી સજી અને મધન હતી. એમ બોલી સદાં એવી રીતે ચાલતી કે તેથી સજ કોઈ સમજે કે ભરથારની પદવીથી તે ખરેખર ઘણી મધન રેહતી હતી. સંધાં એાળખી તાંએ સાથે એ ખાયાથી ચાલતી. એ સર જેમસ લાધામની બીજી બાએડી હતી. તેની આગળી બાએડીને પ્રેટનાં કેટલાંક છોકરાં જીવતાં હતાં. તેઓને એ બીજી બાએડીએ પેહલાંથીજ પોતાના પેટનાં બચાંએ સરખાં ગણવા માંડીઆં. મરણની છેલ્લી ઘડી સુધી એ બચાંએની એવી કદર ખાધી કે જલેતા માની કદરનેબી ગોયા વીસરાવી નાખે. ઇલીઝિએથે એ બચાંએપર મેહુરબાંની રાખી એટલુંજ નહીં. તેઓની મરનાર મા જાંલે એ બાઈની સગી વડી બેહુન હોએ તેવાં માંનથી એ તેની ઇઆદ કરતી. અચરવાળ પુરૂષો ને બાએડીએ દરેતો એવીજ બાએડીએ મલેથી તેઓનુ જીવતર પરખાણુ. એ લાએડીવાળી બાનુ શીતલાના બુરા મરજથી ઇ. સ. ૧૬૬૪ ના વરસમાં મરણ પાંખી. ભરથારને દીલગીર થતો જોઈ એ બોલી કે “હું

નીઆમાં આપણુ સાથે આવીઆં નોહતાં. આપણુ હી આંધી સાથે જવાની વકીબી રાખી શકતાં નથી. પેણુ હું ખુશી છું કે હું જાંહાં જાઉં તાંહાં તમે આંતે આવશે. ” એવા શબ્દોથી ભરથારને દેલામે આપવા તથા તેની દી લગીરીનો ઘટારો કરવાને તબવીજ કીધી. એના મરણ પછી માલુંમ પડીઉં કે એ બાઈ જીવી લાએકીવાળી ધર ધણીઆંણી, પતીવરતા બાએડી અને મેહરબાંન મા હી તેવીજ પરોપકારી સી હતી. એની પછવાડે રહતાં બે હદ લોકોની માહેતમથી જણાયું કે ગરીબોને આશરો આપવા તથા લાઆરોનુ પાળણુ કરવાને એ બાઈએ ગુપતપણે ઇંઈ થોડું કીધું નોહતું. એ મરણ પાંખી તારેજ એની નોહટી સખાવત જાહેર થઈ.

રાણી પ્રીલીયા.

પુરૂષ ગમે એવી નોહટી અને જીરરતવાળી અવસ્થામાં હોએ, પણ તેની બાએડી જે સદગુણી હોએતો તેની નોહટાઈ તથા જીરરતમા વધારો થયા વીના રેહતો નથી. ઈંગલંડનો રાજા તીજે એહઉઅરડ હીમત, હુશીઆરી અને બાહુરી માટે વખણાયો. તે પોતાની પરજનો માનીતો તથા પારકા મુલુકોને ફતેહ કરનાર હોવાથી ઘણા કીરતીવાંન કેહવાયો. તેના જીવી નામદારી એ દેશના ઘણા રાજાઓએ મેળવી નથી. પણ તે નામદાર મરદના હકનો સંભાળ કરવા, તેની પરજનો પેઆર સંધરવા, તેના સેવકોની બક્ષાદારી ટકાવવા, તેના દુશમનોને હરાવવા, પ

રજતની આબાદની વધારી તેની આગ્નેપતમાં હુંમેરો દર
વા, તેની કુતેહને દયાથી શીતગાર આપવા તથા તેવીજ
બીજી બાબદોમાં તેની મુખીઅ મદદગાર અને ખરી દો
સત તેની લાગેકીવાળી આગેડી ફીલીપાં હતી.

રાણી ફીલીપા ઉર્ધ્વલીઅમ આવ હેનાલટની દીકરી હ
તી. તે ઈ. સ. ૧૩૧૨ માં જન્મી હતી. ઘટતી ઉમરે પો
હતેથી તેના લગન એડઉઅરડ રાજ સાથે થયાં. બહી રા
ણી નીકર્જવાની નીશાનો ફીલીપાએ પેહલાંથીજ બતાવવા
માંડી. એક વેળા ઘોડસ્વારોની કસરતનો તમાશો એડઉઅ
રડ રાજાએ કરાવીઓ. તે તમાશો જોવાને રાણી તથા તેની
સાહેલીઓને બેસવા સારૂ બનાવેલો ઉંચો માચરો એકા
એક નીચે ટુટી પડીઓ. આકળા સવભાવનો એડઉઅરડ
રાજા ઘભરાયો અને ગુસ્સે થયો. તે માચરો બનાવનાર
મીસતરીને મોહટી સજા કરવાને ઠરાવ કીધો. એ કળ
થી રાણીને કાંઈક જોખમ થયોતો ખરો. પણ તેણે ઘણી
મીનતથી ભરથારને સમજાવીઓ કે એ બનાવમાં મીસત
રીની કસી તકસીર કેહવાએ નહી. એ અકસ્માત માટે
તેને કસુંબી કુખ આપવું ઘટે નહી. એ પરમાંણે તે બીચા
રા મીસતરીનો બંચાવ થયો.

જીવાન એડઉઅરડ હકદાર રાજા હતો. પણ લારડ
મારટીમર નામનો ઉમરાવ તથા તેના સંગતીઓ સઘલો
અખતીઆર પોતાના હવાલામાં રાખી બેઠા હતા. તેઓ
થી પોતાનો છુટકારો કરવાને એડઉઅરડે કરેલી ગોઠવણ
માં ફીલીપાની સલાહ કામ આવી. રાજા સવતંતર થયા
પછી તેની આગ્નેપતમાં વધારો કરવાને રાણીએ દુર અં
દેશાથી ઘટતી તદખીર કીધી. ઇંગલંડ દેશનો વેપાર વણજ

વધારવાને તેણે કોશેશ કીધી. કારખાનાં સ્થાપીઆં. પોતાના જનમ દેશથી જાંત કેમપ તથા બીજા નામીઆ ફલેમી શ વનકરોને ઇંગલંડ ખોલાવીઆ. તેઓના દેશમાં બનતાં હતાં તેવાં કપડાં વણવાનુ કામ ઇંગલંડમાં ચાલુ કીધું. જે કોઈ નવી સોઘો'કરે તેઓને આશરો આપવાનુ દીલ બતાવીડ'. જુદા જુદા ધંનધાદારીઓ સપથી ચાલે તેવું કીધું. એ પરમાંણે પરજનાં લોકના ઉદીઓગ તથા સંપત્તી અને રાજતની પેદાસમાં વધારો કીધો. જેમ લોકોનો ધંનધો તેમ જ તેઓની ગમત વધારવાના કામમાં રાણી મદદ કરતી રહી. ફીલીપાના આશરા હેઠલ ઘણી વાર જોવા લાગ્યેક ખેલ તથા તમાશા થતા હતા.

એડવર્ડ રાજ પેહલી વાર ફ્રાન્સની લડાઈમાં ગુથે લો હતો તારે તેને નાંણાની તાણ પડી. રાણીએ પોતાના ઘરેણાં ગીરવી મુકી બેબેવાર રાજને નાંણું કહડાવી આપી ડ'. ભરથારની નજીક રેહવા સારૂ તેણે પોતાનુ મકાન શ્રી ફ્રાન્સડરસમાં કીધું. એ લડાઈથી પાછો ફરી રાજ પોતાની રાણી સાથે પોતાની રાજધાનીમાં આવી પુજો. તે દીને તા હાનો કીલ્લેદાર પોતાના કામ ઉપરથી ગેરહાજર હતો. તે ને ખબર નોહતી કે રાજ એકાએક આવી લાગશે. તે નીરભયથી મહજા કરવાને બાહર ગયેલો હતો. તેને જોઈ હાથ તળેનાં માણુશોએબી તેમજ કીધું હતું. કોઈ દુશમન હોએતો સેહલથી કીલ્લો પોતાને હાથ કરી શકે એવો મામ લો રાજએ જોયો. પોતાના અમલદારની એવી મફલતથી રાજ ઘણો ગુસ્સે થયો. એવા બેપરવા આદમીને સજા કરવાની તેણે તઈઆરી બતાવી. પણ આદમી માતરે કેવું લુલ કરનારૂં પરાંણી છે તેપર વીચાર કરી ફીલીપાએ ભરથાર

ને તેના ઇરાદાથી વારીઓ. ઘણી મેહનતે પેલા ગાફેલ આ
દમીને મોહટી સજાની પીડાથી બંધાવીઓ.

એડઉઅરડ રાજા બીજીવાર ફરાનસની લડાઈપર ગીઓ
તારે સંધે રાજકારોબાર ફીલીપાને સોંપીઓ. એ સમે રા
ણીએ રાજકારોબારી તથા સેનાપતીનું કામ એક સરખી હુ
શીઆરીથી ચલાવીઉં. લોકોના જાન માલની સલામતી
તથા તેઓને અદલ ઈનસાફ મલવા સાડ એકસાઈ રાખી.
એડઉઅરડ રાજાની ગેરહાજરીનું ટાંકણું જોઈ સ્કાટ લો
કના રાજા ડેવીડ બ્રસને ઇંગલંડ દેશપર હુમલો કરવાની
હાંસ થઈ. પણ જેમ એક ગરુડની માદા પોતાનો માળો
જાળવે તેમ ફીલીપા ઇંગલંડ જાળવી બેઠી હતી. ડેવીડ બ્ર
સની સ્વારીની ખબર એ રાણીને પડતાં વેતજ તેની સા
મને થવાની એણે તઈઆરી કીધી. જલદીથી એક ફોજ
એકઠી કરી ઓતર તરફ કુચ કીધી. તેને સ્કાટ લોકનુ લ
સકર શ્રી ડહરામ આગલ મલીઉં. તે લસકર કરતાં રાણી
ની ફોજ ઘણી નાધલી હતી. તોખી પોતાના સરદાર લાર
ડ પરસીની મદદથી તે લસકર સાથે તેણે લડાઈ કીધી. તે
ના માંજુશોએ પોતાની નાજની સેનાપતીની હીમત અને
ચંચળાઈથી ઉસકેરાઈ મોહટી બાહુકરી ખતાવી. સ્કાટ લ
સકર હારીઉં. તેઓનો રાજા ડેવીડ બ્રસ કેદ પકડાયો. ફી
લીપા રાણી વીચારતી હતી કે આદમી ગમે એટલું કરે તો
બી ખુદા તાલાની મદદ વીનાં કસી ફતેહ મલી શકે નહી.
માટે બીજી સંધી તઈઆરી કરવા સાથે તે સાહેબની મદ
દ માંગવાને તે સુકી નહી. સંધે વખત તે સાહેબની બંદ
ગી કરી તેની જનાબમાં અરજ ગુજારતી હતી કે તે પરવ
રદીગાર તેના કામપર નેધા રાખે.

વધારવાને તેણે કોશેશ કીધી. કારખાનાં સ્થાપીઆં, પોતાના જનમ દેશથી જાંત કેમપ તથા બીજા નામીઆ ફલેર્મ' શ વનકરોને ઇંગલંડ બોલાવીઆ. તેઓના દેશમાં બનત હતા તેવાં કપડાં વણવાનું કામ ઇંગલંડમાં ચાલુ કીધું. તે કોઈ નવી સોધો'કરે તેઓને આશરો આપવાનું દીલ બલ વીક. જુદા જુદા ધંનધાદારીઓ સપથી ચાલે તેણું કી યે પરમાણે પરજનાં લોકના ઉદ્દીઓગ તથા સંપત્તી અ રાજની પેદાસમાં વધારો કીયો. જેમ લોકોનો ધંનધો તે જ તેઓની ગમત વધારવાના કામમાં રાણી મદદ કરતી હી. ફીલીયાના આશરો હેડલ ઘણી વાર જોવા લાગ્યેકર, તથા તમાશા થતા હતા.

એડવર્ડ રાજ પેહલી વાર ફ્રાન્સની લડાઈ- લો હતો તારે તેને નાંણાની તાણુ પડી. રાણીએ પે ઘરેણાં ગીરવી મુકી બેબેવાર રાજને નાંણું કહડાવી ઉં. જરથારની નજીક રેહવા સાઝ તેણે પોતાનું મદ ફ્રાન્સમાં કીધું. એ લડાઈથી પાછો ફરી રાજ રાણી સાથે પોતાની રાજધાનીમાં આવી પુગો. તે હાનો કીલ્લેદાર પોતાના કામ ઉપરથી ગેરહાજર ને ખબર નોહતી કે રાજ એકાએક આવી નીરભયથી મહજ્જ કરવાને બાહેર ગયેલો હતો હાથ તજેનાં માણુશોએબી તેમજ કીધું હતું. હોએતો મેહલથી કીલ્લો પોતાને હાથ કરી લો રાજએ જોયો. પોતાના અમલદારની રાજ ઘણો ગુસ્સો થયો. એવા બેપરવાઆ ની તેણે તઈઆરી બતાવી. પણ આદ લ કરનારૂં પરાંણી છે તેપર વીચાર કરી

તથી તે લોકને વાસતે માફી માગી. રાણીની રીતથી એ ડહમ્મરડનુ દીલ નરમ થયું. તે બોલીએ કે “કીલીપા આ વેળા તમે કોઈ બીજે કેદમાં હોતો વધારે સારું. તમે એ વી રીતે મીનત કીધી છે કે હું તમોને નાપાડી શકતો નથી. માટે એ બંધવાએને હું તમોને સોંપુ છું. એએનુ તમારે ગમે તે કરો.” કીલીપાએ તુરત તે બીચારાએને પોતાના એરડામાં મંગાવીએ. તાંહાં તેએની ગરદનમાંથી દો રદાં કાઢી નખાવીએ. તેએને નવાં કપડાં પહેરાવીએ. સુતરું ભોજન જમાડી. કેટલીક બખ્શીશ આપી. દેલા સો દઈ ખુશી સાથે તેએને ઘર પાછા મોકલીએ. એ ને ક કામથી એ રાણીને હમેશ દેકે એવી કીરતી મલી.

ફરેંચ લોકોનેા રાજા જાન લનડનમાં કેદ પડેલો હતો તારે કીલીપા રાણીએ તેની એવી સારી માવજત કીધી કે તે પોતાના દેશ તથા આગળ દોસતોની જુદાઈ ઘણે દર જલે લુલી ગીએ. એ રાજાને બેગાના દેશમાં કેદખાનાની જગોએ કીલીપા રાણી મેહરબાંન દોસતની માફક થઈ પડી હતી. એ રાણીના દેલાસાથી તેનુ દીલ રીનતું. એની માયાથી તેને ખુશી ઉપજતી. એની બરદાસથી તેને આરામ મલતો. એ પરમાંણે જેનું દેશ ઝીતવાથી એડહમ્મરડ રાજાની નામદારી વધી તેને કેદખાંને મુખી રાખવાથી કીલીપા રાણીની નામદારીમાં વધારો થયો.

કીલીપા જેવી દાનાવ, દયાલુ અને હીમતવાંન તેવીજ ચોખી દેખાનતવાળી હતી. સરવે કોઈનેા હક અદા કરવામાં તે ઘણી ચોક્સ હતી. ધરમ ખાતાંઓમાં જે કાંઈ ભરીઈ હોએ તે ઉતાવળે પગાર કરવાને ચુકતીતી નહી. તેણે મરતી વખતે ભરથારને તરણ અરજો કીધી. તે બોલી

ઉપલી લડાઈથી ફારગ થઈ ફીલીપા ભરથારને મલવા સાડ શ્રી ફરાનસ તરફ ગઈ. પોતાની ગેરહાજરીમાં રાજની જાળવણી તથા કેદ પડેલા રકાટ રાજાની ચોકી માટે થતો બંદોબસત કરી ગઈ. તે ફરાનસ પોહતી તારે તેના ભરથારે કાલેસ શેહર ફતેહ કીધેલું હતું. એ શેહરમાના ફરેચ લસકરે ઘણા ઠરાવથી એડલ્ફરડની સામને લડાઈ કીધી હતી. તેઓની બાહુરીથી એ રાજા ખુબ ખીજવાયો હતો. વાસતે તે શેહર સધું તારાજ કરવાને એણે પેહલાં ઠરાવ કીધો હતો. પણ પાછળથી માતરે છ મુખીએ શેહરીઓના ભાગ લઈ રાજ થવાને દીલ કીધું. તે શેહરનાં આજેજ થ એલાં લોકે એ શરત કબુલ રાખી. ઠરાવેલે દીવસે છ મુખીએ પુરૂષો હાથમાં શેહરની કુંચી લઈ ગળાંમાં દોરડાં નાખી ઉંગાડે પગે તેઓના ફતેહ કરનારની આગળ આવી આ. તેઓને તતકાલ ગરદન મારવાને એડલ્ફરડનો હુકમ થયો. પણ તેની દયાલુ બાએડી તે દેશહીતકારી પુરૂષોના કામની કીમત વધારે સારી પઠે સમજતી હતી. પોતાના દેશી લાઈ બેહુનોનાં ભલાં માટે જીવ આપવાને તઈ આર થનારાઓની એ રૂડી સ્ત્રીને વધારે કદર હતી. એ વા પરોપકારી લોકોને જીવથી મારવા કરતાં તેઓને જીવત દાન બખ્શવામાં વધારે ફીરતી છે એમ એ દાનાવ બાનુ સમજતી હતી. તેણે જોયું કે ભરથાર ઘણો ખીજવાએલો હતો. પેલા માઠાં ભાએગના ફરેચ પુરૂષોની બાબદ તેના સરદારોએ જે કાંઈ સમજાવત કીધી તે વેરથ ગઈ. તારે એ નામદાર બાનુ ભરથારની નજીક આવી. ગુંઠણ મંદીએ બેસી આંખોમાં આંશુ લાવી અરજ ગુજારી. જેમ પોતાના જીવને વાસતે માફી માગે તેમ કાલાવાલા અંને મીન

તથી તે લોકને વાસતે માફી માગી. રાણીની રીતથી એ
 હૃદયરડનુ દીલ નરમ થયું. તે બોલીએ કે “ફીલીપા આ
 વેળા તમે કોઈ બીજા દેશાંજી હોતો વધારે સારું. તમે એ
 વી રીતે મીનત કીધીછે કે હું તમોને નાપાડી શકતો નથી.
 માટે એ બંધવાએને હું તમોને સોંપુ છું. એએનુ તમારે
 ગમે તે કરો.” ફીલીપાએ તુરત તે બીચારાએને પોતા
 ના એરડામાં મંગાવીઆ. તાંહાં તેએની ગરદનમાંથી દો
 રડાં કાઢી નખાવીઆં. તેએને નવાં કપડાં પેહરાવીઆં.
 સુતરું ભોજણુ જમાંડીઉ. કેટલીક બખ્શીશ આપી. દેલા
 સો દઈ ખુશી સાથે તેએને ઘર પાછા મોકલીઆ. એ ને
 ક કામથી એ રાણીને હમેશા ટકે એવી કીરતી મલી.

ફરેંચ લોકોનો રાજા જાન લનડનમાં કેદ પડેલો હતો
 તારે ફીલીપા રાણીએ તેની એવી સારી માવજત કીધી કે
 તે પોતાના દેશ તથા આગળા દોસતોની જુદાઈ ઘણે દર
 જાણે લુલી ગીએ. એ રાજાને બેગાના દેશમાં કેદખાના
 ની જગોએ ફીલીપા રાણી મેહરબાંન દોસતની માફક થ
 ઈ પડી હતી. એ રાણીના દેલાસાથી તેનુ દીલ રીનતું. એ
 ની માયાથી તેને ખુશી ઉપજતી. એની બરદાસથી તેને
 આરામ મલતો. એ પરમાંજી જેનું દેશ ગ્રીતવાથી એહૃદય
 રડ રાજાની નામદારી વધી તેને કેદખાંને સુખી રાખવાથી
 ફીલીપા રાણીની નામદારીમાં વધારો થયો.

ફીલીપા જ્યો દાનાવ, દયાલુ અને હીમતવાંન તેવીજ
 એખી દેખાનતવાળી હતી. સરવે કોઈનો હુકમ અદા કર
 વામાં તે ઘણી એકસ હતી. ધરમ ખાતાંએમાં જે કાંઈ
 ભરીઉં હોએ તે ઉતાવળે પગાર કરવાને સુકતીતી નહી. તે
 જો મરતી વખતે ભરથારને તરણુ અરજો કીધી. તે બોલી

કે “ હું તમો (ભરથાર) પામે માંગુછું જે આ દેશના અથવા પરદેશના જે કોઈ વેપારીઓ પામેથી તેઓનો માલ લેવાને મેં જે કાંઈ કચુલાત કીધી હોય્ને તે તમો મનજુર રાખજો અને તેઓનું તથા બીજા કોઈ લોકોનું જે કાંઈ લે હોયું મારીપર રહીગીઈ’ હોય્ને તે તમો પગાર કરજો. બીજું મેં આ દેશમાં અથવા ઈરોપખંડમાં ધરમની જગા ઈતી આદી સંબંધી બખશીશ કીધી હોય્ને તથા મારા મેવકોને જે કાંઈ વારમો આપીઓ હોય્ને તે તમો અદા કરાવજો. તીજ અરજ એ છે જે ઈશ્વરની મરજથી તમો હક થાવો તારે તમારી કબર મારી જોડે કરાવજો.” એ પછી એ ના મદાર બાનુએ પરવરદીગારની જનાબમાં બંદગી ગુજરી પો તાંનો પાક રૂહુ તે સાહેબને હવાલે કીધો. ફીલીપા રાણીનું મરણ ઈ. સ. ૧૩૬૨ માં થયું.

કાંઝિટેસ આવ સાલીસખરી.

ઉપલી વાતમાં કહેલા રાજા એહલ્અરડના વખતમાં એક વેળા સ્કાટ લોકના પાદશાહે દુઈડ નદીને કાંઠે આવેલા ઉચ્ચારકના કીલ્લાપર ઘેરો નાખીઓ. એ કીલ્લા તથા તેની આસપાસની જગાનો ધણી લારડ સાલીસખરી હતો. તેણેલાંબી સુદત સુધી આબરૂ તથા વફાદારીથી એહલ્અરડ રાજાની આકરી બજાવી હતી. તે આકરીના બદલામાં તે ના લગન વખતે એ વતન ભેટ મલીઈ’ હતું. રાજાની તરફથી ફરામસ દેશમાં લડાઈ કરતાં એ લારડ કેદ પકડાએ પો હતો. તેના મકાનપર આ વેળા જપતી થઈ તારે તે શ્રી

પારીસમાં બંદીવાન પડેલો હતો. પણ તેની લાએદ્રીવાળી
 ખુબસુરત બાનુ કાયેરાઈને એ ઉચ્ચારકના કીલ્લામાં હાજ
 ર હતી. તેણે બનીઈ તાંહાંસુધી કીલ્લાનો સારી પકે બંધા
 વ દીધો. તે વખત પોતાની સાથે જ કોઈ હતાં તેઓને
 ખુબ દેલાસો આપીએ, બએને વખત હીમતવાંત ચોર
 તના નરમ નેનોની ઈશારત તથા મીઠી જીબાનના નરમ
 શબ્દોથી મરદોને લડાઈ કરવાને જોડલી ઉલટ આપી શ
 કાએ તે સરવે એ કાંઠેમે પોતાના સેવકોને આપી. પણ
 કુશમનોની દબાણ વધવાથી એ બાઈને બીજી મદદની જ
 રૂંદે થઈ. તેણે પોતાના ભરથારના સગા સર ઉઈલીઅમ
 માનટેદીઉતને હુકુમ દીધો કે તેણે જઈ એડઉમરડ રાજાને
 એ મામલાની ખબર કરવી અને મદદ માંગવી. રાજાને એ
 ખબર પડતાં જ લસકર સાથે ઉચ્ચારકના કીલ્લા તરફ કુચ
 દીધી. તેને આવવાની ખબર સાંભળી સ્કાટ હોકો તે દી
 લ્લા આગળથી નાહડા. રાજા કીલ્લાની નજીક આવી પો
 હતો તારે કાયેરાઈને દરવાજા ખોલવા સુકાવીઆ. તે રા
 જાની સુલાકાત સાડ બાહર આવી. તેનાં ત્રાજીક અને
 કદાવર શરીર, ઘાંજા ખુબસુરત એહરા તથા સુબાખીત વા
 તોથી સરવે કોઈ હેરાંત રહ્યા. કાંઠેમે શુદ્ધ મંડીએ બે
 સી રાજાને નમશકાર દીધો. પછી તે સરવેને કીલ્લામાં
 તેડી ગઈ. એ સુંદરીના ઉમદા દેખાવથી રાજાના મનપર
 ઘણી અસર થઈ. તેને લાગું જ એવી રૂપારી તથા રૂડી
 ખુધીવાળી ચોરત બીજી કંથે હોયે નહી. એ લાએદ્રીવા
 ળી બાનુએ રાજાને હાથપગ ઘોવા તથા ખાનું તઈઆર થા
 પે તેટલાં તે અચ્છી તહરે રમેલાં દીવાનખાનામાં કાંઈ ગ
 મત કરવાને અરજ દીધી. પણ રાજાના મનમાં તે વખ

તે જ ખેંચાલ બનતો હતો તે શીવાએ તેને બીજું કસુ ગ
 મીઠું નહીં. તે એક કોરે જઈ ઉંડા વીચારમાં પડીઓ.
 ઇંઉંડેસ બીજા સરદારોને ખુમારકબાદી દેવા તથા તેઓ
 ની માવજત કરાવવાને આસપાસ ફરવા લાગી. તે કામ
 થઈ રહ્યા પછી તેણે જ્યેષ્ઠ રાજા હજુર પોતાના અંદેશા
 થી ફારગ થયો નોહતો. માટે તુરત તેની આગળ જઈ બો
 લી. કે “ મેહરબાંન સાહેબ તમે સું વખાસન કરોછો ?
 તમારા ફરામનો તમારું નામ સાંભળતાં જ પીક ફેરવી ના
 હસી ગીઓ. તમારી કીરતીમાં વધારો થયો. એવો આજ
 નો રૂંડો દીવસ છે. એ દીવસે તમે તો રામસની ફરવી ધ
 રેછે. વાસતે સંધા અંદેશાને દુર કરી ખુશાલ થાવો. ”
 રાજાએ ઉતર વાળીઓ કે “ ઓ વાહલી બાનુ હું તમોને
 ખરું કહું છું કે હું આ કીલ્લામાં દાખલ થયો તારથી મારા
 દીલમાં એકાએક ઇંઈ ખેંચાલ ઉપજીઓછે. હું નહીં કહી
 શકતો કે તેનો અંત કેવો આવશે. મગર હું તે ખેંચાલ
 ને એકદમ વીસરી જઈ શકતો નથી. ઇંઉંડેસ બોલી કે
 “ સાહેબ તમે તો પોતાના સેવકોને ધીરજ આપવાને સદા
 ખુશ રેહવું જોઈએ. પરવરદીગારે તમારાં કામોમાં આજ
 સુધી તમોને ફતેહ બખશીછે. તમે મોહટી બુનરગીએ
 પોહચી સરવેના માનીતા રાજા થયાછો. સુદાટ લોકોથી ત
 મોને કસું તુકસાન અથવા હરકત થઈ હોએનો તેનો બદલો
 તમે હવે પછી લઈ શકશો. માટે હું અરજ કરું છું કે ત
 મો આ વેળા ખુશાલ થાવો. મેહરબાંની કરી જમવાના
 ખોરડામાં ચાલો. તમારે વાસને બાનુ તઈઆર છે. ” રા
 જાએ જવાબ દીધો કે “ ઓ બાનુ મારા દીલમાં ઇંઈ બી
 જાન વાતનો વીચાર બેઠોછે જે તમે જાણતાં નથી. તે

ખરેખર એજ છે કે તમારી માયાલુ રીતી, તમારાં સંપુરણુ ડાહ્યાપણુ, તમારાં સલુક, તમારાં ઉદાર મન અને તમારાં અતી મોહટાં હોસને મારાં દીલમાં એકાએક મોહબતનો ભારી મોહલો હડાડીએ. જે તમે મારીપર વળતી મોહબત કરશો નહીં તો મારો જાન નીકળી જશે.” રાજાની એવી વાતનો કાંઈદેશે ધીરજથી જવાબ દીધો કે “ નામદાર પાદશાહ તમે કહોછો તે ખરું હશે. પણ તને મને લો ભાવવું નહીં. તમારા સરખા મોહટાં મનવાળા અને બાહુર રાજા મને પોતાના ભરથારને વીસરી જવાને સલાહ આપ્યો નહીં, કે જે ભરથારે આટલી બધી વફાદારીથી તમારી આકરી કીધીછે અને જે તમારે લીધે હાલ કેદ પડેલોછે. ખરેખર એવું કીધાથી તમારી કીરતીમાં કમો વધારો થવાનો નથી અથવા કમોળી સારો ફેલ નીપજવાનો નથી. પણ એની વીરુધ્ધ તમોને ઘટેછે કે જે હું એવાં કરતુકકરું તો તમે મને ઠપકો આપી સજા કરાવો. ” એ પરમાંજો શાંતીથી પણ મક્કમ અવાજે રાજાને શુધ્ધીમાં લાવવા જોગ વાત કહી એ પતીવરતા બાએડી તુરન તેની આગમથી જતી રહી. આનુ પરીસવાની શીતાબી કરાવી. સંધુ તઈઆર થએથી બે આર સરદારોની સાથે પાછી આવી રાજાને મીઠે અવાજે અરજ કીધી કે “ સાહેબ આનું ખાવાનો વખત થઈ ગીઓ. તમે ઘણા લુખા થયા હશે. આસો હવે હાથ પગ ધોઈને જમવા બેશો ” રાજાએ મુગો મુગો તેમ કીધું. જમવાતો બેઠો, પણ તેને કશું ખાનુ ભાવીઈ નહીં. નેક હેઠાએતવાળી કાંઈદેસનાં મોહુ તરફ જોવાનીબી તેની તાકાત રહી નહીં. તેનો એ હોરો જરદ જોઈ તેના સરદારોબી વમાસનમાં પડીઆ કે

કધી નહીં ને એ દીને એમ સું. ખાનુ ખાધા પછી રાજા
આખો દીવસ તે કોલ્લામાં રહ્યો. તેને કાંઈ સુઝ પડી
ઉં નહીં. એક તરફથી તે વીચાર કરવા લાગ્યો કે “એ
વી રીતે દીલ લગાડીને આવી પતીવરતા બાઈને મારા પુ
રા વફાદાર અને સદા અચ્છી ચાકરી બજાવનાર મેવક સ
રખા બરથારંથી જુદો પાડવાનું કામ કરવું મને ઘટે ન
હી. ” બીજી તરફથી મોહબતનો આતશ તેના મનપર
એવી અસર કરતો હતો કે જાંણે સંધી લાગ્યેકી તથા ફર
જને એકદમ વીસરી જત્યે. એવી હાલતમાં બીજા દીવ
સની બામદાદ થઈ. પાદશાહ કુશમનોને હુંબાલે જવા સા
રૂ તે કોલ્લામાંથી રવાનગી લેવાને તઈઆર થયો. બાહર
નીકળતી વેળા કાંઉટેસની બેઠેલેતાં તે ધીરા મીનતજથી બો
લીઓ કે “મારી વાહલી લેડી, જાંહાંસુધી હું પાછો ફરું તાં
હાંસુધી તમોને ઇસવરની પાસબાનીમાં સોંપુછું. હું અર
જ ગુજાઈછું કે મેં તમોને જે કાંઈ કહ્યું છે તે વીજી તમો
સારી પહે વીચાર કરશો અને મેહરબાંની કરી કાંઈ જુદો
જ નવાબ આપશો. ” કાંઉટેસ નરમ અવાજે મનજીતી
ધી બોલી કે “ઓ માહારાજા હું ઈશ્વર પાસે અરજ કરૂં
છું કે તે સાહેબ તમોને સદા ખુશી સાથે રાખે અને તમા
રાં નેક દીલમાંથી ખુરા વીચાર દુર કરે. હું પોતે તમારી
તથા તમારી દેઆનતદારી જળવાયે, તેવી રીતે તમો જે
હાં પહુનાની સરવે સેવા બજાવવાને સદા તઈઆર છું,
તથા તઈઆર રહીશ.”

એ પરમાંણે પોતાની દેઆનતદારી જળવવાને કાંઉટેસના
પક્કા કરાવના શબ્દો સાંભળી એડઉઅરડ રાજા રવાને થ
યો. દુર થયા પછી વખત જતે તેનું દીલ નરમ પડીક. મન

સાથે વીચાર કરતાં કાયેરાઈનની નેકીની કીમત તે સારી પઠે કરી શકીઓ. તેના પતીવરતાપ્રણાએ હવે રાજના દીલ માં સારો વીચાર ઉપજાવીઓ. કાંઠેસનો ભરથાર બંદીખા નેથી છુટવા પછી એ બાનુને માન આપવા રાજાએ સને ૧૩૪૩ ના આગસ્ટ મહીનામાં એક મોહરી મેનબાંની કી ધી. તાંહાં એ બાહદુર લેડી પોતાના પેઆરા ભરથાર સાથે પુરાં માનથી બીરાજી. તાંહાં આખી મીજલસમાં એ પતી વરતા બાઈ બેમુલાં નવેહરની માફક પરકાશતી હતી. એ બાનુને જતરેબી દરબારમાં અથવા બીજે ડેકાંજી રાજાની ન જીક આવવું પડતું તારે જોમ બને તેમ થોડો શીનગાર દ રતી તથા એવી રીતે ચાલતી કે તેના હોસન અથવા ન ખરાંથી રાજના દીલપર નવેસરથી કસી અસર થાય નહી.

એ પરમાંજી એ નામદાર કાંઠેસ આવ સાલીસબરી એ પોતાના દેશના તથા પોતાના જમાનાના એક મોહટા નામદાર રાજાથી પોતાની દામનને એવાં ડાહ્યાપણ ભરેલી રીતે સંભાળી કે તે રાજાને પોતાપર નાખુશ કરવાને બદ લે તેના દીલમાં પોતા વીશે આફરીનનો જુસ્સો ઉપજાવી ઓ. કાયેરાઈને પોતાના સદગુણે કરી સ્વરૂપને વધારે સો હામણું કીધું. ઈજત સંભાળવાની હીમત, કરાવ અને અ તુરાઈનો એવો દાખલો એ ઉમરાવજાદીએ બતાવેલોછે કે કોઈબી લાએકીવાળી બાનુ તેની કીમત ઘણી મોહરી ગણી આ વીના રેહશે નહી.

મીસ્ટરીસ બારબોલડ.

ડાક્ટર જાન એડીન્ટની દીકરી આના લીટીશીઆ બારબોલડ ઈ. સ. ૧૭૫૩ માં જનમી હતી. એ સને એનો બાપ નીશાલ બણાવતો હતો. તાંહાં તેણે દીકરીને એવી કેળવણી આપી કે તેથી તેની કુદરતી શક્તી પરકાશ પામી. ઈ. સ. ૧૭૭૩ માં એ અબજાએ પોતાના પરચુરણ કવીતાનો એક ગરંથ છપાવી પરગટ કીધો. એ ગરંથ વાંચનારાંએને ઘણો રસીકો લાગ્યો. તેના મોહટો અપનીકગવાથી એક વરસમાં તેની ચાર આવૃત્તી છપાઈ. તે ઉપરાંત પરચુરણ બાબદોનો એક બીજો ગરંથ એણે પરગટ કીધો. ઈ. સ. ૧૭૭૫ માં રોશનાઉટ બારબોલડ નામના પાદરી સાથે તેના લગન થયાં. એ પુરુષ સંદેહ પરાંતના પાલગરેવ ગામમાં નીશાલ બણાવતો હતો. તેની કામેલ બાએડીએ એ નીશાલ ચલાવવાના કામમાં તેને મદદ આપી. બલકે તવારીખ લખનારાંએના બણાવવા પરમાંણે તો એ નીશાલ મીસ્ટરીસ બારબોલડથી નીબી શકી. ઈ. સ. ૧૭૭૫ ના વરસમાં એ સ્ત્રીએ નીતો તથા ધરમને લગતી બાબદોના બે ગરંથો પરગટ કીધા. એ ગરંથો નાધલાં છોકરાંને ઘણા ઉપીઓગી હતા. ઈ. સ. ૧૭૮૫ ના વરસમાં ઈરોપખંડમાં યુસાફરી કરી આવવા પછી મીસ્ટર તથા મીસ્ટરીસ બારબોલડ હામખરેડમાં રહ્યાં. એ જગ્યાએ મીસ્ટરીસ બારબોલડે તે વખતની રાજદોઆરી તથા બીજી બાબદો વીગેનાં કેટલાંક આપાનીઆં છપાવીઆં. છોકરાંએને કામ આવે એવો “ ઇવીર્નીગસ આટ હામ ” નામનો એક સારો ગરંથ એનો બાપ રચતો હતો. તે કા

મમાં એ દીકરીએ મોહટી મદદ આપી. એકીનસાઈડ ત
થા કાલીનસ નામના કવીએ વીશે ટીકા સાથના નીબંધો
એ સીએ લખીઆ. ઈ૦ સ૦ ૧૮૦૨ ના વરસમાં એના વ
રને લનડનની પહેસમાં પાઢરીનો ઓહો મલીઆ. તાંહાં
એ બાઈએ જુદાં જુદાં પુસ્તકોમાંથી કેટલાક વાંચવા લાગે
ક નીબંધોનો સંધર કીધો. તે વીશે પોતાની તરફથી દીબા
આ તરીકે એક બીના લખી સરવેનો એક ગરંથ એણે છ
પાવીઆ. તારબાદ નામીયા કીરસા લખનાર રીચરડસન
નુ પુરૂતાંત લખી કાહટી તે ગરંથ કરતાના કાગળ પતરો
સાથે છપાવીડં. મીસ્ટર બારબોલડ ઈ૦ સ૦ ૧૮૦૮ માં
મરણ પાંમીઆ. જે બાએડીએ સદા તેના કામમાં મદદ,
કમાઈમાં હુમેરો તથા સુખમાં વગારો કીયો હતો તેને એ
મરણથી બહુ સંતાપ ઉપજ્યો. એ વીશેનો ગમ એ બા
નુએ પોતાનાં કવેતોમાં બણાવીઆછે. જે મરદની તે
સંગતી હતી તેની જુદાઈનો ખેગ્યાલ દુર કરવાનો ઈલા
જ માતરે વાંચવા લખવાથીજ હતો. મીસ્ટરીસ બારબોલ
ડે ને ઈલાજ અખતીઆર કીયો. કેટલાક ઈંગરેજ લખના
રાઓની બનાવેલી સારી સારી વાતોનો સંધર કરી તે લખ
નારાઓની જંદગીના હેવાલ તથા તે વીશે એક નીબંધ પો
તે લખી સરવે છપાવીડં. એવી બહી રીતે જંદગી ગુજરયા
પછી એ કાબેલ તથા મેહનતુ સ્ત્રી તા૦ ૯મી મારચ ૧૮૨૫
ને દીને મરણ પાંમી. વીચાર તથા કલપણાં કરવાની એ
બાઈની શક્તી ઘણી મોહટી કેહવામાં આવીછે. કાબેલી
અત તથા સલુકને લીરે મોહટા તથા નામીયા લોકોની મી
તરાઈ એણે હામેલ કીરી હતી. મીસ્ટર ચારલસ જેમસ
ફાક્સ જેવો માહાપુરૂષ એ સ્ત્રીની વખાણ કરનાર હતો.

પહોડેલી લાએકીવાળી સ્ત્રીઓ બાપ તથા ભરથાર વીગ રેના ધંધામાં કેવી સાહેતા કરનારી તથા તેઓની સંપત્તી માં વધારો કરનારી થાએછે તે વીગેના બેહુદ દાખલાઓ માં મીસટરીસ બારબોલબી એક છે.

મીસટરીસ હચીનસન.

મીસટરીસ હુસી હચીનસન સર આલન આપસ લી નામના એક દયાલુ બારોનેટની દીકરી હતી. તે તા. ૨૯ મી જાન્યુઆરી ૧૬૨૦ ને દીને લંડનના ટાઉઅર મધે જ નમી હતી. એ છોકરીની મનશક્તી સારે મારગે લગાડ વાને મા બાપે મેહનત લીધી. એને કેળવણી આપવા માટે તેઓએ કરેલો ખર્ચ તથા પોતાના સદાચરણોથી બતાવેલી નીતી વેરથ ગઈ નહી. હુસી રૂઠી બુદ્ધીની ગનાની દીકરી નીકળી. નીતીના કાનુનો એના મનમાં મજબુત પેવસ થયા. હુસી કેહતી કે તેની મા નાકપણમાં તેને જ લો ઉપદેશ કરતી હતી તથા ખુબી વધારનારાં બાપણો સાં ભળવાને લઈ જતી હતી તેથી તેનું દીલ નીતીની રાહ પર વેહલું દોડીઉં હતું. એ સદ્ગુણી છોકરીનો પીતા સને ૧૬૩૦ માં મરણ પામીઓ. સને ૧૬૩૮ માં જાન હચીનસન નામના એક લાએકીવાળા જીવાન ઘરસથ સાથે એ ના લગન થયાં. એ ઘરસથ સર ટામસ હચીનસનનો વડો દીકરો હતો. હુસી સારી કાંતીવાળી અબલા હતી ખરી. પણ મીસટર હચીનસને તેના શરીરના રૂપ કરતાં મનના રૂડા શુણોપર વધારે નજર રાખી હતી. કેહુછે જ

એએના લગન થવાની તઈઆરી હતી તેટલાં લુસીને શી તલા આવીઆ. એ ભુરો મરજ ઘણો કુખદાએક થયો. લુસી મરતી મરતી બંચીગઈ. તેનો જીવતો બનચીઆ. પણ શરીરની શોભા સંધી જતી રહી. તેનો દેખાવ જોવો મોહામણો હતો તેવો ડરામણો થઈ પડીઆ. સહ કોઈએ એકસ ધારીક કે જે મરદે તેને બાએડી સાડ પસંદ કીધી હતી તે ધણી આવે તેને કજીલ રાખે નહી. એમ જો બને તો એ સ્ત્રીના નજીકના ખેશોબી તે ધણીને દબાવવાને ઘટું ધારતા નોહતા. પણ મીસ્ટર હચીનસન જે ખરી ઉતમ સમજવાળો પુરૂષ હતો તેણે તો જીદોજ દેખાવ કીધો. લુસી જેવી મોહોતની ચુંગાલથી બંચી તેવીજ તેને બાએડી કરી લેવાને મીસ્ટર હચીનસને તાકીદ કીધી. તેએના લગન કરનાર પાદરી લુસીનો એહરો તથા શરીર જોઈ કમક માટ ખાવા લાગો. પણ મીસ્ટર હચીનસન તો ખુશી થતો હતો કે લુસીની જે કમાલીઅતની તે વધારે દરકાર કરતો હતો તે સંધી સલામત હતી. તેની કાબેલીઅત તથા ખુબીને શીતલાનો મરજ કસી આંખ લગાડી શકીઆ નોહતો. જે મરદે એ બાઈતુ રૂપ જતે તેની રૂડી ખસલત માટેજ તેને કજીલ રાખી હતી તેની નેકીના બદ્યોતેને પાછળથી મલીઆ. કેહવાને ખુશાલી લાગેછે કે જતન તથા પરવરદીગારનો મેહરબાનીથી લુસી તદન સાજી થઈ. તેને આગળના જેવીજ ખુબસુરત થએલી મીસ્ટર હચીનસને જોઈ. લગન થયા પછી એ ધણી ધણીઆંણી ધરમ નીતીની બાબદોનો અબીઆસ કરતાં તથા પોતાના દેશના તે વખતના ગરબરાટ ભરેલા રાજદોઆરી મામલાની હાલત તપાસતાં વખત ગુજરતાં હતાં. એ મામલો અંતે ઘણો

બીગડીઓ. પેહલા આરલસ રાજા તથા તેની પારલાનેન,
 ૮ વચે લડાઈ ઉડી ઘણા ખરા પરખીઆત લે કો એક અ
 થવા બીજી બોરકુ થઈ ગીઆ. મીસટર હચીનસને પાર
 લાનેનટની તરફેન કીધી એ ઘરસથ એ લડાઈમાં પડી
 એ તારથી તે મરણ પામીઓ તાહા સરી એની બાએડી
 એને મુખીઅ સલાહ આપનાર તથા મદદ કરનાર હતી
 પેહલા કાઈ લડાઈના સામન વીરો મીસટર હચીનસને
 રાજાના માણુશો સાથે ઝઘડો થયો. તાર પછી જનદીથી રા
 જાના લસકરના કેટલાક માણુગોએ આવી એઓના આઉ
 ધોરપના વતનપર હુમ્મો કીધો. એ બામે મીસટર હચીનસ
 નને આગળથી ખબર થઈતી. તે પોતાની કીમતી ચીજ વચ
 ત સંતાડી નાહસી ગીઓ. જે તરણ દીવસ પછી બાએડી
 તેને જઈ મલી. એઓ સને ૧૬૪૨ ના અક્ટોબર મહીના
 માં પાછાં પોતાને મકાને આવીઆં. એહજહીલની લડાઈ
 પછી ધાસતી વધવાને લીધે નાર્દીધામ પરાંતના રેહવાસીઓએ
 મીલીશીઆ ફોજ ઉભીકીધી તેમાં જાન હચીનસને લફ્ટે
 નેનટ કરનલ તથા તેના બાઈ જરજને નેજર કરાવીઆ. મી
 સટરીઅ હચીનસન છોકરાસાથે આઉથોરપથી નાર્દીધામ જઈ
 ભરથાર આગળ રહી. નાર્દીધામ નગરનો કીલ્લો ઘણો અ
 ગતનો હતો. તે જાળવી રાખી ઉપીઓગી કરવાની પાર
 લાનેનટવાળાઓની મરજ હતી. તેઓએ મીસટર જાન હ
 ચીનસને તે કીલ્લાનો ગવરનર કરાવીઓ. તેણે એ ઓ
 હદે તા. ૨૯ મી જુન ૧૬૪૩ ને દીને લીધો. નાર્દીધામ
 નો કીલ્લો સમારવા તથા મજબુત કરવા તથા તેમાં લડા
 ઈનો સરંજામ ભરવાને એ ધણીએ પોતાની ગાંડથી ઘણો
 ખર્ચ કીધો. મીસટરીસ હચીનસને નીરાત અંને એ

લમનો અબીઆસ છોડી લઈની ગરબરમ અને બધી
ખાતા અરખી લગોએ ગેહુ પડીક, તે વીશે તેણે કમી
દીલગીરી બતાવી નહી બરમાએ આવે લીલેલુ કામ પાર
પાડવામા એ કેવી મદદ કરી ગકે તેન આટે એ બાઈ અ
દેશે કરતી હતી ચોરો વખત જતે રાતની તરકરાગા
એને તે કીલનાપર હુનમે કાવાને બની આવીકે. પણ
પ્રતન હાથીતમને તેએને નહઆડીઆ લઈને વખત
એ ધણી રસપ્રતની અરદારી કાને હતો તાગે એની બાએ
ડી વહદનુ પ્રમ કરતી હતી એ કામ કાવાને તે પોતા
ની મા પામેરી શાખી હતી તેણે નાખરી કીયાલીએના

ધારે કોઈ બીજી બાએડી કરે નહીં. તેણે તદબીરથી જાણી લીધું કે તેના ભરથાર તરફ સતાવાળાઓ કેવી નબર રાખતા હતા. પછી પોતાના ભાઈ તથા બીજા મીતરોને વગ લગાડી એ બાનુએ ઘણી મેહનતે મીસ્ટર હમીનસનનો છવ બંચાવીઓ. થોડો વખત જતે પારલામેન્ટની સભા એ એક એવો ધારો કરવા માંગીઓ કે તેથી મીસ્ટર હમીનસનની મીલકતપર કરનો મોહટો બોલે પડતે. તે ધારાનો અટકાવ કરાવવાને તેણે બાએડીને લનડન મોકલી. તાંહાં તે ઘણી હુશીઆરી તથા ચોકસાઈથી રહી. એ વખતે રાજની તરફવાળા એના એક બેથે એના ઘણી સંબંધી કેટલીક ધાસતી ભરેલી વાતો કહી. તેણે જણાવી છે કે તે સંબંધી ધાસતીથી મીસ્ટર હમીનસનને બંચાવવાનો એકજ ઇલાજ હતો. તે એકે એ બાનુનો ભરથાર એની સાથે સંબંધી સુજ સમજણ કરતો હતો. માટે મીસ્ટર હમીનસનના જે મીતરો આગળ રાજની વીરુદ્ધ હતા તેઓને વીરો એ બાઈ જે કાંઈ જાણતી હોયે તે કહી દેવું. પણ એ હિમતવાન અને વીસવાસુ સ્ત્રીએ ભરથારની સલામતીની ખાતરથી તે ભરથારના મીતરોને કુબારવાને સાફ ના પાડી. જે એ ચાહતે તો પોતાનાં કુટુંબને મોહટો લાભ કરવા જોગ રીતે કેટલીક બીનાં જાહેર કરી શકતે. પણ નાનુનાસેબ રીતે કસો ફાએદો મેળવવાને એણે દીલથી ધીકાર કીધો.

મીસ્ટર હમીનસનને માર્કી તો બખશવામાં આવી હતી. પણ એ ઘણી તથા એની બાએડી પોતાના આગળા મીતરોની તરફ મક્કમ રહ્યાં હતાં તથા પોતાનાં આગળાં કામો વીરો કસો પસતાવો કરતાં નોહતાં તેથી રાજની

સને ઘણી કસર રાખી તે કસર એવી રીતે કીધી કે પડસાનો બંધાવ કરવા છતાં પાકીઆ કામો કીધા તથા ધણીની શોભા વધારી જેમ ધણીના પડસાનો બંધાવ કરવા તેમજ તેને સારી સલાહ અને કીમતી મદદ આપવા માં એ બાએડી સદા આગેવાન હતી

લડાઈ બધ થયા પછી મીસટર હચીનસન તથા બાએડી પોતાને વતન જઈ રહ્યા તાહા તેઓ તે વતન મનારવા તથા એક બીજાના સુખમાં વધારો અને આમપાસના લોકનું કલાણુ કરવામાં ગુથાયા તેઓએ મુખીઅ કરી નીતી તથા સુખ ચેતનો વધારો કરવાને મેહનત લીધી નાચારોને આશરો આપી ઉદીઓગી કરવા તથા બેરડા લોકોને સારી રાહપર લાવવાને ઈલાજ કીધા ૬૦ સં ૧૬૬૦ ના વરસમાં નાટીયામના રેહવાસીઓ તથા તે નગરની પડોસમાં પડેલા લસકર વએ કાઈ ગેરસમજુતી થઈ તે સબબથી લમકરના શીપાહીઓ તે શેહરપર હુમલો કરવાની તઈઆરીપર આવીઆ શેહરીઓએ સામાં લડવાને ઠરાવ કીયો એ પરમાણુ મોહકુ નુકસાન અને ખુનરેઝ થવાની નીશાન નજર આવી તે સધાનો અટકાવ મીસટરીસ હચીનસનની દાનાઈથી થયો તે પેહલા શેહરમાં ગઈ તાહા થઈ લસકરમાં ગઈ બે તરફવાળાઓને સમજાવી તથા શીખામણુ દઈ નરમ પાડીઆ અને ફીસાદનો અત આપીઓ

ઈગલડમાં બીજા ચારલસ રાજાને તાજ આપીઉં અને પાદશાહી હકુમત પાછી ચાલુ થઈ તારે મીમટર હચીનસન કાઈક ધાસતીમાં પડીઓ એ સને એના બલા માટે એની બાએડીએ જોટલી બધી મેહનત કીધી કે તેથી વ

ધારે કોઈ બીજી બાએડી કરે નહી. તેણે તદબીરથી જાણી લીધું કે તેના ભરથાર તરફ સતાવાળાએ કેવી નજર રાખતા હતા. પછી પોતાના ભાઈ તથા બીજા મીતરોનો વગ લગાડી એ બાનુએ ઘણી મેહનતે મીસ્ટર હચીનસનનો જીવ બંધાવીએ. થોડો વખત જતે પારલામેન્ટની સભા એ એક એવો ધારો કરવા માંગીએ કે તેથી મીસ્ટર હચીનસનની મીલકતપર કરનો મોહરો બેજો પડતે. તે ધારાનો અટકાવ કરાવવાને તેણે બાએડીને લનડન મોકલી. તાંહાં તે ઘણી હુશીઆરી તથા ચોકસાઈથી રહી. એ વખતે રાજની તરફવાળા એના એક ખેશે એના ધણી સંબંધી કેટલીક ધાસતી ભરેલી વાતો કહી. તેણે જાણાવી કે તે સંધી ધાસતીથી મીસ્ટર હચીનસનને બંધાવવાનો એકજ ઈલાજ હતો. તે એકે એ બાનુનો ભરથાર એની સાથે સંધી સુજ સમજણ કરતો હતો. માટે મીસ્ટર હચીનસનના જે મીતરો આગળ રાજની વીરુધ્ધ હતા તેઓને વીશે એ બાઈ જે કાંઈ જાણતી હોએ તે કહી દેવું. પણ એ હીમતવાન અને વીસવાસુ સ્ત્રીએ ભરથારની સલામતીની ખાતરખી તે ભરથારના મીતરોને દુબારવાને સાફ ના પાડી. જો એ આહુતે તો પોતાનાં કુટુંબને મોહરો લાભ કરવા જોગ રીતે કેટલીક બીનાં જાહેર કરી શકતે. પણ નામુનાસેબ રીતે કસો ફાએદો મેળવવાને એણે દીલથી ધીકાર કીધો.

મીસ્ટર હચીનસનને માફી તો બખ્શવામાં આવી હતી. પણ એ ધણી તથા એની બાએડી પોતાના આગળા મીતરોની તરફ મક્કમ રહ્યાં હતાં તથા પોતાનાં આગળાં કામો વીશે કસો પસતાવો કરતાં નોહતાં તેથી રાજની

તરફવાળાઓએ તેઓપર કરડી નજર રાખી. તેઓએ તા. ૧૧ મી ઓક્ટોબર ૧૯૬૩ ને દીને વગર વાંકે મીસ ટર હીનસનને પકડી ટાઉઅરમાં બંધ કીધો. એથી મીસ ટરીસ હીનસનને બહુ દુખ થયું. પણ તેટલાં માટે તે વીલાપ કરતી બેસી રહી નહી. જુદા જુદા ઓહિયોનારો ને તાંહાં જઈ ભરથારના છુટકારા સાડું અરજ કીધી. એ ની અરજથી સરવે કોઈનાં મન ખીગળીયાં. પણ સર હા. બેનેટ નામનો રાજાનો નવો સેક્રેટરી સમજાવ્યો નહી. કે ટલાક નીચ લોકો પોતાના સવારથ સાડાં ઝુરખ ધણીઓ ને આડુ અવડું સમજાવી સારાં માણુશોને દુખ આપવા ને આચકો ખાતા નથી તેઓમાનો એ સેક્રેટરીથી હતો. એવા આદમીની હરકતને લીધે એ બાઈ ભરથારનો છુટકારો કરાવામાં નીરાશ થઈ તારે તે ભરથારની આગળ રહી તેની ચાકરી કરવા માંડી. એ કામમાંથી તેને કેટલી ક હરકતો થઈ. ટાઉઅરમાં જવા વીશે તેને એક દરતાં વધારે વખત અટકાવ થયો. પણ હીમત રાખી અરજીઓ કરી તે વીશેની છુટ ફરી ફરીને મેળવી. અંતે મીસ ટર હીનસનને શ્રી કેંટ મહે સાનડાઉન કાસલમાં લઈ ગીઆ. બાએડી તેની પછવાડે ગઈ. તેણે ભરથારની સાથે તે કી હલામાં કેદ રેહવાને પરવાનગી મેળવવા ધણી મીનત કીધી, તે સંધી વેરથ ગઈ. નાચારે શ્રી હીલમાં મકાન કીધું. તાંહાંથી એ બાઈ તથા તેની એક દીકરી દરરોજ બારે રં જ ખેંચી ચાલતાં સાનડાઉન જતાં. એ પરમાંણે બાએડી તથા દીકરીની બરદાસ તથા દેલાસાથી બીચારા હીનસન ને કાંઈક ઝુખ મલતું હતું. તેઓ સંધાં સાથે બેઠી ધરમ પુસ્તક વાંચતાં. મીસ ટરીસ હીનસન ભરથારને સાડાં

અનેક પરકારની વેદના તથા સખતી મુગે મોહડે ખેંચ
તી હતી. તે કાંઈ ઘણું અગતના કામ સાત્ર પોતાને વ
તન આઉયોરપ ગમ્મેલી હતી તેટલાં મીસ્ટર હમીનસન
ને તાવ આવીઓ. એ તાવથી તે એક અઠવાડીઆની
મુદતમાં તા ૦ ૧૧ મી સપ્ટેમ્બર ૧૬૬૪ ને દીને મરણ
પાંખીઓ. મરતી વખતે અરજ દીધી કે “ મારી બાએડી
બીજી સ્ત્રીઓ કરતાં ઘણી પરકારે સરસ છે માટે એ વખ
તેબી તેણે પોતાનું સરસપણું બતાવવું. ” મતલબ એકે
તેના મરણથી બાએડીએ અતીશે ગમખારી અથવા રડા
પીટ કરવું નહી. ભરથારની એ અરજ પર તેણે અમલ
કીધો. જે આકૃત ગુજરી તે સજુરીથી ખમી. હુસી હ
મીનસન ભરથારના ગુણો ઈઆદ કરી રડવા બેસવા કર
તાં કાંઈ બીજી રીતે ભરથાર પર હેત કરવામાં રોકાઈ. તે
રીત એકે એ બાનુએ પોતાના સદગુણે કરી જેને જવતાં
સુખી રાખીઓ હતો તેને મરવા પછી અમર કરવાને પો
તાંની કલમ ચલાવી. તેણે તે ભરથારનું પુરતાંત લખીઈ.
તે એટલું રસીલું છે કે સડ હાંસથી વાંચેછે. એ પરમાંજે
એક મરદનું નામ તેના પરાકરમેએ નહી તેટલું તેની બા
એડીના સદગુણોએ પરખીઆત થયુંછે.

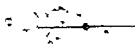
મીસ્ટરીસ હાવરડ.

માઠાં ભાએગવાજાં, દુખીઆરાં અને બંદીવાન લોકો
ના દયાલુ મીતર જન હાવરડનાં પરોપકારીપણાં વીગે ધ
ણાં. આજે, સાંભળીઈ. હો. એ, મરદની, બીજી બાએડી. હુ

નરીએટા એના સુખનું સાચું મુલ હતી. ઈ૦ સ૦ ૧૭૫૮ માં એ ત્રીસ વરસનો થયો તારે તે બાએટી સાથે પરણીઓ. એ સ્ત્રી મોહટે વાઘેનાં પધસાદાર માબાપની દીકરી હતી. એણે મોજ મહજ અને એશ આરામ ધણો ભોગવીઓ હતો. પણ માબાપના લાડથી તે કસી પાંતીએ નકારી થઈ નહી. અઘટીટ ધુમધામ અને ઉડાઉપણથી તદ્દન વેગલી હતી. સ્વભાવે રાંક તથા મીલણુસાર હતી. દીલની મા યાલુ અને કદરવાળી હતી. પરોપદારી કામો કરવાને પોતાના કુખલંજણુ ભરથારની સાથે ખુશીથી શામેલ થતી હતી. આદમી જાતની સખતીમાં ઘટારો અને આરામ માં વધારો કરવાનું પુન હમેશ સુધી ટકે એવા ખજાના સ રખું એ બાઈ સમજતી હતી. એ ભણે ખજાનો એકઠો કરવાની મતલબથી અંગત તથા ઘરનો ખર્ચ કરકસરથી કરતી. કરકસર સાથે કલા કઉશલથી કામ લેતી. તેના ઘર નાં રાચ રચીલાં સાદાં અને સસતાં હતાં. પણ તે એવી રીતે પસંદ કરતી તથા ગોડવતી કે સરવે ઘણાં શોભીતાં લાગતાં. ઘરમાં સન વીગરેનું જે કાંઈ કાપડ જોઈએ તે એ બાઈ પોતાના ઉપરીપણા હેઠળ ગરીબ પડોસીઓ પામે વણાવતી. એમ કીધાથી એને મન માનતો માલ મલતો અને તે બીચારાંઓને કમાઈ થતી. મીસટરીસ હાવરડ નાં ગાંઓને કપડાં આપવા, ભુખાંઓને જમાડવા અને દરદીઓની દવા કરવા હર વેળા તઈઆર રેહતી. એ મતલબ સાચું તે પોતાનો શોખ અને સુખ પડતાં મેલવાને આનાકાની કરતી નોહતી. તે વીશેની કેટલીક જાણવાજ્ઞેગવાતો છે. કેહેછે જે પરણીઆ પછી એ સ્ત્રીએ પોતાના ઘરેણાં વેચી નાખીઆં. તેની ઉપજ ભરથારને હવાલે કી

ધી ક્રેદાનપુતના કામો સારૂ તે ખરચવામાં આવે. એક વખત મીસ્ટર હાવરડે પોતાનો વરસ દાહડાનો હંસાખ ન છી કીધો. તે વખતે નાંણાંની એક નાધલી રકમ ફાજલ પડેલી તેને માલુમ પડી. તેણે બાએડીને કહીઉં કે મરજી હોએતો તે રકમમાંથી તે બાઈએ કોઈ નર્ગોની શેલ કરવા બધું. પણ એ લાએકીવાળી સ્ત્રીએ એવી શેલ કરતાં કોઈ બીજી વધારે ઉંચ જાતની મહજ્જ ભોગવવાને ખાએશ કીધી. તેણે ભરથારને કહ્યું કે “વાહલા મેં શેલ કરવા બધાને બદલે એ નાંણું એક નાધલું સરખું ઘર બાંધવાના કામ સારૂ ખરચીઉં હોએતો કોઈ ગરીબ આદમીનું કુટુંબ કે વું ખુશી થઈ તેમાં રેહશે ! ” એ પરમાંણે પોતે શેલ ગમત અને મહજ્જ કરવાથી પહુરેજ કરી એ બાનુ પરોપકારી કામો કરતી હતી. મીસ્ટરીસ હાવરડ જીવી દાનપુત કરનારી તેવીજ ભકતીવાંન સ્ત્રી હતી. રામસની અને ઉજાણી કરવાની મીજલસોમાં તે ઘણી વેળા એકમારગી અને ઉંડા વીચારમાં પડેલી દીસતી. સહ કોઈ હસી ખુશી અને બેકીકરાઈમાં હોએ તારે એ સ્ત્રી એવા ગંભીર ખેચાલમાં પડવાના સખખ જાંણવાને મીસ્ટર હાવરડ કેટલીક વાર તદબીરથી કોશેશ કરતો. તારે તેની ખાતરી થતીકે એવે સખેબી ઈસ્વર તરફ ચીત લગાડવા અને નીતીની બાબદોપર વીચાર કરવા શીવાએ તેનું મન બીજાં કસાંપર ભમવું નોહતું. એવી ભકતીમાંન અને દયાહુ બાએડી ઉપર જણાવયા પરમાંણે ધણીનાં સુખનું સારૂં સુખ થઈ પડે તે ઘટતુંજ છે. જરે અવકાશ મલતો તારે એ ધણી ધણીઆં છી ઘણો વખત સુધી સાથે બેસી આદમી જાતનું કલાણું કરવાના કામો વીશે મનસુખો કરતાં હતાં. તે મનસુખાને વ

ખત થએલી ઘણીખરી ગોઠવણો મીસટર હાવરડે પાછળથી અમલમાં આણી. પણ તેની નેક હેઠાએતવાળી બાનુ તે સરવે જોવાને જીવી નહી. એ સદગુણી સ્ત્રી ૬૦ સં ૧૭૬૫ ના મારચ મેહીનામાં મરણ પામી.

મીસ ડારલીંગ.

ઈંગલેંડના તાંરથમખરલંડ પરગણાના કાનારા પામ કારન ટાપુઓને લગતા બરાઉનસમન ખડકની દીવાડાંડી વાળાં ઘરમાં ગરેસ ડારલીંગ તારીખ ૨૪ મી નવેમ્બર ૧૮૧૫ ને દીને જનમી હતી. એ દીવાડાંડીવાળા એના બાપ ઉછલીઅમ ડારલીંગને એની પહોંસના બીજા ખડક નામે લાંગસ્ટોનપર ૬૦ સં ૧૮૨૬ થી રાખવામાં આવી એ. ગરેસ વચલાં કદની, નાજુક શરીરની, એક મારગી અને પરોપકારી જીવાન સ્ત્રી હતી. બાપનાં ગરીબ મીતરો શીવાએ બીજાં કોઈ તેને ઓળખતાં નોહતાં. પણ ભારે આકૃતમાં પડેલાં આદમીઓના જાન દયાની રાહે બન આવવા સારૂ પોતાના જીવને મોહટા ભએમાં નાખી હાં સધી કોશેશ કરવાને લીધે તે સંધાં લોકોના માનને લાએ ક થઈ. તે વીશે સુખતેસર બીના અતરે પરગટ કીધીછે.

શ્રી કારનના પચીસ ટાપુ છે. તાંહાં જીજ લીલોતરી શીવાએ સરવે જગા ઉજડ છે. એ ખડકોની ઉંચી અને અતી ડરામણી કટણોની આસપાસ મછીખાઉ પખ્ખશી એ શીવાએ બીજાં કાંઈ વસતી નથી. એ ખડકોની આ ગજ પાંણીની ભારે તાંણ હોવાથી ઘણીવાર બારકસો ભાગા

માં આવીઆંછે. ગરેસની આસરે બાવીસ વરસની ઉમર હતી તારે ફારફરશાએ નામની આસરે ૩૦૦) ટનની એક આગબોટ શ્રી હલથી હંડી નવાને તા ૦ ૫ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૩૮ ને દીને નીકળી. તેમાં ઉતાડ ખલાસી મલી ૬૩) આદમીઓ હતાં. થોડી શહ કાપેવાબાદ સાંચો જોખમાયાથી તેનું બલ કમતર થવા લાગું. બીજા દીને સાંહાંજ પડતાં તે બીલકુલ નકામો થઈ પડીઓ. એ વખતે ભારી તોફાન તથા વરસાત હતો તેથી આસપાસ કાંઈ દીસતું નોહતું. પવન તથા પાંજીની તાંજુપર બારકસ ઘસેડાયું. ફારનની દીવા હાંડીની નજીક મોજા ખડકપર અથડાતા જોઈ કપતાંનને ધાસતી પડી કે તે બારકસ ઉતાવળે ખરાબાપર લાગવાનું. તે બારકસને એ ટાપુઓ અને મોહટા દીનારા વચે લઈ નવાને ઘણીબી કોશેશ થઈ. પણ સુકાનથી કસુંવળીક નહી. અંતે પાછળી રાતે ચાર વાગતે તે ખડક સાથે જોરથી અથડીક. એ સને થોડાક ખલાસીઓ પોતાની ફરજ બજાવવા ફરતાં જીવ બચાવવાને વધારે તદબીર રાખતા હતા. તેઓ એક બોટ ઉતારી ચાલતા થયા. બાકી રહેલાં સંધાં જાણું રડવા પડીઆં. તેવામાં બારકસ ફરીને ખડક સાથે અથડીક. તેના બે ટુકડા થયા. માછળો ભાગ કપતાંન તથા તેની બાએડી અને કેટલાક ઉતાડઓ સાથે પાંજીમાં કુબી ગીઓ. આગળો ભાગ નવ માંજુશો સાથે ખડકપર અટકી રહ્યો. તેની આસપાસ જોરથી મોજા મારતા હતા. જીવતાં આદમીઓ હર પલે સમુદરમાં ઘસડાઈ નવાની ધાસતીમાં હતાં. લાંગરેટોનની દીવાહાંડીમાં મીસટર ડાર્લીંગ તથા તેની ગાએડી અને છોકરી શીયાએ ચોથું કોઈ હતું ન

હી. તેઓએ જોયું કે એ બીચારાં લોક એક માઈલની વે
ગલાઈપર હતાં. તોફાનનું જોર એવું હતું કે તેઓની મ
દદે જવાને કોઈની છાતી ચાલે નહીં. તે એટલા સુધી કે
દાહારો ચહડતાં એક ઘણીએ પચાસ રૂપેઆ જોટલું ઈના
મ આપવા છતાં ભલભલા મછીમારોએબી કીનારેથી પગ
બાહર કાઢીવાને નાપાડીઉં. વાસતે દરીઓ ખેડવામાં
નામીઆ થએલા કોઈ પુરૂષોબી એ વખતે હીમત કરી દ
રીઓમાં બોટ ઝોકાવી પેલાંઓની મદદે જતે તો તેઓની
તારીફમાં હુમેરો થતે. મગર એ મોહટા જોખમ ભરેલું
કામ બાવીસ વરસની એક જુવાન અબ્બલાએ બેગરજપણે
માથે લીધું તારે આપણે તેની હીમત તથા દયાની કેવી તા
રીફ કરીએ ! ઉઈલીઅમ ડારલીંગ એક હીમતવાંન તથા
ખુબ કસાએલો પુરૂષ હોવા છતાં એ કામ કરવાને તેની
છાતી ચાલી નહીં. પણ તેની દીકરી ગરેસ તે કામ સા
રૂ આગળ પડી. માની મદદથી એક બોટ પાંછીમાં ઉતા
રી. બાપને તેમાં સાથે લઈ તે આગળ વધી. તેણે પો
તાને માથે કેટલો જોખમ ખેંચીઓ હોનો તેનો શુમાર ક
રનારાંઓએ ઈઆદ રાખ્યું કે બોટનો સમો હતે નહી
તો તે બોટને પેલાં આદમીઓની નજીક પેંહુચવાની આ
શા મુતલગ રેહતે નહીં. પાછું ફરતાં ભરતીનો સમો થ
વાનો હતો. માટે બોટને પાછી કીનારે લાવતાં ઘણાં આ
દમીઓએ હુલેશાં મારવાની જરૂર હતી. વાસતે એ આ
દમીઓને જો એ બાપ દીકરી પોતાની બોટમાં લઈ શકતે
નહીતો તોફાનથી તેઓને પોતાને બનચવું સુશકેલ થઈ
પડતે. ગરેસ અને તેનો બાપ અતીઘણી મેહનતથી પે
લા ખરાબા પાસે પેંહુતાં. તાંહાં બોટને બોબાવતાં નવી

મુશકેલીવ્યત પડી. મોજાના જોરથી ઉંચે નીચે ઉછળવા
ધી તે બોટ ધારદાર ખરાબા સાથે વ્યથડી હર પસે ભાગ
વાની ધાસતી હતી. પણ ગરેસની રૂડી ઈચ્છા મુજબ તે
ને ઈસ્વરે ફતેહ બખ્ષી. પેલાં નવે આદમીઓને સહી
સલામત પોતાની સાથે લઈ તે પોંછી ફરી. એ આદમી
ઓ પોતાને સાડ મદદ આપતી જોઈ ઘણાં ખુશી થતાં
હતાં. તેઓએ જારે જાંણીઈ કે તે મદદ કરનારાંઓમાં
એક જાણુતો નાજુક સ્ત્રી હતી અને તેની ઉલટથીજ તે
ઓના બંચાવનુ કામ થયું હતું તારે ઘણા જાણુની આભારી
આંખોમાંથી આંશુ વરસીઆં. દીવા ડાંડી પોહતા પ
છીબી સમુદરનુ જોર નરમ પડીઈ નહી. મારે પેલાં લોકો
એ દીવસ સુધી તાંહાંજ રહ્યાં. પાછળથી જેમ તેમ
દીનારેથી એક બોટ તે લોકની મદદે નીકળી હતી. તે તો
ફાંનથી હટી એજ જગોએ આવી. તેમાંના માણુશોબી હી
આંજ થોબીઆં. ડારલીંગના ઘરમાં એ પરમાંણુ વીસ પરો
ણાં એકાએક થઈ ગીઆં. તેઓની જરદાસ કરવાનુ કા
મ કાંઈ સેહલુ નોહતું. પણ તેની દીકરીની મેહનત અ
ને કારોબાર આગળ સહ સેહલું થઈ પડીઈ. તેણે એ
લોકની સરવે પરકારે સારી માવજત દીધી. એટલા સુધી
કે પોતે ઘણી નાતવાન છતાં ભોંએપર સુઈ પોતાનુ બીજા
ણું બીજી સ્ત્રીને આપીઈ. સંધાં લોકને ખવાડવા પીવાડ
વામાં પણ એવીજ ઉદારતા બતાવી.

ગરેસ ડારલીંગનુ પરોપકારી કામ આખા ઇરોપમાં
મસહુર થયું. મોહુટાં અને નામીયાં લોકો તેની મુલાકા
તને આવીઆં. તેને માન દેવાને તેઓ તહરેવાર નજ
રાંણા લઈ આવતાં. નરથમજરલંડના ડીક્રે તથા તેની

બાનુએ એ બાહુર સ્ત્રી તથા તેના માબાપને મેનબાંન
 બોલાવી કેટલાક દીવસ સુધી પોતાનાં મંદીરમાં રાખીઆં.
 તેઓએ ગરેસને એક સુનાના ઘડીઆલનું નજરાંણું આ
 પીઠ. “હીઉમેન સોસાઈટી” નામની દયાનુ કામ કરના
 રી મંડલીએ એ સ્ત્રીને ઉપકાર માંનીઓ. તે મંડલીના
 સરનશીને એક સુનાની ટીપાટ તેને ભેટ કીધી. લોકોએ
 ઉઘરાંણું કરી આસરે રૂ.૭૦૦૦) જોટલી રકમ ભેગી કરી માં
 ન પતર સાથે તેને આપી. તેની શબીનો મોહુટો ખપ
 નીકળીઓ. તેને પોતાને જોવાને એટલાં બધાં લોક આ
 રજુમંદ થયાં કે લંડન શેહરના એક નામીયા નાટકશાલા
 વાળાએ અરજ કીધી કે જેમ પેલાં આકૃતમાં પડેલાં આ
 દમીઓને બંધાવવાને દરીએ જતી વખતે બોટમાં બેઠેલી
 હતી તેમ નાટકશાલામાં બેસી દેખાડેતો એક મોહુટી રક
 મ તેને આપવામાં આવે. પણ ગરેસે તદન બેગરબપણે જ
 રૂડું કામ કીધું હતું તે માટે કસીબી વડાઈ ભરેલો દેખાવ
 કરવાને તેણે સાફ ના પાડીઠ. વધારે તારીફ લાએક બીના
 એ છે કે એટલી બધી શાબાશી મલીઆ છતાં ગરેસ પોતાની
 અસલ નમરતા તથા સાલેસાઈ વીસરી ગઈ નહી. તેને મ
 લતાં માનથી તેના મનપર એટલીજ અસર થઈ કે હરેક
 હાલતમાં પોતાની કરજ બજાવીઆથી આદમીને સારો ફે
 જ મલેછે. સંપત્તી થવા છતાં તે પોતાની ગરીબ જુકડીમાં
 જ રહી. આગળની માફક ઘરના કારોબારમાં માને મ
 દદ કરવામાં પોતાની મોહુટાઈ અને સુખ સમજતી રહી.
 દુકામાં કહીએ છીએકે એ બાઈની પાછળી ચાલથી લોકને સં
 તોષ થયો કે તેઓએ સંધુ માન એક ખરી લાએકીવાળી
 સ્ત્રીને આપીઠ હતું.

ઉપર પરમાંણેની ગરેસની વાત જણાવતાં જેવી ખુશી ઉપજે છે તેમજ તેનો અંત લાવતાં દીલગીરી લાગે છે. અફસોસ છે કે એ લાએદ્રીવાળી બાનુ લાંબી મુદત સુધી જીવી નહી. તે અઘના મરજથી તા. ૨૦ મી અફરોબર ૧૮૪૨ ને દીને મરણ પામી. એની આગમ્ય પોતાના કબીલાના સમલાં આદમીઓને બોલાવી હેતથી તે એને થોડી થોડી બખશીશ આપી હતી. બાદીની પુછ બાપને આપી એ બાઈ સ્વરગવાસી થઈ. માદગીને વખત નરથંમબરલંડના ડીઉકની બાનુ તથા બીજાં મોહટાં લોક તેને જોવાને આવીઆં હતાં. તેની લાસને અવલ મંજલ પોહુઆડતી વેળા કાળુ તથા આબરૂવાળાં લોકો તેની સાથે ચાલી બતાવતાં હતાં કે આ દુનીઆમાં “ કોઈબી હાલત અથવા દરજજથી માન અથવા શરર્મીદગી ઉપજતી નથી, મગર પોતાની ફરજ અદા કરવામાંજ સંધી વાખવાખી છે. ”

ડચેસ આવ ડેવનશાયર.

જરજઆના તે ડચેસ આવ ડેવનશાયર પોતાના ગ્રોખ માફક બરીદીશ ઉમરા અને બીજા મોહટે વાપેના લોકોની બાનુઓની સફમાં પોશાક ધતીઆદી સંબંધી રીત ભાતનો ફરફાર કરાવવાની શક્તી માટે પરખીઆત થઈ ગઈ છે. એ ડચેસના દરજજ તથા સ્વાદને માન આપીને ઉમરાજદીઓ તથા બીજા કુલવાંત સ્ત્રીઓ તેની રીત ભાતની નકલ કરવાને તઈઆર રેહતી. પોતાની પંથની

ઓની સમજપર મેલવેલો એ કાળુ એ નામદાર બાનુએ એક ઘણી ઉત્તમ શુધરાઈ કરવા સાડ વાપરીઓ. બરીટી શ લોકોમાં ઘણેખરે ઠેકાંણુ એવી ચાલ હતી કે જ્યાર તથી ખરચ આપવાને બની આવે તે બાકુતી ધવાડનારી પામે પોતાનાં બચાંઓને ધવાડતી. એથી બચાંઓના હ ક્રમાં થતા અવગુણો સમજી લઈ એ માડી ચાલ તરફ કરા વવાને જરજ્યાનાએ ઠરાવ કીધો. તે વીગે પોતાની સા હેલીઓ તથા ઓળખીતીઓને ખુબ સમજવી. માતા ઓએ પોતાનાં વાહલાં બાલકોને પોતે ધવાડવાના મોહટા કાએદા વીશે ઘણીએક દલીલો આપી તેઓની ખાતરી કી ધી. એ ઉએમે શીખામણુ દેવાની પેહલ કાહડી તેમજ તે શીખામણુપર અમલ કરવાની આગેવાંની લીધી. એ ના મદારે પોતાનાં બચાંઓને પોતે ધવાડીઆં. તેમજ વગ લ ગાડી તથા મેહનત કરી બીજી ઉમરાજદીઓ અને માત ખર સ્ત્રીઓ પાસેથી તેમ કરાવીઉં. એ મોહટી અગતની શુધરાઈ કરવા માટે એ દાનાવ ઉએસ ઘણી વખણાઈ. એ બીનાથી આપણને સમજ પડેછે કે મોહટા દરજજની ગે આંણી બાનુઓ પોતાની આસપાસની બાઈઓપર કાએદા ભરેલી રીતે કાળુ ચલાવીયાથી નામદારી મેલવેછે.

લેડી નીઠીસરેલ.

બરીટીશ મુલુકના ખરતરફ થએલાં સ્ટુઅર્ટ વહંપ ના રાજકુઆરને હકુમત પાછી અપાવવાને કેટલાક લોકે ઈ૦ સ૦ ૧૭૧૫ માં ફરેલી. ઈંગ્લેન્ડમાં. લાર્ડ નીઠીસરેલ

શામેલ હતો. એ ઉમરાવને સરકારે કેદ પકડ્યા પછી તે ની તપાસ કીધી. તેનાપર દંગો કરવાનો વાંક સામેત થયાથી તેને ગરદન ખારવાનો 'હુકુમ' થયો. એ વખત એની નામવર બાએડીએ એના છુટકારા માટે કરેલી મેહનતને લીધે અમર કીરતી મેલવી છે.

ભરથારની હાલત વીશે લેડી નીડીસડેલને ખબર મલતાં વેતજ એ બાનુ સ્ટ્રાટલંડ મનેનાં પોતાના બાપીકાં ઘરમાંથી નીકળી શ્રી લંડન ખાતે રવાના થઈ. એ વખત સી આલાની ભર રૂઠુ હતી. સંધા રસતા બરફે ભરાઈ ગી આથી ડાકની ગાડીએ વટીક ફરતી બંધ પડેલી હતી. માટે એ લેડીને શ્રી નીયુકાસલથી લંડન સુધીની આસરે ૩૦૦ માઈલની લાંબી મંજલ યોડાની પીડપર કરવી પડી. જે ઉમરાવનીએ સુખ એનથી જીંદગી કાહડેલી તેને એવી ખુસાફરીને વખત તાહડ, થાક અને બીજી સખતીથી કેટલી પીડા થઈ હશે વાર ? પણ તેણે ઠરાવ કીધો હતો કે હરેક દુખ સોસી ભરથારનો જીવ બંચાવવાને તબવીજ કરવી; તેમ ન બનેતો અંતે તેની નજીક રહી મોહતની છેલ્લી ઘડી સુધી તેની ખીદમત કરવી. વાસતે એ બાઈએ પોતાંપર જીવરતી કોઈબી પીડાને ખેઆલમાં લીધી નહી. લંડન પોહતા પછી પેહલા જીરજ રાજને અરજી કીધી. રાજની મનાઈ હોવાથી તે અરજી તેને પોહચાડવાને કોઈ એ હીમત કીધી નહી. વાસતે એ બાઈ પોતે કેટલીક ખુશકેલીઅતથી રાજની નજીક ગઈ. ગુડણ મંદીએ બેસી તે અરજી આપી. દુખ ભરેલાં આંશુ વરસાવી વીનંતી કીધી કે ભરથારને માફી મંલે. પણ રાજએ ગેરસહુકાઈ કરી એ બાનુને અપમાનથી હંકેલી દહુડાવી. એવી

સંધી કોશશ વેરથ ગઈ તારે ભરથારને બંદીખાનેથી નહ
સાડી મેલવા શીવાએ તેનો જીવ બચાવવાનો બીજો ક્રમો
ઈલાજ રહ્યો નહી. સ્ત્રીનો વેશ લઈ નાહસી જવાને કે
ટલીક દલીલોથી લારડ નીડીસડેલને કમુલ કરાવીઈ. ૫
છી તે ગોડવણુ વીશે એક વીસવાસુ ખીદમતગાર નામે
ઈવાનસ તથા બીજી બે સ્ત્રીઓ નામે મીસ્ટરીસ મીલસ
તથા મીસ્ટરીસ મારગનની મદદ માંગી. લારડ નીડીસ
ડેલને તા. ૨૪ મી ફેબ્રુઆરી ૧૭૧૬ ને દીને ગરદન મા
રવાનો હતો. તેની આગળી સાંહુજ તેની લેડી, મીસ્ટ
રીસ મીલસ તથા મારગનને બાહુતી ગાડીમા બેસાડી પો
તાની સાથે લંડનના ટાઉઅરમાં લઈ ગઈ. એ વખત ભ
રથારના છુટકારા સાડ કરેલી તદખીર વીશે તેણે હાથે લ
ખેલા પતરમાંથી જાણવાજોગ સાર અતરે ઉતારી લીધોછે.

“ મીસ્ટરીસ મીલસ તથા મારગનને જે કામ કરવા
ને મેં કહ્યું હતું તે વીશે વીચાર કરવા વગરજ તેઓ હા
બોલી હતી. તે વીશે હવે વીચાર કરી છેલ્લી ઘડીએ ના
પાડે નહી માટે ગાડીમા તેઓને વાતે લગાડી રાખી. ટા
ઉઅરમાં પોહતેથી પેહલા મીસ્ટરીસ મારગનને મારા ધ
ણીની તજક લઈ ગઈ, કારણ કે મારી સાથે એકજ આદ
મીને અંદર લઈ જવાની છુટ હતી. મીસ્ટરીસ મીલસ
નો વેશ લઈ લારડ નીડીસડેલ બાહર નીકળનાર હતો.
માટે એ સ્ત્રી પોતાના કપડા મારા ભરથાર સાડ કાહડે તા
રે એને પેહરવાના કપડા મેં મીસ્ટરીસ મારગનને પેહરા
વી લીધા હતાં. તે કપડા ભરથારની કોઠરીમાં કહડાવીને
મીસ્ટરીસ મારગનને હું પાછી બાહર લઈ ગઈ. આસપા
સના લોકને ક્રમો શક ઉપજે નહી એટલા સાડ હું અમસ

થકા કાલાવાલા કરી તેને કેહતી હતી કે ‘ મારી ખીદમત ગારને ઉતાવળે મોકલજ્ને કે તે મને શીનગાર કરાવે. હું આજ રાતરે મારા ભરથાર વીશે અરજી પોહ્યાડવાનીહું. કેમકે આવતી કાલે તેમ કરવાને વખત રેહશે નહી.’ એવી રીતે મીસ્ટરીસ મારગનને બાહર કાહાડી હું મીલસને અંદર લઈ ગઈ. તે રડતી રડતી અંદર ચાલી. તેણે મોહડાં આગળ આપે રૂમાલ ધરીઓ કે મારો ધણીબી બાહર નીકળતાં તેમજ કરે. એ સ્ત્રીને હમેલ હતા, માટે તે કદમા મારા ધણી ના સરખી દીસતી હતી. માતરે તેના તથા મારા ભરથારનાં ભવાના રંગમાં જુજ ફેર હતો. એટલા માટે મેં ભરથારનાં ભવાંને થોડાં રંગીઆં. તેનું માથું મીસ્ટરીસ મીલસના સરખું દેખાવા સાડ તેને પેહરાવવાને એ સ્ત્રી ના બાલ જેવી ટોપી મેં સાથે લીધી હતી. મેં મારા ધણીના મોહડાંપર સફેદ રંગ લગાડીઓ. તેને દાહડી બોરવાને વખત મલીઓ નહી. તથી તેબી એવી રીતે રંગી કે સાંહાંજને વખત દીસે નહી. એ માટેનો રંગો સામ ન આગળે દીવમે મેં બંદીખાને લઈ જઈ રાખીઓ હતા. તે જગોએના ચોકીદારોને મેં થોડી બખ્શીશ આપી હતી. તેઓ મારીપર દયા લાવતાં હતા. મારાં કામ વીશે જાહજી ખબરદારી રાખવાને દરસત ધારતા નોહતા. તેઓને વધારે ગફલતમાં નાખવા સાડ મેં સમજાવીઓ હતા કે મારા ધણીનો તથા બીજા બંદીવાંનેનો છુટકારો થવાની ઉમેદ હતી. મીસ્ટરીસ મીલસનો પોશાક મારા ભરથારને વાસતે કહડાવીઓ. મીસ્ટરીસ મારગનવાળો પોશાક તેને પેહરાવી હું તેને પાછી બાહર મેલી આવી, જતાં જતાં હું બોલીકે ‘મારી વાહલી મીસ્ટરીસ

કાથેરાઈન તમે ઉતાવળે નઈ મારી ખીદમતગારને મોકલ
લી દેવો. તેણે ઘણું મોડું કીધુંજે. અરજી આપવાનો વ
ખત મને મલશે નહી. અફસોસ કે તે આજે એટલી
બધી બેફામ રહીજે. તે આવે તાંહાં સુધી મને દર પડ
વાની નથી. મારે તમે વેહલાં જાવો.’ એવા કાકલુતી બ
રેલા મારા શબ્દો સાંભળી ચોકીદારોની બાએડી છાકરી
ઓ મારે વાસતે ધણી દીલગીર થતી દેખાઈ. પેહરાગી
રે સલુકથી દરવાજે ઉંગાડીઓ. મેં પાછી અંદર નઈ
મારા ભરથારને ધાગરા તથા ગઢિઅન અને ટોપી પેહરાવી
તઈઆર કીધો. મેં બતીને વખત અંધારે બાહર નીક
ળી નવાનુ ઠાંકણુ સાંધીકે. લારડને મોહડે રૂમાલ આ
ડો ધરાવી તેનુ નામ મીસટરીસ બેટી રાખીકે. તેનો હા
થ ઝાલી હું લઈ ચાલી. આગળ વધતાં હું બોલીકે ‘પેઆ
રી મીસટરીસ બેટી તું શીતાબ જ અને મારી ખીદમત
ગારને ફરમાવ કે જીવ નાખતી હીઆં આવે. આજની
દીલથી તેણે મારી મોહડી ખરાબી કીધીજે. અરજી પો
હુઆડવાનો વખત થઈ ગીઓ. મને કાલે માહેતમ દર
વી પડશે.’ પેહરાગીરે દરવાજે ઉંગાડીઓ. દાદપરથી ઉત
રતાં મને ઈવાનસ મલી. તેને હુવાલે મેં મારા ધણીને કી
ધો. ચોકીદારો ચોકે નહી મારે એક વાર પાછી મારા
ધણીની કોઠરીમાં નવાની અગત પડી. હું અકજાતી ધ
ભરાતી પાછી ઉપર ગઈ. મને દુખી થતાં જોઈ સહ કો
ઈ વધારે દયા કરવા લાગાં. હું મારા ભરથારવાળી કોઠ
રીમાં કોઈ સાથે વાત કરતી હોઈ તેમ થોડા શબ્દો બોલ
તી હતી. પછી મારા ધણીના જીવું ઘાટું કાહડી તે વીશેનો
નવાબ દેતી હતી. અંતે જાણે તેની રજા લઈને હું બા

હર નીકળી. બારણુ બંધ કરતાં માહેલી તરફ જોઈ બોલીકે
 ' મારા વાહલા ધણી, જો બનશે તો હું મોડી રાતે પાછી
 આવશ; પણ ટાઉચ્ચર બંધ હશે તો સહવારનું પોહર પડ
 તાં આવશ. ચાહવું ખુદાનું છે. તો મારી સાથે માફી પ-
 તર લેતી આવશ. ' એમ બોલી બારણાની દોરી એવી રી
 તે ખેંચી કે સાંકળ માંહેથી બેરવાયે. પછી ચોકીદારને
 કહ્યું કે મારો ધણી ઈસ્વરની બક્તી કરેછે તે કામ પુરૂ થા
 એ તાંહાં સુધી તેને હરકત કરશો નહી. બતી પણ તે માં
 ગે તારેજ લઈ જાશે.

“ હું બાહર નીકળી ગાડીમાં બેસી ઘર આવી. પ
 છી ઈવાનસની સાથે લારડને સંતાવાની જગ્યાએ ગઈ. એ
 ક ગરીબ સ્ત્રી જે તે બંદીખાનાના ચોકીદારની સામનેજ રે
 હતી હતી તેના ઘરમાં તે છુપીએ હતો. તે ઝુકડી
 માં હમે બીછાંણાપર ગુપ ગુપ બેસી રહી રાત કાહાડી.
 વખતસર જ મલીઠં તે ખાઈ બે દીવસ ગુજરીયા. પ
 છી મીસટરીસ મીલસ આવી હમેને વેનીસના એલચી
 ને મકાને તેડી ગઈ. એ વીશે તે એલચીને કસી ખખ
 ર કીધીતી નહી. તેના એક ચાકરે મારા ધણીને પોતાના
 ઓરડામાં સંતાડીએ. તરણુ દાહડા પછી તે એલચીના
 ભાઈને લાવવા સાડૂ તેની ગાડી હોવર બંદર ગઈ. એક
 ખીદમતગારનો વેશ લઈ મારો ધણી વગર હરકતે તે ગા
 ડી સાથે હોવર પોંહતો. તાંહાંથી એક નાવ કરી મારો બ
 રથાર શ્રી ફરાનસ ગીએ. તે નાવના ખજાસીએ માંહે
 માંહે બોલતા હતા કે ' બારકસ એવુતો શીતાબ ચાલેચ
 કે કોઈ ધણીને નાહસી જવું હાએ તો તેને એથી સરસ
 સમો મલે નહી. ”

લેડી નીડીસડેલ પોતે એક ભલા આદમીનાં ધરમાં સં
તાઈ રહી. તાંહાં એને ખબર મળી જે ભરથાર સહી સ
લામત શ્રી ફરાનસ પોહતો હતો. તાર પછી એ બાઈએ પો
તાના દોસતોની મારફતે સરકાર પામે એવું કબુલ કરાવવા
ની તબવીબ કીધી કે ભરથારનો જીવ બનચાવવાને તદબી
ર કરવાથી એણે કોઈ મોહટો અપરાધ કીવેલો કેહવાએ
નહી, માટે એનું વતન એના છોકરાના કાએદા સાડ સ
લામત રહે. પણ જરબ રાખએ એ વાત ગુસ્સાથી ધનકા
રી કાહડી. કેટલીક નેસ્સા ભરેળી તકરાર ચાલયા પછી
એવો ઠરાવ થયો કે એ બાઈની સોધ કરવાનું પડતું મેલવું.
પણ એ ને ઇંગલંડ અથવા સ્કાટલંડમાં ફરતી હરતી નબ
ર પડે તો એને કેદ પકડવામાં આવે. હવે મુગું મુગું ભરા
ઈ બેસવું એ બાઈને ઠીક લાગું નહી. એણે વીચાર કીવો
કે એ પરમાંણે એક દેકાંણે ભરાઈ રહેવાથી તેના એકના
એક દીકરો કંગાલ થઈ જશે. માટે એ લાએકીવાળી બા
નુ ભરથાર તરફ ફરબ અદા કરવાનો નેખમ ખેંચવા પ
છી દીકરાના કાએદા માટે ફરબ અદા કરવા પછવાડે લા
ગી. એ દીકરાને પોતાના ખેશો સાથે સ્કાટલંડ રાખી આ
વી હતી. આ બીના બાંણવાનેગ છે કે એના ભરથારે એ
ને ઉતાવળે તેડાવી હતી તારે ધનસટમાં પડી કસી ભુલ
કીધીતી નહી. એણે દુર અંદેશાથી વીચાર કીવોતો કે
કદાચ એના ધરના અંચીતા ઝાડા લેવામાં આવે. માટે
કબીલાને લગતાં સંધાં કાગલ પતરો તથા બીજી કીમતી વ
સ્તુ બાગમાં સંતાડી હતી. એણે એ કામ કીધું તે ઠીકબ
થયું. કેમકે એ ઇંગલંડ તરફ રવાને થયાને થોડા દીવસ
ગુલરીઆ બાદ એના ધરના ઝાડા લેવામાં આવીઆ હતા.

હવે એ બાઈ સંતાવાની જગાએથી નીકલી એક ઘોડા પર સ્વાર થઈ. પોતાની સાથે માતરે એ ચાકરડીએને લઈ સ્કાટલંડ જવા લાગી. તેને સહ લોક એળખતાં હતાં માટે વાટમાં એવે દેકાંણે વીશામે. લેતી કે જાહાં જાણ આવ જાવ હોએ નહી. ઘર પોહતેથી પેલાં કાગલ પતર ઈતીઆદી રાતને વખત બાહર કાહડી શ્રી ટરાકલેએર મે કલી દીધાં. એની હીલચાલની ખબર રાજાને થયાથી તે ચીરડાઈને બોલીઓ કે "એ સ્ત્રી મારી બોહસપર જે ગમે છે તે કરે છે અને ઈરોપમાં હરેક બીજી સ્ત્રી કરતાં એ મને વધારે તોબા બોલાવે છે." એમ બોલી એ બાઈને કેદ પકડવાનો હુકમ દીધો. પણ લેડી નીડીસડેલની હુશીઆરી આગળ તે વેરથ ગીઓ. તે સહીસલામત પાછી લેનડન પોહતી. તાંહાં પોતે તથા દીકરો ઘોડા દીવસ સંતાઈ રહ્યાં. એક હફતો વીતા પછી એ બંધે જણાં કરાનસ જઈ લારડ નીડીસડેલને મલીઆં. તાંહાંથી સંધાં જણાં શ્રી રોમ ગીઆં. એઓની બાપીકી મીલકત સરકારે જપત દીધાથી એઓ કાંઈક મીસકીન હાલતમાં આવીઆં હતાં. મગર લેડી નીડીસડેલ જેવી પતીવરતા બાનુને ભરથારની જાંદગી સરખી દીમતી વસ્તુ તથા તેની સંગત જેવું સુખ બીજું કાંઈ જ નોહતું. એ બાઈએ ભરથારનો છુટકારો કીધા પછી તેની સાથે તીસ વરસ સુધી પરદેશમાં જાદગાંની ગુજારી. એ ઈસ ૧૭૪૯ માં શ્રી રોમ મધે મરણ પાંખી. તે પછી પાંચ વરસે લારડ નીડીસડેલ મરણ પાંખીઓ.

ઉપર જણાવેલી બીના પરમાંણે લેડી નીડીસડેલે હીમ મત અને હીકમતથી ભરથારનો જીવ ગોયા જમની સુગાલમાંથી પાછો એવી લીધો હતો. એ મોહટાં પરાકરમ

માટે એ ઉમરાળદીની વખાણ બરીટન દેશ મધે આજ
મુધી તાજ રહીછે.

મીસટરીસ બલાકઉએલ.

મીસટરીસ ઇલીઝિબેથ બલાકઉએલ એક સ્કાય વેપા
રીની દીકરી હતી. એ શ્રી આબરડીનવાળા ડાક્ટર આ
લેક્ઝાનડર બલાકઉએલ સાથે પરણી. ડાક્ટરના ધંધામાં
આશા રાખવા નેટલો નફો નહી થયાથી ડાક્ટર બલાકઉ
એલ તે ધંધો છોડી લનડન મધે એક છાપખાનાંમાં ચાકરી
રહ્યો. ચાકરી નહી પાલવી તારે પોતે છાપગર થયો. પ
ણ એ ધંધામાં ઘણુ તુકસાન થયાથી એ બીમારો કરબદા
ર થઈ ગીઓ. માગનારે એને તુરંગમાં નખાવીઓ. કે
ઈ દોસત અથવા સગાએ એને મદદ કરવાનુ મન કીધું ન
હી. તે સમે એની ભલી બાએડી એનો છુટકારો કર
નારી થઈ. કાંઈબી આબરૂ ભરેલો ઇલાજ કરીભરથારને કે
દખાંનેથી છોડવવાની આરજીથી એ સ્ત્રી ચારે તરફ જો
વા લાગી. તેના જાણવામાં આવીઉં કે દવાના કામ સા
રૂ વપરાતી જડીઓ અને આહુડોના ટુક વરણન સાથેના
ચીતારોની એક કીતાબનીવઈદ લોકોને ઘણી ગરજ હતી.
એવી ચોપડી બનાવવાનુ કામ એ સ્ત્રીએ માથે લીધું. એ
નવાઈ સરૂખાં માહુભારત કામમાં મીસટરીસ બલાકઉએલ
અતી ઘણી મેહનત કીધી. એ સ્ત્રી પેહલાં તાબાં આહો મે
લવી તેઓના નફસાં કાગલપર ચીતારતી. ચીતાર સા
રી પહે પાડ્યા પછી તે બરોબર તાંબાંના પતરાંપર બારી

ક કોતરતી. કોતરીને તે ચીતારોના વરણન સાથે તેઓ
ની નકલો પોતેજ છાપી કાઢડતી. છાપેલી નકલોને તહ
રેવાર રંગથી એ બાઈ રંગતી. એ પરમાંણે નહી મના
એ એવી મેહનત કરી મીસ્ટરીસ બ્લાકઉએલે પોતા
નાં પુસ્તકનો પેહલો ભાગ ૬૦ સ૦ ૧૭૩૭ માં તથા બી
જે ભાગ સને ૧૭૩૮ માં પરગટ કીધો. એ પુસ્તકમાં
જુદી જુદી જાતનાં પાંચમો આલોના નકસા તેઓનાં વર
ણન તથા ઉપીચોગ વીશેની બીના સાથે છાપેલા હતા.
એ પુસ્તક રચવામાંથી એ બાઈએ ઘણી ખબરદારી તથા
ચોક્કસાઈ રાખી હતી. તે સરવે કોઈએ પસંદ કીધું. મી
સ્ટરીસ બ્લાકઉએલેજ તારીફ લાએક મતલબ સાચુ એ
ટલી બંધી મેહનત અને કાબેલીઅતનો ખરચ કીધો હ
તો તે મતલબ પાર પડી. પુસ્તકની આવકમાંથી ભરથાર
નો છુટકારો કરવાને તથા કેટલું સુધી તેને નર્મીત રાખવા
ને એ બાનુ શક્તીવાંન થઈ. પણ એ સદગુણી બાઈએ
દુખ સાથે જોયું કે તે ભરથાર મારગસર બેઠો નહી. તે
પોતાની રીત માફક નુકસાનકારક કામો માથે લેતોજ ર
હ્યો. અંતે તે કબીલા સાથે શ્રી સુઈડન ગીઓ. તે દેશ
ના રાજાને તાંહાં કેટલુંક સુધી આકરી કીધી. પણ પાછળ
થી તે હાકમને શક ગીઓ કે સરકારની સાંમને દંગો ક
રાવવાના કાવતરાંમાં ડાકટર બ્લાકઉએલ સામેલ હતો.
એ શક ઉપરથી એ બીચારો સને ૧૭૪૭ ના વરસમાં ફાં
સી ગીઓ.

મીસ મોર.

મીસ હાના મોર ૬૦ સ૦ ૧૭૪૫ ના વરસમાં રટે પલટન નામની જગોએ જનમી હતી. એનો બાપ જેકબ મોરસ્કુ માસ્ટરનો ધંધો કરતો હતો. હાના નાથપણથી વીદીઆ અભીઆસ કરવા સાથે ધરમ ઘેઆંતપર ચીત લ ગાડતી હતી. સમજમાં આવેથી પરોપકારને એણે દીલ સાથે ધરીઓ. વીદીઆ અભીઆસપર એટલો શોખ હતો કે દેહની કાહેલી ચાલવા છતાં એ કામ સાડ મેહન ત કરવાને કસુર રાખતીતી નહી. આગળ જતે તે એક કાબેલ સ્ત્રી નીકળી. તેણે કીસ્સા તથા કવેતો જોડીઆં. એ કીસ્સા તથા કવેતોની પાછળ જમાંનામાં ગમે એવી કીમત થાએ. પણ હાનાના વખતમાં તો તેઓ થકી જોડ નારને તથા વાંચનારને કાએદો થયો. એ સ્ત્રીની કલમ થી જ કાંઈ લખાતું તેની મતલબ લોકોમાં સલાહ સંપન્ન, ઉદીઓગ, ઈમાનદારી, ભક્તી અને નીતીનો વધારો કરવાની હતી. એ મતલબ કેટલી પાર પડીતે આ બીનાપર થી જણાએછે કે એના ઘણાખરા ગરંથોની હેન્તરો અને થોડાએકની લાખો નકલો ખપી. કેટલાકના પારકી ભાષાઓમાં તરજુમા થયા. તે વખતના દીકા કરનારાઓએ એના કવેતો તથા કીસ્સાઓને પસંદ કીધા. લોકોએ તે હાંસથી વાંચીઆ. દેશમાં સલાહ સંપન્ન તથા નીતી ઇતીઆદીનો ખંચાવ તથા વધારો થયો. હાંનાની કીરતી સંધા લોકોમાં ફેલાવા લાગી. તેની કાબેલીઅત તથા દાનાઈની સરવે હેકાંણે વખાણ થવા માંડી. કેજવણી આપવાના કામ સંબંધી તેની સમજ એટલી ઉમદા ગણાઈ કે રા

જાની દીકરી પારલોટીને કેળવણી આપવા વીશે ગોડવ
ણ લખી કાઢવાને એને અરજ થઈ. એ બાબે એનું
મત પસંદ પડતું થયું. હાનાની જે કલમથી લોકોને ગમ
ત મલી તથા તેઓની હાલતમાં શુધારા થયા તે કલમથી
એને ઘણું જ્ઞાન મળીતું એટલું જ નહીં. ઉપર જણાવયા
પરમાંજ એના ગરંથોના મોહરો ખપ ચાલયાથી એને ક
માઈબી ઘણી થઈ. એ કમાઈ એટલી બધી હતી કે હા
નાએ જીવતાં છુટથી ખરચ ખુટણ તથા દાન ધરમ કીલો
હતો. તે છતાં. મરતી વખતે આસરે તરણ લાખ રૂપે
આ જોટલી પુંજ તે મેલી ગઈ. જે બાઈને પરવરદીગારે
રૂડી બુધ્ધી તથા તે બુધ્ધીને હુથીઆરે સંપત્તી બખ્શી હ
તી તે બાઈ તે કીરતારની બખ્શીશ પોતાના કરતાં એ
છાં લાએગવાળાંએના કલાણસાઝ ખરચવાને લુલી નહીં.
મોહરો લોકોની રીત શુધારવા અને તેઓની લાએકીમાં
વધારો કરવાની કોશેશ કરનારી હાના ગરીબ આદમીઓ
ને ઉદીઓગ અને નીતી વીશે સારા સખકો આપવાને
પંછાત રહી નહીં. મોહરો શેહરોધી દુર માહેલા પરંત
માં ઘણે દેકાંજે ધરમના ઉપાધીઆ સરકાર પામેથી ખુસા
રા લઈ પોતાને હવાલેનાં આદમીઓના કાએદા સાઝ ક
સું કામ કરતા નોહતા. હાનાએ ઘણું દુખથી જોયું કે
એક પાદરી એશ આરામમાં જ વખત કાહાડતો. બીજો
છાકરો થઈને જ પડી રેહતો. ત્રીજો મારામારીથી કોહું રં
ગીને જ શોલીતો બનતો. ચોથો કેળવણીના કામમાં આ
ડે આવીને જ નામીઓ થતો હતો. જોહું સરકારી ખુસા
રા ખાનાર ધરમના ઉપાધીઆ એવા નાલાએક તાંહાંનાં
લોકની અવસ્થા અતીશે ખરાબ હોએ તમાં નવાઈ સી ?

ગરીબ લોકો આલસુ, કંગાલ, જાલમ અને નીતીથી ઉલટાં
 આલનારાં હતાં. જમીનદારો તથા સંપત્તીવાળા ખેડૂતો મુ
 રખ, હઠીલા અને શુધરાઈની સામને થનારા હતા. એ
 વાં કેટલાંક દેકાંણાંનાં લોકોની હાલત શુધારવાને હાનાએ
 પોતાની બેહુન મારકા સાથે વીચાર કરીધો. તે બેહુનની
 સાથે હાના પોતાના મકાનની પહોસનાં ગામડાંઓમાં ફર
 વા લાગી. એ બાઈએ વીચારીકે કે એ શુધારો કરવાનું
 સરવેથી સરસ અને મુખીએ અધીઆર ધરમ નીતીનું ગ
 નાન થશે. એ ગનાન તથા બીજી અમતની ઉપીઓગી
 કેળવણી આપવાની નીશાલો સ્થાપવાનો તેણે ઠરાવ કરી
 ધો. તે ઠરાવ મુજબ કામ કરવાની બાબદ જરે ગરીબ લો
 કોને દેકાંણે આણીઆ તારે પઈસાદાર લોકોથી અડચણ
 થવા લાગી. એક જમીનદારે એ સ્ત્રીને જણાવીકે કે તે
 ના ગામમાં ધરમ નીતી દાખલ કરવાની કોશેશ એણે મેહ
 રબાંની કરી પડતી મેલવી. કેમકે તેનો પક્કો વીચાર હ
 તો કે ધરમથી લોકો આલસુ અને રીકામા થઈ જાયે! બી
 જા કેટલા જણાં બીજાં નજીવા દારણેથી કેળવણીની બી
 લકુલ સામને થયા. એક બે પરાંતો તે એવી નંગલી હા
 લતમાં હતાં કે પોલીસના માણુશોએ હાના તથા મારકા
 ને જણાવીકે કે તે જગોએ શુધરાઈ કરવા જવાનો ખેચા
 લ એ સ્ત્રીઓએ પડતો મેલવો. કેમકે તાંહાંનાં નંગલી સ
 રખા રેહવાસીઓ એઓને કાંઈ ઈજ્જત કરવા આહેતો તે
 માંણુગો એઓનો બંચાવ કરી શકતે નહીં! પણ હઠીલાં
 અને જાલમ લોકોની આડી ચાલ તથા સતાવાળાઓની
 દુરબલતાથી હાનાએ હીમત છોડી નહી. પોતેધારેલાં
 કામ વીશે ઈસ્વરની સાહેતાપર બરોમો રાખી તેણે કોશે

શા કોઈ. અફલતા જોરે કરી મુરખ લોકોની હક દુર કી
ધી. મુખરાઈપર આવવાને તેઓને શાંતીથી સમજતવી
આં. તે લોકોને કાએદો સાંમાં હતો તે વીશે ખુબ ખો
લાઓ કરી તે મુજબ ચાલવાને તેઓને ઉસકેરીયા. એ પ
રમાંલે જુદાં જુદાં ગામડાંઓમાં નીચાલો સ્થાપી. વખ
ત નતે તે નીચાલોમાં છોદરાંઓની સંખ્યાઆ વધી ગઈ.
તેવાં સેંકડો શીખનારાંઓને ત્રટે શીખગઠોની ખુટ પડી.
એ ખુટ પડવાનુ કામ હાનાએજ ત્રાથે લીધું. કેટલીક હુ
શીઆર છોદરીઓને એ બાઈએ ધોતીની જાતી મેહનન
તથા એની મેહન ત્રસકાની તદ્દલથી કેળવણી આપી. તે
કેળવણી એવી રીતે આપી કે શીખનારીઓ થોડી મુદત
માં શીખગઠોનુ કામ કરવાને શક્તીમાંન થઈ. એવી ની
શાલોને હાના યોનાના પઈસા તથા મેહનનથી આયરો
આપતી રહી. બીજાં છોદરોની સમજતવી ઉપરાણાની હી
તમાં રકન બરાવતી રહી. જે ગામડાંઓમાં આલસ, ઘં
ડગાઈ તથા ગેરનીતી આગળ ચાલતી હતી તાંહા હાના
એ કરેલી મુખરાઈથી હવે દર્દીઓગ, સલાહ, સંપત્તિ અને
કાએદી દીસવા લાગી. હાના મોર ધરમનીની અને કેળ
વણીના ફેલાવા સાથે બીજાં પરોપકારી કામોની કરતી. ગ
રીબ નાચારોને ખાવાનુ, કપડાં તથા દવા દાત્ર બખચવા
ને એ સદા આગળ પડતી. ધોને કેળવેલી તથા ઉચ્ચેલી
શીખગઠોની ત્રસકે એ વસતુઓ જુદાં જુદાં ગામડાંમાં
લોકોને પેંહચાડતી. સુશનનો ધંબે કાહડી નખાવવાને શ
લામોનો રેતુ મીઠા મીઠા કહારકસન તથા તેઓને મધ
હુ પીવા મીઠા કહારકસન જે મેહનન કરવા હતા તે
નને હાનાએ જમણી રહી આપીએ તે

જે એક અસર થવા જોગ કવેત જોડીઉં. એના વખત માં ફરાનસ દેશમાં રાજદોઆરી મામલા વીશે ચાલેલી ગ રબરની તથા તે દેશવાળી જાકોબીન ટોલીવાળાઓના વી ચારની માંડી અસર પોતાના દેશમાં નહી થવા દેવાને તથા એ દેશમાં સમાધાની કાએમ રાખવાને એ બાનુએ પોતાની કલમથી સારી કોશેશ કીધી. એ બાબે એણે લખેલાં ચો પાંનીઆં એવાંતો વાંચવા લાએક થઈ પડીઆં કે આ વા તમાં પેહલાં જણાવયા મુજબ તેમનાં કેટલાંકની લાએ ન કસો ખંપી ગઈ. એ નામીથી સ્ત્રી તા૦ ૭ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૩૩ ને દીને અડીઆસી વરસની ઉમરે મરણ પામી. જીવતાં જે ધરમનાં કામોપર ચાંદુ રાખતી તે કામોને મરતી વેળા આશરો આપવાને ભુલી નહી. પોતાની આસરે તરણ લાખ રૂપેઆ જેટલી પુંજમાથી એક લાખ રૂપેઆ જેટલી રકમ જીદાં જીદાં ધરમખાતાંઓમાં આપી. બા કીની દોલત ઘટ્ટી રીતે પોતાના ખેશોને વેંદુંચી આપી.

આગનીશ હોટાટ.

ચઉદમી સદીની આખેરીમાં શ્રી નારડંમપટન શાએ રવાળા હોટાટ નામના એક અમીરને કાંઈ જમીનના ક ટકા વીશે રીંગસરેલ નામના એક પુરૂષ સાથે વાંધો પડી ઓ. તેઓએ એ વાંધો પતાવવા સાડ તે જમાનાની રી ત મુજબનો ઇલાજ કીધો. તેઓ વચે -કરાવ થયો કે જે જગો વીશે વાંધો હતો તાંહાં જઈ એ બંધે દાવાદારોએ જી ધ કરવી. તે જીધમાં જે ઝીતે તે એ જગોનો માલેક થા

એ. પણ જે દીવસ એવી જુથ કરવાને ઠરાવેલો હતો તે દીવસ હોટાટ માદો પડીઓ. લડાઈ કરવા જઈ શકાએ એટલી શક્તી તેને રહી નહી. એ સળખથી તે ઘણો દી લગીર થયો. લડાઈમાં ન ગએથી જમીન ખોલી પડતે એ ટલુંજ નહી પણ કદાચ તેની મરદાનગીપર બરો આવતે. તેનો હરીફ કુગરાતે કે બીવો તેથી માદો પડવાને બાહાને લડવાના અખારા કીધા. એ બાએ એની લાએકીવાળી દીકરી આગનીસે ખુબ વીચાર કીધો. તેના મનમાં આ વીડંબે બાપની મીલકત અથવા આબરૂમાં કસો ઘટારો થવા દેવો નહી. જે કામ કરવાને હોટાટ અશક્ત હતો તે બજાવવાને તેની હીમતવાંન દીકરી આગનીસે ઠરાવ કીવો. "તેણે પગથી માથાં સુધી બખતર પેહરીડ". લડાઈ નાં હથીઆર બાંધી બાપના ઘોડાપર સ્વાર થઈ. લડાઈ નાં મેદાનમાં જઈ રીંગસડેલ સાથે જુથ કરવા માંડી. ઘણી કસાકસી ભરેલી લડાઈ થયા પછી બાહુદુર આગની શે રીંગસડેલને ઘોડાપરથી નીચે નાખીઓ. તે મરદ ની એ પડીઓ તારે તેની હરીફે તેને શરમાવીઓ. પોતાનું ખરું નામ નીશાન જાહેર કરી બતાવીડ કે રીંગસડેલ એ ક એરતના હાથથી હારીઓ હતો. બાપની મીલકત તથા હોરમત બંચાવનાર એ બાહુદુર સ્ત્રી જે કબીલામાં પરણી તે લોક એના કામથી એવાં મગરૂર હતાં, કે તે વીશે ની ઇઆદગારી કાએમ રાખવા સારૂ એ પરાકરમ બતાવે એવી પોતાની એલખની નીશાન તેઓએ પડાવી

રાણી કારોલાઈન.

ઈંગલંડના રાજા બીજા જાર્જની રાણી કારોલાઈન પોતાનાં માણસોપર રેહમ નજર રાખનારી શેઠાંણી હતી. એવી સારી માલની નફલ કરવાને એ રાંણી પોતાનાં છોકરાંઓને પણ શીખવતી હતી. એ બાબદમાં છોકરાંઓ એની ભલામનથી ઉલટાં માલે તારે તેઓને દેકાંણે લાવવાને એ ઘટતો ઇલાજ કરતી. એ રાંણીની વડી દીકરીને એક નડારી ટેવ પડી. એ રાજકનેઆ જરે સુવા જાએ તારે પોતે બીછાણાપર લેટી હજુરમાં રેહનારી એક કી સ્ત્રી પાસે કાંઈ ચોપડી વંચાવે. પોતાને ઉંઘ આવે તાંહાંમુઢી એ પરમાંણે વાંચવાનુ માલુ રખાવતી. એની એવી માલથી પેલી બાઈઓને ઘણી હેરાંનગતી થતી. પણ રાજકનેઆને નાખુશ કરવાથી કરીને તે બીચારીઓ મુઝે મોહડે તેનો જીલુમ ખમતો હતી. એક વેળા એક સ્ત્રી કાહેલી હતી. તે છતાં રાજકનેઆએ તેની પાસે એ પુ કામ લાંબો વખત કરાવયાથી તે બેહોશ થઈ પડી ગઈ. દીકરીની એ નડારી ટેવ વીશે રાણીને ખબર થઈ. એ એમ છોડાવવાનો ઘટતો ઇલાજ કારોલાઈને તુરત કીધો. રાતના શુવા જતી વખતે તેણે દીકરીને પોતાની હજુર બોલાવી. પોતે બીછાણાપર લેટીને દીકરીને એક ચોપડી વાંચવા હુકમ કીધો. રાજકનેઆએ થોડોવાર તે કામ કીધું. પછી ઉભી રેહતાં થાકી ગઈ માટે માના મોહડાં તરફ જોવા લાગી કે બેસવા કેહેતો સારું. પણ રાંણીએતો માતરે એટલું કહ્યું કે “ માલો આગળ વાંચો. ” થોડા વાર વાંચી રાજકનેઆ કરીને થોળી. તે જોઈ રાંણીએ પે

હાંની માફક ફરમાવીઉં કે “ આગળ વાંચો આગળ વાંચો.” એ પરંમાંણે રાજકનેઆ તરણ ચાર વાર થોબી અને સંધીવાર રાણીએ એકજ સરખો હુકમ કીધો. અંતે રાજકનેઆ હાંકતી હાંકતી ફરીઆદ કરવા લાગી કે ઉભી રે હતાં તથા વાંચતાં તેને ઘણી થાક ચહુડી હતી. એ વાત સાંભળી રાણીએ તુરત જવાબ દીધો કે “ તમે એકજ રા તમાં એ પરંમાંણે થાકી ગીઆં તારે તમારી હજુરમાં રેહ નારીઓને દરરોજ એવું કામ કરવું પડેછે તેથી તે બીઆ રીઓને કેટલી બધી ઈજા થતી હશે વાઝ ? વાસતે મારી દીકરી તમે સમજવું જોઈએ કે તમારી ખીદમતગારોને અતીશે થાક ચહુડે એવી રીતે તમે પોતે આરામથી ગમત કરવી નામુનાસેબછે.” એટલું કહી કારોબાઈને દીકરીને રજા આપી. એને મા પાસથી મલેલી શીખામણ નકામી ગઈ નહી.

મકમ હી આરખલે.

શ્રી ઇંગ્લંડના નામીઆ ગાએન શાસતરી ડાક્ટર ખરનેની ફ્રાંસીસ નામની દીકરી હતી. ડાક્ટર ખરનેના ગુણે માટે તે જમાનામાં વીદીઆ હુનર માટે નામીઆ થએલા તેના દેગીઓ સાથે તેને દોસતી થઈ હતી. એ દોસતો ઘણીવાર તેના ઘરમાં ભેગા થતા. એ કાબેલ મંડુ લીમાં થતી વાત અને તકરારથી ડાક્ટર ખરનેના કબીલા પર સારી અસર થએલી માલુમ પડેછે. તેનાં ઘણાંખરાં છોકરાં વીદીઆ હુનરમાં પુરવીણ તથા પરખીઆત થયાં.

એ છોડરાંઓમાંની સરવેથી નામીચી ફરાંસીસ હતી. કાંઈ સમયથી તે છેક આઠ વરસની થઈ તાંહાં. સુધીતો મુલાક્કારો વઢીક જાણતો નોહતો. પણ જાતે બાહોશ તથા મેહનતુ હતી. એ નાધલી હતી તેટલાં એની મા મરણ પામી. બાપે ક્રકત લખવા તથા વાંચવાં શીવાએ બીજી કસું એને શીખાડીઉં નહી. નીશાલે શીખશકોની મદદથી જ શીખવું જોઈતું હતું તે જાતી મેહનતે અને મેહનોને પુછીને પુરું કરવાની એને ફરજ થઈ. ઉલટથી વીઢીઆ જાણવાને એકવાર શેરૂ, કીધું એટલે કસીબી હરકત અથવા મુશકેલીઅતને લીધે તે કામથી પાછી હટી નહી. પંદર વરસની વએની થતાં સુધીમાં ગરંથો લખવા તથા પુસ્તકોની ખુબી ઇતીઆદી વીથે ટીકા કરવાને શક્તીવાંન થઈ. એ સમે એના બાપે બીજી બાએડી કીધી. તે બાએડીએ ફરાંસીસની કીસ્સા લખવાની ટેવ છોડાવવાને તજવીજ કીધી. ફરાંસીસને એમ હરકત થયાથી પોતાનુ કામ છુપું ચલાવવું પડીઉં. તે એટલા સુધી કે "ઈવીલાઈના" નામનો નામીએ કીસ્સો જ્યો એ અખલા સહને જાણીતો થઈ તે છપાઈ બાહર પડીઓ. સંધા પંડીતો અને બીજા વાંચનારાઓ તે ગરંથની ઘણી તારીફ કરવા લાગા. પણ ડાક્ટર ખરનેના અતલગના મીતરોને બલકે તેને પોતાનેબી ખખર નોહતી કે એ સંધી તારીફોની શરમાઉં તથા એક મારગી દીકરીને ઘટતી હતી. તે બોપડી લખનારીને તો માતરે બસો રૂપેઆ જટલી રકમ મલી. પણ છાપગરને હજારોનો લાભ થયો. ઇંગલંડ મધે હાલમા જમકાહની કીસ્સા ઘણી વેળા ઉંચ જાતની રમુજ સાથે વાંચનારને કીમતી ખખર તથા ઉતમ શીખામણ આપેછે તેમ

મીસ બરેનની કીતાબ પરગટ થતી વખતે નોહતું. તે વે
 જાના કીરસાઓમાં ચેરી ચીખાવલી વાતો શીવાયે બી
 જું કશું દીસતું નોહતું. આબરુદાર લોકો એવા કીરસા
 હાથમાં લેવાને હીનુ સમજતા. કાબેલ લોકો તે વાંચ
 વાધી વખત ખોવા જેવું જાણતા. પહરેજગાર લોકો તે
 વી બાબદોને નીતીનો ભંગ કરનારી કહેતા. ગમત અને
 ગનાન આપવાની જે એક કલા તે નાલાએક કારીગરોને
 હાથ પડયાથી એ પરમાંણે ધીકાર પામતી હતી. તે ધીકાર
 રથી એ અગતની કલાને એક ડાહી જીવાન સ્ત્રીએ છોડ
 વી. સંધા નામીયા ટીકા કરનારાઓએ “ ઇવીલાઈના ”
 ગરંથની એખારત, બીના અને ધપૂ છપની ખુબ વખાણ
 કીધી. મોહટા દરજજના અને વીઈવાંન લોકો તેમાંની
 રસીલી બાબદોપર દીલ લગાડવા લાગા. તે ગરંથ ખરી
 દનારાં માતબર અને મોભાવાળાં આદમીઓની ગાડી થો
 ડા સાથની રલીઆમણી ઠઠ તે પુસતક છાપનાર તથા વે
 ચનારને તાંહાં મલવા લાગી. સઉ કોઈ તે ગરંથ કરતા
 નુ નામ પુછવા લાગાં. પણ તે ધણીને જે ગરંથથી હજ
 રોનો નફો થયો તે બતાવનારનું નામ તે પોતેબી જાણતો
 નોહતો. ગરંથ બતાવનારીએ તે ધણી સાથે સંવેસો ચલા
 વતાં પોતાનું ખર્ચું નામ ઠામ છુપાવીઈ હતું. પણ તે વી
 શે મીસ ફ્રાંસીસ બરનેની બેહનો અનજાણી નોહતી. તે
 પુસતક લખાતું હતું તારે તે બેહનો તે વીશે મસખરી કર
 તી હતી. પણ હવે તેઓનાં દીલમાં ખુશાલી સમાઈ ન
 હી. ડાક્ટર બરને દીકરીની હાલત વીશે બરોબર જાણી
 તો થયો તારે હરખનાં આંચુ વરસાવા પડીયો. તે દીક
 રીનો એક કાબેલ મીતર મીસટર ફ્રીસપ જેણે તેની જી

ધીને પરકાશ આપવા પીતા સરખી ખબરદારી રાખી હતી તે પેચ્ચારથી કુરવા લાગે કે તેની લાડછી ફાનીએ એ ગરંથની બનાવટ તેનાથીબી છુપી રાખી હતી. બીજાં આજખીતાંએ પણ આફરીનના અવાજ સાથે દીલમાં આછું આવવાની વાતો કરવા લાગાં. મીસ બરને જાંહાં ગઈ તાંહાં તેને શાબાશી મલવા લાગી. તેણે બનાવેલું પુસતક સઉ કોઈના હાથમાં અથવા મેજપર દેખાતું. એવી વા ખવાખીથી મીસ બરનેનું માથું કસું ફરીકું નહી. તેની નમરતા અથવા સાદાઈમાં ઘટારો થયો નહી. તે કોઈને જાણીતી નોહતી તે વખતની માફકજ ફુનીઆમાં પરખી આત થએલે વખતેબી શરમાઉ અને એક મારગી દીસતી. “ઈવીલાઈના” પરગટ થપાને ચાર વરસ ગુજરયા પછી એટલે ઈ ૦ સ ૦ ૧૭૮૨ માં એ કાબેલ બાનુનો “સી સીલીઆ” નામનો બીજો દીરસો પરગટ થયો. એ વખત છાપગરના હાથપર તે ઠગાઈ નહી. વખત પરમાંણે તે પુસતકની એને સારી કીમત મલી. તે છપાવવાની ખબર લોકોને આગલથી થઈ હતી. તે બાહર પડવાની સઉ રાહ જોતાં હતાં. કેહેછે જે સર વાલટર સ્કાટ જે વા માહા બુધ્ધીવાન દીરસા લખનારે છપાવવા ધારેલાં કોઈબી પુસતક માટે લોકોએ એ કરતાં વધારે આતુરતા બતાવી નોહતી. પણ “સીસીલીઆ” સંબંધી લોકોને જે અતી મોહટી ઉમેદ હતી તે પુરતી રીતે બર આવી. સરવે જણે કજુલ રાખીકું કે માબારત ઈંગરેજ દીરસાઓમાં એબી એક ગણાવાનો.

મીસ બરનેની ઉંમર ત્રીસ વરસની થવા આવી. એ વખતે એના કાબેલ તથા હેતુ મીતરો જેવાકે ડાકટ

ર જનસન તથા મીસ્ટર કરીસપ ઇતીઆદીના મરણથી
 એને ઘણો ખેદ થયો. પણ એવાં મોહોત કરતાં વધારે
 નુકસાન એ બાઈને પોતાના વીચારની એક ભુલથી તથા
 એના બાપની ફોકટની વડાઈથી થયું. એ બાબદ એવી
 છે કે તેથી બીજાંએને સારી ચેતવણી મલવી જોઈએ.
 લારડ લાનસડાઉનની એક બેઠન મીસ્ટરીસ ડીલાનીને
 મલવા સારૂ મીસ બરને ગમેલી હતી. તે સમે મી
 સ્ટરીસ ડીલાનીને તાંહાં એ અબલાને રાજાં રાંણી સાથે
 બેઠ થઈ. તે પછી રાંણીની ખીદમતગારને! ચોહદો
 મીસ બરનેને આપવાને ફરમાએસ થઈ. ફરાંસીસે કાચી
 પાકી મરજી કીધી. પણ એ બાબદમાં એનો બાપ ઘણો
 ઉતાવળો થયો. તેના કુસલાવીઆથી મીસ બરનેએ
 તે ચોહદો કથુલ રાખીઓ. પણ તેમ કીધાથી તેણે
 ધરનુ સુખ, આરામ, દોસત આશનાઓની સંગતની ખુ
 શાલી, વીદીઆ અલીઆસની મહુજ, આપઅખતીઆ
 રીના ફાએદા, બુધ્ધી બલે નામીયુ થવાની જોગવાઈ સર
 વે ખોઈ દીધાં. પોતાના જમાનામાં ઈંગલંડના લોકની સ
 રવેથી માનીતી કોરસા લખતારીનો માન ભરેલો ખેતાબ
 છોડી ખીદમતગારનો ખેતાબ તેણે પકડીઓ. પોતાને મ
 કાને સાહેબે શોખથી રેહવાને દેકાણે પારકી જગોએ તાબે
 દારીમાં રેહવું પડીક'. મોહટા દરજ્જાની પઈસાવાળી
 ઉમરાળદીઓ અને શેકાણીઓની સંગતમાં આબરૂથી વ
 ખત ગુજારવાને બદલે રાંણીની એક નીચ મનવાળી કુંજ
 રી જરમન ખીદમતગારના હાથ હેઠલ ઝુરવું પડીક'. મો
 જ મહુજને બદલે ઘણી વખત ખીદમત બજાવતાં ભુખે
 કાલ કાહડવાની ફરજ થઈ. દુકામાં કહીએતો જ આદ

મીની બુધ્ધી સરસ અને કલમ તેજ તે દુર અંદેશો કર્યા
 વીના કુતકો મારી આપઅપ્તીઆરી છોડી ધુતધામને
 સાફ પરઆધીન થવા જાએ તેનાપર પડતાં સરખાં સંધાં
 કુખ રાણીની ચાકરીમાં મીસ બરનેપર પડીઆં. મોહટા
 કાએદા છોડી રાતદીન મેહનત ભરેલી એવી શુભામી સર
 ખી ચાકરી અપ્તીઆર કરવાના બદલામાં મીસ બરને
 ને ખાવા પીવા સાથે બે હજાર રૂપીઆ જોડણું વરસાંન
 અને ખીદમતમાં એક ચાકર મલીઓ. એ પરમાંણે એ
 બાનુએ પાંચ વરસ કાહાડીઆં. તેટલાં તેનીથી કસો અ
 ભીઆસ થઈ શકીઓ નહી. કોઈખી પુસતક લખવાને
 તેને છુટ મલી નહી. તે જો આપઅપ્તીઆર રહી હ
 તેતો એક કાબેલ પુરૂષના ધારવા પરમાંણે કદાચ એટલી
 મુદતમાં કલમની મારફતે એટલી દોલત મેલવી શકતે કે
 તેની ઉપજ એના સાલીઆંના જોટલી થતે. બાકી એ
 સાલીઆંનુતો રાણીની ખીદમતગાર તરીકે શોભણુ શાભ
 ણુના કપડાં અને ઘરેણા લેવાના ખરચમાંજ પૂરું થઈ રે
 હતું. તનદરોસતીની ખરાબી તથા અપટ અને બેસ
 મજ લોકના હાર ઝંજોટાથી દીલને કુખ થયું તે વટાવ
 માં. એ બીઆરી વારેવાર મન સાથે પસતાવો કરી બોલ
 તી કે "હું કેવી માઠાં ભાએગવાળી કે મારો અસલ ધં
 ઘો, પુરાણા મીતરો, બેફીકરાઈથી જાંદગી ગુજારવાનું, મારી
 મરજી મુજબ ઉંઘવાનું તથા જાંહાં ગમે તાંહાં કરવાનું મે
 લી આવાં બુરાં બંદીખાનામાં આવી ફસીછું. અરે ! ઈ
 સ્વર ! મારો એવો હાલ સા મારે થયો ? આ વખત તા
 બેદારીમાં જોટલાં સુખ હું ભોગવુંછું, તે કરતાં અતીથણા
 વધારે સુખ સ્વતંત્ર રહીને હું કોઈ પરકારે ભોગવી શકતે

નહી સું ? જમ એક નરમ થયેલા સીંહના નાખનાં દો
રી પોઈ માણશે. તેને હીઆં તાંહાં લઈ જાયે તેમજ જે
લોકો મારી આપઅખતીઆરીને વખત મારા તાપ અ
ને દબદબાથી અદબમાં રહી તાજુબ થતે તેઓ હવડાં મ
ને તુચ્છકારીને હાલ હવાલ કરેછે. મને હીઆં કસું
માન અને કરી મહુજ મલતી નથી. જે બુધ્ધી અને
કાબેલીઅત મારે ઘણાં લોક કીદા હતાં તે વીશે હીઆં
કોઈ પુછતુંખી નથી. રાજના મંદીરની કલા અને આવ
ડતી નથી. જ્યો નાપપણુથીજ ખુશામત અને તાબે
દારી કરવાને સીખેલાંછે તેઓની બરોબરી મારાથી થઈ
શકતી નથી. ”

એ પરમાંજે દીલપર સુસતી, મનપર ગમ સાથે મી
સ ફ્રાંસીસ બરને વખત કાહડતી હતી. તે એવી કુ
ખી હાલતમાં હતી તોખી પોતાનુ કામ બજાવવામાં કસુર
કરતી નોહતી. રાણીને દીલથી માન આપવા અને તે
ની સંધી ખીદમત બજાવવાને એ સદગુણી સ્ત્રી સદા કો
શેશ કરતી. એની માદગી તથા દીલગીરી છતાં ડાકટર
બરનેએ એને ચાકરી છોડવા દીધી નહી. જાંજે રાજ રા
ણીની શુલામી ફ્રાંસીસ સરખી દીકરીનાં સુખ બલકે હ
ઈઆતી કરતાં કેટલી બધી વધારે કીમતની તે ગણતો હો
એ ! અંતે વઈદે બલતવારીથી કહીઈ કે તેની દીકરી જે
રાણીની ચાકરી છોડે નહીતો તે દીકરીની જંદગી વીશે ની
રાસ થવું પડે. વઈદનુ એવું મત જાણી ફ્રાંસીસની હાલ
ત બાબે ગામનાં લોક કકલવા લાગાં. ડાકટર બરને બીવો.
અંતે ઘણી ખુશકેલીઅતથી એવો ઠરાવ થયો કે મીસ બર
નેએ રાજ નામું આપવું. તે રાજનામુ કબુલ રાખતાં

રાણીએ હીલાં બાહના કીધાં. પછી મીસ બરનેને રત્ન આપવાના દીવશના વાગ્યેદા કીધા. અંતે ડાકટર બરને ધાસતી ખાઈ બજીદ થયો તારેજ બીચારી ફરાંસીસનો છુટકો થયો. પાંચ વરસની વફાદારી ભરેલી ચાકરી વીશે વીચાર કરી, લોકોનાં મતનો ડર રાખી; રાજાએ એને દર વરસે એક હજાર રૂપૈયા નેટલો લવાનમો આપવાનો હુકમ કીધો. તે રાણીની મરજી પડે તાંહાં સુધી આ પવાની શરત હતી. ચાકરી છોડ્યા પછી સ્વતંત્રપણા તથા નીરાંતથી જે સારો ફરકાર થયો તેજ એ તે ફરાંસીસના શરીરપર જલદીથી થયો. મુસાફરી કરવાથી એનું બેજી પાછું તાજું થયું. થોડો વખત જતે એને એક ફરેંચ જેનરલ નામે કાંઉટ ડી આરબલે સાથે પીછાંણુ થઈ. એ વખત ફરાંસમાં ચાલેલાં તોફાનને લીધે તાંહાંથી નાહસી આવેલા નામીયા પ્રુપોમાંનો એખી એક હતો. તે મોહાં કુલ સાથે ઉંચી કેળવણી અને સારાં સલુક ધરાવતો હતો. તેની સાથે ફરાંસીસ ઈ૦ સ૦ ૧૭૯૩ માં પરણી. રાણીની મરજીમાં આવે તાંહાં સુધી દર વરસે આસરે એક હજાર રૂપૈયા નેટલો બેરો લવાનમો મલવા શીવા એ સંસાર ચલાવવાને એ જોડાં પાસે બીજી કસી દોલત હતી નહી. પણ મીસ બરને (હવે મડમ ડી આરબલે) ની કલમ તેઓની મોહટી દોલત હતી. એ બાઈએ કલમને જોરે કરેલી નાધલી નાધલી કમાઈતો આપણુ હુસા બમાં લેતાં નથી. પણ ઈ૦ સ૦ ૧૭૯૫ માં “કમીલા” નામનો કીરસો તેણે છપાવીઓ. એ કીરસાથી મડમ ડી આરબલેને તીસ હજાર રૂપૈયા કરતાં વધારે નફો થયો. જે ભરથારને પોતાની કામેલીઅતથી ધણે દુરબલ પાલતી

તેને પોતાની ચાલે ખુશીથી ભરપુર રાખવાને એ બાઈ પ
છાત નોહતી. બાએડી તરીકે તેને માટે ધરનાં સંધા કા
મે એ બરોબર કરતી. તેને આનંદ ઉપજે એવી રમુજ
આપવાને ચીંતામાં રહેતી. ૪૦ સં ૧૮૦૨ માં કાંઉટ
ડી આરબે ફ્રાન્સ ગીએ. તાંહાં ફ્રેંચ લસકરમાં તે
ને ચાકરી મલી. પણ બાએડીના જનમ દેશની સામને
નહી લડવાને તેણે શરત કીધી. એ વીશે બોનાપાર્ટને
ખબર થઈ તારે તેણે એ કાંઉટને ચાકરીથી પાછો બરતરફ
કીયો. પણ તેની આગળી સરકારી ચાકરીના બદલામાં
આસરે છમે રૂપીઆ જટલું વરસાન આપવાને તે રાજ
મુખે કમુલ કીધું. એ કાંઉટ શ્રી ઇંગલંડથી નીકળીએ તા
રે એવી શરત હતી કે એક વરસની અંદર તેનાથી પાછો
તે દેશમાં જઈ શકાય નહી. માટે તેને ફ્રાન્સમાં જ અ
ટકવું પડીડં. બાએડીએ તેને એકમે મેલીએ નહી.
એ બારીક વખતની લડાઈ અને તોફાનની ફસી ચીતા
ન રાખતે એ બાઈ પોતાના નાથલા દીકરાને લઈ પારીસ
ગઈ એ પછી તુરત લડાઈ ચાલુ થયાને લીધે મડમ ડી
આરબેને ૪૦ સં ૧૮૦૩ થી ૧૮૧૨ સુધી શ્રી પારીસ
માં થોભવું પડીડં. એ લાંબો વખત સુધી એના ભરથાર
ને ઉપર જાણાવેલો લવાજમો તથા દીવાની ખાતામાં એક
ચાકરીનો નાથલો મુસારો માતરે મલતો હતો. એટલી
રકમમાંથી માટી બાઈએ તથા એક છોકરાનું શુભરાન ક
રવું મુશકેલ પડીડં. તેઓ ઘણી ગરીબ અવસ્થામાં આ
વી પડીઆં. પણ મડમ ડી આરબેએ સગુરી છોડી
નહી. કરકસરથી વખત કાઢીએ. બરી સખતીથી કાં
ઈ બંચાવી છોકરાને કેજવણી આપવાનું કામખી ચલાવી

ઉં. એ મા તથા દીકરો ઇં ૦ સં ૧૮૧૨ માં પાછાં ઇંગ
લંડ આવીઓ. મડમ ડી આરબલેને પોતાના જનમ દે
શપર એટલો બધો પેઆર હતો કે તે દેશના કીનારાપર
પોહ્યતાંજ ગુઠણ મંટીએ બેસી જમીનપરથી એક કાંકરી
લઈ મોહમાં નાખી ચુસવા લાગી. એ નામદાર સ્ત્રીએ
લખેલી “ધી ઉઆનડર” નામની કીતાબ ઇં ૦ સં ૧૮૧૪
માં છપાઈ. તેથી તેને આસરે પંદર હજાર રૂપેઆ જેટ
લો નફો થયો. બોનાપાર્ટનો પરાજય થયા પછી કાંઉટ ડી
આરબલેને તેના દેશી રાજના લસકર ખાતાંમાં સારો ઓ
હો મલીઓ. મડમ ડી આરબલે પાછી પારીસ ગઈ.
તાંહાં ઘણી આબરૂ તથા આરામથી એ રેહવા લાગી. ના
મીયાં લોકો એની સંગત સોધતાં. તેટલાં બોનાપાર્ટ
એલબાથી પાછો ફરાનસમાં આવીઓ. એ સખબથી ઉ
ભી થએલી લડાઈમાં જેનરલ ડી આરબલેએ ઘણી બાહ
કુરી કીધી. પણ તે ઘરડો થયલો હતો. તેને એક ઘોડા
ની લાત વાગાથી ઘણો કુખ્દાએક જખમ થયો. તે સમા
રવાનુ કામ કરનાર અનધડ વઈદે તેમાં ખરાબી વધારી.
એ સમે મડમ ડી આરબલે લડાઈ થવાની જગોએથી કેંટ
લીક દુર હતી. તે ભરથારની માડી અવસ્થા વીશે સાંભ
ળીને કુખી થઈ. પોતાને મકાનેથી ભરથારની મદદે જવા
નીકળી. પાંચ દીવસ ડીકટ ચુસાફરી કીધા પછી તે મરદ
ના બીછાણાં પાસે આવી લાગી. તાંહાં તેની ઘણી માવ
જત કીધી. પણ એ ઘણી ઘણીઆંણીની ખાતરી થઈકે
જેનરલ ડી આરબલે હવે ચાકરી કરવા લાએક હતો ન
હી. માંટે તેઓ ઇંગલંડ ગીઓ. તાંહાં પતીવરતા બાએ
ડીની ખુરબાની ભરેલી ખરદાસનાં સુખ કેટલીક મુદત સુ

ધી ભોગવીઆ પછી તે જનરલ સને ૧૮૧૮ માં મરણ પાં
 મીઓ. એ મરણથી મડમ ડી આરબચેને મોહટી ગમ
 ગીની ઉપજી. તે બીચારીને દેલાસો એકના એક દીકરા
 થી હતો. તે આગળ જતે માબાપનુ નામ રાખનારો ની
 કળવાની ઉમેદ હતી. પણ જર જીવાનીમાં આવી તેબી
 મરણ પાંમીઓ. એ આફતબી મડમ ડી આરબચેએ બ
 નીકં તેમ સજીરીથી સહન કીધી. એ સ્ત્રીએ ૪૦ સ૦
 ૧૮૩૨ માં પોતાના બાપ ડાક્ટર બરનેનુ વરતાંત છપા
 વીકં. એ શીવાએ એ બાઈ બીજાં કેટલાંક પુસ્તકોની
 બનાવનાર હતી. તે સંધાંઓમાંથી માતરે “ઈવીલાઈના”
 તથા “સીસીલીઆ” ની વખાણ ઇંગરેજીમાં હજુર સુધી
 તાજ રહીછે. એ પુસ્તકો હવડાંબી વાંચનારને લેહજત
 આપેછે એટલુજ નહી, પણ એઓ પરગટ થયાથી એઓ
 ના લખનારના દેશને કાએદો થયોછે. ઉપર જણાવીકં
 તેમ એ ગરંથ કરતાના કીરસા પરગટ થયાની આગમચ
 એવી કીતાબો જ નાંપસંદી તથા ધીકારમાં પડેલી હતી
 તેમાંથી મીસબરનેએ તેઓનો છુટકારો કીધો. એક કા
 બેલ વીદીઆરથી વીચાર આપેછે જ એ સ્ત્રીએ “પેહલ વે
 હલાં.બતાવી આપીકંકે નીતી અને સુલાઝાની હદમાં
 પુરતી રીતે રહીને ભારે ખુશ મસખરી સાથે લનડનના
 ખાસોઆમની ચાલ ચલણ તથા રીતભાત વીશેના કીરસા
 લખાઈ શકેછે. લખવાની એક ઉપીઓગી તથા ખુશી ઉ
 પજવનારી રીતને જ બદનામી ચોંટેલી હતી તે એણે
 ઘોઈ આપી. વીદીઆની બાબદમાં પુરૂષોની બરોબર દર
 જગે મેલવવાનો જ સી પંથનો હક તે એને સાબેત કરી
 આપીઓ.” એવી સ્ત્રી પંથની બહુ કરતા તા૦ ૬ ઠી જ

નીવારી ૧૮૪૦ ને દીને મરણ પામી. મડમ હી આર બન્ને જીવી કાબેલ લખનારી તેવીજ મીલનસાર સાહેલી હતી. જીની સાથે દોસનીનો ગાંઠ બાંધતી તેની સાથે દોસતી નીલાવવાને પોતાથી બનતી તજવીજ કરતી. કોઈનીની મેહુરબાંનીના આભાર માનવાને પછાત રહેતી નહોતી. બાપપર એટલું હેત રાખતી કે તેનું વરણન અતરે થઈ શકતું નથી. ભરથારની બાએડી તરીકે ઉત્તમ હતી તે આપણે ઉપર જોયું છે. આ તરીકે એ બાનુની ચાલ વખાણવા લાએક હતી. દીકરાને અતીવણા પેઆરથી ઉછેરવા, તેને સારી કેલવણી આપવા, તેના વીદીઆ અભીઆસપર નજર રાખવા તથા તેનો લાભ વધે એવા કુર અંદેશાથી સારી જોડવણુ કરવા સંબંધી એ બાઈએ કસી પાંતીનો કંટાલો ખાધોતો નહી. મડમ હી આરબન્ને કાબેલ અને સેઆંણી લખનાર, વફાદાર દીકરી, પતીવર તા બાએડી, મેહુરબાંન આ, હેતવંતી મેહુન, માયાણુ સાહેલી અને રાંધી પરકારે સદગુણી સ્ત્રી તરીકે નકલ કરવા જોગ આરત થઈ ગઈ છે.

એક ડાહી મા.

શ્રી બરીદંત દેશમાં એક વેળા મરકી ચાલી. એ મરત એવો હતો કે તેથી પેહુલાં આદમીને સખત તાવ આવતો. થોડાવારમાં તેનો ઉપદ્રવ ઘણો વધી જઈ શરીર સુષ્ટ આવતું. તારપછી બીજા અથવા ત્રીજા દીવસે તે આદમી મરણ પામતું. કારેગી નામનાં એક ગામમાં એ

ક ધરનાં આદમીઓને એ મરજ વારા ફરતી ઉડવાથી સં
ધાં ધરડાં તથા જીવાન માંછુચો મરણ યાંમીઆં. તે સમે
તે ધરની સામી બાજુએ રેહનારી એક સ્ત્રીને એક-રાતે
જોરથી તાવ આવીઓ. સહુવાર પડતાં તે ઘણો વધી ગી
ઓ. સાંહાંજ સુધીમાં શરીરે સોજો આવીઓ. તે સ્ત્રીની
ખાતરી થઈ કે પેલો દુષ્ટ મરજ તેને ઉડીઓ હતો. એ
વખતે એનો ભરથાર કાંઈ કામ સાડ બાહર ગીએલો હ
તો. ધરમાં એ બીચારી પોતે તથાએ નાંધણા છોકરા શી
વાએ કોઈ નોહતું. ધરતો તાંવ આવી મરતતોલ દરદ
થવા છતાં એ બાઈએ હીમન છોડી નહી. બચાંઓની
સલામતી સાડ ને ઘંટતો ઈલાજ તે કરવાને ડાહુપણથી
છાતી ચલાવી. તેણે અંદેશો કીધો કે વધારે વખત ધરમાં
રેહવાથી તે બચાંઓને એ મરજ ઉડશે. માટે તેણે ધર
માંથી બાહર જવાને ઠરાવ કીધો. મરવા આગમ્ય પો
તાનાં વાહલાં બચાંઓને પેટમાં ચાંપવાને અતીથણી ઈચ્છા
થઈ. પણ મરજ એટલે બધે દરજજે વધી પડીઓ હતો
કે છોકરાંઓ ખાતરે પાસે આવવાથી કદાચ તે તેઓને ઉ
ડતે. વાસતે તેઓને હલાક નહી થવા દેવાની સાવચેતી
રાખવાની ફરજ આંગળ એ ખુદરતી જોરાવર ઈચ્છાને પ
ડતી મેલી. બાહરથી સાંકળ દઈ તે છોકરાઓને ચોરડા
માં બંધ કીધા. દાદરપરથી ઉતરી ઉતાવળે ધરની બાહર
ગઈ. છોકરાંઓએ વીચાર્યું કે તેથોલો વાર કોઈ જગે જ
તી હશે. તેઓ બારી આગળથી માને હાંકો મારી સલાં
મ કરવા લાગા. તેઓના સાધ સાલજી એ બાઈનું દીલ
ભરાઈ ચાંખોમાં આંશુ આવીઆં. પણ તેઓની તરફ
ફરીને જોયુંબી નહી કે રખેને તેઓને પાસામાં નહી દાળ

વાનો ઠરાવ ઢાચો થઈ જાયો. એ બાઈને જોયો ભુમીદા કરવાના હતાં તેઓને ધર ગઈ. તાંહું બે દીવશ કુખી થયા પછી એ દાનાવ અને ગાહુદુર સી મરણ પાંખી.

મીસ્ટરીસ પ્રાઈ.

પરોપકાર માટે નામીયી થયેલી ઈલીઝબેથ ફ્રાઈ તા. ૨૧ મી મેએ ૧૯૮૦ ને દીને નારીય નગરમાં જનમી હતી. એના મા બાપ કુએકર ટોલાનાં હતાં. ઈલીઝબેથ એક મારગી અને શાંત સવભાવવાળી હતી. તે સતર વરસની થઈ તેટલાં તેના મનમાં વીચારો ઉપજતા કે “ જો આ દુનીઆમાં હું લાંબો વખત જીવવાની હોઉં તો ઈશ્વર કરેને માઠી અવસથાને હું હીમતથી ખમી શકું, બીજાં આદમીઓનું કુખ ટાળવાને મારાંથો જે બને તે કરું, લોકોનું કલાણ કરવાને મારી સંધી શકતી વાપરું, મારા હવસો ગેઆનના કબજામાં રાખું તથા મને જે કાંઈ વાજબી લાગે તેને મનજીતીથી વળગી રેહું! ” એવા વીચારો આ ગળ જતે મનજીત થયા. અમેરીકાવાળા કુએકર ઉછરેલી અમ સેવરીએ શ્રી નારીયમાં તા. ૪ થી ફેબ્રુવારી ૧૭૯૮ ને દીને નીતી શાસતરપર એક મોતેબર ભાષણ કીધું. એ ભાષણની ઈલીઝબેથના મગજપર ખુબ અસર થઈ. કાંઈ પુનતુ ધામ કરવાની તેને હોંસ થઈ. એ જીવાન સીના ખવાસન ધરમાતુ હતો. કુખી લોકપર દયા આણી તેઓને ખીડાથી છોડવવાને એ ઘણી વખત કોગેશ કરતી હતી. પણ જરે પરવારતાં અને બેપરવા આદમીઓની સંગત થ

તી તારે એ પોતાનો ઘણો વખત નકામી દોર ધામમાં ગુ
માવતી. મીસટર સેવરીના બાપણે તેવી ગફલનથી એને
છોડવી. વખત નહીં ખોવાતી જરૂર એણે દીડી. એ અ
રહામ તથા નારીયનાં નાચાર તથા મોંઘાં લોકની ખબર
લેવા લાગી. એવાં લોકને એનો આગરો મલતો થયો. ઈ
લીઝેબેથ તેઓની આગળ બેસી ધરમ પુસ્તક વાંચતી. તે
ઓના બચાંએને કેળવણી આપવા સારૂ એ બાઈએ પો
તાનાં ઘરમાં નીશાલ સ્થાપી. થોડાવારમાં તે નીશાલમાં
શીખવા આવનારાંઓની સંખ્યાઆ ઘણી વધી ગઈ. બીજી
જગો બાડે લેવાની જરૂર થઈ. સીતેર છોકરાંને એ એક
હી તપાસતી તથા કેળવણી આપતી હતી.

ઈલીઝેબેથ ફરાઈ ઈ૦ સ૦ ૧૮૦૦) ના વરસમાં જો
સક ફરાઈ નામના એક કુએકર વેપારી સાથે પરણી. લગ
ન થયા પછી ઘરના ખટલાનો કારોબાર ચલાવવા તથા પો
તાની રીત મુજબ ગરીબોનું રક્ષણ કરવામાં નવ વરસ ગુ
જારીઆં. ઈ૦ સ૦ ૧૮૦૯ માં એનો કબીઓ એસેકસ પ
રાંતમાં પલાસેટ મથે જઈ રહેઓ. તાંહાં છોકરીઓને કેળ
વણી આપવાની એક નીશાલ સરસ પાયાપર એણે ઉતા
વળે સ્થાપી. બીજાં દાન પુતના કાનેબી કરવા માંડીઆં.
ગરીબ નાચાર લોકોને સારૂ એક વખારમાં સુંદરી, ફલાને
લ, અંગરખા ઈતીઆદી ભરી રાખીઆં. તેઓને દરદને
વખત આપવા સારૂ દવા દાડતો મોહટો જહો એક આ
રડામાં એકઠો ફીથો. કકરતો સીઆલો પડે તારે મેંકો
ગરીબ માંહુગો તેને તાંહાં આવી સેરવો પી નતાં હતાં.
નજરસતા અને ગલીચ ગલીઓમાંથી પડે આવી કંઈક
સીદીડીઓ ચહી આસપાસનાં નાવારસ લોકને

એ બાઈ નતી. તાંહાં તેઓની હાબત અને સંકટની વા
તો પોતાને કાને સાંભળતી. તેઓને જોઈતી અગતની
વસ્તુ તુરત પોહ્યાડતી. જેઓના દીકરા નકારા અને
ભરથારો ભુંડા હતા તેઓની દયા ખાતી. તેવા નકારા ત
થા ભુંડાઓને શુધારવાને ઇલાજ કરતી. તે કામમા ઘણી
વેળા એ બાઈ ફતેહ પામતી. એક વખત ઠંડી અતી
સે પડતી હતી. ઇલીઝબેથ બીમાર હતી. તેને ચાલ
વાને શક્તી નોહતી. પણ તેણે વીચાર કીયો કે તેનીપ
ર આધાર રાખનારાં ગરીબ લોકોને ગરમ કપડાં વીનાં ધ
ણી પીડા થશે. એ કપડાં વેંહચી આપવાનું કામ તેની
પોતાની માફક કોઈ બીજું કરતે નહી. વાસતે એ બાઈ
પોતે ગાડીમાં બેડી. પેલાં લાચાર લોકને સાડ કપડાંના
ગાંસડા સાથે લીધા. તેઓની નજીક નઈ તે કપડાં વેંહ
ચી આપી તેઓને ઠાહડની પીડાથી છોડવીઆં. દુર રાહ
પરથી આવતાં નતાં લોકોનેબી ખાવા પેહરવાની એવીજ
બખરીશ એ ધરમાત્રુ બાઈને તાંહાંથી મલતી. મીસ્ટરી
સ ફરાઈ ગઈશીતલા ઠાહડવાના કામ પછવાડે ઘણી ખંતી
હતી. ગઈશીતલા મેલવાને તેને સારી પહે આવડતું હતું.
આસપાસનાં ગામડાંઓમાં ફરી એ શીતલા મેલવાની સ
ઉને ભલામન કરતી. 'શીતલા મેલવાનું કામ અને તાંહાં
સુધી પોતાંને હાથે કરતી. તે મેલયા બાદ લોકોની જે ત
રબીઅત કરવી ઘટે તે આગળ રહીને કરતી. એ પર
માંણે તે ગામડાંઓમાંથી સહીએડનેા દુષ્ટ મરજ તદન
નાબુદ થયો.

ઈલીઝબેથ દરદીઓની દવા કરવા, 'તથા નાચારોને
ખવાડવા પેહરાવવાથીજ રાજ થઈ નહી. લોકોને નીતી

શાસતરના સબકો આપવાનું કામ એણે અતી મોહટી અગતનું નાંખીડું. તે કામ બને તાંહું સુધી પોતે કરવા ને કસુર રાખી નહી. કુએકર લોકે તેને ધરમોપદેશક તરીકે કમુલ રાખી. તેની બોલવાની તથા વીચારવાની શક્તીઓ ઘણી સરસ હતી. ઉલટની મારી તેણે એ શક્તી એના સારો ઉપોચોગ કરી. નીતી શાસતરપર તેણે કે રેલાં બાપણોપર લોકો ઘેઅ્યાંન આપવા લાગ્યાં. ઘણાખરાં સાંભળનારાંએના મનપર તેઓ થકી શુણ્ણગારી અસર થઈ. ઈલીઝબેથની એબાદત તથા વાઅઅ કરવાની રીતની તારીફ થવા લાગી કેમકે તેઓ થકી સુધરનારાંએની સંખ્યા આ કાંઈ નાંહની નોહતી.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૧૨ માં મીસ્ટરીસ ફ્રાઈનો કબીલા પલાસેટથી સેન્ટ મીવડરેડસકોર્ટ ગીઓ. નીઉગેટના બંદીખાનાની હાલત ઘણી ખાડી હોવાની એને ખબર થઈ. તે ખબર સાબળી એ બાઈ તે જગોએ ગઈ. જઈને જોયુંતો આસરે એકસો નેવું ચોરસવાર જોટલી જગોપર ચાર ચોરડામાં તરણસો બંદીવાન સ્ત્રીઓને તેઓનાં છોકરાં માથે કેદ કરીવેલી હતી. તેઓમાની કેટલીકની તપાસ થઈ એલી, બાકીનીઓની ધવાની હતી. પણ સંધી જાણીઓ સાથે કેદ હતી. એવી સાંકળી જગોમાં એટલાં બધાં અપરાધી તથા નીરપરાધી આદમીઓને સાથે રાખવાં કેવું નામુનામેબ હતું, તાંહું તેઓને રાંધવા, ખાવા, નાહવાને કેવી અડઅણ પડે, ગીઅ થપાથી તાંહું કેવો કમકમાટ જ રેઓ રોગ પેદા થાએ, તે વીગે વાંઅનારેજ વીચાર કરવો. બંદીવાંનો સંધાંચીયરેહાલ, તેઓની આમડી મેલ અને મરજથી ખરાબ, તેઓનો અંબો દેખાવ હાલ હવાલ અને

ડરામણો હતો. બંદીખાનાંને ઉપરી તેઓની હાલતપર ક્રમું ધેખ્યાન આપતો નોહતો. તે અમલદાર તથા તે ખાતાંનો ધરમનો ઉપાધીઓ એવુજ મત ધરાવતા હતા કે એ બંદીવાનો કબ્જુ શુધરી શકેજ નહી. એવો માદો હાલ જોઈ મીસ્ટરીસ ફરાઈ ઘણી દીલગીર થઈ. પોતાથી બની આવતી મદદ બીચારાં બંદીવાંને કીધી. કેટલીક સારી શીખામણુ તેઓને આપી રખસુદ લીધી. એ વરસમાં મીસ્ટરીસ ફરાઈ તરણુ ચારવાર એ બંદીખાનામાં એજ પરમાંજે જઈ આવી. પણ તે બંદીખાનુ શુધારવાનો પકકો બંદોબસત ઈ૦ સ૦ ૧૮૧૬ માં કરવા માંડીઓ. એ વરસમાંબી તેજે જોઈકે બંદીવાને આગળની માફકજ રાખવામાં આવતી હતી. તેઓ સંધી જણીઓ આલસુ ઉડાઉ, કજીઆખોર અને એરડી હતી. પેહલીવાર એવો મામલો જોઈ તે યુગી યુગી પાછી ગઈ. બીજવાર તેઓની સુલાકાત કીધી તારે તદબીરથી તેઓની આગળ ધરમ પ્રસતકમાંથી એક બે બીના વાંચી. તે તેઓને સમજ પડવાને એવી અસર કરવા જોગ સારી દલીલો આપી કે સાંભળનારીઓએ યુગે મોહરે તેનાં બોલવાપર ચીત લગાડી ઉં. એમ કરતાં વખત જતે તેઓ શુધરાઈની રાહપર આવી, તારે તેઓનાં જયાંએને તથા તેઓમાંથી જે કોઈ પચીસ વરસની અંદરની હાએ તેઓને નીતીશાસતર તથા બીજી ઉપીઓગી બાબદોના સબકો આપવાને નીશાલ સ્થાપવાનો એ બાઈ બંદોબસત કરવા લાગી. એની માયાલુ રીતને લીધે એ નીશાલનુ કામ ઘણુ સાફ ચાલી ઉં. મોહરી ઉમરની એરતો પણ તેના સબકોનો ફાએ દો મેલવવાને ખાએશ કરવા લાગી. જેઓ આલસુ, જુ

ગારી, ચીથરેહાલ, ફીસાદી અને નઠારી હતી તે મીસટરીસ ફરાઈની બખ્શીશ તથા મેહનતથી સાનશોકતની તથા ઉદીઓગી થઈ પડી. ૬૦ સં ૧૮૧૭ માં મીસટરીસ ફરાઈની મેહનતથી સ્ત્રીઓની એક મંડલી ઉભી થઈ. નીકોટ બંદીખાના મધેની સ્ત્રીઓની અવસ્થા શુધારવાની એ મંડલીની મતલબ હતી. એ મંડલીના ઉપરીપણા હેઠળ તે બંદીવાંને કપડાં તથા સારી તરબીઅત આપવા અને સહુકથી રેહવા તથા બો ઉદમ કરવા શીખવવાનું કામ ચાલીઈ. એ કામ બનવું મુશકેલ ધારી સહ પેહલાં હસી કરતા હતા. પણ મીસટરીસ ફરાઈની મેહનત તથા દાહુપણથી તે મંડલીને થતી ફતેહ જોઈ તે હસી કર નારાઓને અને શરમાવું પડીઈ. તેની માયાલુ રીતથી સંધી બંદીવાનો તેને આધીન રહી. ધરમ શાસતર સંબંધી સબકોપર ધેઆન આપી સહ કોઈ કાએદાસર ચાલી. તેઓ દુરાચરણે છોડી સદાચરણી થઈ. તેઓએ ચોંપ રાખી ઉદીઓગ કરવા માંડીઓ. એ બંદીવાનોએ બનાવેલાં કપડાં તથા બીજી હુજારોની દીમતનો સામન બાહર ખપવા લાગે. એ પરમાંણે બીલકુલ બીગડી ગીએ લાંઓને મીસટરીસ ફરાઈએ નીતી અને ઉદીઓગને હીઆરે ફનીઆને લાએકનાં આદમી બનાવીઆં. તે બંદીખાનુ જોવા આવનારાં સરવે લોકો આફરીન કરતાં કે તે ધુરાં લક્ષણવાળાં આદમીઓને રાખવાનુ બંદીખાનુ નહી, પણ સમારગે ચાલનારાં લોકની ઉદીઓગ ચાલા હતી ! તાંહાં શીપાહીઓ અને ચાબક મારનારાઓની નહી, પણ માયાલુ અને હુનરવાળી મીસટરીસ ફરાઈની આફરી ઉપીઓગી હતી. તે બંદીવાનો એવીતો કાએદા

સર ચાલનારી થઈ ગઈ કે દેશનીકાળ થએલીઓની નતી વખતે સાંનશોકતનાં આદમીઓની માફક ચાલ ચલાવી વાહનપર નતી; નહીં કે આગળની માફક તેઓ નતી વખતે ખીજવાઈને સરવે ચીજની ભાંજફોડ અને ગાળ ગણાય કરે. તેઓને દેલામે અને શીખામણ આપવા તથા બીજી અગતની સાહેતા કરવા મીસટરીસ ફરાઈ તેઓની સાથે વાહન સુધી નતી. એ છેલ્લું કામ જરૂરી રાખવાને એ બાનુએ સ્ત્રીઓની એક બીજી મંડલી ઉભી છીધી. તે હજુર કાએમ છે. તેઓથી, દેશનીકાળ થતી બંદીવાનોને ખાવાનું કપડાં વીગરે મલેછે. આગળ એ વી માઠાં ભાએગની બંદીવાનોમાંથી કેટલીક નણીઓ ને એક બીજીની સાથે ભારી સાંકળથી બાંધી વાહન પર લઈ નવામાં આવતી હતી. એ ખરાબ ચાલ મીસટરીસ ફરાઈની મેહનતથી બંધ પડી. વળી ધાવતાં બચાંઓને કેટલીક વખત તેઓની માએ સાથે નવા દેવાની મનાઈ થતી. મીસટરીસ ફરાઈએ ઉભી કરેલી ઉપર નણાવેલી મંડલીની અધીકારીઓથી એવી દુખીઆરી માએને દાદ મલવા લાગી. એ પરમાંણે ખરાં ધરમાણુ કામે કરતાં કેટલાંક વરમ નીકળી ગીઆં. મીસટરીસ ફરાઈએ સંવે દેડાંણે દાન ધરમ તથા શુધારા કરવાનું ચાલુ રાખીડં. એની વખાણ ચોતરફ ફેલાઈ. પારલામેન્ટની સભાએ એનો ઉપકાર માંનીઓ. હાકમ ઉમરા સરવે એને માન આપવા લાગા. પારકા દેશોમાં એની દીરતી વધી. તાંહાંના રાજ કરનારાઓ બંદીખાના શુધારવા વીણે એની સલાહ પુછવા લાગા. રૂશીઆની રાણીએ પોતાના દેશનાં દેવાનાંઓનો દલાલ કરવાની

બાબદમાં એનું મત પુછાવીઉં. એણે આપેલી સલાહ પર તે રાણીએ તુરત અમલ કીધો. તે રાણી મીસ્ટરીસ ક્રાઇમને રૂશીઆમાં આવેલી જોવાને સદા આરજીમંદ રેહતી. એ ધરમાત્ર દાહીસીએ ઇંગલંડ મધે ઉભી કરેલી સરંખી સીઓની મંડલીઓ, રૂશીઆ, પુરૂશીઆ, હાલંડ તથા સારડીનીઆ મધે સ્થાપવામાં આવી. તે પોતે ઇંગલંડ, સ્કોટલંડ તથા આયેરલંડનાં સંધાં મુખીઅ બંદીખાનાંઓમાં ફરી વળી. સંધે ડેકાંણેનાં બંદીવાનોના તનમનની અવસ્થા શુધારવાને ધણી મેહનત કીધી. બીજાં હરેક પરોપકારી કામમાં ભાગ લેતી રહી. ફ્રાંસીની સજ્જ તથા ગુલામી ધંધે કાહુડી નખાવવા, બંદીવાન સીઓને દેશનીકાળ કરતાં મરદોના હવાલામાં રાખવાની ચાલ તરક કરાવવા તથા નાધલી વએની બંદીવાનોને સારો ઉદ્યોગ શીખવવાની બાબદોની તે સદા હીમાત કરતી રહી. જે કાંઈ પોતાથી બનતું તે જાતે કરતી. જે પોતાથી નહીં બને તે બીજાંઓ પાસે કરાવવાને મેહનત લેતી. સજ્જની મુદત પુરી થતે બંદીખાનેથી છુટી થતી સીઓ કાંઈ ધંધે લાગે. તેટલાં તેઓને રાખવા સાગ્ર એક મકાન એણે ઉભુ કરાવીઉંકે તેઓ પાછી રખડતી રઝડતી થઈ ગુનાહમાં પડે નહીં. લંડનમાંની બીગડતી છોકરીઓને શુધારવાને એક નીશાલ કંહુડાવી. ગરીબ લોકોને મેહનતુ અને કરકસરવાળાં થવાને ઉલટ આપનારી મંડલીઓ જગો જગોએ સ્થાપી. સીઓને વાસ્તે જટલું બની શકે એટલે દરજ્જે સીઓના કારોબારથી ચાલતાં બંદીખાના સ્થાપેલાં જોવાની મીસ્ટરીસ ક્રાઇમની મરજી હતી. તે મુજબનુ કામ એની મેહનતથી શરૂ થયું. ૬૦ સં ૧૮૩૬

માં શ્રી હજલીન શેહર મધે એવું બંદીખાનુ ચાલુ થયું. ૯
 રસી તથા ગરનસી ટાપુઓમાંના બંદીખાનાં શુધારવાને
 એણે તરણ તરણ વરસ સુધી મેહનત દીધી. તે મેહનત
 થી મનમાનતો ફેરફાર થયો. ગરેટ બરીટનના કીનારાપર
 જુદે જુદે ફેંકાણે પાસળાનીને સાડ રાખેલાં લસકરનાં
 માંછુઓને વાંચવા સાડ સરકારે પુસ્તકો પોહ્યતાં કરવા
 ની જરૂર એણે જોઈ. તે મુજબ કરાવવાને યતન કર્યો.
 એની બલામનપર સરકારે ઘેઘ્યાંન આપીડું. ઈ૦ સ૦
 ૧૮૩૬ માં પચાસ હજાર પુસ્તકો જુદે જુદે ફેંકાણે વેંહ
 ચાયાં. સ્પ્રાટલંડના બંદીખાનાઓમાં કેટલાક કેદીઓને
 કેટલાક હીવસ અંધારી કોડરીઓમાં કેદ કરવામાં આવ
 તા. એ ઘાતકી રીત મીમટરીસ ફ્રાઈએ નાપસંદ કરી.
 બંદીવાનોને શુધારવાની પોતાની માયાલું રીતથી એ રીત
 કેવી જુદી તથા નીરહીઓગી હતી તે સહ કોઈની આ
 તરી થાએ તેમ બતાવી આપીડું. ઈ૦ સ૦ ૧૮૩૬ થી
 ૧૮૪૩ સુધી એ બાઈ શ્રી ફ્રાનસ, સુઈટ્ઝરલંડ, હાલંડ,
 ડેનમારક, વીગરે દેશોમાં ફરી વળી. તાંહાં ઉપર જણાવે
 લાં સરખાં ધરમના કામો પોતાની બહી રીત મુજબ કરી
 ધાં. લાચાર, કુખી દરદી અને બંદીવાન લોકોની જાણ
 મા હાએ તેમ સંમે ફેંકાણે એણે કામો કર્યાં. ‘એવાં લો
 કોને બકતીયાન, ઉદીઓગી, સહુકમંદ અને દયાલુ કરવા
 ને ખુબ મેહનત લીધી. ઘણા અનુભવવાળાં આદમી
 ઓબી જ લોકોને કધી નહી શુધરે એટલાં બીગડેલાં કેહ
 તાં હતાં તેઓનેથી શુધારવાને એણે કોશેશ કરીધી. તે
 કોશેશમાં એ પરોપકારી બાઈ ઘણીખરી ક્ષેત્ર પામી. એ
 સદગુણી સ્ત્રીએ માંતરીસ વરસ સુધી આદમી જાતના ક

લાણુ માટે મેહનત લીધી તથા રંજ ખેંચી. તારપછી તા ૧૪ મી અક્ટોબર ૧૮૪૫ ને દીને તે મરણ પામી. એ ની કીસ્તી કેવી મોહટી તે, એના કામો ઉપર સંમેપમાં કહ્યાંછે, તેપરથી વીચારી શકાશે. એવી યોરતોથી સ્ત્રી પંથને કેટલું માન મળેછે તે આપોઆપ નજર આવેછે.

મારગરેટ રોગવાસ.

સ્કાટલેન્ડના રાજા પેહલા જોમસે પાદશાહી કાણુ વધા રવા સાડ ઉમરા અને બીજા લોકનુ બલ તોડવાને મોહટી કોશેશ કીધી. એ સખબથી ઘણા લોક સાથે તેને કુશમની થઈ. એવા કુશમનોના ફીતુરનો તે રાજા અંતે ભોગ થયો. ઈ ૦ સ ૦ ૧૪૩૭ માં શ્રી પરડની પદોસમાં તે પોતા ના કુટુંબ સાથે રહેતો હતો. તે સમે તેના પાસે કસું લસ કરું હતું નહીં. તેને એકજો જોઈ તેના શતરૂએએ એકા એક ધસારો કરી આવી તેને જીવથી મારીએ. એ રાજા ના મરણુ વખત તેની રાણીની એક ખીદમતગાર નામે મા રગરેટ રોગવાસ પોતાની મોહટી હીમત અને રાજા તરફ ઉદારતા ભરેલી વક્ષાદારી માટે નામીચી થઈ. રાતને સમે રાજાના શતરૂએને ધસારો કરી આવતા જોઈ દરવાજે બંધ કરવાને એ સ્ત્રી બારણા આગળ દોડી ગઈ. તાંહાં તેણે જોયું કે બારણાને દેવાનો લાકે કોઈ દગાખોર લઈ ગીડું હતું. પેલા ખુનીએ નજીક આવી પોંહતા. બારણું બંધ રાખી શકવાનો બીજો કસો હવાજ સુન પડીએ નહીં. તારે એ નીમખ હવાજ સ્ત્રીએ લાકાનીબગાએ તુરત પોતાનો

સાથે શીખવવાનું કામ આછી તહરે કીધું. એ કામ સં
 બંધી એવી કોશેશ તથા ચોંપ રાખી કે તે દીકરીઓ ઉમ
 રે પોહ્યતાં ઘટતી કેળવણીથી બેનસીબ રહી નહી. ઇંગ
 રેજ સરકારે અફધાનસ્થાનમાં જે મોહટી લડાઈ કીધી તે
 સમે એ લેડી વીશેષ નામીથી થઈ. એ સરકારે કાબુલ
 ફતેહ કીધા પછી થોડો વખત બંતે તાંહાંના રેહવાસીઓ
 ઘણા બેદીલ નજર આવીઓ. એ સરકારે શાહ સુજા
 નામના પાદશાહને ગાદીએ બેસાડીઓ હતો. તે પાદશા
 હપર તાંહાંની પરજા નારાજ હતી. તેની તથા ઇંગરેજો
 ની સામને ઈ. સ. ૧૮૪૧ ના વરસના અકટોબર મ
 હીનામાં હુલડ થવા માંડીલું. એ હુલડ બેસાડવાને સ
 ર રાખરટ સેલને તેના લસફર સાથે કાબુલથી માહેલાં પ
 રાંતો તરફ મોકલીઓ. તે પછી બે તરણ દીવસમાં લેડી
 સેલ ભરથારને જઈ મલવાની વકીમાં હતી. પણ બના
 વ એવો બનીઓ કે એ મેલાપ લાંબો વખત સુધી મુલ
 તવી રહ્યો. થોડા વારમાં ખબર મલી કે અફધાંન લોક
 સામને થયાથી સર રાખરટ સેલ જખમી થયો હતો. એ
 ખબરથી લેડી સેલ ઘણી દુખી થઈ. ભરથારનાં દુખને
 વખત તેને મદદ કરી શકાએ એટલી નજીક નહી હોવા
 થી એ સ્ત્રી ઘણો બળાપો કરવા લાગી. એ વેળા એની
 દીકરી મીસટરીસ સ્ટુઅરટ તથા તેનો ભરથાર એની સા
 થે કાબુલમાં હતાં. એ શેહરના ફીસાદી ~~અમલદારો~~
 દીકરી જમાઈને વાસતે પણ લેડી સેલને ~~સહી કરાવ~~
 હી. જે બાએડી ભંપને વખત ~~ફરિશ્ત~~ રાખે, સંકે
 ને સમે સેઆણપણ વાપરી જાણે, ~~ફરિશ્ત~~ મનોથી બચાવ
 રવાનો ઇલાજ કરી દેખાડે, જરે ~~ફરિશ્ત~~ દસિ તારે મોં

અને મોહાંપર ખરાબ જખમો થયા હતા. તેનો ઈલાજ કરવા તથા તેની બાએડીને દીકામો અને પીરજ આપવાનું કામ લેડી સેજે થંડાં મગજ અને ખુબ મેહનતથી સારી પડે દીધું.

કપતાંન સ્ટુઅરટના જખમ થોડા રૂઝયા નહી એટલાં કાબુલીઓનું તોફાન ઘણું વધી પડીડં. ઇંગરેજ સતાવાળાઓની ખાતરી થઈ કે શાહ મુજ્ત તથા તેના હીમાતીઓની સામને ઇંગો કરવાને તે દેશના સંધા લોકોએ કમર બાંધી હતી. એ સત્તાવાળાઓને દીકલાની બાહરનું મોદીખાનુ છોડી દેવું પડીડં. સીઆસો માથે આવી ઓ. ગામનાં લોકો એઓને ખોરાકી પોહચતી કરે નહી એવું મુકરર લાગું. જુખમરો પડવાની ધાસતી આવી. એ વે સમે લેડી સેજ તથા તેના સરખા વીચારવાળા કેટલાક અમલદારોની સલાહ એમ હતી કે લસકરી છાવણી છોડી દેવી. જરૂર પડેતો લડાઈ કરતા કરતાની બાલાહીસાર જવું. તે દીકલો એટલો નાપસો હતો કે થોડાં લસકરથી જળથી જીકતે. બાકીનું લસકર ખોરાકી તથા મારાને વાસતે છાપો મારવા આસપાસ જઈ શકતે. પણ-જેઓના હાતમાં સુખનીઆસી હતી તેઓને એ સલાહ પસંદ આવી નહી. જારે દુકાળ આલીઓ તારે આદમી અને ટોર મોહાટી હલાકી પામવા લાગાં. ગામડી સરદારો સાથે સમજુતી કરવાની વેતરણુ કરતાં સર ઉઠ્ઠલીઅમ મેકનાગટન દગાથી મારીઓ ગીઓ. લેડી સેજે આગળથીજ એતાવીડં હતું કે તે લોકપર કસો. બી ઈતખાર રાખવો નકામો હતો. વાસતે હવે તે બાઈ વધારે દીકગીર થઈ. પણ કસો મારો રહ્યોતો નહી માટે જેમ બને તેમ તે આકૃત પોતે સહન કીધી. એ વીજો

હી મેકનાગઠનને ખબર કરી દેલાસો દેવાનું બારી
 ક કામ એનેજ સોંપવામાં આવીકે. સહ કોઈ ની
 રાશ અને નાહીમત થવા લાગાં તે વેળા એ સ્ત્રીએ હી
 મત છોડી નહી. સારા સબદોથી બીજાઓને હુશીઆર
 કરીધા. જસુસો રાખી તેઓને મોહુદી બખ્શીશ આપી ત
 થા બીજી તદ્દબીર કરી એ બાનુએ જલાલાબાદ ખાતે પો
 તાના ભરથાર સાથે સંઘેસો ચાલુ રાખીઓ. જનરલ સ
 ર રાબરદ સેલ એ વખતે તે કીલ્લો સારી મરદાનગીથી
 જાળવી બેઠો હતો. તેને બાએડી પાસેથી જે પતરો મલ
 તાં તેમાં ઘણી કીમતી ખબર આવતી. તે ખબરો એવી
 વીગતવાર તથા ચોકસ હતી કે એ સરદાર હીનદુસ્થાનના
 ગવરનર જનરલ તથા સેનાપતી જોગ જે કાગલો લખતો તે
 માં બાએડીના પતરના ફકરા ઉતારી લેતો. તેઓપર સર
 દારની ગોકવણનો આધાર રેહતો. પાછળથી માલુમ પડી
 કે એ વખતે કાબુલથી મલતા બીજા કોઈ કાગલોમાં લે
 ડી સેલના જેવી ચોકસ તથા કામજોગ ખબર આવતી
 નોહતી.

કાબુલમાંનાં બરીદીશ લસકરના છેક હાલહવાલ થાપા
 તારે બાકી રહેલાઓએ તે શેહર છોડી જવાની પેરવી કરી
 ધી. અકબરખાન નામના સરદાર સાથે બંદોબસત કરી
 સને ૧૮૪૨ ના જાનેવારી મહીનામાં તેઓ જલાલાબાદ
 તરફ જવા નીકળીઆ. હરોલમાં જનારી દુકુદી સાથે લેડી
 સેલ તથા તેની દીકરી પ્રોહસ્વાર થઈ ચાલવા લાગી. એ વ
 ખતે જર્મીન સંધી બરફથી ભરેલી હતી. ધુમસ ઘણો થ
 ઠતો હતો. ખાપા પીધાનું કસું હતું નહી. પરાણી માત
 રે હરાન અને બેજાર હતું. લસકરી છાવણીમાંથી છેલ્લી

૩ પેટ આગળ બાંધી રાખી હતી. તેમાં એ બાનુ હરેક અગતની બીના નોધતી. એ નોધ કાબુલની લડાઈની ત વારીખ લખનારને ઘણીજ કીમતી થઈ પડીછે. અકબર ખાનના હવાલામાં કેદ રેહવાને બારીક સમે ડાહપણ ત થા શાંતીથી એણે ફરીને બતાવીડ' કે જે સરદાર એકબે કાબુલમાં બરીટીશ લોકની નોક સંભાળી રહ્યો હતો તેની બાએડી તેના દેશીઓને તેના સરખીજ કીમતની હતી. એ સ્ત્રી પોતાની સાથના બંદીવાનોની ખુબ ખબરદારી રાખતી. ગામડી સરદારોના જાલમ તથા કપટી ખવાસથી એના સં ગતીએ ઘણી ધાસતી ખાતા હતા તારે એ તેઓને હીમ ત આપતી. એ સરદારોની ચાલ વીશે તેઓ કસો શક લઈ જતા તારે તેમ નહી કરવા અને સાફ દીલ બતાવવા ને એ તેઓને બલામન કરતી. દુર અંદેશો કરી એ દા નાવ બાઈ એઓને સમજાવતી હતી કે એઓએ કાચી છાતી તથા બેવીસવાસુપણું બતાવીને દુશમનોને જાલમી કરવાને ઓર વધારે હીમતવાંન અથવા ગુસ્સા ભરેલા થવા જેવું કરવું નહી. બંદીખાનેયીબી એ બાઈ પોતાના દેશીઓનું કામ શુધારવાને તદબીર રાખતી હતી. ઇંગરે જ સરકારની નોક અને ઈજત મોટું અતીશે દાલજ બતા વતી હતી. પોતાનો જીવ જોખમમાં રેહ એવી રીતેના કો ઈ ઈલાજયીબી ઇંગરેજોનું કામ શુધરતું હોએતો તે ઈલાજ બ તાવવાને તથા તે અમલમાં લાવવાને જલતવારીથી બલા મન કરવાને કસુર કરતી નહતી. એક સમેના એઆમ પરથી એને એવું લાગુ કે તે સમે બરીટીશ લસકર લડાઈ કરતેતો ઘણો શાએદો થતે. એ સમે એ લેડી ઘણી કાહેલી તથા નાતવાંન હતી. તેબી સખતીથી ઉઠીને સતાવાળા

હીઆ હાએ. એ વીચારથી તેણે કેટલીક બંદુકો મંગાવી. બંદીવાનો સાથે જ શીપાહીઓ કેદ હતા તેઓને કહ્યું કે તેઓએ તે હુથીઆરો ઉઠાવવાં અને જેમ લડાઈના કામ માં ગોતેલા હાએ તેવું ડોલ બતાવી હરોલમાં ચાલવું. પણ એમ કરવાને તે શીપાહીઓએ આચકો ખાધો. તેઓ તથા બીજા અમલદારો બીધા કે એમ કરતાં તેઓ જો અ કબરખાંનના હાથમાં પકડાએતો કામ બરુ મુશકેલ થઈ પડે. તે આકળો સરદાર પોતાની સામને લડાઈ કરનારને જીવધી મારીઆ વીના રેહ નહી. પણ લેડી સેને સંધી બીના એક પલકારામાં વીચારી લીધી. તેણે અંદેશો કી ધો કે ટીલ થઈતો ઓર વધારે ખરાબી થવાની. તે બંદીવાનો નાહીમત થાએ તો તે રખેવાળબી છાતી નખલી કે રે અથવાતો વધારે લાલચ કરી કાંઈ નવાં મકર કરે. એ મ વીચારી એ દાનાવ અને હીમતવાંન સ્ત્રી કપતાંન લા રેનસ તરફ ફરીને બોલી કે “તમે મારા હાથમાં એક બંદુક આપો. હું એ શીપાહીઓની ટોલીની હરોલમાં ચાલશ અને તેઓના સરદારનુ કામ કરશ. ” એવા મ રદાનગી ભરેલા સખુનો વેરથ ગીઆ નહી. પેલા શીપાહીઓ તથા બીજાઓએ હીમત પકડી. બંદીવાનોની સવારી આગળ ચાલી. જે તરણુ વાર પાછાં કેદ પકડાવાની અણી સુકીઆ પછી તેઓ સર રીચરડ' શેકસપીચરની ટુકડીને જઈ મલીઆં. લેડી સેલ પોતાના ભરથારને મલી. તેણે ઉમેદ રાખવા મુજબ ઇંગરેજ વાવટો પાછો અફઘાનસ્થાનમાં ફેરવે સાથે ઉડતાં તેણે જોયો.

લેડી સેને કાબુલમાં કેવી હીમત તથા હુશીઆરી રાખી તે વીશે આ જગોએ વીસતારી વરણુન કરવાને બન

તું નથી. પણ એ બાબદ વાંચનારાંએને સારી પહે સમજ પડવા સારૂ તેના બે નામીયા દેશીએના મત અતરે ઠાંકીઆંછે. મરનાર સર રાબરટ પીલ પારલામેન્ટની સભામાં બોલીએા હતા કે “સર રાબરટ સેલને વીશે બોલતાં હું જે એક સ્ત્રીને વીશે ખારી તરફથી વખાણુ કરું નહીતો અનધટું થાય. તે સ્ત્રી એ સરદારની બાએડી લેડી સેલ છે. તેણે પોતાના પંથને ઝલકાટ આપીએાછે. સર રાબરટ તથા લેડી સેલનુ નામ આ દેશના લોકને ખુબ જાણીતું રેહવાનું. તા ૭ મી નવેમ્બરથી કાબુલની પરોસમાં બનેલી બીનાએાની લેડી સેલે લખેલી નોખ મારા હાથમાં છે. એ નોખ કરતાં વધારે ઉદારતા તથા હીમત બતાવનાર બીનાનો દસતાવેજ કબુ મારા વાંચવામાં આવીએા નથી.” એ પરમાંણે લેડી સેલની તેના સરવેથી સરસ રાજકારોબારી દેશીએ તારીફ દીધી, તેમજ તેના સરવેથી નામીયા અને કાબેલ દેશી પેહુલવાંને પણ તેની વખાણુ દીધી હતી. મરનાર ડીડક્ર આવ ઉએલીંગટન એમ બોલેલો કેહવામાં આવેછે કે જે લેડી સેલને સેનાપતીનુ કામ સોંપેલું હતેતો કાબુલમાં ગુજરેલી આફત કધી નીપજતે નહીં! જે નામદાર બાનુને મોહુટા મોભાદાર તથા અનુભવવાળા વીચારી પુરૂષોએ એવી શાબાશી આપી તેને સરકારથીજી સારો લતીજે મલીએા. એનીપર ગુજરેલી સખતી તથા એણે કરેલાં મોહુટાં પરાકરમ મારે નામદાર રાંણીએ દર વરસે પાંચસો પાંઉડ (પાંચ હજાર રૂપેઆ) લેખેનો લવાજમો એને આપતો દીધો. સને ૧૮૪૪ ના વરસમાં યુનાઈટેડ સરવીસ ઇનસ્ટીટ્યુશનવાળાએએ એને તે ખાતાની સલાસદ ઠરાવી. એ સંધાં જાન અને

કાએદાથી લેડી સેલ કસી કુગરાઈ નહીં. તેનો અચરતી બતાવવા લાગી કે તેના દેશીઓ તેની એટલી બધી તારી કે સા માટે કરતા હતા. તેણે બતાવેલી હીમત અને દુર અંદેશાને તે માતરે સાધારણ હુશીઆરી ગણતી હતી. એ બાનુનુ મત કીમતી સમજ કેટલીક બાબદોપર એની સલાહ પુછવામાં આવતી. પણ એ સદગુણી સ્ત્રી કેહતી કે “મારો લોભ માતરે મારાં દોતરાંઓને માટે મોજાં શુંક વાનો છે. રાજ કારોબારમાં માથું ધાલવાને મને મુતલગ હોંસ નથી.” ખરી મન શક્તી તથા મોહટી હીમત અને સમજ સાથે આ કેટલી બધી સાદાઈ !

કાબુલથી આવીઆ પછી લેડી સેલ યોરોવાર પેતાને દેશ જઈ પાછી હીંદુસ્થાનમાં આવી. એનો બાહુદુર ભરથાર સર રાખરટ સેલ પંજાબની પેહલી લડાઈને વખત શ્રી મુડખી આગળ જુધ કરતાં તા૦ ૧૮ મી દીસેમબર ૧૮૪૫ ને દીને મારપો ગીઓ. તારપછી છ સાત વરસ જીવરતે લેડી સેલની તંનદરોસતીમાં બીગાડ થતો ચાલી ઓ. તે વઈદની સલાહથી પાણી ફેર બદલ કરવા સાં ૧૮૫૩ ના વરસની શરૂઆતમાં કેપ આવ ગુડ હોપ ગઈ. તાંહાં તા૦ ૬ ડી જુલાઈને દીને મરણ પાંખી.

એક બાહુદુર બાએડી.

એણે જણાવવામાં આવીઈંછે કે ગઈ સદીમાં નામી એ આડમીરલ લારડ રોડની એક વેળા ફરેઓના વાહનો ના દાફલા સાથે લડાઈ કરતો હતો. એ વેળા મોહટાં કે

કપર લડાઈમાં ગુતેલો એક તોપચી જખમી થયાથી તેને નીચે મોકલવામાં આવેલો. તેની ખાલી પડેલી જગોએ રહી તેનું કામ કરવાને તેની બાહુકર બાએડીએ દરાવ દીધા. તે તુરત તુતકપર જઈ બીજા તોપચીઓ સાથે મલી કામ કરવા લાગી. તેની મેહનત, હીમત અને ધીરજ જોઈ આડમીરલ તાજુબ થતા હતા, તેવાંમાં એ સ્ત્રી બોલી કે, “સારુબ તમે સું એવું ધારોછો કે હું ફરે” લોકથી બીહું છું ? ” એટલું બોલી પાછી કામપર ઘેઆન આપવા લાગી. ખરેખર તે કુશમનોથી બીલકુલ ધાસતી ખાતીતી નહી. લડાઈ પુરી થતે સરવે કોઈએ એકરાર દીધો કે એ એરતે તેના બરધારની જગો બરી મરદાનગીથી રાખી હતી. તેના એવાં કામ માટે આડમીરલે તેને દસ ગીની નું ઇનામ આપીલું.

સારીકા.

હુનીઆમાં સંધા બીજા ધરમે કરતાં બુદ્ધ ધરમ વધારે ફેલાયેલોછે. આ પુરૂથવીપર વસનાર આદમી જાતની વસતીમાંનો એક તરતીઆંઉશ લાગ કરતાંબી વધારે જણા એ ધરમ પાલનારાંછે. એ ધરમ ફેલાવવા માટે નાનીઆ ધયેલાઓમાં બે ધણીઓ મુખીઅ હતા. તેઓના નામ સારી પુત્ર તથા મોઘલાણા કરી હતાં. એ પુરૂથો તેઓના વડા ગુરૂ બુદ્ધની જમની તથા દાબી બાજુ, સરખા ગણાતા હતા. સારી પુત્રના એલમ હુશીઆરી અને દાહપણની ઘણી તારીફ થાયેછે. એ માહાબુધ્ધીવાન પુરૂથ કાબેલ મા

નો કાબેલ દીકરો કેહવાતો હતો. તે માનુ નામ સારી
 અથવા સારીકાન્કરીને હતું. તે વીદીઆ ભણેલી હતી.
 આરે વેદમાં પુરવીણ હતી. એટલીતો કાબેલ હતી કે હરે
 કે ડીકટ બાબદની તકરાર ભાઈએ સાથે કરે તેમાં એ
 સરમ પડતી હતી. તે દીશીઆ નામના એક કાબેલ બ
 રામણ સાથે પરણી હતી. એએને પેટે ઉપર જણાવેલો
 પુત્ર અવતરીઆ. તેનું નામતો ઉપતીશીઆ કરી રાખીઈ
 હતું. પણ એ પુત્રને ઉછેરવા તથા કેળવવા સંબંધી તેની
 માએ સુખીઆ ખબરદારી રાખેલી દીસેછે. હવે જે પુરૂ
 ધને બાલપણમાં સમજી અને કાબેલ માની કેળવણીનો
 લાભ મેલે તેને બીજી સું જોઈએ વારૂ? એ દાહી માનો
 દીકરો દાહ્યો નીકળીઆ અને નામીઆ થયો. સારીકાની
 કાબેલીઆત અને સદગુણીની તેના દીકરાપર જે સારી અ
 સર થઈ તે બુદ્ધ ધરમ પાલનારાઓએ ઘણી કીમતી ધારેલી
 માલુમ પડેછે. એ સબબથી તે દીકરાને તેના બાપના ક
 રતાં તેની માના નામે ઓળખાતો કીધો હોય તેમાં તાજી
 બ થવાનું કાંઈ નથી. જાંહાંસુધી બુદ્ધ ધરમ પાલનારી જે
 હદ સંખીઆમાંથી એક આદમીબી જીવતું રેહશે તાંહાં
 સુધી સારી પુત્રની માના સદગુણીની વખાણ કાએમ રેહ
 વાની. જાંહાં તુલીક એ ધરમના ફેલાવાની ઈઆદ આ
 ધરથીપર રેહશે તાંહાંસુધી રૂડી બુધ્ધીની સારીકાનું નામ
 વીસરાવાનું નથી.

તારાબાઈ.

એ ખુબસુરત સ્ત્રી શ્રી બેદનોરવાળાં રાવ શુરતનુંની દીકરી હતી. ઇસવી સનેની, તેરમી સદીમાં સુલતાન અલ્લાહદીને એ રાજના વડીલોને તેઓના અસલ વતનમાંથી કાઢી મુકીઆ. તેઓએ મંધીઅ હિંદુસ્થાનમાં જઈ બનાસ નદીને કાંઠે શ્રી ટેંકચોડાનુ પરાંત પોતાને હવાલે લીધું. લીલા નામના અકુધાન સરદારે શુરતનના હાથમાંથી થોડાખી છીનવી લીધું. એ પરમાંણે એની દીકરી તારાબાઈ ઉમરની થઈ તે વેળા એ કબીલાના સ્વાધીનમાં ખાતરે બેડનોર નામની જગા રહેલી હતી. તારાબાઈના કુટુંબપર ગુજરેલી એવી અશીબતથી તેનુ દીલ ઉઠવા લાગું. તે જાતે ધણી હીમતવાન હતી. પોતાના વડીલોની બાહુકુરી સાંભળી તેઓની કીરતી પાછી તાજ કરવાને તેને થુર છુટું. બાપના હાથમાંથી ગએલો અલુક ઝીતી આપવાને પોતાથી બનતી સઘલી કોશેશ કરવાને તેણે ઠરાવ દીધો. સ્ત્રીના પોશાક તથા ધંધો એ કારણસર પડતો ને લીઓ. લડાઈના ઘોડાપર બેસવા તથા હાથીઆરોનો ઉપયોગ કરવા શીખી. એ હુનરોમાં તે જલદીથી એટલી હુશીઆર થઈકે આરે પગે દોડતે ઘોડે પીઠ તરફથી જાંહાં આડે તાંહાં આબાદ તીર ખારવાને તેને કસું ડીકટ લાગતું નહી. તીર કમાન બાંધી જલદ કાઢીઆવાડી ઘોડાપર બેસી પોતાના બાપના સેવકો સાથે અકુધાંનોની સામને લડાઈ કરવાને તે જવા લાગી. એ બેગાનાઓ પાસેથી થોડા પાણુ હાથ કરવાને એ સ્ત્રી કરતાં એના કબીલાનાં કોઈ બીજાં આદમીઓ વધારે આરજીમંદ હતાં નહી.

રાજસ્થાનના વડા રાજા રાના રાએમલના તીજ દીકરા
 જેમલે એ અબલા સાથે લગન કરવાને એલતેમાંસ દી
 ધી. તેના જવાબમાં એ કુટુંબ હીતકારી બાનુએ તે રાજ
 કુવરને કેહવાડીકે “થોડા પાછુ જીતી આપ એટલે હું
 તારી થઈશ.” તેણે એ શરત કબુલ કીધી. પણ તે બજા
 વવા આગમ્ય તારાબાઈને બાએડી કરવાની વેતરણમાં
 કરવા લાગો. એ ચાલ તે મોહટાં મનવાળી બાઈને પસં
 દ આવી નહી. એના બાપને પણ તેની ચાલથી કરોધ
 આવીઓ માટે તે બાપે તેને જીવથી મારીઓ. મરનાર
 નો પીરથીરાજ નામનો એક ભાઈ હતો. તે આ વેળા શ્રી
 મારવારમાં દેશનીકાજ થએલો હતો. તેણે કેટલાંક દેલા
 વરીના કામો કરી પોતાના રીશે ભરાએલા બાપનું મન મ
 નાવીકું હતું. તેને ભાઈના મરણની ખબર થઈ તારે તા
 રાબાઈને પરણવાનું બીકું પોતે ઝડકીકે. એ સરદારની
 મરદાનગી ઘણે કેકાંણે જણાએલી હતી. બીજી પરકારે
 બી તે લાએડીવાળો પુરૂષ હતો. તારાબાઈએ એને ભર
 થાર માટે પસંદ કીધો. પોતાના બાપની સલાહ તથા પ
 રવાંતગી લઈ એ બાઈએ તેની સાથે લગન કીધાં. લગ
 ન થવા આગમ્ય તારાબાઈના માગવાથી પીરથીરાજ સતં
 ધરમથી એકરાર કીધો કે તારાના બાપને એ સરદાર “શ્રી
 થોડા પાછું જીતી આપે નહીતો તે ખરો રજપુત નહી.”
 લગન થયા પછી તારાબાઈએ ભરથારને ઈઆદ આપી કે
 તેણે પોતાનો કોલ પાલવો. સુરા પીરથીરાજ મોહરમના
 દીવસપર તે કામ માટે સવારી કરવાનો વીચાર રાખીઓ.
 પાંચસો શુરા સરદારોને લઈ તે કામ સાડુ ડરાવેલે વખતે
 રવાને થવા નીકળીઓ. તે સમે તેની રૂડી બાએડી તે

ના ભયે તથા કીરતીમાં ભાગ લેવાને બજી દઈ. હુથી
આરો બાંધી લડાઈના ઘોડાપર સવાર થઈ એ બાઈ ધણી
સાથે ચાલતી થઈ. જે વખતે તાજીઆ ચોકમાં ઉતારે
લા હતા તે વખતે એ શુરાં જોડાંની સવારી શ્રી ઘોડા ન
ઈ પોહતી. સંધાં લસકરને બાહર રાખી પીરથીરાજ તથા
તારાબાઈ અને તેઓને એક વીસવાસુ સવાર મલી ત
રણ નણા તુરત તે નગરમાં દાખલ થયાં. તાજીઆ અ
કધાની હાકમના મેહલની નજીક આવીઆ તેટલાં એ ત
રણ નણાં તે સાથના લોકને જઈ મલીઆં. પેણા હાકમ
પણ જલદીથી તે લોક સાથે ભેગો થયો. પેલાં તરણ ભેગા
નાં આદમી કોણ હતાં તે વીશે તે હાકમ પુછપરછ કરવા
લાગો. તેવામાં પીરથીરાજના બાલા તથા તારાબાઈના વી
જલી સરખા તીરના જખમોથી તે તુરત ખાખ બરોબર
થયો. એ ખુખીઅ ડુશમનને માર્યા પછી તેઓ પાછાં
પોતાનાં લસકર તરફ રવાને થયાં. મારે ઘોડે જતાં હતાં
તાંહાં દરવાજામાં એક મોહરો હાથી ઉભેલો હતો, તેથી
તેઓને અડચણ થઈ. તારાબાઈએ ચીત ફેંકાંણે રાખી
કસોબી ધભરાટ થવા દીધો નહી. પોતાની તલવાર ખેં
ચી એ નામદાર બાનુએ તે બારી જાનવરપર હુમલો કી
ધો. ખુબ ઝડક કરી એક જખમ એવો કીધો કે તેની
મુતનો ફુકરો છુટો પડીઓ. તે જાનવર અકબાઈને દર
વાજા બાહર નાહું. મારગ તુરત મોકળો થયો. તરણડે
સવારો જઈ પોતાના સાથને મલીઆં. એ પછી તે સં
ધાંએ તે નગરપર હુમલો કીધો. સામને આવનાર અક
ધાની લસકરને શીકસત દીધી. જેઓ નાહડા તે બંચી
આ. બાકીના પીરથીરાજ તથા તારાબાઈની બાહુકરીના

ભોગ થયા. તારાબાઈનો બાપ પોતાની દીકરીની તદબી ર, હીમત અને હુનરે કરી પાછો શ્રી થોડાનો ખાલેક થયો. મરનાર અકુધાની સરદારના એક લાઈએ તે નગર પાછું લેવાને કોશેશ કરતાં જાન ખોયો.

એ પરમાંજે થોડા લીધા પછી તારાબાઈ પોતાના ભરથાર સાથે ઘણાએક વખાણવા લાએક કામો કરતી રહી. તે ભરથારના સુખ તથા કીરતીનુ એ બાઈ ઘણુ કીમતી હુધીઆર હતું. અરસ પરસના પેઆર અને મદદથી તે એાની જંદગી આનંદકારક રીતે ગુજરવાની ઉમેદ હતી. પણ તે જંદગીએ તેએાને એવો આનંદ ભોગવવાને લાંબો વખત આપીએા નહી. પીરથીરાજના એક ખેશે દગાથી જોહર ખવાડી તેના જીવ લીધો. જે ઘણીને પોતાનાં સંધાં સુખ હુખનો બાગીએા ગણતી હતી તથા જોને સદાનો પોતાનો સંગતી સમજતી હતી તેના મરણ પછી ફનીઆમાં જીવવાને તારાબાઈએ દીલ કીધું નહી. પોતાના લોકની રીત મુજબ સતી થવાને તેણે દરસત ધાર્યું. પોતાના વાહલાની લાસને પોતાની ગાદમાં દાખી એ પતીવરતા બાનુ બલી મુઠ. તારાબાઈ તથા પીરથીરાજની કીરતી રજવાડામાં ઘણી ફેલાએલીછે. એ સપીલાં ઘણી ઘણીઆંજીની તારીફની વાતો લોકો પેઆરથી કરેછે.

કુમારપાલની રાણી.

શ્રી અનહીલપુરનો રાજા કુમારપાલ શ્રી મીવારની એક રાજકનેઆ સાથે પરણેએા હતો. એ સીસેાદની પોતી.

કો બાપીકો ધરમ સરવેથી સારો ગણતી હતી. એ ધરમ ના કાનુન મુજબ ચાલીઆથીજ પોતાનુ તારણ થશે એમ સમજતી હતી. વાસતે એ ધરમપર મુસત રહેવાને તે નો ઠરાવ હતો. એ બાઈને ભરથારને તાંહાંધી તેરું આ વીડું. તેણે સાંભળીકું હતું કે કુમારપાલ રાજાએ કમુલા ત કીધી હતી ને તેની રાણીએ તેના મેહલમાં દાખલ થાએ તે આગમ્ય તેઓએ એ રાજાના કોઈ હુમાયારીએ નામના ગુરના મડમાં જઈ જેન ધરમની તાલીમ લીએ. વાસતે એ રાજા કનેઆને પોતીકા બાપીકા ધરમ વીશે અં દેશે થતો હતો. તેણે જણાવીકું કે તે ધરમ સંબંધી તેના એતેકાદને કસીબી ખલલ પોંદ્યવા જેવું હોએતો તે શ્રી પટન જવાને રાજા નોહતી. એ રાણીનો એવો ઠરાવ જાણીને કુમારપાલના ધરનો ગોર જપદેવ ને એને તેડવા આવીએ હતો. તે જામીન થયો કે ધરમ સંબંધીએ સ્ત્રી ને કસી અડચણ થશે નહી. એવી જામીનગીરીપર ભરે સો રાખી એ બાઈ ભરથારને તાંહાં ગઈ. તેને પટન ન ગરમાં આવીઆની ખખર સાંભળી હુમાયારીય રાજા પા સે ગીએ. તેણે ફરીઆદ કીધી કે “સીસોદની રાણી ક જુ મને મલવાને આવી નથી.” એ ઉપરથી એ ગુરને તાંહાં જવાને રાજાએ સીસોદનીને હુકમ કીધો. એ રાણી ધણીને આધીન રહેવાને મરજી રાખતી હતી. પોતાના કામથી તે ધણીને ખુશી કરવાને તે બાઈની આરજી હતી. પણ ધરમ આમાર સંબંધી પોતાનો એતેકાદ છોડવાને તે હો ના પાડીકું. તાર પછી એ રાણી એ બાબદ ફીફરમં દ રેહયાથી માદી પડી. કેટલીક ગોરાણીએ તેને જીવાને આવી. તેઓ એની બેમારીનો સખળ જાણી ધણી દીઝ

ગીર થઈ. ઇંઈ યુક્તી કરી તેઓએ પોતાના સરખો પો
 શાક એ રાણીને પેહરાવીએ. અને તેને પોતાની સાથે મે
 હલ બાહર તેડી ગઈ. જારે જયદેવ ગોરને એ વીથેની
 ખબર થઈ તારે તેણે પોતાની કબુલાત સુજબ તે રાણીને
 પાછી તેને ઘર પોહ્યાડવાને ધટતુ વીચારીઉં. રાતને વ
 ખત કેટલાક ભાટોએ મલી કોટની દેવાલમાં બાંકુ પાડી
 ઉં. તેમાથી રાણીને બાહર કાહડી આગળ ચાલીઆ.
 કુમારપાલ રાજાને એ વીથેની ખબર થઈ તારે આસરે બે
 હજાર સવારોને સાથે લઈ તે પેલાં નાહસી જનારાંઓને
 ફુંબાલે લાગે. શ્રી ઈંદરના કીલ્લાની આસરે મંદર માઈલની
 વેગજાંઈપર એ રાજા પોતાની રાણીની નજીક આવી પોહતો.
 તે સમે જયદેવે રાણીને કહ્યું કે, " જો તમે શ્રી ઈંદર મ
 ધે દાખલ થશો તો તમે બંચીઆં એમ જાણવું. મારી સાથે
 બસો સવારો છે. તેઓમાંનો એકબી આદમી જાંહાંસુધી
 જીવતો રેહશે તાંહાંસુધી કોઈ તમેને હાથ લગાડી શકશે
 નહી. માટે વેહલાં થાવો. " પણ એ બાઈ જીવી પોતા
 ના ધરમપર સુસત હતી અને જોર જીલુમ અથવા કુની
 આની કોઈ લાલચને લીધે કોઈ પારકો ધરમ કબુલ કરવા
 ને જીટલું ના પસંદ રાખતી હતી તેટલી તેણે આ વખત
 હીમત બતાવી નહી. પોતાની ફુંબાલે આવનાર મોહટાં લ
 સકરને જોઈ તે ધભરાઈ. તોખી ધરમ અને ઈંજત જ
 એ એવી રીતે પોતાના અનસમજ ભરથારને હાથ પડવા
 કરતાં તેણે પોતાની જીંદગીનો અંત આણવો બેહતર ધા
 રીઉં. વાસતે તેણે આપઘાત દીધો. કુમારપાલ રાજા ની
 રાશ થઈ પાછો પોતાને મકાને ગીએ.

દુરગાવતી.

અકબરશાહ પાદશાહના વખતમાં શ્રી ગુરરા (હાલ માં છટાક) મધે દુરગાવતી નામની એક પરતાપી રાણી રાજ કરતી હતી. રાજ ચલાવનારાં આદમીમાં જોઈતી સઘલી કમાલીઅત એ રાણીમાં હતી. એણે દાહપણ હુશી આરી અને અદલપણે અમલ કીધાથી ગુરરાની રહઅેત ધણી સારી અવસથામાં આવી.

દીક્ષીના ચેહનશાહને એક સુબો નામે આસક્ષ્યા ન શ્રી ગુરરાની આબાદી તથા દોલત વીશે સાંભળી તાંહાં જુટ કરવાને લોભાયો, એ ખુલુકને તાબેના ગામરાં તથા નગરોપર ઘણો વેળા છાપો મારી તાંહાંનાં સુબેહ જરેલા રે હવાસીઓને તેણે હલાક કીધાં. એવી રીતે મલતી જુટ ફોટથી ન ધરાતે અંતે એ ખુલુક પોતાને તાબે કરી લેવા ને. તેણે ડરાવ કીધો. આસરે છ હજાર સવાર તથા બાર હજાર પેદલ લસકર સાથે તેણે એ મરાંતપર સવારી કીધી. એની આગમચ ઘણુ સુધી કોઈ દુશમને એ ખુલુક પર ચઢાઈ કીચેલી નહીં મારે એ વખતની આકૃતથી સઘલા રેહવાસીઓ બહુ ધભરાયા. પણ તેઓની બાહુર રાણીએ એ દુશમનોની સામને ધવાને આઠ હજાર પેદલ તથા ઘોડા અને હાથીનુ લસકર તઈઆર કીધું. તેણે પોતાના કુવર રાજા બીઅરશાહનેબી લડાઈને વાસતે કમર બંધાવી અને દલેરીથી કામ કરવાને ઉપદેશ કીધો. તેણે પોતે એક ખાસ હાથીના હાઉદાપર સવાર થઈ તીર કમાન અને લાલો ઉડાવીઓ. તેના લસકરે ઘણુ સુધી લડાઈનુ મેદાન જીત્યું નહીં. પણ રાણીએ કરેલી ઉસકેરનીથી સવતંતરપણું

ને! આતશ તેઓના દીલમાં ધકધકવા લાગેા. સરવે જ
 હો દુશમનોની સામને લડી જીવ આપવાને ઠરાવ કીધો.
 તેઓ લડાઈ કરવાને એટલાતો આતુર થયા કે તેઓને કે
 કાંણાસર રાખતાં કુરગાવતીને ઘણી મેહનત પડી. પેહલા
 જ ધસારામાં તેણે છસો મુસલમાન સવારોને ખાખ ખ
 રોબર કરી નાખીઆ. સાંહજ સુધી લડાઈ કરી એ દીને
 ફતેહ મેલવી. એ ફતેહનો કાએદો લેવાને એ રાણીએ
 વીચાર રાખીઓ. લસકરને ફરમાવીડંજ થોડોવાર આ
 સુદગી લઈ તાજું થવું કે દુશમનોનું કામ સુધારવાને તે
 ઓને વખત મલે નહી તેટલાં રાતને વખત તેઓપર હુ
 મલો કરવાને બની આવે. એ તેના ઘટતા વીચારપર
 અમલ કરવાની આડે તેનો વજર તથા બીજા અમલદારો
 રો થયા. તેઓમાં કુરગાવતીના જટલી હુશીઆરી તથા
 હીમત હતી નહી. તેઓએ કહીયું કે રાણીની તરફ આ
 રીઆં ગએલાં લસકરને ભુમીદા કરવામાં આવે તાંહાંસુ
 ધી લડાઈ મોકુફ રાખવી. એ વાત રાણીએ લાચારીએ
 કબુલ કીધી. અને મુરદાંને ફેંકાંજી પાડયા પછી લડાઈ
 પાછી ચાલુ કરવાને તેણે ખાએશ કીધી. તેણે પોતાના
 સરવ સરદારોની વારાફરતી ખીનત કીધી કે મુસલમાન
 લોકો શીકસત ખાઈ ધભરાએલા હતા તેટલાં તે લોકની
 છાવણીપર હુમલો કરવાને તેઓએ મદદ કરવી. પણ
 એ સીની એ સારી ગોઠવણને કોઈએ ટેકો આપીઓ ન
 હી. તેઓ એવી ઉમેદમાં રહયા કે મુસલમાન લોકો પો
 તાની મેલે જતા રહેશે. તેઓને જલદીથી સમજ પડી કે
 એવો ખેઆલ રાખવામાં તેઓ ઠગાયા હતા. આસફ
 ખાને જોઈ લીધું કે તેની હરીફ જોકે આરત તોખી કાંઈ

જેવું તેવું આદમી હતું નહી. આગળે દીવસે મલેલી શી
કસતથી તે ઘણો દીલગીર હતો. જ્યેન બને તેમ તે નામો
સીનો ડાઘ ધોઈ નાખવા માંગતો હતો. તેણે પોતાના તો
પખાના સાથે દુરગાવતીની ફોજ તરફ ધસારો કીધો. એ
ને આવતાં અટકાવવાને તે હુનરમંદ રાણીએ કેટલાક
સવારો સાથે એક સાંકળા મારગ આગળ સફ એંચી.
તોપની મદદથી તે મારગ સાફ કરી મોગલો ખોલ
લાં મેદાનમાં આવીયા. તાંહાં દુરગાવતીનું ઘણું ખર્ચું
લસકર લડાઈને વાસતે તઈઆર હતું. એ લસકરની હ
રોલમાં રાણીનો કુવર બીઆરશાહ હતો. તેણે દુશમનો
ને આવતાં વેતજ તેઓપર હુમલો કીધો. ઘણી મરદાન
ગીથી બે બે વાર તેઓને મારી હટાવીયા. પણ તીજી
વાર તેને સખત જખમ લાગાથી ઘણું લોહી ગીડું. તે
બેહોશ થઈ પોતાનાં ઘોડાપરથી પડવા લાગો. દુરગાવતી
એ જોયુંકે કુવર મરતતોલ થયો, તારે હાથીપરથી પોકાર
મારી હુકમ કીધોકે તેને પછવાડે લઈ જાએ. એવું તે બો
લી એટલાં-ઘણાંએક આદમીઓ તાંહાં એકઠાં થયાં. તે
ઓમાના ઘોડાજ નણા રાણીનો હુકમ બજાવવાને અન
બાકીનાતો તેવે મસે લડાઈની નંજલથી છુટી જવાને મ
રજી રાખતા હતા. એ પરમાંણે એ કુવર જખમી થયા
થી તથા ઘણા માણસો પોતાની જગાએથી ખીસી ગીયા
થી બાકી રહેલાં લસકરમાં ઘભરાટ પેદા થયો. તે લસકર
નાહસવા લાગું. એવે સમયે એ હીમતવાન રાણીની નજી
ક તરણુ સોથી વધારે સવાર રહયાતા નહી. પણ તેથી દુ
રગાવતી કસી પરકારે બીધી નહી. પોતાનો હાથી આ
સપાસ રોલાવીને દુશમનોપર તે મોત વરસાવવા લાગી.

તે બાંહેધી ધસારો કરતી તાંહાં ખુસલમાંનોના દીલ દેહશ
 ત ભરેલાં થતાં. એવાંમાં તેની આંખમાં એક તીર લાગો.
 એ જુરા જખમથીથી તે ને કાંઈ કુખી થયા નહું બતાવે
 તો કુશમનોની સેહનમાં ચહુડતી થઈ જાએ, મારે ઘણી
 ધીરજથી સઘળું કુખ ખમીઈ. તે તીર પોતાને હાથે પા
 છો ખેંચી કાહુડવાની કોશેશ કીધી. તીરતો બાહર કાહ
 ડીઓ પણ તેની આણી એ રાણીની આંખમાં ભાગી
 ને રહી ગઈ. તેવામાં એક બીજે તીર તેની ગરદ
 નમાં નેરથી લાગો. તેની એ સુરી ઓરતે પોતાને હાથે
 બાહર ખેંચી કાહુડીઓ, એ પરમાંજે એ લડાએક બાનુ
 એ છાતી તથા ધીરજ બતાવવામાં કસું બાકી રાખીઈ ન
 હી. પણ ઘણુ લોહી ગીઆથી તેને મગજે ચક્રી આવ
 વા લાગી. તેણે હાઉદામાં આનીમેર પેલીમેર ઓછા ખા
 ધા. જરે જરા હુશીઆર થઈ તારે તેનો વફાદાર સરદા
 ર નામે આધર જે તેનો હાથી હાંકતો હતો અને જેની
 બરી હીમતથી ઘણા શતરૂએને મારી હટાવીઆ હતા,
 તેણે અરજ કીધી કે હવે કસી ઉમેદ રહીતી નહી મારે
 મેદાનમાંથી પાછાં જવું. પણ એ ભલામન તેણે નામન
 જુર રાખી. તે બોલી કે જખમુંજે કે આપણુ લડાઈતો
 હારીઆં; પણ કુશમનોને હાથ પડી હોરમત ખોવી સાડું
 નથી. આપણે સ્વતંતર રેહવાને આટલું બધું કીધા પછી
 હવે કુખમાં થોડેવાર છંદગી ભોગવવાને છવીએ તે સું
 કામતું ? હુંતો એ પસંદ કરતી નથી. વાસતે તું શીતાબી
 કર અને મેં તુને આટલે મોહટે દરજે પોંદ્યાડીઓછે
 તેના બદલામા હવડાં મારો હુકમ બજાવી વફાદારી કર.
 તું મને તારાં ખનજરથી માર કે આપઘાત કરવાને મને

ફરત થાએ નહી. ” પણ એ સરદારથી એવો હુકમ બ
જાવી શકાયો નહી. રાણીને વીશે તેને ઘણું લાગું. આં
ખોમાં આંશુ લાવી તે બેલીઓ કે “ આ તેજ ચાલનો
જોરાવર હાથી જલદીથી નાહસી તમેને સલામતીની ન
ગાએ લઈ જઈ શકશે, વાસતે એને હાંકી જવાને મને ર
જા આપો. ” દુરગાવતીએ જોયું કે આસપાસ દુશમનો
નો ધસારો ધણો થયો હતો અને આધર મમતાને લીધે
તેનું કહ્યું સાબળતો નહતો. માટે એ બાઈને કેદ પકડા
વું પડતે. વાસતે તેણે પોતેજ વાંકી વળી આધર પાસેથી
ખંજર ખેંચી લીધું. પોતાના મીઠાં કલેજમાં જખમ ક
રી એ રાણીએ પોતાના કીમતી જીવનો અંત આણીઓ.
આસફખાન તે દીને ફાવીઓ. પણ દુરગાવતીની રીત
જોઈ એ રાણીના છ સરદારોએ સ્ત્રી કરતાં બદતર કેહવા
વાને ઘટતું વીચારીઈ નહી. તેઓ પોતાની જગાએ મક
મ ઉભા રહ્યા. પોતાની ડાહી, હુશીઆર, હીમતવાંન, હુ
નરમંદ અને ધીરજવાળી રૂડી રાણીના મરણનું વેર લેવા
ની કામમાં તેઓ માર્યા ગીઆ.

અહમદશાહ પાદશાહની રાણી.

શ્રી શુજરાતના પાદશાહ અહમદશાહે વાઘેલાઓનું
વતન લઈ મેલીઈ. તારપછી એ ઠેલાના બે મરદોં નામે
વહુરાજી તથા જોહોજીએ પોતા ગરાસ પાછાં મેળવવાની
મતલબથી એ પાદશાહની સામને લડાઈ કરીઆ કીધી.
તેઓ રાત અને દીન અમદાવાદની આસપાસના ગામડાં -

ઓ લુટતા રહ્યા. જે કોઈ આદમી હાથ લાગે તેને એ લોકો પકડી લઈ જતા હતા. અહમદશાહે તેઓને કેદ પકડવાને ઘણીબી કોશેશ કીધી પણ દસું વલીઈ નહી. બીજા હાથપર તેઓ કોઈ પરકારે એ પાદશાહપર એવી અસર કરી શકીઆ નહી કે જેથી તેઓને પોતાનુ ગરા સ પાછું મલે. એમ કરતાં એક શુકરવારને દીને પાદશાહની માનીતી રાણી તથા કેટલાક અમીરોની બેગમોની સવારી શેહર બાહરની એક મસીદમાં જવાને નીકળી. તે વખતે એ ગરાસીઆઓના એક સંગતીએ તેઓને સંમ જાવીઈ કે એ સવારીને જો કેદ પકડવામાં આવેતો સેજ માં તેઓનુ કામ થાય. વાસ્તે એ સવારી જરે મસીદ આગળ જઈ પોંહતી તારે વાઘેલાના સવારો રાણી તથા બીજા એરતોની ગાડીની આસપાસ ફરી વળીઆ. તે ઓ કોણુ હતા અને સું માગતા હતા તે વીશે રાણીએ તે ઓને પુછીઈ. તેઓએ જવાબ દીવો કે તેઓ વહરો ત થા જોહો હતા જેઓની આપીકી જમીન તેઓને મલતી નાહતી માટે તેઓ જીવપર આવેલા હતા. સંધી ગાડી ઓ પોતાને મકાને હાંકી જવાને તેઓએ ઠરાવ બતાવી ઓ. રાણીએ એવો મામલો જોઈ તેઓને સમજાવવાને દાહપણુ જરેલી કોશેશ કીધી. તે શાંતીથી બોલી કે “ત મો જો મારી ધનત લેશોતો હું જીવ આપીશ. પણ જો મ ને છુટી મેલશોતો હું શેહરમાં જઈ તુરત તમારૂ ગરાસ ત મારે હવાલે કરાવીશ.” એ કથુલાત પાલવાને રાણીએ સોગંદ લીધા. તેની વાતપર જરોસો લાવી વાઘેલાઓ દુર થયા. રાણીના લસકરે એ લોકને છેટેથી જોયા હતા. તે લસકર લડાઈ કરવાને નજીક આવી લાગું. અલબત્તાં રાં

ણી જો ચાહતેતો તે લસકરની મદદથી પેલા રત્નપુત્રને ઈ
જા પોહ્યાડી પોતાની કબુલાત રદ કરી શકતે. પણ ગમે
એવી હાલતમાંથી એકવાર જ વચન આપીએ તો બન
તાં સુધી પાલવાને એ રાણીએ વધારે ઘટતું જાણીઉં. તે
મુજબ ચાલવાને તેણે ઠરાવ દીધો. પોતાના માણસોને
તાકીદ દીધી કે વાઘેલાએને કોઈ અડકે નહી. તે પછી
એ રાણી માછી શેહરમાં આવી તારે એક મારગી અને ઉં
એ મોહડે રહી. પોતાના હેઠાણાપર રાતને વખત બતી
કરવા દીધી નહી. પાદશાહને ખબર થઈ કે રાણી ઘણી
ઉદાસ અને નાખુશ બેઠી હતી. તે રાણી પાસે આવી એમ થ
વાનો સખખ પુછવા લાગો. રાણીએ સંધી હકીકત કહીસંભ
ળાવી અને બોલી કે “ મેં મારો કોલ આપેલોછે મારે ત
મે તો બંધે ભાઈએને તેડાવી તેઓની જાગીર તેઓને સ
પુરદ કરો. તેઓ જો મારી ગાડી હાંકી જતેતો પછી
પાદશાહની ઈજાત કાંઈ રહેતે. ” એ પરમાંણે ઘણીએક
હલીલથી પાદશાહને સમજાવી વાઘેલાઓનું વતન તેઓને
સવાધીન કરાવીઉં. એ રાણીએ અકસમાત સંકટમાં આ
વી ગીઆથી લાચારીએ આપેલો કોલખી પાલીએ. તે
નાપર દગાથી ફાંદો માડી બરજેરી કરી એવો કોલ લેના
રાઓને તે સજા કરાવી શકતે તથા પોતે કસા કપકામાં
આવીઆ વગર તે કોલ રદ કરી શકતે તોખી તેણું કસું તે
ણે કીધું નહી. જો એકવાર બોલી તે સત ઈમાનથી કીધું.
કબુલાત પાલવાનો એ કાંઈ જવો તેવો દાખ્યો નથી. તે
પાલનારી સ્ત્રીની લાએકી કેવી મોહુદી તે વીશે લખવા ક
રતાં વાંચનારે વીચાર કીધાથી વધારે સારી પહે સમજશે.

પદમાની.

ચીતારના રાજા લખમસીંહના બાલપણમાં તેનો કાકા ભીમસીંહ રાજા કારોબાર કરતો હતો. ભીમસીંહ સેલાનના રાજા હમીરશંકરની દીકરી પદમાની સાથે પરણ્યો હતો. એ સ્ત્રી ખુબસુરતી તથા કાબેલીઅત માટે સઘણે ઠેકાણે જાણીતી થઈ. પદમાનીના રાજા અલાહદીને શ્રી ચીતારપર પેહલી ચઠાઈ કીધી તારે જંથે બોરકુવાળા ઘણો વખત લડાઈ કરીને થાકા. અલાહદીને તે લડાઈ ખંધ કરવાને મરજી બતાવી. તે એવી બોલીથી કે ભીમસીંહની કીમતી બાએડી પદમાનીને હદીઆ તરીકે ચીતારવાળા બાએ તેને આપવી. અલબત્તાં એ માંગણી રજપુતોએ ધીકારથી નામનજુર રાખી. જરે પાધરી માંગણીથી અલાહદીનની નીચ મતલબ જર આવી નહી તારે તે કારણ સાચું તેણે મક્કર રમવા માંડીઆં. તેણે જણાવીકે પદમાની આપી દેવાને રજપુતો તદન નારાજજ હતા તારે તો એ પડાન તે રૂપારી બાનુને એકવાર જોયાથી ચૂલ થવાનો. એ મુજબ તે સ્ત્રીને આઈનાની મારફતે અલાહદીનની નજરે પાડવાને ઠરાવ થયો. રજપુત સરદારપર વીસવાસ રાખવાનું હોલ બતાવી, અલાહદીન પોતાના જીજ્ઞ માંણુથો સાથે શ્રી ચીતારના કીલ્લામાં આવીઓ. જાણે પોતાની ઈચ્છા તુરૂપત કરી તે તાંહાંથી પાંછો જવા લાગો. એ વેળા ભીમસીંહના ઉપર એણે રાખેલા ભરોસા કરતાં એનીપર વધારે ભરોસો રાખવાની તે રજપુત સરદારે હીમત કીધી. પોતાનાં આજ્ઞાં માણુગો લીધા વગર તે અલાહદીનને જાહેર મેલવા આલીઓ. તે પડાનની તો

એણું કરાવવાની આરબુજ હતી. તેણે રત્નપુત્રને આપે
લી મેહનંત વીશે દીલગીરી બતાવી તથા તેવી બોલ મંડ
ર ભરેલી ખીડી વાતો કરવા માંડી. એ પરમાંણે ભીમસીં
હને નભરવસ કરી કીલલાની બાહર દુર સુધી લઈ ગી
ઓ. તાંહાં તેણે દગાથી છુપું લસકર રાખેલું હતું. તે લ
સકરે એકાએક બાહર થઈ ભીમસીંહને કેદ પકડી લીધો.
તેઓ તેને અકથાનોની છાવણીમાં લઈ ગીઆ. જાંહાંસુ
ધી પદમાનીને અલાહદીનને હવાલે કરવામાં આવે નહી
તાંહાંસુધી તેના વરનો છુટકો નહી કરવાને એ બેઠમા
ન પકાને પકકો ઠરાવ બાણાવીઓ. એ બનાવથી શ્રી ચી
તારવાળાં સંધા લોક ધણાં ઉદ્ધસ રહ્યાં. પદમાનીને આ
ખી ભીમસીંહનો છુટકારો કરવો કે નહી, તે વીગે ચરચા
ચાલી. તે પતીવરતા બાઈ જે ભરથારને પોતાના જીવ ક
રતાં વધારે પેઆરો ગણુતી હતી તેણે તે વાહલા વરનો
છુટકારો કરવા સાઝ પોતે હરેક વીપતી ખમવાને પોતા
ની તઈઆરી બતાવી. તેના ડાહ્યાપણે એ વેળા તેને સા
દી મદદ કીધી. સંધા બીજા ઈલાજ ઘટેથી ગરજાન પડે
તો પોતાની પાક દામન જાળવવાને જે અંતનો ઈલાજ
તે એ બાઈએ ધારી રાખીઓ. પછી તેણે પોતાના બાપી
કા બે બેશો નામે ગોરા તથા વાદલને બોલાવીઆ. એ
ઓ સાથે મલી ભરથારની હાલત વીશે ખુબ વીચાર કરી
એક તદખીર કીધી. તે એવી હતી કે ખુદા કરેતો તેથી
એ બાઈની હોરમત તથા જાનનો બનચાવ અને એના
ભરથારનો છુટકો થવાની સહને ઉમેદ આવી. પદમાની
ની સલાહથી રત્નપુત્રાએ અલાહદીનને કેહવાડીકે જે દી
ને તે શેહરની નાકાબંદી આગળથી પોતાની છાવણીમાં

જશે તે દીને પદમાની તેની નજીક આવશે; તથા એ બા
 નુની આખર મુજબ તેની સાથે કેટલીક સાહેલીઓ તથા
 ખીદમતગારો છેક દીલ્લી સુધી તથા બીજાઓ પઠાનોની
 છાવણી સુધી તેને મુકવાને આવશે, મારે અલાઉદ્દીને ધ
 ઠતો બંદોબસત રાખવો કે કોઈ મરદબેમુલાઝે એ જનાના
 ની નજીક આવે નહી. પછી ઠરાવેલે વખતે સાતસો પર
 દેપોશ પાલખી અલાઉદ્દીનની છાવણી તરફ રવાને થઈ.
 તે પાલખીઓમાં કાંઈ પદમાની અને તેની સાહેલીઓ ત
 થા આકરડીઓ નોહતી. પણ તેમાંની દરએકમાં શ્રી ચી
 તોરનો એક બાહુર પેહલવાન હતો. તે દર એકને ઉં
 ચકનારા છ છ હુથીઆરબંધ લડાએક શીપાહીઓ હતા,
 જ્યોએ હમાલોનો વેશ લીધો હતો. તેઓ પાલખીઓ
 ઉડાવી કીલ્લાની બાહર નીકળીઆ. સંધી સવારીએ પઠા
 ણની છાવણીમાં પોહતેથી પરદાથી ધાંકેલા તંબુઓમાં ઉતા
 રો કીધો. તાંહાં ભીમસીંહ તથા તેની બાએડીને છેલ્લી
 મુલાકાત કરવાને અરધા કલાકની મેહતલ આપવામાં
 આવી. થોડો વખત વીતા પછી જાણે કેટલાંક બધરાં પા
 છાં જતાં હોએ તેમ ભીમસીંહને એક પાલખીમાં બેસાડી
 ચીતોરનાં કીલ્લા તરફ કેટલીક બીજા પાલખીઓ સાથે ર
 વાને કીધો. બાકીના બધરાંને સુઆંગ લેનારાઓ જાણે
 પદમાની સાથે દીલ્લી જવાનાં હોએ તેમ ખોટી રહ્યા.
 હવે અલાઉદ્દીનતો ભીમસીંહને છુટો મેલવાની મરજી રા
 ખતોતોજ નહી. તેણે જુઓ પાડી કે તે રજપુત એટલો
 બધો વખત સું કરીઆ કરતો હતો. તેના ખીદમતગારો
 તેનાં બરાડવાની મતલબ સમજી ગીઆ. ભીમસીંહને
 પકડવાની ધારનાથી તેઓ પેલા તંબુમાં ધુસીઆ. તાંહાં

ભીમસીંહ તથા પદમાની અને બીજી સ્ત્રીઓને ફેકાંજી તે ખીદમતગારોએ હુથીઆરબંધ અને લડાએક શીપાહીઓ ને જોયા. પકાંની મકર અને ફરેબ-સંધો એક રજપુતની ની તદખીર આગળ વેરથ ગીએલો જાણી અલાહદીન તા જીખ થયો અને ઘણો ખીજવાયો. પેલી પાછી ફરેલી પાલ ખીઓને ફુંખાલો પકડવાને તેણે તાકીદનો હુકમ દીધો. તે હુકમ બજાવનાર લસકરની વચે પેલા બાઈ રહેલા નીમખ હલાલ રજપુત શીપાહીઓએ આવી એ લસકર ને આગળ વધવાથી થોખાવીડં. દુશમનોની સંખીઆ અતીઘણી વધારે હોવાથી એ ખીયારા સંધા જણા કપાઈ ગીઆ. પણ તેટલાં ભીમસીંહ તો, તેને વાસતે તઈઆ ર રાખેલા ઘોડાપર સવાર થઈ ચીતારમાં જતો રહ્યો. તેને ફુંખાલે આવનાર પકાંની લસકર સાથે લડાઈ કરવા ને રજપુતોની એક ફોજ બાહર આવી. એ વખતે એ ક ખુનરેજ બરેલી સખત લડાઈ થઈ. એ લડાઈમાં ર જપુતોને વધારે નુકસાન થયું. પણ અલાહદીને જોયું કે તે ના લસકરનો કાંઈ થોડો ઘાંજ થયોતો નહી. તે સાથે સા મનેવાળાએ પોતાની રાંછીની ઈજત અને જાનની ખાત ર હેલલી ઘડી સુધી લડવાને ઠરાવ કરી બેઠેલા દીસીઆ. માટે તે પોતાની રાજધાની તરફ પાછો ફરીઓ. રૂપારી પ દમાનીએ જે ભરધારના છુટકારા સાથે આટલું બધું દાહ પણ ખરચીડં હતું તેની સંગતના સુખ થોડોજવાર ભોગવી આં. તે ભરધારનો શતરૂ પોતાની ફોજમાં હુમેરો કરી પાછો ચીતાર તરફ આવીઓ. ભીમસીંહ બનતાં સુધી તદખીર તથા લડાઈ કરીને પોતાના ખુલુક તથા કુદુંબનો બં આવ કરવાને કોશેશ દીધી. પણ તે સરવે નીસફલ ગઈ.

તેના એક શીવાએ સંધા દીકરા એ રણમાં મારીઆ ગી
આ. જ દીકરો જીવતો રહ્યો તેને પોતાની આલાદનુ
નામ કાએમ રાખવા સાડ કેલવારા તરફ મોકલી દીધો.
પછી જીવ કરી મરણ પાંખવાને એ સરદાર પોતે તઈઆ
ર થયો. તની આગમય તેની સરવે પરકારે પરમાણીક
બાએડી પોતાના દેશી લોકની રીત મુજબ ગલી મુઠ. બી
મર્સીલુ લડાઈમાં ઉતરી દુશ્મનોની ખાતર નીશાં થવા ને
ગ કામો કીધા પછી મારીઆ ગીઆ.

દેવલદી.

દીલ્લીના ચાહન વડંપના છેલ્લા હાંકુ રાજા પીરથી
રાજા શ્રી મેહોબાના અંદેલ વંડંપના રાજા પરમાલપર ચલા
ઈ કીધી તારે અંદેલનુ ઘણું લસકર પેહલીજ લડાઈમાં માર
યું ગીઈ. પીરથીરાજની સરવે પરકારે ફતેહ થવાનું ડોલ
દેખાવા લાગું. એવી સંકટમાં પરમાલ આવી ગીઆ તા
રે તેણે પોતાની રાણી માલંતદેવીની સલાહથી પીરથીરાજ
ની રજા લઈ લડાઈ થોડોવાર મોકુફ કીધી. પરમાલે એક
સેવકની ઉસકરનીધી પોતાના બે નાનીઆ સરદાર ભાઈએ
ને દેશનીકાળ કીધા હતા. તેઓના નામ આલા તથા ઉ
દીલા કરીને હતાં. તેઓએ શ્રી કનોજ જઈ તાહાંના રા
જાની આકરી કરવા માંડી હતી. પરમાલે આ લડાઈને સ
મે એ સરદારોની મદદની ઘણી જરૂર જાણી, તેઓને બો
લાવી મંગાવીઆ વીના કસો દીરગ રહ્યો નહી. એ સર
દારોને તેડવા જનાર જાહે તેઓની નજીક પોહતેથી તેઓ

ની ઘટતી સંયુતી કીધી અને પરમાલ તથા માલનદેવીની તરફથી જણાવીઉં કે એ સંકટની વેળા તેઓ વીના મેહો બાનો બંધાવ તથા ચંદેલના વંઉપનો નીલાવ થવાનો ન હો, એ વાત સાંભળી પેલા બે ભાઈઓમાંથી આલા બે લીઓકે “ નાસ થાએ મેહોબાનો ! અને નખોઠ જાએ ચંદેલનુ ! કે જોજો હુમેને બીન તકસીર હુમારાં વતનથી દુર કીધા, જો કે હુમારા બાપે તેના રાજનો વધારો કરી અંતે તેની આકરીમાં જીવ ખોયો. તેને કોણ કે હવે દીલ્લીના લસકરની સામને પોતે સરદાર થઈ લડાઈ કરે. હુમારાં સર મેહોબાના થાંખા હતા. હમે ગોંદ લોકને હાં કી કાહુડી તેઓના દેવગર તથા ચંદબારીના કીલ્લા એ રાજને સવાધીન કરી આપીઆ. જાહુનવાજાઓની સામને હમેજ લડાઈ નીલાવી, હીનડોન લુટીઉં અને કુતેદના મેદાનમાં એ રાજનો ઝુંડો ઉભો કીધો. કચવાહવા બાની કુતેહ થવાનો મેં અટકાવ કીધો અને તે સુલતાનના સરદારોને મારી નહસાડીઆ. ગાયાની લડાઈબી હમેજ જીતીઆ, અને એ રાજમાં રીવાનો વધારો કીધો. શ્રી અંતરવેદમાં હમે આગ લગાડી અને ખીરાત પરાંતનાં શેહરો જમીન બરોબર કરી નાખીઆં. હુમારા પીતા જો સરાજ દસ રાજઓ પાસેથી મોહટી લુટ મેહોબાને આણી આપી, એટલું બધું હમે લોકે કીધું તેના અવેનમાં હુમેને પોતાનાં વતનમાંથી કાહુડી મુકીઆ. એ રાજની આકરીમાં હું સાત વેળા જખમી થયો અને મારા પના મરણ પછી ચાલીસ લડાઈ મેં મારી તથા મને ધ સાત સાત વખત ઝીનપતરો લઈ પરમાલ ખખરી લઈ ગીઓ હતા. તરણ તરણ વખતે

તેના એક શીવાએ સંધા દીકરા એ રણમાં મારીઆ ગી
આ. ને દીકરો જીવતો રહ્યો તેને પોતાની ઓલાદનુ
નામ કાએમ રાખવા સાડ કેલવારા તરફ મોકલી દીધો.
પછી જીવ કરી મરણ પામવાને એ સરદાર પોતે તઈઆ
ર થયો. તની આગમ્ય તેની સરવે પરકારે પરમાણીક
બાએડી પોતાના દેશી લોકની રીત મુજબ બલી મુઠ. ભી
મસીહ લગાઈમાં ઉતરી કુશમનોની ખાતર નીશાં થવા બે
ગ કાને કીધા પછી મારીઓ ગીઓ.

દેવલદી.

દીલ્લીના ઓહન વંડંપના છેલ્લા હાંદુ રાજા પીરધી
રાજા શ્રી મેહોબાના ચંદેલ વંડંપના રાજા પરમાલપર ચટા
ઈ કીધી. તારે ચંદેલનુ ઘણું લસકર મેહુલીજ લગાઈમાં મા
ર્યું ગીડ. પીરધીરાજની સરવે પરકારે ફતેહ થવાનું હોલ
દેખાવા લાગું. એવી સંકટમાં પરમાલ આવી ગીઓ તા
રે તેણે પોતાની રાણી માલનદેવીની સલાહથી પીરધીરાજ
ની રજા લઈ લગાઈ યોદોવાર મોકુફ કીધી. પરમાલે એક
સેવકની ઉસકરનીથી પોતાના બે નામીયા સરદાર ભાઈઓ
ને દેશનીકાળ કીધા હતા. તેઓના નામ આલા તથા ઉ
દીલા દરીને હતાં. તેઓએ શ્રી કનોજ જઈ તાહાંના રા
જાની આકરી કરવા માંડી હતી. પરમાલે આ લગાઈને સ
મે એ સરદારોની મદદની ઘણી તરફ જાણી. તેઓને બો
લાવી મંગાવીઆ વીતા કસો દીરગ રહ્યો નહી. એ સર
દારોને તેડવા જનાર બારે તેઓની નજીક પોહતેથી તેઓ

ર ગુજરેલો જીલમ તથા ગેરઈનસાફી એ બાઈને ઈઆદ હતી. પણ તે સાથે બાટે ઉપર જણાવયા સરખો કોલ તે છે માલનદેવી રાણીને આપેલોબી તેને ઈઆદ હતો. કુટુંબને ધમેલાં નુકસાનથી એ બાઈનું દીલ આજુરદે હતું ખરું. પણ જે મુશુક સાથે તે કુટુંબની ગોબા અને કીરતી જોડાએલી હતી તે પારકાને હાથ લવાની ધાસતી વીશેની અખર સાંભળી તે વધારે આજુરદે દીલની થઈ. પરમાલની માલ પરમાંણેતો એ બાઈપર તથા તેના દીકરાઓપર તે નોઈનસાફીની રાહે કસો દાવો રહ્યોનો નહી. પણ ચંદેલના વંઉચની મરવત એ બાઈ એકદમ વીસરી ગઈ નહી. તે રાજ વંઉચની જુરાઈ ભુલી નહ લલાઈ એ મોહટાં મનવાળી રજપુતણીએ ઈઆદ કીધી. તેણે દીકરાઓને ક

કાંઠે આવીઓ હતો. એ પરમાંણે તેના વડંપનુ નામ મેં નીભાવીઉં તેના બદલામાં હું દેશનીકાળ થયો.” એ સરદાર ભાઈઓએ પોતાપર ગુજરેલા જીલમ તથા ગેરઈનસાફી વીશે એવી વાતો કહી ચંડેલ પાસે જવાને ના પાડી ઉં. તેવારે તેઓને બોલાવવા આવનાર ભાટે તેઓને તદ્દખીરથી સમજાવવા માંડીઆ. તે બોલીઓ કે “પરમાલ જરે નાથલો હતો તારે તેનો પીતા તેને જસરાજની રખે વાલીમાં મેલી ગીઓ. એ તમારો બાપ તેના પીતા સરખો થયો. વાસતે દુર દશાને વખત તે તમેને બોલાવેછે તારે તમે જસરાજના દીકરાઓએ તેને તરફ કરવો થટે નહી. જ રજપુત સંકટને સમે પોતાના રાજાને પડતા મેલે તે નરગમાં જશે. વાસતે તમારા બાપની વફાદારી તમારે સર ચહુડાવો. તમારા જનમની વખતે જ રાજાએ હજારોનો ખરચ કીધો તેની સંકટની વેળા કને જમાં રેહવાને હું તમે ઘટતું જાણોછો ? માલનદેવી રાણી જ તમેને પોતાનાં બચાંની માફકજ ગણેછે તે બચ્ચદ થઈને તમેને બોલાવેછે. વળી મેહોબાના રાજપર કાંઈ આકૃત આવે તારે તમારા જાન તેનાથી કાંઈ જીદા નહી એમ તમારી મા દેવલદી વારેવાર બોલેલીછે. માટે તે મુજબ હવડાં ચાલવાને એ બાઈને કેહવાને રાણીએ મને ફરમાવીઉંછે. જ આદમી પોતાનો બોલ પાલે નહી તેનો ધરથીપર તીરસકાર થઈ ચંદરોકાલ સુધી તે નરગમાં પડીઉં રહશે.”

માલનદેવી રાણીની તરફનો એવો પેગામ ભાટે કહ્યો તારે દેવલદી પાસેના ઓરડામાં હતી. તેણે સંધું સાંભળી ઉં અને રાજા તરફ તેની માયા દોડી. તેના દીકરાઓપ

૨ શુન્નરેલો જીલમ તથા ગેરધનસાફી એ બાઈને ઈચ્છાદ હતી. પણ તે સાથે ભાટે ઉપર જણાવવા સરખો કોલ તે જો માલનદેવી રાણીને આપેલાબી તેને ઈચ્છાદ હતો. કુટુંબને થયેલાં નુકસાનથી એ બાઈનું દીલ આજીરદે હતું ખરું. પણ જે સુલુક સાથે તે કુટુંબની શોભા અને ધીરતી જોડાએલી હતી તે પારકાને હાથ જવાની ધોસતી વીથેની અબર સાંભળી તે વધારે આજીરદે દીલની થઈ. પરમાલની ચાલ પરમાંજોતો એ બાઈપર તથા તેના દીકરાઓપર તે નો ધનસાફીની રાહ કસો દાવો રહ્યોતો નહી. પણ ચંદેલના વંઉપની મરવત એ બાઈ એકદમ વીસરી ગઈ નહી. તે રાજ વંઉપની બુરાઈ ભુલી જઈ જલાઈ એ મોહટાં મનવાળી રજપુતણીએ ઈચ્છાદ કીધી. 'તેજો દીકરાઓને કહ્યું કે "આપણું સંધાંએ જલદીથી મેહોબા જવું જોઈએ." માને મોહડેથી એવા શખદો નીકળતા સાંભળી આલા ચુપકીદે રહ્યો. પણ ઉદીલાએ જવાબ દીધો કે "મેહોબાને દઈતનો હવાલો ! આપણને કુખી કરી તાંહાંથી કાહડી મેલયાનો દાહડો આપણે વીસરી ગીઆં કે તાંહાં પાછાં જઈએ ? તે સુલુક નીભે કે પડી ભાગે, પણ આપણને તો સંધું સરખું છે. માફ ગામતો હવે કનોજ છે."

દીકરાને એમ કેહતાં સાંભળી દેવલદી નાખુશ થઈ. તે કુખથી પોકાર કરી ખોલી કે "ઈસવરે મને વાંઝણી રાખી હોતતો સારું ! રજપુતોની રીત છોડી મોતાના રાજાને સંકટની વેળા સાહેતા કરવાને ના પાડનાર દીકરા મારે પેટે અવતરીઆ નોહત તો ભલું ! " તેનું હૃદય ગમથી ફાટવા લાગું. આંખો આસમાન તરફ કરી તે ખોલી કે "ઓ સુરપડીના સાહેબ ! તેં મું ખીનાકરના કબીલાની શો

ભાને! નાસ કરનારા આ લોકને જનમ દેવા સાગ્ન મા
રી પાસે મા તરીકે દુષ્પ ખમાવીઉંકે ! ઓ ! નાલાએક
બચાંઓ ! ખરા રત્નપુત્રોનું દીલતો લડાઈનું નામ સાંભળતાં
જ ખુશી થાએછે. પણ તમે નીચ કાંઈ જસરાજના દી
કરા હાએ નહીં ! કોઈ હલકો આદમી ચોરીથી મારાં પા
સાંમાં ભરાયો હશે, તેની ઓલાદથી તમે અવતરીઆ હ
શે.” માને મોહરેથી નીકળતા એવા તાના અંને શીખા
મણના સખુનોથી તે ખરા રત્નપુત્રોપર તુરત અસર થઈ.
તેના ઠપકાથી તેઓના ચેહરા ફીકા પડીઆ. પણ તેઓ
ના દીલમાં તેઓના વડીલોની ખરી ખુબીને આતશ ઝ
મકવા માંડીઓ. તુરત ઉભા થઈ તેઓ એક બીજા સાથે
બોલીઆ કે “ જરે આપણુ મેહોબાના અંચાવમાં મારયા
જશું અથવા જખમી થઈ એવાં પરાકરમે કરશું કે તેથી
આપણા નામ અમર થાએ—જરે આપણાં સર લડાઈના
મેદાનમાં ખાક મલશે, જરે રણમાં આપણુ બાહુકુર લો
કની સાથે બગલગીરી કરશું અંને ચોહનવાળાના પેહલવા
નોની નજીક મરદાનગી ખરમી બેહુના લોહીને ઝલકતાં
કરશું, તારેજ આપણી માતાજી ખુશી થશે. ” એમ બોલી
તેઓ સંધાં મેહોબા જવાની તઈઆરી કરવા લાગાં. તાં
હાં પોહતા પછી એ બંધે શુરા ભાઈઓ લડાઈમાં જવા ની
કળીઆ તારે તેઓની મા દેવલદીએ મધન થઈ તેઓને
આશીરવાદ દીધા. તે બોલી કે “ તમે તમારાં કામથી ત
મારી માના દુધને જસ આપજો. તમેએ ખાધેલું ની
મખ હલાલ કરજો. તમારા રાજની ખાતર તમારાં સર
જતએતો ચીંતા નહીં, કેમકે તમેને સ્વરગમાં તાજ મલ
શે. ” એ સરદારોએ પોતાની માની એ શીખામણુપર સ

દાની માફક અમલ કીધો. તેઓએ એવી બાહુકુરીના કા
મે કીધાં કે તેથી તેઓ તથા તેઓની મોહરાં મનવાળી
માના નામ અમર થયાં.

સુલતાના રીઝ્યા બેગમ.

દીલ્લીનો રાજ રખનુદીન ખોતાના ઓહદાને લાએક
નહી હોવાથી તેને ઇ૦ સ૦ ૧૨૩૬ માં બરતરફ કરી તે
ની બેહન રીઝ્યા બેગમને પાદશાહત આપવામાં આવી.
એવું જણાવવામાં આવીછે કે રાજનુ કામ કરવાને એ બે
ગમ સંધી પરકારે લાએક હતી. કોરાન વાંચી જાણવા શી
વાએ વીદીઆનુ બીજું કસુ જોર ધરાવતી નોહતી. પણ
રાજકારોબાર ચલાવવાના હુનરથી એવી વાકેફગાર હતી
કે તેનો બાપ સમસુદીન અલતમશ લડાઈના કામપર
જતો હતો તારે દીકરાએને પડતા મેલી રીઝ્યાને હકુ
મત સોંપી જતો હતો. એ શાહજાદી તે હકુમત એવી
સારી રીતે ચલાવતી હતી કે તેથી નારાજ થવાને કોઈને
કારણ મલગતુ નહી. એના ભાઈ રખનુદીનને તખ્તપર
થી ઉઠાડી મેલનારાઓ બે ટોલીમાં વેંહ્યાએલા હતા. એ
ક ટોલીનો વડો એ સુલતાનાના બાપ તથા ભાઈના વ
ખતનો વજર હતો. રીઝ્યાને તખ્ત મલીઆથી એ
ટોલીવાળાઓ નારાજ થયા. તકરારથી તેઓનું કમું વધી
ઉં નહી તારે જોર અનમાવવાને તેઓ બાહર પડીયા-
તેઓએ લસકર સમેત દીલ્લી તરફ કુચ કીધી. ત્યાં એ
હતેથી તે થોહર ઉપર ઘેરો નાખીઓ. રીઝ્યાની સ

આવેલાં લસકરને શીકસત દીધી. રીજીઆએ જોયુંકે જે
 ૨ ચાલી શકીઈ નહી, તારે તેણે તદબીર કાને લગાડી. એ
 બેગમે પોતાના ફીતુરી દુશમનેાને એવી અવસ્થામાં આ
 ણીઆ કે તેઓ પોત પોતામાંજ લડી જુદા પડીઆ. ૫
 છી સુલતાના તેઓપર સેહલથી ફાવી. કેટલાકને સજા ક
 રી તબલા કીધા. બીજાઓને માફી બખ્શી પોતાની ત
 રફ કરી લીધા. એ પરમાંણે બખેડાનેા અંત આણી પો
 તાનેા અમલ ચાલુ કીધો. તે અમલને ટેકો આપવાને
 હીમત તથા દાનાઈથી ઘટતા ઇલાજ કીધા. એ બાઈ સુ
 લતાનનેા પોશાક પેહરી હર રોજ ઠરાવેલે વખતે તખ્ત
 પર આવી બેસતી. જે કોઈ આદમી કામસર હાજર થ
 તું તેની વાતપર ઘેઆંન આપતી. આગળા હાકમોના વ
 ખતમાં ચાલેલી બેદાદી એણે ટાલી શુધારે આમેજ કરવાને
 કોશેશ કીધી. કાએદામાં સારા ફેરફાર કરાવીઆ. અગત
 ના સુકદમાં એ પોતાની જાતે સુકવતી. ઇનસાફતુ સંધુ કા
 મકાજ અદલપણે થવાને બખરદારી રાખતી. રઈઅતની
 આબાદીમાં વધારે કરવાને બંદોબસત કરતી. એ બેગમ
 ની એટલી બધી બલાઈ છતાં કપટી દુશમનોથી એને આ
 કેબત હાની પોંહતી. પોતાના યોદસવારના લસકરના સ
 રદારની વફાદારી તથા લાએફી માટે એ સુલતાના તેનાપ
 ર ધણી મેહરબાંની રાખતી હતી. તેણે તે અમલદારને
 ઓહદે વધારીઓ અને અંતે અમીરઉલ ઓમરાનો દર
 નજ્જે બખ્શીઓ. બેગમ જરે ઘોડાપર સવાર થતી તારે
 એ વફાદાર ઉમરાવ તેને ટેકો આપતો હતો. એ ધણી
 જે હુબશી વંઉવનેા હતો તેને એવી સારી હાલતે પોંહચે
 લો જેઈ સુલતાનાના આગળા દુશમનેાનેજ નહી પણ બી

ડાઈ થઈ. માઠાં બાએગે બીજી લડાઈમાં રીજીઆ તથા તેનો બરથાર કેદ પકડાંયાં. તે બંધે જણાને તેઓના શ તરૂઓએ જલદીથી કતલ કીધાં. રીજીઆ બેગને આસરે સાડા તરણ વરસ રાજ કીધું.

રૂપનગરની રાજકનેઆ.

અઉરંગઝેબ પાદશાહ ઘણી રાકતી અને ઘણી બંદી માટે પરખીઆત થયેલો છે. એ પાદશાહ શ્રી રૂપનગરની રાજ કનેઆ સાથે પરણવાની ખાએશ કીધી. તેણે એ રજપુતણીનું માગું મોકલીઢિં. એ અબલા જીવી રૂપાળી તેવીજ ડાહી તથા હીમતવાંન હતી. જે ટોલામા અવતરી તથા ઉધરી હતી તેમાંજ જીંદગી ગુજરવાને આબરૂ બરેલુ તથા ઘટારત છે, એમ તે વીચારતી હતી. પોતાને પસંદ પડતો પરમાણીક વર લેવાથીજ સુખી થવાનું છે એમ તે સમજતી હતી. અઉરંગઝેબ પરાઈ જાતનો પુરૂષ હતો એ ટલુંજ નહી પણ તેનામા તહરેવાર એબ હતી. માટે એ મોહ્યાં મનવાળી રાજકનેઆને તે બીલકુલ નાપસંદ હતો. હવે અઉરંગઝેબે એ રજપુતણીનું માગું મોકલીઢિં તારેતો એવીજ ખાતરી રાખી હતી કે તેના માંગવા વીશે કસો વાંધો નીકળશે નહી. માટે એ કનેઆને તેડી લાવવાને બે હજાર માણુશનું લક્ષકર રવાને કીધું હતું. પણ પેલી છાતીવાળી અબલાએ પોતાનાં કામથી બતાવી આપીઢિ કે તે પાદશાહ પોતાના મન સાથે કેટલો નકામો મલકાતો હતો. એ બાઈએ વીચાર કીધો કે અઉરંગઝે

બે કરેલાં માગાંનો ઇનકાર કરવાની એના બાપમાં શક્તી નોહતી. માટે એ અબલાએ પોતાના ટોલાના બીજા શુરા મરદની મદદ માંગી. ઉદ્દેષ્યરતો નામીએ રાના રા જર્સીહ પોતાની બાહુડરી તથા લાએડી માટે વખણાએલો હતો. તેના જોગનો એક પતર એ રજપુતણીએ તઈઆ ર કીધો. તેમાં બીજી બીના સાથે લખીઈ કે “ રતનહં સ મું અરગલાની માદા થાય ? નીરમલ એલાદની રજપુ તણી મું વાંદર રૂપી બેગાનાની બાએડી થાય ? ” અને જણાવીઈ કે એમ જ થાયતો તે ઠીક નહી. વાસતે એ બાઈએ અરજ કીધી કે એ માહારાજાએ આવી એ બા નુનો બંચાવ કરવો અને તેણે પોતે એને પરણવી. એ બાઈની એ અરજપર માહારાના ઘેઆન આપે નહીતો અઉરંગજેબને હાથ પડવા કરતાં પોતાના જાનનો અંત આણવાનો ઠરાવ તેણે રાજર્સીહને જણાવીએ. એ હી મતવાન સ્ત્રીની એવી તદબીરનુ પરીણામ મન માંનતુ ઉ તરીઈ. રાજર્સીહ કેટલાક સબબોને લીધે અઉરંગજેબપર નાખુશ થએલોજ હતો. તેણે એ રજપુતણીનો પેગામ ક જુલ કીધો. કેટલાક ચુંનદા સવારો સાથે તે રૂપનગરપર ઉતરી પડીએ. અઉરંગજેબનાં લસકરને કતલ કરી પો તાની હાથ ધરતી બાએડીને ઝડકધી પોતાની રાજધાની માં લઈ ગીએ. સંધા રજપુતોએ એ ધણી ધણીઆંણીના કામની વખાણ કીધી. માહારાનાના સંધા સરદારોએ ખુ ર્સીધી કમર બાંધી કે એવી મરદાનગીથી જ રૂડી રાણીને આણી હતી તેનો અંત સુધી બંચાવ કરવો.

મીરાબાઈ.

મીવારનો રાજા કુંભો શ્રી મારવારના મેરતાવાળા રા
 થોરની દીકરી મીરાબાઈ સાથે પરણીએ હોતો. એ બાઈ
 આ દેશના ઘણા નામીયાં કુલના રાજાની બાએડી છતાં
 તેટલીજ દીરતીથી ધરાઈ નહી. આ દુનીઆમાં મોહટો
 દરજ્જો મેલવી મોજ મઝા કરવા શીવાએ બીજાંબી કામો
 પર ચીત લગાડવાની જરૂર છે એમ તે વીચારતી હતી. એ
 સીનો મુખીએ લોભ ભક્તીવાંન થવાનો હતો. પોતાના
 ધરમના ફરમાન મુજબ ઈશ્વરને ભજવો અને તે જગત
 કરતાની દીરતી ગાવી એ બાઈને સદા પસંદ હતું. શરીર
 ની ઘણી ખુબસુરત તથા મનની ભગતીમાન હોવાથી એ બા
 નુએ પોતાના જમાનાની “સરવેથી રૂપાળી તથા પહુરેજગા
 ર રાણી” નો માન ભરેલો ખેતાબ મેલવીએ. એ બા
 ઈ પહુરેલી હતી. તેણે ઘણાંક કવેતો જોડીઆં. ઈસવર
 ની તારીફમાં બનાવેલો તેના કેટલાંક પદ તથા દોહરા હ
 જુર સલામત છે. તેઓની ઘણી તારીફ થાયેછે, તેનો
 ભરથાર બાહુફરી સાથે નેક કામો કરવા માટે વખણાયે
 લો છે. કેટલાક લોકના ધારયા પરમાંણે એ બાએડીના સ
 દગુણોની અસર તેના ભરથારપર થઈ હશે. મીરાબાઈ કુ
 રસતને વખત જગત કરતાપર ઘેઆંન આપતી. પોતા
 ની ફરજ સું તે સમજવાને કોશેશ કરવામાં કસુર રાખતી
 નોહતી. તેના જોડેલાં રસીલાં ગીતોથી વાકેફકાર લો
 કોને સમજાયેછે કે એ બાઈની એ કારણસરની કોશેશ
 થી તેના મનને ઘણો લાભ થયો હશે. ખરેખર ! જે કો
 ઈ આદમીથી બની શકે તેણે ભક્તીમાન રહી સુરપડીના

સાહેબની કુદરત પીછાણુવા તથા આ કુનીઆમાં પોતાની અવસથા કેવી છે અને તે આપંદે કેવી થશે તે વીશે અંદેશો કરી, જે નેક મારગ સુજે તે પરમાંણે ચાલવા, તથા તેમ ચાલતાં હરદમ પોતાના પેદા કરનારનું નામ હેતથી હીરમાં ધરી, તેની સતુતી કરવામાં વખત કાહડવા કરતાં, આ સંસારમાં બીજી કાંઈબી વધારે સુખ દાએક દી સતું નથી. રૂડી મોરાબાઈએ એવાં કીમતી સુખનો મારગ પકડીએ તે ઘટતુંજ કીધું. તેના કામ અને રીતથી તેને પોતાનેતો લાભજ થયો. તે સાથે તેની નકલ કરવાને બીજાં એને ભલામણ કરવાને ઘટતું ધારવામાં આવીઈંછે. એ સદગુણી બાઈનું નામ સદા માનથી લેવાએછે. જેના ધન લાએગ હશે તેજ એના સરખાં કામોપર ચીત લગાડશે.

જ/સમા.

ઈ૦ સનેની અગીઆરમી સદીની આખેરીમાં સોલંખી વડંપનો રાજા સીધરાજ શ્રી અનહીલપુર મધે રાજ કરતો હતો. એક વેળા શ્રી માલવાનો કોઈ રેહવાસી એ રાજા પાસે આવીએ. તેણે તલાવ કુવા વીગરે ખણનારા માલવાના એાડ લોકની નાતની જસમા નામની એક સ્ત્રીની ખુબસુરતીની ઘણી વખાણ કીધી. એ ઘણીની વાત સાંભળી રાજાએ તે નાનની એાડણને હાથ કરવાને મન કીધું. એ મતલબ બર લાવવાને તેણે પોતાના માણુશોની મારફતે ઘણી તદબીર કીધી. પણ તે સરવે વેરથ ગઈ. જે કામ બીજાં આદમીએની મારફતે નહી બની

ઉં તે પોતે કરવાને સીધરાજી ઠરાવ કીધો. એ દારણસ
 ૨ એ રાજા શ્રી પટન મધે એક તલાવ ખાણવા નીકળી
 યો. તેણે પોતાના ભાણેજ કુધમલને ફરમાવીઉં કે એ
 કામ સાડ શ્રી માલવેથી યોડ તથા યોડણોને બોલાવી
 લાવવાં. એ કુકમ સાથે જસમા સંબંધી પોતાની છુપી મ
 તલબ વીશે સીધરાજી તાકીદ કીધી. કુધમલ એ કામ સા
 ડ રવાને થયો. માલવા પોહતેથી જસમા રેહતી હતી તે
 ગામમાં તે ગીચો. જસમાને મકાને જઈ જણાવીઉં કે
 “સોલંખી રાજા સીધરાજા શ્રી પટન મધે એક મોહટો તલા
 વ ખાણાવેછે તેને યોડ તથા યોડણોને ખપ પડીયોછે.”
 એ વાત સાંભળી જસમાએ પોતાની જાતનાં કેટલાંક માં
 છુશો એકઠાં કીધાં. તે માણુશો તથા જસમાં અને તેનો
 ભરથાર કુધમલની સાથે પટન આવીયાં. તેઓની ખબ
 ૨ સાંભળી સીધરાજા ખુશી થવા લાગો. તેણે કુકમ કીધો
 કે બીજાં યોડ લોકને ગામ બાહર મકાન આપવું અને જ
 સમાને મેહલમાં તેડી લાવવી. તે સુજબ રાજાના મંદીર
 માં જવાને જસમાને ભલામન થઈ. પણ એ પતીવરતા
 સ્ત્રીએ તેમ કરવાને નાપાડીઉં. તે બોલી કે “મેહલમાં સુ
 વું રાણીઓનેજ છાજે. બાકી મારા સરખી મજુરેતો
 ભાએપર સુવું ઠીક છે.” આગળ તલાવ ખાણવાનું કામ આ
 લીઉં. તે કામપર પોતે ખબરદારી રાખવાને બાહુને રા
 જા તાંહાં આવવા લાગો. જસમાને તેણે નજરે જોઈ. તે
 તુ સરસ કદ, સુખરો અને નખરાં જોઈ રાજા ઘણો લો
 ભાયો. તેને પોતાને હાથ કરવાને આગળ કરતાં વધારે ખા
 એશમંદ થયો. તેની પાસે જઈ તાલ જોઈ મકરથી તે બો
 લીયો કે “જસમાં તું બહુ નાજુક છે મારે આવો ભારી

બોલે ઉપાડીશમાં, કેમકે તેથી તુને કુપ્પ થશે. " જસમા
એ સુલાગ્રાથી જવાબ દીધો કે ચીંતા નહી. પછી વળી
એ રાત્રએ એ દેવ્યાનતદાર સીને સાડ બીજો ફાંદો ના
ખીચ્યો. એણે તેને કહ્યું કે "બીજા એડણો કામ કરે
છે એટલે બસ, તું એ કામ રહવા દઈ તારા દીકરાની ખ
બરદારી રાખ." જસમાએ ધીરજથી જવાબ દીધો કે " મેં
આમલીનાં ઝાડની ડાલીએ ઝોલલી બાંધી તેમાં તે છોક
રાને સુવાડેએછી. તેને આપતાં જતાં હું હીમકા દેઉં
એટલે બસછે."

ઉપર બાણાવીઆ પરમાંણેની તથા બીજા તહરેવાર
તદબીરથી જસમાને ફાંદામાં લેવાને સીધરાજ કોશેશ કી
ધી. તેની મતલબ સમજી જઈ જસમા કોઈખી વાતે તે
ના ફાંદામાં ફસી નહી. અતે તલાવનુ કામ પુરું થયું તા
રે સીધરાજ બીજાં સંધાં એડ લોકની મજુરી સુકવી અ
પાવી તેઓને પોતાને ગામ જવાને ફરમાવીહ. પણ જ
સમાની મજુરી પગાર કીધી નહી. રાત્રએ તેને કેહવા
ડીહન તેના પઈસા સુકવતાં વીલમ લાગશે તેટલાં તેણે
પટનમાં ઘોળવું. જસમા એ ધીલનુ કારણ સમજી ગઈ.
તે હરેક બીજા વસતુ કરતાં ઈજત વધારે પેચ્ચારી ગણતી
હતી. તેણે ઈજતને ધાસતીમાં નાખવા કરતાં હલાલ મેક
નતના પઈસાપર પાંણી ફેરવવાને વધારે મન કીધું. જ
જુરી લીધા વગરજ પોતાનાં નાતીજાંઓ સાથે તે પાછી ર
તાને ગામ જવા લાગી. સીધરાજને એ વીશે ખબર પ
ઈ તારે તેની સંધી ધીરજ જતી રહી. તે દેખતો જોતો
સોતો શુભરાહ થઈ ગીઓ કે કમુંખી પાપ કર્યું
ઓ નહી. તદબીર અને ફોસલાવવાથી ન

બા હાંસેલ થઈ નહી તે જોર જીલમથી કરવાને તેણે ઠરાવ કીધો. કેટલાંક હુધીઆરબંધ માણુગો સમેત તે પેલાં ઓડ લોકને ફુંબાવે ગીઓ. મોઢેરા નામની જગો આગળ તેઓ તેને મલીઓ. તેના માણુશોએ બીચારાં કેટલાંક ઓડ લોકને કતલ કીધાં. જસમાએ એ સંધું જોઈ લીધું. રાજાની ભુંડી નીવટાથી-પોતાની પાક દામનને બાંધવાને બીજો કસો ઈલાબ રહ્યો નહી. લાચારે પોતાના પેટમાં છરી ભારી પતીવરતાપણાનો બંધાવ કીધો. એ પરમાંણે એ રૂડી સ્ત્રીએ પોતાની આબરૂનો નીલાવ કીધો. જે બાઈ ઈજતને પેચ્ચારી કરે, તે હઠીઓગને મોહટી દોલત, ગરીબ બુપડીને મોહટાં મંદીર બરોબર, સુકા રોટલાને હજાર નેઆમત સરખો, જોએપર બીજાનેની ચટાઈને કીમતી પલંગપર બીજાવેલાં નરમ ગરમ ॥ ૧ ॥ બીજા જોજો એમ નામદાર જસમાના હવાલ -

જગોએ આવી તેમાંથી લાએગી કીનારે ઉતરી તેટલાં તે ની પછવાડે લાગેલું લસકર પણ આવી પોહતું. એ વખતે એ લડાએક સ્ત્રી પાસે થોડીજ ફોજ બાકી રહેલી હતી. તે ફોજને દુશમને જલદીથી હરાવી એ દીલ્લો પણ રાણીના હાથમાંથી લીધો. ઉપર જણાવીઉંછે તેમ દોસત મહમદખાન જટલી તેના મુલુકપર તેટલીજ તેના હોસનપર નજર રાખતો હતો. તેણે કીલ્લામાં દાખલ થયા પછી રાણીને કેહવાડીઉં કે જો તે બાઈની મરજી હોએતો હજી રખી તે રાણી રહી શકે. તે એમકે તેણે એ ફતેહમંદ દોસત સાથે લગન કરવાં અને પોતાના મુલુકપર તેમજ એ મરદના દીલપર હકુમત કરવી. એ દરખાસ એ રાણીને નાપસંદ થઈ. પણ તે વીશે જાહેરમાં નાપાડેતો જાસતી ગુજરવામાં કસો શક હતો નહીં. કારણકે તે મરદ જવા અને વાસતે નીચેના ઓરડામાંજ બેસી હતો. માટે એ રાણીએ તેની માગણી કબુલ રાખવા વીશે તેને જણાવી ઉં અને તેની મરદાનગી વીશે કેટલાક તારીફ બરેલા સખુનો કેહવાડીઆ. લગન કરવા સંબંધી તેણે બે કલાકની મેહતલ માંગી કે પોતાને લાએકની તઈઆરી કરવા ને બની આવે.

એ પરમાંણે ઉપલા વખતમાં બંધે તરફ વાળાંઓએ પોત પોતાથી બનતી તઈઆરી કીધી, રંછુના નગારાંની જ ગોએ શાદીની ખુશાલીના સરોદ નીકળવા લાગા. અને દોસત મહમદને ઉપર તેડવાનો પેગામ આવીઓ. રાણીની તરફથી મહેલો લગનનો વાગો તથા કીમતી જવેહેરની માલા તથા એક કલગીર એ વખતે એ ખાનનાં આંખપર હતી. તે તુરત ઉપર ગીઓ. જોય સું કે તેણે જ

તારીફ સાંભળી હતી તે કરતાંબી રાણીનો હોસન તથા નખરાં સુરસ હતાં. પેલીએ તેને બેસવાને કહ્યું. તે મલત ધતો અને રાણીની ખુબસુરતી જોતો વાતમાં પડી યો એટલે ઘણો વખત નહીં જણાએ તેમ નીકળી ગી યો. અંતે તેનો એહરો જરદ થવા લાગો. આંગમાં ભા રે અગન ઉડવાની તેણે ફરીઆદ કરવા માંડી. પંખા ત થા પાણી તુરત હાજર કીધાં. પણ તેથી કાંઈ વલીઠં ન હી. કંટાલીને લગનનો વાગો તેણે કાહડવા માંડીયો. એ સમે રાણીએ તેને કહ્યું કે “ખાન તું સાંભળ કે તારાં મોતનો વખત નજીબ આવીયોછે. આપણી શાદી અને મરણ એકજ વખતે થવાનાં. જે કપડાં તારાં આંગમાં પેહરેલાંછે તેને જોર પાએલુંછે, કાણકે મને ખરાબ કરવાની સખતીથી બનચવાને બીજો કસોબી મારગ તેં મારે હાથ રેહવા દીધોતો નહી.” એ હેવાલ સાંભળી આસપાસનાં સંધાં લોક દેહશતમંદ થયાં. તેવામાં અગાસીને લગતા કંગારાપરથી રાણીએ નીચે નદીમાં નખાવી દીધું. દોસત મહમદને ભોપાલ તરફ લઈ જવા લાગા. પણ તે તફડી તફડીને રસતામાંજ મરણ પામીયો.

પન્ના.

મીવારનો રાના વીકરભાજત પરજને પસંદ પડતો હાકમ નહીં હોવાથી તેના સરદારોએ સપ કરી તેનો અમલ છીનવી લીધો. એ સરદારોએ તેના સાવકા ભાઈ બનખીરને રાજકારભાર સોંપવાને આસરેઈ૦ સ૦ ૧૫૫૦

માં ગોડવણ કીધી. બનખીરના હાથમાં એકવાર સતા
 આવી એટલે તે પાછી મેલવા ગમીઈ નહી. તેણે વીકરમા
 છત તથા તેના નાથલા બાલક ઉદેસીહને મારવાને ઠરા
 વ કીધો. એક દીને રાતના ઉદેસીહ જમીને સુતો એટ
 લાં રાઉલામાંથી ભારી કુખ્ય ભરેલી ચીચારી નીકળતી તે
 ની પન્ના નામની દાઈએ. સાંભળી. એ બાલક જમી રે
 હયાં પછી વધેલું આનુ પાછું લઈ જવાને એક બારી (હ
 ન્તમ) તે ઓરડામાં તુરત આવીઓ. તેને પુછતાં એ દા
 ઈને ખબર થઈ જે રાના વીકરમા છતને કતલ કીધો તે
 સખબથી એ ચીચારી નીકળી હતી. સેઆણી પન્નાએ
 તુરત સમજી લીધું કે જે લોભી આદમીએ રાનાને માર
 યો તે તેના કુવર ઉદેસીહને છવતોં રેહવા દેશે નહી. મા
 ટે નાથલા કુવરને જલદીથી મેવાના કંડીઆમાં સુવાડી
 ઓ. તેપર કેટલાંક પાતરાં વીગરે નાખી પેલા બારીને
 ફરમાવીઈકે તે કંડીઓ લઈ તુરત કીલ્લાની બાહર જવું.
 પછી એ નીમખ હલાલ દાઈએ પોતાના પેટના બાલકને
 તે રાજકુવરની જગોએ મેલીઓ. એ સંધી ગોડવણ વી
 શે વીચાર તથા અમલ કરવાનુ કામ એક પલકારામાં કર
 વું પડીઈ. તે ભાએગે પુરું થઈ રહ્યું તેટલાં ખુની બન
 ખીર તે ઓરડામાં આવી રાજકુવરને વીશે પુછવા લાગો.
 તે વખતના મામલા પરમાંણે અલખતાં એ ઓરતથી અ
 વાજ કાહડી શકાયો નહી. તોપણ હીમત રાખીને તે
 હો પેલાં પારણા તરફ આંગલી બતાવી. તે બીચારી જોએ
 મુંકે પોતાના વાહલાં બચાનાં પેટમાં ખુની હથીઆર પેવ
 સ થયું. એના ભેદ વીશે કોઈને ખબર હતી નહી. રા
 જકુવર ઉદેસીહ ખરેખર મારીઓ ગીઓ હોએ તેમ રાજ

લાતાં સંધાં આદમીઓએ ખાહાતમ કીધી. મરનારની લા
સને અગનીદા કીધા પછી, પન્નાનુ દીલ જોકે અતીશે
દીલગીર હતું તોખી પોતાના શાહજહાના બંધાવનુ કામ
પુરું કરવા સંબંધી તેણે દીલ કીધી નહી. પેલા બારી તે
બાલકને શ્રી ચીતારથી થોડા ગાઉની વેગજાઈપર બીરીસ
નદીને કાંઠે લઈ જઈ એક ઢેકાંણે ખોટી રહ્યો હતો. ખો
ળ કરતાં પન્નાખી તાંહાં જઈ લાગી. બંધે જણા શ્રી દેવ
લા તરફ ગીઆં. પન્નાએ તાંહાંના થાકોર સીંહરાવનો
આશરો માંગીઓ. તે ધણીએ ધાસતી ખાઈ તે અરજ
ના કબુલ રાખી. તારે પન્ના ડુંગરપુર ગઈ. એ જગોના
રાજા રાવલ એશકરણે તે બાલકને માટે કાલજી બતા
વી. પણ તે બોલીઓ કે તેના શેહરમાં તેને રાખવાથી
તેનો તથા રાજાનો પોતાનોખી જાન ભયમાં રહેશે. પછી
એ વફાદાર રજપુતણી ઈંદરનો લાંબો રસતો લઈ આરાવ
લીની વેઆરની આડી અવડી રાહ કાપી એ જગોના રે
હવાસી બીલ લોકોની મદદથી શ્રી કોમલમીર પોંહતી. એ
વી લાંબી અને ડીકટ મંજલ કરવામાં તેણે હીમત અને
શહપણ વાપરીઈ હતું. તેની મતલબ શ્રી કોમલમીરના
હાકમનો આશરો માંગવાની હતી. એ અમલદાર દી
પરા ગનાતનો હતો. તેનુ નામ આશાશાહ કરી હતું.
પન્નાએ તેની સુલાકાત કરી સંધો હેવાલ કહી જણાવીઓ.
પેલા બાલક રાજકુવરને તેના બોલામાં મેલી બોલીકે આ
શાશાહે પોતાના રાજાની રખેવાલી કરવી. એ વાત સાં
ભળી આશાશાહ બીહવા તથા ઘબરાવા લાગો. પણ તે
ની મા તે જગોએ હાજર હતી. તે સી પોતાના રાજા ત
રફની ફરજ સારી પકે સમજતી હતી. તે ફરજ અદા ક

રવાની હીમતથી તેનામાં હતી. દીકરાની હીમકારી રી
ત જોઈ તેણે તેને ખુબ ધમકાવીઓ. તે બોલીકે “વફાદાર
આદમી સંકટ તથા લગ્નની દરકાર કબુ કરતાં નથી.
એ કુવર સંગાને દોતરો અને તારો રાજ થાઓ. આ
ટે (એને બંધાવીઆધી) ઇસવર કરશે તો તારૂ કલાણ થ
શે.” માની શીખામણ સાંભળી તે દેપરાએ ઉદેસીહને પો
તાને ભતરીજો કહી ઘરમાં રાખીઓ. એ પરમાંજો એ
રાજકુવરને દેકાણે પાડીઆ પછી મેહરમાંન દીલની પન્ના
એ મન સાથે બેઆલ છીધો જ “હવે મારે હીઆં રેહવું
ઘટે નહી.” સખબકે દેપરા ગનાતના બચાં પામે રજપુત
છી દાઈ જોઈલોકોને કાંઈ શક ઉપજાઆ વીના રેહ નહી.
માટે તે હીમત કરી તાંહાંથી જતી રહી. એ માતા રૂ
પી દાઈની આપણ જટલી વખાણ કરીએ તેટલી થોડી છે.
દેખઈતુંછે કે પોતાને હવાલેનાં બાલકની સલામતી માટે
એ બાઈએ જેવું નુકસાન, દુખ, સંકટ તથા સખતી બેગ
રજપણે ખમીઆં તેમ કોઈ કદાચન કોઈ બીજી દાઈએ
છીધું હશે. એ ઉતરતી પદવીની પણ મોહટી યુજ્જેરગીને
લાઓકની ઉદાર અને હીમતવાંન હીંદવાણીના પરાકરમ
થી દેશી સ્ત્રીઓને મગરૂર રેહવાને ઘટતો સખબ મહેછે.
રૂડી પન્નાની કીરતી તેના નામરાસીઆં બેમુલાં જવેહર
ની માફક હમેશા ઝલકતી રેહવાની. તેનું મીઠું નામ
આદમી જતને સદા પેઆરું લાગવાનું. ઉંચાં પાણીના
પન્નાની માફક સરવે સદગુણી સ્ત્રીઓ એ રજપુતણીનું ના
મ—પન્ના—છાતીએ ધરી પોતાને શોભા આપવાની.

મઈનલદેવી.

“તમારે અદલ ઈનસાફ જોવો હોયતો મલાવ જોઈ આવો” એવી કેહવાત શ્રી ગુજરાત તથા દ્રાહીઆવાડ પરાંતમાં ચાલેલી છે. એ કેહવાત એક સ્ત્રીના સદ્ગુણે નીકળી છે. તે સીનુ નામ આ નાધલા ગરંથમાં નોધવા જોગ લાગે છે.

સોલંખી રાજા કરણે વેરાગ લીધા પછી શ્રી અનહીલપુરમાં થોડોવાર બપોરે ચાલીઆબાદ તે પરાંતની હકુમત એ રાજાની રાણી મઈનલદેવીને સોંપવામાં આવી. એ રાણી રાજકારોબારીને લાએકના રૂડા ગુણે ધરાવતી હતી. પરજાનું બહુ એના દીલથી વેગણુ નોહતું. લોકોના હક બળવાએ, તેઓને આરામ તથા અદલ ઈનસાફ મહે તે કારણે સાડ ઈલાજે કરવાપર એ ખંતી હતી. પરજાના ઉપીઆગ સાડ તેણે કેટલાંક બાંધ કામો બનાવી આં. તેમાં શ્રી ઘોલકા મહેને મલાવ અથવા મીનલ તલાવની એણે બંધાવીઓ. એ બંધાવતી વખતે મઈનલ દેવીએ પોતાના અદલ ઈનસાફનો એક ઘણો તારીફ લાએક દાખલો બતાવીઓ જેથી આ વાતને પ્રધાએ જાણાવેલી કેહવાત નીકળી. એ તલાવની પુરવ દશાએ એક કસબજીનું ઘર હતું. તે ઘરની જગે તલાવના કામમાં લીધી હોએતો તલાવનો દેખાવ સરખો અને સોભીતો થાએ એવું લાગું. મારે ઘણી મોહટી કીમત આપીનેથી તે જગે વેચાતી લેવાને એ રાણીએ મરજી બતાવી. પણ તે કસબજી તે વેચવાને ના પાડીકં. એ સ્ત્રીએ જણાવીકં કે તલાવ બંધાવીયાથી રાણીની ઈઆદગારી જેમ રહી જશે તે

મન તે વીશેના કામમાં હરકત નાખવાથી એ સ્ત્રીની ઇચ્છા દગારી રેહવાની ! ખરેખર એ પરમાંણે ભલાંની ભલાઈ તથા ભુડાંની ભુડાઈની વાતની ઇચ્છાદગારી ચ્ચા જમાના સુધી રહી ગઈ છે. તે કસબણે જગો ચ્ચાપી નહી. તેથી તલાવ ખેડોલ થયો. રાણી પોતે સતાવાળી હતી. તે જે ચાહતે તે કરી શકતે. તે ઇચ્છતે તો એકદમ ખરજેરીથી પેલી કસબણનું ઘર પોતાને સવાધીન લઈ શકતે. તેમ ક રવા સંબંધી કોઈ રાંણીનો વાંક કાહડતે નહી. કેમકે ક સબણ ખાલી હુબતની મારેલી મોહટી કીમત લઈનેથી તે જગો ચ્ચાપવાને ના પાડતી હતી. જે સારાં કામને વાસતે તે જગો જોઈતી હતી તેનો વીચાર કરતાંતો લોકો ચ્ચાર રાણીની તરફેન કરતે ચ્ચને લાચારીએ ખરજેરી કરવા વીશે કદાચ તેની વખાણ કરતે. પણ રાણીએ જુદો જ મારગ પકડીચ્ચો. કસબણે તેનું અપમાન કીધું તે વી શે કમું મનમાં ચ્ચાણીકું નહી. લોકોની વખાણપર દીલ કીધું નહી. પોતાની મરજીમાં હરકત થઈ તેની દરગુજર કીધી. તેણે ચ્ચાટલીજ વાતનો વીચાર કીધો કે, તે જગો ની માલેક ગમે એવાં ઘટતાં અથવા અનઘટતાં કારણ સાડ તે જગો ચ્ચાપવાને ના પાડે; પણ જાંહાંસુધી તે ચ્ચો રત તે જગોની માલેક તાંહાંસુધી કોઈએ તેનીપર ખરજે રી કરવી ઘટે નહી. ગમે એવાં સારાં કામ સાડું તે જ ગો જોઈએ પણ માલેકને નારાજ કરીને તે લીધાથી બે ઇ નસાફી થાએ. એવો વીચાર કરી એ દાનાવ રાણીએ તે જગો પડતી મેલી તલાવનું કામ ચલાવીકું. એમ કીધા થી તે તલાવ કાંઈક ખેડોલ થયો ખરો. પણ મઈનલ દે વીએ વાજબીપણે ચાલયાથી પોતાનાં નામને ઘણી શોભા

આપી. એ રાણીએ બીજાં સારાં કામો નહી કીધાં હોતે તોપણ એટલું એક અદલ ઈનસાફતુ કામ એની ઈઆદ ગારી કાએમ રાખવાને બસ છે.

મોતીબીબી.

શ્રી ભોપાલના ખુની અને દંગાખોર દીવાન મુરીદ મ હુમદખાને કાવતરાંથી તાહુના નવાબ હુઈઆત મહુમદ તથા તેના દીકરાને પોતાના તાબેદાર સરખા કરી નાખી આ હતા. એ દીવાને પોતાનો દસત કાએમ કરવા સા રૂ વચ્ચર મહુમદ નામના બાહુદુર અને લોકોના માનીતા સરદારને કતલ કરવાને કાવતરું કીધું. એ સરદાર નવા બના પીતરાઈ બાઈનો દીકરો થતો હતો. એનું ખુન કરે વા વીચેનું કાવતરું જાહેર પડી ગીઈ. એ ખુન કરવાનું કા મ ચીનપોરબારીના કીલ્લેદારે માથે લીધું હતું. તેને સજા કરી વચ્ચર મહુમદ ભોપાલ તરફ આવવાની તઈઆરી કરવા લાગો. દીવાન મુરીદ મહુમદે જોયું કે વચ્ચર મહુમદ ને છેડીઆથી તેની કમબખતી નજીક આવી ગઈ. એ સબબથી તે ઘણો બીધો. એવે સમે નવાબની હુકુમત પાએમાલ કરી નાખીનેબી પોતાનો બંચાવ કરવાને એ દીવાને આચકો ખાધો નહી. તેણે મરાઠાઓને પોતાની મદદે બોલાવીઆ. સીંધીઆનો એક સરદાર નામે બાલા રામ આંગલીઆ કેટલાંક લસકર સાથે તે તરફ ગીઆ. દીવાને ભોપાલ તથા ફતેહગરના કીલ્લા એ મરાઠાઓને સવાધીન કીધા. પછી મરાઠાઓએ ઈસલામગરનો કીલ્લો

માંગીઓ, તેપણુ આપવાને એ દીવાને કબુલ કીધું. મરાઠી લસકર તેની જપતી કરવાને ચાલીઈ. એ પરમાંણે ભોપાલનો સંગે મુલુક એક લુચ્છા દીવાનની ધાતકી અને હીમદારી ચાલને લીધે બેગાનાઓને હાથ થઈ પડતે. તેવા માઠા બનાવનો અટકાવ એક ઓરતથી થયો. વજર મહમદની એક સગી નામે મોતીબીબી ઈસલામગરમાં હતી. તેણે મરાઠાઓને લગતી સંધી બીના જાણી લીધી. એ ઓરતે તે વખતે એવું કામ કીધું કે તેવું તે જગાના કોઈ મરદથી થઈ શકીઈ નહી. બેગાનાઓને આવતા જોઈ તે પોદાર મારીને બોલીકે “ સુરીદ મહમદખાન કોણુ થાએછે કે તે ધણી એ પરમાંણે ભોપાલને લગતા કીલ્લા એ પારકા લોકને આપી દેછે ? મગર હું જ જગામાં રે હુંછું તે કોઈને હાથ જવા દઈશ નહી. ” એટલું બોલી તેણે દરવાજા બંધ કરાવીઆ. કીલ્લાપરની તોપો દુશમનોની સામને ગોડવાવી તેઓપર મારો ચલાવીઓ. એ ઓરતે પોતાની વાત તથા કામથી કીલ્લામાંનાં લસકરને એવી હીમત આપી કે તેઓએ ખુબ ઉસકેરાઈને સારી પડે લડાઈ કીધી. મરાઠાઓને મારખાઈ તે જગાએથી પાછુ કરવાને ફરજ થઈ. એ પરમાંણે મોતીબીબીની મરદાંત ગીથી ઈસલામગરનો બંચાવ થયો. એ અગતનો કીલ્લો પોતાને હાથ રેહ્યાથી વજર મહમદને ભોપાલનુ રાજ જાળવવાના કામમાં ઘણું સવલ પડીઈ.

પુતાની મા.

રજયાડામાં જન્મલ તથા પુતાના નામે ઘેરે ઘેર જાણીતાં છે. અકબરશાહ પાદશાહે શ્રી ચીતારને ખરાબ કીધું તે વખત એ જગાના બંચાવ માટે જે બાહુકુરી ભરેલાં કામે એ ધણીઓએ કીધા તેથી તેઓએ અમર વાખવા ખી મેલવી. જાંહાંસુધી રજપુતોની નામદારી ફતીઆમાં ગવાશે તાંહાંસુધી એ કીરતીવાન પેહલવાનોનાં નામે ઇઆદ રેહવાનાં. પોતાના રાજ તથા દેશના હીત માટે એ લોકોએ જોટલી હીમત, દોરી અને જીગર બતાવી તથા નુકસાન ખમીઆં તે કરનાં જોઆદે કોઈ સ્વદેશ હીતકારીએ કીધું હશે નહીં. એઓના પરાકરમોની, એ નામદારોના દેશીઓએજ નહીં પણ, અકબરશાહ સરખા હરીફ પોતાની કલમથી ધણી સતુતી કીધેલી છે. તે ઉપરાંત તેઓની ઇઆદગારી સાથે એ પાદશાહે દીલ્લીના કીલ્લાને દરવાજે આમન સામન એ હાથીઓપર એ બંધેને સવારી કરાવેલાં પુતલાં ગોઠવાવીઆં હતાં. એવા નામદાર પુરૂષોને વીશે લખતાં આ વાત લુલી શકાતી નથી કે એઓના કામ ધણે દરજ્જે સીના સદગુણોથી નીપજ્યાં હતાં.

પુતાનો બાપ મરણ પાંખીઓ તારે એ સોલ વરસની જીએનો હતો. એની રખેવાળી તથા બરદાસ કરવાનું કામ એની લાએકીવાળી માને સર ઉતરીઈ. એ ઓરતે દીકરાને તેના બાહુકુર બાપના સરખો પરમાંણીક અને રજપુત લોકની હોરમત વધારે તેવો કરવાને કાંઈ બાકી રાખીઈ નહીં. તે ઉપરે પોંહતો તારે કીરતી મેલવવાનાં કા

મેા કરવાને તેની માએ સદા ઉસકેરીઓ. હવે અકબરની દબાણથી ચીતારની હાલત ઘણી નબલી થઈ. તે દુશ મનોને હાથ જવાની ધાસતી ઘણી વધી. તે સમે એ દેશ હીતકારી બાઈએ પોતાના દીકરાને મનબુત ભલામણ કીધી કે તેણે કમર બાંધી દુશમનોને તારાજ કરવાને અથવાતો ચીતારની ખાતર પોતે જીવ આપવાને ઠરાવ કરવો. એ સ્ત્રી એ પરમાંણે ભલામણ કરીનેજ મુગી બેઠી નહી. તેણે અંદરેથી કીધો કે રખેને તેની વહુની એ દીકરાપર કાંઈ જુદીજ અસર થાએ કે જ્યો પોતાના જીવ રગોના નામને કસી ઝાંખ લાગે. માટે તે વહુના હાથ મા એક ભાવો આપીઓ. પોતેથી તેણું લડાઈતું હુધીઆર ઉડાવીડં. તેને જોઈ બીજી રજપુતાણીઓથી તેમ કરવાને ઉસકેરાઈ. તે રાંધીઓએ પોતાના દેશના સંભાળ માટે કમર બાંધી. ઘણીક નાજનીઓના ગુલાબી રૂખશારા પર સવદેશના પેચારનો જોરસો ઝમકવા લાગે. તે પેચારે કરી તેઓના નાજીક શરીર જોરાવર બની ગીઓ. તેઓ કોટ બાહર નીકળી દુશમનો સાથે લડાઈ કરવા લાગી. એ પરમાંણે પોતાના દેશનો બંચાવ કરતાં પુતાની મા તથા બાએડી અને તેઓની સંગતીઓ મરણ પાંખી. રજપુતોએ પોતાની મા બેહુત અને બાએડીઓને સવદેશના હીત માટે એવાં કામો કરતાં જોઈ તારે તેઓ પોતાના જીવ વીશે એકદમ લાલંબા થયા. પોતાની મોહુદી અને દરરોજ વધતી ફોજ તથા તે ફોજ કાએમ રાખવા માટે ખરચ કરવાની શક્તી ઘણી હોવાથી અકબરે ચીતારતો લીધું. પણ તેની ખાતર જમા થઈ કે જ્યોની મા તથા બાએડી પોતાના દીકરા તથા ભરથારોને, સવદેશ

માટેના પેચ્ચાર પોતાના જીવ કરતાં વધારે ગણવા શીખ
વે તેઓપર મેલવેલી કૃતેહ કેટલીક શીકસત ખાવા કરતાં
બદતર છે.

અવીચાર.

મલબારી લોકોમાં અવીચાર નામની એક ફીલસુફ
થઈ ગઈ છે. એના મા બાપ નેક ખસલતનાં તથા વીદ
પાન હતાં. અવીચાર સુધાં તેઓનાં સાત છોકરાં હતાં.
તે સાતે જણાં પોતાની યુધ્ધી તથા એલમ માટે નામી
આં થયાં હતાં. એઓ કીચ્ચા જમાનામાં થઈ ગીચ્ચાં તે
વીશે ચોકસ નથી. પણ કેટલીક બીનાઓપરથી ધારવા
માં આવેલું છે કે અવીચાર આસરે ૬૦ સનની નવમી
સદીમાં થઈ ગઈ હશે. એ કાબેલ ચોરત તામીલ ભાષા
સારી પઠે બોલી તથા લખી જાણતી હતી. એ ભાષામાં
તેણે કવેતો જોડીઆં હતાં. તેણે રસાન શાસતર વીગરે
નો અલીઆસખી કીવો હતો. પણ નીતી શાસતરપર
તેણે વીવેશ ધેચ્ચાન આપીઈ હતું. એ કીમતી એલમમાં
તેણે ઘણો સારો વધારો કીવેલો કેહવાએ છે. અવીચાર
ની કાબેલીઅત તથા દાનાઈ માટે મલબારી લોકો ઘણા મ
ગરૂર રહે છે. કેટલેક દેકાંણુતો તેને દેવીના સરખું માન
આપવામાં આવે છે. એ બાઈ નીતી શાસતર ભણી ઇસ
પરને પીછાણવા તથા તે સારુબની સેવા કરવાપર અતી
ઘણી ખંતી હતી. જે ઉતમ ગનાન હાંસેલ કીધાથી એ
બાઈ સદા ખુશી રેહી શકતી હતી, તેનો યોહો ઘણો લા

ત્ત આદમી જાતને મલ્લે એવી મેહનત લેવાને એ ભલી
 સ્ત્રી ચુકી નહી. તેણે પોતાના દેશીઓને વાસતે, તેમાં
 મુખીઅ કરી છોકરાં તેના જીવાન આદમીઓને વાસતે,
 તામીલ ભાષામાં કેટલાંક નામલાં પુસતકો લખીઆં હતાં.
 એ પુસતકોની ખીના ઉપીઓગી હાવાથી નીશાસોમાં શી
 ખવવાની ચોપડીઓ તરીકે તેઓ હજુર કામ આવેછે.
 એ પુસતકો બતાવવા સંબંધી શેઆણી અવીઆરે એવી
 નેમ રાખેલી ધારવામાં આવેછે કે પોતાના દેશીઓને સં
 સાર ઉપીઓગી થવા સાથે નીતીની રીતે ચાલનારાં કર
 વાં. એ પુસતકોમાં કેવી શીખામણો લખેલીછે તે વાંચના
 રાંઓને સમજ પડવા સાડ તેઓમાના થોડાક વાકીઅ
 અતરે ટાંકીઆછે. એ વાકીઅઓપર ધેઆન આપી
 આપી કાએદોજ થશે.

વીદીઆમાં સદા વધારો કરતાં રેહવું.

વીદીઆ સરવેથી વધારે ટકનારી હોલત છે.

વીદીઆની મુખીઅ મતલબ સારાં માકાંનો ફરક

જાણવાની છે.

હીનત છોડવી નહી.

તમારો ભેદ કોઈને કેહવો નહી.

સંગત માતર નેક આદમીની કરવી.

કોઈનું હેશાન વીસરવું નહી.

તમારાં કુશમન વઘીકનેળી ઠગવું નહી.

તમારૂં દીલ નીરમલ હશે નહીતો મીઠી ઉંઘ આવ

શે નહી.

દેશના કાએદા મુજબ ચાલવું.

સાડું નામ મેલવવાને કોશેશ કરવી.

તમારાં કુટુંબને શરમાવું પડે, એવું કસું કરવું નહીં.
 ગમે એવા ગરીબ હોયે તોખી સદા સત ધરમથી ચાલવું.
 પોતાનાં ધર કરતાં કોઈ બીજુ મકાન વધારે સાત્રું
 ધારવું નહીં.

ધરમાં સલાહ સંપન્નથી રેહવા સરખું સુખ બીજું કાં
 ઈ નથી.

તમારા પાર પહોંસીઓ તથા દેશીઓ સાથે હલી મ
 લીને રેહવું.

ગરીબ અને અદના આદમીઓ સાથેખી મીઠાસથી
 ખોલવું.

તમારી દોલતનો સારો ઉપીઓગ કરવો.

ધરમ કરવાથી કોઈને અટકાવવું નહીં.

સુલાઓ સી પંથનુ સરવેથી સરસ હથીઆર છે.

મીઠો સ્વભાવ સ્ત્રીની મોહટી શોભા છે.

જેની બાએડી ભુંડી તેને પોતાના ખોલામાં આગ
 લાગેલી રેહવા સરખું દુખ છે.

ઈસવરની હસતી ના કબુલ રાખવી નહીં.

ઈસવર વીશે અપમાનથી ખોલવું નહીં.

ઈસવરને સદા વલગી રેહવું.

ઈસવરની ભક્તી કરતાં રેહવું.

ઈસવરના કાએદાને માન આપવું.

ઈસવરને ખુશી કેમ કરવો તે વીશે સદા વીચારમાં
 રેહવું

ઈસવર જેનાપર ગુસ્સે થશે તેનો નીભાવ કોઈ બી
 જાંથી થઈ શકવાનો નથી.

રજપુતાણી રાહદારી.

આ અતરે લખેલી રસીલી વાત શ્રી કોટાવાળા ના
મીચા સરદાર જલમીમર્મીહે જાહેર કીમેલી કહેવાયછે.

શ્રી પચપાહરના જંગલમાંથી એક દીને એક રજપુત
ણી પોતાના ભરથારને સાથે ખાવાનું લઈને ખેતરલણી જ
તી હતી. તેવામાં એક રીછ તેને મલીઓ. એ જાનવ
રે તે સ્ત્રીને જોતાંજ પોતાના આગળા બે પગ ઉંચા કરી
મથન થતો તેની તરફ આવવા માંડીહ. તે પેલી સ્ત્રીપર
કે તેની સાથનાં ખાનાપર ચુંગાલ ખારવાને ઈરાદો રાખ
તો હતો તે વીશે કાંઈ ચોક્કસ નથી. પણ તેને આવતો
જોઈ પેલી સ્ત્રી મુતલગ ધભરાઈ નહી. ચીત હેકાણે રાખી
તે જાનવરના હુમલાથી બનતાં સુધી યંચાવ કરવાને તેણે
તુરત ઠરાવ કીવો. તે ધીરજથી પાછી હટી એક મોહટાં
આડ પાસે ગઈ. રીછ પણ તેને ફુંબાએજ રહ્યો. એ પ
રમાણે તે બંને જણાં કેટલોક વાર સુધી તે આડની આસ
પાસ ફરીચ્યા કીધાં. એવી મેહનત તથા ચીંતાથી એ સ્ત્રી
ને થાક ચહુડવા લાગી. રીછ તેનો ફુંબાલો મેલી જાએ
એવું લાગું નહી. વધારેવાર ફેરી ખાવાને શકતી રહી ન
હી તારે એ ઓરતે વધારે હીમત કરી પેલાં જાનવરનાં
આંગપર ધસારો કીવો. અડકથી તેના આગળા પગ પોતા
ના હાથમાં પકડી લીધા. તે પગ મનજુત આલી એવા
જેરથી દબીઆ કે તે દબાણથી તેના ફગમનને ઘણું દુખ
થયું. તે દુખથી તે મોહટે અવાજે બરાડવા લાગો. તે
ણે પોતાની ટુકરી ગરદન હલાવી પોતાની સુનથી પેલી સ્ત્રી
ના હાથથી છુટવાને ઘણીબી વેતરણ કીધી. પણ એ ઓ

રતના કવત તથા હુશીઆરી આગળ તે જાનવરનું કસું વ
લીકું નહી. એ ઓરત એવી આપદામાં પડેલી હતી તે
વામાં તે રસતે થઈને એક પરદેશી શીપાહી શ્રી ગંગરા
ઉનની છાવણી તરફ જતો હતો. તેને હાંક ખારી એ ઓ
રતે કહ્યું કે “જરા હીયાં આવ અને આ જાનવરથી મ
ને થોડોવાર છુટી થવા દે.” એ શબ્દો તે એવી ધીરજથી
તથા ચીંતાની કસીબી નીચાન જતાવીઆ વગર ખોલી
કે તેને મદદ કરવાને કસી અડચણ જવું પેલા શીપાહીને
લાગું નહી. જ જાનવરને એક સ્ત્રી દેખાઈતી સેહલાઈથી
થોળાવી શકીતી તેને પકડી રાખવાને એ શીપાહીએ કસું
ઝુશકેલ સરખું ધાર્યું નહી. તેણે વેહલો વેહલો આવી
તે રીછને ઝાલીઓ. પછી તે સ્ત્રી દુર જવા લાગી. પણ
તેણે વીસ પચીસ ડગલાં ભરીઆં નહી એટલાંમાં પેલા
શીપાહીએ સમજી લીધું કે તેનામાં પેલી સીના જોવી હી
મત અને કવત હતું નહી. તે મોહટે પોકારે તેને પાછી.
તેડવા લાગો. તે ખોલીઓ કે તેનાથી પોતાના હરીફને
પકડી રાખી શકાતોતો નહી. એ શીપાહીને મોહાડેથી એ
વા શબ્દો સાંભળી તે સ્ત્રીએ રમુજથી હસીને જવાબ દીધો
કે જરા હીમત રાખીને તેણે તે જાનવરને પકડી રાખવું.
એટલું ખોલી તે જતી રહી. પણ જલદીથી પોતાના વર
ને લઈ તે જગોએ તે પાછી આવી. તેના વરે પોતાની
બંકુકથી તે રીછને જમીન બરોબર કીધો.

એ પરમાંણે લયને વખત ધાસતી ન ખાતે ચીત કે
કાણે રાખી હીમતથી કામ કીધાથી એક ઓરતે રીછ સ
રખાં ઘણાં જોરાવર અને ઘાતકી જાનવરથી પોતાનો બં
ચાવ કીધો.

શ્રી બીકાનીરની રાણી.

અકબરશાહ પાદશાહે મુકરર કીરેલા નવરોજ અથ
વા ખુશ રોજના તેહવારપર એ પાદશાહની ફરમાસથી
તેના દીલ્લી મહેના મેહલમાં મોહટી જતરા ભરાતી હતી.
એ જતરામાં જવાને ઓરતો શીવાએ કોઈને છુટ મલતી
તી નહી. તાંહાં વેપારીઓની બાએડીઓ સઘલા મુલુક
માં બનતી કામ તથા શીનગાર જોગની બાત બાતની વ
સતુઓ વેચવાને મેલતી. દરબારની તથા બીજી મોહટે
વાઘેની બાનુઓ તે વસતુઓમાંથી જે પસંદ પડે તે ખરી
દતી. મોગલ વહિયો રાજા આ દેશની સ્ત્રીઓને ગમત
સાથે ગનાન આપવા જવી જતરા એ મીસાલ હર વરસ
ભરાવે એ તેની બુદ્ધીને માન મલે એવું છે એમ પેહલાં
દીસેછે. પણ સારી પહે તલાસ કીધાથી તવારીખ વાંચના
રને દીલગીરી લાગીઆ વીના રેહતી નથી કે એ જતરા
સાથે અકબરશાહની એક નીચ મતલબ મોહટે ઇલાકો
રાખતી હતી. એ જતરામાં કોઈબી મરદને નહી જવા
દેવાને તેણે હુકમ કરેલો જાણી કોઈ એવું વીચારશે કે ઓ
રતો મુંલાઝા સાથે પુરી છુટથી એ જતરાની મઝા તથા ફા
એદા ભોગવી શકે એટલા માટે એવો બંદોબસત તેણે કી
ધો હશે. પણ એ બંદોબસત તેણે પોતાની સગવડને સા
રૂજ કીધેલો લાગેછે. એ જતરામાં કોઈ મરદને નહી સા
મેલ થવા દેવાને તેણે કરેલો કાએદો તે પોતેજ તોડતો હ
તો. સ્ત્રીનો વેધ લઈ બીજી તમાશગીરો સાથે એ પાદશા
હ તે જતરામાં ભેલાતો હતો. તાંહાં પોતાના ભુંડા હવ
સને ગુરૂપત કરવાનાં પાપમાં પડવાની કોઈ જોગવાઈ તે

જવા દેતોતો નહી. એક દીને એ પાદશાહે શ્રી બીકાની
 રના નામદાર રાજા પીરધીરાજની બાએડીપર બુરી નન
 ર દોડાવી એ બાનુ જેમ અતીઘણી સુંદર તેમજ પુરી
 પતીવરતા હતી તે જતરા જોઈ પાછી બાહર જવા લા
 ગી. બાહર નીકળવાના રસતો નેહલના કેટલાએક એ
 રણએની ગલી ગુંચીએમાથી દસાવેલો હતો એવા રમ
 તામા તે સુદરો આગળ ચાલી તેવાંમા એક દેકાણે અ
 કબર તેની નજીક જાહેર થયો તેણે ગુડણ મંડીએ બેઠી
 એ બાનુનો તામેદાર હોવાનો એકરાર કરીયો. પોતાની પા
 પી મરજી જણાવી ઘણુંક મકર ભરેલું ફોસલાવુ કરવા લા
 ગો. પણ તેણે કહેલા મીઠા બોલ અને આપવા માગેલી
 કીમતી લાલચપર એ નેક દીલની છાતી વાળી સ્ત્રીએ
 પુરો ધીકાર નાખીઓ. તેણે ધીરજ રાખી પોતાની નાજી
 ક કમરેથી એક ખનજર બાહર કાઢીડું. તે વીજલી સ
 રખાં હુથીઆરને હીમતથી એ બાનુએ અકબરની છાતી
 આગળ ધરીડું. પછી એ પાદશાહની એ ખરાબ દેવથી
 તેના નામને લાગતી એજ વીગે તથા એવી દેવથી નોંપજ
 તાં માકાં પરણામ વીશે તેને સારો ઉપદેશ કરીયો બલત
 વારીથી ઘટતો ઠપકો આપી એ બાઈને જેમ ઘટતું દીસીડું
 તેવા સોમંદ લેવાને એણે પાદશાહને ફરજ પાડી કે એ મરદ
 એ વખત પછી એવી બુરી ચાલએ રજપુતણીના ટોલાની
 કોઈ બીજી સ્ત્રી સાથે કશુ ચલાવે નહી. એ પરમાણે એ
 બાનુએ પોતાની હોરમતનો ખંચાવ કરીયો. હીમત તથા
 દેખાનતદારીથી પોતાના કુલની શોભામાં વધારો કરીયો.
 ધીરજ અને દાનાઈથી પોતાની નાતીલીઓની ઈજતના સં
 લાખ માટે એક મજબુત જાનમીગીરી લીધી.

ચાંદબીબી.

ઈ૦ સ૦ ૧૫૯૫ માં શ્રી અહમદનગરનો રાજા બાં હારાન મરણ પામીયો. તેની હકુમત લેવાને ચાર જુદા જુદા દાવાદાર ઉભા થયા. એએમાંથી જેના હાથમાં નગર હતું તેણે દીલ્લીવાળા મોગલોને મદદે બોલાવીઆ. એ મોગલો આગળથીજ દખણપર તરાપ મારતા રહેતાતા. મારે તે મતલબને મલતી આ જોગવાઈ તેએએ ખાઈ નહી. અકબર પાદશાહના દીકરા મોરાદ તથા પરધાન મીરજાંખાંનની સરદારી તળે જે મોહટી ફોજ શ્રી ગુજરાત તથા માલવા તરફથી શ્રી અહમદનગરની નજીક આવી લાગી. પણ તેટલામાં એએને બોલાવનાર ધણીને એ નગરમાંથી નાહસી જવાની ફરજ થઈ હતી, અને કારોબાર સંચો ચાંદબીબી નામની એક એરતને હાથ થઈ ગી એા હતો. એ બેગમ એ નગરના આગળા હાકમ હસન નીજમશાહની દીકરી થતી હતી. તેને શોલાપુર શેહર રીતમાં આપી ઈ૦.સ૦ ૧૫૬૪ માં બીજાપુરવાળા અલી અબદીલ સાથે પરણાવી હતી. પણ એનો ભરથાર મરણ પામેથી ચોડાં વરસ જતે એ ખાઈ પાછી અહમદનગરમાં આવી રહી હતી. તેણે એ વેળાએ નગર પોતાના નાધલા ભતરીજા બાહદર નીજમશાહની વતી જાળવી રાખવાને ઠરાવ કીયો.

આ દેશની એરતોમાં ચાંદબીબીએ સારી બુદ્ધી તથા મરદાંનગી મારે ધણી વખાણ મેલવી છે. અહમદનગર કીતવા આવનાર મોગલોની સામને થવાને એ ખાઈએ ડાહપણ તથા હુનરથી ઘટતા ઈલાજ કીધા. શ્રી બીજાપુર

ના રાજા તથા બીજા હરીફોને એ બેગમે ખોલલી રીતે સ
મજાવીઈ કે માહોમાહેનો કચ્છો પડતો મેલી સંધાંએ એ
ક સંપ થઈ બેગાના ફરામનની સામને લડવામાં તેઓ
નો લાભ હતો. એ પરમાંએ સમજાવતાં એ બાઈએ આ
પેલી દલીલો વેરથ ગઈ નહી. મોગલ લોકો એ શેહરની
નાકાબંદી કરવા આંડતા હતા તેટલાં નીહાંગ નામનો એક
હુબશી સરદાર પોતાનાં લસકર સાથે તેમાં દાખલ થયો.
આંદબીબીના બીજા હરીફ પાણુ બીજાપુરવાજાનાં લસકર
સાથે મલી મોગલોની સામને ગીચ્યા. મોગલોએ પોતા
ની વીરૂધ્ધ એવો મામલો જોયો તારે આંપતી કોશેશ કરવા
લાગા. પણ આંદબીબીની કોશેશ કાંઈ તેઓનીના કરતાં
નબલી નોહતી. એ બાનુએ લડાઈની સંધી ગોઠવણુ પો
તાનાં ઉપરીપણા હેઠલ રાખી. તે ગોઠવણુ અનલમાં કેમ
આવતી હતી તે વીશે પોતેજ સારી આંપધી તપાસ કરતી
રહી. શેહરમાં દાખલ થવાને મોગલોને બે બે સુરાંગો ક
રતા જાણીને પોતેબી સામી સુરાંગો ફરાવી, તેઓને નીસ
ફલ કીધા. પણ તેઓની એક તીજી સુરાંગે અસર કીધી.
તે ઉડીઆથી આંદબીબીના કેટલાએક બેલદારો માર્યા ગ
યા અને કોટની દેવાલમાં એક ઠેકાંએ બાંકું પડીઈ. એણું
જોઈ તે જગાપરનું આંદબીબીનું લસકર ઘભરાયું. પણ એ
સુલતાના જેવી અકલવાજી તેવીજ હીમત તથા સમય
સુચકતાવાળી હતી. એ માહો બનાવ જોતાંવારજ પોતા
નાં આદર્મીઓને હીમત આપવાને પોતે તે જગાએ દોરી
ગઈ. એ વખતે તેના દીલમાં બખતર તથા હાથમાં ના
ગી તલવાર તથા પાસે બીજાં હથીઆર હતાં. પોતાના
જન અથવા શરીરને જોખમ પોંદમવાની કસીબી પાસ

તી નકરતે આગળ પડી સંધા આદમીઓને બેફીકરાઈથી કામ કરવાને ઉત્કેરીઆં. સુલતાનાની હીમત અને કામ જોઈ તેના સેવકો તેની નજીક આવીઆં. સામનેથી હીલાં કરવા આવનાર લસકરપર તેઓએ ગોલી તથા તીરનો એવો વરસાત વરસાવ્યો કે તે લસકરની કેટલીએક ઉલટ પોતાની મેળે નરમ પડી ગઈ. ચાંદબીબીની તરફવાળાઓને મોગલો સાથે સાંહાજ સુધી ખુબ લડાઈ થયા પછી મોગલોએ જ થોડોવાર પાછું હટવાને બેહતર જાંણ્યું. એ પરમાંજે મલેલી જોગવાઈનો ફાએદો લેવાને ચાંદબીબી ચુકી નહી. આખા દીવસની બારે મેહનત તથા માથાં કુખાણથી જાણે મુતલગ થાકી નહી હોય તેમ એ બાનુએ રાતને વખત પોતે આગળ રહીને દેવાલમાં પડેલું બાકું પાછું પુરાવી લીધું. દુશમનોના હુમલાથી તે તરફનો બંધાવ થવાને બીજો ઘટતો બંદોબસતબી કીધો. સાહુવાર પડતાં શાહજહાં મોરાદ જોઈને અચરત થયો કે તેણે મુતલગ ધારીયુંતું નહી તેમ એક આરતે તેને નામોરાદ કીધો હતો. એ શાહજહાંને બીજીવાર સુરાંગ કરવાને વખત મલે તેટલોંતો બીજાપુરવાળાનું તથા પેલા બીજા બે સરદારોનું લસકર નજીક આવી લાગું. તેઓ સાથે લડાઈ કરવાનું શક ભરેલું પરીણામ અજમાવવાને મોરાદે આનાકાની કીધી. બીજા હાથપર ચાંદબીબીએબી જોયું કે તેના મલતી આઓપર લાંબો વખત ભરોસો રાખ્યો દરસત નોહતું. વાસતે બનેતો આગરુ ભરેલી રીતે લડાઈ બંધ કરવાને એ બાઈ રાજ થઈ. સુજેહના કોલકરાર ચાલુ થયા. અહમદનગરવાળા પાસેથી દીલ્લીના પાદશાહે થોડુંની વાત પર ઝીતી લીધેલાં બીરારનાં પરાંતપર તે પાદશાહે દાવો ન

ના રાજા તથા બીજા હરીફોને એ બેગમે ખોલલી રીતે સ
મજતવીડું કે માહોમાહોનો કચ્છો પડતો મેલી સંધાંએ એ
ક સંપ થઈ બેગાના દુશમનની સામને લડવામાં જ તેઓ
નો લાલ હતો. એ પરમાંણે સમજાવતાં એ બાઈએ આ
પેલી ફર્લોલો વેરથ ગઈ નહી. મોગલ લોકો એ શેહરની
નાકાંબંદી કરવા આંડતા હતા તેટલાં નીહાંગ નામનો એક
હુબશી સરદાર પોતાનાં લસકર સાથે તેમાં દાખલ થયો.
આંદબીબીના બીજા હરીફ પછુ બીજાપુરવાળાનાં લસકર
સાથે મલી મોગલોની સામને ગીચ્યા. મોગલોએ પોતા
ની વીરૂધ્ધ એવો મામલો જોયો તારે આંપતી કોશેશ કરવા
લાગા. પછુ આંદબીબીની કોશેશ કાંઈ તેઓનીના કરતાં
નબલી નોહતી. એ બાનુએ લડાઈની સંધી ગોઠવણુ પો
તાનાં ઉપરીપણુ હેડલ રાખી. તે ગોઠવણુ અમલમાં કેમ
આવતી હતી તે વીશે પોતેજ સારી ચોંપથી તપાસ કરતી
રહી. શેહરમાં દાખલ થવાને મોગલોને બે બે સુરાંગો ક
રતા જાણીને પોતેબી સામી સુરાંગો કરાવી, તેઓને નીસ
ફલ દીધા. પછુ તેઓની એક તીજ સુરાંગે અસર દીધી.
તે ઉડીઆથી આંદબીબીના કેટલાએક બેલદારો માર્યા ગ
યા અને કોટની દેવાલમાં એક ઠેકાંણે બાંકું પડીઉં. એવું
જોઈ તે જગાપરનું આંદબીબીનું લસકર ઘભરાયું. પછુ એ
સુલતાના જેવી અકલવાળી તેવીજ હીમત તથા સમય
સુચકતાવાળી હતી. એ માહે બનાવ જોતાંવારજ પોતા
નાં આદમીઓને હીમત આપવાને પોતે તે જગાએ દોડી
ગઈ. એ વખતે તેના દીલમાં જખતર તથા હાથમાં ના
ગી તલવાર તથા પાસે બીજાં હથોડીઆર હતાં. પોતાના
જાન અથવા શરીરને જોખમ પોંદ્યવાની કસીબી ધાસ

તી નકરતે આગળ પડી સંધા આંદખીબીને બેઠીકરાઈથી
કામ કરવાને ઉસકેરીઆં. સુલતાનાની હીમત અને કા
મ જોઈ તેના સેવકો તેની નજીક આવીઆં. સામનેથી
હીલાં કરવા આવનાર લસકરપર તેઓએ ગોલી તથા તી
રનો એવો વરસાત વરસાવ્યો કે તે લસકરની કેટલીએક
ઢલટ પોતાની મેળે નરમ પડી ગઈ. આંદખીબીની તરફવા
ળાઓને મોગસો સાથે સાંહાંજ મુઠી ખુબ લડાઈ થયા
પછી મોગસોએ જ્યોરોવાર પાછું હટવાને બેહતર જાંણ્યું.
એ પરમાંજે મલેલી જોગવાઈનો કાએદો લેવાને આંદખીબી
મુકી નહી. આખા દીવસની બારે મેહનત તથા માથાં
કુખાણથી જાણે મુતલગ થાકી નહી હોય તેમ એ બાનુએ
રાતને વખત પોતે આગળ રહીને દેવાલમાં પડેલું બાકું પા
છું પુરાવી લીધું. કુશમનોના હુમલાથી તે તરફનો ખંચાવ
થવાને બીજો ઘટતો બંદોબસતબી કીધો. સહુવાર પડતાં
શાહજાદો મોરાદ જોઈને અચરત થયો કે તેણે મુતલગ
ધારીયું નહી તેમ એક ઓરતે તેને નામોરાદ કીધો હતો.
એ શાહજાદાને બીજવાર સુરાંગ કરવાને વખત મલે તેટ
લાંતો બીજાપુરવાળાનું તથા પેલા બીજા બે સરદારોનું લ
સકર નજીક આવી લાગું. તેઓ સાથે લડાઈ કરવાનું શ
ક ભરેલું પરીણામ અજાવવાને મોરાદે આનાકાની કી
ધી. બીજા હાથપર આંદખીબીએબી જોયું કે તેના મલતી
આઓપર લાંબો વખત ભરેસો રાખવો દરસત નોહતું.
વાસતે બનેતો આબરૂ ભરેલી રીતે લડાઈ બંધ કરવાને
એ બાઈ રાજ થઈ. સુમેહના કોલકરાર ચાલુ થયા. અ
હમદનગરવાળા પાસેથી દીડગીના પાદશાહે થોડુંની વાત
પર ઝીતી લીધેલાં બીરાદનાં પરાંતપર તે પાદશાહે દાવો ન

હી કરવાને કચ્છલાત આપી અંને બંધે વચ્ચે સુલેહ થઈ.

ઉપલી સુલેહનો વખત ભાષ્યેગે ચાલુ થયો તેટલાં અહમદનગરમાં પાછો ક્રીતનો ઉડીઓ. આંદળીબીએ જે આદમીને વડો પરધાન કીયો તે બેવકા પુરૂષ તેની સામનેજ નાકરમાની કરવા લાગો. તેની નાલાયેક ચાલમાં તે એકલો ફાવી શકે એવું લાગુ નહી તારે તેણે શાહુજદા મોરાદને મદદે બોલાવોઓ. એ ધણીને પણ બીરાતની હુદ વીગે દખ્ખણવાળા રાજાઓ સાથે વાંધે ચાલતો હતો. માટે તે જલદીથી અહમદનગર તરફ પાછો આવીઓ. એ સમે મોરાદ તથા ખાન દેશનો રાજા એક તરફ અને આંદળીબી તથા બીજાપુર અને ગોલકંડાના રાજાઓ બીજા તરફ હતાં. બંધે બોરડુવાળાંઓને એક ભારે લડાઈ થઈ. એ લડાઈ બે દીવસ ચાલુ રહી. પણ તેમાં બંધે લસકર સરખાં ઉતરેલાં દીસેછે. મોગલોએ ફતેહ મેલવવાની બડાઈ કીધી ખરી. પણ તે ફતેહ એવી નોહતી કે જ્યોતી તેઓ આગળ કસું કામ કરી શકે.

શાહુજદા મોરાદની પાસે નોહડુ લસકર હોવા છતાં ઉપર જણાવીઆ પરમાંણે લાંબો વખત સુધી એ સરદાર એક આરતની સામને કસું કરી શકીઓ નહી તેથી, તથા એ શાહુજદા અને મીરજાંખાન વચ્ચે વાંધે પડમાથી અકબરશાહ પાદશાહને નાખુશી ઉપજી. તેણે બંધે જણાવે પાંછા બોલાવયા. તાર પછી સધલા મામલા વીગે ચોક્કસાઈ કરવા સારૂ એ પાદશાહે પોતાના અગ્રુલ ફાજલ નામના કાબેલ અને દાનાવ અમલદારને દખ્ખણ તરફ રવાને કીયો. તેને હુકમ હતો કે અગત પડેતો સેનાપતી તુ કામ તેણે પોતે ચલાવવું. પણ આંદળીબી સરખી હુ

શીઆર ઓરતની સામને તેબી એકલો કસું કરી શકીઓ નહી. અંતે અકબરશાહને શ્રી પંજબથી દખ્ખણ તરફ આવવાને ફરજ થઈ. બહરાનપોહર સુધી પોંહતેથી પાદ શાહે પોતાના બીજા દીકરા ડાનીઅલ તથા મીરજાંખાનની સરદારી હેડલ એક મોહટી ફેજ અહમદનગર ફતેહ કરવા ને મોકલી. એ પરમાંણે દીલ્લીના પાદશાહનું સંધુ બલ એક સ્ત્રીની સામને લગાડવામાં આવીઈ. તે છતાં પણ એ બાહેરના દુસમનોથી ચાંદબીબી ઝાજ ધાસતી રાખતી તી નહી. પણ માહેલા વેરીઓના ફીતનાથી તેને ઘણી બેજારી આવી. નીહાંગ નામનો જે હુબશી સરદાર આ ગળ તેની કુમકં કરતો હતો તે એ વેળા તેની સામને થઈ અહમદનગરપર ઘેરો નાખતો હતો. મોગલો આવી લાગાથી તે ફર થયો ખરો. પણ જાંહાં સુધી પોતાના લોકો માં એકસપ નહી તાંહાં સુધી અકબર સરખા ઘણા કા બુવાળા દુશમન સાથે લડાઈ કરવાથી સારો ફેજ કાહડવા ની આશા ચાંદબીબીથી રાખી શકાઈ નહી. માટે સુલે હના કોલકરાર કરવાને એ દાનાવ બાનુએ વીચાર કી ધો. પણ તેટલાં એ બાનુના વેરીઓએ કેટલાક શીપાહી ઓને બંધાવી એનુ ખુન કરાવીઈ. એ ખુનીઓએ જે ને એ પરમાંણે દગાથી મરાવી તે બાઈની કીમત તેઓને ઉતાવળે સમજ પડી. અહમદનગરની જે ખરી બંચાવ નારી તે જીવતી રહી નહી એટલે તે શેહર ફતેહ કરવાને મોગલોને અતીશે સેહેલ થઈ પડીઈ. તેઓએ થોડાજ વારમાં અહમદનગર હાથ કીધું. સામને થનારાઓને કતલ કરી તેઓનો માલ મતા લુટી લીધો. ચાંદબીબીના ભત રીજને કેદ પકડી ગોવાલીખર ખાતે મોકલવામાં આવીઓ.

માંદબીબી ઓતમ સમજ, મોહટી બાહુકરી અને પોતાના કુલના લાભ તથા હોરમત સાચુ ધણી કાલજીથી રાજકારોબાર તથા લડાઈ મલાવીઆ પછી ઈં ૨૦ ૧૬૦૦) માં મરણ પામી. તેના પરાકરનો ભરતખંડમાં સંધે દેશં છે ગવાયછે તથા સદા ગવાતાં રેલુગે.

મીનાબાઈ.

શ્રી ધારના સુલુકના રાજા અનંદરાવ પુઆરે ઈં ૨૦ ૧૭૯૭ માં હુકુમત કરવા માંડી તે થોડું સુધી ભારે વેદના ભરેલુ રાજ કરી મરણ પામ્યો. તે પછી તેની લાએ કીવાળી વીધવા મીનાબાઈ રાજની માલિક થઈ.

મીનાબાઈ ઈંઆ કુલવાળાંની દીકરી હતી. ભરધારના મરણ વખતે તે હમેલદાર હતી. શીંધીઆ તથા હોલકરની સરકાર તથા મરનાર અનંદરાવના બાપની તરફવાળાં કેટલાંક લોક આગળથીજ ધારની ગાદીના હુશમન હતા. તે સાથે મુરારીરાવ નામનો એક હલદી તોખમનો સરદાર તે રાજ નપત કરવાનાં કાવતરાં કરતો રહ્યોતો. એવા બાહરના તથા માહુના હુશમનોથી એ બાઈ ધણી દીકટ અવસ્થામાં પડી. પણ તેણે સખુરી રાખી દાનાઈથી કામ કીધું. તેને સરવે કરતાં વધારે પાસતી મુરારીરાવથી હતી.

ભરથારની હુકમતપર તેનો હુક મકમ થયે. એ બાઈની તરફથી ધારનો દીકરો જન્મી બેમનસર અમલદારખી એ રાજકુવરના જનમની ખજર માંજથી ખુશી થયો. તે દીકરોદાર હીમતથી મુસારીરાવની મામને લગઈ કમવા લાગે. મુસારીરાવે જારે જોયું કે જોર જુમુમથી અંને કમું વચગે નં હી, તારે તે ફેલ ફરેખ રમવા લાગે. તેજે મીનાબાઈની તામેદારી કમુવ રાખવાની વાત દીવી અંને મીનન દીધી કે તેજે શ્રી ધાર આવી રાજ અલાવડું તેનીપર વીમવા સ રાખી મીનાબાઈ તે તરફ ગઈ. પણ પેલા દમલબાજે તેને દીકરામાં જવા દીધી નહી, તેથી તેને ગેહરમાં રેહ

વ કરવો અને એ રાણીને પોતાને વીશે કસીબી ફીકર રાખવી નહી. એ પરમાંણે એસતવારીથી કામ કરવાને થયલી જલામણુ મુજબ ચાલી તે કીલ્લેદારે મુરારીરાવ સાથે લડાઈ ચાલુ રાખી. મુરારીરાવે કીલ્લો લેવાને વેરથ મેહુ નત કીધા પછી તેણે સાંભળ્યું કે ગુજરાતથી તેની સામને લસકર આવતું હતું સખળ કે મીનાબાઈ પોતાના કામ સારૂ તદબીર કરવામાં કસું બાકી રાખતીતી નહી. તેના હુક જોમ જોમ વધારે જોખમમાં પડતો લાગેો તેમ તેમ ના ઉમેદ થવાને બદલે વધારે વધારે ધીરજ તથા હીમત બતાવી. તે હુકનો જંચાવ કરવાને જોખી ઘટતા એલાજ સુઝીઆ તે કીધા. તેણે પોતાની આસપાસના રાજવાળાઓની મદદ માંગી. સીંધીઆને કેહવાડીકે ગઈ ગુજરી બીના વીસ રી જઈ એ વખત તેણે અનંદરાવના વારસનો જંચાવ કરવો. એ બાહુદુર ઓરતે બરીટીશ સરકારનો આશરોળી માંગયો. એની અરજ પર તે બંને રાજવાળાઓએ ધેઆન આપીકે નહી. પણ ગાએકુવાડ સરકારને તાંહાં એ બાઈ નાં ખેશ હતાં. તેઓની સીકારશથી તે સરકારે થોડી ફોજ એની મદદે મોકલી. તે ફોજને આવવાની ખબર સાંભળતાં વેતજ મુરારીરાવ ધાર આગળથી પોતાનો અસબાબ ઉઠાવી નાહડો. એ મદદ મોકલતાં ગાએકુવાડે એવી આશા રાખી હતી કે આખંદે ધારનુ રાજ વરોડરાની સરકાર નુ તાબેદાર થઈ રેહશે. પણ એ મતલબ કુધી પાર પડી નહી. તોબી એ સરકારના લસકરની મદદથી ધારમાં પુ આરની હુકુમતનો નીભાવ થયો.

મીનાબાઈએ ગુજરાતવાળા મીલરોની મદદથી પોતાનો મુલુક જાળવીઓ. પોતાના દુશમનો તથા દગાબોર મુ

સરીરાવની ચાલથી તેનો ખજનો ખાલી થઈ ગીઓ હતો; માટે લસકરનો ખર્ચ ચલાવવા સાડ મરાઠાઓની રીત મુજબ વ્યાસપાસનાં મુલુકમાં સવારી કરવાને તેને ફરજ થઈ હતી. એ કામ બનતાં સુધી પોતાને હીનુ નહીં લાગે તેમ એ રાણીએ કીધું.

મીનાબાઈએ પોતાના કુવરને વાસતે ગાદીતો બંધાવી. પણ તે કુવર ઘણું સુધી જીવીઓ નહીં. વાસતે એ રાણીએ પોતાની નાતના કાએદા મુજબ પોતાની બેહનના દીકરાને દત્તપુત્ર લીધો. તેને રામચંદર પુઆરનુ નામ આપી ગાદીનો ખાલેક ઠરાવીઓ. મુસરીરાવ ઘણું સુધી વેરથ લડાઈ કીધા પછી લાચાર થઈ દુર જતો રહ્યો અને થોડા વખત પછી મરણ પામ્યો.

ઉપલા બનાવ પછી વ્યાસપાસના કેટલાક સરદારોથી ધારની ગાદી ધાસતીમાં રહી. વ્યાગળા વખતમાં ધારની સરદાર ખાસેથી કુકસીનું પરાંત છીનવી લેનાર એક મુસલમાન સરદાર તથા કેટલાક પીંડારાઓ અને સીંધીઆ પોતે ધારપર દબાણ કરતા રહ્યા. પણ મીનાબાઈ જે ઉમરે નાહની પણ દાનાઈએ જીવરગ અને જાતે ઓરત તોળી મરદાનગીમાં પુરી હતી, તેણે ડાહપણ તથા હુશીઆરીથી પોતાનો બંધાવ સારી પહે કર્યા કીધો. વ્યાસરે ૧૮૦૨ ૧૮૧૭ નાં વરસમાં બરીટીરા લસકર ચાલવા પરાંતમાં દાખલ થયું. મીનાબાઈ જે સદા હુશીઆરી રાખી કામ કરતી હતી, તે એ સમે પોતાનો કાએદો તપાસવાને મુકી નહીં. તેણે બલતવારીથી સીંધીઆને કેહવાડી કે નાંણાની જામીનગીરીમાં શ્રી બદનાવરનુ પરગણું આપવામાં આવીડું હતું તે નાણું ધારની સરદાર

કીધા બાદ સીંધીઆ તે પરગણું દાબી બેઠો હતો તે કીક ન હતી. વાસતે તે પરગણું ધારની સરકારને પાછું હવાલે કર્યું તથા પીનડારા સરદાર પાસેથી બરસીઆનું પરાંત પાછું લેવાને સીંધીઆએ મદદ આપવી. જો એ રાણીની વાનબી એલનેભાસ કબુલ રાખવામાં આવે નહીંતો ઇંગરેજ સરકારને વચ્ચે નાખવાની ફરજ થવાની એમ તેણે જણાવ્યું. એ વેળા ગાએકુવાડ સરકારની મરજી ઇંગરેજને એ મામલા વચ્ચે નહીં પડવા દેવાની હતી. મારે એ સરકારે વગ ચલાવીઆથી બદનાવરનું પરગણું મીનાબાઈને પાછું મલયું તથા બરસીઆનું પરગણું પાછું લેવાના કામમાં તેને મદદ કરવાને સીંધીઆએ કબુલાત આપી. પણ એ છેલ્લું કહેલું પરગણું, પીનડારાએ સાથે લડાઈ કરી તેઓને તારાજ કરનાર ઇંગરેજોના હાથમાં જલદીથી આવ્યું. તેઓએ તે ધારની સરકારને બખ્શીશ તરીકે આપ્યું તથા ધારનાં રાજને પોતાની બાંએધરીમાં લીધું.

એ પછી સદગુણી મીનાબાઈ ઇંગરેજ સાથે વફાદારી તથા હેતથી ચાલી. એ બાઈ જીવી બાહુર તેવીજ લાએ કીવાળી હોવાથી એણે સચાઈ, સખાવત, નમરતા, તથા પરોપકારીપણાં મારે એવું સાઈ નામ મેલવીઉંછે કે તેની ઇઆદગારી આ દેશનાં લોકમાં થઈ સુધી રેહશે.

કીશન કુંમારી.

રજપુત ટોલામાં શ્રી ઉદેપુરના રાનાનું વહંપ થઈ ઉંચું તથા કીરતીવાન ગણાયુંછે. આગળા વખતમાં એ રા

નાઓ રાજસ્થાનના ઘણાપરા ભાગપર હુકુમત કરતા હતા. એ વહિય વાળાઓ સાથે લગનની રાહ સગાઈ તથા બીજી પરકારની નીસબત રાખવી સંધા રજપુતો ઘણું માન ભરેલું સમજતા આવેલાઓ. એ વંડિયનો માહિરા ના બીમસીંહ ચાલતી સદીની શુરૂઆતમાં રાજ કરતો હતો. તેની કીશન કુમારી નામની એક દીકરી હતી. એ રાજ કનેઆ ઉંચી એલાદની સાથે ઘણી ખુબસુરત તથા રૂડી જુબી વાળી હતી. એ ઘણી નાધલી હતી તેટલાંજ આ દેશની રીત પરમાંણે એને શ્રી જોદપુરના રાજા બીમસીંહ સાથે પરણાવાની વાત થઈ હતી. પણ એઓના લગન થવા આગમ્ય બીમસીંહ મરણ પામેલો. તેને કેકાંણે તેનો સગો માનસીંહ જોદપુરનો રાજા થયો. મરનાર બીમસીંહનો પરધાન સવાઈ સીંહ પોતાના કાંઈ સવારથ સાથે એ રાજાને હરેક રીતે વેદનામાં નાખવાને ઇચ્છતો હતો. તેણે બીજાં કાવતરાં કરવા ઉપરાંત શ્રી જોદપુરના રાજા જગતસીંહને ફરેબથી સમજાવીઓ કે જોદપુરની સુંદર રાજ કનેઆ સાથે લગન કરી તેણે સુખ ભોગવવું. એ કનેઆની બહુ તારીફ થતી એ રાજાએ સાંભળી હતી તેથી એનું દીલ આગળથીજ એ અળલાપર લાગેલું હતું. સવાઈસીંહના ફરેબથી તે વધારે લલચાઓ અને પુરત કીશન કુમારીનું માથું મોકલીડું. એ પરમાંણે તેઓ ના લગનનો ખંદોબસત નકી થવા આવેલો. તારે પેલા મકરબાજ પરધાને પોતાના રાજા માનસીંહને ઉસકેરીઓ કે બીમસીંહના વારસ તરીકે કીશન કુમારીને પરણવાનો તેનોજ હુક હતો, તે જવા દેવો નહીં અને જુધ કરીને બી એ ચંદર રૂપી કનેઆથી પોતાના મંદીરને શીનગારવું.

માનસીહનેબી કીશન કુમારી ઘણી પસંદ હતી. તેણે એ રાજ કનેચ્છા વીશે બલતવારીથી દાવો કીધો. એ પરમાં હો નેપુર તથા જોદપુરના રાજાઓ વચે હરીકાઈ ચાલી. એ હરીકાઈનું શેવટ લડાઈ કીધા વીના આવે નહી એવું દીસ્યું. બંધે તરફ વાળાઓએ લસકર તઈઆર કીધાં એ લડાઈથી રાજસથાનમાં ઘણો બીગાડ થયો. પેહલાં નેપુર વાળાની ફતેહ થઈ. માનસીહને જોદપુરમાંથી નાહસી જવું પડ્યું. સવાઈસીંહે પોતાનો સવારથ સાંધવાને ધોક લસીહ નામના એક બાલકને ગાદીએ બેસાડીઓ. પણ પાછળથી માનસીહના ભાએગે જોર કીધું. તેની ચહુડતી થઈ. સવાઈસીંહ જોર છોડી નાગપોર નાહસી ગયો. તાંહાં માનસીંહે તેને તેનાજ એક આગળા લાલચુ સંગા તી નામે અમીરખાનને હાથે કતલ કરાવયો. અંતે એ લડાઈના ભારી ખરચ તથા નુકસાનથી બંધે તરફવાળા કં ટાળીઓ. સુલેહ કરવાની બલામણુ તેઓએ કબુલ રાખી. એ સુલેહની એક શરત એવી હતી કે જગતસીંહે માનસીંહની દીકરી સાથે તથા માનસીંહે જગતસીંહની બે હન સાથે લગન કરવાં અને એ લડાઈ ઉડવાનું ને સુખી અ દારણુ, કીશન કુમારી, તેની કોઈ રીતે આખરી લાવવી કે કરીને તેને બાહાને ફીતનો ઉઠે નહી.

ઉપર જણાવેલી શરત પરમાંહો કીશન કુમારીને મારી નખાવવાનું કામ કરવાને અમીરખાને માથે લીધું. તેણે બીમસીંહ રાનાને ઘણી રીતે સંમજાવીઓ કે તેણે પોતાની દીકરીને અંત આણુવો. અમીરખાને તેને કહ્યું કે એ દીકરીનાં લગન કોઈ બીજા રજપુત સાથે થાએતો ઉપર જણાવેલા નેપુર તથા જોદપુરના કાબુવાળા રાજાઓ

ને હીનુ લાગે. તેઓ એ કનેઆ પરણનાર તથા પરણા
વનારના શતરૂ થઈ લડાઈ કરે. બીજા હાથપર જો કોઈ
એ કનેઆ પરણે નહીતો રાનાના કબીલામાં કુમારી દીક
રી રહ્યાથી તેને ઘણી નામોશી લાગવાં સરખું થાય. એ
વી ઘણીબી સમજાવત અમીરખાને કીધી. પણ માહુરા
નાએ પોતાની દીકરીનેા પરાણ લેવાને અથવા તે બીઆરીને
આપઘાત કરવા સોરૂ સલાહ આપવાને સોફ ના પાડયું.
એ પરમાંણે એણું પાતકી કામ કરવાને માહુરાનાએ ઈત
કાર કીધો ખરો. પણ તેના અજીતસીંહ નામના સરદારે
અમીરખાનને મદદ આપવાને કળુલ કીધું. એ બંધેની
કુવટ મતલબમાં રાનાની આંદખાઈ નામની બેહન સામે
લ થઈ. એ નીરદખાણુ મદરે ઓરતે પોતાની ભતરીજીને
તહરેવાર રીતે ફોસલાવી. તેણે એ ભતરીજીને કહયું કે
એને લીધે રાજસથાનમાં ઘણી મુદત સુધી માલેલા ફીસાદ
નુ ગેવટ આણવાનુ તથા એના બાપના રાજની સલામતી
અને કુલની હોરમત જાળવવાનું એના હાથમાં હતું તે
એમ કે ઉદારતાની રાહ એ જો પોતાંનેા પરાણ ઘાત કરે
તો એના હીન નસીબથી થતી ખરાબીની બદનામીમાંથી
એના કુટુંબીઓ છુટે. એ ભુંડી કુઈનાં એવાં મદરે પેલી મે
હરખાંન મનવાળી નાજુક કનેઆપર પુરતી અસર કીધી.
પોતાના બાપના લાભ અને હોરમત તથા પોતાના દેશી
એના કલાણુ સોરૂ તે મરવાને તઈઆર થઈ. એક જોર
નાં પેઆલાંએ કરી અસર કીધી નહી તારે બીજું અને
બીજાંથી કસુ વલીડ નહી તારે તીજું પેઆણું તેણે પીધું.
તે પીતાં બોલી કે “મારે સોરૂ નાપપણથી ઠરાવી રાખેલાં
લગનું હુવાં થાયછે ! ”

રોબરી કોઈએ કીધી નથી. મનુષ્ય જાતને અમરતી ઉપ
જાવવા સારૂ માહાણીની વાતોના કોઈ એવી એવી બીના
એ લખાએલી છે કે તેથી સમજાએ જુદાઈ કોઈ વખત
અરદ્ધ તથા ઓરતે પોતાના દેશના હીન કાળે આગ અ
ને પાણીમા પડી પેતાના પરાણના ભોગ આપીઆ દોષ
પણ તેવી માહાણીઓમા કરેલા કન્યાના પરાકરને બી એ ર
જપુત્રાણીએ કરેલા કામ આથે સુકાબનો કરવા લાએક નથી
કેમકે તેવા પરાકરનો કરનારને ઉચ્ચ તથા હીનત આપ
વાને હજારો બલકે લાખો લોકો શાખાગી અને આફરીન
ના અવાજ કરતા હતા, જે તે પરાકરમ કરનારાએને જ
વ કરતા પેઆરા લાગતા હતા. પણ એ રજપુત્રાણીનેતો
એવી શાખાગીનો બદનો વધીક મળીઓતો નહીં એના
અમુલીઅ જીવનો ભોગ આપતા ફુનીઆની આફરીનના
અવાજે એને કમ્સો દેવાઓ આપ્યોનો નહીં. એનાથી
ઉપકારી થતાઓના દયા તરેલા નોહડા એની ઉલલી નજ
રે પડ્યાતા નહીં. પણ વખાણ કરનારી ફુનીઆને ખબ
ર નહીં તેમ એકાત ઓરડાના ગુપ્તપટ્ટામા એની ઠાક
ણના ખરાસની ભુડી ફુડની અકર તરેલી નજર આગળ
એણે પોતાના મીઠા જીવને કરવા જોઈથી બરબાદ કીધો
મોતનું પેઆણુ પીતા એ ઉદાર દીનની અળસ બોલીકે
“મારા બાપ, મારા રાજા, મારા દેગીએને સારૂ આ કામ
કરૂં.” અને પેઆણાએ કસી અમર કીધી નહીં, જાણે
ફુનીઆપર જે નોહડો સરાપ તે વીરો એનવણી આપવા
તુ કામ ઈસવરથી એને મળ્યુ હોએ. એ આપણ દીન
ની અળસ બોલી કે “ઉત્પુની ખાતર. પણ મારે વામ
તે નાધપણથી કરાવે ન લગન આવા થાયકે.” અને એનો

એ પરમાણુ એક કુમલી વયની કનેઆએ પોતાના બાપ તથા રાજા અને દેશીઓની ખાતર બેગરબણે પોતાની પેઆરી છંદગીના અંત આણીઓ. તેના મોત વીશે લોકને ખબર થતાંજ સરવે નાણાં કકલવા લાગ્યાં. તેની ખુબસુરતી, સાલેસાઈ તથા પરોપકારી પણાની તારીફ કરી સંધાં લોક તેના મોતની આગેવાની કરનારાંઓપર લેઆનત વરસાવવા લાગ્યાં.

કીશન કુમારી સરખી વીરલી રજપુતણીની હાલતની ઉપર નાણાવેલી વાત વાંચી કોણ આદમીનું હૃદયું ધરાવનાર ગમ અને આફરીતનો જુસ્સો નાણાવગે નહીં? એના દેવતા રૂપી પરાણનો ધાત એટલા માટે થયો કે તેથી દઈત સરખાં આદમીઓ જીવતાં રહ્યાં, અને એનો ચંદર સરખો મુખરો કરમાઈ એનું સીતારા સરખું બદન એટલાજ માટે ખાખ મલયું કે કાળાં મોહડાંવાળાંઓની કાળાં કરતુકથી ખરડાએલી દેહ કાએમ રેહી, એ વાત સું આદમી જાતને થોડી ગમગીની ઉપજવનારી છે? અને એવું કરતાં એની જાતી ઉદારતા તથા પરોપકારીપણા શીવાએ એને બીજી કોઈજ ઉલટ નહીં એમ જારે આપણ જાણીએ તારે એનું કામ કેટલું વધારે શાખાશી ભરેલું કહ્યે ! ઘણા બાહુર સરદારો પોતાના દેશીઓની વખાણના અવાજ સાંભળતા લડાઈના મેદાનમાં ઝાંકાવી મરણ પાંખીઆછે. ઘણા કામેલ રાજદોઆરી લોકોએ પોતાના દેશી ભાઈઓની નજર આગળ કીરતી સમજી પોતાના લાભ ખોયાછે. ઘણા સાધુએ બીજી દુનીઆમાં સવરગ મલવાની આશાથી પોતાના જાતભાઈઓની હજુરમાં કુફરોના ભોગ થયા છે. પણ જાણુમાએજે આપણ દેશની વીરલી નારીની બ

રોબરી કોઈએ કીધી નથી. મનુષ્ય જાતને અચરતી ઉપ
જાવવા સાડ કાંહાંણીની વાતોમાં કોઈ એવી એવી બીના
એ લખાએલી છે કે તેથી સમજાએ જે કોઈ કોઈ વખત
મરદ તથા ઓરતે પોતાના દેશના હીત કાળે આગ અ
ને પાણીમાં પડી પોતાના પરાણના ભોગ આપીઆ હોય.
પણ તેવી કાંહાંણીઓમાં કહેલાં કલપીત પરાકરમોબી એ ર
જપુતણીએ કરેલાં કામ સાથે મુકાબલો કરવા લાએક નથી.
કેમકે તેવાં પરાકરમો કરનારને ઉલટ તથા હીમત આપ
વાને હજારો બલકે લાખો લોકો શાબાશી અને આફરીન
ના અવાજ કરતા હતા, જે તે પરાકરમ કરનારાઓને જ
વ કરતાં પેઆરા લાગતા હતા. પણ એ રજપુતણીનેતો
એવી શાબાશીના બદલો વટીક મલીઓતો નહી. એના
અમુલીઅ જીવનો ભોગ આપતાં ફતીઆની આફરીનના
અવાજ એને કરસો દેલામો આપયોતો નહી. એનાંથી
ઉપકારી થતાંઓના દયા ભરેલાં મોહુડાં એની ઉલલી નજ
રે પડ્યાંતાં નહી. પણ વખાણ કરનારી ફતીઆને ખબ
ર નહી તેમ એકાંત ઓરડાના ગુપ્તપણામાં એની ઠાક
ણના અવાસની ભુંડી ફુઈની મકર ભરેલી નજર આગળ
એણે પોતાના મીઠા જીવને કડવાં જેહરથી બરબાદ કીધો.
મોતનું પેઆણું પીતાં એ ઉદાર દીલની અબલા બોલીકે
“મારા બાપ, મારા રાજા, મારા દેશીઓને સાડ આ કામ
કરું છું ! ” બંધે પેઆલાંએ કસી અસર કીધી નહી; જાણે
ફતીઆપર જે મોહુડો સરાપ તે વીશે ચેતવણી આપવા
તુ કામ ઈસવરથી એને મલયું હોએ ! એ આઘાહ દીલ
ની અબલા બોલી કે “ ઉદ્દેપુરની ખાતર ! પણ મારે વાસ
તે નાથપણથી ઠરાવેલાં લગત આવાં થાયછે ! ” અને

પરાણુ તે કીરતારને હવાલે થયો. એનું એ કાંમ કેવું કહી
 યે અને એની ઇચ્છાદગારી કાએમ રાખવાને સું કરીએ !
 લડાએક પેહલવાનો, કાબેલ ફીલસુફો, પહરેનગાર સાધુ
 ઓ, દેશ હીતકારી લોકો, કીરતીવાન રાજાઓ, પરોપકારી
 આદર્શો, એ સરવેને વાસતે કીમતી અને ઘણું સુધી ટ
 કે એવી ઇમારતો તથા બીજી ઇચ્છાદગારીની નીશાનો બ
 નાવવામાં આવીછે. પણ એ પરતાપી નારીની કીરતી
 માટે એવી નહીતો એથી વધારે રહીઆમની અને સરવે
 થી વધારે ટકનારી નીશાન બનેલીછે. જે દીને એણે પોતા
 ના પવીતર આતમાને એનાં સુંદર શરીરથી જુદા પાડ્યો
 તે દીનેથી એની ઇચ્છાદગારીના લેખ આદર્શોનાં વક્ષાદાર
 દોલની તખતીપર એવા ઉંડા કોતરાયાછે કે આખરીના વ
 ખત સુધી તે કયુ લુસરાશે નહી.

ઓ ! કીશન કુમારી ! ઓ ! વીરલી હીંદવાણી ! દેશી
 સ્ત્રીઓની હીમાત કરનારાઓને તારાં પણાતાં નામની કે
 ટલી હીમત ! તારાં પરોપકારી કામથી તેઓને કેવી મદ
 ન ! તારાં મીઠાં નામનો અરથ, ખુબસુરત, નીરદોષ અને
 ગરબ અબલા, માહા માયાલુ દીકરી, મેહરબાન બેહન,
 ઇંબ હીતકારી સગી, ઉતમ અને ઉદાર મનવાળી સ્ત્રી ક
 ને થઈ શકેછે. તારાં પરાકરમથી, તેં કરેલા આપધાતથી
 ॥ દેશની નારીઓના ગુણ ગવાએછે, તેઓનો તરીકો
 છે અને તેઓના હીતમાટે મેહનત કરનારાઓને ઉતા
 ને કતેહ મલેછે. એવી જે તું રૂડી રાજ કનેઆ તેનું ના
 તારી દેશી બેહનીઓ સદા ધણુ પેઆર અને મોહટાં
 નથી લેશે. ધનછે ! રે કીશન કુમારી ધનછે તુને તથા
 ॥ જનમ દેનારી માતાને !

અહાલીઆબાઈ.

હોલકર વડંપનુ રાજ સ્થાપનાર મલાવરાવનો દોતરો માલીરાવ આસરે નવ માસ હકુમત કરી ઈ० સ० ૧૭૬૬ માં મરણ પામીઓ. તેની પીડનાં કાંઈ છોકરાં હતાં નહી. તેને ફેદાંણે રાજ કરવાનો હક તેની મા અહાલીઆબાઈ નો થયો. મરનાર માલીરાવનો દત્તપુત્ર ઠરાવવાનો અખતીઆરખી એજ રાણીનો હતો. પણ મલારાવના એક પરધાન ગંગાધર નૃસવંતે પોતાની મતલબ જળવાયે તેવા એક છોકરાને ગાદીએ બેસાડવાને યુક્તિ કીધી. એ પરધાને અહાલીઆબાઈને કહ્યું કે “બાઈ તમે રાજ ચલાવવાને પુરાં બુધ્ધીવાન તથા નેક છેવો, તોપણ તમે શ્રી હોવાથી ગાદી તમારે સવાધીન કરાએ નહી.” એવાં ફેલમાં ફતેહ પામવા સાઝ તેણે પુનાવાળા રાઘોબા દાદાને મોહટી લાંચની આશા આપી પોતાની તરફ કરી લીધો. પછી અહાલીઆબાઈ પાસેથી છેલ્લો જવાબ માંગીઓ. તેણે ઉમેદ રાખી હતી કે એ બાઈની મરજી હશે નહી તો પણ ધાસતીથી સંધું કબુલ કરશે. પણ અહાલીઆબાઈએ તેને સાફ જણાવીડંકે “તમારી સંધો ગોઠવણ હોલકરના વડંધને હીનુ લગાડનારી છે માટે હું તે કબુલ રાખતી નથી. તમેએ રાજોબા દાદાને આપવા ધારેલું નજરાણુંમી મને પસંદ નથી. તે ધણીને મારા સસરાના મુકુટના કા રોબારમાં પડવાને કસી જરૂર નથી. મલારાવના સરવ વારસ મરણ પામીઓ. તેઓમના એકની વીધવા તથા બીજાની મા તરીકે ગાદીનો માલેક ઠરાવવાને મારો એકલીનોજ હક છે. તે વાજખી હક હું હરેક હા”

તમાં જાળવીશ." એ હીમતવાંન બાઈ જેમ બોલી તેમ જ ચાલી. તેને ખબર થઈ કે રાધોબા દાદા લડાઈની ત. ઈચ્છારી કરતો હતો; માટે પોતાના કુટુંબના વીસવાસુ પ રધાનો સાથે મનસુબો કરી તે સરદારને કેહવાડીકે કે "સ્ટ્રી સાથે લડવાથી તમેને કશું કીરતી મલનાર નથી પણ ક દામ નામોશી લાગશે. ને કરતાં તમારો મરજી લડાઈ ક રવાપરજ હોશેતો મારા વફાદાર સરદારે તમારી ખબર સા રી પડે લેશે." એ વેળા હોલકરનું સંધું લસકર એ બાઈ પર ફીદા હતું. તેઓને લડાઈના કામ સાડ ઉસકેરવાને તેઓની મરદારી પોતે કરવાનો એણે ઠરાવ જાણાવીઓ. તે મુજબ એણે પોતાના ખાસ હાથીપર હાઉદો બાંધી લડાઈના હથીઆર મેલવાને હુકુમ કીધો. બીજા હાથ પર રાધોબા દાદાની લડાઈની ધુમધામ બીજા મરાડા સ રદારોને ગમી નહી. ગંગાધર જેસેવંત સરખા બેવફા અ મલદારની તરફેન કરવા સાડ એ રાધોબા સાથે સામેલ થવા ને જોવાલીઅરના રાજા માધજ સીંધીઆ તથા નાગપોરના રાજા જાનોજી ભોંસલાએ સાફ ના પાડ્યું. તે ઉપરાંત રાધો બાના કાકા પુનાવાળા માધુરાવ પેશવાનેબી દુર અંદેશા વાળી અહાલીઆબાઈએ સમલી કેફીઅત લખી વાળી હ તી. તેણે હુકુમ મોકલીઓકે રાધોબાએ હોલકરની લા એકીવાળી રાણીને કસી પરકારે ઈજા પોંદ્યાડવી નહી. એ પરમાણે બતયાથી એ સરદાર અપકીદો બેહો.

અહાલીઆબાઈએ કરેલા ઠરાવ મુજબ છાતીરાખી કામ કીધાથી તેનો વાજબી હક જાળવાયો. તારબાદ એ રાણીએ સંધો રાજ કારોબાર એવી ઉતમ રીતે ચલાવ્યોકે તેથી તેનું નામ આખાં હિંદુસ્થાનમાં વખણાયું. તુકાજ હો

લકર નામના એક પરખીઆત અને સરવને પસંદ પડતા સરદારને પોતાનો સેનાપતી ઠરાવીઓ. સ્ત્રી તરીકે જેને કા મો પોતાથી સારી પેઠે બની શકે નહી તે એ ધણીને સોં પીઓ. બીજેબી કારોબાર ઘટતું લાગુ તેમ વેંહુચી લીધો. કેટલાક લોકે વીચાર્યું કે રાજની સતા એ હાથે વેંહુઆઈ પડયાથી નુકસાન થશે. પણ ત્રીસ વરસના અનુભવથી માલુમ પડીકે કે તુકાજની વફાદારી તથા અહાલીઆબાઈની ખામોશી અને સેઆણુપણથી હોલકર સરકારનો કા રોબાર એ રાણીના વખતમાં જેવો સારો ચાલીઓ તેથી સરસ કોઈ બીજે વખતે ચાલીઓ નોહતો. જારે તુકાજની લાચેકીની પુરી પરીખશા થઈ તારે અહાલીઆબાઈએ તેને પોતાના રાજનો વારસ ઠરાવીઓ. હોલકરનો જે એ દરોડ રૂપેઆનો ખાનગી ખજાનો હતો તે તથા વરસ દા હુડે ચાર લાખ રૂપેઆની ખાસ મીલકત અહાલીઆબાઈએ પોતાના હવાલામાં રાખી. બાકી જે કાંઈ પેદાસ થાએ તે એ રાણી સરકારી ખજાના ખાતે વસુલ કરાવતી. પોતાની સઘલી ખાનગી આવક દાન ધરમના કા મમાં ખરચતી. પોતાને હવાલેના મુલુકનો ગામખાતાં તથા લસકર ખાતાનો ખરચ પુરો થતાં સરકારી આ વક્રમાંથી જે કાંઈ બાકી રેહતું તે અગત પડે તારે પારકાં દેશમાં કાને લાગેલાં હોલકરનાં લસકરને સાડ મોટલતી. એ સઘલી આવક તથા ખરચનો ચોક્કસ હસાળ રખાવવાને ખબરદારી કરતી. શુધ્ધી બયે કરી એ બાઈએ પોતાના મુલુકમાં પોતાનો અમલ અછી તહરે ફેલાવીઓ તથા બીજાં રાજવાળાઓ સાથની નીસબત માન ભરેલી કું છી એના વર્તીયો શી ધના જેવાગાન બીર્ગાપટામ

નાગપોર, લખનો, તથા કલકત્તાની સરકારોને તાંહાં રેહ
તા હતા. એના વખતમાં આ મોહટાં દેશમાં બનેલી સ
ધલી અગતની બીનાઓ સાથે એ બાઈ ઇલાકિ રાખતી
હતી. પારકાં રાજવાળાઓથી માન મેલવી તેણે ઇનદોર
ના રાજને પેહલી પદવીનું કીધું. બનતાંસુધી એ બાઈ સ
દા નરમ દોરી રાખી કામ લેતી. પણ જરે ધમકી દેવા
ની જરૂર પડે તારે તેમ કરવાની હીમત સદા એનામાં ન
જર આવતી. ગરાસીઆ તથા બીલ લોકના સરદારો સાથ
એ રાણીએ એવી હુશીઆરી તથા ઘટતી ખબરદારીથી બં
દોખસત કીધો કે તે બેરડા તથા આડી ચાલવાળા લોકોને
રાજ રાખતાં એણે પોતાની રઈએતનો લાભ સારી પદે
જાળવીઓ. દયાલુ અમલ અને અદલ ઇનસાફી પર
જાને સુખી કરવાની એની નેમ હતી. પરધાનો તથા અ
મલદારો પસંદ કરવામાં સદા તેઓની ઠાબેલીઅત તથા
લાએકીપર ઘેઆન રાખતી. કોઈ કસી આડી ચાલ અ
લાવતો માલુમ પડેતો તેને અપખશપાતપણે ઘટતી સજા
કરાવવાને પછાત રેહતીતી નહી. અહાલીઆબાઈ દરરો
જ ઘણા કલાક સુધી દરબારમાં બેસી રાજનુ કામ કાજ ક
રતી. રાજ દારોબાર ચલાવવા સંબંધી તેનો સુખીઅ કા
નુન એ હતો કે જોમ બને તેમ રઈઅત પાસથી થોડો કર
લેવો. જ જ લોકો હોલકરની સરકારને ખંણી આપતા
હતા તેઓપરબી એટલી રેહમ નજર રાખતી કે તેઓ ખંણી
ભરતાં સદા ઘણી ટીલ કરતા હતા. એ રાણી ગામડાંના અ
ધીકારીઓ તથા વતનદારોના હકને નીલાવતી. અગત પ
ડેતો દરએક આદમીની ફરીઆદ પોતે સાંભળતી. ઘણા
અરજદારોના મુકદ્દમાં ખંચ તથા અદાલતોપર સોંપતી. ૫

છુ કોઈનીબી અરજ સાંભળવાને ના પાડતીતી નહી. ૨
 ઈચ્છતને અદલ ઈનસાફ અપાવવાને એટલીતો આરજી
 રાખતી કે તેણે ઠરાવેલા અમલદારોએ કીધેલા સુકાદાની
 વીરુધ તેની જનાબમાં અરજ થતીતો તેપર ધેઆન આપી
 ધીરજ તથા ખામોશીથી હરેક નાધલી બાબદ વટીકની ત
 પાસ કરતી. ઈસવર તથા આદમીજત તરફ પોતાની ફ
 રજ અદા કરવામાં પછાત રેહતીતી નહી. ઈસવરની કુરૂ
 પા તથા સાહેતા વીના પોતાના નેક ઈરાદા સુજબના કા
 મ સારી પઢે પાર ઉતરે નહી તથા અંતકાલે પોતાનુ રખ
 શણુ થાય નહી; માટે કુનીઆનાં કામથી પરવારી એ રાણી
 દેવ ધરમના કામે તથા નીતીની વાતોપર લખ્યશ આપ
 તી. એ પરોટીઉં પડતાં ઉકતી અને બાપીકા ધરમના
 બતાવીઆ સુજબ ઈસવરની ભકતી તથા દાન પુન કરતી.
 તારબાદ ખાનુ ખાઈ પાછી ભકતી કરવામાં મસગુલ થતી
 અથવા નીતીની વાતો કરતી અને સાંભળતી. તે પછી
 થોડોવાર આરામ કરતી. આસરે બે કલાકને અમલે કપ
 હાં પેહરી દરબારમાં જતી. તાંહાં સાંહાંજના છ કલાક સુધી
 સરકારી કામ કાજ કરતી. પછી નવ વાગા સુધીના વખત
 જમવા તથા ધરમ ધેઆંનના કામમાં ગુજરી પાછી દરબા
 ર ભરતી. તાંહાં અગીઆર વાગા સુધી કામ કાજ કરીને
 ઉંઘવાને જતી. તે સદા કેહતીકે “ પોતાનો અખતીઆ
 ૨ હું કેવી રીતે ચલાઉંછું તેનો હસાબ મારે ઈસવરને આ
 પવો પડશે. ”

અહાલીઆખાઈએ પોતાના દેશનો મારુલો કારોબાર
 એવી અછી રીતે ચલાવીઆ કે સંધી પરજત તેનીપર ફીદા
 રહી તેને માતા સરખી ગણનાં હતાં. પરજતની આબાદી

જેમ જેમ વધે તેમ તેમ તે ખુશી થતી. સરાફે, વેપારી
ઓ, જમીનદારો તથા ખેડૂતોની દોલતનો વધારો થયો
સાંભળી તે મધન થતી. કોઈની માલ મીલકતપર પોતે
કસી લાલચ રાખતીતી નહીં અથવા પોતાના સેવકોને રા
ખવા દેતીતી નહીં. પરજનો લાભ જાળવવા તથા તેઓ
ને આશરો આપવાને એ રાણી કેટલી આરજીમંદ હતી
તે વીશેના ઘણાક જાણવા જોગ દાખલા છે તેઓમાંથી એ
કે જે અતરે ટાંકીઆછે.

તુકાજી હોલકર એક વેળા ઇનદોરની નજીક ઊંઘણી
કરી પડેલો હતો. તે સમે દેવીચંદ નામનો એક માતખર શા
હુકાર છોકરાં વગરનો મરણ પાંખીઓ. અતલબીઆ લો
કની ઉસકેરણીથી તુકાજીએ કેટલાક દેશી રાજાઓની રી
ત સુજળ મરનારની દોલતનો કેટલોએક હીસો સરકારના
ખરચ સાડા માંગીઓ. એ વેળા મરનારની વીધવા બીજા
સંધા ઉપાએ પડતા મેલી માહીસીર ગઈ. તાંહાં તેણે અ
હાલીઆબાઈનો આશરો માંગીઓ. એ રાણીએ તે બાઈ
નો સંધો હેવાલ સાંભળી લીધો. રાણીએ તેને તુરત તેના
જરથારની વારસ ઠરાવી અને સંધી ફીકર દુર કરવાને ક
હ્યું. એક પોશાક આપી ફરમાવી કે તેણે નર્મીત થઈ
પોતાને મકાને જવું. પછી તુકાજીપર હુકુમ મોકલીઓ કે
તેણે ઊઘણી ઉંચકી શેહરથી દુર જવું અને અનઘટતા છા
પાથી રઈઅતને હલાક કરવી નહીં. એ પરખાંણે તે વી
ધવા સુખી થઈ તથા અહાલીઆબાઈની વખાણમાં વધારો
થયો.

એક તવંગર સરાફ નામે શુભ ખેમદાસ સીરોંજમાં મરણ
પાંખીઓ. તાંહાંના સરકારી કારોબારીએ મરનારની વીધવા

પાસથી તરણુ લાખ રૂપીઆ માંગીઆ. તે સાથે એવી ધાસ
તી આપી કે એ રકમ જે ઉતાવળે આપવામાં આવે નહી
તો મરનારની સંધી દોલત સરકાર ખાતે જપત થવાની.
તે બાઈ દત્તપુત્ર લેવા માંગતી હતી. તે વીશે પણ એ અ
મલદારે ઉપલી રકમ મલે તાંહાંસુધી અટકાવ કીધો. એ
ઉપરથી, તે બાઈ પોતે લેવા ધારેલા દત્તપુત્ર તથા બીજાં સ
ગાંએ સાથે શ્રી માહીસીર ગઈ. તેણે અહાલીઆબાઈ
આગળ ફરીઆદ કરી દાદ માહી. રાણીએ તેઓને એ
ક દીવસખી કસા અંદેશામા રાખીઆં નહી. પેલા જુલુ
મગાર કારભારીને તુરત ચોકરીથી બરતરફ કીધો. પેલી
બાઈના દત્તપુત્રને કાએમ કીધો. એ અરજદાર એરતે
આપવા માંગેલું નજરાનુંખી લેવાને રાણીએ ના પાડીઉં.
પેલા દત્તપુત્રને પોતાના ખોલામાં બેસાડી કપડાં તથા જ
નસ પેહરાવી. તેને પાલખી નશીન કરી તેના બેશો સા
થે તેને મકાને રવાને કીધો. એ હેવાલ સાંભળી વાટે જ
તાં રાહદારીઓ તથા સીરોંજનાં સંધાં રેહવાસીએ રાણી
પર દુવા કરવા લાગ્યાં.

શ્રી કેરગોંગમાં તાપીદાસ તથા કાસીદાસ નામના બે
નાણાવટીઓ આસરે એકજ વખતે મરણ પામીઆ. તે
ઓની સુમારે ચાર લાખ રૂપૈઆ જેટલી મીરાસ હતી.
તેઓનાં કાંઈ બચાં હતાં નહી. તાપીદાસની વીધવા અ
હાલીઆબાઈ પાસે આવી કેહવા લાગી જે “તમારા રાજ
ના આશરા હેઠલ મારા ભાઈ તથા ભરથારે મેલવેલી દો
લત ખાનાર કોઈ રહ્યું નથી. માટે તે સરવે હું તમોને
નજર કરવા માગુંછું.” પણ એ દોલત લેવાને અહાલીઆ
બાઈએ સાફ ના પાડીઉં. એ પરજા હીતકારી રાણીએ

પેલી બાઈને જણાવીડંકે તેને જો દોલતનો બીજો કસો ખૂપ હોય નહીં તો તે દાન ધરમ કરવામાં વાપરવી. તે મુજબ તે બાઈએ કીધું. તેણે કોરગંગા નદીપર ઘાટ ચાલ્યો ત્યાં કતારની સીરી બનાવી તથા એક દેહડું બંધાવીડંકે ત્યાંથી તેની ઇચ્છાદગારી રહી ગઈ છે.

અહાલીઆબાઈ પરાણી માતરને સુખ આપવા તથા ખુશી કરવામાં મોહનું પુનર્નુ કામ સમજતી. એ રૂંડી સમજ મુજબના કામો કરવામાં એ પરતાપી રાણી પોતાના વડીલોથી મલેલો ખજનો વાપરતી હતી. તે દોલતમાંથી તેણે દેહડું બંધાવીઆં તથા બરામણોને દાન આપીડંકે એટલુંજ નહીં, પણ રસતા બંધાવીઆં, ધરમશાલાઓ રચી, કુવા તલાવો બનાવીઆં તથા ટાંકીઓ અને કુંડીઓ બંધાવી. એવાં ઉપીઓગી કામો પોતાના મુલુકમાંજ નહીં પણ ઉગમન તરફ શ્રી જગન્નાથ થીતે પસંદગીમાં શ્રી કુવારકા અને એતર તરફ શ્રી કેદરનાથથી તે દખણ તરફ શ્રી રામેશ્વર સુધી તેના ધરમાત્રુપણાંની નીશાનો છે. તે સદા ગરીબ લોકોને જમાડતી. કેટલાક તે હવારોને દીવસે સઉથી હલકી વરણના લોકોની ઉજાણી કરાવી ખુશી કરતી. થંડીની રૂતમાં પોતાના સેવકો તથા બીજાં ગરીબ લોકોને એ રાણી કપડાં આપતી હતી. ગરમીની મોસમમાં તેનાં આદમીઓ પાંણી લઈ દેકાણે દેકાંણે ઉભા રેહતાં કે તરસેઆં રાહદારીઓ તથા જાનવરો તાજાં થાય. ઘણી વેળા એકુતો જોઈને ધભરાઈ જતા કે અહાલીઆબાઈનાં માણસો એકાએક આવી તેઓના બલદોની જુસડીઓ છોડી પાણી પાવા મંડી જતા. હવાના પરંદાંથી એ રાણીની સખાવતથી વેગળાં નોહતાં.

એવાં સંધી પરકારનાં પુત્રેનો કોમં દુનીઆમાં પોતાની વ
ડાઈ જણાવવાને નહીં પણ ખાસ ફરજ સમજીનેજ તે ક
રતી હતી. દાન ધરમ અને નેદી કરવી, તે પોતાના કીર
તાર તરફ ફરજ સમજીનેજ કરવી અને તે માટે કસી વ
ખાણ કરાવવાની આશા રાખવી નહીં, એવો એ બાઈ
નો કાનુન હતો. એ રાણીના સદગુણોની કોઈ વખા
ણ કરતું તો તે વીશે તે તુરત અટકાવ કરતી. એક સ
મ્રે એક બહુરામણે એ બાઈના બલાં કામોના હેવાલનુ
એક પુસતક બનાવીડું. તેમાં એની ઘણી તારીફ કીધી
હતી. તેમાંની સંધી બીનાં એ બાઈએ સાંભળી લીધી.
પછી તે બોલીકે “હું એક પાપી સ્ત્રી છું અને એટલી બધી
તારીફને લાએક નથી.” એટલું કહી પેલું પુસતક નરબ
દા નદીમાં નખાવી દીધું, અને પેલા બરામણની કસી
ખબર લીધી નહીં. એ પરમાંણે બેગરબણે બલાઈ કર
નારી માહાપરતાથી રાણી લાંબી મુદત મુધી રાજ કીધા પ
છી ઈં ૦ સં ૧૭૬૫ માં જરણ પાંખી. એ રાણી ઘણું
થયું આ દુનીઆંથી શુજરી ગઈછે. પણ તેનું નામ હજુર
જીવતુંછે અને તે ઘણું સુધી લીસરાએ એવું લાગતું નથી.
અહાલીઆખાઈ ને સરવે કોઈ પેઆરથી ઈઆદ કરેછે.
તેની કાબેલીઅત, હીમત, અદલ ઈનસાફ, સખાવત, ઈ
તીઆદીની તારીફ સરવે ઠેકાણે થાયછે.

પાનથીઆ.

પાદશાહુઓના પાદશાહ કેપ્રુશરોએ જારે"શ્રી આ સીરીઆ મુલુકપર ચટાઈ કીધી તારે દુશમનોની સામને લડતાં એક વખત તેના લસકરને હાથ કેટલાક ખજાના તથા બીજા સામન સાથે કેટલીક ઓરતો આવી ગઈ. તે જમાનાની રીત મુજબ તે લસકરે બીજા માલ સાથે એ સ્ત્રીઓને લુટ તરીકે વેંદુચી લીધી. તેઓમાં એક ઓરત જે ઘણું ઉંચે દરજ્જાની તથા ખુબસુરત હતી તે પાદશાહુને વાસતે રાખવામાં આવી. એ ઓરતનું નામ પાંનથી આ હતું. તે સુસીઆન લોકના હાકમ આખરાદેસની બાએડી થતી હતી. જે લડાઈમાં તે કેદ પકડાઈ તે થયા ની આગમન તેના ભરથાર પોતાના વડા બાબીલોનીઆ ના પાદશાહુનાં કાંઈ કામ સાડ બાકટરીઆના પાદશાહુની દરબાર ખાતે ગયો હતો.

સાંહાંજને વખત પાદશાહ કેપ્રુશરોને બીજી સઘલી હકીગત સાથે પાનથીઆ વીશેની ખબર કરવામાં આવી. તે ખબર કરનાર અમલદાર બોલીઓ કે "એ બાનુ ઉંચી યુનીઆદની, શોબીતાં કદની, જોરાવર બાંધાની, ખુબસુરત એહરેની એવી નખસં ભરેલી નાબની છે કે તેના જેવી કોઈ બીજી હોય નહીં." પણ આદમી જાતના હક તથા લા એકીના કાનુન વીશે દાનાવ કેપ્રુશરો પાદશાહ પોતાની આસપાસનાં આદમીઓ કરતાં વધારે સમજ ધરાવતો હતો. તેણે દુર અંદેશો કરી એ ઓરતને પોતાની બાંદી કરવાને નાપસંદ કીધું. તેણે પેલા અમલદારને હુકમ કીધો કે એ બાનુની ખુબ તહરે જાળવણી કરવી. પાંનથીઆ

ના એ રખેવાલ પોતાની નીતી વીગે પાદશાહની આગ
 ખતો ઘણું ડમર કરતો હતો. પણ તેણે પાંનથીઆપર જુરી
 નજર દોડાવી. એ સમજી બાનુએ પેહલાંતો આદમી
 જાતની ખાતી તરફ નેધા કરી વીચારીકે એકાએક ફરી
 આદ કરવી દરશત નહી. મારે એ ગુમરાહ મરદને અછી
 તહરે એટલુંજ જણાવયું કે તે કેવી પતીવરતા હતી. તેની
 જલાઈથી પેત્રો મરદ મન સાથે લજવાપાને બદલે સામી
 ધાસતી આપવા લાગો. જો એ બાઈ રાજી થઈને તેની મ
 રજી રાખે નહી તો બરજેરીથી એને ઢેકાંણે લાવવાની
 વાત તેણે કહી. તે સાંભળી વધારે વખત ખામોશ રે
 હવાને પાંનથીઆને દરશત લાગું નહી. તેણે એક ખીદમત
 ગારની મારફતે સધલો હેવાલ પાદશાહને જાહેર કરાવી
 એ. કેખુશરોએ તુરત તે વીશે ઘટતી ચોકસાઈ કીધી. તે
 નાલાએક અમલદારને દુર કરી તે બાઈને નર્મીત રેહવા
 ને કેહવાડીકે. એ પાદશાહની એવી લાએકી જોઈ પાન
 થીઆ આફરીન કરવા લાગી. તેણે મન સાથે વીચારયું
 કે “એવાજ પાદશાહની સેવા કરવી મારા જરથારને સજ્જ
 વાર છે.” પછી તેણે એ નામદાર પાદશાહને જણાવીકે કે
 “જો તમે મારા જરથારને તેડાવવાને મને રજા આપશોતો
 હું હીમતથી કહુંકું કે તે તમારો વીસવાસુ સેવક થઈ રેહ
 શો. એ મારો જરથાર પોતાના આગળ પાદશાહનો ખે
 રખા હતો. પણ હાલ જો ધણી પાદશાહી કરેછે તે એ
 વો નાલાએક છે કે મારા જરથારથી મને છુટી પાડવાને
 તેણે એક વેળા વેતરણ કીધી હતી. વાસતે એવા નાલા
 એક આદમીને મેલી એ મારો જરથાર મોહટી ખુશીથી
 તમારી ફરમાબરદારી અખતીઆર કરશે.” એ વાત ન

ભળી પાદશાહે તેને પોતાના ભરથારને તેણવવાને રજા આપી. લાએકીવાળી પાંથીઆએ ઠરાવી રાખેલી નીશાન કરી આબરાહેટસને બોલાવીઓ. તે નીશાન જોઈ આબરાહેટસ બે હજાર સવારો સાથે કેબુશરોની છાવણીમાં આવીઓ.

આબરાહેટસ તથા પાંથીઆએ એક બીજાં સાથે હેતના આલીગન કીધાં. તે બાનુએ પોતાનો સઘલો હેવાલ કહી કેબુશરોની દાદ ઈનસાફ તથા સલુકની ઘટલી તારીફ કીધી. તે સાંભળી આબરાહેટસનું દીલ આકરીનના જોડેસાથી ભરાઈ આવીઈ. તે આતુરતાથી બાએડીને પુછવા લાગો કે એવા આભારનો બદલો કેમ આપવો. પાંથીઆએ જવાબ દીધો કે એ પાદશાહની ફરમાબરદારી કબુલ કરી તેની એવી રીતે સેવા બજાવવી કે જેથી તે ખુશ થાય. પાંથીઆની બલામણુપર તેણે અમલ કીધો. પાદશાહની હજુરમાં જઈ કુરનશ બજાવી તેની સેવા કરવાની રજા માંગી. પાદશાહે તેની વાત કબુલ રાખી અને આશીસ દઈ કહ્યું કે આજ “ રાતે જઈ તમે પોતાની બાનુ સાથે બાનુ આવો. કોઈ બીજે દીને આપણુ પોતાના મીતરો સાથે આપણી દોસતી થવા વીશે મેનબાની ફરશું.”

એ પરમાણુ પાંથીઆએ કુશમનોની વચેબી હીમત તથા દાનાઈથી પોતાની ઈજતનો બંચાવ કીધો. એ બાબદમાં પોતાપર થયેલો ઉપકાર વાળવાને એ રૂડી સ્ત્રીએ ઠરાવ કીધો. એની ઉસકેરણીથી આબરાહેટસે કેબુશરોની આકરી પુરતાં જીગરથી કરવા માંડી. એકવાર શતરૂની સામને લડવાને મોકલેલ લસકર એ પાદશાહે તઈઆર કીધું.

આપણુપર કેટલો ઉપકાર કીધેલોછે તે તમે ઇચ્છાદ રાખજો. જારે તેના આદમીઓએ તેને વાસતે મને ચુંટી કાહડી, તારે મને બાંદી અથવા બાએડી તરીકે રાખવાને તેણે સાફ ના પાડ્યું. પોતાની ભોજનધના સરખા દરજ્જાથી તેણે મને રાખી અને તમારે હુવાલે કીધી. જે સરદાર મારો ચોકી દાર હતો અને જેણે મારીપર બદ નજર કીધી હતી, તે પાદશાહની તરફથી બીડું ઝડકી આ લડાઈ સંબંધી મોહું કામ કરવાને ગયોછે. પણ મેં પાદશાહને કહેલુંછે કે ‘એ સરદાર કરતાં મારો ભરથાર વધારે વફાદાર સેવક તથા મીતર થઈ શકશે.’ વાસતે મારું તેણે બોલેલું વેરથ જ એ નહીં એણે તમે કરજો.” એવા ઉત્તમ સંખુનો બાએડીને મોહુરથી નીકળતા સાંભળી આબરાહેટસ ધણો મધન થયો. તે તે બાએડીના સરપર હાથ મેલી આસમાન તરફ નજર કરી પરારથના કરવા લાગો કે “ઓ ! ઇસવર તું એવી બખ્શીશ કરજે કે હું પાનથીઆને લાએકનો ભરથાર તથા કેખુશરોને લાએકનો મીતર કેહવાઉં.” એટલું બોલી તે પોતાની લડાઈની રથમાં સવાર થયો. પાનથીઆની રજા લઈ રવાને થયો. પાનથીઆ તેની પછ વાડે જવા લાગી. પણ આબરાહેટસે પાછુ ફરી તેને જોઈ તારે મીનત કીધી કે તેણે પોતાને મકાને જવું. તેણી ખીદમતગારો તુરત તેણે ગાડીમાં બેસાડી તેને ઠેકાંણે લઈ ગઈ. એ વખતે એ ધણી ધણી ‘પેઆરનો દે

નોની સાથે ખુબ લડાઈ કરવા લાગો. કેપુશરોએબી જો
 યું કે તે ઘણી ખબરદારી તથા મરદાનગીથી કામ બજાવ
 તો હતો. લડાઈ ખલાસ થઈ તારે આખરાડેટસ પાદશા
 હની નજરે પડીઓ નહી. પુછપરછ કરતાં માલુમ પડી
 ઉં કે કુશમનોની ઉપર હુમલો કરતાં તે બાહુકુર સરદાર
 કપાઈ ગયો હતો અને તેની પતીવરતા બાએડી તેની લા
 સને લાવી માહેતમ કરતી બેડી હતી. એ બીના સાંભ
 બી કેપુશરો અતીસે દીલગીર થયો. તે કેટલોક જરૂરી
 આત સામન લઈ બે સરદારો સાથે તુરત પાંનથીઆની ન
 છક ગીઓ. એ બાઈ વાહાલા ભરધારનુ માયું મોહબત
 થી પોતાના ખેલાપર લઈ વીલાપ કરતી બેડી હતી. તે
 દેખાવ જોઈ પાદશાહની આંખોમાં પાંખી આવીઈ.
 તે બોલીઓ કે “અરે ! નેક મરદ તારો અંત આવીઓ
 સું ? ” એવું બોલી તે મરનારનો હાથ પકડવા ગીઓ. તે
 હાથ ધાંકેલાં કપડાંમાંથી બાહર ખેંચાઈ આવીઓ. પાન
 થીઆએ કુખની ચીચારી મારી. તે હાથ પાછો મોડવી
 બોલી કે “ઓ પાદશાહ સંધા ભાગ એવીજ અવસથામાં
 છે વાસતે જોડને સું કરશે ? ” પાદશાહએ એ ઓરતને ધ
 ળો દેલાસો દીધો. પોતાની સાથે લાવેલો સામન હાનર
 દીધો. પાનથીઆને ગમે એવી રીતે તે લાસને અવલ
 મંજલ મોહ્યાડવાને બીજું ને કાંઈ જોઈએ તે તુરત હા
 નર કરવાને માણુશેને હુકુંમ દીધો. પાનથીઆને પોતા
 ને ગમે તાંહાં રેહવા તથા જવાને સંધી મદદ કરવાની ત
 થા તેને કોઈબી પરકારે મોહતાજદાર નહી રાખવાની પા
 દશાહે ખાતરી આપી. પાનથીઆએ કહ્યું કે “પાદશાહ
 કેપુશરો તમે ખાતર જમા રાખો કે હું કાંહાં અને કોણ

ત્રી પાસે જવા માંડુંડું તે વીશે તમે અનગણા રેહશે નહીં.”

એ પછી પાદશાહ દીલગીર થતા પોતાને મકાને ગી
ઓ. તે મન સાથે ઘણો અફસોસ કરવા લાગો કે આ
વાં સપવાળાં ઘણી ઘણીઆંણી આવી દુખ ઉપજવા ભેગ
રીતે એક બીજાંથી જીદાં થયાં. તે પાછો ફર્યા પછી પા
નથીઆએ પોતાની એક ખાસ દાઈ શીવાએ સરવ કોઈ
ને દુર જવાને હુકમ કીધો. તે દાઈને ફરમાવીઉં કે “હું
જેવી મરણ પામું તેવી મને મારા ભરથાર સાથે એકજ
કફનમાં લપેટી અવલ મંજલ પોંદ્યાડવાની ગોઠવણ કર
જ.” તે દાઈએ તેને ઘણીબી સમજાવી કે પોતાનો કીમ
તી જાન ભરખાદ કરવો નહીં. પણ એ પતીવરતા બાતુ
ની સમજમાં એવુંજ ઉતરીઉં કે આ દુનીઆમાં જે ભ
રથારની સાથે એકસંપથી સુખમાં જીંદગી ગુજરી હતી તે
ની સાથેજ આ દુનીઆથી ગુજરી જવું બેહતર હતું. મા
ટે એક તલવારથી પોતાને મરતતોલ જખમ કીધો. પોતા
નું સર પેઆરથી ભરથારની છાતીપર મેલી પરાણુ સુકી
ઓ. કેખુસરો પાદશાહને એ વીશે ખબર થઈ તારે તે
નામદાર વધારે ગમગીન થયો. એવાં રૂડાં જોડાં ઉપર તે
આફરીન કરવા લાગો. તેની ઉમેદ એટલીજ રહી ગઈ
કે તે તેઓને લાએકને લતીજ પોંદ્યાડી શકે એટલોવા
ર તેઓ જીવીઆં નહીં. પાંથીઆની મરણ મુજબ તેને
ના ભરથાર સાથે અવલ મંજલ પોંદ્યાડાવી. તેઓની
સ મેલવાની જગાએ એક કી ૦ મ જનાવી ૫
ઓની લખાઈગીરી માટેના ૧ ૭ કોતરા

મેનીઆ.

ઈરાણુ દેશના પાદશાહ અરદેશરના વખતમાં એ રા
જને તાબેના ઇઝોલીઆ પરાંતનો હાકમ ઝેનીસ મરણ
પાંખીઓ. તેની કાબેલ તથા શુરી વીધવાએ તેની હુકુમત
ચલાવવાનો વીચાર રાખીઓ. તે તરફનો પાદશાહનો સુ
ખો જોને યુનાની લોકો કરનાએજસ કરી કેહતા હતા તે
જે ઝેનીસની જગ્યાએ કોઈ બીજા મરદને હાકમ કરાવવા
ની મરજી કીધી. તે જાણી ઝેનીસની વીધવા પોતાની
સાથે કેટલોક હુદીઓ લઈ પોતાની વીસવાસુ દાઈઓ સા
થે તે સુખાની હજુરમાં ગઈ. ઘટતો તાજમ તવાજો કરી
પેસો હુદીઓ નજર કરી એ બાઈએ પોતાના મરનાર ભ
રથારનુ કામ ચલાવવાને પરવાનગી આહી. પોતાની એ
લતેમાસને ટેકો આપવાને તેણે કરનાએજસને કહ્યું કે
“મારો ભરથાર તમારો જાની દોસત હતો. મેહસુલ ભ
રવામાં તે સદા વખતસર તઈઆર રેહતો. એટલા માટે
તમે તેની તારીફ કરી માન આપતા હતા. હવે હુંબી તે
ની માફકજ તમારી સેવા કરી શકું તો ઇઝોલીઆની હ
કુમત ચલાવવાને તમે બીજો આદમી સા આટે કરાવો ?
તમે વધી રાખવા પરમાંજે આગળ ચાલતાં હું સરવ કા
મ કરી શકું નહી તો હરેક વખતે મને બરતરફ કરી બી
જાં આદમીને તે કામ સારૂ કરાવવાને તમે મુખતીઆર
છેવો. ”

મેનીઆનુ ઉપર જણાવવા મુજબનું અસર કરવા જો
ગ બાપણ સાંભળી કરનાએજસે તેને હુકુમત સોંપવાને મ
રજી કીધી. આગળ ઇરાણી લોકો આરતોની કમાલીઆ

ની પાસે જવા માંગું છું તે વીશે તમે અનગ્રાણુ રહેશે નહીં.”

એ પછી પાદશાહ દીલગીર થતા પોતાને મકાને ગી ઓ. તે મન સાથે ઘણો અફસોસ કરવા લાગો કે આ વાં સપવાળાં ઘણી ઘણીઆંણી આવી કુખ ઉપજવા ભોગ રીતે એક બીજાંથી જુદાં થયાં. તે પાછો ફર્યા પછી પા નથીઆએ પોતાની એક ખાસ દાદ શીવાએ સરવ કોઈ ને દુર જવાને હુકમ કીધો. તે દાદને ફરમાવીઉં કે “હું જીવી મરણ પામું તેવી મને મારા ભરથાર સાથે એકજ કક્તમાં લપેટી અવલ મંજલ પોંહ્યાડવાની ગોડવણ કર જ.” તે દાદએ તેને ઘણીબી સમજાવી કે પોતાનો કીમ તી જાન ખરબાદ કરવો નહીં. પણ એ પતીવરતા બાનુ ની સમજમાં એવુંજ ઉતરીઉં કે આ દુનીઆમાં જે ભ રથારની સાથે એકસંપથી સુખમાં જીંદગી ગુજરી હતી તે તી સાથેજ આ દુનીઆંથી ગુજરી જવું બેહતર હતું. મા ટે એક તલવારથી પોતાને મરતતોલ જખમ કીધો. પોતા નુ સર પેઆરથી ભરથારની છાતીપર મેલી પરાણુ મુકી ઓ. કેખુશરો ‘પાદશાહને એ વીશે ખબર થઈ તારે તે નામદાર વધારે ગમગીન થયો. એવાં રૂડાં ભોડાં ઉપર તે આફરીન કરવા લાગો. તેની ઉમેદ એટલીજ રહી ગઈ કે તે તેઓને લાએકને લતીજ પોંહ્યાડી શકે એટલોવા ર તેઓ જીવીઆં નહીં. પાંથીઆની મરજી મુજબ તેને તે ના ભરથાર સાથે અવલ મંજલ પોંહ્યાડાવી. તેઓની લા સ મેલવાની જગોએ એક કીમતી રથંબ બનાવી તેપર તે ઓની ઈઆદગીરી માટેના લેખ પાદશાહે કોતરાવીઆ.

મેનીઆ.

ઈરાણુ દેશના પાદશાહુ અરદેશરના વખતમાં એ રા
જને તામેના ઇઓલીઆ પરાંતનો હાકમ ઝેનીસ મરણુ
પાંખીઓ. તેની કાબેલ તથા શુરી વીધવાએ તેની હકુમત
ચલાવવાનો વીચાર રાખીઓ. તે તરફનો પાદશાહનો સુ
ખો જને યુનાની લોકો કરનાબેજસ કરી કેહતા હતા તે
જો ઝેનીસની જગોએ કોઈ બીજા મરદને હાકમ ઠરાવવા
ની મરજી કીધી. તે જાણી ઝેનીસની વીધવા પોતાની
સાથે કેટલોક હદીઓ લઈ પોતાની વીસવાસુ દાઈઓ સા
થે તે સુખાની હજુરમાં ગઈ. ઘટતો તાજીમ તવાજો કરી
પેત્રો હદીઓ નજર કરી એ બાઈએ પોતાના મરનાર ભ
રથારનુ કામ ચલાવવાને પરવાનગી ચાહી. પોતાની એ
લતેમાસને ટેકો આપવાને તેજો કરનાબેજસને કહ્યું કે
“મારો ભરથાર તમારો જાની દોસત હતો. મેહસુલ ભ
રવામાં તે સદા વખતસર તઈઆર રેહતો. એટલા માટે
તમે તેની તારીફ કરી માન આપતા હતા. હવે હુંબી તે
ની માફકજ તમારી સેવા કરી શકું તો ઇઓલીઆની હ
કુમત ચલાવવાને તમે બીજો આદમી સા માટે ઠરાવો ?
તમે વધી રાખવા પરમાંજો આગળ ચાલતાં હું સરવ કા
મ કરી શકું નહી તો હરેક વખતે મને બરતરફ કરી બી
જાં આદમીને તે કામ સાફ ઠરાવવાને તમે સુખતીઆર
છેવો.”

મેનીઆનુ ઉપર જણાવવા મુજબનું અસર કરવા જો
ગ ભાગણુ સાંભળી કરનાબેજસે તેને હકુમત સોંપવાને મ
રજી કીધી. આગળા ઇરાણી લોકો ઓરતોની કમાલીઅ

ત તથા દરજ્જા વીશે ઘણું સાડું મત ધરાવતા હતા માટે એ મરજી મુજબ અમલ કરવાને એ સુખાએ કસી અડચણ જોઈ નહી. હકુમત પોતાને હાથ આવ્યા પછી મુખ્યાને મેહુસુલ ભરવાની બાબદમાં મેનીઆ પોતાના ભરથારની માફકજ વખતસર તઈઆર રેહતી. તે ઉપરાંત ફરનાબેજસને રાજી રાખવાને હુરેક મુલાકાતને વખત તે બાઈ તેને ઇંઈ નજરાણું આપતી હતી. એ ઓહદદાર જતરે તેના ગામમાં આવતો તારે હુરેક બીજા તેના હાથ તલેના હાકમ કરતાં મેનીઆ તેની વધારે સારી બરદાશત કરતી હતી. તેણે પોતાના ભરથારને તાબેના આગળો મુલુક સધલો ઓસતવારીથી જાળવી રાખીઓ. શ્રી લા રીસા, હેમાકટીસસ તથા કલોના વીગરેનાં બંદરો ઝીતી લઈ તે મુલુકમાં વધારો કીધો. એ શેહરોપર હુમલા કરનાર લસકરની સરદારી મેનીઆએ પોતે કીધી હતી. જુધને વખત કોણ કોણ દીલભરીથી કામ કરતા હતા તે વીશે પોતાની લડાઈ કરવાની ગાડીમાંથી એ નજર રાખતી હતી. જ્યો સારી ચાકરી બજાવે તેઓને ઘટતી શાબાશી તથા બખશીશ આપવાથી પછાત રેહતી નોહતી. એ પરમાંણે તે કાબુવાળી રાણી તથા લસકરની માનીતી સરદાર થઈ.

ઈરાણને તાબેના મુલુકપર છાપો મારનાર ખીસીઆ ન તથા ખીસીડીઆન લોકોને સજા કરવાને ફરનાબેજસે જતરે જતરે અટાઈ કીધી તારે તારે મેનીઆ પોતાની કેટલી કે ફોજ સાથે તેને મદદ કરવાને જતી હતી. એ બાઈની લડાઈમાં મરદાનગી તથા રાજ કારોબાર ચલાવવામાં સારી સમજ જોઈને ફરનાબેજસ તેનો મરતબો વધારતો.

રહ્યો તથા ફેટલીક વખત અગતના કામ વીશે મસલત કરવાને બરેલી કચેરીમાં બા આખરૂથી તેને બોલાવી હતી. એ પરમાંણે એ બાનુએ ચાલીસ વરસની ઉંમર થતાં સુધી ઈબત, હુશીઆરી અને બાહુકુરીથી સંધા કામો બજાવીઆં. પણ એની મોહુટી કમાલીઅતન એના કુખનું કારણ થયું. એના જમાઈ નામે મીડીઆસથી એની ચહુડતી દશા દેખી શકાઈ નહી. તેણે પોતે રાજનો માલેક થવાને મરજી કીધી. અદેખાઈ તથા લોભનો મારેલો એક રાતરે તે મેનીઆના સુવાના એરડામાં ગીઓ. તેણે પોતાની મેહરબાંન સાસુને ગુંગરાવીને મારી નાખી. તે બાઈનો સોલ વરસની વયનો એક ઘણો ખુબસુરત અને દેલાવર દીકરો હતો. તે આગળ જતે પોતાની લાએ કીવાળી માના જોવો નીકળે એવી ઉમેદ હતી. તેને પણ પેલા ચંડાલે ધાર માર્યો.

મેનીઆ તથા તેના દીકરાનું ખુન કીધા પછી મીડી આસ પોતે હાકમ થવાને જોડવણ કરવા લાગો. સ્કેપ સીસ તથા ગરજસ નામની બે જગોએના મજબુત કીલ્લાઓમાં મરનાર મેનીઆએ પોતાનો ઘણો ખરો ખજાનો રાખેલો હતો. તે બંધે કીલ્લા તે નીમખહરામ મરદ પેહલાં હાથ કીધા. તારખાદ બીજી જગાએ તાખામાં લેવાને કોશેશ કરવા લાગો. પણ તાંહાંના કીલ્લેદારોએ તેની મરજી મુજબ ચાલવાને ના પાડીઉં. ફરનાબેનસ નો જ કાંઈ હુકુમ આવે તે મુજબ કામ કરવાને તેઓ એ ડરાવ રાખીઓ. એ ઉપરથી મીડીઆસને ફરજ પડી કે કોઈ રીતે ફરનાબેનસને પોતાની તરફ ખેંચવો. તેણે એ સુખાને સાડ મોહુટો હદીઓ તઈઆર કરી તેની

સાથે અરજ મોકલી કે મેનીઆને તાબેના મુલુક તેને હવાલે કરવો. હવે મેનીઆનો મરણ પાંમેલી હતી. પણ તેના સદ્ગુણો તેની પછવાડે જીવતા હતા. તે સદ્ગુણો યાદ રાખી કરનાબેનસે તેનું ખુન કરનારની અરજ ધીકારી કાઢી. પેલો હદીઓ પાછો મોકલી કેહવાડીકે કે “એ હદીઓ તથા એના મોકલનારને હું મારી મેજે મારે સવાધીન લેવું તાંહાં સુધી મીડીઆસે પોતેજ તે રાખવો.” એ સુખાએ એકરાર કીધો કે “ઈઆતો હું મેનીઆના ખુનનો બદલો લઈશ અથવા તો તેમ કરતાં મારો પોતાનો જીવ આપીશ.” મીડીઆસનું એ પછી સું ઘયું તે વીશે નો સંબો હેવાલ લાંબો હાવાને લીધે અતરે લખીઓ નથી. આટલું જણાવવું બસ છે કે એ ઘણીને કરનાબેનસ થી ઉપલો જવાબ મલીઆ પછી તે ઘણો ઘભરાયો અને ઈરાણની સરકાર સાથે દુશ્મની રાખનાર એક યુનાની સરદારનો આશરો માહુયો. તેણે એવો આશરો આપી ઓ કે મીડીઆસ પાસે જ કાંઈ હતું તે ઝાટી લઈ તેને ભીખારી હાલે રખડતો મેલીઓ. તે અંતે હીનપસતી ભરેલી અવસથામાં મરણ પાંમીઓ.

કારનીલીઆ.

પુરાતન રોમના લોકો બાહુદરી, એલમ હુનર તથા બીજા ઉત્તમ ગુણો માટે દુનીઆમાં પરખીઆત થયા હતા. એ નામીઆ લોકોમાં સીપીઓ આફ્રીકેનસ નામનો એક માહાકીરતીવાન પેહલવાન થઈ ગીઓ હતા. તે

જે એક ઘણે બારીક સમે રોમની હાથ્યાતીને બંધાવ
કીધો હતો. એવાં મોહ્યં કામ માટે તેણે અમર નામ
મેલવીઠં. તેની કારનીલીઆ નામની એક દીકરી હતી.
એ દીકરી ઉંચા કુલ સાથે ધણું રૂપ અને સારી બુધ્ધી ધ
રાવતી હતી. તે વીદીઆ ભણી હતી. દાનાઈ તથા સ
ભીચ્યતા તેનાથી વેગળાં મોહતાં. એવી ગુણવંતી અબ
લાના આગાં ઘણે મોહટ મોહટે ઠેકાણેથી આવયાં હતાં.
તે માંગા મોકલનારાઓમાં એક કાણુવાળો રાજાખી હતો.
પણ એ શેઆની કારનીલીઆએ પોતાને સાથે તાજ મે
લી અનેક પરકારની જંગલ ભરેલી મોહટાઈવાળી રા
ણી થવાને મન કીધું નહી. પોતાના એક પરમાણીક દેશી
અમલદારની બાએડી થવાને તેણે પસંદ કીધું. તેણે જે
ને ભરથાર કીધો તેનું નામ ટાઈટસ સેમકરોનીઅસ ગરા
કસ કરી હતું. એ પરમાણે પોતાને ગમતો ભરથાર લેવા
ને કરેલા ચુકાદા માટે કારનીલીઆને પાછળથી કસો પ
સતાવો થયો નહી. સખબ એવો ચુકાદો કરતાં, ખરું સુ
ખ કોણથી મલશે, તેજ વીશે એ સ્ત્રીએ સુખીઅ વીચાર
કીધો હતો.

કારનીલીઆ નાથપણમાં જે વીદીઆ ભણી હતી તે
માં આખી જિંદગી સુધી ઉંમેરો કરતી રહી. તેનાં લખે
લાં કેટલાંક પત્રોની તેના નામીયા દેશી ફીલસુફ સીસી
રોએ ઘણી તારીફ કીધીછે. એ બાઈ પોતાની મીજલશને
ભણેલા આદમીઓથી સદા શીનગારતી હતી. પોતાની
રૂડી ચાલથી તેવાં આદમીઓનું દનપરદન વધારે માન મે
લવતી હતી. પણ આ જગાએ એને કાબેલ શ્રી કરતાં
લાએકીવાળી બાએડી તથા મા તરીકે ઓળખાવવાની

તલબ છે. વાંચનારાંઓએ જાણવું કે તેના બરથારે પેતાના પરજા સ્તાક દેશમાં સઉથી ઉંચે દરજ્જેના ઓહદા મેલવીઆ હતા; પણ તેનાં સંસારનાં સુખનો મુખીઆ આધાર તેની બાએડી હતી. તે બાએડીથી તે સદા ખુશી અને મધન રેહતો હતો.

કારનીલીઆનાં સંધાં બચાં સારી બુધ્ધીવાળાં હતાં. તેઓમાંથી બે દીકરા નામે ટાઈબીરીઆસ ગરાકસ તથા કેઆસ ગરાકસ ઘણા નામીઆ થયા. એ બંને ભાઈઓએ પોતાના ગરીબ દેશીઓના હક તથા છુટાપણુ જાળવવા તથા તેઓના સુખમાં વધારો કરવાને ઠરાવ રાખ્યો. હતો. તે ઠરાવ મુજબ કામ કરતાં તેઓએ પોતાના પેઆરા છવ આપી તે દેશીઓને સદાના આભારી કીધા. એવાં બેગરબ પરોપકારીપણું માટે તેઓએ જાહુક ટકનારી કીરતી મેલવી. એ કીરતીનો પાયો તેઓની રૂડી માએ રચ્યો હતો. કારનીલીઆ ઘણીવાર ઠપકો આપી દીકરાઓને કેહતી હતી કે “હું દીલગીર છું કે આજ સુધી મને સરવ કોઈ સીપીઓની દીકરી તરીકે જ ઓળખેછે અને ગરાકાઈની મા તરીકે હું મુતલગ પરખીઆત થઈ નથી.” એ ઠપકો તે દીકરાઓપર કાંઈ નકામો પડતોતો નહી. તેની અસર એવી થઈ કે એ દીકરાઓ ઘણા નામદાર નીકળ્યા. તેઓના પરાકરમોને લીધે રોમના લોકોએ તેઓની માને માન દેવા સાચુ એક પુતલું બનાવીડું. તે ક જાહેર ચોકમાં ગોઠવીડું. તે ઉપર “ગરાકાઈની કારનીલીઆ” કરી લેખ કોતરાવયા. એ નામદાર બાજુર સુધીની એજ નામથી પરસીધ છે. કારનીલીઆના દીકરાઓને નામીઆ થવાને ઉપર જ

મુજબ ઉસકેરણી કરીનેજ છાની રેહતી નાહતી. પણ તે ઉસકેરણી મુજબના થવાને તેઓને શક્તીવાન કરવા સારૂ તેઓને સારી કેળવણી આપવાને મેહન ત લેતી હતી. બલકે એ છોકરાઓની મુખીઆ શીખશક તે પોતેજ હતી. તે એટલા સુધી કે જાણીતા લોકો બોલતા હતા કે “ પરવરદીગારે એ છોકરાઓને નવાઈ સરખાં સારાં મગજ આપીઆથી એવી બખ્શીશ કીધી હતી કે તેવી મોહટી બખ્શીશ થોડાંજ આદમીઓને થાયછે. તોપણ એવાં મગજ કરતાંને કારનીલીઆ સરખી કાબેલ તથા સમજુ મા તેઓના હુકમાં વધારે સરસ બખ્શીશ હતી.” પોતાના દેશનો કુશમનોથી બંધાવ કરી તે દેશના કાએદને માન આપવા, દેશી લોકોની અવસથા શુધારવા, સતીઅવાદી ચાલવા સારૂ હીમત તથા સરવ પરકારે લાએકી કરવા સારૂ મરજી રાખવા વીથેની શીખામણુ એ મા પાસથી દીકરાઓને નીત મલતી હતી. હુકમાં કહ્યેતો દીકરાઓ સારાં કાનો કરવા માટે નામીઆ થાય અને પોતાની બુનીઆદીને સારૂ કેહવાડે એવા નીકળે તેમાં કારનીલીઆ મોહટી શોલા સમજતી હતી. એક ત વંગર સોદાગરની બાએડી કારનીલીઆની સાહેલી હતી. એક વખત તે એને મલવાને આવી. સ્ત્રીઓની રીત મુજબ તેણે પોતાનાં હાથમાં ધરેનાં કારનીલીઆને બતાવીઆં. તેવાં ધરેનાથી જાણે કેટલીક મોહટાઈ હોય તેમ તે સોદાગરણીએ પોતાને મોહડે પોતાની ઘણી તારીફ કીધી. પછી કારનીલીઆને કહ્યું કે “ મેહન તમારૂં જરીઆન સું છે તે મેહરબાંની કરીને મને જોવા દેવો.” એ વાત સાંભળી કારનીલીઆએ તે વીગે થોડોવાર કસો નવાબ આપયો ન

હી. તેટલાં તેના દીકરા જે નીશાલે ભણવા ગએલા હતા તેઓને ઘર તરફ પાછાં આવતા તેણે જોયા. તેઓ તરફ આંગળી બતાવી મગફરીથી તેણે પેલી સોદાગરણીને કહ્યું કે “ બાઈ જોવો આ મારાં સહથી કીમતી અને શો ભીતાં અભુપણ છે ! ” ખરેખર ! એવી સારી સમજવાળી માતાના બંધાંઓ ગુણવંતાં નીકળવાં જોઈએ. તેવાં બંધાં લોકનું ભલું કીધાથી કીરતીવાન તથા પાછલા જમાનાના લોકને સારો દાખલો બતાવનારાં થઈ જાયે તેમાં કશી નવાઈ નથી. એવાં બંધાંઓ એકવાર આસમાનના ચક્રરથી પોતાના મા બાપની અગાઉ ગુજરી જાયે તોખી તેઓની વાખવાખી લોકોમાં કાએમ રેહવાથી તે મા બાપને દેલાસો મળેછે. એ વીશે કારનીલીઆની હાલતથી સમજ પડશે. ગરાકાઈના મરણ પછી એક દરજ્જાવાળી સ્ત્રી કારનીલીઆને મલવાને આવી. એના દીકરાઓના મરણ લીધે એને માડાં ભાએગની કહી તે સ્ત્રી ગમખારી કરવા લાગી. પણ કારનીલીઆએ ઠંડે પેટે અને ધીરે અવાજે તેને જવાબ દીધો કે “ બેહુન જે ઓરતના ગરાકાઈ સરખા દીકરા થયા હોય તેને માડાં ભાએગની ગણવી જોઈએ નહીં.”

વાંચનારી અકલમંદ બાઈઓએ ઉપલી બીનાપરથી સમજ લીધું હશે કે કારનીલીઆ સરખી નામીયા અને મોહુટા નામદાર બાપની દીકરો વીદીઆ ભણી પોતાના જ રથારને સુખ આપવા તથા પોતાના બંધાંઓને સારી કેળવણી આપી તેઓને ઉદાર તથા હીમતવાન અને સમાજે માલનારાં કરવામાં પોતાની ખાસ ફરજ તથા મોહોટી શોખા સમજતી હતી. તે બંધાંઓની લાએકી પોતાની

મોહકાઈ તથા વાખવાખી જાણુંતી. હતી. શ્રી રોમની
એ નામદાર બાનુની એવી સમજ કેવી કાએદેમંદ હતી
તે પાછળા જમાનામાં રહી ગયલી તેની યાદગારીપરથી મા
હુમ પડેછે. ઉમેદ છે કે એવી નેક સમજની નકલ કરનારાં
આપણા દેશમાં થોડાંજ જાણું થશે નહીં.

પોરશીઆ.

શ્રી રોમ મધે પેહલાં પરજાસ્તાક હકુમત ચાલતી હ
તી. તેને બધે તાંહાં શેહનશાહ સ્થાપવાને નામીયા સર
દાર જુલીઆસ સીજરે ખરજ કીધી. સ્વતંત્રપણાને ચાહ
નારા સરદારોને એ કામ બીલકુલ નાપસંદ હતું. તેઓ
એ સીજરને જીવથી ખારવાને સપ કીધો. એ કામનાં ત્રા
રકસ જુરૂસ નામનો એક દેશહીતકારી ખરદ ચાનેલ થ
યો. લોકો એવું લખી ગયાછે કે સીજરે જુરૂસપર ઘણી
રીતે ઉપકાર કીધો હતો. તે છતાં એ કામનાં એ ચાને
લ થયો તેનો સખમ એટલોજ કે એ સરદાર હરેક બીજ
વસતુ કરતાં પોતાના દેશની અસલ નીતી અને-છુટાપણા
ને ઘણો ચાહતો હતો. સીજર સરખા લોબી આદર્શને
ખારીનેબી એ વેળા પોતાના દેશીઓના હક તથા છુટાપ
ણાનો બંચાવ કરવાને તેને કમુ અનઘટતું લાગું નહીં. એ
કામ સખંધી તે પોતાના મલતીઆઓ સાથે જોડવલુ કરવ
લાગો. તે સમે તેની બાએરી નામે પોરશીઆના નિદાઈ
આવયું કે તે ઘણો અદિયાનંદ તથા ચીંતાતુર રહેતો હતો
કોઈ કોઈ વેળા તે ઉંઘનાંથી બડકી ઉઠે. કોઈવાર

મ હાથમાં લીધું હોય તેની જાણે કસી ખખર ન હોય તે
 મ પોતાના મન સાથે કાંઈ બીજું બાબદના એઆલમાં
 પડે. એ ઘણીની એવી હાલત થવાનું કારણ પોરશીઆ
 ને મુતલગ સમજ પડ્યું નહીં. એ બાઈબી મોહટી કુલ
 વાંન સ્ત્રી હતી. જાતે શેઆણી તથા વીદીઆ ભણેલી હ
 તી. બંધે જણાં ધણી ધણીઆણી તરીકે સારા એખલા
 સધી રેહતાં હતાં. બુરૂટસ કાંઈબી વાત બાએડીથી છુપી
 રાખતો મોહતો. માટે આ વેળા પોરશીઆ હેરાન રેહ
 વા લાગી કે સું હશે. તેણે ભરથારનો ભેદ જાણવાને ખા
 એશ કીધી. બારીક વાતમાં સ્ત્રીના વીસવાસ કરાય ન
 હી એવો ભરથારનો વીચાર હતો તે જાણી તેના મન
 માં આછું આવ્યું. પાછળથી ધૂંડી પડી દીલ સાથે એ
 આલ કીધો કે “પેહલાંતો હું મારી પોતાની તપાસ કરી
 જોઉં કે ભરથારનો ભેદ જાણીઆ પછી તે ગુપ્ત રાખવા
 ને મારામાં હીમત તથા સજુરી છે કે નહીં.” પોતાની એ
 વી શકતી વીશે તેણે એ પરમાંણે અજમાએશ કીધી. પો
 તાના ઓરડામાં જઈ તેણે સંધી ચાકરડીઓને બાહર મો
 કલી દીધી. એક વેહતાં હુથીઆરથી પોતાની જાંગમાં ઉ
 ડો જખમ કીધો. તે જખમથી તેને તાવ આવ્યો તથા
 ઘણી હેરાન થવા લાગી. તેની બીમારીનો સખખ ભરથા
 રે ઘણા દીવસ સુધી પુછીઆ કીધો. પણ પોરશીઆએ ક
 સો ખોલાસો કીધો નહીં. એક દીને બુરૂટસ ધણો બજ
 દ થયો. તારે બાએડીએ તેને કહ્યું કે ઘણા દીવસ સુ
 ધી તેને કાંઈ વાંતના અંદેશ તથા ફોફરમાં જોયાથી તે જ
 ખમ કરવો પડ્યો હતો. એટલું બોલી તે અંદેશ તથા
 ફોફરનો સખખ જાણવાની બાએશ બતાવી. પણ બુરૂટ

સે આગળની માફક જીવવાની વીચાર જણાવયો કે બારીક બીના
 વીશે ઓરતનો વીસવાસ કરવો નુનાસેજ નોહતું. એ
 પું સાંભળી પૌરશીઆએ બરડસને કહ્યું કે “ હું જખ
 મી થયાની મતલબ તમોનેથી જણાવવામાં આવશે નહી.”
 એ સખુનો સાંભળી બરડસ ઘણો આજુરદે થયો. બા
 એડીને મનાવીને તેની બીજારીનું કારણ જાણવા માંગ્યું.
 પૌરશીઆએ જોયું કે ભરથાર હવે સમજુતીપર આવયો
 હતો. માટે તે બોલી કે “વાહલા બરડસ” તમોએ મને
 એક સ્ત્રી તરીકે સંગતી કરવાનેજ નહી પણ આખી જીં
 દગી સુધી તમારી કુખ સુખની ભાગીઆણ બનાવવાની
 મતલબથી મારી સાથે લગન કીધેલાંછે. તમારી એ મતલ
 બ નીસફલ જાએ તેવું કસું આજ સુધી મેં કીધું નથી. પ
 છુ તમો જો તમારા છુપા અંદેશા અને છુપી વાતો મને
 જાણવા દેવો નહી તો તમોને મારા પેચાર તથા વીસવા
 સુખણાની સાબેતી કેમ મલી શકે વાટ ? મગર સ્ત્રી જ
 તનો ભરોસો કરવો તમોને એકવાર નાનુનાસેજ લાગેછે.
 પણ તમો કબુલ કરશો કે, ઉંચી જુનીઆદી, ઉતમ કેળવ
 ણી તથા નેક સંગતથી સ્ત્રીઓની એવી ખામી મદી જાય
 છે. હવે હુંતો કેટો સરખા ઠરાવવાળા નામદાર બાપ
 ની દીકરી છું. વીદીઆબી ભણેલીછું. તે ઉપરાંત હું ત
 મોને જણાઉંછું કે તમારો ભેદ જાળવવાને હું કેટલી શક
 તીવાન છું. મારી એવી શક્તી તપાસવાને આ ભપહંકા
 ર જખમ મેં પોતાના આંગમાં કીધોછે. કેમકે એટલું જ
 હું કરવાની હીમત તથા સજુરી મારીથી રાખી શકાયતો
 પછી તમારો ભેદ જાળવવાનું મુશકેલ હોયજ નહી.” બા
 એડીના પેચાર તથા ઠરાવ વીશેના એવા સખુનો સાંભ

જી બુરૂટસનુ દીલ પુરું પીગળયુ. તે તુરત ઈસવરની આગળ હાથ જોડી અરજ કરવા લાગો કે તેણે ધારેલું કામ પાર પડે અને પોરશીઆ સરખી પતીવરતા બાએડીને લાએકનો ભરથાર સદા થઈ રહે. તેણે સંધી હકીગત બાએડીને કહી. તે સાંભળી તે વીથેના જોખમથી પોરશીઆ પેહલાંતો ઘણી ઘભરાઈ. પણ તે જોદ છુપો રાખવાને કોલ આપી સુકી હતી, માટે કસી ગરબર કીધી નહી. સી જરને કતલ કરવાને એક ખંજર લઈ બુરૂટસ બાહેર જવા લાગો તારે એ બાઈનુ નાજુક દીલ વળી ફીકર તથા અંદેશથી ધુનવા લાગું. પણ પોતાનો વચન યાદ કરી છાતી મકમ કરી તે મુંગી બેડી. પોતાની ચાલથી એવું કસું કીધું નહી કે બીજાં કોઈ આદમીને કસો ભરાંત ઉપજ. એ પરમાંણે સીજરનુ ખુન થયું. મરનારના સંગ તીએએ તે ખુન કરનારાઓની દુશમની પકડી, રૂમી લોકો બે ટોલીમાં વેંહચાઈ ગયા. અંતે બુરૂટસની ટોલીનો પરાજય થયો. એ ઘણી ફારસેલીઆની લડાઈમાં હાર્યા પછી દુશમનોને હાથ પડી સુલી જવા કરતાં પોતાને હાથે ખનજર મારી મરણ પામ્યો. એ પછી પોરશીઆએ જીવતું રહેવાને મુનાસેબ ધારયું નહી. કેહેછે જ આપઘાત કરવાનો બીજો કસો ઈલાન રહ્યો નહી તારે બલતો આતશ ગળી એ સ્ત્રીએ પોતાનો અંત આણ્યો.

પોરશીઆએ ભરથારના વીસવાસને લાએક થવાને ઉપર જણાવયા મુજબનો ઈલાન કીધો. તેનો જોદ છુપો રાખવાને ઘટતી સજુરી તથા હીમત રાખી. ઘણાં ખરાં બઈરાંઓની રીત પરમાંણે બારીક સમે ગરબર અને ધભરાઈ કરી તે જોદ કેહવાને લીધે પસતાવો કરવા અથવા

રંજીદા થવા સરખું કસું કારણુ ભરથારને આપયું નહી. એવી ચાલ માટે વીચારમંદ લોકો એ બાઈની તારીફ કરવાને ઘટનું ધારતા આવયાંછે.

આરીઆ.

રોમના શેહનશાહ કલાડીઅસના વખતમાં શ્રી ધર્મી રીઆ પરાંતની હુકુમત એ શેહનશાહનો ઠરાવેલો સુબો સીરફના પીટસ ચલાવતો હતો. એ એહદદારની આ રીઆ નામની બાએડી હતી. તે જુવાન, રૂપાળી અને મીલનસાર હતી. ભરથારપર અતીઘણી મોહબત રાખતી હતી. કોઈબી આકૃત અથવા કુખને સમે પોતાના મોહાંપર દીલગીરીને અસર કરવા દેતી નોહતી, કે રખે ને તેને ઉદાસ બેઈ ભરથારનું દીલ આજુરદે થાય. જા તે ઘણી નાજુક તથા લાડથી મોજમાં ઉધરેલી, તોબી બાએડી તથા મા તરીકે ફરજ અદા કરવાને વખત, કોઈબી મેહનત અથવા સખતીથી એ બાઈ થાકી અથવા કંટાલી જતી દીસતી નોહતી. એક વેળા કાંઈ જુરા મરનથી તેનો દીકરો તથા ભરથાર બંધે સાથે કાઢેલી પડયા. તે વેળા એ સ્ત્રીએ પોતાના નાજુક શરીરપર ભારી રંજ એવી બંધેની ચાકરી કીધી. એ બાનુએ વીચાર કીધો કે માદાં આદમીને મા તથા બાએડીની ભરદાશતની અસર સેં કહો દાઈ તથા ચાકરડીઓની ખીદમત કરતાં વધારે કુઆમે દેમંદ છે. માટે લાંબી સુદત સુધી રાત દાહડો તે એક એ રડામાંથી બીજા એરડામાં જતી હતી. ભરથાર તથા દી

કરાના બીછાણા પાસ બેસી ચોક્કી કરતી હતી. તેઓને આરામ તથા દેલાસો મળે તે માટે સરવે ઈલાજ પોતાને હાથે જાતે કરતી હતી. એ પરમાંણે ભારી રંજ ખેંચતી વખત એ બાઈને આશાબી નોહતી કે તે કુપટ મરજથી તેના કુટુંબના બે સરવથી પેઆરા જાનનો બંચાવ થશે. પણ પરવરદીગારે તેની રંજનો બદલો ફેટલેક દરજજે આ પીઓ. તેનો લાડકો દીકરોતો મરણ પાંખીઓ. પણ તે ના વાહલા ભરથારનો બંચાવ થયો. એ મરદને તે બુરા મરજથી એવી નાતવાની થઈ હતી કે તેને દીકરાના મરણની ખબર કરવી દરશત ધારવામાં આવ્યું નહીં. એ વે સમે આરીઆએ ઘણાં ડાહપણ તથા હીમતથી કામ કીધું. ઘણીની આખર મુજબ તે બચાંને અવલ મંજ લ પોહ્યાડવાની તઈઆરી એવી રીતે કીધી કે પીટસને તે વીશે કસી ખબર પડી નહીં. જોકે એ કજથી આરીઆ નુ દીલ ગમમાં ગીરફતાર હતું તોખી સમુરી અખતીઆ ર કરી તે રાખેતા મુજબ ભરથારની હજુરમાં રહીને તેની આકરી કરયા કીધી જ્યી તેને કસો ભરાંત ગીઓ નહીં. પીટીસ જારે પોતાના દીકરા વીશે કાંઈ પુછપરછ કરતો હુ તો તારે આરીઆને મા તરીકે જ કુખ થતું હતું તે બાએ ડીના પેઆરથી તે દાખેલું રાખતી હતી. ભરથારને દેલાસો મળે તેવા જવાબ આપી તે કહેતી કે “હું પેઆરા તે બચું સારીપડે છે.” તેમ કહી હરેક બાહને તે પાસેના ઓરડામાં જતી. તાંહાં ગમનાં આંશુની નેહર ચલાવી પોતાનાં હૃદયે ડાંને હલકું કરતી. પાછી વરતી પાસે આવી તેની આકરી કરતી. પીટસ પુર સારી હાલતમાં આવયો. તાંહાંસુ ધી તેનાં બચાંની કજ વીશે તેની દાનાવ બાએડીએ તેને

કસી ખબર થવા દીધી નહી. એ પરમાંણે એ ધણી ધ
ણીઆણી અરસ પરસની પરીતીમાં વખત કાઢડતાં હતાં.
તેટલાં એક બનાવ બનીઓ જેથી તેઓની છંદગીનાં કુ
ખદાયક અંત આવ્યો.

કલાડીઅસ શેહનશાહ પાસથી હુકુમત છીનવી લેવા
ને સ્કરીબોનીએનસ નામના સરદારની ઉત્કેરણીથી ડા
લમેશીઆમાં બલવો ઉઠ્યો. તેમાં પીટસ માંડાં બાએગે
શામેલ થયો. એ કામનુ શેવટ બલવો કરનારાઓની વીરૂ
ધ ઉતર્યું. સ્કરીબોનીએનસ લડાઈમાં માર્યો ગીઓ.
તેનો સંગતી પીટસ કેદ પકડાયો. તેની તપાસ કરી તેને
સજા કરવા સાડ તેને મળ્યુત ચોકી પેહરા સાથે રોમ
મોકલવાને હુકુમ થયો. જે ધણીપર રાત દાહડો ફીદા
અને જેના વગર છંદગી વેરાંન, તે ભરથારના એવા હા
લ થયા તેથી, તથા તેની એવી દુરદશાને વખત તેની ખી
દમત કરવાને તેની સાથે એકજ વાહનમાં રોમ જવા સા
ડ કરેલી અરજ વેરથ ગઈ તેથી, બીચારી આરીઆ
ને કેટલું કુખ થયું હશે તે સેહલથી વીચારી શકાશે. પી
ટસને લઈ જનારાં વાહનને ઉપડવાની તઈઆરી થઈતા
રે તેની સજાત બાએડી પોતાની ચલકતી આંખોમાં કુખ
નાં આંશુ લાવી, પોતાનો કોમલ ચેહરો કુમળાવી, ના
જુક હાથ જેડી પોતાના ભરથારના ચોકીદારને અરજ ક
રવા લાગીકે, “તમારા ખંદીવાન સરખી પદવીના આદ
મીની ખીદમતમાં તમે કોઈ આકરતો આપશો ખરા.
કાંએકે સુબા સરખા ઓહદદારને અગતનાં કામકાજ સં
ખંધી પીડા કરવાને તમે ધટતું ધારશો નહી. વાસતે એ
ની આકરી કરવાનું જે મને સોંપ્યોતો બીજાં હરેક આદ

મી કરતાં હું તે કામ વધારે સારી પહે કરી શકીશ. તમે મોને ખરચનો ઉગારો થશે તથા કસી વાતે બેનરી આ વશે નહીં. હું તમેને ખાતરી આપું છું કે મારાં પર દયા તથા મેહુરબાની કરી મારી અરજ કબુલ કરશે તો તે માટે તમેને કબુ પસતાવો થશે નહીં.” એ પરમાણુ આરી આંખે ઘણી આજ્ઞા દીધી. પણ તેથી કાંઈ વળ્યું નહીં. વાહનનું લાંગર ઉપડતું જોઈ ભરથારથી જુદી પડવાના એ આલથી તેનું દીલ અતીસે કુખાયું. તેની સાથે જવાને બીજે કસો ઈલાજ રહ્યો નહીં તારે અંતે મછીમારની તર ભાડે દીધી. તેમાં બેસી પેલાં વાહનની નજીક રહી આરી આ પોતાના ભરથાર સાથે રોમ પોહતી.

રોમ પોહતા પછી આરીઆંખે ભરથારના છુટકારા સાફ શેહનશાહની બાંએડી મીસાલાઈનાને અરજ દીધી. તે રાણીએ એ બીચારીની અરજ સાંભળી નહીં. બીજી સંધી કોશેશબી નીસફજ ગઈ. પીટસનો વાંક સાબેત થયાથી તેને નીસએ મારી નાખવાને હુકમ થયો. આરી આની આલથી માલુમ પડ્યું કે જે ભરથારને તે પોતાના જીવ કરતાં વધારે ગણતી હતી, તેની હયાતી બાદ એ બાનુ એક ઘડી જીવે નહીં. તેના ખેશો એવો મામલો જોઈ તેને સમજાવવા લાગા. તેઓએ તેને બલામણુ દીધી કે સજુરી અખતીઆર કરી છાણું બેસવું. પણ આરી આંખે તેઓને સાફ કહ્યું કે “મારું સુખ કુખ મારા ભરથાર સાથે મલેલું છે. મારો જીવ તેના જીવમાં બેજેલો છે. વાસતે તેની કળબાદ હું કબુ જીવનાર નથી.” તેના એવો ઠરાવ જાણી લાગતાં વલગતાં લોકો તેના બંધાવ માટે ચોકી કરવા લાગાં. પણ તેઓને એણે જણાવ્યું કે કે

ધખી ધલાવથી તેઓ તેને ભરથાર સાથે મરવાથી અટકાવી શકવાના નહી. એવું બોલી તેણે પોતાનું ગરીબ જોરથી દેવાલ સાથે પટકીડું. એમ કીધાથી તે મરણ પામી નહી તોખી ઘણો વખત સુધી બેહોશ રહી. જારે પાછી શુધીમાં આવી તારે આસપાસનાંઓને કહેવા લાગી જ “તમેએ જોયું હશે કે મારા વાહલા પીટસની સાથે મરવાથી મને અટકાવવામાં તમે કેટલાં થોડાં ફાવી શકશો. ” એવું જોઈ તેઓએ એ બાઈની મરણ પડે તેમ કરવા દીધું. કલાડીઅસ શેહનશાહ જોકે ઘણી રીતે એની અલ હતો તોખી દયાના થોડાંક અંશ તેનામાં હતાં. તેણે એ ફીદા થતી બાએડીને તેના ભરથારના છેલલા દીવ સોમાં સાથે રેહવાને રજા આપી. પીટસ બંદીખાને પડે લો હતો. તેની જાંઘી મોતને ઢાંઢે આવેલી હતી. તે વે સમે આવી રૂડી બાએડીથી તેના કેદખાનામાં તેને ધણું સુખ મળતું હતું. એ ઘણીને જાહેરમાં સુલી દેવા કરતાં બનેતો તેના હાથેજ તેના જીવનો અંત લાવવાની છુટ હતી. તે દારણસર એક ખનજર તેની નજીક રાખવામાં આવ્યું હતું. પણ એ વેળા પીટસની સંધી હીમત નતી રહીતી. જારે પોતાની સદગુણી બાએડી તરફ તે જોતો તારે મરવાને બીલકુલ નારાજ થતો. આરીઆએ જોયું કે ભરથારની છાતી ઢાચી થતી હતી. તે પરમાંણે ઠરયું તો પછી તેનો જાન ઘણી બેહોશમતીથી નલાદને હાથે બરબાદ થાય. મારે આરીઆએ તેની પાસનું ખનજર પોતે લીધું. તે હથીઆર પોતાના નાજીક હાથમાં મળજી ત પકડી ભરથારને હીમત આપવાને ઠરાવ કીધો. તે ભરથારપર પેઆર વીશેના કેટલાક શબ્દો, બોલીઆ પછી,

પેલું ખંજર એ સ્ત્રીએ પોતાના મીઠાં કલેજમાં માર્યું. તે પાછું ખેંચી કાઢતાં પોતાની રસીલી જખાંનથી છેલલાં શબ્દો એમ બોલી કે “મારા પેચ્ચારા પીટસ તમે જોવો કે એ કામ કાંઈ ઘણું દુખ ભરેલું નથી. વાસતે તમેજી એ પરમાંણે કરો!” એ મુજબ એ ઘણી ઘણીઆની સાથે મરણ પામ્યાં.

કાલકૂરનીઆ.

રોમનો નાંમીઓ વીદીઆરથી તથા નયાય શાસત રી નાધલો પલીની ૬૦૨૦ ફર માં જનમીઓ તથા ૨૦ ૧૧૩ માં મરણ પામ્યો. એ ઘણી ઉંચે દરજ્જાનાં સરકારી ઓહદા પામ્યો હતો. પણ તેના આનંદનું મુલ તેની બાએડી કાલકૂરનીઆ હતી. તે બાએડીનાં સદ્ગુણોની તેણે ઘણી રીતે તારીફ દીધેલી કેહવાએછે. એ બાએડી સંબંધી તેણે લખેલા એકજ પતરની બીનાં ચતરે ટાંકી છે. તેપરથી તે બાએડીની લાએકી પીછાનવાને વાંચના રાંઓને બની આવશે.

“કાલકૂરનીઆની કુઈ હીસપુલા જોગ લા૦ પલીની.

“તમે સંધી પરકારે નેકીની નીશાન છે. તથા તમે તમારા સદાચરણી બાઈપર ઘણું હેત રાખતાં હતાં. તેની દીકરી (નાં બંધે માબાપનું કાંમ તમે કીધું) ને તમારી દીકરીને મરતમે રાખી, માટે તમે જાંણુયાથી ખચીત ખુશી થશે કે તે પોતાનાં બાપ બપાવા તથા તમને સાચું કે હવાડનારી નીકલીછે. તે ઘણી બુધ્ધીવાંન છે. તે ધરને

કારોબાર તારીફ લાગ્યેક કરકસરથી કરેછે. મને તે પુરાં હે તથી આહેછે. તે સાથે મારાંપર પેઆર બતાવવા સાઝ વી દીઆપર શોક રાખેછે. તેણે મારાં પુસ્તકોનો સંધર કી ઘેછે. તે પુસ્તકો તે સદા વાંચેછે. બલકે તેમની બી નાં મોહડે બોલવાને શીખેછે. જરે હું કોઈનાં મુકદ્દમાં સંબંધી લાપણુ કરવાનો હોવું તારે તે ઘણી ચીંતા રાખેછે. તેમ જરે હું ઝીતું છું તારે તે કાંઈ થોડી મધન થતી નથી. મારી કેવી વખાણુ થાયછે, મને કેવી શાખાશી મલેછે, મારા લાપણોપરથી કેવા મુકદ્દા થાયછે તે જાણવા સાઝ તે આ દમીઆ રાખેછે. હું જાહેરમાં લાપણુ કરવાનો હોઉંછું તારે જુરખો નાખીને તે જમ બને તેમ મારી નજીક રેહછે અ ને મને જે શાખાશી મલે તે હાંસથી સાંભળેછે. મારાં બે તો તે ગાયછે. વગર સીખવવે તે બેતો વર્જનતરોમાં ઉતારે છે. મોહબત માતરે તેનો શીખશક છે.

“એ સખમોપરથી હું ખચીત ધારુંછું કે હમારું સુ ખ કાએમ રહશે તથા તેમાં વધારો થશે. મારી જીવાની તથા ખુબસુરતી (જે ફનાં થતારછે તેઓ) ને લીધે ન હી, પણ મારાં નાંમના ઝલકાટને લીધે તે મને આહેછે. ત મારા હાથ હેડલ ઉછેરેલી તથા તમારી સીખામણથી કેળવા એલી સ્ત્રી એવીજ સમજવાળી થવી જોઈએ. તમારા ઘ રમાં તેણે નેકી તથા ખુબી માતર દીડી હતી. મને (ભરથારને) આહવાને તમોએ તેણે સમજાવી હતી. મારી માને તમો માતા સરખી ગણતાં હતાં તેથી તમોએ મને તાપણુમાં વખાણી સારે મારગે લગાડયો કે મારી બાએડી મને હવડાં જ્યો પુરૂષ ધારેછે તેવો હું નીકળું. વાસતે હમો બંધે જણાં તમારો ઉપકાર માંનીએ દીએ.

હું એટલામાટે ઉપકાર માનું છું કે તમેએ એવી રૂડી બા
એડી મને અપાવી. તે એટલામાટે ઉપકાર માને છે કે તે
ને તમે મારા સરખો ભરથાર અપાવ્યો. ”

એ પતરપરથી પલીનીનો ભરથાર તરીકેનો હરખ
સહેજમાં દેખાઈ આવે છે. પોતાનાં મુરખીઓથી કુલવંતી
અબલાઓને નાથપણમાં સારી કેળવણી મળી હોય તો
મોહટપણમાં તેઓ કુલની લાજ વધારનારી નીકળે છે તે
વીશે રોમી પલીની કાંઈ જોવો તેવો સાખશી નથી. જે વા-
લીઓનાં હાથમાં છોકરાંની સગાઈ કરવાની મુખતીઆ
રી રહે છે, તેઓ જોએને ધણી ધણીઆણી કરવા માંગતા
હોય તેઓનાં સ્વભાવ તથા અરસપરસનાં ગુણો તપાસી
ને પછી તે સગાઈ કરે તો તેથી છોકરાંઓ મુખી થઈ તે
વાલીઓને કેવી દુવા દે છે, તેથી પલીની તથા કાલંકરની
આ સરખાં જોડાં વીશેની ઉપલી બીનાં પરથી દીસતું છે.

માંખાપને ધવાડનારી દીકરીઓ.

શ્રી રોમ મધે આગળા વખતમાં એક આખરૂદાર
સ્ત્રીને કાંઈ અન્યાય સાડ કાંસી દેવાનો હુકમ થયો. એ
સ્ત્રી કુલવંતી તથા ધણી ખુબસુરત હતી તેથી તુરંગના ઉ-
પરીને દયા આવી. તેણે એ સ્ત્રીને કાંસી દેવાથી આચકો
ખાધો અને લુખે મરવા દેવાનો વીચાર રાખ્યો. તે દ-
યાલુ આદમીએ એ માણં ભાએગની સ્ત્રીની એક દીકરીને
એની આગળ જવાં આંવવાને રજા આપી. માને સાડ
કસું ખાતું બંદીખાનામાં નહીં લેઈ જવા દેવાની મતલબ

થી એ દીકરીપર ઘણી જપતી રા. રૂવામાં આવી હતી. એ દીકરી દાહાડામાં ફેટલી વખત મા પાસ આવતી જતી રહી. એ પરમાંણે ઘણા દીવસ ગુજરી ગયા. વધી રાખ્યા મુજબ-પેલી સ્ત્રી ભુજે મરણ પાંખો નહી. ઘણી મુદત સુધી તે મરે હેવું દીસીયુંની નહી. જલર તેને સારી હાલત માં જોઈ અચરત ધવા-લાગો. તેણે આંગળ કરતાં વધારે ચોકસાઈ રાખી કે ખાવાની કસીબી વસ્તુ બંદીખાનાંમાં જઈ શકે નહી. તેમ કીધાથી પણ કાંઈ વળીક નહી. દીકરીનાં હેતુ આગળ જલરની ચોકસાઈ વેરથ ગઈ. પેલી સ્ત્રીના આવરંદા મુતલંગ ચોછા થતા દીસીઆ નહી. એ ક દીને મા દીકરી બંધે સાથે બંદીખાનાંમાં હતાં. તે સમયે તેઓ સું કરતાં હતાં તે જલરે તદખીરથી ચીમાઈને જોયું. જોઈને તે તાજુબ થયો અને આફરીન કરવા લાગો. પેલી પુનવાન દીકરી પોતાનાં બદનનાં રસથી માનો છવ બંધાવતી હતી. જેમ મા નાથલાં બાલકને હેતથી ધવાડે તેમ એ સકરમી દીકરી પોતાની માને ધવાડતી હતી. એ છોકરીની આ અચરત સરખી તથા બલી મુકતી વીંચે તે જલરે સતાવાળાઓને ખબર દીધી. તેઓથી તાજુબ થઈ આફરીન કરવા લાગ્યા. એવી સદગુણી દીકરીનાં કાંમને તેઓ ઘણું પસંદ કરતા હતા એમ બતાવવા સાર કાંઈ કરવાને તેઓએ ઠરાવ દીધા. તેઓએ એ દીકરીની ખાતર તેની માને માતની સજ્જથી માફી બખડી દેડ પસંત તે મા દીકરી બાંહુંકથી હવે તાંહુંકથી સરસ પરમે તેઓનું પ્રાલન કરવાનો હુકમ દેણું. સુત્રુએ એ એ નેક દીકરીને જાન આપયું. પરમને મન દીધું. જે જગ્યાએ તેની માનું બંદીખાનું હતું.

શીખશાશુરતુ કામ તેણે ચલાવયું. એ કામ કાંઈ નાહ
તુ નોહતું. અફલાતુન તથા આરીસઠાઠાલીસ જેવા
મોહક ફીલસુફોના માભારત એલમની તાલીમ એ બાનુ
પોતાનાં નીચાલીઆએને આપતી હતી.

હીપેચીઆ ઘણી ખુબસુરત, ઉમરે બર જુવાન, બુ
ધીની અપજ તથા દીલની ઉદાર હોવાથી ઘણાક મોહક
દરજાના તથા માતબર પુરોએ ધારયું કે તેઓમાંથી જ
બી એ સ્ત્રીને બાએડી કરી પોતાના ઘરને ચીનગારે તે ઘ
ણે ભોએગવાન કેહવાય. પણ એ ઉંચા મનવાળી બા
નુએ ફનીઆની ધુમધામ અથવા મોજપર થોડો-૨ પેચાર
દોડાવીએ હતો. આદંબી જાતની બુધ્ધીને પરકાશ આ
પવા, સુસુર તરફ તેઓની ફરજ તેઓને સમજાવવા સા
ર મેહનત કરવા તથા તે દીરતારની ભગતી કરવામાં પો
તાનો સખત જુગતરવો એ બાઈને ઘણું પસંદ હતું. એ
ની મોહકી લાએડી તથા કાએલીઆતની તારીફ ચોતરફ
ફેલાઈ હતી. દરજગતવાળાં તથા તવંગર આદંબીઓ તે
ની સંગતનો કાએદો ભોગવવાને ઇતિજાર હતાં. એવાં
લોકો તેની મુલાકાત સારૂ વારેવાર આંવતાં. તેઓનાં
મારી પોણા અને ખીદમતગારોની બારી હક દર રોજ હી
પેચીઆના બારણા આગળ મલતી હતી. એવું જોઈ સી
ંદરાબાદનો વડો પાદરી એ બાનુની અદેખાઈ કરવા લા
ગો. એ પાદરી ઘણી પરકારે એબીઅલ તથા પોતાના
ઓપાને નાલાએક હતો. તેની લોબી તથા ફીતના ઉ
પજવનારી ચાલથી તે ચેહુરમાના વડા દીવાની આહવા
ન સાથે તેને અનમનાવું ચાલતો હતો. એ નાલાએક
ગીએ પોતાના મલતીઆ ધરમના ઉપાધીઆએને

અનસમજ લોકોને ભભાવીઆ કે પેલા વડા ઝોહદેદાર ની સાથે એને અનબનાવ ચાલવાનું કારણ હીપેશીઆ હું. તે ફીસાદીઆઓ પોતાના વડાની મતલબ સમજ ગયા. તેઓએ લાએકીવાળી હીપેશીઆને જીવથી મારવાને ઠરાવ કીધો. લેંટના તેહવારને વખત એક દીને એ બાનુ બાહર જતી હતી. તે વેળા તે ફીસાદીઆઓ એ હુલડ કીધું. તેઓએ હીપેશીઆને ગાદીમાંથી એ ચી કાહડી ધાતકીપણે તેનું ખુન કીધું. જણાવવાને કમ કૃમાટ છુટેછે કે પેલા પાતકી ધરમના ઉપાધીઆના કડર મલતીઆઓએ એ સદગુણી સ્ત્રીનું માસ ખુપરાથી સો હડી કાહડી તેના હાડકાં બાલી નાખ્યાં. એ પરમાંણે એક ખરી ચહુરેજગાર, પરોપકારી, કાબેલ, અને નીરદોષ સ્ત્રી પોતાના ભુડા દુશમનની અદેખાઈનો ભોગ થઈ. એ બનાવ આસરે ૬૦ સં ૪૨૭ માં બનેલો કેહવામાં આવેછે.

આર્થીનેરા આં ૭ યુદેશીઆ.

એ તામીચી કાંબેલ સ્ત્રી યુનાની હુદીમ લીઆનશીઆ સની દીકરી હતી. એ શ્રી આથનસ શેહર મધે આસરે ૬૦ સં ૩૯૪ માં જનમી હતી. બાપે એને પોતાના વખતના એલમ હુનરમાં પુરવીણ કીધી. એ અબલાની કાબેલીઆત એવી હતી કે તેના બાપે મરતી વખતે તેને પોતાની પુંજમાંથી એકમો અશરફી શીવાએ કાંઈ વધારે આપ્યું નહીં. તે મરદે પોતાની સંધી દાલત બે દીકરાઓ

ને વેંદુથી આપી અને કહ્યું કે “ મારી દીકરી પોતાની ખુબ સુરતી તથા કમાલીઅતને લીધે એવી સુખી થશે કે મારી તરફથી કસી દોલત મલવાની તેને નરૂર નથી.” બાપના મરણ પછી આથીનેસની હુશીઆરી માટે સરવ ઠેકાણે તેની એવી તારીફ થવા લાગી તથા સહ કોઈ તે ને એટલું બધું જાન આપવા લાગ્યાં કે તેથી તેના ભાઈ એએ અદેખાઈ દીધી. તેઓ તેને ઘણી બેઝારી આપવા લાગ્યા. એ સખબધી તે ખીચારી બાપીકું ચોર છોડી શ્રી રટમબોલ ગઈ. તાંહાં તેને ચોહનથાહની બેહન પલકે રીઆ સાથે સહીઆઈ થયું. એ રાજ કનેઆ પોતાના ભાઈની વતી રાજ કારોબાર ચલાવતી હતી. તે આથીનેસના શુભોથી ઘણી મધન થઈ. એ બંધે નાંખીની દોસ તો દન પર દન વધતી ગઈ. પલકેરીઆનો ભાઈ ને ચોહનથાહ હતો તેનું નામ થીઆરોથીઅસ કરી હતું. તેની આસરે એકવીસ વરસેની ઉંમર થવા આવી હતી. તેની સાથે પોતાની નવી સાહેલીના લગન કરાવવાને પલકેરીઆએ વીચાર દીધો. એ મતલબથી તે રાજ કનેઆએ પોતાના ભાઈની આગળ આથીનેસના હાસન તથા હુશીઆરીની સદા તારીફ કરવા દીધી, ચોહનની વાત વીચે તે ચોહનથાહ પોતાની ખાતરી દીધા પછી આથીનેસને બાએડી કરવાનું મન દીધું. તેઓના લગન સને ૪૨૩ માં થયાં. એ પરચાણે એક વીદીઆરથીની ત્રાબાપ અને સગાં વાહલાં વગરની દીકરીને ચારકા મુજુકનાં પોતાની સુધી તથા મનાનના જોરથી મોહુરે કરાવે તથા હેટ મત મેલવી.

આથીનેસ તથા થીઆરોથીઅસના લગન સને ૪૨૩

તેઓ ખુશીમાં વખત કાઢવા લાગ્યાં. આથીનેસ પુખ્ત વયની થઈ હતી. જુદી જુદી બાબદોનો ફરક સમજવાને સારી પઠે શક્તી ધરાવતી હતી. વખત જતે તેને પોતીકા બાપીકા ધરમ કરતાં ભરથારનો ખરીશટી ધરમ વધારે પસંદ આવ્યો, માટે એ ધરમ કબુલ કીધો. પોતાનું અસલ નામ ફેરવી યુદોશીઆ કરી નામ રાખ્યું.

શેહનશાહની બેહન પલકેરીઆએ સાહેલી તરીકે જ પું હેત બતાવીડું હતું તેવી લાએકી નરંદ તરીકે કીધી નહી. એ રાજકનેઆ ઘણી લોભી હતી. તે યુદોશીઆને આગળ વધવા દેવાને મુતલગ માહતીતી નહી. એ આગસટાને ખેતાબ ધરાવતી હતી. તે હવે યુદોશીઆને મલવો જોઈતો હતો. તે પલકેરીઆએ ઘણું સુધી તેને મલવા દીધો નહી. એ બાબદ હરકત કરવામાં તે એટલું જ બાહનુ કાઢતી હતી કે યુદોશીઆએ કેટલીક મુદત સુધી છોકરાં જણીઆ નહી માટે રખેને તે વાંઝણી હોય. પણ પાછળથી એ રાણીને પેટે એક છોકરી થઈ એટલે પલકેરીઆનો વાંધો રદ થયો. યુદોશીઆને જ ખેતાબ ઘટતો હતો તે તેને મલીઓ.

યુદોશીઆએ રાણી તરીકેનો અખતીઆર ઘણી વખાણવા જોગ રીતે ચલાવીઓ. તેણે પેહલાંતો ભરથારની મારફતે પોતાના નીરદયાલુ ભાઈઓને તેડાવી મંગાવીઆ. તે લોકને શેહનશાહનો પેગામ પોંહતો તારે મનથી બીધા કે તેઓએ આગળ બેહનપર ગુજરેલા જુલુમ માટે હવે ઘટતી સજા ખમવી પડશે. પણ શેહનશાહનાં મેહલમાં પોંહતેથી તેઓની ખાતરી થઈ કે સ્ત્રી જાતની મેહરબાની અંતે મેહનના યેઆરે તેઓને વાસતે જુદેજ લતીજો ત

ધઆર કીવો હતો. ઉદાર દીલની યુદોશીઆએ ઘેરડા ભા. ધઆની આગળી જીલભાત બરેલી ચાલ માફ કીધી એટલુંજ નહીં પણ બેહુનોના મરતખાને માન મલે તેમ તે આને સારા આહુદા અપાવી દરજજે વધારયા અને સુખી કીધા !

યુદોશીઆ જે હુધીઆરે કરી બુનરગીએ પોંહતી હતી તે ઉપરથી તેણે પોતાનું ધેઆન કધી ખીસાડીકું ન હતી. મેહુલની મોજ મઝા અને આરામને વખત વીદી આ એલમ હાંસેલ કરવાને મેહુનત કરવાથી તેણે કયુ આલસ કીધી નહીં. તેણે આગળની માફકજ અલીઆસ ચાલુ રાખીઓ. ધરમ શાસતર, તથા રાજદોઆરી મામલા અને તવારીખ વીશે તેણે કેટલાંક માભારત પુમતકો લખીઆં. એ પુસતકોથી તેની તેના વખતમાંજ ન હતી પણ પાછળા જમાનામાંથી તારીફ થઈ. વળી એ બાઈ શેહનશાહની રાણી તથા વીદવાન આરત તરીકે આ અંદગીમાં જે દરજજે તથા માન ભોગવતી હતી તેથીજ રાજ થઈ નહીં. પણ બવીશ અંદગીનાં સુખનો ખજનો એક દો કરવાનેથી તેણે કોશેચ કીધી. તે પોતાના ધરમ શાસતરમાં ફરમાવયા મુજબ ઈસ્વરની ભકતી તથા દાન ધરમ અને બીજાં પુતનાં કામો કરવાપર સુસત રહી. એ પરમાંજે એ રાણી પોતાના વખત તથા પદશાનો ધણો મોહ દો ભાગ નેક કામોમાં વાપરી અંદગી ગુનતરતી હતી. તેટલાં એક માદો બનાવ બનીઓ નથી આપણને કાંઈક દીલગીરી ઉપજીકે કે એવી નેક આરતના પાછળા દાહડા જવી ઘટે તેવી સારી હાલતમાં ગુનરયા નહીં.

ઉપર જણાવીઆ મુજબ યુદોશીઆની નરંદ પત્ની

આ રાણીને ધટતો દરજો ભોગવવા દેવામાં હરકત ના
ખતી હતી. પોતાના ભરથાર થીઓરોશીઅસના મનપર
એ નરંદને ઘણો અનધટતો કાબુ ચલાવતી જોઈ યુદોશી
આને બાએડી તરીકે માહું લાગું. એ સખખથી એ બંધે
ઓરતો વચે કાંઈક હરીફાઈ ચાલી. ખટું છે કે યુદોશી
આ જોવી કાબેલ તથા નેક ખસલતવાળી હતી તેટલી મ
કર ભરેલી નોહતી. તે પોતાની લોભી નરંદના જોટલાં કે
લ રમી જાણતીતી નહી. માટે તે અંતે હારી. પલકેરી
આએ ફન ફરેખથી ભાઈને પોતાની તરફ કરી લોધો. પ
છી રાજમાં જે અમલદારો રાણીની તરફ હતા તેઓને
જીવથી મરાવયા અથવા બેહોરમત કરાવયા. યુદોશી
આએ જોયું કે કાચી અકલથી ભરથારે તેનાપરથી બીલકુ
લ હેત ઉતારી મેલીઈ હતું. એવું થયા પછી તેણે મેહલ
માં રેહવાને ઘટતું ધારયું નહી. જરૂસલમની જતરા જ
ઈ તાંહાં દાન ધરમના કામોમાં વખત પુરો કરવાને તેણે
ભરથારથી રજા મેલવી. તે જરૂસલમ ગઈ તાંહાંપણ તે
ની વેરી નરંદના કપટથી તે છુટી નહી. જીહું નીર્મીત કા
હડી ભાઈને ભમાવી પલકેરીઆએ પોતાની ભોજાઈના બે
વીસવાસુ અને પહરેજગાર સેવકોને બીનતકસીર મારી
નખાવીઆ. એવાં દુષ્ટ કામથી એ રાણી ઘણી ગુસ્સે થ
ઈ, માટે પેલાં બીનતકસીર માણુશોને કતલ કરનારાઓને
તેણે ઘટતી સજા કીધી. યુદોશીઆનું એ કામ તેનો ના
સ કરવાને પલકેરીઆના હાથમાં જોરાવર હથીઆર થઈ
પડયું. તે બાહુને તેણે ભાઈને ઉસકેરી ઘણો કરોધે મહ
ડાવીઓ અને રાણીની આખરૂ લેવારી. થીઓરોશીઅ
સે યુદોશીઆનો સંધો દરજો ઉતારી પાડીઓ અને તેને

બેહોરમત કીધી. એ સંધુ તે દાનાવ ઓરતે સજુરોધી ખમયું. આ દુનીઆનો મામલો એવોજ છે અને આદમીપર કબુ સુખ અને કબુ દુખ પડતુજ આવેછે એમ વીચારી પોતાની સોલ વરસ સુધીની બાકીની છંદગી એ લમના અબીઆસ તથા ઇસવરની બકતી અને પરોપકારી કામો કરવામાં તેણે કાહુડી. એટલા વખતમાં તેનો ભરથાર મરણ પામીઓ તથા તેની એકની એક દીકરી જે રોમની રાણી થઈ હતી તે દુશમનોના હાથમાં કેદ પડાઈ. એ પરમાણે સંસારનાં તહરેવાર દુખ સુખ જ્યાં પછી નામીમી યુગોસીઆ સડસઠ વરસની ઉમરની થઈ આ નાપાએદાર દુનીઆંથી ૬૦ સ૦ ૪૬૦) માં ગુજરી ગઈ. જેમ સધલા ઇનસાફને ચાહનારાં તથા નેક લોકોની ખાતર જમા હતી તેમ મરતી વખતે તે પોતાનાં અંતકરનથી એકરાર કરી ગઈ કે તેનાં વેરીઓએ તેને બદનામ કરવાને ગમે તે કીધું હોય, પણ તે પોતે નીરદોષ પણ તથા દોસતીની ફરજની હદની બાહર કબુ ગઈ નોહતી.

રોમેનસ આરજરસની ખાંચેડી.

કાનસટનટાઈન નામનો એક ગરીબ શેહનશાહ મરવા પડ્યો તારે તેની પીઠનો કોઈ છોકરો હતો નહી. તેની તરણ દીકરીઓમાંથી માતર એકજ પરણવાને રાજ હતી. સરકારનો હુકમ થયો કે એ રાજકનેઆને વાસતે કોઈ એવો ભરથાર જોઈ કાહુડવો કે આગળ રાજને માટે કદાવર અને સંધી પરજાને પસંદ પડતો વારસ પેદા થાય.

તે મુજબ રોમેનસ આરજરસ નામના એક સોહામના અને સેઆન સોગતમાં અપનારા અમીરને યુદ્ધી કાહાડવામાં આવ્યો. એ ધણીને રાજાનો જમાઈ કરવાની વાત ઠરી. પણ તે કળુલ રાખવાને એ મરદે આનાકાની દીધી. અંતે તે જમાનાની રીત મુજબ તેને જણાવયામાં આવીઈ કે સરકારની વાત સાંભળે નહીતો તેને આંધળો કરવા અથવા જીવથી મારવામાં આવે. એ ધણી રાજાનો જમાઈ થવાને ના પાડતો હતો તેનું કારણ એકે તેની બાએડી જીવતી હતી. તે બાએડી એનાપર એટલીબધી મેહુરબાંન તથા કીદા હતી કે તેના સદ્ગુણો યાદ કરતાં તેને એકાએક તલાક આપવાને એ ધણીએ નરસ લાગવા સરખું વીચાર્યું. પણ એની બાએડીતો મેહુરબાંનીથી ભરપુર હતી. હરેક પરકારે ભરથારપર ખુરબાન થવામાંજ તેને મજા લાગતી હતી. તેણે ભરથારની સંકટની વાત સાંભળી તારે પોતાથી બનતી સંધી મદદ કરી તે સંકટ ટાળવાને ઠરાવ કીધો. સંકટની વેળાએ રૂડી સ્ત્રીની બુધ્ધી ઘટતો ઈલાજ સોધી કાહડવામાં ઘણું કરીને વીલમ લગાડતી નથી તે વાત ઘણાં જણાને ખબર હશે. ભરથારનો જીવ ઉગાડવાનો ઈલાજ કરતાં રોમેનસની હેતવંતી બાએડીને ઝાંઝે વખત લાગે નહી. તે બાઈના વીચારવાળાં મગજે જે ઈલાજ બતાવીએ તેપર અમલ કરવા સંબંધી તેનાં સખી દીલે કસી આનાકાની કરાવી નહી. તે ઈલાજ મુજબ ચાલતાં પોતાનાં સુખનો ભંગ થવાની એ ભલી બાએડીએ બીલકુલ દરકાર કીધી નહી. તે ઈલાજ એ મ હતો કે એ સ્ત્રીએ ભરથારથી છુટી થવા સાડ સંસાર તરક કરી વેરાગ લીધું. એ પરમાંણે એ પતીવરતા બાનુ

એ જે મરદની સાથે રહી તેને સદા મધન રાખીઓ હો
તો તેને એટલાજ માટે છોડીઓ કે તેના શરીર તથા છ
વનો બંધાવ થાએ. એક ઘડીના વચમાં પોતાના સંધા
એશ આરામનો નાસ એટલાજ માટે થવા દીધો કે તેથી
બરથારનાં સુખનો બંધાવ થાએ તથા તેનો દરજ્જો વધે.

રોમેનસ આરજરસ બીજી બાએડી પરણીઓ. પ
છુ તેની આગળી મેહુરબાંન દોસતે તેનાથી છુટી પડીઆ
પછી પોતાના પેદા કરનાર શીવાએ બીજા કોઈપર દીલ
દોડાવીડું નહી. તે સ્ત્રીએ પોતાની બાકીની જીંદગી દાન
ધરમ તથા દેવ ભક્તી કરવામાં ગુન્તરી. બાએડીનાં ઉત
મ હેતનો એ આફરીન કરવા જોગ દાખલો આસરે ૪૦
સ૦ ૧૦૨૮ માં બનીઓ હતો.

અમલસોનયા.

શ્રી ઈટલીના ગાથીક વંડપના પરખીઆત રાજા થીઓ
દોરીકની અમલસોનયા નામની એક દીકરી હતી. એ રા
જા ઇસવી સને ૫૨૨ માં મરણ પામીઓ. ગાથીક લોક
ના કાનુન મુજબ સ્ત્રીથી રાજની ખાલેક થવાએ નહી, મા
ટે તેની વીધવા દીકરીનો દીકરો આથલરીક તેની ગાદી
નો વારસ થયો. મમાવાના મરણને વખત એ કુવર ધ
ણો નાધલો હતો. તે પુરતી વયનો થાય તાંહાંમુધી રાજ
કારોબારનું કામ તેની માને સોંપવામાં આવ્યું. એ વખત એ
બાઈની અડાવીસ વરસની ઉમર હતી. એક કાબેલ તવારી
ખ લખનારના જણાવીઆ મુજબ એ બાનુનાં શરીર તથા

મનના ગુણો પુરા બાહરમાં આવેલા હતા. તેની ખુબસુરતી હરેક શેહનશાહને વસ કરે એવી હતી. સારી સમજ તથા દાનાઈથી તેનું મગજ બરેલું હતું. કેળવણી તથા અનુભવથી તેની જાતી બુદ્ધી વધારે ઝલકાટ પાંખી હતી. હીમ ત તથા ઠરાવ અને વીઢીઆને જોરે તે મોહટાં કામે કરવાને શક્તીવાન હતી. તેણે એલમનો અભીઆસ સારી પકે કીધેલો હતો. ગાથીક તથા ગરીક અને લાટીન ભાષા ધણી પુખ્ત જાણતી હતી. એવી સંધી કમાલીઅત છતાં એ શાહજહાંકસું ગુમાન રાખતીતી નહી. રાજ દોઆરી કામકાજ સાડ બરાએલી સભામાં ડાહ્યાપણુ ખરચી પોતે કસુંબોલતી નોહતી. એના મરનાર બાપમાં જે ખુબી હતી તેની નકલ કરી એ રાજ કનેઆએ પરજાના લોક ને સુખી રાખેઆં. તે પીતાની ખાતીઆથી દુર રહી તે મરનારનાં નાંમને બદનાંમીથી છોડવવાને ઘટતા ઈલાજ કીધા. થીઆરોરીકે બોઈથીઉસ નામના નામીઆ અને માહબુદ્ધીવાન ઉમરાવ તથા તેના સસરાને ખીન તકસીર મારી નખાવી તેની ખીરાસ છુટી લીધી હતી. તે સરવ એ બાનુએ તે મરનાર ઉમરાવના વારસોને પાછી રા પુરદ કરાવી. એવા સારા ઈલાજેથી અમલસોનધાએ પરજાનો ખેઆર મેલવીઆઃ તે એવી દયાલુ હતી કે પોતાની રોખી પરજાને મારફાર અથવા દંડની સજા કરવા દેતીતી નહી. એ પરજાને શતરૂ અથવા ગુલામ સરખાં ગણી તેઓને હલાક કરાવવાને જંગલી ગાય લોકો જે બકારો કરતા હતા તેપર એ સમજી શાહજહાંકસું ઘેઆન આપતી નોહતી, વડા પરધાનના ઓહદ સાડ તેણે એવા પરમાણીક પુરૂષને પસંદ કીધેલો હતો કે તેથી તેના કા

સેખારને ટેકો મેલતો હતો. નેક ચાલથી એ બાઈએ સ્થમ બોલના શેહનશાહને તથા બીજા રાજવાળાઓને હેતુ ખીતર સરખા કરી નાખીઆ: એ દાબેલ તથા લાએકીવાળી બા નુ પોતાની સંધી ફરજ અદા કરવાપર ખંતી હતી. તે જાણતી હતી કે જે પરજાપર તે અમલ કરતી હતી તેઓનાં કંલાણનો આધાર પાછળથી તેના દીકરા આયલરીકપર રે હશે. માટે તે કુવરને સારી કેળવણી આપી વીદીઆ બણાવવા તથા રાજ ચલાવવાના હુનરથી વાકેફ કરવા સા રૂ તરણ ગાથીક શીખશકોને હુવાલે સોંપીઓ. પણ એ કુવર ઉછાછલો તથા બેરહો નીકળીઓ. તે પોતાની માનાં ખરાં હેતની કદર સમજીઓ નહી. વીદીઆ બણવી અ ને કાએદામાં રહેવું તેને નાપસંદ થયું. એક દીને શ્રી ર વેનાના મેહલમાં ગાથીક લોકની સભા મેલેલી હતી. તે વ ખત એ કુવર આયલરીકે કાંઈ ઘણી માડી ચાલ ચલાવી. તેની માએ એક હોંસો મારી તેને વારયો. તે ઉપરથી તે હુલડ જીવાને રડતો રડતો ગાયલોકની આગળ નઈ મા વીશે ફરીઆદ દીધી. એ રાજ કુવરની એવી ચાલથી કે દલાક લુચ્છાઓને પોતાની મતલબ હાંસેલ કરવાને કાવ તું થયું. તેઓએ મકરથી તે કુવરની હીમાત દીધી કે તે કુવરને સ્ત્રીની બરદાશત તજે અને ઇતર શીખશકોના હા થ હેઠળ કેળવવાની કસી જરૂર નાહતી. તેઓ બોલી આ કે માથ લોકની રીત મુજબ તે કુવર એ ટોલાના લોક સાથે રહી જે કાંઈ શીખવાનું હશે તે લસકરી હાવણીમાં શીખીઆ કરશે. બીજા મુરખાઓ જેઓ એલમની કસી ક દર જીજ જાણતા નાહતા તેઓએ એવાં બોલવાને ટેકો આપીઓ. તે સરવ જંગલીઓએ એક અવાજથી સોહ

૬ ઉઠાવીઓ, માટે તે કુવરને તેઓને હવાલે કરવાને તે નીલલી માને કરવ થઈ. એ પછી પેલા લુચ્છાઓએ જીવા ન શાહનુદાને ખાવા પીવા તથા બીજી નીચ મોજમાં રમતો મેલી દીધો. અમલસોનથાની સેહનમાં ખાતરી થઈ કે કુવરને બીગાડી તેઓ પોતાની મતલબ હાંસેલ કરવા માંગતા હતા. તેઓ એ બાનુના એવા શતરૂ થઈ પડીઆ કે રાજ મુકી દેવાને એણે મન દીધું. રવેનાથી સ્ટમબોલ બઈ રેહવાને તાંહાંના શેહનશાહ સાથે તેણે ખંદોબસત કીધો. પોતાનો સંધો ખાનગી ખજાનો શ્રી ડીરાશીઅમ મોકલી દઈ સ્ટમબોલ જવાને તઈઆરી કીધી. તેટલાં તેને એવું લાગું કે કુવરને બદસલાહ આપનારાઓની સગતથી છોડવવા સાડ હજુરખી કોશેશ કરવામાં હમુર રાખવી નહી. તદખીર ફરી પેલા નાલાએક આદમીઓમાંથી સુખીઅ તરણુ જણાઓને જીવથી મરાવયા. એ બાઈના શતરૂઓ તેની વાનખી સતાનો ઈનકાર કરી, તેના નેક કામમાં હુરકત કરી, પોતાની મતલબ સાડ તેના કુવરને બીગાડી પરજાના લોકની પાએમાલી કરવા માંગતા હતા તે વીશેનો, તથા શતરૂઓથી તેને કેવું ખમવું પડીઈ તેનો આપણુ વીચાર કરીએછ તારે આપણને ધારવાને બની આવેછેકે એ તરણુ સરદારોને મરણની સજા કરવાને એ બાનુએ પરજા હીતકારી હાકમ તથા ખરી કરવ અદા કરનારી મેહુરખાં ન મા તરીકે, કદાચ જરૂર બાંધી હશે.

અમલસોનથાનો કુવર આયલરીક બદખુરેજ તથા બદફેલીનો ભોગ થઈસોલ વરસની વયમાં મરણ પાંખીઓ. એ બનાવથી અમલસોનથાને ઘણું દુખ થયું. તેણે વીમારીઈ કે રાજનો જે નામનો વારસ હતો તે ગુજરી ગી

એ એટલે એના ચતરુએ, નંગલી ગાયત્રીકોને હુલકાવી,
 એના હાથમાંથી હકુમત છીનવી લઈ, મુલુકમાં બેઠાદી અ
 ને ખરાબી ચલાવશે. વાસતે એણે પોતાની કુઈના દીક
 રા થીઓડેટસને રાજા ડરાવી તેની સાથે કારોબાર ચલા
 વવાને બંદોબસત કીધો. એ બંદોબસત તેના દાનાવ અ
 ને કાબેલ પરધાન કાસીઓડોરસે પસંદ કરી સરવને જાહે
 ર કીધો. થીઓડેટસે પેહલાંતો અમલસોનથાની એવી
 બખ્શીશ માટે આજારી હોવાનું ડોલ બતાવ્યું. પણ પા
 છળથી તે મરદે એ બાઈ સાથે વફાદારી કીધી નહી. છુ
 ટારા ગાય લોકો સાથે ખલી પરજનાં તથા પડોસના મુલુ
 કનાં લોકોને તે ઘણી હુલાકી પોંહ્યાડવા લાગો. પોતા
 ની પરજાનુ પરતીપાલન કરનારી તથા પારકાં લોક સાથે
 હકવાજબી ચાલનારી અમલસોનથાને એ પુરૂપની એવી
 માડી ચાલ તદ્દન નાપસંદ હતી. એ બાનુએ તેને ઘણી
 પરકારે સમજાવીને એવી ખરાબ ચાલથી પાછો હટવાને
 બલામણુ કીધો. પણ થીઓડેટસ બુદ્ધીનો હીન હતો.
 સારી શીખામણુ તેને કડવી લાગી. તેનાં ભલાં માટે તે
 ને ઉપદેશ કરનારીનો તે કુશમન થઈ પડીએ. તેની આ
 ગેવાનીથી અમલસોનથાને કુખી કરવાનુ કાવતરું થયું. તે
 નેક એરત એ ભુડા આદમીના તથા એના મલતીઆ
 એના ફાંદામાં ફસી ગઈ. તેઓએ દગાથી તેને ફેદ પ
 કડી લીધી. તેને શ્રી બોલસીના ટાપુ ખાતે મોકલી દેવા
 માં આવી. તાંહાં નીમખહરામ થીઓડેટસની પરવાન
 ગીથી એ બીચારીને ફાંસી દીધી. ગાથીક લોકની ઉજડ
 મંડલીને રોશની આપનારો એ ઝલકતા શીતારાનો એ પ
 રમાંણે ૬૦ સ૦ ૫૩૫) માં નાસ થયો.

પાટેમીએના.

શ્રી સૌંદરરાખાદ મધે પાટેમીએના નામની એક સ્ત્રી હતી. નાથપણથી એને ઈસાઈ ધરમની કેળવણી મળી હતી. આગળ જતાં એ ધરમપર એનું આક્રીન સુસત બેઠું. એના વખતમા ઈસાઈ ધરમ પાલનારાંઓપર સરકારથી અનેક પરકારની જતસતી ગુજરતી હતી. રૂમી લોકો પોતાનો અસલ ધરમ ચાલુ રાખવાને ખંતી હતા. ખરીશદીઆનો પોતાનો દીલપસંદ ધરમ જાળવવાને ધણી યુક્તી કરવી પડતી હતી. તે ધરમ પાલનારું જે કોઈ આદમી પકડાતું તેના જાન માલને હાની પોંદ્યતી. પાટેમીએના ભરજીવાનીમાં આવેલી હતી. તેના હોસન તથા નખરાં સંધાં આદમીના દીલપર અસર કરતાં હતાં. ખુદરતે જેને એવી ડંચી બખશીશ કીધી હતી તેની સંસારી હાલત હલકે દરજ્જેની હતી. તે બીચારી ગુલામી અવસથામાં અવતરેલી હતી. તેના તન મનના ગુણોપર તેને સેક લલચાવો. તેણે એ સ્ત્રી સાથે નીચ પરકારની નીસબત રાખવા માંગી. પણ તે હાલત પકડવાને મોહ ટાં મનવાળી પાટેમીએનાએ સાફ નાપાડીઠં. ફોસલાવી ફરેજ આપવામાં નહીં ફાવીઓ તારે તે નાલાએક સેકે ફીતુર કરવા માંગીઠં. બીજા કપદી ચાડીઆઓની માફક તેણે તે જગોના રૂમી હાકમને ખબર દીવી કે પાટેમીએના ઈસાઈ ધરમ પાલતી હતી. એ ખબરપરથી તેને પકડી કેદ કરવામાં આવી. ઈસાઈ ધરમ પાલવાને લીધે તેને રાખેતા સુજળની સજા કરવાને હુકમ થયો. પેહલાં તો તે બીચારીને ઘાતકી રીતે રીખાવીને દુખ દીધું. એ

વે સમે તેના કડ્ડર દીલના સેડે તેને ફરીને નજાવીડં કે
એ મરદની મરજી રાખેતો મોતની સજાથી તે હજુરની
છુટે. એ પરમાણે કમકમાટી ભરેલું દુખ ખમી મરવા
થી છુટવાને બેજ ઈલાજ હતા. તે એમ કે ઈચ્છાતો પો
તાને પસંદ પડેલો ધરમ છોડવો અથવાતો સેડની ના
લાએક મરજી રાખવી, પાટેમીએના દરનજે હલકી
તોળી વીચારની ઠંચ હતી. તેણે એ બેમાંથી એકબી ઈ
લાજ પસંદ રાખીએ નહી. તેવો ઈલાજ અખતીઆર
ફરી જીવીઆ કરતાં મરવાને તેણે પસંદ કીધું. જે ધરમ
તે પાલતી આવી હતી તેપર મકમ રેહવાનો તથા હરેક
હાલતમાં પોતાની ઈજતનો બંચાવ કરવાનો પોતાનો પક્કો
ઠરાવ તેણે બલતવારીથી નજાવીએ. અંતે તેને ઉકળતા
ડામરની કહુડામાં નાખી મારવાનો હુકમ થયો. એ અ
તીથે દુખદાયક મોત પાટેમીએનાએ સજુરીથી ખમીડં.
તેનું ખુન કરનારાએને તેણે કહ્યું, કે ઈજત ત'. એકીન
બીગાડવા કરતાં, એવી જાલમીનેબી તે કેવી ગનીમત સમ
જતી હતી તે વીશે તેઓએ ખાતરી કરવી હોયતો, તેને ક
હુડામાં એકદમ નાખી મારવી નહી. પણ તેને આસ
તે આસતે તેમાં ઉતારવી અને જોવું કે સંધુ ખમવાને ઈ
સવર તેને કેવી હીમત તથા શક્તી આપતો હતો. પેલા
નીરદયાલુ લોકોએ તે અખતરો કરી જોયો. પાટેમીએના
એ મરતાં સધી મુલાઝાથી રેહવાને ખબરદારી રાખી. તે
ણે જલાદો પાસેથી એટલીજ અખશીશ માંગી કે તેઓએ
તેને જલા સમેતજ કહુડામાં ઉતારવી. એ અરજ મુજ
બ તેઓએ કીધું. તેઓએ જોવું કે પાટેમીએના હીમત
અને ધીરજ રાખી તે કહુડામાં બહી મુઈ. પોતાના શ

તરૂંએને કમું છુટ્ટ ઈચ્છીઆ વગર અથવા એકબી કડવો સખુન બોલીઆ વગર એ નેક ઓરતે પોતાનો પરાણ હ કતાલાને હવાલે કીધો.

ઝીનોખીઆ.

ઈસવી સનેની શરૂઆતમાં અરબસ્થાન મધે પાલખી રા નામનું એક આબાદ શેહર હતું. એ શેહર ઈરોપ ત થા એશીઆ ખંડ વચ્ચે ચાલતા વેપારનું મુખીઅ મથક થ ઈ પડ્યું. એ શેહરની ઈઆદગારી મુખીઅ ફરી તેની રા છી ઝીનોખીઆથી કાએમ રહીછે. એ રાહી અમરૂ ના મના એક સરદારની દીકરી હતી. તે નાથપણથી કોઈ અરબ સાથે પરણી હતી. પણ તે ઉમરે પોંહતા આગમ ચ તેનો બરથાર મરણ પાંખયો. ઝીનોખીઆ રંગે શાંખલી હતી તોખી અરબસ્થાનમાં ઘણી ખુબસુરત ગણાતી હતી. તેના દેશની બીજી થોડીજ ઓરતો તેના સરખી સારી કા નતીવાળી હશે. તેનાં વાંકાં નેન, સફેદ દાંત, ચોખીતાં શ રીર, નરમ સ્વભાવ અને મીઠા શબ્દોને લીધે ઓડીનેટ સ નામના એક અરબ હાકમે તેને પરણવાને ખાએશ કી ધી. એ બંધે જણાંનાં લગન થયાં. ઝીનોખીઆ બાલ પંજીથી એલમ પહોડી હતી. લાટીન, ગરીક, સીરીઆક, તથા મીસરી ભાષાઓ તે જાણતી હતી. કેટલાક નામી આ ફીલસુફોનાં ગરંથો તેણે સારી પઠે પાઠ કીધાં હતાં. તે જે પોતાના ઉપીઓગ સારૂ પુરવ પરાંતની તવારીખનો સા રાંઉંશ ધડી કાહાડીઓ હતો. શુધરાઈના હુનરો જેવા કે

ખાંધકામ, માએન, ચીતાર પાડવા ઇતીઆદીધી એ બાઈ કાંઈ નાવાકેઈ નોહતી. એવા ગુણવાળી બાએડી હરેક બરથારને કીમતી દોલત સરખી થઈ પડ્યા વીના રેહ નહી. પણ ઝીનોબીઆ એ કરતાંબી વધારે કમાલીઆત વાળી હતી. તે જમ સુંદર તેમજ હીમતવાન અને લડા એક હતી. લડાઈના હુનરમાં હરેક મરદની બરોબરી કરવાને જીરરત રાખતી હતી. હરેક ઘોડાપર સવારી કરવાને તથા લડાઈના હરેક હથીઆર વાપરવાને પુર શક્તી વાન હતી. તેના બરથાર પેહલાં રોમની શેહનશાહની તાબેદારી કરતો હતો. તેની સાથે રહી એ બાનુ-ઈરાણી એ તથા બીજા લોકની સામને લડાઈમાં જતી હતી. લડાઈનાં મેદાનમાં મરદાનગી કરી કીરતી મેલવતી હતી. લડાઈના કામથી જુરસત મલે તારે તેના બરથાર બંગલના ફાડી ખાનારાં જાણુવરોનો શેકાર કરવાનો ગોખ રાખતો હતો. એ શેકારગાહને વખત સીંહ તથા ચીતા અને રીછ સાથે ઝીનોબીઆ એવી રમત કરતી હતી કે શુરા મરદો તેમ કરી શકેતો મગરૂર થવાને તેઓને ઘટતું કારણ મલે. ઝીનોબીઆ પાંડ પેઆદી રહી લસકરની સાથે લાંબી મંબલ કરવાને કધી કંટાલતીતી નહી. યાદ તથા યંડી ગરમીનો હલાકી કેવી હોયછે તે જાણે એ સ્ત્રી સમજતીતીબી નહી. ઘોડાની પીડપર કલાકના કલાક સુધી સવારી કરવા નોતો એનો રાખેતોજ હતો.

ઝીનોબીઆ તથા એડીનેટસ એક બીજાંનાં આશનાવ અને અરસ પરસ મદદ કરનારાં થઈ વખત ફાહડતાં હતાં. તેઓની પરજ તેઓ ધકી ઘણી મઘન રેહતી હતી. રોમના શેહનશાહ તથા તેની સેનેટે તે

ઓને ધણું માન આપ્યું. તેઓએ ઝીતેલાં તથા જાળવે
લાં પરગણાંઓ પર હુકુમત કરવાને ઓડીનેટસને પરવા
નગાં મલી. બાએડીની સલાહ તથા હીમત અને બા
હુડરીએ કરી ઓડીનેટસ એ તરફ વળ્યાથો. કેદખી
કુશમનથી કસી ધાસતી રહી હાથ નહીં એવું તેને લાગું.
પણ જરે આદમી પોતાને પુર સલામતીમાં જાણે તારેખી
તેની જીંદગીના ભરોસો નથી રેહતો તે વીગેની માટેજર
સામેતી ઓડીનેટસના હેવાલપરથી મલેછે. તે સંધી તરફ
થી પોતાને નીરભય થએલો વીચારતો હતો તારે ન ધારે
લે કેદાંજીથી તેનો જીવ લેનાર શતરૂ જાહેર થયો. એ શ
તરૂ તેનો ભાણિજ હતો. એ મરદ એક શેકારગાહુંને વ
ખતે બેઅદબ થયો. તેને જીવ સજા કરવાને ઓડીનેટસે
ઘટતું વીચાર્યું. એ સમયથી તેણે કપટ રાખી દગાથી
ઓડીનેટસનું ખુન કીધું. પછી પોતે હાકમ થવાને તેણે
મરજી કીધી. પણ ઓડીનેટસ જીવતાં જ બાએડીને પર
તાપે જીવરગીએ પોંહતો હતો તે બાએડી તેના મરણ પ
છી તેના ખુનનો બદલો લેવાને ચુકી નહીં. પેલા નીમખ
હુરામ મરદને ઘટતી હાલતે પોહ્યાડયા પછી ઝીનોખી
આ એકલી રાજ ચલાવવા લાગી.

ઓડીનેટસને હુકુમત કરવાને રોમના શેહનશા
હુ જ પરવાનગી આપી હતી તે તેની વીધવાને આ
પવાને ગાલીએનસ શેહનશાહે નાપાડ્યું. ઝીનોખીઆ
એ તે શેહનશાહ તથા તેની સેનેટની કસી દરકાર
કીધી નહીં. પોતાની મરદાંતગીથી ઝીતેલાં તથા અ
દલથી જાળવેલાં રાજનો કારોબાર તેણે સારી પઠે ચ
લાવીઓ. તેના હરીફોએ જોઈ લીધું કે ઝીનોખીઆ

કાંઈ જેવી તેવી રાણી નોહતી. એ બાનુની સામને મો
 કલેલાં રોમી લસકરને એની મરદાનગીથી શીકસત ખાઈ
 શરર્મીદગી સાથે પાછું જવું પડીકું. આસપાસના રા
 જવાળાઓ એ રાણીની હુશમતી કરવાથી બીહવા લાગ્યા.
 ભરથારના વખતથી મલેલા યુદ્ધરેટીસ નહીંથી તે છેક બી
 ધતીઆ સુધીના મુલુકની જાળવણી ઝીનોખીઆએ કીધી.
 તે ઉપરાંત મોતાના અમલદાર અબદસની સરદારી હેઠળ
 નાં લસકરની મારફતે શ્રી'મીસરનો મુલુકથી હાથ દીધો.
 એ ઘોરતંલડાઈમાં જેવી નાનદાર દેવીજ દીવાની કાફાનાર
 ચલાવવાની સુતરી રીતથી રહેજેજ રહી. સંસ્કૃત કાવ્યકાવ્ય
 સરસકાનુનોથી ચલાવતો હતો. અદ્દર યુદ્ધરેટીસ અબદ

ઝીનોખીઆએ કેટલીક મુદત સુધી ઘણી જાહોનલાલી સાથે અમલ ચલાવીઓ. ગાલીએનસ પછી રોમમાં કલાડી અસ શેહનશાહ થયો. તે ગાય લોક સાથે લડાઈમાં શું થાયથી ઝીનોખીઆનુ નામ લઈ શકીઓ નહી. પણ થો રોવાર જતે તે મરણ પામયો. તેની જગાએ આરીલીઅન શેહનશાહ થયો. પાલમીરા આગળ રોમને તાબે હતું તે રૂમરૂ સ્વતંત્ર થયું તેથી તથા બીજાં પરગણાઓ ઝીનોખીઆને હાથ થઈ પડ્યા તેથી આરીલીઅન પુર નારાજ હતો. તેણે એ રાણીને પેગમ મોકલ્યો કે આગળ જ પરાતો રોમને તાબે હતા તે એ રાણીએ છોડી દેવાં. ઝીનોખીઆએ એ દાવો ગેરવાજબી ધારી ધીકારી કાઢી ઓ. શેહનશાહ મોહટી ફોજ લઈ રાણી તરફ ચઢાઈ કરી આવ્યો. તેની સાથે લડાઈ કરવાને ઝીનોખીઆ એ લસકર તઈઆર દીધું. તે લસકરની સરદારી ઝીનોખીઆએ પોતે કરી. પોતાની હુકમત જળવવાને ઠરાવ રાખી તે દુશ્મનોની સામને ગઈ. ઝીનોખીઆ પોતાના લસકરની ઘણી સારી બરદાશત રાખતી હતી. સરવની એવી કદર ખાતી હતી કે જાહાં એ દેખાવ દેતી તાંહા સંધા શીપાહીઓ હુરખના અવાજ કાઢી એને ખુબારક બાદી દેતા હતા. બે ખોરકુનાં લસકરને પેહલી લડાઈ શ્રી આનદીઆક આગળ થઈ. તેમાં ઝીનોખીઆના લસકરની મહુડતી પેહલાં દેખાઈ. પણ નાહસતા દુશ્મનો નો દુખાવો ધરતા એ લસકરે ઘટતી કવાએદ રાખી નહી. એવું જોઈ આરીલીઅને તઈઆર રાખેલી બીજી ફોજ તેઓપર તુટી પડી સખત હુમલો દીધો. એ વખત રાણીના સવારો એકતો થાકેલા અને વજી વીખરાઈ ગયે

લા હતા. તેઓથી દુશ્મનનાં તાજાં લશ્કરનાં એકઠાં
આદમીઓનો મારો ઝીલી શકાયો નહી. તોખી એ શી
કસતથી ઝીનોખીઆએ હીમત છોડી નહી. તેણે શ્રી ઇ
મીસા બધ ઘણી મેહનતથી પોતાના આગળા શીપાહીઓ
તથા નવાં આદમીઓની એક બીજી ફોન ઉભી કીધી.
પણ નસીમે તેને ઇઆરી આપી નહી. એ નવાં લશ્કર
નેખી ઝીત થઈ નહી. અંને એ બાહુદર ચોરતે મેદાન
છોડી દેવાને ઘટતું ધાર્યું. પોતાનો છેલ્લો બંચાવ શ્રી પા
લમીરાના કીલ્લામાં કરવાને તેણે ઠરાવ રાખ્યો. તાંહાં બ
ઈ દરવાજા બંધ કરાવી દુશ્મનોની સામને લડાઈ કરવા
નો સંધી ગોઠવણ કરવા લાગી. આરીલીઅને તે ચેહરની
નાકાબંદી કીધી. પણ ઝીનોખીઆના હુતર તથા હીમત
થી તે ઘણો ડર રાખતો હતો. એ લડાઈમાં એ ચેહન
શાહને આકેબત ઝીત ધાય કે નહી તે વીશે તેને ઘણો
શક હતો. એ વખતે તેણે શ્રી રોમ ખાતે એક કાગલ લ
ખીઓ. તે કાગલમાં બણાવયું કે “ હું સી સાથે લડાઈ
કરુંછું તે વીશે રોમી લોકો ધીદારથી બોલેછે. તે લોકો ઝી
નોખીઆની કમાલીઆત તથા કાબુથી અનબણા છે. તેણે
ફતર, તીર તથા લડાઈમાં ફેંકવાના બીજા સામનની જે ત
ઈઆરી કીધીછે તેનું વરણન કરવું ખુશકેલ છે. તેણે કોટ
પર સંધે દેકાણે બંને તરણ તરણ બંધુરા ગોઠવેલાછે. લ
ડાઈના ઇંતરોમાંથી તે આગ વરસાવેછે. સજાની ધાસ
તીથી તે જીવપર આવી હીમત ફરેછે. મારાં કામમાં ફતેહ
મલવી ઇસવરના હાથમાં છે.” આરીલીઅનના એ પતર
પરથી તથા તેણે ઝીનોખીઆને જે મીના કેહેવાડી તે
ઉપરથી મારુંમ પડેછે કે તે ચેહનશાહ પોતાની હારેલી હ

રીકૂથીની ઘણી ધાસતી રાખતો હતો. તેણે ઝીનોબીઆને કેહવાડ્યું કે તે જો તાણે થાયતો તેને લાગ્યેકનું એક વત ન તેના ગુનરાણુ સાડુ આપવામાં આવે તથા પાલમીરા શે હરચ્ચને તાંહાંના લોકને કસી હલાકી પોહ્યાડવામાં આવે નહી. ઝીનોબીઆએ પોતાના સેવકો સાથ મનસુખો કરી વીચાર્યું કે ખોરાકી ઘટી પડયાથી આરીલીચ્ચનનું લસકર નબળું થતું ચાલતું હતું તથા ઈરાણુનો શાહ શા પુર તેને સાડુ મદદ મોકલનાર હતો, જે સબબોથી દુશમ નોને પાછુ ફરવાને ફરજ પડવાની. એવો વીચાર કરી શે હેનશાહની દરખાસને ઝીનોબીઆએ ધીકારી કાહડી. તે શેહનશાહને ચટકો લાગે એવો જવાબ પોતાના નામીઆ મુનશી લાનજાઈનસ પાસે લખાવયો. પણ કેટલાંક લોક બોલેછે તેમ ઝીનોબીઆનો “ દાહુડોજ બીરગસતે થતો ચાળયો. ” એ બાઈ સંબંધી સંધો મામલો ઉલટોજ બન વા લાગો. ઈરાણુનો સેહનશાહ શાપુર મરણ પામયો. એ બનાવથી તે દેશમાં ચાલેલી ગરબરીને લીધે ઈરાણીઓની કસી મદદ આવી નહી. આરીલીચ્ચને છુટે હાથે નાંણાં વેચાથી તેનાં લસકર સાડુ ખોરાકી આવી લાગી. તે સા થે વળી તેણે મીસર ફતેહ કરવા મોકલેલું લસકર તે કા મ કરી તેની મદદે પાલમીરા આગળ આવી લાગું. ઝીનો બીઆએ જારે જોયું કે દુશમનોતુ જોર અત્તીધણું વધી ગયું, તારે પોતાની સલામતી સાડુ બાહર જતી રેહવાને દરશત ધાર્યું. એક શીતાબ ચાલની સાણુસીપર સવાર થઈ એ રાણી શ્રી ઈરાણુ તરફ રવાને થઈ. પણ સાઠ માઈલની મં જલ કીધા પછી તેને ફુંબાલે લાગેલા રોમી સવારોના હાથમાં તે કેદ પકડાઈ, એ બનાવ ઈ૦ સન ૨૭૩ માં બનયો.

• ઝીનોખીઆને જારે આરીલીઆન શેહનશાહની ન
લદીક આણી તારે તે મરદે ડમરથી એ એરતને ઘણા
તાનાજાણી કરીને પુછ્યું કે એ પરમાંણે તેની સામને થ
વાને એણે, તાકાત કેમ રાખી, ઝીનોખીઆએ સમો પી
છાણી ધીરજ રાખી ટેકાવથીજ વાળ દીધો કે “ આરીઓ
લસ તથા ગાનીએનસ સરખા શેહનશાહને હું ધીકારતી
હતી. મગર હું તને મારો શેહનશાહ અને ક્તેહ કરના
ર ગણું છું.” એ પછી ઝીનોખીઆ શ્રીરોમ ગઈ. તાંહાં
નાથલાં મનવાળા આરીલીઆને પોતાની ક્તેહની ધુમધામ
બતાવવાને એ સ્ત્રીને કેદી તરીકે તે શેહરમાં ફેરવયા પછી
તેને એક મકાન આપ્યું. ઝીનોખીઆએ સબર અખતી
આર કરી એ મકાનપર બાકીના દાહડા પુરા કીધા. ગએ
લી જાહોજલાલી વીશે મનમાં લાવી કુખી થવાને બદલે
જેમબને તેમ પોતાનો વખત ઉપયોગીપણામાં ગુજાર્યો.
આગળ જે બુધ્ધી અને ગતાન રાજપાઠ ચલાવવામાં વાપ
રતી હતી તે હવે પોતાનાં બચાંએને સારી તરબીઅત આ
પવામાં વાપરયાં. વખતસર જે નીપજીઉં તેની થુકર ગુજ
રી કરી અંતે પોતાનો પરાણ કુતીઆના સરવથી મોહડા
પાદશાહને સોંપીઓ.

આખ્યાનની આગેડી.

અરબ લોકોએ ૯૦ સ૦ ૬૩૪ માં શ્રી ડમાસકસ શે
હરપર ચઢાઈ કરી તે શેહરતી નાકાબંદી કીધી. એ વે
ળા ટામસ નામના ખરીશદી પેહલવાંને તે શેહર અંચા

વ કરવામાં ઘણી બાહુકુરી બતાવી. તે તીરંદાજીમાં એકો હતો. તેના એ હુનરના ભોગ ઘણાક શુરા અરબ સરદારો થયા. એ પરમાંણે તેના હાથથી મરણ પામનારાઓમાં આબાન નામનો એક અરબ સરદાર હતો. એ મરદની બાએડી એનાપર અતીઘણું હેત રાખતી હતી. તે ભરથારની બરદાશત કરવા સાત્ર તેની સાથે લડાઈની જગાએ આવેલી હતી. આબાનને મરતતોલ જખમી થયાની બીના સાંભળીને એ ઓરને કસો ઘભરાટ કીપો નહી. ધીરજ અને હીમત રાખી તે બાઈ લડાઈનાં મેદાનમાં ગઈ. આબાનને સોધી કાઢી તેના છેલ્લે દમ જતો હતો તેટલાં ગલે લગાડી બોલી કે “મારા વાહલા ભરથાર તું ખરેખર સુખીઓ છે. ખરે સુખીઓ ! કેમકે જ ઈસવરે આપણને જોડીઆં તેની હજુરમાં તું દીરતી સાથે જાય છે. હું તારાં મોતનુ વેર લઈશ અને મારાંથી બનતી કોશેશ કરી બીજા જાંહાંનમાં તારી શરીર થવાને લાએક બનીશ, કેમકે હું તને ઘણો આહુહું. હવે પછી હું કોઈ સાથ લગત કરીશ નહી અને ઈસવરની સેવા કરવામાં વખત કાઢીશ.” એવું બોલી રડવા કુંટવા અથવા કુખ જણાવવાને બેશુમાર પોકાર કીધા વગર તે બાઈએ ઘટતી દીરીઆ કરી આબાનને ભુમીદા દીધો. તે સમજતી હતી કે મરનારની પછવાડે બેહુદ માહતમ કરવી બેજા છે. વાસ્તે મરનાર તરફ પેઆર બતાવવાને કોઈ બીજો ફેનકારક ઈલાજ કરવાને તેણે બેહુતર ધાર્યું. ગુરત લડાઈનાં હથી આર બાંધી એ સ્ત્રી રણનાં મેદાનમાં ગઈ. પેહુલાંતો તેણે ટામસના ઝુંડાવાળાનો હાથ તીરે પકડી, બીજો તીરે એવો તાકીયો. કે તો, પોતાની

૧. આંખમાં જખમ થયો. તેટલાં બીજાં માણસો તેની મદદે આવી લાગપાધી આખાનની શુરી બાએડી તેને વધારે તુ કસાન કરી શકી નહી. પણ એ સ્ત્રીએ પોતાનાં કામથી બતાવયું કે મુવાં આદમી તરફ પેઆર હેત બતાવવાને ન કામો પોકાર શોર અને બેહુદ રડવું પીટવું કરવાને દેખાંણે બીજા વધારે સરસ અને વીચારમંદ લોકને પસંદ પડતા ઇલાખે થઈ શકેછે.

કાલા તથા ઓરેરા.

ઈ૦ સ૦ ૧૩૩ માં અરબ તથા રૂમી લોકો વચે ધ્રી ઉનાસકસની નજીક એક મોહટી લડાઈ થઈ. એ લડાઈમાં અરબ લોકોને શીકસત મલી. તેઓની કેટલીક ઓરતો તેઓના હરીફોના હાથમાં કેદ પકડાઈ. તે જના નાના રાખેતા મુજબ ગરીક લોકે તે ઓરતોને બાંદીઓ તરીકે વેંહ્યી લીલી. તેઓના સરદારને બાગે કાલા નામની એક સુંદર સ્ત્રી આવી. તે અરબોના સરદાર દીસારની બેહુન થતી હતી. એ વેંહ્યણી કીધા પછી ગરીક લોક પોત પોતાના તંત્રુઓમાં આશાએશ કરવાને ગયા. તેટલાં પેલી સરવ ઓરતો એકઠી મલી. તે વેળા કાલા બીજાઓને કેહવા લાગી કે “બેહુનો આપણું સું આ જંગલી લોકને આપણી ઇજત લેવા દઈશું અને બુદ પરશત લોકની બાંદીઓ થઈ રહીશું ? તમારી હીમત કાંહાં ગઈછે ? મારી વતીતો હું કહું છું કે એ ગુલામોમાંના કોઈનેબી મારી ખર હાથ નાખવા દેવા કરતાં હું મોતને વધારે પસંદ કરી

શ." એ વાત સાંભળી ઓફેરા નામની એક બીજી સ્ત્રી એ જવાબ દીધો કે "હુએએ ધીરજ પકડી છે તે કાંઈ રાજ ખુશીથી નહીં પણ લાચારીને લીધે કરવું પડે છે. આપણ પાસે પોતાનો બંચાવ કરવાને તીર, કમાન, બાલા, તલવાર કે બીજાં કાંઈ હથિયાર નથી." કાલા બોલી કે "તંબુના સાદકા લઈ આપણ પોતાના બંચાવ સાડ સાંમાં થઈ શક શું નહીં સું ? ઈસવર કરશે તો એમ કીધાથી આપણને ક્તે હ મલી આપણો ઉગારો થશે. તેમ કરતાં આપણ મા ર્યાં જઈશું તો નીરાંત થશે અને આપણ લોકની ઈજત જ બચાશે." એ વીચાર સાંભળી ઓફેરા મોહટે સાથે બોલી કે "કાલા ઠીક કેહે છે." પછી તે સંધી જણીઓએ એકઠી કાઠી હાથમાં લીધી અને કાલાને પોતાની સરદાર ઠરાવી. બંચાવને માટે કાલાએ તેઓને ફરમાવ્યું કે "એક ચકરડું કરી ઉભા રહેવો. ખબરદાર તમે એક બીજાં વચે એવો ગાળો ન રાખતાં કે કોઈ વચે આવી આપણને નુકસાન કરે. તમારી કાઠી તેઓની તલવારપર મારજો અને તે ઓના બાલા તથા ભેજાંના ટુકડા કરજો." એ પરમાણે બોલી કાલાએ છલંગ મારી એકજ કટકાથી એક ચોકીદારનું માથું ચીરી નાખ્યું. એ ઓરતોના કામનો સંધે ઠેકાણે ઘોંઘાટ થયો. ગરીબો તંબુમાંથી બાહર નીકળ્યા. પીઠર આગળ આવી કાલાને પુછવા લાગો કે "પેચારી આ સું કરે છે ?" કાલાએ જવાબ દીધો કે "મરને પીટીઆ તું અને તારાં જ હોય તે ! પણ એનો અરથ એટલોજ છે કે હુ મો પોતાની ઈજત જાળવવા તથા તમારાં ભેજાં કાહડવા માંગીએ છીએ. માલ આવને હવે તારી પેચારી પાસે આવતો કેમ નથી ? વેહો થા. તું નજીક આંવીશ તો તે

પેઆરીના હાથથી તને કાંઈ લાલજ થયો.” એ બાનુતુ એ
 હું મોલહું પીટરે હસી કાઢાડ્યું. તેણે પોતાના સવારોને
 હુકુમ કીધો કે તે સ્ત્રીઓને પેરી લઈ સલામત કેદ પકડ
 વી તથા કોઈને કસો જોખમ પોંદ્યાડવો નહી. તેમાં
 પોતે લેવા ધારેલી બાંદી (કાલા) ની ખુબ ખબરદારી રાખ
 વાને તાકીદ કીધી. સવારોએ તેનો હુકુમ બજાવવાને વે
 રથ કોથેશ કીધી. કેમકે તેઓ નજીક જતા તેવામાં પેલી
 ઠરાવવાળી ઝોરતો જોરથી તેઓના ઘોડાના પગમાં લા
 કડાં મારતી તેથી ઘોડા તુટી પડતા. ઘોડા નીચે પડે એ
 ટલે સવારોનો અંત આણવાને કાંઈ મુશ્કેલ જીવું રહેતું
 તુ નહી. પીટરે જારે ઝોરતોને એવું કામ કરતાં જોઈ
 તારે ઘણો ખીનવાયો. તે પોતાના ઘોડાપરથી હેડો ઉતર
 યો. સંઘલા માણુશેનેબી તેમ કરવાને તથા હાથમાં તલ
 વાર પકડી તે સ્ત્રીઓપર હુમલો કરવાને કહ્યું. તે સ્ત્રી
 ઓ પણ પાસે પાસે ઉભી રહી, અરસ પરસ મોલીકે “આ
 જો હીનપસતીમાં જીવયા કરતાં આબરૂથી મરીએ.” પીટ
 રે જરા વખત મુગો મુગો ઉભો રહી કાલા તરફ જોયું. તે
 બાહુર સ્ત્રીનો સુંદર ચેહરો તથા નાજુક અંતે સોહાંમનુ
 શરીર જોઈ ઘણો દીલગીર થવા લાગો કે એવી સારી સ્ત્રી
 તેના હાથમાં આવતી નાહતી. તેણે ફરીને નરમ રાખ
 દાથી કાલાને સમજાવી કે તે ઘણો તવંગર હતો અને ઘ
 ણા બાગ બગીચાનો માલિક હતો. તે સંધાપર કાલાને મુ
 ખતીઆરી આપવાને તઈઆર હતો વાસતે એ બાનુએ
 પોતાના જીવને નકામો બરબાદ કરવો નહી. કાલાએ તે
 ને પકડા ઠરાવથી જવાબ દીધો કે “રજલા કુદર તું મારી
 નજીક આવ કે તારું જીવું કાહડી નાખું.” અંતે પીટરની

ખાતરી થઈ કે તેણે જ, વરતાંન કીધું હતું તે કરતાં કાલા તથા તેની સાહેલીઓ ઘણી વધારે ઈજત તથા મરદા નગી વાળી હતી. સ્ત્રીઓથી ખાંડયા નઈ આપ્યા મુલુક માં રૂસવા થવા સરખુ બનવા દેવાને તેને ઠીક લાગું ન હતી. તેણે લડાઈ કરવાને ઠરાવ કીધો. પેલી ઓરતો ખુબ છાતી રાખી તેઓની સાત્રને થઈ, ગરીબોની સંખ્યા આ બેહુદ વધારે હોવાથી એ બીચારીઓ છેક સંકટમાં આવી ગઈતી તેટલાં તેઓની હીમતે અને લાચરકીનો બદલો તેઓને મલી ગયો. તેઓનો નામીઓ દેશી સરદાર ખાલદ, પીટરના ભાઈને હરાવી તે તંરક આવી લાગો. તેની સાથે કાલાનો ભાઈ ડીરાર પણ હતો. તેઓને આ વતાં જોઈ કાલા બોલીકે “જો બેહુનો ઈસવરે આપણ સાડ મદદ મોકલીછે.” અરબોનાં મોહટાં લસકરને આવતાં જોઈ પીટર બીધો. તેણે નાહુસી જવાને વેતરણ કીધી. ખાલી ડમરથી તે કાલાને કેહવા લાગો કે “જા હવેતો હું તને તારા ભાઈને હવાલે કરું છું.” કાલાએ ઠકા કરી જવા બીધો કે “તું એમ સું કરેછે ? ઘડીકમાં મારાંપર બહુ હેત તથા કાલજ ખતાવેછે અને ઘડીકમાં મને મુકી દઈ મારા ભાઈ પાસે મોકલવાની વાતો કરેછે. એતો તારા માં કાંઈ સારા ઢંગ હીસતા નહી !” પીટર બોલીઓ કે “હવે તને મારાં પાસે રાખવાને હું પરંદ કરતો નથી.” કાલાએ ઉતર વાળયો કે “હશે, પણ હુંતો તને વીહલો મેલનાર નથી.” એટલું કહી તે પીટર પછવાડે દોડી. દીરાર તથા ખાલદ તેની મદદે રહ્યા. કાલાએ પોતાની લાકડીથી પીટરના ઘોડાના પગ ભાંજ્યા. તે હેડો પડ્યો તેટલાં દીરારે તેને ભાલા વટે ભોધી નાખ્યો. તેનું માથું

કાપી એક ભાલાપર ઉંચું કીધું. તેટલાં ગરીબ લોકનું લ
સકર લડાઈને વાસતે તઈઆર થયું. એ લડાઈમાં અ
રબ લોકને ઝીત થઈ.

ઝોબેદા.

જગત પરસીય ખલીફ હાફનઅલ રશીદની ઝોબેદા
નામની એક બેગમ હતી. કેરુછેજે હાફન ખીજ બેગમે
કરતાં ઝોબેદાને ઘણો વધારે આહતો હતો. બલકે બરબ
ફંતરીકે તેનું સંધુ દીલ એ જીપરગ ફીદા હતું. ખરું છે
કે એ સ્ત્રી શરીરે ઘણી દેખામણી હતી. પણ તેટલાજ ના
દે કાંઈ તે હાફનની માનીતી થઈ નોહતી. એ ખલીફ
ખુખીઅ કરી ઝોબેદાના સદ્ગુણને લીધે તેને આહતો હ
તો. એ બેગમ તમામ ધીરા સવખાવ અને ચીરીન છુ
ખાન સાથે નેક નજર અને રેહન દીલવાની ખાતુ હતી.
તેના હેત અને રૂડી આશ્ચી તેના બરધાર ખુશીથી બર
પુર રેહતો. ઘનાઈ તથા નરનાચ્છી તેનું હાફનનાં મનપ
ર નોહતો કાણુ મેલવોએ હતો. એ પરનાંજી જે નાતુ
પોતાના જમાનાના સરફી એવડા હાફનની ખાત બે
મ તે આહે તે કદી થકે એનું દીસનુંછે. હવે ઘંચ
નારી બાઈએ જે જરુર નહિ કે એની કાણુવાની નહ
એ સું આહયું તથા સું કીધું તે તે વધે કાણુવાની નહ
રહન થઈ થકો. તે એન કે રૂડી ઝોબેદાને પેનને એ
ધો કાણુ રૂડાં કાણુ સારૂ વાપરશે. હાફને અને કો
વોના જમાનાનાં એવડા જેન બેખનસાકી એવડા

વખત ગુમાવેછે તેમ એ બાનુ કરતીતી નહી. માહોમા હેના તંદા બખેડાથી ધરની સુલેહનો બીગાડ કરવાની એ બધીએ દુર હતી. ઉગમન પરાંતના ઘણાખરા દરબજવા બા તથા દરવવાન પુરૂષોની માનીતીઓ કેફ કરવા, અથવા કાહુનીની વાતો સાંભળવા અથવા રામશગરોના ખેલ જોવામાં જાંદગીનો ઘણાખરો ભાગ ગુમાવેછે તેમ જોખેદા કરતી નોહતી. એ બાનુનો પોતાનો વખત પરઉપકાર કરવામાં ગુજારવાથીજ ખુશી રેહતી. લોકનુ કલાણ કરવા માં પોતાનો કાબુ વાપરવાથી તેને ઘણી મજા લાગતી હતી. દાંત ધરમ કરવા, ગરીબોને સુખી કરવા, નબલાઓને આશરો આપવા, નીરપરાધીઓનો બંધાવ કરવાના કામોપર સદા તેનુ લખશ લાગેલું રેહતું. એવા સદગુણી એ કરી એ બેગમે જીવતાં લોકોનો પેઆર અને મુવેધી અમર નામ મેલવયું. એના સદગુણોપરથી ઘણીક રસી લી વાતો જોડાએલી કેહીછે.

મીન.

શ્રી મીનનાં યુ અથવા હીયા વંડવનો શેહનશાહ દીસી આંગ રાંકે તથા મીલનસાર સવલાવવાજો આદમી હતો. તેનો ખેવકા પરધાન ચે કાવતરું કરી પોતે મુખતીઆ ર સરખો થયો. સાત વરસ સુધી અમલ ચલાવયા પછી હાંતસાંઘ નામના એક અમલદારે તેને મારી નાખ્યો. એ ઘણી એ ખુન કરવાનો અપરાધ મુનકેર ગયો એટલુંજ નહી પણ મરનારના પુતર કયાએ સાથે મલી

જઈ આગળા શેહનશાહ ટીસીઆંગની સામને થયો. તી
 સીઆંગ પોતાના વફાદાર સેવકોનુ લસકર એકદું કરી લ
 ડવાને તઈઆર થયો. તે બીચારો લડાઈમાં હારયો અ
 ને બે વીસવાસુ દોસતો સાથે મારયો ગયો. ક્તેહ કરના
 રાઓ રાજધાણી તરફ ધસારો કરી ગયા. તેઓએ મેહ
 લમાં દાખલ થઈ સરવને કતલ કીધાં. તે એવી મતલ
 બધી કે યુ અથવા હીયા વડંપનું કોઈબી આદમી રા
 જપર કરીને દાવો કરવાને જવતું રેહુ નહી. પણ એક
 હીમતવાન સ્ત્રીનાં દનાઈ ભરેલાં કામથી તેઓ એ મત
 લબમાં નીસકલ થયા. મરનાર શેહનશાહ ટીસીઆંગની
 મીન નામની એક રાણી હતી. તે ધણી ધીરજવંત અ
 ને હીમતવાન તથા દુરઅંદેશાવાળી ઓરત હતી. તે
 ના ભરથારના કુટુંબને કતલ કરનારા જલાદો જરે મેહુલ
 માં દાખલ થયા તારે એ રાણી ચીત ઠેકાંણે રાખી તદ
 બીર કરી તેઓના હાથમાંથી ત્રાહસી ગઈ. ટીસીઆંગ
 ના કબીલામાંથી જવતી રેહનાર એકલી એજ હતી. એ
 વખત તે હનેલદાર હતી. રંગ અને સખતી બેંચી
 તે એક દુરના શેહરમાં ગઈ. તેણે જંદાં સંતાવાને ધટું
 ખાંચરું પસંદ કીયું તાંડું તેને ઘેટે એક પુત્રે જનમ લી
 ધો. મીન જેવી હીમતવાન તેવીજ રાહી હતી. ઘટો
 વખત આવે તાંડાંમુખી તેના કુવરને કોઈ આગળે નહી
 તો સાઈ એજ તેણે વીચાર્યું. એ કુવરનુ કુલ છુપાવવા
 ને તેને પાસેના કુંગરોપર ચરતાં મેહુદાંઓની નરેખાંની
 કરવાની ચાકરી રાખે. મીનમાં હરેક બીના લાગે વ
 ખત છુપી રહી થકતી નથી તે પ્રાત ઘણું જાણને
 પર હશે. કેટલીક દુદન કુવરને મીનના કુવરને

યાત્રી વીશેનો શંસારો હાંતસાંઘના કાનપર ગયો. તે કુવરને જીવતો પકડીને અથવા મારી નાખીને તેના પાસે લાવવાને હુકુમ થયો. એ વીશેની ખબર મીનને પડતાં વેતજ તે દુરઅંદેશાવાળી બાઈએ તેને દુર કરવાને ઠરાવ કીધો. ભરવાડને તાંહાંની ચાકરીથી કાહડી પાસેના પરગણાના હાકમને તાંહાં ખબરચીની ચાકરીમાં તેને રાખ્યો. એ હાકમને પોતાના કુવરનો સેક ઠરાવતી વખત મીને લાંબો વીચાર કીધો હતો. તેણે પોતાની અથવા કુવરની કસી એાલખ તે હાકમને આપી નહી. પણ તે ધણી મરનાર દીસીઆંગનો વીસવાસુ મીતર હતો એમ એ બાઈ એ પોતાની ખાતર જમા કરી લીધી હતી. સખખ કોઈ પરકારથી તે કુવર વીશેની ખરી બીના તે મરદને જાહેર થાયતો તે વેળા તેનાથી ધાસતી રાખવાને કારણ રહે નહી. મીનનો કુવર ખબરચીના એાહવાપરતો રહ્યો. પણ તેનાં ઉતમ લોહી અને માની રૂડી શીખામણ મુજબની ચાલે કરી તે ખબરચીના લેખાસમા ગાળે વાર છુપો રહી શકીએ નહી. સેકે જલદીથી પીછાણી લીધું કે તેના નવા ચાકરનો દબદબો, હુશીઆરી, તથા સલુક કોઈ ઉંચી પુનીઆદનાં આદમી સરખાં હતાં. એ પરમાણે તે સેકને શક ઉપજ્યો. વાસતે તે કુવરને સંમજાવી પટાવીને તેનો ખરો હેવાલ જાણી લીધો. મીને આગળ ખાતર જમા કરી લીધી હતી તેમ એ ધણી મરનાર દીસીઆંગનો ખરો મીતર હતો માટે એ બીનાં કોઈને જાહેર કીધી નહી. પણ તેની વીરૂધ તે કુવરને તેના વડવાએની ગાદી પાછી અપાવવાની તક સોધવા તથા તદબીર કરવા લાગો. એ કુવરનુ તામ આઉકાંગ કરી હતું. તેને એક નાધલાં પ

રગણાનો કારોબાર સોંપવામાં આવ્યો. પોતાની જાતી જી
ધીનાં કવત તથા ડાહી માની શીખામણના પરતાપે ક
રી ચાઉકાંગે એ કારોબાર અચ્છી રીતે ચલાવીએ. તેની
ઉંમર આસરે ત્રીસ વરસની થઈ તાંહાંમુધી તે માની બર
દાશત તજે રહી સંધી પરકારે હુશીઆર થયો. તેટલાં તે
ના મીતરે કેટલાક બીજા સરદારોને સમજાવી તે કુવરની
તરફ ખેંચીઆ. તે સંધા એક મોટી ફોજ એકઠી કરી હા
સડાંઉની સામને ગયા. બંધે તરફનાં લસંકર વચે મોહટી
લડાઈ થઈ. તે લડાઈમાં મીનના કુવર ચાઉકાંગ તથા તે
ના પુતરે ઘણી મરદાનગી બતાવી. એ જીવાન અને લ
ડાએક પુતરે બાપના શતરૂએપર જબરદસ્ત હુમલો કરી
હાંડસાંઉને કેદ પકડયો. તે કેદ પકડાયા પછી તેનું લસ
કર રાખેતા મુજબ ચારે તરફ નાહસી-ગંધું, કેટલીક બી
જ પરચુરણ લડાઈ થયા પછી ચાઉકાંગ પોતાની લાએકી
વાળી અને મેહરબાંન મા મીનની સાથે. પોતાના વડવા
એના મેહલમાં દાખલ થયો. એ પરખાંણે એક સ્ત્રીની
મેહનત, સજુરી, સાઉચેતી અને દાનાઈથી મીનના એક
રાતવડંપની જાહેજલાલી કાએમ રહી.

હેલીના કોરનારો.

હેલીના કોરનારો શ્રી વેનીસ મધે ૬૦ સં ૧૬૪૬ મ
જનમી હતી. એનો બાપ ઉંચે દરબજેનો ઓહદેદાર હતા
એ સ્ત્રી એલમ તથા ખુબીની એક ખાણ કેહવાઈછે. પે
તાની દેશી બાપા સાથે સ્પાનીશ, ફ્રેંચ, લાટીન, ગરીક

પુરાણી અને એના વખતની હીનરૂ, અરબી તથા બીજી ભાષાઓ પુખ્ત પહોંડી હતી. ક્રીલસુકી, ગણીત શાસતર, ધરમ શાસતર, ખગોલ વીદ્યા ઇત્યાદીનું તા રીક લાએક ગનાન ધરાવતી હતી. ગાથા અને વર્ણતરો વગાડવાના હુનરમાં પુરવીણ હતી. એટલીજધી કાબેલીઅત સાથે કરી પાંતીએ ઇતર નોહતી. નમરતા રાખી સદા એવું માંગતી કે ઇસવર કરેને તે કપી કમુંબી અભીમાન કરવાનાં પાપમાં પડે નહી. ઇસવરની સેવા કરવાને તેણે નાથપણધી માનતા લીધી હતી. તે મુજબ આખી જીંદગી સુધી અમલ દીધો. તેની કાબેલીઅત માટે સરવ કોઈ વખાણ કરવા લાગા. શ્રી પાડુઆની મદરેસાવાળાઓએ તેને એ મદરેસાની ડાકટર (પંડીત) નો ખેતાબ આપ્યો. એ ખેતાબ આપવા આગમમ તેની વીદ્યા એલમ વીશે પરીખશા થઈ. તે વખત લોકોની મોહટી ભીર મલી હતી. તમારાગીરોએ તેની કાબેલીઅત પર આક્રીન દીધી. એવું કેહવામાં આવેછે કે, પાડુઆનો વડો પાદરી કારડીનલ બારબારીજો ખાલી અદેખા ઇથી વાંધો લેતે નહીતો એ સ્ત્રીને ઉપલા ખેતાબ ઉપરાંત ડાકટર આવ ડીવીનીટી (ધરમ શાસતરી) નો ખેતાબખી મલતે. વીદ્યા બણવા તથા એલમ હાંસેલ કરવા પછવાડે સ્ત્રીનું મગજ કેટલું કરી શકે તે વીશેનો આ એક જાણવાભોગ દાખલો છે. હેલીના દોરનારોની કમાલીઅતનું અર્ધાજ કરનારાંઓએ શ્રી પાડુઆના વડા પાદરીની અદેખાઈ અને અનપટતા વાંધાની વાત ઇઆદ રાખવી. જારે મોહટા કાબેલમાં ખપનારા અને ધરમ ગુરૂઓની સફમાં પેહલી પદવી ધરાવનાર પુરૂષો સ્ત્રીઓની એવી અદેખા

ઈ કરતા હતા તારે ઘણાએક મરદ એલભાઓ કરતાં ચા
ર ચાસતી સરસ નીકળ્યા વગર હેલીના કોરનારોને પા
ડુઆની નામીચી મદરેશાની ડાકટરનો ખેતાબ મલી રા
કીઓ હોય નહી, એમ આપણને ધારવાને બની આવેછે.
એ કાબેલ શ્રી ૬૦ સ૦ ૧૬૮૪ માં મરણ પામી.

મરાયા આગનેશી.

આ પરમાણીક શ્રી શ્રી મીલાન મધે ૬૦ સ૦ ૧૭૧૮
નાં વરસમાં ઉંચી તોખમના તવંગર કબીલામાં જનમી હ
તી. વીદીઆ અલીઆસપર તેણે જલદીથી દીલ લગાડ્યું.
કેહુછેજ નવ વરસની ઉમરમાં તેણે શ્રી પંચની તરફેનમાં
એક નીબંધ બનાવયો. તે ઘણું સારું હોવાથી છપાયો.
પંદર વરસની ઉમરે પોંહત્યાં સુધીમાં હીમરૂ, ગરીક, લા
દીન, ધૂંટાલીઅત, ફરેંચ, જરમત તથા બીજા બાપાઓની
તારીફ લાએક માહીતકારી મેલવી. એ અંચલ અબલા
એ તેર વરસની વયથી એ બાપાઓમાં તરજુમા કરવા
તથા ગરંથો લખવાને શરૂ કરીયું. ગાણીત શાસતર સીખ
વામાં મરાયા પછાત રહી નહી. ચઉદ વરસની ઘઈ એ
ટલાં જુમીતી તથા ખુદરતી વીદીઆનું સારું ગનાન
મેલવયું. વીસ વરસની ઉમરે પોંહતી એટલાં એ શાસ
તરની જુદી જુદી બાબતે વીચે દીકા કરી પુસ્તકો રચ
્યાં. એવીસને વરસે ગાણીત શાસતર સંમંધી એક ગ્રંથ
બનાવયો. તે ગરંથપર દીકા કરનાર. ફરેંચ તથા જરમત
જ વીદીઆરથીએએ તે પુસ્તક ઘણું માલુમ કર્યું ન

ખંધે લોકની ભાષાઓમાં તે ગરંથના તરજુના થયા. તે
પુસતકની મદદથી એના દેશીઓને બીજગણીતનો અભી
આસ સારી પઠે કરવાની ઉલટ છુટી. એની કામેલીઅ
ત માટે મરાયા થરીસા રાણીએ એને દીમતી નડાવની
એક દાખડી તથા વીટી ભેટ આપી. એના દેશીઓ એ
ને ઘટતું માન દેવાને પછાત રહ્યા નહી. એને શ્રી બે
લોગનાની ઈનસ્ટીટ્યુની એક મીજલશી ઠરાવી. પોપ મ
ઉદમા બેનીડીકટે એજ શેહરની મદરેશામાં ગણીત શા
સતરની શીખશાગુરૂની જગો તથા એક બીજો માન લ
રેલો ઓહોદો એને આપ્યો. શ્રી મીલાન મધે એના બા
પના ઘરમાં એને મલવા આવનાર કામેલ તથા દરજજા
વાળાં લોકની ઠક મલવા લાગી. એના હોસન, ઉમદા
બુધ્ધી મોહુટાં ગનાન તથા રૂડી રીતભાતથી સરવ કોઈ
એનીપર ખુરબાંન રેહતાં.

મરાયા આગનેસીએ જમ એલમનો અભીઆસ
કીધો તેમ એલમથી સુખ પડતી ફરજે બજાવવાનો કસદ
રાખ્યો. એ બાઈએ એક વખત બેઆલ કીધો કે એવી
ફરજે બરોબર અદા કરવાને સંસાર છોડી એકાંત બેસવું
જોઈએ. તે સુખ વેરાગ લઈ ઈસવરની લકતી કરવા
તથા ગરીબ લોકનાં સુખ એનમાં વધારો કરવાની કોશેશ
કરવામાંજ બાકીની જીંદગી ગુન્તરવાને એ બાઈએ મરજ
જણાવી. પણ એના બાપે તેમ કરવા દીધું નહી. સારી
પઠે એલમ પહોલેલી સીએ દીકરી, બાએડી તથા મા તરી
કેની સંધી ફરજે બજાવવાને સારી પઠે લાયક થાયછે. મ
રાયાએ એવી ફરજે બજાવવાને કસુર રાખી નહી. તેણે
બાપના સખુનને તુરત માથે મહુડાવ્યો અને પોતાની મ

રજીને પડતી મેલી. એની માંના મરણ પછી બાપના ઘ
રના સંધા ખટલાનો કારોબાર એને માથે પડ્યો. તે સ
રવ કારોબાર મરાયાએ દીલબરીથી અને પીતાને પુરતો
રાજ રાખવા જોગ રીતે ચલાવ્યો. એ પીતા જીવતો હ
તો તાંહાંસુધી મરાયાને ઉપર બાણાવેલી પોતાની ખાસ ઇ
ચ્છા પરમાંજે કરવાને બનયું નહીં. પણ તેના મરણ પ
છી એ બાઈએ ધરમ શાસતરનો પુખ્ત અભીઆસ કરી
ધો. એ શાસતરમાં તે ખુબ પુરવીણ થઈ. એ બાબદ
એની માહીતગારી વીશે સરવ લોક સારૂં મત આપવા લા
ગાં. તેની એક મીશાલ અતરે ટાંકીછે. શ્રી મીલાન મ
ધે એક પુસતક પરગટ થયું. ધરમની કાંઈક બાબદ સંબં
ધી એ પુસતક કેટલાએક પાદરીઓને વાંધા ભરેલું દીસ
યું. એ વીશેનો સુકારો કરવાનું કામ વડા પાદરીએ મરા
યા આગનેસીને સોંપયું. એ બારીક બાબદનો સુકારો ક
રતાં કાબેલ મરાયાએ એલમ સાથે દાનાઈ વાપરી. દુરઅં
દેશાથી એ સુકારો એવી સારી રીતે કરીધો કે પાદરીઓ
નાખુશ થયા નહીં તથા તે પુસતકનો બનાવનાર બંજલ
માં પડવાથી બંચી ગયો. એ પરમાંજે ધરમ શાસતર પ
હુડ્યા પછી મરાયા ધરમાતુ કામો કરવા લાગી. એજે પો
તાનાં અરગણામાંની તથા શ્રી મીલાનની મોહટી હાસપી
ટાલમાંનાં માદાં લોકની ખબરદારી કરવા માંડી. પોતાનુ
ઘર નાવારસ તથા દુખીઆરાં લોકનુ મકાન બનાવયું. કે
ટલીક હામાર તથા દુરબલ સીઓને લઈ જઈ તે મકાન
માં પોતાના આશરાં હેડળ રાખી. ગરીબ આદમીઓને
પાલવા તથા તેઓને સુખ આરામ આપવા સારૂં એ બા
ઈ પોતાની સંધી આવક વાપરવા લાગી. જરે તે આવક

ક એવાં કામ સાડ પુરી પડી નહી તારે સખી વજ્રુદ મ
રાયાએ પોતાનુ સંપું વીત વેચવા માંડયું. તેમાં મરાયા ધ
રીસા રાણી પાસથી આખરૂ તરીકે ભેટ મલેલી જડાવની
દાખડી તથા વીટીબી વેચી ! એને આશરે પડનારાં લા
ચાર દુખી લોકની સંખીઆ વધી ગઈ. તેઓ એના ઘર
માં સમાઈ શકીઆં નહી. તારે એ બાનુએ ભાડાંની જગો
લીધી. તાંહા પોતાને હાથે જતે તેઓની ખીદમત કર
તી રહી. કોઈબી દરદની પાસતી અથવા નજીસાતને લી
ધે દરદી આગળથી તે પાછી હટતીતી નહી.

ઈ૦ સ૦ ૧૭૭૧ ના વરસમાં પરીનસ ટરીવલગ્રીએ
મીલાન મધે ઘરડાં દુબલાં લોકને વાસતે એક હાસપીટા
લ કાઢડી. એ હાસપીટાલમાં આશરો લેનારી એરતો
નાં ખાતાંનો કારોબાર મરાયા આગનેસીને મોંપવામાં
આવયો. તે રૂડી સ્ત્રીએ એ કામ જગરથી બજવયું. પો
તાનો ખુશ ઘટાડી ફાજલ પડતી આવક એ ખાતાંની
લાચાર સ્ત્રીઓના કાએદા સાડ વાપરવા માંડી. એવું દયા
લુ કામ એ બાઈએ પંદર વરસ સુધી કીધું એ ખરી ધરમાતુ
જી તા૦ ૯ મી જાનેવારી સને ૧૭૯૯ માં મરણ પામી.

સમય સુચકતા વાળી મા.

. સતરમી સદીની આખરીમાં શ્રી દિટાલી દેશ મધે ક
લારેનસના ડયુકને તાંહાં રાખેલો એક સીંહ પાંજરામાં
થી છુટો પડી રસતામાં દોડીઓ. એ સીંહને છુટો જો
ઈ ગામના ઘભરાટ ચઈ ગયો. વારે જતાં લોકો પોત પો

તાના જીવ બંચાવવા સારૂ. નાહસેવા લાગ્યાં. તેઓમાં
એક સ્ત્રી પોતાનાં બચાંને લઈ નાહસતી હતી. ઘજરાટ
માં તેની બગલમાંથી બચું સરી પડ્યું. સીંહ પછવાડેન
હતો. તેણે ઝડકથી તે બચાંને પોતાની ચુંગાલમાં ઢંચ
કી લીધું. એ સમયે તે સ્ત્રી ધાસતી ખાઈને નાહડી નહી.
ઝોહડી આફતે ગોયા તેને હીમત તથા અકલ આપી. તે
ને વીચાર આવ્યો કે સંધાં જાનવરોને માને પેચાર અ
ને માનુ કુખ ખખર હોયછે. માટે પોતાનુ કુખ નજાવી
તે સીંહનાં દીલમાં દયા ઉપજાવવાને એ ઓરતે તદબીર
કીધી. તે શુકણ મંદીએ બેસી ગઈ. કુખ ભરેલો ચેહરો
ખતાવી, ગમને અવાજ કાહડી, હાથથી મીનત ભરેલી
નીશાન કરી તેણે પોતાનાં બચાંના જાનની સલામતી મા
હી. એવો સંધો વીચાર અને કામ તે સ્ત્રીએ એક પલ
કારામાં કીધું. પણ તેનો ફેન જોવો ધારયો તેવો નીકળ
યો. પેલો સીંહ તેને જોઈ જરા ઉભો રહ્યો, થોડોવાર તે
ઓરતની તરફ ચોરયા કીધું. અંતે તે ઢંચા ખવાસના જા
નવરના દીલમાં રેહમ આવી. તેણે પેલાં બચાંને કાંઈબી
કુખ દીધા વગર પાછું જમીનપર મેલ્યું. તેની મા તેને
ઝડકથી ઉપાડી લઈ ખુશી થતી ધર ગઈ. બચને વખત ધ
જરાટ કરવા કરતાં ચીત હેકાંણે રાખી ભય ટાળવાને વી
ચાર કીધો હોયતો છુટકારો થવાનો ઈલાજ ઘણી વેળા સુ
ત પડેછે. તે વીચેનો ઈઆદ રાખવા જોગ દાખલો આ
સમય સુચકતા વાળી સ્ત્રીનાં કામથી મળેછે.

હેનઉર્ધન.

શ્રી પોલંડ દેશનો રાજા હુર્ધ ઈ૦ સ૦ ૧૩૮૨ માં મરણ પામ્યો. તેના તખ્તના વારસા બાબદ તે દેશમાં ગરબર ચાલી. કેટલીક મુદત સુધી માહોમાહેની, લડાઈ ચાલ્યા બાદ સંધી ટોલીવાળાઓએ મરનાર રાજાની દીકરી હેનઉર્ધનને હકુમત આપવાને ઠરાવ દીધો. એ ઠરાવ સાથે એવી શરત કરવામાં આવી હતી કે પરજાને પસંદ પડતા એક ઉમરાવ અથવા હાકમ સાથે લગન કરી એ રાજાને આપ્યો તે બરથાર સાથે રાજ ચલાવવું. એ વેળા હેનઉર્ધન માતર ચૈદ વરસની હતી. તેની માની એવી મરણ હતી કે તેની વડી દીકરી મરાયા તથા તેના બરથાર સીંચસમંડને રાજ મલે. વાસતે હેનઉર્ધન વીશેનો ઠરાવ એ વીધવા રાણીને જણાવવામાં આવ્યો તારે તે પસંદ રાખવાનું હોલ બતાવી યુક્તીથી બોલી કે “એ કને આ નાધલી છે માટે એની વતી સીંચસમંડને કારોબાર ચલાવવા દેવો.” એવી દરખાસત કરવાની મતલબ એ હતી કે સીંચસમંડના હાથમાં એક વાર કારોબાર આવ્યા પછી તે લોક સાથે પરોઢાઈ જાય એટલે તેના તથા વડી દીકરીના હાથમાં રાજ આવે. પણ પોલ લોકો એ મતલબ ઉતાવળે સમજી ગયા. તેઓએ સીંચસમંડને દેશમાં દાખલખી થવા દીધો નહી. વીધવા રાણીને જણાવવામાં આવ્યું કે બે માસની અંદર હેનઉર્ધનને તે લોકને હવાલે કરવામાં આવે નહીતો રાજ માટે ખીજાં આદમીને પસંદ કરવાની ફરજ થવાની. એ ધાસતી વેરથ ગઈ નહી. હેનઉર્ધન જલદીથી પોલંડમાં આવી. તેને તાજ પેહરાવવા

ની કીરીઆ શ્રી કરાકો મધે યઈ. તારબાદ આંગળી ગો
 ઠવણ મુજબ તેને વાસતે લાએક બરધાર સુંટી કાહડવાની
 તાકીદ યઈ. હેનઉર્ધન ધણી રૂપાળી, રાંક સવભાવની
 ચપલ મનવાળી નેક ચોરત હતી. તે સાથે તેનો દરજ્જો
 ઘણો ઉંચો હોવાથી ધણા કાબુવાળા ઉમરાવો તથા સરદારો
 તેને પરણવાને હરીકાઈ કરવા લાગા. તેઓમાં શ્રી લુધી
 એનાનો ડીઉક નગેલોખી હતો. એ ડીઉકે નણાવીયુંકે એ
 નાં લગન હેનઉર્ધન સાથે કરવામાં આવેતો એ પોતીકો
 બાપીકો ધરમ છોડી ખરીસટી ધરમ પકડે તથા એ ધરમ
 પોતાના અસલ મુલુકમાં ચલાવે તથા એ મુલુક (એટલે
 શ્રી લુધીએના, સીમોજીસીઆ અને રૂશીઆતુ એક પ
 રગણું) પોલંડ સાથે મેલવી નાએ તથા સીલીસીઆ અ
 ને પોમરેનીઆનાં પરગણાં જે આગળ પોલંડને તાબે
 હતાં તે પાછાં ઝીતી આપે. એટલીબધી કબુલાત પોલ
 લોકને ધણી કાએદેમંદ લાગી. તેઓએ એ ડીઉકને હે
 નઉર્ધન સાથે પરણાવાનો ઠરાવ કીધો. બીજા હાથપર
 હેનઉર્ધનતે શ્રી આસટરીઆના ડીઉક ઉર્ધલીઅમને પ
 સંદ કરતી હતી. એ અમીર સાથે તેને બચપણથીજ એ
 બખાણ તથા પરીતી હતી. તેઓ એક બીજાં સાથે પ
 રણે એવી સમજબી લોકમાં ચાલેલી હતી. એ બીતાની
 પોલ લોકને સારી પઠે ખબર હતી. વાસતે જરે હેનઉ
 ધને ઉર્ધલીઅમને તેડવા મોકલ્યો તારે તે લોકે રાત દીન
 એ રાણીપર એકી રાખી. એ રાણી તથા ઉર્ધલીઅમ વચ્ચે
 કાગલ પતરનો સંધેસો ચાલવાનો અટકાવ કીધો. તેઓએ
 હેનઉર્ધનને નજર કેદ કરી લીધી. ઉર્ધલીઅમ આવી પોં
 હતો તારે તેને હેનઉર્ધન આગળ જવા દીધો નહી. એ

બાનુએ એકવાર તેની મુલાકાત કરી હેલલી સલામ કરવા ને ઇચ્છા બતાવી તેખી પોલ લોકે કૂરપણે નામનજુર રાખી. એ લોકની એવી ચાલથી હેનહિન એટલીતો રી સે ભરાઈ કે એક વેળા પોતાના હાથમાં કોવાડી લઈ લોહ ઠાંનાં બારણાં ભાંજી ડીઢક ઉઠ્ઠીઅમને અંદર તેડવાની હઠ લીધી. એ કામથી પાછી હટવાને તેને ફરજ પાડતાં ઘણી મેહનત પડી હતી. ભવનુ સુખ ઉઠ્ઠીઅમ સરખા ભરથાર વીના મલે નહી એમ વીચારી હેનહિન એ પ રમાંણે હઠ કરતી હતી. પણ જાતે એ રાજકનેઆ ઉંડી સમજવાળી હતી. જરે એને ખોલાસાથી જણાવવામાં આવ્યું કે ઉઠ્ઠીઅમ સાથે પરણવાથી એને પોતાને સુખ મલતે ખરૂ પણ જગેજો સાથે પરણવાથી એની પરજને અ તીઘણો લાભ થતો હતો, તારે એ રૂડી અબલાએ પોતાની જરજને રદ કીધી. પરજનાં ભલાં સાડ પોતાનાં સહથી અગતનાં સુખનેા ભોમ આપવાને એ દેશહીતકારી બાનુ એ ઠરાવ કીધો. જગેજો સાથે એના લગન થયાં.

હેનહિનને જોયા એક જાતની બાહુકૂરી કરી પોતાનુ દીલ ઘણી બારીક બાબદમાં મારી જેને આભારી કીધો તે કાંઈક નબલાં મગજવાળો પુરૂષ હતો. જે હાલતમાં એ બાઈએ જગેજોને કબુલ કીધો હતો તે વીશેનેા વીચાર કરી પોતાની ચાલથી એ બાઈને સંધાં સુખ આપવાનાંતો એક કોરે રહ્યાં. પણ સામેા એ બાઈની દેઆનતદારી પર તે અવાર નવાર શક લઈ ગયો. એ મુરખાની પા સે રેહનારા લુચ્છાઓં વાહલા થઈ પોતાનેા સવારથ સાં ધવા સાડ એને ખોટો વેહુમ આપતા રહ્યા—તે એમકે ડીઢક ઉઠ્ઠીઅમ સાથે એની રાણીને છુપી નીસબત હ

તી. હેનરિયન ને બીજી સંધી પરકારે લાએકી વાળી હતી તે પોતાની દામનનેબી ચોખી રાખતી હતી. પોતાની ઈજતપર સખુન પડતો જાણી તે ઘણીજ નાખુશ થઈ. પોતાનું નીરદોષપણું સામેત કરી આપવાને તેણે તુરંત ઈલાજ કીધો. તેણે બજાદ ધધનિ માંગ્યું કે તેની ઈજતપર સખુન લઈ જનારાઓનાં બોલવા વીગે તલાસ કરવામાં આવે. એ પરમાંણે એ વાતની તલાસ થઈ. એ કામ કરનારાઓએ છુટથી સંધી પરકારની પુછપરછ કીધી અને સાખશી શુવાઈ લીધી. હેનરિયનના મુદ્દઓની સંધી વાત સાંભળી લીધી. એવટે સચાઈ ફતેહ પાંખી. હેનરિયન નીરદોષ કરી. તેનીપર ખોટું તોહમત મેલના રાઓને-પોતાના શુનાહની ઘટતી તોજસ કરવી પડી. તે દેશની તે જમાનાની રીત પરમાંણે તે ગીલલાખોરોને ટેબલ તજે ભરાઈ કુતરાંનાં સરખો આવજ કાહડી કચ્ચલ કરવું પડ્યું કે તેઓ “કુતરાંની ત્રાકક જુદું બોલીઆ હતા.” જગેલો રાણી સાથે પાછો સલાહ સંપજથી ચાલવા લાગો. હેનરિયન ઈં ૨૦ ૧૩૮૯ ના વરસમાં ત્રણ પાંખી. તે શુવા પછી જગેલો તેની સંધી પરકારની ખુબી ઈઆદ કરી ઘણો વીલાપ કરવા લાગો. સંધી પરજા રનારની લાએકીની ઈઆદ કરવા લાગાં. એ નામદાર રાણી અતીઘણી દયાલુ હતી. કોઈનેબી કમું કુખ થયલું તે નીધી જોઈ શકાતું નોહતું. કોઈનીપર કરી બેદાદી શુજ રેલી સાંભળવાથી તે અતીચે ગમગીન થતી. એક વેગા શાહજાદા યુડીસલાસના હુકમથી કેટલાંક ટોર ગેરવાજબી રીતે જપત કરવામાં આવયાં. એ બીના સાંભળી કે જહીન ધણી નાખુશ થઈ. અંતે તે ટોરો ધણીઓને

છાં આપવામાં આવીઆં. હેનઉઠતને ખુશી કરવાને એક સેવક તે વીથેની ખબર પોંદુઆડવાને એ રાણી આ ગળ આવયો. તેની વાત સાંભળી લઈ એ ખરી દયાલુ સ્ત્રી બોલી કે “ઠોરનો પાછા વળ્યાં. પણ તેઓનાં ગરીબ બાલકોને દુખનાં આંશુ ગયાં તે કોણ પાછાં વાળી આપ શે વાર !” એ રૂડી રાણીની સંધી પરકારની ખુબીનું અંદાજ કરીને એક અપખશપાત તવારીખ લખનારે મત આપ્યું છે કે “જ ઘણા બહુઓને પોલંડ દેશમાં પીરનો દરબજો મલપોછે તેઓ કરતાં હેનઉઠત એ દરબજાને ઘણી વધારે લાએક હતી.”

કાંઉટેસ પોટોકા.

કલાડાઈત ઝીઓલીનસકા શ્રી પોલંડ દેશ મધે ઇ૦ સ૦ ૧૮૦૮ નાં વરસમાં જનમી હતી. કાંઉટ ઝીઓલીનસકા નામનો નોમીઓ ઉમરાવ એનો બાપ થતો હતો. સોલ વરસની ઉંમરે એ ઉમરાવની કાંઉટ પોટોકા સાથે પરણી. એ જોડાંએ છ વરસ સુધી અરસ પરસના પે આરમાં પરઉપકારીપણે જીંદગી ગુજરી. તારબાદ સને ૧૮૩૦ ના વરસની આખરીમાં એઓના દેશી પોલ લોકે સવતંતર થવા સાથે રૂશીઆન સરકારની સામને બલવો કીધો. એ વેળા એ નેક જોડું ગરાંડ ડચી આવ પોસન મધેનાં પોતાના વતનમાં વસતું હતું. તાંહાં બલવાની ખબર આવતાંજ કાંઉટ પોટોકા પોતાના દેશી પોલ

લોકને મદદ કરવાને શ્રી ઉચ્ચારસા નગર રવાને થયો. ધ
 હી સ્વદેશના હીતનાં કામ સાડ રવાને થયા બાદ કાંઉટે
 સ પોટોકાને ઘરમાં નીરાંતથી બેસવાને ઠીક લાગું નહી.
 એ સ્ત્રીએ પોતાની બરજીવાનીના વખત દેશીઓના લ
 લાં સાડ વાપર્યો. કાંઉટે પોટોકા જરે દેશના કાએદા
 સાડ લડાઈ કરતો હતો તારે તેની સાથે લડનારાઓની
 માવજત કરવાનાં કામમાં તેની સદગુણી બાએદી રોકાઈ.
 જખમ અને કોલેરાથી કુખી થતાં લોકને સાજાં કરવા ત
 થા સુખ આપવા સાડ સાત સાત મહીના પછસા ખર
 ચી ખરે પગે નેહનત કીધી. ઉચ્ચારસા શેહેર રૂગીઆ
 નાએ લીધું તારે ખોલ લસકર સાથે એ બાઈ શ્રી મોહલી
 ન ગઈ. એ કાંઉટેસે રાહમાં સાધરણ શીપાહીની સખ
 તી અને વેદનાં ખમી. એને સુવાને બીછાંણાં સાડ એ
 ક ઘાસની સાદરી ખાતર એની પાસે બાકી રહી હતી. તે
 વટીક એક જખમી થયેલા અમલદારને આપી અને
 એ નાજની ખોતે બાએપર સુતી ! અને રૂગીઆનો સંરે
 હેકાંણે કાવયા. ખોલ લોકને કસી ઉએદ રહી નહી. કાં
 ઉટેસ પોટોકા સ્ત્રી હતી માટે જાંહાં ગમે તાંહી જવાને
 તેને પરવાનો મલ્યો. એ બાઈએ જ્યું કે એની આસ
 પાસ કેટલાક એવા પુર્યો હતા કે જ્યો ધણાં જરથી ર
 શીઆત સરકારની સામને થયા હતા. તેઓને જ
 બંચાવવાને તાહસી જવાનો આગ રહ્યોતો નહી.
 એને બંચાવવાની કોશિશ કરનાર ખોતે તાહલી
 આવી પડે એવું હતું. યહુ પરોપકારી કહ્યો
 ધાસતીની તંજા કીરી નહી. તેણે ખેલ કે
 તરીકે સાથે લીધા. પોતાને મલેલી પર

તેઓને કોઈ સલામતીની જગોએ પોંડ્યાડવાને હીમત
 કીધી. એક વેળા, પુરૂશીઆની સરકારે તેઓ વીશે બુરૂં
 ગુમાન લાવી તેઓને બંદીવાન કરવાને ધાસતી આપી.
 તે સને તેઓની સારી ચાલની જામીનગીરી આપવાને
 એ દેશહીતકારી હીમતવાન કલાડાઈન આગળ પડી. તે
 ઓની ખાતર પોતાના જન તથા મીલકતને એ બાઈએ
 તે સરકારના અખતીઆરમાં સોંપીઆં ! તાર પછી એ
 બાનુ શ્રી ડરેસડન જઈ રહી. તાંહાં આગળાં બલાં કા
 મો ચાલુ રાખ્યાં. દેશના લાલ સાડ લડનારા પોલ લોકો
 પોતાના દેશમાં હતા તારે કાંઉટેસ પોટોકાના પઈશા તથા
 મેહનતથી તેઓને જમ આશરો મલતો હતો તેમજ તે
 ઓ દેશનીકાજ થયા પછી મલતો રહ્યો. એ કાંઉટેસ પા
 સે જે કાંઈ મીલકત બાકી રહી તે એ આડાં ભાએગના લો
 કના કાએદા સાડ વાપરતી આવેલી કેહવાયછે. કેટ
 લીક વખત પોતાના ઘરેણાં વેચીનેજી તેઓને મદદ કી
 ધીટે, એટલુંજ નહી, પણ એનુ દસખત ઘણું સાડું હોવા
 થી નકલ કરનારીનું કામ કરી તેની પેદાસ એ કુખીઆરા
 દેશીઓને સુખ આપવાને ખરચવાને એ ચુકી નથી. કે
 વી રૂઠી સી !

એક રૂશીઆન શાહનાદી.

ગઈ સદીમાં માઈકેલ સુપાક નામનો એક સુઈસ વ
 ધી શ્રી પારીસમાં આવી રહ્યો. એ શેહરના પરખીઆ
 ત વડોધી જે દરદો સારાં નહી થયલાં તેવાં કેટલાંકનો

ઈલાજ એણે કીધો. એવા હુનરથી એ બેગાનો વધધ શ્રી પા
 રીસમાં ઘણો વખણાયો. તેનાં ઘરમાં મોહુટાં આદમીઓ
 ની ભીર થતા લાગી. એક દીને કેટલાંક ઉંચે વાધેનાં લો
 ક તેના ઘરમાં એકઠાં મલયાં હતાં. તે સમયે એક ફરેંચ
 મારકેસ તે સુઈસ વધધનાં ઓપઠ તથા હુનરપર ટોળ ક
 રવાનુ કામ લઈ બેઠો હતો. પણ તેની ટોળના ઉતરમાં
 સુઈસ વધધ એવું બોલતો હતો કે મીનલસમાં વધારે હસી
 ફરેંચ મારકેસની થતી હતી. એટલાંમાં એક બીચારા
 ગરીબ ઘરડા આદમીએ અકાતો ઘભરાતો આવી પોતા
 ની બાએડીને વાસતે દવા માંગી. તેની ગરજ ઘણી જા
 હીને સુઈસ વધધ તે બીચારાનુ કામ કરી આપવામાં રો
 કાયો. પેલો ફરેંચ મારકેસ વધધને છોડી તેના એ ઘરડા
 ઘરાકને લઈ બેઠો. તેણે એ ઘરડાના ચારા પાડવા માંડ
 યા. તેની લાંબી દાહુડી તથા બીજા દેખાવ વીશે મરાખ
 રી કરીનેજ એ ફરેંચ ધરાયો નહી. ડોસાનુ વધારે પાક
 વવા સાથે મારકેસે મીનલસને કહ્યુંકે તે જગોએ હાનર
 રેહનાર કોઈબી સ્ત્રી એ ડોસાના ગાલપર બોસો દીએતો
 એ મારકેસ બાર લુઈડોર (મુનાના સીકા) હારે. એવા
 ધીકાર ભરેલા શબ્દોથી ડોસો ઘણો કચવાયો. બીચારો
 ગરીબ પડયો તેથી કાંઈ બોલી શકીઓ નહી. મારકેસની
 ચાલનો કોઈ બીજા પુરૂષેબી અટકાવ દીવો નહી. પણ
 તે મીનલસમાંની એક સ્ત્રીને તે મરદની નીચ વીદીઆ ગ
 મી નહી. તે બાઈ જુવાન, ઘણી ખુબસુરત અને ઉંચી
 તોખમની અબલા હતી. તે પોતાના બાપની સાથે એ
 વધધનો હુનર એવાને આવેલી હતી. એ અબલા જ ૩
 શ્રીઆન શાહજીદીનો દરજ્જો ધરાવતી હતી તે દરજ્જા

મુજબનાં સલુકબી રાખતી હતી. મારકેસની આડી આ
લ માટે તેને કાંઈ ચકુનમ લગાડવાને એ શાહુજદી
એ ઠરાવ કીધો. મારકેસની બાર લુઈદોરની શરતની વા
ત સાંભળી એ રાજકનેઆ પોતાની જગોએથી ઉઠી. પો
તાની ખીદમતગારને ઇશારત કરી એક રકેબી મંગાવી.
પોતાના ખીસામાંથી બાર લુઈદોર કાહડી તેમાં મેલ
યા. પછી એ રકેબી તે શાહુજદીએ પેલા મારકેસ આ
ગળ પરી. તેણીબી તેટલી રકમ તેમાં મેલી. તોબી તે
મરદે ધારયું કે એવી રૂપાળી તથા દરબજા અને. દબદબા
વાળી જુવાન અબલા પેલા ઘરડા અને બદસુરત આદ
મીને બોસો દેવાને કથુ મન કરવાની નહી. પણ એવાં
ગુમાનમાં તે ઠગાતો હતો. કેમકે તે સદ્ગુણી શાહુજદી
પાધરી પેલા ઘરડાની પાસે ગઈ. તેણે તે હોસાને કહ્યું
કે “બાવા મારાં દેશની રીત પરખાંણે તમોને સલામ કર
વાને મને રજા આપો.” એમ બોલી તે મોહાટાં દીલવાળી
રાજકનેઆએ માનથી-તેને કોટી કરી બોસો દીધો.” એ
વી રીતે હોસાને મારકેસના ઠઠાની સુંગલથો છોડવયો
એટલુંજ નહી. પણ એમ કરતાં જ રકમ પોતે ઝીતી હ
તી તે તથા પોતાના ખીસામાંથી કાહડી હતી તેબી તે
ગરીબ આદમીને આપી. એ પરખાંણે ચોવીસ લુઈદોર
ની મોહટી બખ્શીશ કરતાં એ લાએકીયાળી બાઈ બોલી
કે “મારી તરફની ઇઆદગારીની તથા રૂશીઆન અબલા
એ ઘરડાંઓને માન આપવાને પોતાની ફરજ બાજુએ તે
ની નીશાની તરીકે આ (નાણું) તમે લેવો.” એ દાના
વ જુવાન સ્ત્રીનું એવું કામ જોઈને મીજલસનાં સંધાં
આદમીઓનાં મોહડાંપર ધંભીરાઈ સાથેની આફરીન ઝ

મક્તી નજર આવી. પેલો ચીખાવણો મારકેસ એવો લ
જવાયો કે તુરત અરે પકડીને મુજો બેઠો.

પરાસકોવી લોપોલોઝ.

પરાસકોવી લોપોલોઝનો બાપ હુંગરી દેશનો એક ઉ
મરાવ હતો. તે શ્રી આસટરીઆની સરકારનાં લસકર
ખાતાંમાં માફરી કરતો હતો. તે જારે એક રૂશીઆન ઉ
મરાજદી સાથે પરણ્યો તારે તે દેશમાં જઈ વસીઓ. હી
યાં તેની સદાચરણી દીકરી પરાસકોવી જનમી હતી. રૂ
શીઆન સરકારની માફરીમાં કેટલાંક મરદાનગી બરેલાં
કામો કરી લોપોલોઝે ઘણી શાખાશી મેલવી. એક વખત
તેને કસી ખખર નહીં તેવા સખખ ઉપરથી તેને કેદ કરી
ગુપચુપ તબવીજ કરી, તેને સાઈબીરીઆનાં જાંહાંનમ સ
રખાં પરાંતમાં મોકલી દીધો. એ નપરાંત એશીઆ ખંડ
ની એતરમાં આવેલુંછે. એ ઉનડ અને રોગીલા મુલુક
માં દેશનીકાળ કીધેલાં આદમીઓના વધારે એછા અપ
રાધ મુજબ તેઓને વધારે એછી ખરાબ જગોએ રાખવા
માં આવેછે. તેમજ તેઓને વધારે એછી સખત મજુ
રી કરવી પડેછે. કેટલાંક લોકનેતો કસી મજુરી કરવી પ
ડતી નથી તથા પોતાના કબીલા સાથ રેહવાને છુટ મલે
છે. લોપોલોઝપર ગમે એવો અપરાધ મેલવામાં આવ્યો
હોય પણ શ્રી સાઈબીરીઆનાં સરવથી યોડી પીડાકારક પરાં
ત ઈસમીમમાં તેને કુટુંબ સાથે રાખ્યો હતો. તેનાં શુભ
રાણુ માટે દરરોજ આપણા દેશનુ સવા આના જિંદગી લ

વાજનો મલતો હતો. એવી આકૃતને સમે લોપોલોકને જાએડી તથા દીકરીથી ઘણી મદદ તથા દેલાસો મલતો હતો. પરાસકોવી ઘણી નાધલી તથા નાજુક હતી. તો બી માંબાપને આશરો આપવા સાડ જેતરમાં કામ કરવા, ઘોળીને તાંહું કપડાં ધોવા, તથા તેવી બીજી મજુરી કરવાને જતી હતી. એવી મજુરીના બદલામાં તે રોકડા પઈસા, બેદાં, તરકારી વીગરે લાવતી.

લોપોલોક આગળી સારી હાલત વીશે ઈઆદ કરી ઘણી વેળા વીલાપ કરતો હતો. કેટલાંક વરસ જતે તે નો એકં ઓળખીતો અમલદાર તેના તરફ કાંઈ કામ સાડ આવયો. લોપોલોકે તેને શેહનશાહ જોગની એક અરજ કરી આપી. તે અરજને ટેકો આપવા પોતાનો વગ ચલાવવાને એ અમલદારે કચુલ કીધું. પણ પાછળથી વરસોનાં વરસ ગુજરી ગયાં તોબી કસો જવાબ મલયો નહી. પરાસકોવી એક દીને મજુરીપરથી ઘર આવી. તે જો માને રડતી તથા બાપને ઉદાસ બેઠેલો જોયો. એવું જોઈ એ છાકરીનેબી રડવું આવી ગયું. બાપનાં પાસાં માં ભરાઈ કાલાવાલા કરી તેઓની ગમગીનીનું કારણ પુછ્યું. તેના મીઠા શબ્દો સાંભળી તથા પેઆરનાં આંશું ભરેલી આંખો જોઈ બાપનું દીલ પીગળી ગયું. એ વખત સુધી તેણે દીકરીને જ હેવાલથી અનજાણી રાખી હતી તે સંવો કહી દીધો. તે બોલયો કે “આજ દીનેબી એક હલકારો આવયો પણ મારી અરજનો કસો જવાબ મલયો નથી. હું નહી કહી શકતો કે આ દુખથી આપ જો છુટકારો કારે થશે.” માબાપના નશીબામાં થયેલા કે રફાર વીશે પરાસકોવી જારે વાકેફ થઈ તારે તેઓને થતાં

કુખનો ભાર એ છોકરીનાં મનપરબી પડયો. એ વેળા તે છોકરીની ઉંમર માત્ર પંદર વરસની હતી. કુનીચ્માં તે સું અને દેશના કાએદા તે સું તે વીશે તેને કસી સ મળ હતી નહી. પણ બાપનો છુટકારો કરવાનો અંદેશો તેણે કીધો. એ કારણ સાઈ સેન્ટ પીટરસબરો જવાને અ ગત જાણી. એવી લાંબી અને મોહટી રંજ ભરેલી મુ સાકરી કરવાને તેની પાસે પધસાતો હતો નહી. કોઈ ની મદદ મલવાની આશાબી નોહતી. પગે ચાલવા અ ને વખતસર જે મલે તે ખાવાપર તેનો સંવે આધાર હ તો. એ વાત જારે માબાપને કહી તારે તેઓ અમકી આં, અને તે વીશેનો જેઆલ મનમાંથી કાઢાડી નાખ વાને તેને ફરમાવયું. પણ પરાસકોવી ખાછી હતી નહી. ઉપજાં કારણસર કાલાવાલા કરી માબાપની રજા માંગતી રહી. હર વખત ઇસવરની જનાબમાં ભકતી કરી એવી અરજ ગુજારતી હતી કે તે સાહેબ એનાં માબાપને એવી તોફાનિત આપે કે તેઓ એને સેન્ટ પીટરસબરો જવાને રજા આપે. તેઓએ જારે જોયું કે સમજાવયાથી દીકરી ખાછી હતી નહી તારે ઠઠા મસખરી અને તે પછી ધમ કી વાપરી. તે બીચારીએ મુસાકરી કરવાને ટોબોલસક ના હાકમ પાસેથી મેલવેલો પરવાનો આપે અટકાવી રા ખ્યો. માબાપની એવી મનાઈથી તે ધણી ગમગીન થ ઇ અને ઇસવર પાસે ઉપર જણાવયા મુજબની અરજ ક રતી રહી. સદા ગમગીન અને અંદેશામંદ રહ્યાથી તે ની તનદરોસતીમાં બીગાડ થયો. છેક મરતતોજ યઈ તારે આપે તેને સમજાવીકે સેન્ટ પીટરસબરો જવાનો ર સતો તે જાણતી નોહતી. કોઈ ભોમીએ લેવાની શક્તી

તેને હતી નહી. બીઆબાન જંગલો, ડરામણા પાહડો, મોહટી નદીઓ વટાવવી અતીશે મુશકેલ હતું. એમ ક રતાં દઈવ જોગે સેંટ પીટરસબરો પોહએ તોખી શેહનશાહ ને મલાઈ શકે નહી. મેહલપર ચોક્કી કરનાર દર એક પેહરાગીર તેને અટકાવે. ચીથરેહાલ તથા દરીદર જોઈ કોઈ તેને મદદ કરે નહી. તેમ કરતાં રાહમાં કેથી અટ વાઈ જાય તો માબાપનાં કુખમાં વધારો થાય. એ પર માંજો બોલી તેજો એ છોકરીને પોતાની પાસેજ રેહ વા કહયું. એવી સંધી તકરારના જવાબમાં પરાસકોવી આંખોમાં આંશુ લાવીને બોલી કે “બાપા મને જવાને ર જા આપો.” એના એવો પકકો ડરાવ જોઈ લોપોલોફે વી ચારયું કે એ છેક ઘાંડા જેવી થઈ ગઈતી. એને જવાને રજા આપવી ઇઆતો બલાપાથી મરવા દેવી, એવા બેજ ઈલાજ માતર રહ્યા હતા. વાસતે તેજો લાઆરે હા કહ યું. બાપની રજા મલેલી જાણી પરાસકોવી ઘણી ખુશી થઈ. તે બોલી કે “બાપા તમે સત કરી જાણજો કે મારી એ અરજ કબુલ રાખયાથી તમોને કબુ પસતાવો થશે ન હી. હું સેંટ પીટરસબરો જઈ આપણા શેહનશાહની ખી દમતમાં અરજ ગુજરીશ. જે પરવરદીગારે એ કામ ક રવાનો મને વીચાર બખ્શીઓ, જોજો એ બાબદમા મને રજા આપવાની તમોને તોફીઅત બખ્શી, તે સાહેબ આ પણા શેહનશાહના દીલમાં રેહમ ઉતારયા વીનાં રેહશે નહી.”

પરાસકોવીએ સેંટ પીટરસબરો જવાનો દીવસ ઠરા વયો. બે પડોસીઓ શીવાએ કોઈ બીજાંએ તેને અથવા તેનાં માબાપને હીમત આપી નહી. એ પડોસીઓએ

કહ્યું કે ઘણું મોહટું કામો નજીવા ઈલાજીથી જ બની આ
વેછે, માટે પરાસકોવીને જવા દેવી. લોપોલોશ પાસે મા
તર (આ દેશના સાડા સાત આનાની કીમતનો) એક
રૂપાનો રબલ હતો. તે તેણે પરાસકોવીને આપ્યો. પે
લાં જે જણાં પાસ કાંઈ પછસા હતા તે પણ પરાસકોવી
ને આપવા માંગ્યા. તે લેવાને એ છોકરીએ નાપાડ્યું.
તે બાએગે બાર આના નેટલી રકમ હતી. મગર તે બી
ચારાંએનાં ઘણા દીવસ સુધીનાં શુભરાણુનો આધાર તેપ
ર હતો. તે બંધે જણાંએ ઘણી બોહસ કીધી. પણ પરા
સકોવીએ એટલો જ જવાબ આપ્યો કે “તમારું હેત છે એ
થ્યે હું તમારો ઘણો આબાર જાંણું છું. જો ઈસવર તારાં
માખાપને બંદીખાનેથી છોડવશે તો તેએનાં સુખમાં તમે
બાગીઆં થશો.”

કરાવેલે દીવસે પરાસકોવી સેંટ પીટરસબરો જવાને
નીકળી. પેલાં પદોસીઓ એક મંજલ સુધી તેને મેલવા
ને ગયાં. તેઓ પાછાં ફર્યાં તારે પાસેનાં ગામની થોડી
એક સ્ત્રીઓ તેને મલી. તેઓની સાથે તે આગળ ચાલી.
રાતને વખત એક જાણીનાં ઘરમાં રહી. પરાસકોવીને
દેહેરાત લાગી કે એ એક આશરા વગરની જુવાન સ્ત્રી
હતી. પણ મા ખાપની હાલત યાદ કરી તેણે પાછી હી
મત પકડી. થોડા કલાક રાહ કાપ્યા પછી સેંટ પીટરસ
બરો જવાનો રસતો કીઓ તે વીશે કેટલાક રાહદારીઓને
પુછ્યું. તેઓ એવો સવાલ સાંભળી મસખરીમાં બોલ્યા
કે “ગમે તે રસતે જાવો કુનીઆં સંધી તરફ બોલલી છે.”
પરાસકોવી બીચારી શરમાઈને પોતાની સમજ બુજબ આ
લી. પણ પરવરદીગારે તેને ખરોજ મારગ બતાવ્યો. જે

રસના તેણે લીધો તે સેંટ પીટરસબરો જવાનોજ હતો. તે શ્રી કેમોઈએક પોંદુએ તે આગમ્ય એકાએક તોફાન થઈ આવ્યું. એ દીને લાંબી મંજલ કીધાથી પરાસકોવી ઘણી થાકી ગઈ હતી. તોબી તોફાનથી બનમવાને ગામ માં જવાને તે ઉતાવળી ચાલી. પણ તેનું કસું વળ્યું ન હતી. તોફાન ઘણું વધી ગયું. એક મોટાં ગાડ હેઠળ ખેડી રહેવાને તેને ફરજ થઈ. તાંહાં આખી રાત પવન તથા વરસાતમાં હેરાનગતીથી રહી. સહવાર પડતાં એક ગામડીએ પોતાનું ગાડું હાંકી એક ગામમાં જતો હતો. તેણે દયાએ કરી પરાસકોવીને ગામ સુધી ગાડાંમાં બેસાડી લીધી. તોફાનમાં બાહર રહેવાથી તેનાં કપડાં સંધાં ખરડાઈ ગયાં હતાં. થાક શરદી અને લુખથી તેનો એ હરો સંધો સોહડાઈ ગયો હતો. તેનો સંધો દેખાવ અનગમતો હોવાથી ગામનાં સરવ લોકે તેને કોઈ લુચ્છી સમજી બારણાં આગળથી હાંકી કાઢી. તે બીચારી નીરાશ થઈ એક દેવલ આગળ ગઈ. તેથી બંધ હતું માટે ધુનતી કાંપતી એક સીંદરીપર બેઠી. તાંહાં કેટલાંક ઉછાછલાં છોકરાંએ તેના મારા પાડી હલાક કીધી. પરાસકોવી બે કલાક સુધી અતીઘણી કુખી થયા પછી એક દયાલુ સ્ત્રી તેની આગળ આવી. તેણે ગામના ફોનદારને બોલાવ્યો. તેને પરાસકોવીએ સંધો હેવાલ કહી મુસાફરી કરવાનો પરવાનો બતાવ્યો. તે પછી પેલી ઓરત એ બીચારીને પોતાને ઘર લઈ જવાને તઈઆર થઈ. પણ એ જાંહાં બેઠી હતી તાંહાંથી ઉડી શકી નહી. આગળી રાતનાં તોફાનમાં તેના બેડા નીકળી ગયા હતા. પગ સંધા સુજી આવીઆ હતા. એક ડગલું ઉંચકવાની તાકાત તે

નાંમાં રહી નોહતી. ખારે એક ગાડું મંગાવી તેમાં બેસાડી પેલી એરત એને પોતાને ઘર લઈ ગઈ. તે જો એને થોડા દીવસ રાખી નવા જોડા અપાવી રવા ને કીધી. પરાસકોવી આગળ જતાં એક સાંજને વખ ત એક ગામમાં પોહતી. તાંહાં એક હોસારોસીનાં ઘ રમાં ઉતારો કીધો. તેઓ ચાર લોક હતાં. તેઓએ દર વાળે બંધ કરી પરાસકોવીનું ગળવું ખાલી કરવા માંગ્યું. પરાસકોવીએ જણાવ્યું કે થોડાં કુદીઆં શીવાએ તેની પા સે કાંઈ હતું નહી. એ વાત તેઓએ માંની નહી. સુતા પછી તેઓએ તેના ઝાડા લીધા. પણ તેનાં ગળવાંમાંથી અથવા જોડામાંથી કસું નાણું મલ્યું નહી. અંતે તેઓ પાછાં ફર્યાં. એ વખત પરાસકોવીની સારી આંજે તેઓ નાં મનપર એવી અસર કીધી કે તેઓએ સહવારના એ ને સાઈ ખાનુ ખવાડી, વીસ કોપેકને આસરે પઈસા આ પી પોતાની આગળી રાતની આલ વીશે માફ માંગી બા આબરૂથી રવાને કીધી.

શેઆલાની મોસમ શરૂ થઈ. મોહટાં તોફાન તથા રસતામાં પડતાં બરફને લીધે ઘણા દીવસ સુધી પરાસકો વીને વાટમાં રોકાન થઈ. તે ઈકાથેરીનેમખરગ પોહતી. તાંહાં પેહલાં દેવલમાં જઈ ઈસવરની બંદગી કીધી. એ જગાએ મડમ મીલીન નામની એક પરોપકારી સ્ત્રી સાથ તેને પીછાંણુ થઈ. તેજો પરાસકોવીને ઉતારો આપી ઘ ણી ખાવજત કીધી. એ બાઈ પાછળથી પરાસકોવીની મુરખી થઈ રહી. એની મદદથી પરાસકોવીને મુસાફરી કરવાનું કામ કેટલેક દરજ્જે સેહલ થઈ પડ્યું. તેજો સંધેા સર સામન અપાવી નીજેની સુધી ખોટતુ નોર આપી

પોતાના એક વેપારી નીતર સાથે પરાસકોવીને રવાને કરી
ધી. ખાડી વટારયાપછી તે વેપારી માદો પડ્યો. પરાસ
કોવી એકલી આગળ વધી. નદીમાં બોટ ઉંધી વળયા
થી એ બીચારી પાણીમાં પડી. પણ ખલાસીઓની મેહ
નતથી એને પાછી કાઢુડવામાં આવી. નીજની પોંદતે
થી એણે એક દેવલમાં જઈ અંદગી કરીયા પછી એક વે
રાગણને તાંદુલં વાસો કરીયો. ઘણા દીવસની થાક, જંગલ
તથા તોફાનની સખતી તથા અનેક પરકારની ઝુલકેલી
અત તથા ચીંતાના બોજાએ તેનાં તન મનપર ઘણી અસ
ર કરીયાથી તેને જોરમાં તાવ આવ્યો. જરેબી તાવ ક
ર થતો તારે પરાસકોવી તે મંઠની વેરાગણે સાથ દેવ
ભક્તી કરવાનાં કામમાં રોકાતી. તે ખાતાંના સંધા કાએ
દા પરમાંણે તે ચાલતી. એ જગોએ પહુરેજગારી તથા
ભક્તીનો દેખાવ તેને એવો પસંદ આવ્યો કે માં બાપનો
છુટકારો થયા પછી પોને વેરાગણ થવાને તેણે ઠરાવ કરીયો.

પરાસકોવી તદન સાજી થઈને આગળ વધી. તેને
પેલી રૂડી વેરાગણે શ્રી માસકો મધેની એક ઉમરાજાદી
સાહેલીપર ભલામણનો કાગલ આપ્યો. માસકો પોંદતે
થી એ બાઈએ પરાસકોવીને થોડા દીવસ પોતાની સાથે
રાખી. પછી એક ઓગખીતા ઘરસથ સાથે શ્રી સેંટપી
ટરસખરો ખાતે મોકલી. એ પરમાંણે ડરામણાં જંગલો,
ઉનડ પાહડો, તોફાની નદીઓ તથા ખાડીઓ ઓરંગી,
મસખરા તથા ચોર લોકોનાં ફેલનો ભોગ થઈ, થાક અને
માદગીથી આઠ આઠ મહીના સુધી બેજાર થયા પછી બા
હુર પરાસકોવી સેંટ પીટરસખરો પોંદતી. હીઆં સલા
હ મલયા મુજબ પરાસકોવીએ બાપની તપાસ કરીને ક

રાવવા સાઝ એક અરજ કોઈ લાએર પાસે તઈઆર ક
રાવી. તે અરજ પોહ્યાડવાને પોતેજ ગઈ. એ કારણ
સર ઘણું અડવાદીઆં સુધી ધકા ખાધા પણ કોઈએ તે
અરજ હાથ ધરી નહી. એ બીચારીની કસી દાદ લાગી
નહી તેથી ઘણી ઉદાસ રહી. તેટલાં નદીપરથી બરફ પી
ગળી ગયો. એક ઓળખીતીપર આપેલો મડમ મીલીન
નો પતર લઈ પરાસકોવી તેને ઘર પેલેપાર ગઈ; તેટલાં
મડમ મીલીને ડાકની મારફતે સરવ બીનાં એ ઓળખી
તીને લખી વાળી હતી.

તેણે પરાસકોવીને જોતાં વેતજ ઘણું હેતથી ખબર અંતર
પુછીને પોતાને તાંહાં રાખવાનો નીસચય જણાવયો. તે
ણે એક બીજી સ્ત્રીની મારફતે પરાસકોવીનું કામ કરી આ
પવાનો વીચાર કીધો. તેટલાં પેલી માસકોવાળી ઉમરાજદી
જેણે પરાસકોવીને ઉતારો આપ્યો હતો તેણે શેહનશાહના
કબીલાની એક શાહજહાને સંધી બીનાં લખી વાળી. તે
ઉપરથી તે શાહજહાને પરાસકોવીને બોલાવી મંગાવી. પ
રાસકોવીની સાદાઈ તથા શેઆણુ સોફત જોઈ તે બહુ ખુ
શી થઈ. તે શાહજહાને પોતાનો વગ લગાડી પરાસકો
વીના આપનો છુટકારો કરાવવાને ઠરાવ કીધો. પેહલો પા
લ જે ઈ૦ સ૦ ૧૮૦૧ નાં વરસનાં મરણ પામ્યો તે શે
હનશાહ એ વખત રાજ કરતો હતો. તેની માને એ શા
હજહાને સંધી ખબર કીધી. તેના તેડાવયાથી સાંહાંજ
ના છ કલાકને અમલે પરાસકોવી રાણીની હજુરમાં ગઈ.
આવતાં વેતજ રાણીએ તેને દેલાસો આપી ઘણાક સવા
લો પુછ્યા. પરાસકોવીએ મનપતીજ થાય એવો બોલા
સો કીધો. શેવટે એ સદાચરણી દીકરી બોલીકે “મારા

બાપને વાસતે હું કાંઈ માફી માંગતી નથી. હુંતો એટલું જ માંગું છું કે જેની અપરાધ તેના પર મેલવામાં આવ્યો હોય તે વીશે ફરીને ચોકસાઈથી તબવીબ કરવામાં આવે કેમકે મારો બાપ નીરદોષ છે.” પરાસકોવીએ બાપ સાડે એંચેલી રંજ તથા તેના છુટકારા સાડે બતાવેલી હીમંત અને ધીરજ પર રાણીએ આફરીત કીધી. તેણે પરાસકોવીને તુરત રૂપાંનાં તરણસો રબલ ખરચ સાડે અપાવ્યા. સંધી હેવાલ શેહનશાહને જાહેર કરવાની કબુલાત આપી તેને મક્કાને પાછી મોકલી. થોડા દીવસ ગયા પછી એ જ રાણીએ પરાસકોવીને જનમ મુધીનો, બેઠો મુસારો બાંધી અપાવ્યો તથા શેહનશાહની મુલાકાત કરાવી. શેહનશાહે સંધી બીના સાંભળી લીધી. પરાસકોવીના બાપનો મુકદ્દમો ફરીને તપાસવાને એક પરધાનને હુકમ કીધો. એ પરધાન ભણે માણુશ હતો. તેણે એ કામ બંને તેમ ઉતાવળે કીધું. એ કામ ચાલતું હતું તેટલાં દરબારનાં સંધાં લોકે પરાસકોવીને પોતાની મેહમાન ગણી સારી પહે તેની બરદાશત કીધી. સંધી જેવા લાએક ઈ મારતો તથા દારખાંનાંઓ તેને બતાવ્યાં. અંતે એક દીને શેહનશાહે પરાસકોવીને જાણાવ્યું કે એના બાપનો છુટકારો કરવાને હુકમ મોકલી તેની મુસાફરીનો ખરચ આપવાને બંદોબસત કરાવ્યો હતો. એ બખર લાવનાર આદમીએ કહ્યું કે પરાસકોવી પોતાને સાડે કાંઈ માંગવાને ઈચ્છતી હોય તો તે બખરવાને શેહનશાહ તઈઆર હતો. એ અબલા પોતાના સારા વખતમાં પેલાં બે ડૂખીઆરાં પણ લાએકીવાળાં પહેસીઓને ભુલી ગઈ નહી. શેહનશાહ પાસે પોતાને સાડે કાંઈ માંગવાને બદલે

તે પડોસીઓનો છુટકારો કરાવવાને અરજ દીધી. પરાસકોવીની એવી ઉદારતાથી શેહનશાહ તેનીપર વધારે મધન થયો. તેણે ઘણી ઘણી આફરીન કરી એ અરજ ખુશીથી કબુલ રાખી.

પેલી તરફથી પરાસકોવીનાં માબાપેનો ધારણું હતું કે લાંબો વખત ગુજરી ગયો અને દીકરીની કસી ખબર મલી નહીં માટે તે કેથી અટવાઈ ગઈ હશે. વાસતે એક દીને એકાએક સરકારી હલકારો તેઓના છુટકારાનું હુકમ નામુ લઈ તેઓની આગળ ગયો તારે તેઓ ઘણાં અચરત અને મધન થયાં. પાછળથી પેલાં પડોસીઓને માફી મલયાનો પતરખી તેઓની મારફતે મેલતો તારે સંધાની ખુશી ખુશાલીમાં વધારો થયો. પરાસકોવીના લખ્યા અનુબ લોપોલોશ તથા તેની બાએડી એ સદગુણી દીકરીને શ્રી નીજનીમાં મલયાં. તાંહાં થોડા દીવસ સાથે રહ્યા પછી પરાસકોવીએ આગળ ઠરાવ દીધા અનુબ સંસાર તજ્યો. વેરાગ લઈ ઈસવરની ભક્તી કરવાને એ બાહુર અબલા એ જગોનાં મકાં રહી. લોપોલોશ તથા બાએડી શ્રી લાડમર ભઈ રહ્યાં.

૩૬ પરાસકોવી તા ૦ ૮ મી દીજેમબર ૧૮૦૮ ને દીને મરણ પામી. તેનાં મેહરં અને પુનવંતાં પરાકરમ ઉપરથી કેટલાક રસીલા દીક્સા લખાયાછે જે વાંચવાને સરવ કોઈ સોખ રાખેછે.

મડમ ગરોશીઅસ.

ઈ૦ સ૦ સતરમી સદીની શરૂઆતમાં શ્રી નધરલાં નડસનાં લોકમાં ધરમ સંબંધી વાંધો ચાલ્યો. એ વાંધો ચલાવનારાઓમાંથી એક ટોલી કાલવીનીસટને નામે તથા બીજી આરમીનીઅનને નામે ઓળખાતી હતી. કાલવીનીસટ ટોળીવાળા ઘણા વધારે તથા જીરતવાળા હોવાથી હરીફોપર ફાવ્યા. ધરમની જનુનથી નીપજતો અને ક પરકારનો જીલુમ આરમીનીઅનોપર ગુજરવા લાગો. તેઓના આગેવાનો નામે બારનીવેલડટ, ગરોશીઅસ તથા હુગરબીટસને પકડી કેદ કર્યા. પેહલાને જલદીથી ફાંસી દીધો. બીજા તથા ત્રીજાને જનમ સુધી બંદીવાન રાખવા તથા તેઓનો માલ મીલકત જપ્ત કરવાનો ડરાવ થયો.

ઉપલા તરણ પણીઓમાં હુયુગો ગરોશીઅસ તે જ માતાનો નામીએ વીદીઆરથી હતો. એ માહાબુધ્ધીવાન પુત્ર ૬૦ સ૦ ૧૬૦૮ નાં વરસમાં મેરી રીગેરસબરગ નામની એક કુલવાન સ્ત્રી સાથે પરણ્યો હતો. એ પતીવરતા બાએડીની હીમત, કલા, તથા કોશેશથી ગરોશીઅસ બંદીખાનાની પીડાથી છુટો થયો. તેને હાલંડનાં દખણ પરાંતમાં શ્રી ગોરકમની પડોસમાં લોવરટેનના કીલ્લામાં કેદ રાખ્યો હતો. એ જગોએ તેની સાથે કેદખાનુ ભોગવવાને તેની બાએડીએ રજા મેલવી. એ બંદીખાનામાં ગરોશીઅસને સાડ કીતાબો લાવવા લઈ જવાની છુટ હતી. તે કીતાબોનો ઉપયોગ થઈ રહે એટલે પેટી ભરી ને પાછી શ્રી ગોરકમ મોકલી દેવામાં આવતી હતી. એ

પરમાંણે બે વરસ સુધી એલમના અનીઆસ તથા બા
એડીની બરદાશતથી ગરોશીઅસનાં કંદખાનાંતુ દુખ ન
રમ પડ્યું. જે પતીવરતા જીએ બરધારની સંકટનો બા
ગ લેવાને ઠરાવ રાખ્યો હતો તે બાઈ તેને તે સંકટથી
છોડવવાને તદ્દનીર કરવાનાં પછાત રહી નહી.

ગરોશીઅસને વાસતે જે કાંઈ ચોપડી તથા બીજી
સર સામાન આવતો જતો તેની ચોષીદારો પેટુલાં ખુબ
તપાસ રાખતા હતા. પાછળથી એ સાહુચેતી તેઓએ
કમતર કીધી. અંતે તેઓ મુતલગ તપાસ કરવા વગર કં
ધી વસતુ બંદીખાનામાં આવવા જવા દેવા લાગ્યા. એ
વો મામલો જોઈ ગરોશીઅસની બાએડીએ તેનો છુટકા
રો કરવાનો ઇલાજ સાંધ્યો. એ બાઈએ કીલ્લેદારની
બાએડીને કહ્યું કે એનો બરધાર બંદીખાનામાં વાંચવા
લખવાપર ઘણુ ધેઆન આપતો હતો નથી તેની નંદરોસ
તી બીગડતી હતી, તે વીચેનો અટકાવ કરવા સાફ તે ન
જાણે તેમ તેની પાસની સવલી કીનાએ એક મોહુડી પે
ટીમાં બરી એકદમ બારૂર મોકલી દેવાનો એને વીચાર
હતો. એ વાત કીલ્લેદારની બાએડીનાં ધેઆનમાં રંહી.
એક દીને તે અમલદાર બારૂર ગઈ હતો તેટલાં મદમ
ગરોશીઅસે બરધારને ખુબ સમજાવ્યો એક પેટીમાં સંક
ડ્યો. તે પેટીમાં હુલા ફરી વગર સાફ કેટલાંક હુલ્લે
કરેલાં હતાં. તે પેટી ચોપડીથી બંદી કહી કીલ્લેદારની
હેર કહડાવી. જે ચોપડી તે કીલ્લેદારની બારૂર લઈ ગયો
મસખરી કરી બેઠું કે ને અનીયલી બરી હાલે
તી મારે તેનાં કાંઈ અમલનીનીઅન હતું ! એકે
ની બાએડીએ બીજા કાંઈ ચોપડી કીલ્લેદારની કાંઈ

આરમ્ભીનીઅન આદમ્ભીતો નહીં પણ આરમ્ભીનીઅન પુ
સતકો હતાં ખરાં. એવા ખોલાસાથી રાજ્ય ન થતે શી
પાહીએ તે ભારી પેટી વીશે કીલ્લેદારની બાએડીને ખખ
ર કીધી. તે સ્ત્રીએ વીચાર્યું કે આગળ મડમ ગરોશી
અસ બોલી હતી તેમ હવડાં એનો ભરથાર ન જાણે તે
મ સંધી કીતાઓ તેના પાસથી મોઢલી દેવાને એણે તદ
બીર કીધાથી તે પેટી ભારી થઈ હશે. એવો એઆલ ક
રો તે લઈ જવા દેવાને હુકમ કીધો. કીલ્લા બાહરથી તે
પેટી ગરોશીઅસની એક વફાદાર આકરડીએ પોતાના સ
વાધીનમાં લીધી. તે પેટી તે આરત શ્રી ગોરકમ લઈ ગઈ.
ગરોશીઅસનાં ઘરમાં તે પેટી ખોલી તેમાંના કીમતી મા
લ બાહર કાહડ્યો. એ વફાદાર આકરડીને પાછળથી પો
તાનો-ખંઆવ કરતાં ઘણી મેહનત પડી. ગરોશીઅસ ઘ
ણીક તદબીરથી પોતાના દેશની હદ બાહર ગયો. તેણે
કુરાંસમાં જઈ વાસો કીધો.

ઉપર જણાવ્યા પરમાણે મેરી ગરોશીઅસે વાહલા ભ
રથારને કેદખાનેથી બાહર કાહડ્યો. તેની પેઆર ભરે
લી તદબીર પાર પડવામાં કસી હરકત નહીં થવા દેવાની
મતલબથી એ બાઈ પેલી પેટી ગયા પછી ઘણો વાર સુધી
ભરથારનાં કેદખાનાની કોઠરીમાં ખોટી રહી. તાંહોં કોઈ
ને આવવા જવા દીધું નહીં. સઉને જણાવ્યું કે તેનો ભ
રથાર ખીમાર થયાથી તેને આરામની જરૂર હતી માટે કો
ઈથી અંદર આવાએ નહીં. જતરે એ ખાનુને ખખર મ
લી કે ગરોશીઅસ ભયથી વેગળો થયો તારે એણે પોતા
નું કામ કીલ્લેદારને જાહેર કીધું. બાએડીના પેઆરે જ
ઉતમ કામ કીધું હતું તેથી ગરોશીઅસના શતરૂએ પેહ

લાં ઘણા ખીજવાયા. તેઓએ તેને દેકાણે તેની નેકખાહ બાએડીને જનમ સુધી કેદ રાખવાને ઠરાવ કીધો. પણ તેઓએ ગુસ્સાને વખત જે વીચાર કીધો તે વીશે પાછળથી જોર કરતાં તેઓને શરમ લાગી. મેરી ગરોશીઅસને કસીબી સજા કરવાને તેઓને ઠીક લાગું નહી. કુની આના ફીટકારનો લય રાખી તેઓએ તેને છોડી દીધો. છુટી થયા પછી મેરી ઉતાવળે પોતાના ભરથારને બધું મલવાને તઈઆરી કરવા લાગી. એ ધણી ધણીઆણી શ્રી પારીસમાં મલયાં. ફરેનચ રાજા તેરમાં હુઝમે ગરોશીઅસને તરણ હુજાર લીવરનું સાલીઉં આપતું કીધું.

ઉપર જણાવયા પરમાણે જે સ્ત્રીએ સંધાં સુખ છોડી ભરથારનાં બંદીખાનાનાં કુખને ભાગ અખતીઆર કીધો, પોતાનાં શરીર તથા જીવને ધાસતીમાં નાખો તેને છુટો કરવાની ગોઠવણ કીધી, જનમદેશ તથા સગાં વાહલાં મેલી ખુશીથી દેશનીકાળ થઈ તે માઠાં ભાએગના ભરથારની બરદાશત કરવા તેની સાથે રેહવાને ગણીમત ધાર્યું, તે લાએકીવાળી સ્ત્રી અને પતીવરતા બાએડીની સારી સમજ, મોહટી હીમત, કાએદેમંદ સલાહ અને ખંતી ભરેલી કોશેશથી ગરોશીઅસ સરખા માહા બુધીવાન મરદને બી આંત સુધી કીમતી મદદ મલી. એ કાબેલ સખસ કપટી શતરૂઓની ચુંગાલથી છુટયા પછી ઘણું સુધી જીવે. તે પાછો દરજ્જો અને દોલતે પોહતો. તે આદમી જાતને કાએદો કરનારાં કામોપર કલમ કસતો રહ્યો.

જે પુરૂષની સારો વીદોઆ સાથે સારી બાએડી હોય તે આકૃતથી છુટવા અને કુખને દુર કરવાને કેવો શક્તીવાન થઈ શકેછે, તે વીશે આ વાતથી સમજ પડે

મહમ બારનીવેલડટ.

ઉપલી વાતમાં જણાવેલા બુજરગ મરદ બારનીવેલડટ ને તેના ધાતકી શતરૂંઝીએ જરે ગરદન મારવાનું કાવ તરૂં પુરૂં કીધું તારે તેના મુખીઅ વેરી પરીનસ મારીસે જણાવયું કે તેને વાસતે જો માફી માંગવામાં આવેતો તે ના જીવનો ઉગારો થાય. પણ તે બુજરગ નીરપરાધી મર દે અથવા તેના કોઈબી અતલગન્ય ખેશીઓએ તેમ કર વાને નાપાડયું. તે બેંતેર વરસના બુજરગ મરદનો જાન તા. ૧૬ મી મેએ ૧૬૧૯ ને દીને તેના દુશમનોના ભોગ થ યો. તારપછી તેના બે દીકરાઓએ તેના ખુનનો બદલો લેવા સાડ પરીનસ મારીસને મારવાને સપ કીધો. પણ તે કો શેરામાં તેઓ કાવયા નહી. વડા ભાઈને દેશ બાહર ના હુસી જવું પડયું. નાહનોબી તેમ કરવાની વેતરણમાં હતો તેટલાં કેદ પકડાઈ ગયો. તેની તપાસ કરી તેને ગ રદન મારવાને હુકમ થયો. એ વખત તેનો જીવ બંધા વવાને તેની માએ મારીસ પાસે માફી માંગી. એવું જો ઈ તે હાકમ અચરત થયો. તેણે મહમ બારનીવેલડટને પુછ્યુંકે ધણીનો જીવ બંધાવવાને માફી માંગવા તેણે ના પાડયું હતું તે છતાં દીકરાને વાસતે તેમ કરવાને સું સ બબધી મન કીધું. મહમ બારનીવેલડટે સાફ જવાબ દી ધો કે તેનો ભરથાર બીનતકસીર હતો. એવું છતાં તેને વાસતે માફી માંગી હતેતો તેને તકસીરવાર ગણાવયા જ પું થતે માટે તેને વાસતે માફી માંગવાની વાતનો ઇનકાર કરવામાં આવયો હતો. પણ એ બાનુનો દીકરો કાંઈક અપરાધી થયો હતો. માટે તેને વાસતે માફી માંગવામાં

એ બાઈને કસું અનઘટતું દીસતું નોહતું. પરીનસ ખા
રીસે મહમ બારનીવેલડટની અરબ કબુલ રાખી નહી. મ
ગર તે બુનરગ એરતે પોતાની ચાલથી બતાવયું કે ઘટતુ
અનઘટતું મુંછે તે પીછાણવાની શક્તી અને નોહટી આ
કૃત ખમીનેબી ઘટતી રીતે ચાલવાની હીમત તથા ઠરાવ
સીએમાં હોયછે.

ઈસાબેલા.

શ્રી સ્પેન દેશના કાસટીલ પરાંતના રાજા બીજા જા
નની દીકરી ઈસાબેલા ઈં સં ૧૪૫૧ માં જનમી હ
તી. તે પોતાના પસંદ કરેલાં શ્રી આરેગોનવાળા રાજકુવ
ર ફરડીનાંનડ સાથે ઈં સં ૧૪૬૯ માં પરણી. એ ધ
ણી ધણીઆણી પોત પોતાના બાપીકાં રાજેનાં ખાલેક થ
યાં તારે શ્રી કાસટીલ તથા આરેગોન પરાંતે એક અમ
લ તજે જોડાયાં. ઈસાબેલા નાથપણથી અબરોંક, ડાહી ત
થા દયાલુ હતી. શ્રી કાસટીલ પરાંતની મુખતીઆર એ રાણી
રેહુ એમ એ પરાંતના રાજકારોબારીએએ કરેલી ગોઠવણથી
નારાજ થઈ એક વેળા ફરડીનાંનડ રૂસાઈ જવાની તઈ
આરીમાં હતો. તે વેળા ઈસાબેલાએ એવી દાનાઈથી
કામ કીધું કે ભરથાર સાથ સલાહ રહી તથા પરજાનાં લો
કની મરજી જળવાઈ. એ રાણીએ વરને ખેઆરથી કહ્યું
કે એનાં લોકની ગોઠવણથી તેણે નાખુશ થવું નહી બા
એડીના ઈલાકો કાંઈ ભરથારથી જુદો હોય નહી એમ એ
જાણતી હતી. ભરથારની જે નેક મરજી તે પરમાણે આ

લવાને એ તઈઆર હતી. એકવાર મુખતીઆરી એના નામની હોય તોખી અમલ સંધે ફરડીનાંનડના હાથમાં રે હવાનો. એવી સમજવતથી ફરડીનાનડ રાજ થયો. એ રાજ રાણીનો સપ દાએમ રહ્યો. એઓ મુવાં તાંહાંસુધી તે સપમાં કસી ખલલ થઈ નહીં.

ઈસાબેલાના મરનાર બાઈ હેનરીની એક દીકરી નામે જોઆના જે મોહરદાર રાણીને પેટની નહીં હોવાનો હેનરીએ પોતે એકરાર કીધો હતો તેણે રાજપર દાવો કીધો. કાસદીલમાં લડાઈ ઉઠી. એ લડાઈને સમે ઈસાબેલાએ ઘણી શાબાશી મલવા જોગ રીતે કામ ચલાવ્યું. તેણે જુદાં જુદાં નગરોમાં ફરીવળી લોકોને પોતાની તરફ મકમ કીધાં. લડાઈના સરનજમને લગતી ખબરદારી જાતે કીધી. બનેતો દાહડાને વખત નહીંતો સારી રાત જે સીને કાગળે તથા હુકમો લખ્યા. ભરથારની સાથે રણમાં સામેલ રહી મરદાનગી ભરેલાં કામો કીધાં. એ પર ખાણે થયાથી લોકો ઈસાબેલાપર કુરબાન રેહવા લાગ્યાં. તેની હરીફને શીકસત ખાઈ દાવો છોડવો પડ્યો.

ઈસાબેલા તથા ફરડીનાંનડે જોઆનાના દાવાથી મોકળાં થઈ મુસલમાન લોક સાથે લડાઈ કરવાને કમર બાંધી. સ્પેન દેશ મધે એ વેળા શ્રી ગરેનેડા પરાંત મધેજ મુસલમાનોની હકુમત રહેલી હતી. તે છીનવી લેતાં ઘણાંક વરસ સુધી બારે ખુનરેજ ભરેલી લડાઈઓ થઈ. એ સંધે વખત ઈસાબેલાએ પોતાની ટેવ મુજબ ઘણી ખબરદારી તથા બાહુફરીથી કામ કીધું હતું. મુસલમાનો સંધે ઠેકાણે આજેન થયા. તેઓના રાજની છેલ્લી ઉમેદ ઈ. સ. ૧૪૯૦ ના વરસમાં બરબાદ થઈ. એ વરસ-

ના ફેબરવારી મહીનામાં પોતાની રાજધાનીના દરવાજાની કુંચી ફરડીનાતડ તથા ઇસાબેલાને હુવાલે કરી તે મુસલમાન હાકમ અબદલા શ્રી મોરાકો દેશ તરફ જતો રહ્યો. એ ફતેહુચી ફરડીનાતડ તથા ઇસાબેલાની તારીફ શ્રી રૂપે ન દેશમાં નહી પણ આખાં ઇરોપમાં થઈ. સંધાં ખરી શટીઆંને એ ધણી ધણીઆંનીને આશીરવાદ દેવા લાગ્યાં.

ઇસાબેલા રાણી લડાઈના કામમાં હુશીઆરી તથા બાહુડરી માટે નામદાર થઈ એટલુંજ નહી. દીવાની કા રોબારના શુધારા તથા દેવ ધરમ અને પરોપકારી કામો કરવા માટે એ બાનુ એર વધારે વખણાઈ. -લડાઈના કામ સાથે રોકાએલાં લસકરની છાવણીમાં હાસપીટલો રાખવાની શરૂઆત કરવાનું માન એ રાણીને આપવામાં આવ્યુંછે. લડાઈની જગોએનાં જખમી તથા કાઢેલી આદમીઓને સાથે તાણાં તથા કપડાં વીગરે એ રાણી પોંહ ચતાં કરાવતી. મુસારેદાર વઈઘોની સલાહ તથા આરામ કરનારી દવા રાણીને ખરચે તેઓને મલતી. તેઓની માવજત કેવી થતી હતી તે વીશે પોતે ફરીને સંધાં જણાંની ખબર લેતી હતી.

ઇસાબેલાની એક મુખીઅ રીત એ હતી કે દેશના હેલા દસતવાળા લોકોના જીલુમથી નબલા તથા ગરીબ લોકોના બંધાવ કરવો. જે કોઈ આદમીને એ રાણી વા જખીની રાહ પોતાની પહુનામાં લેતી હતી તેને વેરી તે આદમીને કાંઈખી ઈજા પોંહ્યાડે તો તે માટે તેવા ધણીને ધરતી સજા કરવાને એ સુદતી નોહતી. સંધી પરજાને અદલ ઇનસાફ અપાવવાને તે સદા ઈતેજાર હતી. ફર સુકરવારે અદાલતમાં તે બીરાજતી અને અગતના તથા

ને બંદ પહરેજીથી દુર રેહવા, સાદાઈ તથા સલુકથી ચાલવા, પહરેજીગાર તથા પંરોપકારી રેહવા અને તેવીજ બીજી બાબદો વીશે શીખવવાને ખંતી હતી. કેળવણી પુરી થયો બાદ જારે તેઓનાં લગન થાય તારે તેઓને સારી બખશીશ આપવાને એ રાણી હાથ લંબાવતી હતી.

સ્પેન દેશમાં વીદીઆ હુનરના ફેલાવાને ઇસાએલાથી આશરો મલતો હતો. છાપખાનાંનો હુનર જે થોકું પર જાહેર થયો હતો તે એ બાનુની મદદથી વેગસો નો હતો. એણે છાપખાનાંઓને ટેકો આપ્યો, પુસ્તકો આશકારાં કરાવ્યાં. વીદવાન લોકોને વસ્તાવી તેઓનો મરતબો વધાર્યો.

ઉપર જણાવયા સરખા સદગુણવાળી રાણી હરેક લોકમાં નામીચી થયા વીના રેહ નહી. પણ ઇસાએલાની નામદારી કાંઈ એવા ગુણોપરજ મંચેલી નથી. એ બાનુએતો કાંઈ એાર તહરાંનાં કામથી સંધી કુનીઆને આભારી ફીધીછે. ઉદીઓગ તથા હુનરને ફાએદેમંદ કરવા સાથે પુરૂથવીનો એક મોહટો ભાગ કુનીઆના ગુધરેલા લોકોને ઇસાએલાની મદદથી મલયોછે. વાંચનારાંઓને ખજર હશે કે અમેરીકાનો મોહટો અને ફલવંત ખંડ તથા તેની આસપાંસના બેહદ ઉમદા જંજીરા પંદરમી સદીની આખરીમાં કોલંબસ નામનો કાબેલ નાખોદાએ સોધી કાહડીઆહતા. એ વીદવાન સખસને ઘણા સખબોથી ગુમાન ગયું કે કુનીઆનાં પરખીઆત લોકને માલુમ હતા તે ઉપરાંત બીજો મોહટો ખંડ આ પુરૂથવીપર જોઈએ. એ ખંડ ઇરોપની પસચમ તરફ હોવાની સારી નીશાનો દીસી. તેની સોધ કરવાને કોલમ્બસે કરાવ કીધો. એ કરાવ અમલમાં લાવવા

ને કોઈ કાબુવાળા રાજા અથવા સરકારની મદદની જરૂર હતી. તે મદદ મેલવવાને કોલંબસે પોતાના મુલુક છોડી આપી તથા ઈંગલંડ અને પોર્ટુગલ દેશોની સરકારોને અરજીઓ દીધી. રૂપેતના બે તરણ મોહટા કાબુવાળા તવંગર ઉમરાવોનેબી એ કારણસર એલતેમાસ થઈ હતી. તેઓમાંથી જે કોઈએ સોધનાં કામને મદદ આપે તેને નવો ખંડ જાહેર થયાથી બેહુદ ફાએદા થવાના હતા. તે ફાએદાઓનું વરણન કરી કોલંબસે અનેક પરકારની દલીલોથી બતાવ્યું કે તેણે કલપણાં કીધાં સુખબનો દેશ ખમી ત જાહેર થવો જોઈએ. અટાર અટાર વરસ સુધી એ પરમાણે જુદે જુદે મુલુક રાજાઓ અને અમીરોની પછવાડે એ કાબેલ નાખોદા કર્યો. પણ ઘણાખરા લોકોએ એ ધણીને ચરેલો, વેહી, અનસમન વીગરે કહી હસી કાહડ્યો. કોઈબી કાબુવાળા પુરૂષ એની વાતને ઉંચકી લીધી નહી. એની ગણતરી કોઈબી ઉંચે દરજ્જેનો મરદ સમજી શકીઓ નહી. એને મદદ આપવાને કોઈ તઈ આર થયો નહી. મગર જે વાત કોઈ શક્તીવાળા પુરૂષ ના મગનમાં ઉતરી નહી તે એક સ્ત્રીના મગનમાં ઉતરી. તે સ્ત્રી ઈસાબેલા રાણી હતી. એના ભરથાર વટીકે જે કામ કરવાને છાતી ચલાવી નહી તે પોતે કરવાને એણે બીકું ઝડક્યું. કોલંબસને પુરતો ખર્ચ આપી આબરૂથી પોતાની હજુરમાં બોલાવ્યો. તેની તકરાર સોધી સાંભળી લીધી. તેનું મત એને સારા આધારનું લાગું. તે સુખબ સોધ કરાવવાને દરસત વીચાર્યું. તે સોધ કરવાનો ખર્ચ આપવાને એ તઈઆર થઈ. ઉલટમાં આવી એ દલીલો રાણી બોલી કે “ એ કામ હું ખોરાં ” દાસદીલનાં રા

જને વાસતે કરીશ અને અગતનો ખરચ મારાં ઘરણાં ગાઠાં મેલીનેખી આપીશ ! ” ઈસાબેલાના એ ઉત્તમ સંજુનો સંધી બાનુઓના દીલમાં કોતરી રાખવા લાગ્યેક છે. તેણે કોલંબસને પોતાની સોધ કરવા સાડ રવાને થવાને ઉતાવળે શક્તીવાન કીધો. એ સોધનુ પરીણામ કેવું નીકળ્યું તે ફુનીઆનાં લોકને ખબર છે.

અમેરીકાની સોધને લગતી એક બીજી બીનાધીબી ઈસાબેલાને ઘણું માન મળેછે. તે એમકે એ ખંડમાંથી કેટલાંક વાંહનો બરી તાંહાંનાં રેહવાસીઓને ગુલામો તરીકે રૂપેન દેશ મોકલવામાં આવયા. પણ તેઓને એ વી હાલતમાં નાખવાને દયાલુ ઈસાબેલાએ તદ્દન નાપ સંદ કીધું. તેઓને પોતાની પરજ સરખાં ગણી એ માતા રૂપી રાણીએ તેઓને સ્વતંતર કર્યાં. તે બીઆરાંઓને પાછાં પોતાને ગુલુક મોકલવાને હુકમ થયો.

ઈસાબેલા રાણી સંધી પરકારે વાખવાખી બરેલી છંદગી ગુજરી ઈ૦ સ૦ ૧૫૦૪ માં મરણ પામી. એનાં મરણથી સરવને અતીશે સંતાપ થયો. એની પરજનીતો જાણે મોહટી રખણુ કરતા માતાજ ગુજરી ગઈ. એના સદગુણો સહના હાઈડામાં રહી ગયા. એની કીરતી સંઘે ઢેકાણે ફેલાયેલીછે. ઇરોપ ખંડમાં એના સરખી પરતાપી રાણીઓ બીજી થોડીજ થઈ હશે. એ સારા બાંધાની, વચલાં કદની, દબ્બબા બરેલી કાનતી તથા મીઠી જીબાંનવાળી સાલેસ સી, હતી. હીમત અને ઠરાવમાં કસી પાંતીએ ઓછી નોહતી. બરથાર કરતાં ઘણી વધારે ખુબસુરત, ટેકવાળી, ખુદીવાન, સખી, અને પરજની માનીતી હતી, તેથી બરથારનો તરીકો રાખવા તથા

તેનાં સુખમાં વધારો કરવાને કસી ખામી એ બતાવતી નો
હતી. એ રાણી તે ભરથારનાં અનધટતાં કામોની સામ
: ને થતી ખરી. પણ તેમ સામને થતી વખત એકબી ક
ઠણુ શબ્દ કબુ બોલતી નોહતી. કરડી નબર કબુ બ
તાવતી નોહતી. શાંતીથી સમજાવત કરી પોતાના મા
યાણુ ગુણો તેનામાં ઉતારતી હતી. ઇસાબેલા જીવતાં ભ
રથાર સાથ એવી લાએકીથી રહી. મરતાં અરબ કરી
ગઈ કે તેણે ઠરાવેલી એક કબરમાં તેની લાસને મેલવી ત
થા વખત જતે તેના ભરથારની લાસને તેની જોડે મેલ
વી. એમ કરતાં ભરથારની મરણ પોતાની કબર ખીજ
ઠેકાણે કરાવવાની હોયતો એનાં હાડકાં અસલ કબરમાંથી
ઢાહડી લઈ જઈ તેની જોડે મેલવાં કે જમ જીવતાં તેઓ
એકજ હતાં તેમ મુવા પછીની સાથે પડે. એવી પતીવર
તા બાએકીની એ મરણ મુજબ ફરડીનાનડ રાજાને તે
ની જોડે ડાટ્યો હતો.

આગસ્ટાઈના.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૦૯ નાં વરસમાં શ્રી રૂપેન દેશ મધે
સારાગોસા નગરપર ફરેંચ લોકે કરેલી નાકાંબંદીને વખ
ત તે દેશની આગસ્ટાઈના નામની એક સ્ત્રી નામીચી થ
ઈ. એ સ્ત્રી ગરીબ પણ ઘણી ખુબસુરત તથા હુશીઆર હ
તી. લડાઈમાં ગુંથેલાં સ્પાનીશ લસકરને વાસતે એક દીને
નાસતો લઈને તે જતી હતી. પોરટીલ્લીનો નામની જગોની
બટેરી આગળ તે આવી પોંહતી તારે તેણે જોયું કે ફરેંચ

લોકોના મારથી તે બટેરીપરના સંધા તોપચીઓ સાફ થઈ ગયા હતા. એવા સખત મારથી સંધા જણાતા દીલમાં ભારી ધાસતી ઉપજી હતી. તે બટેરીપરની તોપો આગળ કામ કરવા જવાને કોઈની હીમત રહી નહી. ૪ શકરના શીપાહીઓ તથા શેહરમાના બીજા લોકો મનથી બીહુને દુર ઉભા રહ્યા. એ સને આગસ્ટાઈનાએ તારીફ લાગ્યેક મરદાનગી બતાવી. ઘણાં લોકોએક મરદો જે કામમાં પગલું ભરવાને બીહુતા હતા તેપર એ સ્ત્રી હીમતથી દોડી ગઈ. એક મરજુ પામેલા તોપચીના હાથમાંથી એ સ્ત્રીએ દીવાસળી ખેંચી લીધી. પોતાનેજ હાથે સંધી તંદબારી કરી છવીસ પાંડેડના ગોલાવાળી એક તોપ દુશ્મનોપર આબાદ ગ્રાડી. પછી કુતકો મારી તે તોપપર સવાર થઈ એ બાઈ શપત લઈને બોલી કે તે જીવતી રહે તાંહાંસુધી એ નાકાંબંદીને વખત તે તોપને ઊડાવી જનાર નહી. એ પરમાંજે એ હીમતવાન ચોરતે ખુબ કામ કીધું. તેનાં કામ તથા ઉસકેરણીથી પેલા શીપાહીઓને પાછી હીમત આવી. તેઓ નવેસરથી ઉલટ પકડી લડાઈ કરવા લાગા. તેઓએ તે બટેરીપરથી ફરેં ચોપર પાછો મારો ચાલુ કીધો. એ વખત આગસ્ટાઈનાએ બતાવેલી બાહુદુરી માટે તેને “સારા ગોસાની અબલા” એવો માન જરેલો ખેતાબ મલયો. સરકારે તેને આ રટીલરીના શીપાહી જેટલો મુસારો તથા બીજાં બેદો લગા જમો બાંધી આપ્યો. તેનાં શરીરને શીનગાર આપનારા મેડયો તથા મરદાનગી દેખાડનારી બીજી નીશાનો તેને મલી. એ સ્ત્રીએ પોતાના દેશીઓને બારીક વખતે ફરેં લી મદદ માટે મેલવેલી નામદારી તેણે ઘણું સુધી ભોગવી.

એક દેખાનતદાર વીધવા.

પોરટુગલ દેશમાં લીસબન શહેર મધે ૬૦ સં ૧૭૫૫ ના વરસમાં મોહુટો ધરતીકોપ થયાથી ઘણી ઇમારતો તુટી પડી. તે ઇમારતોમાંનો માલ અરથો બાહર રહ્યો અને અરથો જમીનમાં ડટાઈ ગયો. એ બનાવને આસરે એકવીસ વરસ ગુજર્યા પછી એક ગરીબ હોસી એ ખરાબીની જગાએ ફરતી હતી. તાંહાં કચરો ખોળતાં કીમતી ઝવેરાંતનો એક દાબડો તેને હાથ લાગ્યો. “પાપો માલ પાદશાહનો” ફરી એ હોસીએ તે દાબડો ઉંચો કીધો નહી. તે ઘણી ગરીબ હાલતમાં હતી. તેને પેટેં છ છોકરાં હતાં. તેઓ સંધાંનાં ગુજરાણનો આધાર એ આરતની મેહનત મજૂરીપર હતો. ચાહતતો વગર હરકતે તે કીમતી દાબડો એ સ્ત્રી હજમ કરી શકત. પણ પારકે ધને તવંગર થવાને એ ગરીબ પણ દેખાનતદાર વીધવાએ નાચુનાસેબ ધાર્યું. તે ‘લાગલી’ રાજના મંદીર તરફ ગઈ. પણ બીચારીને ચીથરેહાલ જોઈ તેને કોઈએ રાજ પાસે જવા દીધી નહી. બીજા હાથપર તેણેખી પોતાની ખરી વાત કોઈ અમલદારને કહી નહી. તે નહી કે હુવાનો સમજ એમકે જને તે વીશે ખબર કરે તે રખેને ઉપરનો ઉપર તે માલ જમી જવાની તદબીર કરે. એ પરમાંણે વેરથ ધકા ખાતાં ઘણા દીવશ ગુજરી ગયા. અંતે એક દાહડે તક જોઈ તે રાજ પાસે દોડી ગઈ. તાંહાં પેણો દાબડો હાજર કરી સંધી બીના કહી સંભળાવી. તે બોલીકે “એ માલ જનો હાથ તેને હવાલે કરાવો. મને માતર મારી મેહનત જટલી બખશીશ અપાવો.” રાજ

એ તે દાખરો ઉંગડાલી જોયો. તેમાં ઉંચાં પાણીનું ઘણું કીમતી ઝવેરાંત હતું. તેમથી કસાંને એ રોસીએ આંગળી લગાડેલી નહી. એવું જોઈ એ ગરીબ સ્ત્રીની દેખા નતદારી વીચે રાજા ધણો મધન થયો. તેણે તુરત એ બાઈને નાણાંની સારી બખ્શીશ અપાવી, અને હુકમ દીધો કે એ માલનો કોઈ હુકદાર માલિક મલી આવેતો તે મ, નહીતો તે વેચી જ ઉપજ તે એ બલીરોસીને તેના પોતાના તથા છોકરાંઓના ખર્ચ સાડ આપવું.

રાણી એલીએનાર.

આસટરીઆનો થેહનશાહ પેહલો લીઓપોલડ ઈ.સ. ૧૬૭૭ માં નેપોરગના ડીઉકની દીકરી એલીએનાર સાથે પરણ્યો. એ ઉમરાજદી તા. ૬ ઠી જાનેવારી ૧૬૫૫ ને દીને જનમી હતી. એ કાંઈ ધણી ખુબ શુરત નોહતી. પણ એના બાંધો એવો મજબુત હતો કે જે બોળે ઉંચકવાને ઘણા મરદોની તાકાત નહી તે એ ઉખાડી શકતી. માલવામાં એવી શીતાબ હતી કે સરવ સાથને પછાત મેલી જતી હતી. તેમજ મનની અપલ, તથા હૃદયની ઉદાર હતી. એ રાણી લીઓપોલડની બેહુદ મેહરબાંન બાએડી હતી. એ રાજા, રાણીનાં કરતાં અરધે હીરસેખી હુશીઆર તથા હીમતવાંન નોહતો. એની બાએડીએ પોતાની સરસ કમાલીઅત ભરથારનાં કલાણમાં હુમેરો કરવાને વાપરી. તેની મરજી મુજબ માલવા ને સદા આરજુમંદ રહેતી. ધરનો કારોબાર સારી પહે ક

રવા ઉપરાંત એ રૂડી રાણી રાજમામલાપર ઘેઘ્યાન આપ
તી. એ કામ એવી રીતે કરતી કે તેથી કોઈ પરધાનને
કસો કરોધ આવતો નોહતો તથા રાજાને કસું માફું લા
ગતુ નોહતું. દેશાવરો ખાતેના પરધાનોએ ભેદમાં લખી
નોકલેલા પેગામોની નીશાંનીના અરથો ઘણી વેળા આખી
રાત બેસીને એ રાણી ઉઠાવતી હતી. જારે વીએના
શેહરપર ટરક લોકની જપતી થઈ તારે લીઓપોલડ સંધા
કબીલા સાથે નાહો. એ સૂને એલીએનાર વીઆવાની
તઈઆરીમાં હતી. એણે રસતામાં જણીઉં. એને મે
લી આગળ ચાલવાને રાજાને ફરજ થઈ. એવે સૂને રા
ણીને કેટલી કપટી ખમંદી પડી હશે વા? પણ એલી
એનાર એલમ પહોંચી હતી. એ બાનુ કુખ સુખનો એ
આલ જાહજે મનમાં લાવતી નોહતી. એણે સખુરીથી
સંધું ખમયું. અંતે પોલ લોકની મદદથી એના રાજનો કુશ
મનોની સુંગાલથી ગંચાવ થયો. એનું કુટુંબ આખરૂ સા
થે પાછું વીએનામાં આવી વસયું. તાંહાં એલીએનારે
આગળની માફક ભરથારની સેવા કરવા માંડી. ભરથાર
પર એનું હેત દનપર દન એટલું વધતું ગયું કે લીઓપો
લડ વારેવાર બોલતો હતો કે “મારા રાજના માડા વખ
તમાં મને દેલાસો મલવા સાડ ઈસવરે આ રૂડી બાએ
ડી મને બખશીછે.” એ રાજા ઈ. સ. ૧૭૦૫ માં મર
વા પડ્યો. તેના મરણની હેલવી ઘડી સુધી એલીએનાર
તેની પાસે રહી. બાએડી, દાઈ, તથા ખીદમતગારનાં સં
ધાં કામો એણે જ દીધાં. એ પરમાંણે રાત દાહડો ખરે
પગે વેઠ દીધાથી એને બે તરણ પરકારના પીડાકારી મર
જો થયા. પણ ભરથારની ખીદમત કરવામાં એને બરી મ

જાંહ લાંગતી હતી. માટે પોતાને ગમે તે થયું તોખી એ કામ કોઈ બીજાને કરવા દીધું નહીં. ભરથારની એ છેલ્લી માદગીને વખત દાહડાના ચોવીસ કલાકમાંથી માત્ર ૨ બે કલાક ઉંઘવા શીવાએ બીજા કસો વીસાનો એણે લીધો નહીં. ભરથારનો પરાણ જતી વખત તેનું માથું એણે છાતી સાથે ધર્યું. જરે દમ આપ્પર થયો તારે આ સતથી ઉડી તેના સીતલ હાથપર પેચ્ચારથી બોસા દીધા. જે બાઈ ભરથારને જીવતાં એટલો બધો આહતી હતી તેણે તેનાં મરણ પછી જાણું રડાપીટ કરવું મુનારોબ ધાર્યું નહીં. દીલમાં અલબતાં તેને અતીથણો સંતાપ તથા ગમગીની ઉપજ. તેવા સંતાપ તથા ગમથી ભરાઈ આવેલી છાતીને એકાંતમાં પેચ્ચારના આંશુથી ખાલી કીધી. આ ફુનીઆથી સરવ કોઈને એકવાર જવુંજે એમ ઇચ્છાદકરી ખુદાના કાએદાથી બનતી બીનાપર સજ્જરીથી રાજ રેહવા ને એલીએનોરે દરસત જાણ્યું. તેણે ઘણાવાર માહતમ અથવા રડાપીટ કીધું નહીં. તેવું કરવાને બદલે દરરોજ બે કલાક ઇસવરની જનાબમાં બંદગી કરી એવી ફુવા માં ગતી રહી કે કુદરતનો સાહેબ મરનારને સારી હાલતે પોંહ્યાડે. એ પરમાંજે એલીએનોર જાહેરમાં રડાપીટ આ ને પોકાર કરતી નોહતી. પણ ભરથારની જુદાઈનાં હુએ તેની તનદરોસતીપર ઘણી માઠી અસર કીધી. અંતે તેનો બંચાવ કરવા સાડ તેના મનમાંથી ભરથારને વીસ રાવવાને વઈધોએ જરૂર જાણી. તેઓ ઘણી મુશકેલીઅ તથી એ મતલબમાં થોડા ઈણા ફાવયા.

એલીએનોર ભરથારની હયાતીમાંજ બકતીવાન તથા ધરમાતુ હતી. પણ મુખીઅ કરી તે ભરથારનાં મરણ પ

છી એવા સદ્ગુણો માટે પરખીઆત થઈ. દરરોજ ઈસ વરની બંદગી કરવામાં કેટલાક કલાક સુધી એ દાનાવ રાણી મશગુલ રહેતી. બાકીનો વખત ગરીબ નાચાર લોકની હાલત શુધારવામાં રોકતી. એ બાનુ સંધાં આદમીઓને બાઈ બેહન સરખાં ગણતી. તેણે પોતાના એવા ખવાસ વીશે મોહુદેથીજ મીઠી વાતો કીધી નહી. મેહનત તથા પઈસાના ખર્ચથી બતાવી આપ્યું કે તે ગરીબ આદમીઓની માતા હતી. નાણું, કપડાં, તથા બીજી વસ્તુ કમરે લટકાવી તથા હાથમાં ઝાલી એ રાણી મેહલમાંથી બાહર નીકળતી. ઘટ્ટી બખશીરાથી હાનતમંદ લોકને ખુશી કરતી. એ પરમાણે સંધા દેશ અને સંધી જાતનાં લોકને આશરો આપવાનાં કામમાં એલીએનોરની આવકનો ધણો ખરો ભાગ વપરાતો હતો. નાચાર હાલતમાં આવી પડેલાં આબરૂદાર લોકો જેઓ જાહેરમાં માંગવાને શરમાએ તેવાં ઘણાં લોકને એ રાણી છુપી મદદ કરતી. કુરસતનો વખત ગરીબ આદમીઓને ઉપીઓગી ધાય એવી વસ્તુ બનાવવામાં ગુજરતી, એ બાઈ વખતને એવી અમુલ્ય વસ્તુ સમજતી હતી કે એક ઘડીબી સાડું કામ કરવા વગર ગુમાવવી નામુનાસેબ વીચારતી. જેઓ એના આશરો લેવાને શરમાએ તેઓને વાસતે એવી રીતે મદદ મોકલતી કે લેનાર જાણેબી નહી કે તે કાંહાંથી આવતી હતી. એ પરમાણે કેટલાંકને બખશી શ આપીને, બીજાંઓને ચાકરી ધંધે લગાડીને તથા તેવી બીજી અનેક પરકારની મદદ કરીને સેંકડો આબરૂદાર કબીલાઓને એ નામદાર બાનુએ દરીદરીપણાંની ચુંગાલ મી છોડવયાં. પણ એનાં મરણ સુધી તે લોકોએ જાણ્યું

નોહતું કે તેઓનું અકસમાત ભણું કરનારતો એલીએ
 નાર રાણી હતી. ગરીબ નાવારેસ છોકરીઓને કેળવણી
 તથા પહેલાં આપી તેઓને આખરૂદાર મારગે રાખવાનું
 પુન લેવાને એ બાઈ એકબી ભેગવાઈ જવા દેતી નોહ
 તી. એજ પરમાંજે દવાખાનામાં પડેલાં દરદીઓને આ
 રામ આપવા તથા બંદીખાને પડેલાં કેદીઓના છુટકારો
 કરાવવાને એ નેક સ્ત્રી જર તથા મેહનતનો ખર્ચ કર
 તી. એટલાં બધાં ધરમનાં કામોમાં પઈસા વપરાયાથી એ
 લીએનારને પોતાના જીવ સાથે ઘણીજ કર કંસર કરવી
 પડતી. ઘણી વેળા ફાટેલાં લુગડાં પોતાને હાથે સીવી ત
 થા ડીંગરાં મારીને તે પેહરતી. જરડાં લુગડાં અને સાકુ
 ખાનું નેઆમત ગણતી. કોઈ નાધલી કીમતની વસ્તુબી
 નકાબી ખરીદતી નોહતી. એવી દીન દયાલ બાઈના દ
 રવાજાપર જે કોઈ આવતું તેનો હેવાલ સાંભળવાને અ
 ને દાદ પોહચાડવાને એ કસુર કરતીતી નહી. તેવા લો
 કના હેવાલપુર રાત દાહડો ઘેઆન આપતો. તેઓને વા
 સતે પોતાથી જે બનતું તેજાતે કરતી. નહી તે દીકરા તથા
 તેના કારોબારીઓ પાસે કરાવતી. જે સ્ત્રી ફુનીઆનાં લોક
 પર એટલી મેહરબાંત હતી તે પોતાના સેવકોપર કાંઈ ઓ
 છી રેહમ નજર રાખતીતી નહી. સંધ્યાં ચાકર લોક એ
 લીએનારપર ખુરબાંત હતાં. પોતાની ખીદમતગારોને તે
 દીકરીઓના સરખી ગણતી. બીજાં ઉતરતે દરબજાનાં
 ચાકરોની ખરી મુરબી હોય તેમ ચાલતી. સરવને મા
 યા તથા સખાવતને જોરે મઘન રાખતી. જે ચાકર અ
 ધવા ચાકરડીનો કબીલો મોહડો હોય તેનું રાખેતા મુબબ
 ના મુસારાથી પુરું થાય નહી. તેવાં આદમીને છુપી રીતે

નવાજીને નર્મીત રાખતી હતી. જારે તેઓ માદાં પડે તારે પોતે તેઓની આગળ જઈ દેલાસા ભરેલી વાતો કરતી. તેઓને સુખ આપવાને પોતાને હાથે તેઓની માવજત કરતી. માદાં તથા રોગી લોકોની ચાકરી કરવી એ બાનુની મોહટી હાંસ હતી. તે હાંસ પુરી પાડવાને પોતાની દીકરીઓ તથા ખીદમતગારોને લઈને એ રાણી વીએનાની હાસપીટાલમાં જતી. તાંહાં દરદીઓની દવા દાડ કેમ થતાં હતાં તે વીશે પુછપરછ કરતી. જાંહાં ઘટે તાંહાં હાથે મેહનત કરી તથા ગાંડેથી પછસા આપી તેઓનું ભણુ કરતી. એજ પરમાણે આસટરીઆના બીજા શેહરોની હાસપીટાલમાં પડેલાં લોકોનીબી દદર ખાતી. એ બાનુ વારેવાર ગરીબ લોકોની ઝુંપડીઓમાં જઈ તે લોકોની ખબર અંતર લેતી. કોઈનેબી જે જરૂરીઆત બીજા જેઈએ તે આપાવતી. સંતોષ રાખવા તથા ઉદયોગ કરી ઈમાનથી ચાલવાને તેઓને એ મીઠી જુબાન તથા નેક અકલવાળી રાણીથી ઉપદેશ મલતો. એવી સદગુણી સ્ત્રી ઈં ૧૭૨૦ નાં વરસમાં મરણ પામી.

બવેરીઆની ડચેસ.

જરમનીના શેહનશાહ તીજ કોનરડના વખતમાં શ્રી બવેરીઆના ડીકક ગેલફે દંગો કીધો. શેહનશાહ એક ફોજ લઈ તે ડીકકની સામને ગયો. એ વેળા ગેળફે ઉએ નસ પરમણાનાં એક કીલ્લામાં પોતાનો બંચાવ કરી બેઠો હતો. તે કીલ્લાપર શેહનશાહનાં લસકરે ઘેરો નાખ્યો.

ડીક જોડક બનતાં સુધી લડયો અને પોતાનો ખંચાવ કી
ધો. પણ શેહનશાહનું લશકર વધી પડ્યાથી તેની બાહુક
રી તથા હુનર કસો ફાગેદો કરી શક્યાં નહી. અતિ લ
ડાઈ બંધ કરવાને શેહનશાહ સાથ કોલકરાર કરવાને તે
જો એક વકીલ મોકલયો. તેને આદરમાન આપી શેહ
નશાહે શરત કીધી કે ડીક જો કીલ્તો છોડી જાયતો તે
ને તથા તેનાં લશકરને શેહનશાહના લશકરમાંથી ધઈ સ
લામત જવા દેવામાં આવે. એવી શરતથી ડીક કાંઈ
ક ખુશી થયો. પણ તેની દુર અંદેશાવાળી બાનુને શેહ
નશાહની વાતપર ભરોસો આવ્યો નહી. એ ડચેસે ધા
રયું કે શેહનશાહ દગો કરશે. માટે તેજો એક ધરસથને
તે શેહનશાહ પાસે મોકલયો. તે ધરસથે જઈ જણાવયું
કે કીલ્તો લેવો હોયતો કોનરડે ડચેસની એક અરજ કબુ
લ રાખવી. તે એમકે એ બાનુ પોતે તથા એની સાહે
લીએને પોતાને તથા તેઓ પોતાની સાથે જ કાંઈ કીમ
તી વસતુ લઈ જવા માગે તે શેહનશાહના લશકરમાંથી કોઈ
સલામતીની જગોએ જવા દેવાને શેહનશાહે પોતાનાં ખ
રાં ઈમાનથી પરવાનગી આપવી. એ અરજ કોનરડે તુર
ત કબુલ રાખી. તેજો ધારયું કે તે સ્ત્રીએ પોતાની સાથે
જર જરીઆન તથા બીજી તેવી કીમતી વસતુ લઈ જશે.
મગર ડચેસેતો કાંઈ વધારે સરસ્ માલ સાઝ તે રજા મં
ગાવી હતી. જ્વરે શેહનશાહના ખરા વચન સાથની પ
રવાનગી આવી તારે, શેહનશાહની સામને બલતવારીથી
લડાઈ કરનારા સરદારોની બાએડીએને એ સ્ત્રીએ પોતા
ની આગળ બોલાવી. તેઓને કહ્યું કે “આપજો પોત
પોતાના ભરથારોને ખાંધપર લઈ કીલ્લામાંથી બાહર ની

કળી ચાલતાં થવું ! ” એ પરમાણે કોનરડ શેહનશાહ નોંધને ધણે અચરત થયો કે પેહલાં ડએસ આવ બવેરી આ, પછી કાંઉટેસો, પછી બારનેસો તથા બીજી નાજુક બા નુઓ મોહટી મેહનતથી પોત પોતાના ભરથારોને ખાંધ ઉપર ઉપાડીને એક પછી એક નવા લાગી. જ્યોને સ ખત સજા કરવાને શેહનશાહ વીચાર રાખતો હતો તે ઓતો એ પરમાણે છટકી જતા હતા. પણ કોનરડ પો તાના કોલથી મજબુત બંધાએલો હતો તેટલાજ માટે ન હી, પણ એ સ્ત્રીઓની આવી રૂડી રીત જોઈને, તેઓના ભરથારોને કુખ આપવાથી અચકયો. તેણે દીલથી આ ફરીન કરી એવી બાએડીઓના હેત અને હીમતની ખા તર તેઓના ભરથારોને માફી બખશી. તેઓની સરદાર ડએસ આવ બવેરીઆની દાનાઈ તથા તદબીરની ઘણી તારીફ કીધી. તે બાનુને તથા તેની સાહેલીઓને માન દેવાને શેહનશાહ એક મોહટી જઆફત આપી. તારપ છી ડીઉક ગેલફ સાથે સુલેહ કરવાના કોલ કરાર મલાવ યા. એ પરમાણે એ ડીઉકનો તથા ઉએનસ પરમણાના કીલ્લા અને નગરનો ઉગારો થયો.

મહમ કલાપરટાક.

જરમનીના નામીયા કવી કલાપરટાકની મીટા નામ ની બાએડી હતી. મીટા સુલર ૪૦ શ૦ ૧૭૨૮ મા હાં મખર મધે જનમી હતી. એ સ્ત્રીને નાથપણથી વીદીઆ એલમપર પેઆર હતો. તે ઇંગરેજ, ફરેનચ તથા ઇટા

લીચ્છન ભાષા શીખી હતી. ગરીક તથા લાટીન એલમ થી વાકેફ હતી. પોતે વીદવાન હોવા સાથે બીજા વીદવાન લોકને ધણી ચાહતી હતી. મીટા પરણી તેની આગમ્ય કલાપરચાકનું બનાવેલું “મીસાયા” નામનું કવેત તેના હાથમાં આવ્યું. તે વાંચી તેના બનાવનારની બુધ્ધીપર એ મોહિત પડી. જેમ ચક્રમક અને લોહકું મલે અને આતશ ઝમકે તેમ એક બુધ્ધીવાન આદમીના મનની ઉમદા બનાવટ બીજાં બુધ્ધીવાન આદમીના મન સાથે મલયાથી મોહબતની ચીનગારી ઝમકી. મીટા મુલરે કલાપરચાકને મલવાને ખાએશ કીધી. સારાં ભાએ એ કલાકપરચાકે કોપનહેગન નગર જતાં હાંમબરનો રસ તો લીધો. તાંહાં એક ધરસથની મારફતે એ કાબેલ પુરૂષ તથા સ્ત્રીની મુલાકાત થઈ. એ મુલાકાતને વખતથી બંધે જણાની દોસતી ચાલી. એ બહી દોસતીએ આગળ જતાં વધારે બારીક રૂપ લીધું. શેઆણી મીટાએ જોઈ લીધું કે કલાપરચાક જેવો બુધ્ધીવાન તેવોજ સોહામનો તથા સંધી પરકારે પરમાણીક જીવાન પુરૂષ હતો. તેના મનમાં આવ્યું કે લગન કરવાંતો એવાજ લાએફીવાળા મરદ સાથે કરવાં કે સંસારના ઉત્તમ સુખ સારી પડે તો ગવવાને બની આવે. એઓની પેહલી ઓળખાણ ૬૦ સં ૧૭૫૨ માં થઈ, તારપછી તરણુ વરસે એઓનાં લગન થયાં. તેટલાં બંધે જણાં એક બીજાના સદ્ગુણો ૨ દનપરદન વધારે ફીદા થતાં ગયાં. મીટાની આએ જિમ બેગાના મરદ સાથે પરણાવવાને અટચણુ લીધી. એ કરતાં તેનો ભરથાર મરણુ પામ્યો. એ બનાવથી એક ને કેટલોક વારસો મલ્યો. માપર તેના આપર ૨

હોયો નહી. પણ માતી મરજની વીરૂધ્ધ ચાલી લગન કરવાને એ રૂઠી અબલાને ગમયું નહી. માટે કાલાવાલા કરી મીઠાએ માને કુસલાવા માંડી. અંતે મીઠાની ટક રારનુ વાળખીપણું સમજી લઈ તેને કલાપસ્તાક સાથે પરણવાની પરવાનગી તે માએ આપી. પરવાનગી આ આપી એટલુંજ નહી પણ તે ઈસવરનો ઉપકાર માનવા લાગી કે તે સાહેબની મેહુરબાંનીથી તેની હુજત ઘણે વાર ટકી નહી બાકી કલાપસ્તાક સરખો કીમતી જમાઈ ખોલો પડત.

ઉપર જણાવયા પરમાણે મીઠા તથા કલાપસ્તાકનાં લગન થયાં. સદાચરણી મીઠાએ ખુબ વીચાર કરી જે ભરથાર લીધો તેનાથી તેનું દીલ કબુ આજીરદા થયું નહી. તેને સદા એવું વીચારવાને સખખ મલતા કે તેના સરખી સુખી બાએડી ફનીઆમાં બીજી કોઈ હોય નહી. એવી બાએડીથી ભરથારને પણ બહુ સુખ મલતું. એ ઘણી ઘણીઆણી એક બીજનાં સુખનાં ભાગીઆં તેમજ કામકાજમાં અરસ પરસ મદદગાર થઈ પડયાં. તેઓ એક બીજને કેવાં અગતનાં હતાં તે તેઓના હાથનાં લખેલાં પત્રોથી સારી પઠે સમજાએછે. એટલા માટે તેઓના લખેલાં પત્રોમાંથી જે ફકરા અતરે ટાંકયાછે. એ ઓનાં લગન થયા પછી ચાર વરસે એટલે ઈ. સ. ૧૭૫૮ નાં મેએ મહીનામાં મીઠાએ એક મીતરને લખેલાં કાગલમાં જણાવયું કે “મારા ભરથારના કવેતો સંબંધી તમોને વાકેફ કરવાનું કામ મને આનંદકારક છે. એ કામ કોઈ બીજું આદમી મારા કરતાં વધારે સારી પઠે કરી શકે નહી કેમકે તે કવેતોનો જે ભાગ છપાયો નથી તે વીરૂધ્ધી

હું જાણીતી છું. તે કવેતોના જુદા જુદા ભાગો જોડતી વખતે હું સદા હાનર રહું છું. હમો ધણી ધણીઆંહી એ ક્રીજાને ધણાં માહીએ છઈએ માટે તમો વીચારી શકશો કે હમોને એ ઓરડાની લગ્ન નથી. હમો સદા એકજ ઓરડામાં રહીએ છઈએ. હું મારું કામ હાથમાં ઝાલી બરથારનો મીઠો એહરો જોયા કરું છું. તે કેવો સારો લાગે છે ! મારો ધણી પોતાનાં કવેતો મારી આગળ વાંચે છે. તે કવેતોપર હું જે ટીકા કરું છું તે સરવ તે કવેતોનાં નામો લે છે." એ ટીકા કેવા મોતેમર તથા તેનાં કવેતોનાં શુધારો કરાવનારા હતા તે કલાપરચકના પોતાના શબ્દોથી સમજી શકાયે. તેણે બાએડી વીગે લખ્યું છે કે "તેનો સવાદ કેવો સંપૂર્ણ ! તેની સમજ કેવી મારી ! તે સંધી બીનાં તપાસતી, હરેક વીચારની દરમિયાન વચ્ચે વચ્ચે આવતી. હું મારે તેના એહરો તરફ જોતો એટલે મને માણસ પડતું કે કોમો હરેક વચ્ચે તેને મનનો અથવા અત્યંત હોતો. તેણે લીધેલા વાંકાનો હું સમજી રહું તારે તે ખોલાસો કરતી. તે ખોલાસો એવો મોતેમર રહી શકે અને શુભરી રીતે કરતી કે તેના વીચારનાં વાળબીપણા વીગે મારી મનની જ હતી. જાહેરની હરેક એક બીજાનો ખોલાસો કરવા લેવામાં તારે અત્યંત કસો પડે છે. રહેતો મોહનો. એવો હરેક સ્વપ્ન હતો." એવી રીતે બાએડીનાં કે વચ્ચે મરવડો તેના બરથારને અત્યંત અતીવહું હજી મહું છું. મીઠા બીચારી એકે વાવડને વખત થરડું હતું. એ મીઠો મનમાં

૧૭૧૮ ના નવેમ્બર મહિનામાં બન્યો.

કારોલાઈન હરશેલ.

એ કાબેલ સ્ત્રી નામીયા ખગોલ શાસ્ત્રી સર ઉઘલી
 આમ હરશેલની બેહન થતી હતી. એ સ્ત્રી ભાઈપર અ
 તીઘણો પેઆર રાખતી હતી. જરે તે પોતાની મોહટી
 ફરખીન બનાવવામાં રોકાતો હતો તારે ઘણીવાર જમવા
 નેખી વીસરી જતો હતો. તેવે સમે કારોલાઈન તેની ન
 જીજ્ઞાસુ લાવી જેમ બચાંને ખવાડે તેમ ખવાડતી હ
 તી. એ પરમાણે હાથમાંનું કામ ચાલુ રેહતાં તેનું પેટ
 ભરવાનું કામખી થતું હતું. એ પરમાણે જે ભાઈને પેઆ
 રથી જમાડતી તેને સુખ આપવાને બીજી અનેક પરકા
 રની મેહનત પણ કારોલાઈન કરતી. વીદીઆ સંબંધી
 જે ઉતમ સોધ કરવાના કામમાં એ કાબેલ પુરૂષ શુતેલો
 હતો તેમાં એ બેહન શાંમેલ થઈ. સર ઉઘલીઅમે ખગો
 લ શાસ્ત્રમાં કરેલા વધારાનાં કામમાં તેની બેહન કારોલા
 ઈન તેની મુખીઅ મદદગાર હતી. એ બેહન કાંઈ ફર
 માવેલું કામ કરીનેજ રાજી થતીતી નહી. પણ ભાઈ જે
 મતલબથી મેહનત કરતો હતો તે મતલબ સારી પકે પાર
 પાડવાને તદબીર રાખતી હતી. નવી સોધોને માટે તે
 જે કાંઈ કરતો હતો તેમાં મદદ કીધાબાદ પોતાની જાતે
 બી તેવી સોધ કરવાપર ચીત લગાડતી હતી. તારા વરત
 વાનાં કામ સંબંધી એ નામદાર બાનુની આખી દોરને વ
 ખત એ નામીચી સ્ત્રી શીતારાએની ચાલ તપાસવા અ
 ને તેઓની ગણતરી કરવામાં મસગુલ રેહતી. એણે પો
 તે ચાર ધુમકેતુ સોધી દાહડેલા કેહવાએછે. તેઓમાંના
 એક તા૦ ૧ લી આગસ્ટ ૧૭૮૬ ને દીને. બીજો તા૦

૨૧ મી ડીસેમ્બર ૧૭૮૮ ને દીને. તીજી તા૦ ૭ મી જાનેવારી ૧૭૯૦ ને દીને. ચોથો તા૦ ૮ મી અક્ટોબર ૧૭૯૩ ને દીને. કારોલાઈનના લાઈનાં મરણ પછી એ બાનુ ઇંગલંડ છોડી પોતાને જનમ દેશ શ્રી હાનોવર ગઈ. એની સાથે મલી સર હર્લીઅમ હરથલે સોધી કા હેલા હજારો નેપ્યુલી (તારાના ઝૂંમખા) નો કોસ એણે હાનોવર શેહરમાં બતાવયો. તે સને ૧૮૨૮ નાં વરસ માં છપાઈ પરગટ થયો. એ કામ માટે ઇંગલંડની આ સ્ટેરોનામીકલ સોસાએટીએ એને સુનાનો મેડલ ભેટ આપયો. એની કાબેલીઅત માટે પુરૂશીઆના રાજાએ એને એજ મીશાલે માન આપયું. બીજી વીદવાન મંડ લીએ પાણુ એને આબરૂ આપવાને ચુકી નહી. સરકાર અને પરજાએ એને એક સરખી શાખાશી આપી.

વીદીઆ ભણેલી સદગુણી સ્ત્રી મનુષ્ય જાતને ઉપયોગની વીદીઆમાં વધારો કરનારી, પોતાના કબીલાનાં આ દમીએને અગતનાં કામમાં મદદ કરનારી, કુલનુ નામ વધારનારી તથા પોતાને સાચુ મોહટી આબરૂ મેલવનારી થઈ શકેછે તેનો કારોલાઈન હરથેલ જાણવા જોગ દાખલો છે.

એક દેશહીતકારી અખલા.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૧૩ નાં વરસમાં ફ્રેંચ લોકે કરેલા હુમલાની સામને થવાને પોતાના રાજાને શક્તીવાન કરવા સાચુ પુરૂશીઆ દેશનાં લોકે પોત પોતાથી બની આવતી મદદ કરવા માંડી. એ વેળા સીલીશીઆ પરાંતમાં એ

ક અબલા હતી. તેના પડોસીઓ તથા પડશાવાળાં એ શીઓએ લડાઈના ખરચ સાડ પોત પોતાની ગુજસ માફ ક મદદ આપી. તેજ પરમાંણે પોતાની ગાંઠથી કાંઈ આ પવાને એ અબલાનું દીલ થયું. પણ એ બીમારી પાસે કાંઈબી નાણું અથવા કીમતી વસતુ હતો નહીં. એ ખ રેખર સ્વદેશ હીતકારી હતી. પોતાના રાજને મદદ કર વાના કામમાં કાંઈબી ભાગ લેવાને ઘણીજ આરજીમંદ હતી. એવી ભલી ઈચ્છા મુજબ કામ કરવાને તેણે પો તાને તદ્દન અશક્ત જોઈ તારે અતીઘણી દીલગીર થવા લાગી. બલાપા સાથે વીચાર કરતી રહી કે કાંઈબી ભ લો ઈલાજ મુજ પડેતો તેપર અમલ કરી દેશના લાભનાં કામમાં મદદ કરે. તેટલાં તેના મનમાં આવ્યું કે “મારી પાસ બીજું કાંઈ નથી તો ચોંટા નહીં. મારાં માથાંપર ના બાલ ઘણા સુંદર છે. તે વેચી જે આવે તે લડાઈના ખરચ મારેનાં ફંડમાં ભરી આઉં.” એવો વીચાર કરી તે એક બાલવાળાને તાંહાં ગઈ. તેનાં જલજ્ઞ જે તેના ચંદર સરખા એહરાનું મુખીઅ અલુપણ હતું તે ઉતાવળે કપાવી વેચી કાઢાડીઆં. તેની કીમતના બે ડાલર મલ યા તે તુરત સરકારમાં લઈ જઈ લડાઈના ખરચ સાડ આપયા. પણ એ સ્ત્રીના શરીરની મુલ શોભા કાઢડી ન આવવાનું કારણ તે બાલ વાલાએ પુછી લીધું. ખરી બીના સાંભળી તે ઘણો અચરત રહ્યો. તેણે તે બાલની પેંહ બીઓ તથા તેવાં બીજાં અલુપણ બનાવ્યાં. સંધે હે વાલ જરે ગામમાં ફેલાયો તારે પેલી દેશનુ હીત ઈચ્છના રી અબલાની સંધે ઠેકાણે મોહોટી વખાણ થઈ. તેના બાલનાં ઘરેણાંથી પોતાના શરીરને શીતગારવાને કુલવંતી

નાનનીઓ આતુરતા ભરેલી થઈ. થોડાવારમાં પેલી સંધી પોંદ્યીઓ ઇતીઆદી ખપી ગઈ. એ વેચાણથી બાલ વાળાને એકસો કરતાં વધારે ડાલર ઉપજ્યા. તે રાંધા તેણે લડાઈના ખરચ સાડી સરકારમાંજ ભર્યા.

હાપ્પેન.

રાહીત નદીને કાંઠે બોત નગરની પડોસમાં ઉદોરક ગામમાં એક પવનચકીવાળો રહેતો હતો. તેને તાંહાં હાપ્પેન નામની એક જુવાન સ્ત્રી ચાકરી કરતી હતી. એ સ્ત્રીને હેનરીક બાટલર નામના એક પુરુષ સાથે ઓળખાણ થઈ. આગળ તેઓનાં લગન થાય એવું હતું. એ મરદ હાપ્પેનને મલવાને તેના સેડના ઘરમાં આવતો જતો હતો. એક રવીવારે તેના સેડનાં કુટુંબનાં સંધાં આદમીઓ પાસેના ગામનાં દેવલમાં બંદગી કરવાને ગયાં. તે સેડનો આસરે પાંચ વરસનો એક છોકરો તથા હાપ્પેન માતર ઘરમાં રહેલાં હતાં. તે વખત સાંધી હેનરીક હાપ્પેનને મલવાને આવ્યો. હાપ્પેને તેને થોડોક નાસ તો ખાવાને આપ્યો. ખાતાં ખાતાં તેણે એક છરી નીચે નાખી અને તે ઉંચકી આપવાને હાપ્પેનને અરજ કરી. તે ખુબ્જ તે સ્ત્રી તે ઉંચકી આપવા લાગી. તેટલાં હેનરીકે પોતાના દગલામાંથી ખંજર કાઢ્યું. હાપ્પેનને જુઓ પાડવાથી અટકાવવા સાડી તેને હોકીમાંથી મળ્યુત પકડી. પછી તેના સેડના પઈસા રાખવાની જગા વીસે પુછ્યું. તે ખતાવી આપવાને હાપ્પેન જો આ

નાકાંતી કરેતો તેને મારી નાખવાની ધાસતી એ નાલા એક ખરદે આપી. તે ધાસતી અમલમાં લાવવાને તેણે સોગંદ વઢીક ખાધા. એવો મામલો જોઈ હાખેન તાજુ બ થઈ બીધી. હેનરીકને સમજીતીથી ઢેકાણે લાવવાને તેણે વેતરણ કીધી તે વેરથ ગઈ. તે ચંડાલને નરમ પાડવા તથા તેના કુપટ ધરાદાયી વારવાની કસી ઉમેદ રહી નહી. પોતાનો જાન ખોવો, અથવાતો સેક સાથે વીસવાસ ધા ત કરવો, એવા બે ઈલાજ શીવાએ હાખેનને બીજું કંઈ સુજ્યું નહી. એવે બારીક સમે એ જીવાન સ્ત્રીએ જીવ કરતાં ફરજને પેચ્ચારી ગણી. સેક સાથે વફાદારી કરવાને તેણે ઠરાવ કીધો. પણ બનતાં સુધી પેલા દગલબાજ ખરદની ચુંગાલથી પોતાનો જીવ બંચાવવાનેબી એ સ્ત્રીએ ઘટતું ધાર્યું. તેને સમજીતીથી વારવાની તકરાર વેરથ ગઈ તારે જાંણે તેને રાજી કરવાને તઈચ્ચાર હોય તે વુ હોલ એ ડાહી સ્ત્રીએ બતાવ્યું. નરમ સાથે તે બોલી કે “જો બનવાનુછે તે કાંઈ મટતું નથી. પણ જો તું મારા સેકના પઈસા લઈ જવાનોજ હોયતો તે પઈસા સાથે મનેબી લઈજા. કારણકે ચોરી થયા પછી સેકનો ભરાંત મારીપર રેહશે. તે સમજાને લીધે સેક મને તોના માર્યા કરશે તે મારીથી સહન થશે નહી. વાસતે તું મને પોતાની ચુંગાલથી છોડ, કેમકે જાંહાંસુધી મારો ટોરો પકડા એલો તાંહાંસુધી મારીથી ગ્રાજું બોલી તથા સેકની નાંણાં રાખવાની જગો બતાવવાને જઈ શકાતું નહી. તું શીતા બી કર નહીતો મારો સેક દેવલમાંથી પાછો આવી જશે તો સંધું રહી જશે.” એવી વાત સાંભળી હેનરીક સમજ થોકે હાખેને તેની મરજી ક્યુલ રાખી. તેણે તેના ટો

ટો છોડયો. બંધે જણાં નાંછું રાખવાની જગોએ ગયાં. હામિને વેહલી વેહલી તીજેરી દેખાડી. તે ભાંજવા સા રૂ એક કોવાડી વગર માંગવે કાહડી આપી. પછી હેન રીકને કહ્યું કે “આ કોવાડીથી તે ઉંગાડ તેટલાં હું માળાપર જઈ મારા એકઠા કીધેલા પગાર તથા બીજી કી મતી વસતુ લઈ આવુંછું.” એ પરમાણે સંધી પાંતીએ તેની મરજ પરમાણે ચાલવા હામિને તઈઆર જોઈ હેન રીક પુરો છેતરાયો. તેણે તેને ઉતાવળે જઈ આવવાને કહ્યું. હામિને ઓરડાની બાહર નીકળી. પણ માળાપર જવા ને બદલે તે વાંકી ટીકી ચાલમાં ફરી વળીને પાછી પેલા ઓરડા આગળ આવી. હેનરીક ચોરીનું નાંછું પેતાની પાસે સંતાડવામાં ખુબ મસગુલ હતો. તેટલાં હામિને આ સતે રહી શીતાબીથી તે ઓરડાનું બારણું બંધ કીધું. બાહરથી કલ દઈ તે ચોરને ઓરડામાં કેદ કીધો. એ પર માંણે દરવાજો બંધ કરી કલ દેવાનું કામ એક પલકારા માં કીધું. તારપછી ઘરનાં આંગણાં તરફ આવી. તાંહાં સેડનો નાહાનો છોકરો તેની નજરે પડ્યો. તેને તાકીદ કીધી કે બાપને જઈને કેહવું કે ઘરમાં તુરત આવવું નહીતો એક કરતાં વધારે ખુન થવાનાં. તે છોકરો રોડી ગયો. એમ કીધા પછી એ સીએ જાણ્યું કે હવે કાંઈ ચીંતા નહી. તે છોકરાથી તેનો હેવાલ જાહેર થવાનો અને મદદ આવી લાગવાની. હામિને ધાક અને ચીંતા થી બેહોશ સરખી થઈ ગઈ હતી. તે બાહરના દરવાજા આગળ ખેસી વીસામે ખાવા લાગી. તેટલાં ઉપરથી સી પટીનો અવાજ આવતો તેણે સાંભળ્યો. તે અવાજ હેનરીકનો હતો. તે જંધવાએ ઉપરથી બારી ઉંગાડી બાહર

૨ ઉભેલા કોઈ રાગતીને ઈશારત કરી હુશીઆર કીધો. બુનો પાડી એ ચડાલ બોલયો કે પેલા છોકરાને પકડવો અને ઘરમા આવી હાખેનને જીવથી મારવી એવું સાલળી હાખેને ધારયું કે તે ખાલી ભપકો કરતો હતો. તો બી હુશીઆરી રાખા આસપાસ જોવા લાગી. તેટલા ખેતરમા છુપી રહેલો એક પુરૂષ બાહર નીકળ્યો. તેણે પેલા દોડતા છોકરાને પકડી લીધો. તેને બગલમા ગ્રાહી તે મરદ હાખેન તરફ આવવા લાગો. તે જોઈ હાખેને તુરત ઘરમા દાખલ થઈ બારણું બંધ કરીધું. સેક આવે તા હાસુધી તેના ઘરનો બચાવ કરવાનો ઠરાવ એ નીમખ હલાલ સ્ત્રીએ રાખ્યો. જીવ જાએ તોળી એ ઠરાવ નહી ફેરવવાનો તેનો નીસમય હતો. પેનો બાહેરનો ચોર સીંડી ઉપર ચઢી લાકડાના કટેરાની બારી વાટે મોહટી છરી બતાવી ધાસતી આપવા લાગો. બારણું નહી ઉગાડેતો તે બાજીને અંદર દાખલ થવાની વાત કીધી. તેટલા હેનરીક ઉપરથી બુનો પાડવા લાગો કે હાખેન બારણું ઉગાડે નહીતો એ હેઠળવાળા ચડાલે એ સ્ત્રીની નજર આગળ પેલા છોકરાને છરી ભોકી મારવો. એવા ધાસતી ભરેલા સખુનોથી હાખેનને અતીથણો કમકમાટ છુટ્યો. પણ તેણે ચીત ફેંકાણે રાખી વીચારયું કે બારણું ઉગાડવું દરસત નોહવું. છોકરાને મારી નાખવાની ખાલી ધમકી હતી. કેમકે તે ખુન કીધાથી તે ચોરોને કસો કાઢેદો ધાય એવું હતું નહી. પણ બારણું ઉગાડતે તો તેનો જીવતો ખચીત જતે અને સેકના નાણાબી હુટાતે. વાસતે સરવથી સરસ મારગ એજ હતો કે બારણું બંધ રાખી ઈસવરપર ભરોસો મેલી ખોટી રેહવું એ

મારગ હાખેને અખતીઆર કીધો. પેલા બાહેરના ચંડા
 લે જોયું કે ઉપલી ધમકીથી કસું વળયું નહી તારે તે ઘર
 ને આગ લગાડી મેલવાની તેણે ધાસતી આપી. પણ
 હાખેને ખુદાપર ભરોસો રાખી કસી દરકાર કીધી નહી.
 પેલો ચોર બગલમાંના છોકરાને નીચે મેલી આગ લગાડ
 વાના સામન સારૂ આસપાસ જોવા લાગો. તેટલાં દેવા
 લમાંનું એક મોહટું બાંકું તેની નજરે પડ્યું. જે જગોએ
 ચક્રી ગોડવેલી હતી તાંહાં એ બાંકું હતું. તેમાંથી થઈ ઘ
 રમાં દાખલ થવાએ તેણું હતું. એણું જોઈ તે ભુડા આ
 દમીએ પાછો આવી પેલા છોકરાના હાથપગ બાંધી તેને
 નીચે નાખ્યો કે ફરીને તે કેથો જાય નહી. બીજી તર
 ફથી હાખેન એણું ધારતી હતી કે જાંહાંસુધી બારણાં બં
 ધ હતાં તાંહાંસુધી સંધુ સલામત હતું. પેલાં બાકાં વીસે
 તેને કસી ઢાંચાદ નોહતી. તે ચોર તેમાંથી અંદર આ
 વવાની વેતરણમાં હતો. તેટલાં હાખેને તે પવનચક્રી ચ
 લાવવાનો વીચાર કીધો. એણે કાંઈ તે ચોરને અંદર
 આવતો જોઈને તેમ કીધું નહી. પણ તેમ કરવાથી એ
 વી મતલબ રાખી કે આદીતવારને દાહાડે પવન ચક્રી
 ચાલતી જોઈ સહિ દોઈનું ઘેઆન તેપર લાગશે અને તે
 નો સેક અમરત થઈ ઘર આવશે. એ ચક્રી ચલાવવા
 નું કામ તે દર રોજ કરતી હતી. વાસતે આ વેળા તે
 કામ કરતાં તેને ગ્રાજો વાર લાગે નહી. 'સર જલદીથી પ
 વન ઉપર ઉડવા લાગા. જુદાં જુદાં ચક્રો કરતાં થયાં.
 સંધો સાંચો ખુબ જોરથી ચાલ્યો. બાહેરનો ચોર બાંકા
 માંથી બરાઈ સાંચાપરથી અંદર આવતાં સાંચાંમાં કસી
 પડ્યો ! છટકામાં ઉંદર પકડાએ તેમ તે મરદ મોહટાં ડ

રત્ન હુઈલમાં સપડાઈ ગયો. તે (ચક્ર) ની સાથે તેઓ
 આસપાસ ચક્રી ખાવા લાગ્યો. તેણે ઘભરાતમાં પડી જી
 મો પાડી. હાખેને ચોંકીને તાંહાં જોયુંતો સેકાર સનર પ
 કડાએલો. એ બીચારીએ હવડાંજ જાણ્યું કે તે મરદ
 તે તરફથી ઘરમાં આવવાનાં ફાફાં મારતો હતો. વાસતે
 હવે તેને છુટો કરવો ઠીક લાગું નહીં. કેમકે તેનો જીવ
 કસી ધાસતીમાં હતો નહીં. આસપાસ ચક્રી ખાવા શી
 વાએ બીજી કસી વેદના તેને થાય નહીં એવી જગામાં
 તે આવી ગયો હતો. એવી હાલતમાં કસી જવાથી પે
 હલાંતો તેણે ચીરડાઈને ગાયો દીધી. પછી ધાસતી આ
 પી. અંતે કાલાવાલાપર આવ્યો કે ચક્રી ફરતી થોભાવવી,
 પણ હાખેને તેનાં બોલવાને ગણકાર્યું નહીં. તે મરદ
 પોતે ચક્રી થોભાવવાને ઘણાં ફાંફાં માર્યાં પણ કાંઈ વળ
 યું નહીં. અંતે બેહોશ થઈ ચક્રમાં પડ્યો. પડીનેબી
 આસપાસ ગગરતો રહ્યો. એવો તેનો હાલ જોઈ હાખે
 નને દયા આવી ખરી. પણ તેના સરખા દુષ્ટ આદ
 મીપર એ સ્ત્રીને ભરોસો આવ્યો નહીં. આટે તેને બા
 હુર કાહડવા જટલો વખતબી ચક્રી થોભાવવાને મન કીધું
 નહીં. હવે જરે રવીવારે ચક્રી ફરતાં લોકોએ જોઈ તારે
 સહ કોઈ વખાસનમાં પડ્યાં. હાખેનનો સેડ મોહટી ફી
 કરમાં પડ્યો. તે દેવલમાંથી વેહ્યો વેહ્યો ઉડી કેટલાક
 પડોસીઓ સાથે ઘર તરફ દોડી આવ્યો. પેલા હાથ પ
 ગ બાંધેલા છોકરાને રસતામાં પડેલો જોઈ સરવ કોઈ વધા
 રે ઘભરાયાં. તે છોકરો એટલો બીધ્યો હતો કે કોઈના
 સવાલનો કસો જવાબ આપી શક્યો નહીં. સરવ લોકે
 ઘર પાસે આવી બારણું થોક્યું. હાખેને તેઓને અંદર જ

ઈ સંધા હવાલ જાહેર કીધો. એ વફાદાર અને સમય સુચકતા વાળી સ્ત્રીએ જાએને વખતતો ધણી છાતી રાખી હતી. પણ હવે તે બેહોશ થઈ ગઈ. તે ધણી મેહનતે પાછી હોશમાં આવી. પેલી ચક્રી ઉભી રાખી પેલા ચોરને બાહર કાઢડ્યો. હેનરીકનેથી પેલાં નાંજાં સાથે પકડાયો. તેઓને બોન નગર કેદ મોકલવા જાંહાં. તેઓને લાં એકત્ર શાસન તેઓને મલયું.

જે લાએકીવાળી જીવાન સ્ત્રીએ ઉપર જાણાવેલું પરાકરમ કીધું તેને વીરો બીજું એટલુંજ જાણાવવામાં આવ્યું છે કે તેણે પોતાના સદ્ગુણથી સેકના કુંટંબનાં લોકનો દનપરદન વધારે પેચાર મેલવયો. દેખાનતદારી, ઉદીઓગ, ડાહપણ અને ભલભણસાઈ માટે સેકના વડા છોકરાએ તેને બાએડી તરીકે પસંદ કીધી. તેઓના લગન જ લઈથી થયાં. હાખેનનો જાંહાં જીવ જવાની એકવાર ધાસતી હતી તાંહાં ઘર ધણીઆણી તરીકે આખરથી તે જીંદગી ગુજારવા લાગી.

સીખીલા.

ઈંગલંડ દેશમાં નારમન રાજાઓની હકુમત ચાલુ કરનાર પેહલા ઉર્જલીઅમનો રાખરટ નામનો એક દીકરો હતો. એ રાજકુવર જોડસલમ ફતેહ કરવાને તે તરફ લાઈમાં ગયો તારે એની બાએડી સીખીલા એની સાથે ગઈ. રાખરટે બાહુડરીએ કરી મોહટું નામ મેલવયું. દુશમ નોધી તેને કસી હાંની પોંદચી શકી નહી. પણ એક દ

ને એક જોડેરી સરપે તેને ડંખ્યો. વધધોએ જાણાવ્યું કે તેને ડંખેલી જગોમાંથી કોઈ આદમી વીખ ચુસી લીએ તો તે રાજકુવરનો ખંચાવ થાય નહીં તો કે તે ખમીત મરણ પામે. જે આદમી તે વીખ ચુસી લીએ તે કુવર ને બદલે મરણ પામે એવી ધાસતી સુરવને લાગી. એ વું જોખમ ભરેલું કામ કરવાને કોઈ રાજ થયું નહીં. પણ તેની ઉદાર દીલની ધણીઆણી સીખીલા તેનો જીવ ખંચાવવા સાડ પોતાના જીવનો ભોગ આપવાને તઈઆર થઈ. રાખરટે પોતે જીવતો રેહવા સાડ બીજાં કોઈ આદમીને અને મુખીઅ કરી બાએડીને મરવા દેવાની વાત ધીકારી કાઢાડી. પણ ભલી સીખીલાના ઠરાવની આગળ રાખરટનો વીચાર રદ ગયો. તે બેમાર પડેલો હતો તેટલાં એ સદ્ગુણી સ્ત્રીએ તેના જખમમાંથી સંધુ જોડર ચુસી લીધું. એ પરમાંજે ભરથારને સલામત રાખવાને એ પતીવરતા બાએડી મરણ પામી.

જોઆન આવ આરક.

આસરે ૬૦ સ૦ ૧૪૨૯ ની શરૂઆતમાં ઇંગરેજોએ ફ્રાંસ દેશના ઘણા ખરા ભાગની મુલુકગીરી કરી લીધી હતી. આરલીઅનસ શેહર શીવાએ બીજી કોઈ અગતની જગો ફ્રેંચ રાજા આરલસના હાથમાં રહી નહીં. એ શેહરપરબી ઇંગરેજોએ મનજીત નાકાબંધી કરી લીધી. તે જો ઇંગરેજોને હાથ આવતતો પછી આરલસ રાજાને નાહસી જઈ પારકા દેશમાં ભટકતો ફરવા શીવાએ છુટકો રે

હત નહી. એ પરમાંછે ફરાંનસ દેશ બરીટીય સલતનતનો
ભાગ થઈ પડવાની ભારે ધાસતી ચાલી. તે સમે શ્રી હો
મરમીના એક ગામડીઆની દીકરી જોઆન આવ આ
રકે મોહુટી મરદાનગીધી એ દેશનો ઉગાર દીધો. એના
આપતુ નામ જોમસ તથા માતુ નામ ઇસાબેલ કરી હ
તાં. એઓ પોતાની હાલત કરતાં અહુડતે દરજજેની દો
ઈ દેખવણી બચાંઓને આપી શકીઆંતાં નહી. પણ
ગામડાંની બીજી ઓરતો કરતાં ઇસાબેલ પોતાનાં છોક
રાંઓને નીતીના સબકો આપવાને વધારે ખબરદારી રાખ
તી હતી. જોઆન ઈં ૨૦ ૧૪૦૨ નાં વરસમાં જન
મી હતી. ધરમ તથા નીતી સંબંધી સબકોપર સારી પ
હે ધેઆન આપી ઇસવર તરફની ફરજો સમજવાને એ
નાહનપણથીજ ખાએશ રાખતી હતી. જે આદમી ઇ
સવર તરફની ફરજો સમજવાને શક્તીવાન થાયછે તે આ
કુનીઆમાં પોતાનાં દેશીઓ તથા બીજાં લોક તરફની મુ
ખીઅ ફરજોથી અનજાણું અથવા તે ફરજ અદા કરવા
માં પછાત રેહતું નથી. જોઆને જોયું કે બેગાના લોકો
ગેરવાજબી રીતે તેના દેશની મુલુકગીરી કરી તે દેશ પર
એઆમાલ કરી નાખતા હતા તથા તાંહાંના હુકદાર રા
જતને ધણું કુખ આપતા હતા. એવો હાલ જોઆનથી
ખમી શકાયો નહી. સ્વદેશનું હીન કરવાનો આતશ તે
ની છાતીમાં અમકવા મંડ્યો. તેને મુકરર એવોજ વીચા
ર ઉપજ્યો કે પોતાનાં દેશને એ બેગાનાઓથી છોડવી
રાજતો હક ખંચાવવાનું કામ કરવાને કોશેશ કરવી. રા
ત દીન એવા બેઆલમાં પડ્યાથી થોડા દીવસ જતે તે
ને એવું લાગું કે જાંછે જેથી અવાજ તેને કેહતો હાય

કે તેણે એ કામ બજાવવાને કમર બાંધવી. એ બીના તેને નોહડેથી સાંભળી બાપે તેને હસી કાહડી અને તે પરમાંણે તેને નહી ચાલવા દેવાને ખબરદારી રાખી. પણ જોઆને પોતાની અગતની ફરજ જાણી જે ઠરાવ થી થો હતો તે બાપની હરકતને લીધે તેણે છોડી દીધો ન હતી. તેના મામા ડુરાંડ લાકસટરની મારફતે તેણે એક બે સરકારી અમલદારોની મુલાકાત લીધી. તેઓબી તેને હસી કાહડી બોલ્યા કે “એવી કમતરીન ઓરતથી મું થઈ શકે!” એવા જવાબથી જોઆને નાહીમત થઈ નહી. વધારે કોશેશ કરી ઘણી મેહનતથી અને જુદા જુદા પુર પોતા કડા ખમયા પછી એ હીમતવાન ઓરતને સીના નમાં રાજની મુલાકાત થઈ. તાંહાં કુનસ બજાવી બોલી કે ઇંગરેજોએ આરલીઅનસ શેહરપર કરેલી નાકાંબંધી છોડવી રાજને રીમસ નગર લઈ જઈ તેને તાજ પેહરાવવા નું કામ ઈસવર એની મારફતે કરવાનો. એ જુવાન સ્ત્રીની એવી વાત સાંભળી રાજ તથા તેના સેવકોએ એને કેટલાક સવાલો પુછ્યા. તે સવાલોના જવાબ જોઆને એવી દાનાઈ તથા હીમતથી આપ્યા કે તેનાં બોલવાપર ઘે આન આપવાને ઘટતું ધારવામાં આવ્યું. જોઆનની મદદ લેવી કે નહી તે બાબે પરધાનો તથા ધરમના મુખી અ ઉપાધીઆઓએ વીચાર કરવા માંડ્યો તેટલાં ઇંગરેજો છેક આરલીઅનસ હાથ કરી લેવાપર આવ્યા. એવી અંતની સંકટને સમે હરેક ઇલાજ અજમાવવાને એ રાજની સલાએ દરસત ધાર્યું. જોઆનના માગ્યા મુજબ તેને ઘોડો, હથીઆર, બખતર અને કેટલુંક લશ્કર આપ્યું. એ સ્ત્રીએ પોતાની રીતથી આસપાસનાં સરવ

લોકનાં દીલમાં હીમત ઉપજાવી. ચારલીઅનસ શેહર માંહેલાં લશકર તથા રેહેવાસીઓએ લડાઈ કરવાને ન વેસરથી ઉલટ પડી. તેઓપર ખુબ નખતી ભરેલી ના કાબંદી હોવા છતાં જોઆને તદબીરથી તેઓને વાસતે શેહરમાં ખોરાકી દાખલ કરાવી. તેઓને ભુખમરાથી આ જોન કરીને પણ તાબે થવાની ફરજ પાડવાની ઇંગરેજોની નેમ હતી, માટે તેઓને ખોરાકી પોંહતેલી જાણી તેઓ ઉદાસ થયા. તેટલાં ફરીને હુમલો કરી ઇંગરેજોની સફ કાપી મોહટી ફોજ સાથે એ સ્ત્રી સરદાર તે શેહરમાં નાં લશકરની કુમકને સારૂ તા ૦ ૨૯ મી એપ્રિલ ૧૫૨૯ ને દીને તેમાં દાખલ થઈ. જોઆનનું એવું કામ જોઈ ફરેજોને જોમ જોમ વધારે શુર છુટતું ગયું તેમ ઇંગરેજો પાસતી પકડતા ગયા. એ લોક એ વખતે સંધી પરદારે ધણા વેહમીં હતા. એઓ જોઆનને કોઈ જાહુગરની સમજાયા. એ સ્ત્રીની ઉસકેરનીથી દીલ્લામાનું લશકર બાહર આવી એઓ સાથે ખુબ લડાઈ કરવા લાગું. અં તે એઓ ધણા આજોન થયા. એકજ બરૂન એઓના હાથમાં બાકી રહ્યો. તે દીનવી લેવાને જોઆને લશકર સાથે હુમલો કીયો. રાખેતા મુજબ એ નામદાર એ વખત બી હરોલમાં હતી. કોઈની દેવાલ ઉપર ચહટી ધસારો કરતાં તેને ગરદનમાં તીરથી સખત નખત થયો. તેની તરફવાળાઓ તેને ઉંચકી લઈ ગયા. ઇંગરેજોએ ધારયું કે મરતોલ નખતી થયાથી એ સ્ત્રી કચ્છ પાછી લડાઈમાં આવનાર નહી, પણ જોઆનતો નખત બંધાવી પાછી મેદાનમાં આવી મરદાનગી કરવા લાગી. એને ગુસ્ત પાછી આવેલી જોઈ ફુશમનોનો હોશ કોતા થયો. ની

આનનાં લશકરના મારાથી અકલાઈ તેઓ નાહસવા લાગ્યા. એ સને તેઓના કેટલાક બાહુર સરદારો તથા શી પાલીઓ નદીમાં પડી કુબી ગુવા. તા ૦ ૭ મી મેએ ૧૪૨૯ ને દીને આરલીઅનસનો છુટકારો થયો. એ ૬ તેહથી જોઆનની કીરતી સંધે ઠેકાંણે ફેલાઈ. તેની ઉલટ, હીમત, હુશીઆરી અને હુનરની ઇઆદગારીમાં તેને આરલીઅનસની અબલાનો ખેતાબ મલયો.

આરલીઅનસનો છુટકારો થયા પછી જોઆન રાજાને રીમસ લઈ જઈ તાજ પેહરાવાની બાબદ વીચાર કરવા લાગી. પણ તે શેહર તરફ જવાને જ રસતો એણે બતાવયો તેથી જુદોજ રસતો રાજાના અમલદારોને પસંદ આવ્યો એ રસતો સંધે દુશમનોના હાથમાં હતો. તે પસંદ કરવામાં એ અમલદારોની મતલબ એવી હતી કે આરલીઅનસનો છુટકારો કરવાની સંધી કીરતી જોઆનનેજ મલતી હતી માટે હવે થોડી લડાઈ કરી તેઓ બી નામદારી મેલવી શકે. એમાં જોઆને ડાહપણ ખરચી કસો વાંધો લીધો નહીં અને તે લોકને રાજી રાખ્યા. મારગમાં તેઓની સાથ રહી તેઓનાં લશકરને ઉલટ આપી ફતેહ કરાવતી રહી. આરલીઅનસ આગલથી નાહડેલાં ઇંગરેજોના લશકરે જરગોના કીલ્લામાં વાસો કીધો હતો. તે કીલ્લાપર હુમલો કરી કોટની દેવાલપર ચહુડવાને કોશેશ કરતાં એક મોહુટો ફતર જોઆનની કોહોલામાં લાગપાથી તે નીચે ગગરી પડી. પણ એ શુરી શરદારે તુરત ઉડી ઉબી થઈ પોતાનાં લશકરને ઉસકેરી વધારે જોરથી પસારો કરી તે કીલ્લો હાથ કીધો. એ બનાવથી ઇંગરેજોની નાહમેદીમાં વધારો થયો. સંધે ઠેકાંણે

થી તેઓ પાછા હટતા ગયા. ફરે'ઓ કુંબાલે લાગી તેઓ ને નસાડતા રહ્યા. એ પરમાણે જોગ્યાનની મદદ તથા કુમકથી ચારલસ રાજ તા ૦ ૧૬ મી જુલાઈ ૧૪૨૯ ને દીને શ્રી રીમસમા દાખલ થયો. બીજ દીને તેને તાજ પેહરાવવાની કીરીઆ થઈ. તે વેળા ઘણાં લોકે તેની ફર માખરદારી નવેસરથી કબુલ કીધી. તેનાં લશકરમાં હુધીઆ રબંધ શીપાહીઓનો હુમેરો થયો. રેવાજ મુજબ તાજ પે હરાવવાની કીરીઆ પુરી થયા પછી જોગ્યાન આવ આરકે બતાવયું કે રાજના સંધા નામીઆ સરદારો એકઠા મલયા છતાં જે કામ નહી બની શક્યું તે એ સ્ત્રીએ કી ધું હતું, પણ એવાં પરાંકરમ માટે તે મનમાં કસી મગરૂ રી રાખતી નોહતી. એ સ્ત્રીએ ગુફાંજુ મંટીએ બેસી કુન સ બજવી પોતેબી રાજની ફરમાખરદાર પરજ હોવાનો એકરાર કીધો. ઘણી પરકારના ઉદાર વીચારોએ કરી આવતાં આંશુથી લરેલી આંખો પાદશાહ તરફ કરી હુ વા દઈ બોલી કે “ઓ દરબજવાળા પાદશાહ ! જે પરવરદી ગારે એવું ફરમાવયું હતું કે હું આરલીઅનસની નાકાંબંધી છોડવી, તુને તાજ પેહરાવવા સાડ હીઆં લાવીને તારા હકની પાસબાની ફરવાની તે સાહેબની મરજી વી શે સાબેતી આપું, તે વીશેનું તેનું ફરમાન મેં બજવયુંછે.”

ચારલસ પાદશાહને તાજ પેહરાવવા પછી જોગ્યાન આવ આરકે વીચારયું કે તેનું કામ પુરૂ થયું. તે પછી તે પોતાને ગામ જઈ આગળની માફક એકાંતમાં જંદગી ગુજરવાને ખાએશ કરવા લાગી. પણ તે હાજર હોવા થી લશકરના સંધા શીપાહીઓપર ઘણી સારી અસર થ તી હતી. એ બીનાં ઇઆદ રાખીને રાજએ જોગ્યાનને

જવા દીધી નહી. એ સ્ત્રી કાંઈક નાખુશ થઈને ખોટી રહી. પણ રાજનુ ભલું થતું હોય તે કરવામાં કસી કસુ ર કીધી નહી. તેણે ઇંગરેજોની તરફવાળા સરદાર ડીક્રિ આવ બરગંડીને એક કાગલ લખ્યો. તે કાગલમાં સારી પહે જણાવ્યું કે તે સરદારે ફરાંસના રાજાની સામને લ ડાઈ કરવી છોડી દેવી કેમકે તેથી કસો કાએદો થનાર હ તો નહી. એમ કરતાં એ સરદાર લડાઈ કરવાનીજ ખા એશ રાખતો હોયતો બેહતર કે ખરીશટીઆનોના દુશ મન મુસલમાન લોકોની સામને જઈ લડ્યું.

ચારલસ રાજ થોડા દાહડા રીમસ નગરમાં રહ્યા પછી થોડા ગાઉપર એક જગાએ જાતરા જવા નીકળ્યો. તેના મારગમાં જોઆનને પરતાપે સુરવ કીલ્લેદારે તથા નગરોના રેહવાસીઓ તેને તાબે થયા. તીરથ કરવાની જગાએ ચારલસ રાજાએ જોઆનને મોહટી બખ્શીશ આ પવા માંગી. પણ એ બેગરજ દેશહીતકારી સ્ત્રીએ સંધું નાપાડ્યું. માતર પોતાનાં જનમ ગાંમ શ્રી હોમરમીને સંધાં કરથી જાવેદાન સુધી માફી બખ્શાવી.

ઉપર જણાવયા પરમાંણે કૃતેહ કરતાં કરતાં રાજનુ લ શકર શ્રી પારીસ સુધી આવી લાગું. તેમાના કીલ્લેદાર ઇંગરેજોએ શેહરના બંઆવ સાડ ધણી ખબરદારીથી ગોઠવ ણુ કરી રાખી હતી. ફરેંગીએ તે ઉપર હુમલો કીધો. જોઆને હરોલમાં રહી કોટની પેહલી દેવાલ પાર કીધી. બીજી દેવાલ આગળની ચર પાણીથી ભરેલી હતી. એ વી શે એની તરફવાળાં કોઈ આદમીએ આગળથી એને ચે તાવીતી નહી માટે એ ધણી અંદેશામંદ રહી. પણ એ ણે હીમત છોડી નહી. સાથેનાં આદમીઓને ઉલટ આ

પી બાલા વટે તે ચરનાં પાણી માપવા લાગી કે કઈ તર કથી તે પાર કરી શકાએ. એ વખત ફરેંચ લોકો પેહ લાંના જોવી છાતી સખતા દીસયા નહી. પાદશાહનો હાલખી તેવોજ દેખાયો. તેનાં લશકરે દુશમનથી પીક ફેરવવા માંડી. જોગિયાનને ફરીને ગુમાન આવ્યું કે ઇસવ રે તેને નેટલું કામ સોંપ્યું હતું તેટલું પુરું થયું માટે હવે તેણે પોતાને ઘર જવું દરસત હતું. હથીઆર છોડી બખતર એક દેવલમાં મેલી પોતાને ગામ જવાને તે બહુ દ થઈ. પણ તેની હાજરી કેટલી બધી અગતની હતી તે ઇઆદ રાખી પાદશાહ તથા સુખીઅ પરધાનોએ તે ને તેમ કરવા દીધું નહી. શીઆલો પુરો થતાં સુધી આ શાએશો લેવાને તેઓ પાછા દખલ તરફ ગયા. એ વખત આરલસ પાદશાહે જોગિયાનને તથા તેના બાઈએને અમીરી દરજ્જે મહુડાવયાં. જોગિયાનથી તેવા દરજ્જાનો દબદબો રાખવાને બની આવવા સારૂ ઘટતો બંદોબસત કીધો. એ નામદાર બાનુના કબીલાને એવું માન આપતાં પાદશાહે એકરાર કીધો કે એની મારફતે પરવરદીગારે જ ફતેહ રાજને બખશી હતી તેનો ઉપકાર માનવાને તેણે એમ કીધું. એવું છતાં જોગિયાનાની સાદાઈ તથા સાલેસાઈમાં કસો ફેરફાર થયો નહી.

બસંતની મોસમ થરૂ થતાં ફરેંચ લશકર પાછું આ તર તરફ ગયું. કોપેની કસબાની નાકાબંદી ઇંગરેજોએ કીધેલી હતી તાંહાંની ફરેંચ ફોજની મદદે જોગિયાન જઈ લાગી. તેને જોઈ તે ફોજને હીનત આવી. તેણે કીલ્લામાં દખલ થઈ બીજા દીને દુશમનોપર હુમલો કર્યો. જોગિયાની આગળ વધી પેહલાંનો તેઓને હરાવ્યો.

છળથી તેઓની કુંભકે મોહટી ફોજ આવી લાગી. તેઓ એ જોઆનને ચોતરફથી ઘેરી લીધી. એ સ્ત્રીની કીરતી-ચોતરફ પંથરાયાથી ફરેંચ અમલદારો છાંએકે પડી ગયા હતા. તેઓએ અદેખાઈના મારયા અથવા સામાવાળા ઓ સાથે સમજુતી રાખી આ વેળા એ બાનુંના બંચાવ સાડ કસું કીધું નહી. એની તરફનું સંધુ લચકર જાહસી ગયું. એ પરમાંણે જોઆન દુશમનોની બેહદ સંખીઆ ને વચે એકલી રહી ગઈ. પણ તે કોઈ વાતે બીધી નહી. જેમ એક વાઘાણુ હીમતથી પારધીઓની સામને થાય તેમ એ મરદાને બાનુએ પોતાનો બંચાવ કીધો. તેણે એવી હીમત તથા હુનર બતાવયા કે તેથી સરસ કોઈ લ ડાએક પેહલવાંન બતાવી શકે નહી. પણ બેહદ દુશમનોની સામને એકલી સું કરી શકે ? ઇંગરેજોએ તેને કેદ પકડી લીધી.

જોઆન આવ આરક કેદ પકડાયા મછી તેના દેશી લોકે તથા બેગાના દુશમનોએ તેની તરફ એવી જુલમા ત બરેલી ચાલ ચલાવી કે તે લખતાં તથા વાંચતાં ઘણો કંટાલો આવયા વીના રેહ નહી. એટલુંજ જણાવવું બસ છે કે એ નેક હેદાયતની દેશહીતકારી સ્ત્રીપર જાડુ કરવા તથા મરદનો પોશાક પેહરવા માટેનો ગુનાહ કરવા નો વાંક મેલવામાં આવયો. જીવી મુરખાઈ તથા કપટથી એ અપરાધ મેલાયો હતો તેવીજ મુરખાઈ તથા ગેરવાજબીપણે એનાપર તે લાગુ પાડયો. પણ ઘાતકી શત્રુઓ તથા તાબેદાર, લુચ્છા અને લાલચુ ઈનસાફ કરનારાઓબી એ પરમાંણે સેહલી રીતે તેનો જીવ લેવાને પેહલવાંતો શરમાયા. તેઓએ તને કેદ રાખી એવી તેહકી

ક કીધી કે ફરીને મરદનો પોશાક લેવો નહી. જે ના લાએક પુરુષોએ પરમાણીક સ્ત્રીનું ખુન કરવાપરજ ખંતી હતા તેઓએ એનાપર બદીખાનામાં અતીશે કુખ ગુજાર્યું. અંતે એક દીને એ સુતેલી હતી તેટલાં એની આગળથી એનાં સંધાં કપડાં દુર કરાવી મરદનો એક ઝભો તાંહાં મેલયો. જેઆને ખોઆબથી જાગ્યા પછી ઘણો વાર પોતાનાં કપડાંની વાત જોઈ અંતે ઈજતથી ડરી તે ઝભો પેહરયો. તેણે એમ કીધું એટલે પેલા ખુનીઓએ જણાવ્યું કે એ ઓરને ફરીને મરદનો પોશાક પેહરવાનું પાપ કીધું માટે એને જીવથી મારવી. લખવાને કમક માટ છુટેછે કે એ માહાતમાં સીને જીવતી બાકી ના ખી તેઓ રાજ થયા !

જેઆનુ આવ આરક પોતાનાં દેશ તથા રાજને માટે મોહકુ પરાકરમ કીધા પછી ઈ૦ સ૦ ૧૪૩૧ માં મરણ પામી. જીવતાં જીવી પરોપકારી હતી તેવીજ મરતી વખત દયાલુ તથા દીલની ખાલેસ રહી. પોતે નીરપરાધી અને નીરદોષ હોવા વીરો સાફ જણાવ્યા પછી ઈસવરની જનાબમાં બંદગી કરી માગ્યું કે તેના શતરૂએ વટીકને ખી તે સાહેબ માફી બખશી તેઓનું રખશણ કરે. એ સ્ત્રીની મરદાનગી તથા કલાથી ફરેઓનુ કામ એટલું શુધર્યું હતું કે એનાં મરણ પછી તે લોક પોતાનુ સંધુ દેશ પાછું પોતાને હાથ કરી શક્યા. ઈંગરેજો પાસ કાલેસ બંદ ર શીવાએ ખીજું કાંઈ રહ્યું નહી. જેઆનને જે સખબથી મારી નાખી હતી તે વીરો સ૦ ૧૪૫૬ નાં વરસમાં ફરીને તપાસ કરવામાં આવી. એ તપાસ કરવાને સરકારથી હરેલી ધરમના ઉપાધીઆઓની પંચે તેને નીરપરા

ધી ઠરાવી. પણ એવા ઠરાવથી જોઆનના કંબીલાને કાંઈ કાએદો થયેલો જાણવામાં આવ્યું નથી. બાકી એ સ્વદેશ હિતકારી સ્ત્રીની ઝાંખ વગરની મોહટી કીરતી જાહાં સુધી આદમી જાતને ઈઆદ રેહશે તાંહાંસુધી ચારલસ પાદશાહ તથા તેના સેવકોની બેવકાઈ તથા એ સ્ત્રીના છવ લેનારાઓનું જંગલી ધાતકીપણું કળુ વીસરાવાનું નથી.

કાનરટાનશીઆ ડી સીઝેલી.

ફ્રાંસ દેશમાં લાંગેડાક પરાંત મધે લોકેટનો કીલ્લો લેવાને ઈ૦ સ૦ ૧૫૯૦ માં સ્પાનીઅરડ લોકોએ તદ્બીર કીધી. એ-કામ સાડ તેઓએ લડાઈને બંદલે કાવતરું વાપરવાને વધારે શુભરૂં ધાર્યું. તેઓએ તાંહાંના ગવરનર મા૦ ડી બારીસેન્ટ આનરને મોલાકાતને મંત્રે બોલાવયો. એ ધણી કસો શક લાવયા વગર સ્પાનીઅરડોના સરદારને મલવાને ગયો. તાંહાં તે કેદ થઈ પડયો. સ્પાનીઅરડ લોકે વીચાર્યું કે એ ધણી કેદ થયો એ દેલે લોકેટ હાથ ધરવાને જાણ મેહનત રહી નહી. પણ તેવા વીચારમાં તેઓ ઠગાયા હતા. મા૦ ડી બારોએ પોતાની હાલત વીશે પોતાની લાએકીવાળી બાએડી કાનસ ટાનશીઆ ડી સીઝેલીને ખબર કરાવી અને તે કીલ્લાની પાસબાની કરવાને ફરમાસ કીધી. ભરથારની મરજી પરમાણે કરવાને તે સ્ત્રીએ કમર બાંધી, કીલ્લામાંનાં સંધા લગકરને ભેગું કરી પોતાનો ઠરાવ એવી રીતે કહી સંભળાવયો કે હીમકારા આદમીઓણી હીમતવાન થઈ પડ

યા. એ સ્ત્રીની બાહુકુરી જોઈ સ્પાનીઅરો તાજુબ થવા લાગા. કીલ્લો લેવાને તેઓએ કરેલી સંધી કોશેશ વેરથ ગઈ તારે મનસે ધણા શરમાયા તથા રીશે ભરાયા. તેઓએ પોતાની હુરીફને કેહવાડયું કે કીલ્લો જો તેઓને હવાલે કરવામાં આવે નહીતો તેઓ એના ભરથારને કતલ કરવાના. એ બીના સાંભળી કાનરુદાનશીઆએ તે ભરથારને છોડવવાને નાંણાની મોહટી રકમ આપવા માંગી. કુશમનેએ-તે નાકબુલ રાખી અને ફરીને આગળીજ ધાસતી આપી. તે સાંભળી એ બાનુ બોલી કે “અફસોસ છે. કે સ્પાનીઅરડ લોક સમજતા નથી. મારી પાસ જે મોહટો ખજાનો છે તે સંધો તથા મારાં ઘરેણાં વટીક આપીને હું મારા ભરથારને છુટો કરાવવા માંગું છું. તે નાંખાડી એ લોક એવો અનધટો દાવો કરે છે કે તે મારીથી કપી કબુલ રાખી. શકાએ નહી. તે દાવો કબુલ રાખ્યાથી હું મારા ભરથારનો છવ બંધાઈ ખરો. પણ તેવી જાંદગી તેને શરમ તથા કુખ ભરેલી થઈ પડે જ્યાં તે મને સદા કપકો આપે તથા હું મારા કબીલાને સરવ ફેકાંણે નીચું જોવું પડે. વાસતે એ કીલ્લો સ્પાનીઅરોને સ્વાધીન કરી મારા રાજના લાભને તથા મારા ભરથારની આખરનો નાસ હું કબુલ કરનાર નથી.”

કાનરુદાનશીઆ ડી સીઝેલીનો કીલ્લો નહી છોડવાનો પકકો કરાવ જાણી સ્પાનીઅરોએ તે ઝીતી લેવાને એક સખત હુમલો કીધો. પણ તેથી તેઓનું કશું વળયું નહી. એ શીકસતથી તેઓ વધારે ખીજવાયા. જે બાહુકુર સ્ત્રીની મરદાંતગોથી તેઓને ખજલત પોહચી હતી તેને કાંઈની રીતે કુખ દેવાને તેઓએ કરાવ કીધો. એ

મતલબ બર લાવવા સાડ તેઓએ પોતાની ઉપજી વાતપર અમલ કીધો. તેઓએ જંગલીપણે બીચારા માઠ ડી બારીને જમે કીધો અને તે કીલ્લા આગળથી જતા રહ્યું.

કાનરદાનશીઆ ડી સીઝિલીએ જ ધીરજ, હીમત અને ઠરાવથી લોકેટનો બંધાવ કીધો હતો તે માટે તેનાં દેશી લોકોમાં તેની વખાણ થવા લાગી. તેણે બજારવેલી આકરી તથા તે બજારવતાં ખમેલાં મોહુટાં નુકસાનનો બદલો આપવાને ફરાંનસના રાજા ચોથા હેનરીએ ઠરાવ કીધો. એ રાજાએ એ સ્ત્રીને એક દાગલ લખીઓ. તેમાં તેના પરાકરમની ઘણી વખાણ કીધી તથા તેને શ્રી લોકેટની હાકમ ઠરાવી અને તેના મરણ પછી એ ઓહ દો તેના દીકરાને મલે એવો હુકમ કીધો.

બલાનચી રેમોનડ.

આ ગરીબ ઓરત શ્રી પારીસ મધે સેન નદીને કાંઠે કપડાં ધોવાનો ધંધો કરતી હતી. તેની માથે મરણ પામ્યા પછી ઘરડા નાતવાન બાપને પાલવા તથા તેની સઘલી બરદાશત કરવાનું કામ એ તેવીસ વરસની અબલાને માથે પડ્યું. એ કામ એણે એવી મેહનત, ડાહ્યપણ તથા ઉદારતાથી બજાવ્યું કે તેનો દાખલો નકલ કરવા જોગ દીસેછે.

બલાનચી મોહુટે પરોઢીએ ઉઠી પોતાનું ઘર સાફ સુક કરતી. બાપને વાસતે નાસતો તઈઆર ફરી તેને ખવાડી સાત વાગામાં પોતાનાં કામપર જતી. બાર વાગતે પાછી

આવી આંધળા હોસાને જમાડી ફરી કામપર જતી તે છે
ક સાંહાંજના ઘર આવતી. ઘરનું અગતનુ કામકાજ ક
રી બાપનો હાથ ઝાલી તેને નદી કીનારે શેલ કરવા લઈ
જતી. એવી શેલને વખત તે હોસાનુ મન વેરાવા સાઝ
બલ્લાનચી તહરેવાર વાતો કરતી. તેના બદલામાં ઘરડા
ને મોહુદેથી બલ્લાનચીને એવો ઉપદેશ મલતો હતો કે તે
ઈઆદ રાખ્યાથી તે ફુનીઆંખા કુગાએ નહી. રાતનાં બા
પને જમાડી સારી ખબરદારીથી બીછાંણાંપર સુવાડી એ
સકરમી દીકરી પોતે આરામ કરતી. એ પરમાંણે તરણ
વરસ ગુજરી ગયાં. એક સમે એક જુવાન દરજી નાને
વીકટર સાથે તેને ઝોળખાણુ થઈ. એ જુવાન પુરૂષ
સારી ચાલ ચલમત વાળો હતો. ગરીબ લોકની અરસ
પરસ સાહેતા કરવાની રીત ગુજબ બલ્લાનચીના કાંમમાં
તેને મદદ આપવાને વીકટર મરજી રાખતો હતો. સાં
હાંજને વખત એ સ્ત્રી ધોએલાં કપડાંને ગાંસડો ઉપાડી
નદી કાંઠેથી ઘાટપર ચહડતી, તારે એ મરદ પછવાડેથી
આવી આબરૂથી તેનો કેટલોક બોજો પોતે ઉપાડતો. એ
વી એવી રીતે તેણે બલ્લાનચીના મનમાં પોતા વીશે સારો
વીચાર બેસાડ્યો. આગળ જતે એ જુવાન મરદની રી
તથી માલુમ પડ્યું કે એ બલ્લાનચી સાથ સગાઈ કરવાને
આહતો હતો. પણ તેની મેહુરબાંનીનો ઉપકાર માની બ
લ્લાનચીએ તેની બાએડી થવાને તાપાડ્યું. તે એટલાજ
સખખ ઉપરથી કે લગન કીધાથી એના ઘરડા બાપની બર
દાશત કરવાનાં કામમાં ખલલ થાય. વીકટરે એને સમ
જાવી કે તેનો બાપ મરણ પાંમેલો હતો વાસતે તે પણ
એની સાથ રહી એના હોસાની ચાકરી કરવા લાગવાનો

જ્યોતી તે ઘરડાની ઝોર સરસ બરદાશત થાય. પણ બ
 લાનચી આદમી જાતનો સ્વભાવ તથા ફરજો સમજતી
 હતી. તેણે વીકટરની દરખાસત નાપાડીને જણાવ્યું કે
 તેઓ ઘણી ઘણીઆણી થયા પછી તેનું ધણું ખર્ચ હેત વ
 ર ઉપર દોડવા વીના રેહ નહી તથા તેની આકરી કર
 વા વગર ચાલે નહી. એમ કરતાં જો તેઓને છોકરાં થા
 પતો તેઓની માવજત કરવાનું કામ વધે. એ પરમાંણે
 હોસાને સુખીઓ તથા આસુદો રાખવાનાં કામમાં તહરે
 વાર હરકતો થાય. વાસતે જાંહાંસુધી તે જીવતો હોય
 તાંહાંસુધી તેની ખીદમત કરવાનાં નેક કાંમમા અડચણ
 થાય તેમ લગન કરવાં ઠીક નહી. બલાનચીની એવી વા
 તથી વીકટર મુતલગ નાખુશ થયો નહી. તે ઝોર મધન
 થયો. તે પોતે લાએકીવાજો હતો માટે દોસતની લાએ
 કીધી તેને ખુશી ઉપજી તેમાં નવાઈ નહી. તે આગળ
 ની માફકમ, બલકે તેથીજી વધારે મદદ બલાનચીને કર
 તો રહ્યો.

બલાનચી રેમોનડને માટે વીકટર ઘણી પરકારે વેડ
 કરતો હતો તથા નેક દેખાનતથી જે હેત રાખતો હતો
 તે વીણે બીજી ધોલણોને સમજ પડવાને જાણે વીલમ લા
 ગો નહી. બલાનચીએ તેની મરજી નાકબુલ રાખેલી જા
 હી તેઓને ઘણી દીલગીરી ઉપજી. સંધી જણીઓ એ અ
 બલાને સમજવા લાગી કે એ બંધે જણાં એક બીજાંને
 લાએકનાં હતાં માટે લગન કરવામાં બંધેને ફાએદો હતો.
 જરે તેઓએ તેને ઘણી કાએર કીધી તારે બલાનચી યો
 લી કે એ પોતે માલેક તરીકે એક કારખાનું કાહુડી બી
 જાં માંણુયોથી કામ લઈ શકે તાંહાંસુધી લગન કરવાં દર

સત નહી. પોતાનુ કારખાનું હોય અને પોતે ઉપરીપણું
 ન ચલાવેતો અલબતાં તેને વધારે કુરચત મલેથી દીકરી,
 બાએડી, મા તરીકે સંધી કરજે બજાવવાને તેને બની
 આવે. એ કારખાનું કાહડવાનેતો પાંચ હજારથી છ હ
 જાર કરાંક જોઈએ તે કાંઈ બલ્લાનચી પાસ હતા નહી.
 વીકટર દર રોજ પાંચ કરાંક કમાતો હતો. તેની દસ વ
 રસની સારી માફરી માટે તેનો સેડ-તેનાપર હેત રાખતો
 હતો. વાસતે તેનાપાસથી કાંઈ ઉછીનું મલવાની આશા
 હતી. પેલી સંધી ઘોબણો દર વરસે પોતાની કમાઈમાંથી
 નવ હજાર કરાંકની એકંદર રકમ બંચાવતી હતી. તેમાં
 થી બાકીનાં નાણાં ધીરી એએને પરણાવવા તથા કારખા
 નું કાહડી અપાવવાને જે રકમ જોઈએ તે કરી આપવા
 ને તેએએ મરજી કીધી. પણ કરજ કરી કસું કામ કરવા
 ને બલ્લાનચીએ ઠીક વીચાર્યું નહી. તે બોલી કે જાંહાં
 સુધી તેની તથા વીકટરની પોતાની પુંજ હોય નહી તાંહાં
 સુધી લગન કરવાં દરસત નહી. કરજ નહી કરવાને બ
 લાનચીએ કરેલી તકરારની મતલબ વીકટરની સમજી ગ
 યો. અંધે જણાં વધારે કોશેશ કરી કમાઈ વધારવાને વી
 ચાર કરવા લાગ્યાં. પણ નેક ઉમેદમાં ઘણીવાર હરકત થ
 વા જેવું બનેછે તેમ થતું આ વેળા એએને દીસ્યું. બ
 લાનચીના આપના સાંધા અડી ગયાથી તે ઘણો દુખી થ
 વા લાગે. તેને લાગું કે રોસો કાહેલી પડ્યાથી ધંધો ક
 રી કમાઈ કરવામાં હરકત થવાની ખરી. પણ એ સ્ત્રીને
 આ દુનીઆમાં આપ સરખું પેઆરું બીજું કાંઈ હતું નહી
 તથા તે આપની બરદાશત કરવા જવો કસો હરખબી હ
 તો નહી. માટે સજુરી ધરી પોતાપર વધારે સખતી ખે

ચવાને તેણે ઠરાવ કીધો. જાંહાં સુધી અગત પડે તાંહાં સુધી તે હોસા આગળ રહી તેને લાએકનુ ખાણું પકાવતી. કપડાં બદલાવી તેને ઉંચકી ખુરસીપર બેસાડતી તથા બીજી સંધી પરકારે તેની આકરી કરતી હતી. તેને દેલાસો આપવા તથા તેનું મન રીનવવા વાતો કરતી તથા ચોપડીઓ વાંચતી, એમ કરતાં તેને ઉંઘ આવે અથવા કાંઈ નીરાંત થાય તારે મોડે વેહુલે વધારે વખત નદી કીનારે રહી મજુરીનું કામ કરતી. એ સમે એ સ્ત્રીની એવી ખંતી લાએકી માટે સઉ કોઈ એનીપર આકરીન તથા આગળ કરતાં વધારે હેત કરવા લાગાં. તે બાપની આકરીમાં શુતેલી હોય તેટલાં તે નજાણે તેમ તેને ભાગનાં કેટલાંક લુગડાં બીજી ઘોળણા ઘોઈ મેલતી હતી. પોતાનું કામ એ પરમાણે આપી આપ કેમ થતું હતું તે જાણવા સાડ બે તરણ દીવસ બલાનચીએ છુપી રહી દુરથી જોયુંતો મારુમ પડ્યું કે તે મજુર ઓરતોને બપોરને વખત એક કલાક દુરસતનો મલતો હતો તે વખત તેઓ વારાકરતી બલાનચીનું કામ કરતી હતી. બીજી તરફથી વીકટર પોતાના સેકની રજાથી પોતાનો જમવાનો વખત ફેરવી જોમ અને તેમ બલાનચીના બાપની આગળ જતો હતો અને તે સ્ત્રી પોતાના ધંધામાં શોકાએલી હોય તેટલાં તેને કપડાં પેહરાવતો તથા બીજી આકરી કરતો હતો. એજ ઘણીએ તે હોસાને વધવની મદદ મેલતી કીધી. એના એવાં કામથી બલાનચીના દીલ પર મોહટા આભારની અસર થઈ. પણ તેણે પોતાના બાપની આકરી કરવા સાડ રાખેલો ઠરાવ ફેરવ્યો નહીં. બલકે તેને લાગું કે હોસો જોમ જોમ વધારે નાતવાન થતો

૧૫ તેમ તેમ તેના પર વધારે ઘેચ્યાન આપવાની જરૂર થવા
 ૧. વાસતે વીકટર તથા તે ડોસાની પોતાની અતી ઘણી મર
 ૧ છતાં લગન કરવા સંબંધી પોતાનો આગળો વીચાર બલા
 ચીએ ફરવયો નહી. દવા દાડનો ખરચખી એણેજ આપયો
 વીકટર સંબંધી જાણું મોજાવું પડે નહી. ઈસવરની
 રૂપાથી ડોસો સાળે થયો. તે જરે દીકરી સાથે પાછો
 દી કાંકે ફરવા લાગો તારે તેની સઘલી સાહેલીઓએ
 ને મુખારકબાદી દીધી. તે ન જાણે. તેમ તેનું કામ કરી
 નીપર એ સ્ત્રીઓએ કરેલા ઉપકારની વાત બલ્લાનચી
 ૧ બાપને કહી સંધી જણીએનો આભાર માનયો. એ
 જાણો વચે માણેમાએ પડતા વાંધા મુકવવા તથા તે
 ૧૧ના ઉજાણીના દીવસોપર અધીપતીનું કામ કરવા દર
 રસે તેઓમાંથી એક જાણીને તેઓ ઠરાવતી હતી. તે
 ૧૧ મુજબ એ વરસે તેઓએ એ માન ભરેલો. એાહુદો
 લાનચીને આપયો. એ વીશેની કીરીઆ ઘણી ધુમધા
 થી થઈ. તે સમે બલ્લાનચીને કુલતુ તાજ પેહરાવવાનું
 રખ ઉપજવનારું કામ વીકટરને સોંપયું. વીકટરે તેની
 ૧૧થે પરણવાની આરજી ફરીનેખી જણાવી. પણ બલા
 ચીએ આગળોજ જવાબ દીધો. જે સેડાણીને તાંહાં
 લાનચી મજૂરીનું કામ કરતી હતી તેણે જણાવયું કે જા
 ખી બલ્લાનચી ૫૦૦૦) ફરાંક આપવાને શક્તીવાન થાય
 ૧૧રે એટલી રકમ લઈ તે કારખાનુ તેને હવાલે કરવાને
 ૧૧ એરત તઈઆર હતી. પીટર બોલયો કે “એમાનો
 ૧૧થો ભાગ મારી પાસે છે અને બાકીનો મારો સેક ઉછી
 ૧૧ આપવાને રાજ છે.” બલી બલ્લાનચીએ ધીરજથી જવા
 ૧૧ દીધો કે “એ વાતતો કધી બનેજ નહી. એટલી મોહ.

દી રકમનું કરજ કરવું આપણને ઘટે નહી, સખબં કે આપણ કદી તે પાછું અદા કરી શકશું નહી.” તે એમ બોલી તેટલાં પછવાડેથી એક યુનરગ મરદ જે એકાએક તે તમાશાની જગોએ આવી મલયો હતો, તે બોલયો કે “બે હન કાંઈ ફીકર નહી. કારખાનુ વેચાતું લેવાની કીમત હવે તમે આપી શકશો. શ્રી પારીસના કોટવાલે તમારી લાએકીની તારીફ ફરેન્ચ અંકાડેમી ખાતાંવાળાએને જાહેર કીધી. તેઓએ તમોને ૫૦૦૦) ફ્રાંકનું ધનામ આપયુંછે જે નાણાં મરનાર માં ૧૦ માનટીએને ગરીબ અવસ્થામાં નેકી કરનાર આદમીને આપવા સાડ તમેને હવાલે કીધેલાંછે.” એ ખબર સાંભળી સરવ કોઈનાં મોહડાંમાંથી ખુશીના પોકાર નીકળ્યા. બલનચી પોતે તાજુબ થવા લાગી. આસપાસનાંઓની ખાતરી થઈ કે આં ખાપની સેવા કરવી ઇસવરની જનાબમાં પસંદ પડવાને ગછે અને તેનો ફેજ એકલો પેલી જાંહાંનમાંજ નહી પણ આ જાંહાંનમાંથી મલેછે.

પરીનસેસ આવ કોનટ.

એ સાહુજદી ગરીબોનુ કલાણ કરવા સાડ પોતાની રાલતનો ખરચ કરવા માટે વખાણાયલીછે. ૬૦ સં ૧૬૬૧—૬૨ નાં વરસોમાં ફ્રાંસ દેશ મધે બોરાકીની ઘણી મોઘવારી ચાલી. એ સમે એ સાહુજદીએ પોતાની સદાની રીત સુબળ ગરીબ આદમીએને મદદ કરવા તથા ધરમશાલાએને આશરો આપવાને લાખોનો ખરચ

કીધો. એ ખરચ એટલાં સુધી કીધો કે એની સંધી આ વક તથા રોકડ ખુંજ પુરી થઈ તારે પોતાનાં સંધાં જર ઝ વેર ચાલીસ હંજર કરાઉન માટે વેચ્યાં. એવાં વેચાંણુ નો વકરો શ્રી બેરી, ચામપેન તથા પીકારડીનાં ભુખેમરતાં લોકોને વેંહચી આપ્યો. એ ત્રીશાલ દાન કરતી વેળા એ નામદાર શાહુજંદી ભાંએગે વીસ વરસની વયની હતી. એવી મોહટા દરજજાવાળી અને જુવાન સ્ત્રી પોતાની સંધી દોલત અને આવકજન નહી પણ શીનગાર કરવાની વસતુ વઢીક કસો આચકો ખાવા વગર આપીને ગરીબ આદમીઓનું ભણુ કરે તેની તારીફ જોટલી કરીએ તેટલી થોડી છે. અતરે વરણન કરવા કરતાં વાંચનારાં એાએ વીચાર કરવાથી એવાં કામ કરનારી બાઈનું પરો પકારીપણું તથા સખાવત કરવાની હીમત વધારે સારી પ ઠે સમજી શકાયે. ઇસવર કરેને ગરીબોની દયા ખાવાની બાબદમાં સરવ કોઈ સંપત્તીવાળી સ્ત્રીએને પરીનસે સ આવ કોનટની ચાલથી બોધ મલે.

મહમ ડી મીરામીઅન.

આ સ્ત્રી તા. ૨ જી નવેમ્બર ૧૬૨૪ ને દીને ફરાં સ મધે જનમી હતી. એનું નામ મરાયા બોનો ડી રૂબે લી કરી હતું. એ નવ વરસની થઈ એટલાં એની મા મ રણુ પાંમી. એને કેળવવાનું કામ એના બાપે એક પહુ રેન્ગાર એારતને સોંપ્યું. એ એારત પાસથી મલતી કે જવણીથી મરાયાની જાતી બુધ્ધી સારોં પરકાશ પાંમી. જ

કતી કરી ઈસવર તરફ ચીત રાખવા તથા લાચાર અને દરદી લોકનું દલાણું કરી તે સાહેબની સેવા કરવાથી એને ખુબ મજા હાગતી હતી. નાથપણથીજ એનું દીલ કેવું સાતું હતું તે એક બીનાપરથી વાંચનારી બાઈઓ વીચારી લેશે. એની કુઈ ખાનાં પીનાં તથા રમત ગમતની ધણી શોખીલી હતી. તેમ ભતરીજીનેથી તેવી કરવા માંગતી હતી. પણ મરાયાનાં રૂડાં મનપર અપાસી કુઈના કરતાં પહુરેજગાર શીખશકની ચાલ ચલણ વધારે અસર કરતી હતી. એક વેળા તે કુઈએ મોહટી મેનબાંની કીધી. તે દીને તે સ્ત્રીએ પોતાની ભતરીજી પાસે નાચ શરૂ કરાવવા ને મરજી કીધી. પણ તે ભતરીજી એવી ઠાલી ધુમધામની કસી દરકાર ન કરતે કાંઈ વધારે સારાં કામમાં ગુતેલી હતી. તેને સોધનારાં માણસોએ જોયું કે તે ધરના એકાંત એરડામાં એક મરતતોલ ચાકરનાં બીછાંણા પાસે રહી એ અબલા તે બીચારાની બરદાશત કરતી હતી ! બાર વરસની જુવાન અને ખુબસુરત અબલા પોતાના ધરમાં થયલા ધુમધામ ભરેલા બાલમાં મોલાવાળાં રંગીલાં લોક સાથે મોજ મજા હા કરવાથી પહુરેજ કરી મરવા પડેલા ગરીબ ચાકરની બરદાશત કરવાનું કડણ કામ વધારે પસંદ કરે એ બીના સ્ત્રી પંથનાં માપાણુ દીલ અને સખી મન નો ધણો તારીફ લાએક દેખાવ છે.

મરાયાનું ઉપલું કામ તેની પાછળી હાંદગીનાં સદાચ રણોનો એક નમુનો માત્ર હતો એમ આગળ જતાં આ પછુને દીસશે. એ ચઉદ વરસની હતી તારે એનો બાપ મરણ પામ્યો. તે સમે ઉમરે નાંધલી પણ બુધ્ધીએ જુનરગ હોવાની શાએતી એણે આપી. નાથલા ભાઈઓ

ની કેળવણીનું કામ એણે કીધું. ડાહપણ તથા હુશીઆરીથી મરનારના કબીલાની વડી થઈ. સૌજ વરસની ઉંમરે એ માનશીઅર ડી મીરામીઅન સાથે પરણી. એની પહેરેજગારી તથા ગંભીરાઈથી ભરથાર પેહલાંતો અકળાયો. પણ પેઆર અંને સમજાવતથી મડમે તેને પોતાની રાહપર આણ્યો. એએનાં લગન થયાને છ માસ પુરા થતાં માનશીઅર ડી મીરામીઅન મરણ પામ્યો. એ વખતે મડમ ડી મીરામીઅનને 'હમેલ હતા. થોડા મહીનામાં તેને પેટે એક પુતરનો જન્મ થયો. ભરથારના મરણથી મડમ મીરામીઅનને બહુ દુખ થયું. તે ભરથાર પર એ એટલી ખુશાન હતી કે ફરીને કોઈ સાથે લગન નહીં કરવાને એણે ઠરાવ રાખ્યો. પણ એ જુવાન ખુબસુરત અંને માતબર હોવાથી કેટલાક ઉંચા કુલના પુરુષો એને બાએડી કરવાને બાએશમંદ હતા. જુસી ડી રાબુદીન નામનો એક મરદ જોણે ઉડાઉપણે પોતીકી બાપીકી દોલત ગુમાવી દીધી હતી તેણે એનું માથું મોકળું. સમજાવતથી જ કામ કરવાને એ મડમે નાપાડ્યું. તે બરજેરીથી એની પાસે કબુલ કરાવવાને તે મરદે ઠરાવ કીધો. એક દીને મડમ દેવલમાં ભક્તી કરવાને જતી હતી. તે વેળા જુસી ડી રાબુદીનના મલતીઆએ એને પકડી લીધી. રસતે જતાં મડમ મીરામીઅને ગાડીમાંથી કુદી પડી નાહસી જવા માડ્યું. પણ વાટ કાંટા તથા ગાડીથી ભરેલી હોવાથી હુશમનોએ જલદીથી તેને પાછો પકડી. તેએ તેને રાબુદીનના કીલ્લામાં લઈ ગયા. એ મરદ ધારતો હતો કે ધમકી તથા કુસલાવાથી તેને વર કરવાને એસી રાજ થશે. પણ તેને જલદીથી માલુમ પ

ડ્યું કે તેણે ધાર્યું તેમ એ મડમ કાંઈ બકરાં સરખી નહી
પણ એક સીંહન સરખી હતી. તે કીલ્લાના દરવાજા
આગળ પોંદ્યતાં મડમે ગાડીમાંથી ઉતરવાને નાપાડ્યું.
જવ જાયતો ફીકર નહી મગર અંત સુધી પોતાની ઈજત
નો સંભાળ કરવાનો ઠરાવ એણે જણાવ્યો. એની હુશી
આરી અને લાએકી જોઈ સરવ કોઈ તાજુબ રહ્યા. રા
બુટીન કરતાં તેના સંગતીઓ સ્ત્રીની લાએકીની કીમત વધા
રે સમજતા હતા. તેઓએ એ પરમાણીક સ્ત્રીપર બરજોરી
નહી ગુજરવા દેવાની કબુલાત આપી. એવી કબુલાતપ
ર ભરોસો રાખી મડમ ખીરામીઅન કીલ્લામાં દાખલ થ
ઈ. તાંહાં બુસી હી રાબુટીને તેને બાએકી થવાને સમ
જાવી. મડમ તે વાતને તુછકારી કાહડી બોલી કે “મા
રા અને તારા પેદા કરનાર ઈસવરની હજુરમાં હું સાફ
કહું છું કે તારી બાએકી થવાને હું કબુ રાજ થઈશ નહી.”
એ પરમાંણે જોસાધી બોલી કાંઈખી ખાવા પીવાને સાફ
નાપાડ્યું. કરોધ, ધાક, ભુખ અને તરસથી તે બેહોશ થઈ
ગઈ. તે મરણ પાંમે એવી ધાસતી ચાલી, તેટલાં રાબુટીને
સાંભળ્યું કે તે મડમના છુટકારા સાફ છસો શીપાહીઓની
એક ફોજ તે કીલ્લા તરફ કુચ કરી આવતી હતી. એ સમ
યેને લીધે તેણે એ બાઈને કસીબી ઈજા પોંદ્યાડયા વગર
પાછી મોકલી દીધી. મડમ ખીરામીઅન એવી સખી
અને રેહમદીલવાળી હતી કે તેનાપર એવી જાસતી ગુ
જારનારપરખી કસું વેર લીધું નહી પણ સાચું તેનાપર હે
શાન કીધું. રાબુટીનનો દીવાની અદાલતમાં એક મુકદ્દ
મા ચાલતો હતો. તે બાએ તેના માગ્યાથી એ બાઈએ
તેને પોતાના ઘરમાં આવવા દીધો, તેની અરજ સાંભ

જી લઈ પોતાથી બનતી મેહનત કરી તેનું કામ કરી આપ્યું. એ પરમાંણે જેની ચાલથી એકવાર એ બાઈને ઇજા તથા જીવ બોવાની ધાસતીમાં પડવું થયું હતું તેનો અપરાધ માફ કીધો એટલુંજ નહીં પણ અગતને વખત સાંમે તેનો નીભાવ કીધો ! એવી સ્ત્રી કેવી ખુબી વાળી !

મડમ મીરામીઅને દીકરીને કેળવવા તથા ગરીબ લોકોને સાહેતા કરવામાં વખત ગુજારવા માંડ્યો. તે વારે વાર ધ્યાને રૂપે બોલતી કે “હું કેવી સુખી અને બીચારાં ગરીબ લોક કેવાં કંગાલ છે.” એવાં કંગાલ લોકને સુખી કરવાની એની મુખીઅ નેમ હતી. નાવારસ બાલકોનાં કલાંણુ માટે એ મડમ ઘણી કાલજી રાખતી હતી. ના લોએક મા બાપોથી એવી અવસથામાં આવેલાં બચાંએ ને રાખવા સાડ તેણે એક ઘર બાંહે લીધું. તાંહાં એવી વીસ છોકરીઓને રાખી. તેઓને ખાવા પીવાનું પોંહચતું કીધું. તેઓની કેળવણી માટે એક મુસારેદાર શીખશક્ત રાખી. એ મડમ ઘણી વખત પોતે તે ધરમશાલામાં જતી. તાંહાં તે છોકરીઓને સબક આપતી, તેઓની મા હોય તેમ તેઓની જોડે બેસી ખાનુ ખાતી તથા વાતો કરતી. તે ઉપરાંત દર રોજ સહવારને પોહર ગરીબ આદમીઓનાં ઘરમાં તેઓની મુલાકાતને જતી. પોતાંથી બની આવતો આશરો સહ કોઈને આપતી. પાછળા પોહરે હાસપીટાલોમાં જઈ દરદી લોકની બરદાશત કરતી. એ મડમ જતે ઘણી સુગડ તથા સારા સવાદવાળી હતી. કેટલાક જુરા એને નજીસ મરજીનેા દેખાવ એને અસલથી અનગમતો હતો. પણ જાંહાં પોતે કાંઈ ફાએદો કે

રી શકે તાંહાં એવા મરજોવાળાં આદમીઓની આગળ જવાને બલકે તે મરજોનો ઇલાજ પોતાને હાથે કરવાને તે કધી પછાત રહેતી નોહતી. એક વેળા એક ગરીબ છોકરીને પીતનો એવો બુરો મરજ થયો, કે તે ઉડવાની ધાસતીથી કોઈ તેની આગળ જાય નહી. તેના ખરાબ મરજ તથા કમકમાટ ભરેલા દેખાવની કસી દરકાર નકર તે મડમ મીરામીઅને તેની આગળ જવાનો ઠરાવ કીધો. તેની દવા દારૂ તથા બીજી ચાકરી એ મડમે કીધી. માયા ભરેલી બરદાશતથી તેને સાજી કરવાનું પુનઃ એણે મેલવયું.

મડમ મીરામીઅન જુદાં જુદાં ગામડાંઓમાં ફરતી. તાંહાં ગામડી ઓરતોને અનેક પરકારનું ઉપયોગી ગનેઆ ન આપતી. તેઓની છોકરીઓને વાસતે એણે નીશાણે રથાપી. ગરીબ આદમીઓની દવા કરવા તથા સંધરા મેલવા તે શીખી હતી. એ હુનર ડાહ્યપણથી કામમાં લાવતી. એનાં પરગણાંનાં લાચાર લોકને આશરો આપવા ને સરકારથી મલતા લવાજમાની ખજાનચી એને ઠરાવી હતી. એ ઓહો બજાવતાં એને ગાંઠથી મોહટી રકમ ખરચવી પડી. પણ એના એવા ખરચ તથા મેહનતે કશી બે હજાર ગરીબ આદમીઓને દર રોજ સેરવો પીવા ને મલતો હતો. એની મખાવતપર આધાર રાખનારાં ગરીબ લોકોની સંખ્યા ઘણી વધી ગયાથી એની આવક તે કામ સાડુ બસ પડી નહી તારે એણે પોતાની મોતીની માળા એવીસ હજાર ફરાંક માટે વેચી. તારબાદ બીજાં ઘરેણાં, સંધું રૂપા કામ તથા બીજાં કેટલોએક સામન બી વેચ્યો. તે સંધાંની ઉપજ ગરીબ લોકોને આશરો આપવાનાં કામમાં વાપરી, રૈસમી અને નરીના કપડાંને બ

દલે સાદો ઉત્તનો પોશાક ગનીમત કીધો. એવાં નેક કા
 મો કરતાં એ સ્ત્રી એકવાર માદી પડી. એ સને તેણે દી
 કરીને એક પતર લખ્યો. તેમાં જણાવ્યું કે “ હું ઈસ
 વરની જનાખમાં અરજ કરુંછું કે તે સાહેબ પોતાના પાક
 સાએચા તળે તને રાખે. મારી છેલલી શીખામણ તને
 એ છે કે તું તારાં સંધાં જીમરથી ઈસવરને આહજ અને વ
 કાદારીથી તેની સેવા કરજ. ગરીબ લોકપર હેત રાખજ.
 તે લોકને મદદ કરજ. આ કુનીઆની ઠાલી ધુમધામને
 તરક કરજ. ઈસવરપર જરોસો રાખજ. તે સાહેબ તુ
 ને પનાહમાં રાખશે. તે કીરતારને નાખુશ કરવા કરતાં
 મોતને વધારે પસંદ કરજ” ઈતીઆદી. મડમ ડી મીરા
 મીઅન એ વખત મોતની ચુંગાલથી બંચી. તેણે જે ૩
 ડી સમજથી ઉપલો કાગલ લખ્યો હતો તેવીજ સમજથી
 દીકરીને ઉધારી તથા કેળવી. પોતાની નેક આલમલણ તે
 ને શીખવી. જાંહાં જાય તાંહાં દીકરીને સાથે લઈ જતી. દા
 ન પુત્ર કરવા, ગરીબોનાં બચાંએને પહોંચાવવા તથા હાસપી
 ઠાણોમાં પડેલાં માદાં લોકની બરદાશત કરવાની, તેને ટેવ
 પાડી. કુરાચરણોથી કુર રેહવાનેજ નહી પણ સદાચરણ
 થી જંદગી ગુજરવાને તેને ઉપદેશ કરતી રહી. એ પર
 માંણેની કેળવણી દીકરીને અનગમતી થતી નોહતી. સખ
 બ કે મડમ મીરામીઅન દીકરીને કેળવવામાં ધનકી ત
 થા મારનો ઉપયોગ કરતી નોહતી. દીકરી બાર વરસની
 થઈ તારથી માએ તેને પોતાની બેહુન સરખી ગણી તે લ
 તીજે રાખી. ઘટતાં કારણ વગર કચુ કસો કપકાનો ચન
 દ વાપર્યો નહી. તે ઉપરાંત વાજબીની રાહુ દીકરી જે
 બી વાત તેનાં કામની વીરૂધ્ધ કેહે તે ખુબ બેઆનધી કે

સાંભળતી. તે દીકરીને કેહતી હતી કે “જરે માફ બોલવું વાજબી હોય તેવાર તારે સાંભળવું અને જરે તારી વાત વાજબી હશે તેવાર હું સાંભળીશ.” એ પરમાણે સનેહથી મલતી કેળવણી દીકરી માનથી સાંભળે તથા તે મુજબ ચાલી પેચ્ચારથી માની નકલ કરે તેમાં નવાઈ સી ? મડમ ડી મીરામીએને એ દીકરીને એક આખરૂદાર માણસરે ૮ નામે ડી નીમોંડ સાથે પરણાવી. તેના સાથે એવી શરત હતી કે એ દીકરી પોતાની બાપીકી મીરાસ જેમ ગમે તેમ ખાય ખરચે તેપર ભરથારનો કસો ઇલાકો નહી. મડમે દીકરીને હુવાલે દોલત કરતી વખત હસાબ રાખવાને એક ચોપડી તેને આપી. તે ચોપડીમાં એ દીકરીએ પેહલી રકમ જે ઉધારી તે દાનપુત કરવાના ખર્ચ બાબેની હતી.

મડમ મીરામીએને દુરાચરણી સ્ત્રીઓને સદાચરણી કરવાને કોશેશ કીધી. તે કોશેશમાં તે ઘણે દરજ્જે ફાવી. તેવી શુધરતી સ્ત્રીઓનું પેહલાંતો પોતેજ પાલન કીધું. પછી પઈસાવાળાં લોકને ખરચે એક ધરમશાલા સ્થાપવાને ગોઠવણ કીધી. એ બાબે બે તરણુ માતબર સ્ત્રીઓને તેણે વાત કહી. તેઓએ એ ગોઠવણ પસંદ કીધી. પણ તે અમલમાં આવવી મુશકેલ કહી તે વીશે ના ખરચથી છુટી જવા માંગ્યું. એવું જોઈ મડમ મીરામીએને તેઓને કેટલાક અસર થવા જોગ શબ્દો કહ્યા અને ઉધરાણાની દીપમાં પેહલાં પોતે દસ હજાર ફરાંક ભરયા. તે ઉપરાંત પોતાનો વખત તથા મેહનત તે કામ પછવાડે વાપરવાને કળુલાત કીધી. એ મડમને એમ કરતાં જોઈ પેલી બીજી બાઈઓને શરમાવું પડ્યું. બી

જી તરણ સ્ત્રીઓએ દરએક જણીના તરણ હજાર ફરાંક પરમાંણે ત્રીસ હજાર ફરાંક ભરયા. એ ધરમશાલા ચલાવવાના કાએદા મડમ મીરામીઅને લખી કાહડયા. તેના કારોબારનુ મેહનત ભરેલું કામ પોતે કીધું. એ ધરમશાલા આગળ જતાં મોહટી થઈ પડી.

સ્ત્રીઓએ સ્થાપેલી પારીસની જનરલ હાસપીટાલ ૪૦ સ૦ ૧૬૬૨ ના દુકાળને વખત ઘણી માઠી અવસ્થામાં આવી પડી. મડમ મીરામીઅને તે વીશેના હુવાલ નામદાર પરીનસેસ આવ કોંટને જણાવયો. એ હુવાલ એવી દયા ઉપજવા લોગ રીતે કહી જણાવયો કે તે સખી દીલની જીવાન શાહુજદીએ એક લાખ ફરાંક મદદ તરીકે આપયા ! એ ઉપરાંત ગરીબોનાં બચાંઓને કેળવણી આપવા તથા કાહેલી અને જખમી આદમીઓની મદદરત કરવાનું કામ જાથુક ચાલુ રાખવાને સ્ત્રીઓની એક મંડલી ઉભી કરવાને મડમ મીરામીઅનની ખાએશ હતી. તે સુખ ૪૦ સ૦ ૧૬૬૧ માં તેણે પાંચ છ પહુરેનગાર સ્ત્રીઓની એક મંડલી સ્થાપી. એ મંડલીનાં કામને મડમ મીરામીઅને નવ વરસ સુધી પોતાને ખરચે નીભાવયું. એ મંડલીમાં પાછળથી વધારો થયો. તેના ઉપયોગ લોકો જલદીથી સમજ્યા. તે મંડલી સ્થાપનારને માન દેવા સારૂ એવી સ્ત્રીઓને લોકો 'મીરામીઅન' કરી કેહવા લાગ્યાં. ૪૦ સ૦ ૧૬૭૩ માં શ્રી મીલન નગરમાં મરફી ચાલી. રોગ ઘણો ઉતાવળે ફેલ પાથી દર રોજ આસરે એકસો માણુઓ એ નાંધલાં નગરમાં મરણ પામવા લાગ્યાં. બીજાં નગરો તથા અંધવાળાઓએ હીઆંનાં રેહવાસીઓ સાથે વેડચાર

ધો. જો કોઈપર એ રોગ હુમલો કરે તેને મરવા આગમ
 ચ તેનાં ધરના લોક બાહર રસતામાં ફેંકી દેવા લાગાં કે બી
 જાંને તે રોગ વગર નહીં. પાદરીઓએ નાહસવા માંડ્યું.
 વેરાગણે પોતાનાં મથમાંથી જતી રહી. માજસટરેટો ત
 થા બીજા સરકારી અમલદારો તે નગરમાંથી જતા રહે
 વાની તઈઆરીમાં હતા. તે સમે મડમ મીરામીઅન
 પોતાની સાથ વઈધો તથા પેલી, દયાનુ કામ કરનારી કેટ
 લીક સ્ત્રીઓને લઈને તાંહાં આવી. માજસટરેટોને પો
 તાની રીતથી શરમાવયા. તેઓની ધાસતી દુર કીધી. પ
 છી મડમે જલદીથી એક હાસપીટાલ સ્થાપી. તાંહાં વ
 ઈધોની મદદથી માદાં લોકની દવા દારૂ મડમ મીરામી
 અન તથા તેની બેહુનીઓએ કીધી. એવું જોઈ પાદરી
 ઓ તથા વેરાગણેને ખુબલત લાગી. તેઓ પોતાની
 ફરજ અદા કરવાપર પાછું ઘેઆન આપવા લાગાં. મડ
 મ મીરામીઅને બે માસ સુધી એવું ધરમનું કામ કીધા
 પછી રોગ નરમ પડ્યો. મડમ મીરામીઅન પારીસ ગ
 ઈ. તાંહાં સાંભળ્યું કે સેનલીસ નગરમાં ઉપર સરખો
 જ રોગ ફેલાયો હતો. તાંહાંનાં લોકની મદદે તુરત જવા
 ને એણે ડરાવ કીધો. પણ આગળી મેહનતથી એની
 તનદરોસતી એટલી બીગડી હતી કે એના જીવની ધાસ
 તી કરી એના વડા ધરમશુરએ એને જવાથી અટકાવી.
 અલખતાં મડમ મીરામીઅનને વડા ધરમશુરનો હોકમ
 કચુલ રાખ્યો પડ્યો. આલસુ તથા હુલડ જીવાન છોક
 રીઓને કેળવણી આપવા તથા ધંધે લગાડવાનુ એક આ
 તુ એ સ્ત્રીએ ધણી મેહનત લઈને ઉભુ કરાવ્યું. ઈ૦ સ૦
 ૧૬૯૪ નાં વરસમાં અનાજની મોઘવારી આવી. મડમ

મીરામીઅને મેહનત લઈ પોતાને વગ ચલાવી સરકારની મારફતે અનાજનો મોહટો જઠો પારીસ શેહરમાં મંગાવ્યો. તે ગરીબોને સસતે ભાવે તથા મુક્ત આપતો કરાવ્યો. એ મડમે પોતાને ખરચે હંજરો જાણીને સેરવો પાતો કીધો. જનરલ હાસપીટાલને એ વખત મદદ કરવાને હંજરો ફરાંકનુ ઉઘરાણું એણે એકદું કીધું, જ્યાં ઘણીએક એરતો કંગાલી અને બદ હાલતમાં પડવાથી ખંચી. મડમ મીરામીઅન એજ પરમાણે સંધી પરકારનાં ધરમનાં કામોને મદદ કરતી તથા કરાવતી રહી. એ પરોપકારી માહા દયાલુ સ્ત્રી તા. ૨૪ મી માર્ચ ૧૮૯૬ ને દીને મરણ પામી. એ બતાવથી લાખો લોકો આંસુ વરસાવી દીલગીર થવા લાગ્યાં.

હેનરીએટ ગારડન.

મા. ૦ ગારડન નામના એક ફ્રેંચની હેનરીએટ નામની એક દીકરી હતી. તે મરદની બાએડી મરણ પામી તારે તેણે હેનરીએટને પોતાના દેશી એક આબરૂદાર ફ્રેંચના કબીલામાં ઉછેરવાને આપી. એ કબીલાનાં આદમીએ મુરખ હતાં. તેઓએ હેનરીએટને થોડું ઘણું સીવવા શીખવવા શીવાએ બીજી કસી કેળવણી આપી નહી. ચઉદ વરસની થઈ એટલાં એનો બાપ જે કાંઈક દોલતવાળો આદમી હતો તેણે એ દીકરીને પોતાને ઘર લઈ જઈ ધરના કારોબારનુ કામ સોંપયું. એની સાથે પરણવાને કેટલાક આબરૂદાર પુરોએ મરજ બતાવી. તે ક

બુલ રાખ્યાથી એને કાએદો થાત. પણ હેનરીએટનો ખુદરતી સવભાવ પીતા હીતકારી હતો. જાંહાંસુધી બને તાંહાંસુધી બાપની સાથેજ રહી તેને સુખ આપવાને એ છોકરીએ ઠરાવ કીધો. વાસતે સંધાં માંગાં તેણે નાકબુલ રાખ્યાં, તે દર રોજ સંધુ ઘર શુતરું સોહામનુ રાખી તથા બીજું કામકાજ સારી પઠે કરી બાપને ખુશી કરવાને ત જવીજ કરતી હતી. એવું છતાં હેનરીએટ એક દીને સાંજનીને અચરત થઈ કે તેના બાપે બીજી બાએડી કરવા ને ઠરાવ કીધો હતો. તોપણ બાપ જાંહાં તાંહાંથી ખુશી રહેતો સાંજ એવું ધારી એ દીકરીએ એ બાબદ કસો વાંધો લીધો નહીં.

માઠ ગારડનેની બીજી બાએડી ઘરમાં આવયા પછી તેની ઉસકેરણીથી એ મરદે પોતાની લાએકીવાળી દીકરીને કહ્યું કે તેણે પોતાનું સોધી લઈ એનાં ઘરમાંથી જવું ! બાપની એવી ચાલથી તે ઘણી દીલગીર થઈ અને લાચારીએ એક મકાન લઈ બુદી રહી. તાંહાં સીવી સાંધી ને ગરીબ સંસારે પોતાનું ગુજરાણું કરવા લાગી. તોબી એનું બાપ માટેનું હેત કમતર થયું નહીં. એ તેને મલવાને જતી આવતી રહી. પણ બાએડીની ખાતર દરર સવભાવના માઠ ગારડને તેને ધીકારયા કીધી અને અંતે તે ઘરમાં આવવાની મનાઈ કીધી. હેનરીએટ જોયું કે બાપ અને દીકરી વચ્ચે એવો મામલો ઉપજાવનાર સ્ત્રી કોઈ દાહડેબી તેના બાપને કુખી કરવાની; માટે ઘણા દીવસને અંતરેબી એકાદવાર તેને મલવાની ખાતર તથા ખખર અંતર લેવાને એ છોકરીએ પરવાનગી માંગી. તે અરજ માઠ ગારડને ઘણી મુશકેલીઅતથી કબુલ કી

ધી. તેથી એવી શરતથી કે પાછળી તરફ જાંહાંથી ચાક
ર લોકને આવવા જવાનો રસતો હતો. તાંહાંથી હેનરી
એટ આવે જાય તથા કોઈ બાહરનું આદમી હોય તારે
નજીક આવે નહીં પણ અદમીથી દુર રહે. બાપની એ
વી સખત નજરને પણ એ પુનર્વતી દીકરીએ દરગુજર
કીધી.

હેનરીએટ બાપની ખબર લેતી રહી. તે બાપ એક
વાર ઘણો કાહેલી થઈ પડ્યો. તેની ચાકરી કરવા સાથે
તેની આગળ રહેવાને એ દીકરીએ ઘણી ઓળખાઈથી
અરજ કીધી. તે એ મરદે મોહટી મેહનતે કબુલ રાખી;
તે એવી બોલીથી કે વધધ તથા બીજાં બાહરનાં આદમી
ઓ આવે તેઓને એ જીવાન સ્ત્રીએ જાણાવવું નહીં કે
તે માં ગારડનની દીકરી થતી હતી. પણ "બાડે રહે
લી ચાકરડીધું" કરી કેહવું! હેનરીએટે તેની સહન
કીધું. રાત દાહાડો બાપનાં બીજાંણાં પાસે રહી તેની આ
વજત કીધી અને ઘણી જંજાલ ખેંચી તેને સાંજે કીધો.
એવી ચાકરીના બદલામાં તે બાપે સારો થઈને તેને તા
કીદ કીધી કે હવે ઘરમાંથી જવું! હેનરીએટ. જે બે ગર
જપણે બાપનું હેત ખાતી હતી તે અલખતાં કસું બોલયા
વગર તાંહાંથી ગઈ. થોડા દીવસ પછી માં ગારડન દીક
રીને જાણાવયા વગર બાએડી સાથ કોઈ દુર ગામ જઈ
રહ્યો. હેનરીએટ પોતાની મેહનતથી દર રોજ થોડા પ
ઈસા કમાઈ આબરૂથી ગુજરાણ કરતી રહી. એ પરમાં
ણે કેટલાંક વરસ ગુજરી ગયાં. એક દિને તેનો ઘરડો બા
પ હાલ હવાલ થયો અને હારેલો મારેલો તેનાં ઘરમાં
આવી લાગો. હેનરીએટને જલદીથી ખબર પડી કે તે

મરદના પર્થસા સંધા જતા રહેલા અને તેની બાએડી તે ને મેલી નાહસી ગઈ હતી તથા તે પોતાની ઘણી ધીકા રેલી દીકરીનાં ઘરમાં પોતાના બાકીના દાહડા પુરા કરવાને આવયો હતો ! એવું જાણી લલી હેનરીએટ એક બોલબી બોલી નહી. પણ જાણે પોતાનો મેહરબાંન અને માહ ઉપકારી બાપ આવયો હોય તેમ જાઠ ગારડનને ઘરમાં રાખયો અને તેની બરદાશત કીધી. એ વેળા હેનરી એટ કાહેલી હતી તોખી પોતાનું બીછાંછું તેને આપયું અને પોતે અગવડ ખમી. એ સ્ત્રીની ટુક આવકને લીધે એ પોતાનું ગુજરાણુ માન માન પુરું કરતી હતી. એમ છતાં ગરીબ ઘરમાં એક પુરૂષનો વધારો થયો તારે વધારે મેહ નત કીધાથીબી ખરચ જોટલું મલયું નહી. તે બીચારી ને ઝોળખીતાંઓ પાસથી કરજે પર્થસા લેવા પડ્યા. જ રે નાલાએક જાઠ ગારડન મરણ પામયો તારે તેની પર માણીક દીકરી આસરે રૂ૨૦૦) જોટલી રકમની કરજદાર હતી. એ કરજ બાપને લીધે થયું હતું તે બીચારી તેણે ક સી ફરીઆદ કીધી નહી. અંતે તેની ખુબી લોકોમાં આ શકારાં થઈ. ફરેંચ અકાડેમી વાળાઓએ ૪૦ સ૦ ૧૮૨૭ માં તેને માન દેવાને એક મેડલ બેટ આપયો. લાએકી વાળી દીકરી તરીકે તે લોકમાં પરખીઆત થઈ. સારાં માણુશોથી તેને આબરૂ તથા આશરો મલવા લાગો.

દીકરીનો પેઆર એવો હોયછે ! એવા પેઆરની જોટ લી તારીક કરીએ તેટલી થોડી છે !

જીનીવીવ.

થોડાં વરસપર ફ્રાંસ દેશ મધે આરટીને ગાંમડાંમાં આસલી નામનો એક કારીગર તેની બાએડી લીસેટી સાથ રહેતો હતો. તેઓનાં બે જોડીઆં છોકરાં હતાં. છોકરાનું નામ મારીસ તથા છોકરીનું નામ જીનીવીવ કરી ને હતું. એ બાઈ બેહનની ચાલથી આસલી તથા લીસેટી ઘણું મધન રેહતાં હતાં. આસલી ગાડાંનાં ચાક બનાવવા તથા સમારવાનું કામ કરી કુટુંબનું પાલન કરતો હતો. એક દીને એક બોજે લાઘેલાં ગાડાંનું ચાક સમારતાં તે ગાડું અકસમાત ઉંધું વળપાથી આસલી કચડાઈ ને મરણ પામ્યો. એ કબ્રથી લીસેટીને બહુ દુખ થયું. તેને જોરમાં તાવ આવ્યો, તીજ દીને તેની મરણ પામી. એ માટી બઈએરના અરસપરસના મોહટા પેઆર તથા લોકો તરફનાં સારાં સલુક ઈઆદ કરી ગાંમડાંનાં લોક તેઓનાં મરણથી દીલગીર થયાં. તેઓનાં હીન ન સીબ છોકરાં વીશે સરવ જણાં અંદેજો કરવા લાગાં. એ બીચારાંઓનું પાલન કોઈએ કરવું જોઈએ એમ વીચાર થયો. મરનાર આસલી જે ઝુકાદમના હાથ હેડલ કામ કરતો હતો તે એ છોકરાંઓનો વાલી થયો. તેના આશરા હેડળ એઓ પાંચ વરસ સુધી રહ્યાં. તે ઝુકાદમનાં મરણ પછી તેનો છોકરો ઝુખતીઆર થયો. તે જો પેલાં બાઈ બેહનોને એટલું બધું કામ સોંપવા માંડ્યું કે તેઓની કુમળી વયમાં તે અતીઘણું ભારી પડ્યું. ખવાડવા પીવાડવાના હાએ વેલા ચલાવવા, સંધી પાંતીએ એવી સખતી ગુજારવા તથા અપમાન આપવા લાગો કે

એ છોકરાઓ ઘણાં સખરવાળાં હોવા છતાં એઓને ધણો ઇંટાળો આવવો. લાચારે તેઓએ તેનું ઘર છોડવાને કસાવ કીધો. એ ભાઈ બેહુન એક બીજાંથી જુદાં પડી મજૂરી કરવા માંગતો દરએક જાણ પોત પોતાનું ગુનરાણું સારી પહે કરી શકત. પણ માનાં પેટમાં રહ્યાં તારથી તે ચઉદ વરસની ઉમરેનાં થતાં સુધી સાથે રહ્યાથી એક બીજાંના પરોસ તથા પેચારમાં એટલાં બધાં લખેટાં થઈ ગયાં હતાં કે જુદાં પડવાના એઆલ વટીક તેઓને બારી આફત સરખો લાગતો હતો. નાથલા મારીસે વીચાર્યું કે તે દુરનાં ખેતરમાં કામ કરવા જાયતો ત્રણ જુવાનીમાં આવતી તેની બેહુનની પાસખાની કોણ કરે. જીનીવીવે વીચાર્યું કે જુદું કામ કરવાને તે જો દુર જાય તો ભાઈને વાસતે શુભરૂં ખાનું કોણ પકાવે તથા સાંહાંજનાં તે થાકેલો આવે તેને આરામ મળે તેવું સોજી સાજું ઘર કોણ રાખે. તેનાં કપડાં લતાં કોણ જાળવે તથા કુખને વખત તેની જતન કોણ કરે. એ હેતવંતી બેહુનને સમલી ફનીઆં કરતાં ભાઈ વધારે પેચારો હતો. બાએગ જોગે એક બેહુતને તાંહાં તેઓને સાથે ચાકરી મલી. તાંહાં તેઓ એક બીજાંની પાસે રહી ચરસ પરસના પેચાર તથા ઉસકેરણીથી પોત પોતાને લાએકનું કામ એવું સારી પહે કરતાં હતાં કે તેથી સેક તથા બીજાં સરવ આદમીઓ રાજી રેહતાં હતાં, એક દીને અનાજનો દગ મારતાં વીજલી પડ્યાથી એવો ધકો લાગો કે મારીસ તથા બીજા મજૂરો બેહોશ થઈ નીચે પડ્યા. થોડોવાર જતે મારીસ શીવાએ સઉ કોઈ હોશમાં આવયા. તેતો દુરદાં સરખો પડી રહ્યો. તેને હંચકીને ઘરમાં આણુ

મે. પણ તે મુતલગ હીલયો કે બોલયો નહી. વખત જ તે ધારવામાં આવ્યું કે તે મરણ પામ્યો હતો. એ ધારણાથી જીનીવીવને કેટલું દુખ થયું હશે તેનો વાંચનારી બાઈએએ જ વાચાર કર્યો. તે બીચારી ગમમાં ગીરફ તાર હતી. તેવામાં મારીસનો સહવાસ આસતે આસ તે ચાલતો મારુંમ પડ્યો. તેણે આંખબી ઉઘાડી. જીનીવીવ જ તેને હાડાં સાથ દાબી બેઠી હતી તેને કાંઈ કે ઉમેદ આવી. તે ઇસવરનો ઉપકાર માની બોલી કે, “એ ! છીરતાર ! જેમ હું બાઈ સાથ જનમી તેમજ તે ની સાથ મરું એવું મને બખશજે.” મારીસે એ શબ્દો સાંભળ્યા ખરા. પણ તેને બોલવાને તાકાત હતી નહી. ઘણી મેહનતે હાથ ઉઘાડી તેણે બતાવ્યું કે તેનાં માથાંમાં દરદ થતું હતું. તેના પગ તથા ગુરા શીવાએ સંધો ભાગ અરી ગયો હતો. એક કાબેલ વઈથે ચોકસાઈથી તપાસ્યા પછી જણાવ્યું કે તેને માથે તથા શરીરને હેડજે ભાગે લકવો થયો હતો. તેની બુધ્ધી તથા બોલવાની શક્તી પાછી ઠેકાંણે આવવાની આશા હતી. એ વાત સાંભળી જીનીવીવ ઉમેદ સાથે ફીકરમંદ રહી.

ઉપલો બનાવ બન્યા પછી એક અડવાડીઉં જતે મારીસ પોતાની મેહુરબાંન બેહનનું નામ લેવાને શક્તીવા ન થયો. એથી જીનીવીવને કેટલો બધો હુરખ ઉપજ્યો હશે વાઝ ? વસંત રૂતુ બેસતાં સુધી તે સાજો થાય એવી આશા એ રાખવા લાગી. રાત દીન તેનાં બીછાણાં આગળ તેની ખીદમત કરતી રહી. જારે દુખથી તે પોકારે તારે જીનીવીવને ઘણીજ દયા ઉપજતી. શેઆલાની રૂત માં તેને ઘણી પીડા થઈ અને તેની બેહનને અતીચે ને

હુનત પડી. મજુરી કીધા બાદ બાકીનો વખત તેની મા વત્ત કરવામાં ગુજરયાથી થાક તથા બેકારારીએ કરી એ જીવાન સ્ત્રી કુબલી થઈ ગઈ. તોપણ મારીસ જારે ઇસવર પાસે મોત માંગે તારે-એ કુખી થઈને કેહે કે “મારીસ તું એવું નો બોલ. તારાં મરણ પછી એક દમબી મારીથી જીવાવાનું નથી. તારી ખરદાશત લેવામાં મને ઘણું સુખ છે અને તને જોવાથી મારા જીવને ઘણો આનંદ થાયછે. ઇસવરે મને શક્તી બખશીછે તાંહાંસુધી મજુરી કરી આ પાણું ગુજરાણુ થવા જટલું હું મેલવીશ. કુખ કાંઈ સદા રકતું નથી. આપણી દેખ્યાનત નેક અને ઇસવરપર ભરોસો રાખીશુંતો તે સાહેબથી આપણને મુખ મલશે. તારૂં દરદ મટાડી તે સાહેબ તને સાજો કરશે. કેહેવાત છે કે ડરામણાં તોફાન પછી રલીઆમનો તડકો પડ્યા વીનાં રેહતો નથી. વાસતે માપાણુ પરવરદીગાર આપણી જંદગીનો પાછળો ભાગ સુખનાં તડકાંથી રલીઆમનો કરશે” એવા પેઆર તથા દેલાસાના સખુનો સાંભળી પેલા દરદીને કોઈ કોઈ વાર હીમત આવતી હતી.

ગલીમ તથા સુસતી નહી રેહવાને મારીસ બીછાંણાં પરથી ઉડી બેહુનની મદદથી ખુરસીપર બેસી હાથે કરી તહરેવાર ચીંજેના નસુના બનાવવા લાગે, એકવાર તેણે ચાર પઈડાંની એક ગાડી બનાવી અને આખેશ કીધી કે તેમાં બેસાડી કોઈ તેને કરવા લઈ જાયતો સાડું. જની વીવ જે હરેક પરકારે તેને ખુશી કરવાને ઇતેજાર હતી તેણે ભાઈની એ ઇચ્છા ખર લાવવાને ડરાવ કીધો. એક આદીતવારને દીવસે તે ગાડીમાં તેને બેસાડી દેવલમાં ઘસડી લઈ જવાનો વીચાર જણાવ્યો. જનીવીવે હેતથી

એ ઠરાવ કીધો તારે ફીકર માતર એટલીજ. હતા કે વાંકા
 સુધા રસતામાં ગાડી ઘસડતાં આચકાપી મારીસને ઘણું
 કુખ થવાનું. પણ છનીચીવની આવધી તેનો સેક તથા બી
 જાં માણ્યો તેનીપર ઘણું દેત રાખતાં હતાં. તેઓએ એ
 રવીવારને પરીઠીએ સંધે રસતે પેંઠે પાચર્યો. મારીસને
 ગાડીમાં બેસાડેલો ખેંચી છનીચીવ બાહર નીકળી તેની
 આગમ્ય ગાંઠડાંનાં સંધાં લોક વાટની બંધે બાજુએ જો
 વાને ઉભા રહ્યાં. તેઓ એ સીની તરફ જોઈ આફરીન
 કરતાં હતાં. ઘણું જલ્દી તેની ખાતર તેના લાઈની ગાડી
 ઘસડવા માંગી. પણ તેઓને એવી તસદી આપવી ઠીક
 નહી તથા પોતાની માફક બીજું કોઈ આદમી સંભાળથી
 અને આસનેથી ગાડી ઘસડે નહી, માટે તેણે નમનતાઈ
 થી સરવ કોઈને નાપાડ્યું. દેવલમાં પોંહતેથી ધરખોપ
 દશકે તેની તરફ હાથ જતાવી સડને કહ્યું કે તેનું કામ
 ઘણું પુનવાન તથા ઈસવરને પસંદ પડતું હતું. રાત્રો આ
 વે તારે એવાંજ પુનતાં કામો કરવાને તેણે લોકોને બહા
 મણુ કીધી. લાઈ બેહનને આગ્રીસ દઈ તે બોલ્યોકે
 “મારી વાહલી દીકરી તું હીમત રાખજે કેમકે ઈસવર તા
 રું કામ પસંદ કરી તને આશરો આપેજે.”

છનીચીવ દર રોજ સાંહાંજને વખત મારીસને ગાડી
 માં બેસાડી બાહર હવા ખાવાને લઈ જતી. તાંહાં એક
 દને એક ધરડો શીપાહી તેઓને મલ્યો. મારીસનો સં
 ધો હેવાલ સાંભળ્યા પછી તે બોલ્યો કે “ચીલાની લડા
 ઈમાં એક શેલ ફાટ્યાથી મનેબી લકવાનુ દરદ થયું હતું.
 તે દરદથી બે વરસ મુધી મારા સાંધા નીરકપ્યોગી થઈ પ
 ટ્યા હતા. મારાં માથાંમાં તારીજ માફક દરદ થતું હતું.

મારી બુધ્ધી સંધી જતી રહ્યા સરખું લાગતું હતું. મને ક
સી દવા કારગત લાગી નહી. સંધા ઈલાજ ઘટ્યા તારે
સમુદરમાં તાહવાનો ઈલાજ મને ફરમાવવામાં આવ્યો.
ખમાએ તાંહાંસુધી દરદી ભાગપર મેં હલુવે હલુવે મોજ
લાગવા દીધા. એ પરમાંણે ઉનાલાની આખી મોસમ કી
ધું એટલે હું સાન્ને થયો. વાસતે તુંગી જો તેમ કરીશતો સા
જો થઈશ.” એવી વાત કહી મારીસે પુછ્યાપરથી તેણે જ
ણાવ્યું કે એ પરમાંણે તાહવાની જગો એનાં ગામથી આ
સરે અડીસો માઈલની વેગલાઈપર શ્રીબોલોન મધે હતી.
મારીસ બોલ્યો “એટલાં સુધી મારાથી જવાય કેમ ? એ
જનવું મુશ્કેલ છે, માટે મારેતો જનમ સુધી કુખી રેહવું પ
ડે.” પણ તેની મેહરખાંન બેહન જ એ વાત સાંભળતી
હતી તેણે તે શીપાહીને એક કોરે તેડી સંધી વીગત પુછી
લીધી. ઘર આવી ભાઈને બોલોન લઈ જવાને ઠરાવ કીવો.
ઘોડા દીવસમાં સંધી તઈઆરી કરી મારીસને તે વીશે જ
ણાવ્યું. મારીસ બોલ્યો કે “બેહન એ કામ તારીથી કધી
જની શકવાનુ નથી. જવા આવવાના પઈસા તું કાંહાંથી
લાવીશ ?” જીનીવીવે જવાબ દીવો કે “કુનીઆમાં એવું
કાંઈજી નથી કે જે મારા ભાઈને વાસતે હું કરી શકું ન
હી. તારી ગાડીમાં બેસાડી હું તને એંચો લઈ જઈશ.
મારાં પાસ કરકસરથી એકડી કરેલી પાંચ અશરફીઓ છે
તે જતી વેળા વાટ ખરચ સાડૂ ખસ થશે. પાછાં આવતાં
તો તું મારી સાથ ચાલી શકીશ.” મારીસ ફરીને બોલ્યો કે
“વાટ ઘણી લાંબી છે. આપણને કોઈનો આશરો નથી. ન
દી તથા પાહડો ઝોરંગવાને તારી તાકાત રેહશે નહી.”
જીનીવીવેનો જવાબ એટલોજ હતો કે “ઈસવર જો મેહર

ખાંન છે તો તે સાહેબ એવી સંધી મુશકેલીઅત આશાન કરી નાખશે અને આપણને તે સંધી પાતીનેા આશરો આપશે. તને સાંજે કરતાં મને ગમે એટલી થાક લાગશે તો સું ચીંતા છે ! દેદડીએ અને નદીએ ઓરંગતાં વળી એટલા દાહડા વધારે લાગશે. વાસતે તું હીમત પકડ અને આપણ કુચ કરી નહીંએ.” એ પરમાંણે હેતથી ભાઈને સમજાવયા પછી જીનીવીવે ભાઈ તથા પોતાની વસગાંઠને એટલે તા ૭ ૩ જ જીનને દીને રવાને થવાને ગોડવણ કીધી. જીનીવીવે પોતાની સમજ મુજબ ઘણી સારી અગમચેતી રાખી. તેણે પેલી ચાર પછડાંની નીચી ગાડીને છતર કીધું. તે ગાડી હાથે ધસડતાં થાક ચહુડે તારે તે કમર તથા ખભાંથી ધસડવા એક આમડાંનેા પટેા મેલવયો. પગમાં હલકા જોડા તથા માંથે સાદરાંની ટોપી પેહરી. તેહવારને દાહડે પેહરવાનેા ખારીસનેા પોશાક તે ને પેહરાવયો. પોતાનેા તેવો પોશાક કોઈવાર કામનેા જાણી તેની બીડરી કરી ખારીસને સાડ તકીઆની માફક ગાડીમાં મેલયો.

કરાવેલે દીવસે સહવારને પોહર બાહર નીકળયા પછી જીનીવીવ પેહલાંતો હરખ ભરેલી વેહલી વેહલી ચાલી. પણ પછી ભાઈની ચેતવણીથી તેણે આસતે આસ તે પગલાં ભર્યાં કે દુર રાહ કાપવી હતી માટે ઉતાવળે થાક ચહુડે નહી. એ સ્ત્રી હરેક કામ કરતી વખત ઈસ વરની ખુંદગી કરી તેની સાહેતા માંગવાને સદા જરૂર જાણતી હતી. આ વેજાબી ભાઈને લઈ પેહલાં દેવલમાં ગઈ. તાંહાં ભકતી કરી આગળ ચાલી. ફરાંસ દેશના મધીઅ લાગથી તે દેશની સરહદ સુધીની મુસાફરી એ ભા

ઈ બેહેને કેમ કીધી તેની વીગત જાણવા જોગ છે તો
 બી આ નાથળા ગરબના તેની જગો થઈ શકતી નહી
 નેદાન તથા સપાટ જગોએ જીનીરીવે આસતે આસતે
 જાથુક રાહ કાપી એ લાઈ બેહન બપોરને વખત કોઈ
 ઝાડને છાએડે વીસામે લેતા તથા રાતને વખત કોઈ આ
 બરુદાર ફેંદાણે મકાન કરતા પોતાની ગુજસ પરમાણે જે
 મેલવી શકે તે ખાઈ શુકર કરતા ફરસબદી કરેલા રસતા
 તથા બર વસતીનાળા ગામેમાથી મારીસને નહી લઈ જ
 વાને જીનીરીવ દુર અદેશાથી તદબીર રાખતી હતી એ
 કજ વેળા લામારીથી હાથે એ સવાની લાડુતી ગાડીમા
 બેમાડી તેને એક કસબામાથી લઈ જવો પડ્યો તેમ ન
 કીધું હોતતો એ નદીઓ ઓરગી જવી પડત જે જીનીવી
 વથી બનતુ નોહતુ મનજીત ઘોડાઓબી રાખેતાની મ
 જલ કરતા જા હા થાકી જાય તેવી સીધી ટેકડીઓ અને
 વાકા ટુમ રસતાઓપરથી જીનીવીવને જલુ પડ્યું એવી
 મેહનતથી તે ઘણી થાકી ગઈ તેના પગ સોહરાઈ છાગ
 રા ઉકયા જોડા મેલી ઈઈ ચાલવાની ફરજ થઈ ગાડી
 એ ચપાથી હાથ તથા કમર જેતારને કમકમાટ છુટે તેમ
 ઘસાઈ ગયા થાક ચહડપાથી વારેવાર વીસામે લેવાની
 જરૂર પડી એ પરમાણે બાર દીવસ સુધી સખત મજ
 લ કીધા પછી પેટીટ મોટ રોટ નામના ગામડામા જીનીવી
 વ પોહતી તાહા એક શીપાહીની વીધવાએ એ લાઈ
 બેહનની સારી માવજત કીધી જીનીવીવ લાઈને આટે
 કેટલુ બધુ કરતી તથા સોસતી હતી તે જાણી એ ગરીબ
 વીધવાની આખોમા આશુ આવયા તેણે બોહસ કરી જ
 નીરીવને કેટલાક દીવસ સુધી પોતાને તાહા રાખી મા

હાય તેમ તેની તથા તેના ભાઈની ખરદાશત કીધી. તે
 એ પાસથી કસો ખરચ લીધો નહી અને જતી વખત કે
 ટલીક અગતની વસતુ અપાવી આશીસ દઈ રવાને કી
 ધાં. થોડા દીવસ પછી એક બીજા દેકાણે એ ભાઈ બેઠ
 ન એક ધરમશાલા આગળ પોંહતાં. તાંહું કેટલાક કમ
 જાત ખરદોએ એ બાઈની એવી મશખરી કરવા માંડી કે
 એ શાલાની ખાતર તાંહુંથી બાહર ગઈ. એ બીચારાં
 ભાઈ બેઠનને ઉંગાડાં ચોગાનમાં આખી રાત રેહવું પડ
 યું. આગળ ચાલતાં બીજી પીડા વીજળી તથા ગગરાટ
 નાં તોફાનથી થઈ. તે તોફાનથી ખારીસનાં દરદે ઉભરી
 તેને કુખ આપયું. એ વખતે જીનીવીવે પોતાની છાતી
 હેડળ ભાઈનું માથું રાખી તેની આંખોપર હાથ દઈ જમ
 બને તેમ વીજલી તથા વરસાદથી તેને બંચાવયો, અને
 સંધે ઉપદ્રવ પોતેજ ખમયો. તેને ધાસંતી લાગી કે રખે
 ને વીજળીથી લકવાનું દરદ ભાઈને ફરીને આગળની મા
 ફકજ હલાક કરે. ઈસવરની મેહરબાંનીથી તેમતો થયું
 નહી. પણ એ બીચારીને પોતાને ફીકર, થાક અને શર
 દીની અસરથી તરણ દીવસ સુધી તાવ આવયો. એમ
 કરતાં બાવીસ દાહાડા પુરા થતે તેઓ અરધી મંજલ કા
 પી રહ્યાં. બોવેસ પોંહયતાં જીનીવીવની પાસની પાંચ
 અશરફીઓમાંથી તરણ ખરચાઈ ચુકી. એ બાઈ બીખ
 માંગવાને પુરો ધીકાર કરતી હતી. વાસતે વધારે કર ક
 સર કરવાને જરૂર થઈ. હીયાંથી રાહ પણ વધારે ડીકટ
 હતી. તેને ઘણા ડુંગરો વટાડવા પડ્યા. એ બાઈ ઘણી
 રંજ એંચયા પછી બોલોન તરફની છેલલી ટેકડી ચઢી,
 એટલે તેને દુરથી સમુદર દીસયો. ઘણી ખુશીમાં આવી

ભાઈની ગાડીનું છતર ખીસાડી તે સમુદર તથા બોલોનની ઈમારતોની કેટલીક નીચાનો તેને બતાવી. મારીસે મધ ન થઈ બેહુનને થોડોવાર વીસામો લેવાને કહ્યું. છતી વીવ બોલી કે મકાન નજીક આવ્યું એટલે તાંહાં પોહતા આગમચ થાક લેવી દરસત નહી. આગળ વધી પુછતાં પુછતાં એ ભાઈ બેહુન સમુદરને કાઠે થઈ હુમામખાતાં ની જગો આગળ ગયાં એક ડુંગર હેઠાં કેટલીક સ્ત્રીઓ નાહવાને સારૂ સમો જોતી ખોટી હતી. તેઓને એ ભાઈ બેહુન વીશે કસી ખબર નોહતી. તેઓએ છતીવીવ ને સેજ પુછ્યું કે તે પેલા મરદને પાસેનાં કીચાં ગામડાં માંથી લાવી હતી. છતીવીવે ભાઈનો હાથ પેચ્ચારથી ઝાલી હમીને સંધી જીના કહી. તે સાંભળી સરવ જણાં છતીવીવને ફરેસતા સરખી ગણવા લાગાં. તેઓ આફરીન કરતાં એ અબલાને હુમામખાતા વાળાની નજીક લઈ ગયાં. તે ધણીએ સંગે હેવાલ સાંભળી ધણાં હેતથી તેઓને પોતાને તાંહાં રાખ્યાં. તે ઈસવરનો ઉપકાર માનવા લાગે કે છતીવીવ સરખી પુતવાન અબલાના પગલાં તેને તાંહાં પડ્યાં. તેણે એ ભાઈ બેહુનને વાંસતે એક સારૂ મકાન તઈઆર કરાવ્યું. મારીસ જાણે કાઈ રાજનો કુવર હોય તેમ ખબરદારીથી હુમામખાતાંમાં તે ની આફરી કરવાને બે માણ્ગોને તે ધણીએ હુકમ કીધો. તે જગોએ નાહવા આવનારાં સંધાં આદમીઓ છતીવીવ પર મધન રહ્યાં. તેઓએ તહરેવાર વસતુ એને પોંદ ચતી કીધી. આઠ દસ વખત નાહ્યા પછી મારીસને પગમાં લોહી હાલતું લાગું. થોડા દીવસમાં તે બે લાકડી પકડી ચાલવા લાગે. તેણે ઈસવરનો ઉપકાર માની ખેલે

ખાંત બેઠનને કુવા દીધી. આ પોતાનાં પેહલી વેતનાં બ
ચાંને ચાલતાં જોઈને ખુશી થાય તેમ લાઈને પાછો ચાલ
તો જોઈ જીનીવીવ ખુશી થઈ. હરખનાં આંશુ વરસાવી
ઈસવરની જનાબમાં સર નમાવી તે સાહેબની મેહરબાંની
વીશે એ સીએ ફરજ અદા કીધી. વખત જતે મારીસ
પુરો સાન્ને થઈ દર રોજ કેટલાક ગાઉ સુધી ચાલી શક્યો.
તેને કવતબી સાડું આવધું. એ લાઈ બેઠન પાછાં પોતા
ને ગામ જાય તે આગમચ બોલોનનાં કેટલાક મોહટાં મા
ણુશોએ જીનીવીવને મેજબાની આપી. કોઈ ઉંચી પદવી
નાં નામીયાં આદમીને મારે તે મેજબાંની હોય તેમ સં
ધી ગોડવણુ કરવામાં આવી હતી. તે લોકની નજરમાં
જીનીવીવ લાઈપર પેચ્ચાર કરવા તથા તેને સાડ નહીં મ
નાય એવી સખતી ખેંચવાને લીધે ખરેખર ઉંચા દરજ
જતની ગણાતી હતી. ઠરાવેલે દીવસે છ આબરૂદાર એર
તો બે ગાડીમાં આવી જીનીવીવ તથા મારીસને મેજબા
નીની જગોએ તેડી ગઈ. મેજબાંની આપનારાંઓએ ઉ
ઘરાણું કરી સોનાંની પચાસ અશરફીઓ એકઠી કીધી હ
તી. તે તેઓએ બોહસ કરી જીનીવીવને બેઠ આપી. તે
પછી એ દેખાનતદાર બાઈ જરે પેલા હમામખાનાવાળા
ની નજીક ગઈ તારે તેનો ખરચ ચુકવી આપવાને કહ્યું.
પણ તે દયાલુ પુરુષે એક પછસોબી લેવાને નાપાડ્યું.

મારીસ તથા જીનીવીવ એક વઘધની સલાહ મુજબ
પાછાં પોતાને ગામ જવા નીકળ્યાં. પારીસ સેહરમાં થો
ડા દીવસ રહી તાંહાંથી આગળ ચાલી અંતે શ્રી આરટી
ને તરફ આવી લાગાં. એક રવીયારની સહવારે તે ગા
મમાંનાં લોકો દેવલમાં જતાં હતાં તારે પેલી ચાર પછડાં

ની ગાડીમાં મારીસ પોતાની માતાશ્રી બેઠુનને બેસાડી હેતથી તે ગાડી ઘસડી ચાલતો દેખાયો. તેને એ પરમાણે સાંજે ધયલો જોઈ સહ કોઈ મધન થયાં. આ વાતમાં આગળ કહેલા ધરમોપદેશકે તથા બીજાં લોકે છત્રીવીવને ખુબ શાખાશી આપી. એવી શાખાશીથી તે બાઈ ઓર વધારે નમનતાઈ પકડી પરવરદીગારની બંદગી કરવામાં મસગુલ થઈ. તે સાહેબની બખશીશનો ઉપકાર માની એ ભાઈ બેઠુન પોતાને મકાને જઈ આગળની માફક પે આર હેતથી રહેયાં.

લા બ્લાનડ.

પારીસ શેહર મધે માનશીઆર મીગીઆન નામના ઘરસથને તાંહાં લા બ્લાનડ નામની એક સ્ત્રી આકરી કરતી હતી. એ પુરુષ સેન્ટ હોનાર મોહલામાં બાલ વેચનારનું કુદાન માંડતો હતો. એને ધનધામાં તુકસાન ગયું. એની નાદારીના વખતમાં લા બ્લાનડે એના કુટુંબને છોડી દેવાને આહુયું નહી. એ ઓરતે દીલ મોહુનું રાખી વગર પગારે આકરી કર્યા કીધી. એ પરમાંણે કેટલાંક વરસ જતે માનશીઆર મીગીઆન ખરણ પામયો. તેની વીધવા પોતાનું તથા બે નાથલાં બચાંઓનું ગુજરાણ કરવાને અશક્ત હતી. તેઓનું પાલન કરવાનું કામ લા બ્લાનડે પોતાને માથે લીધું. આકરી કરીને એકડા કીધેલા પંદરસો ફરાંક તથા તેની નાથલી બાપીકી જમીનની ઉપજ ના દર વખતના બસો લીવર એ સ્ત્રીએ વીધવા મીગી.

આન તથા તેનાં છોકરાંઓ સાડ ખરચ્યા, એટલા વખતમાં એ લાએકીવાગી ઝોરતને સારી ચાકરીઓ આપવાને કેટલાક લોકે દરખાસતો કરી હતી. પણ પેલાં તરણ જણાંને એ પડતાં મેલેતો તેઓની જરદાશત બીજું કોણ કરે તે વીગેનો અંદેશો કરી તે ચાકરીઓ લેવાને એણે સાફ નાપાડ્યું. અંતે મરનાર મીર્ગીઆનની વીધવા માઢી પડી. એ સમે લા બ્લાનડ પાસે પહોંચતો રહ્યા તા નહી. માટે તેણે પોતાનાં કપડાં લતાં તથા બીજે સર સામન વેચ્યો. જે કાંઈ ઉપજ્યું તે મરવા પડેલી મીર્ગીઆનને આરામ આપવા સાડ ખરચ્યું. તે ઉપરાંત પોતે હાજર રહી તેની ચાકરી કીધી. એ વીધવા તા ૦ ૨૮ મી એપ્રિલ ૧૭૮૭ ને દીને મરણ પામી. તેને દફનાવવા પછી લા બ્લાનડના મીતરોએ તેને જલામણ કીધી કે પેલાં છોકરાંઓને ધરમશાલામાં મેલવાં. પણ એ સખી દીલની પરોપકારી સ્ત્રીએ એવી જલામનને ઈતકારી. તે પોંલી કે શ્રી રૂએલમાં તેની બાપીકી જમીન હતી, તેની દર વરસે જે ઉપજ થતી હતી તે તેનું તથા એ છોકરાંઓનું ગુજરાંણુ કરવાને બસ પડવાની. એ ખરી ધરમાત્ર સ્ત્રીએ બેગરબણે તે છોકરાંને ઉધારી મોહટાં અને સુખી કીધાં એમ કેહવાની જરૂર નથી.

મડમ રોલાન.

મડમ રોલાન ૬૦ સં ૧૭૫૬ માં શ્રી પારીસ મધે ગરીબ પણ વ્યાખરૂદાર માબાપને પેટે જનમી હતી. એ નો બાપ માં ફીલીપેં નક્સી તથા ખીનાકારીનું કામ કરતો હતો. એની મા નામે મારગેરાઈટ બીમેન સારી સ મજવાળી સી હતી. એ માબાપે એ દીકરીનું નામ મેના ન કરી રાખ્યું. તે બાલપણથીજ બુધ્ધીવાન તથા ઉદ્યોગી દેખાઈ. તે પોતાના પાઠ શીખવાપર ઘણું લખશ વ્યાપતી હતી. ચાર વરસની થઈ તેટલાં સારી પઠે વાંચવા ને શીખી. મેનાનને કીતાબો પહોંચવની રૂચીદતપરદન એ ટલી વધી ગઈ કે વાંચવાને શરૂ કીધા પછી કાંઈ ઘણું અગતનાં કારણ વગર બીજી બીનાપર ઘેઘ્યાન લઈ જતી નાહતી. એવે સમે તેનું ઘેઘ્યાન ચુકાવવાનો માતર એ કબ ઈલાજ હતો. તે એકે મેનાનને વાંચવાના જોડેલ જુલોનો ગોખ હતો. તેની નજીક કોઈ સારાં જુલો લાવતો વાંચવાનું મેલી તેપર દીલ લગાડતી. એવી હુશી આર દીકરીને લાએકની કેળવણી આપવાને તેના માબાપે પોતાથી બનતી કોશેશ કીધી. મેનાન લખવા, વાંચવા, ગાવા, ચીતાર પાડવા અને નાચવાને સારી પઠે શીખી એટલુંજ નહી પણ હીતીઆસ, ગણીત શાસ્ત્ર, ધરમ સાશસ્ત્ર, રસાનશાસ્ત્ર, માનસીક શાસ્ત્ર, ભુગોલ તથા ખગોલ વીદીઆ, ફીલસુફી ઈતીઆદીનું તારીક લાએક ગંનાન ધરાવતી હતી. ઉમરે જમ મોહટી થતી ગઈ તેમ તેના માં આ સુખીઅ ગુણો દીસવા લાગા કે સરવધી પેહલાં ઘરના કારોબારપર તથા વીદીઆ અભ્યાસપર ઘેઘ્યાન

આપણું અને તે થયા પછી ગમત કરવી. મોહટા ઉદ્યોગ અને કાબેલીઅત સાથ, ધણી ખુબસુરતી, પરોપકારી દીલ, શાંત સવભાવ, મીઠી જીભાનવાળી હોવાથી એ અબલા આસપાસનાંઓની માનીતી થઈ પડી. એની સાલેસાઈ તથા કાબેલીઅત માટે ધણે ઠેકાંલેથી એને કાએ દા ભરેલાં ખાગાં થયાં હતાં. પણ એની મા કાહેલી આલવાથી તેને છોડી સાસરે જવાને મેતાનને ગમ્યું નહીં. માપર એનો ખેચાર કેટલો બધો હતો તે એક બીનાપરથી સમજ પડશે. તે એમ કે તે મા મરણ પામી તારે ગમગીનીથી મેતાનને એવાં જોરમાં તાવ આવયો કે ઘણા દીવસ સુધી તેનો પોતાને જીવ મોહટા બધમાં રહ્યો હતો.

મેતાનની માના મરણ પછી તેનો બાપ ઉડાઉ થઈ પડ્યો. તેણે પોતાની પુછ તથા દીકરીનો મા તરફનો વારસો સંપો ખરાબ કીધો. કુટુંબનુ પાલન કરવાનાં કામ પેર તેણે કસું ઘેઆન આપ્યું નહીં. એ અને બીજા સબબથી મેતાનને બાપનુ ઘર છોડી વેરાગણના એક મકાનમાં જઈ એક વરસ સુધી રહેવું પડ્યું. તાંહાં એ રૂડી બુદ્ધીની અબલા એલમ પહુડવા તથા ઈસવરની સેવા કરવા અને બાપનાં લુગડાં સીવવામાં વખત ગુજારતી હતી. બાપથી જુદી પડી તોખી દીકરી તરીકે હરેક મદદ તેને કરવાને એ જીવાન સી પછાત રહી નહીં.

મેતાનની આસરે પચીસ વરસની ઉમર થવા આવી તારે કોઈ લાએકીવાળા આબરુદાર ધણી સાથે પરણવાને તેણે વીચાર કીધો. માં રોલાન નામનો એક ઘરસથ જેની આસરે ઉડતાલીસ વરસની ઉમર થવા આવી હતી તેને એણે ભરથાર માટે પસંદ કરી ઈં ૦ સં ૧૭૮૧

માં લગન કીધાં. એ માં રોલાન કેટલાંક દારખાંનાંઓ ના ઉપરી હતો. લગન થયા પછી એક વરસ સુધી તે પા રીસ મધે રહ્યો. તાંહાં વેપારને લગતાં કેટલાંક પુસતકો છપાવ્યાં. એ કામમાં મડમ રોલાને તેને ઘણી મદદ કી ધી. એ બાએડી આખી જીંદગી સુધી ભરથારનાં કામ માં એવોજ ભાગ લેતી રહી. પુસતક છપાવવાનું કામ પુરું થયા પછી એ ઘણી ઘણીઆણીએ, ઈટાલી, સુઈટઝરલંડ તથા ઈંગલંડ દેશોમાં મુસાફરી કીધી. એ મુસાફરીથી તે ઓનાં મનાનમાં અલબતાં ઘણો વધારો થયો. રાખેતાના કામથી વીસામો લેવાને જરૂર થાય તારે મડમ રોલાન જાડ પાન, ધાતુ વીગરેની બીનાંઓપર થતાં ભાષણ સાંભળવાને જતી. તે ભરથાર સાથે આખીનસમાં રહેલી હતી તારે તેને યેટ એક દીકરીનો જનમ થયો. લોકની રીત પરમાણે એ બચાંને દાઈને સોંપવા કરતાં તેને ધવાડવા તથા ઉછેરવાનું કામ મડમ રોલાને પોતે કીધું. એ બાનું એક કરતાં વધારે દાઈઓ રાખવાને પુર શક્તીવાન હતી. પણ બચું માના દુધ તથા બરદારાતથી જેવું સાચું ઉધરેછે તેવું પારકાં દુધ તથા ખબરદારીથી ઉધરતું નથી એવું એ સમજી બાઈનું પકડું મત હતું માટે એ કામ એણે પોતે કીધું. વીદીઆ આબીઆસ કરવા તથા રાજદોઆરી મામલાપર ઘેઆન આપવા છતાં મડમ રોલાન પોતાની આખી જીંદગી સુધી ઘર સંસારનાં અને તેવાં બીજાં સંધાં કામોપર ઘટતી મેહનત લેતી હતી. એ બીના ઘેઆનમાં રાખી. એ બાનુની એવી ચાલની નકલ કરવાથી વાંચનારી બાઈઓ કાએદો મેલવયા વીનાં રેહશે નહીં.

મડમ રોલાન ઈં ૧૦ સં ૧૭૮૯ નાં વરસ સુધી ભર

થાર સાથે લીઅનસ શેહરમાં રહી. તાંહાં દર રોજ ધર નુ કામકાજ કીધા બાદ વીદીઆ અભ્યાસપર ધેઆન આપતી. લખવા વાંચવાનાં કામમાં જરથારને મોહટી મદદ કરતી. દીકરીને રૂડી કેળવણી આપતી. પાર પડો સીઆને અનેક પરકારે સાહેતા કરતી. એ પરમાણે ઉપયોગીપણે અને આનંદથી જીવંતી ગુજરતી હતી. તેટલાં ફ્રાંસ દેશમાં રાજકારોબારનો શુધારો કરવાની ગરબ ર ચાલી. મડમ રોલાન તથા તેની ઉસકેરનીથી તેનો જરથાર એ શુધારાનાં કામમાં આજેવાન થયાં. તેઓ કલમ તથા જુબાનથી એ કામને ટેકો આપી ખુશી થવા લાગ્યાં કે આગળ જતાં એ શુધારાથી આલમનું જલું થઈ સારાં ફલ નીપજશે.

શ્રી લીઅનસના રેહવાસીઓએ માનશીઆર રોલાનને પોતાની તરફથી રાજદોઆરી સભામાં વકીલ તરીકે મોકલવાને પસંદ કીધો. તે કામ સાફ એ ધણી બાએડી સાંચે ૬૦ સં ૧૭૯૧ માં પારીસ ગયો. એ સભામાં જે કામકાજ તથા વાતચીત થતી તે મડમ રોલાન પોતાની નજરે જોતી તથા કાને સાંભળતી હતી. જે બીના તેના જાણવામાં આવી તેથી તેને ધાસતી પડવા લાગી કે રાજમાત્રા સંબંધી શુધરાઈ થવા તથા સારાં ફલ નીપજવા વીશે એ મડમે રાખેલી આશાનો રખેને ભંગ થાય અને કાંઈ માહાં પરીનામ નીકળી પડે. સજબકે એ વખત શુધરાઈની તરફેન ખેંચનારાઓ એકસપે હતા નહી. રાજકારોબારી સભામાં તેવા લોકની બે ટોચકી હતી. પેહલી ટોચ દીવાળા કાબેલ, સાફ દીલના, ઈમાનદાર લોક હતા. તેઓ સ્વતંત્રપણા સાથે અંદાજ અને દાંને આહુનારા પુ

રૂપો હતા. તેઓને જીરાનડીન કરી નામ આપવામાં આવ્યું. બીજી ટોલકીવાળાઓ અતીઘણા હુલડ તથા શુધારાને બાહુને પોતાના સવારથ સાંધનારા હતા. તેઓ એટલુતો અતેજું કરવાને ખંતી હતા કે જાહેરમાં ખોલકું ખોલતા હતા કે કોઈની રૂપથી રાજાના અમલમાં રેહવું ગુલામી સરખું જાણવું. તેઓ હરેક બલા ભુંડા ઇલાનથી પોતાના વીચારને અમલમાં લાવવાને તઈઆર હતા. તેઓ પેહલાં માનદેનરડ અને પાછળથી જાકો બીન કરી કેહવાતા હતા. એ ટોલકી વાળાઓ વચ્ચે સભામાં બલદીથી વાંધો ચાલ્યો. માનશીઆર રોલાન પેહલી ટોલકીમાં હતો. તે ઘણી સારી દાનાઈ તથા હુશી આરીથી કામ કરતો હતો. ઈ૦ સ૦ ૧૭૬૨ માં એ ઘણીને એની બાએડીના વગથી દેશના માહેલા કારોબાર ખાતાંનો પરધાન કરાવવામાં આવ્યો. એના કરતાં એની બાએડીની કામેલીઅત તથા ખબરદારી ઘણી વધારે હોવાથી એનું કામ ચલાવવામાં તે બાઈ મુખીઅ ઇલાકો રાખતી હતી.

મહમ રોલાનના કીમતી વીચાર અને મતની અસર એકલા ભરથારપરજ નહીં પણ આખી જીરાનડીન ટોલી પર થતી. જુદી બહે કરી એ બાનુ ગોયા તે ટોળીની સરદાર થઈ પડી. ભરથારને પરધાન તરીકે રેહવાનાં સરકારી હાટેલ (મંદીર) માં એણે એક નામલા ઓરડામાં બેઠક રાખી હતી. તાંહાં ચોપડીઓ, કાગળ, એક ઇસકો ઠરી તથા થોડી ખુરસીઓ શોવાએ બીજાં રાચ રચીલાં હતાં નહીં. બીજા પરધાનો તથા રાજકારોબારીઓ કામ કાજ સાડુ એના ભરથારની મુલાકાતને આવતા, તેઓ

તેના ઓરડા કરતાં મડમ રોલાનના ઓરડામાં એ સ્ત્રીની હુશુર વાતચીત કરવાને વધારે પસંદ કરતા હતા. પાદશાહની રીતભાતથી તેના પરધાનોના મનમાં આવ્યું કે તેથી તેની તથા આલમની ખરાબી થવાની. તેને સારી સલાહ આપવાની જરૂર દીસી. તે સલાહ માનશીઅર રોલાનની મારફતે આપવાને સંધા પરધાનોએ ઠરાવ કીધો. તે વીશે મોતેઅર દલીલાથી બરેલો એક કાગલ મડમ રોલાને ઘડી કાઢડ્યો. તે પરમાણે રાજા આલતતો ઘણીક ખરાબીના અટકાવ થાત એમ કાબેલ લખનારાઓનું મત છે. પણ તેમ કરવાને બદલે જે દાહડે તે કાગલ પોહતો તેજ દાહડે એ માડાં ભાએગના પાદશાહે માનશીઅર રોલાનને પરધાનના ઓહદાપરથી ખરતરફ કીધો. એ બનાવ તા. ૧૧ મી જુન ૧૭૯૨ ને દીને બનયો. યોડા દીવસ બતે લોકો રાજમામલાથી વધારે નારાજ થયા. તા. ૧૦ મી આગસ્ટને દીને મોહટુ હુલડ થયું. જોકોએ રાજાને તથા તેનાં કુટુંબના આદમીઓને પકડી કેદ કીધાં. તેનો અમલ રદ કરી દેશમાં પરજસતાકે રાજ સ્થાપવામાં આવ્યું. જરાનડીન પરધાનો પાછા ઓહદાપર આવયા. મા. ૦ રોલાને આગળું કામ પાછું હાથમાં લીધું. પરજના વ કીધો જાણે એકસપથી કામ કરવાના હોય તેવું હોલ દીસયું. પણ એવો દેખાવ જલદીથી ફેરવાઈ ગયો. જોકો બીન ટોલી વાળાઓએ ફરીને અતેરૂં કરવા માંડયું. મડમ રોલાને તા. ૫ મી તથા ૯ મી સપ્ટેમ્બરને દીને એક મીતરને લખેલાં કાગલોમાં જણાવ્યું કે (જોકોબીન ટોળીના આગેવાનો) “રામેસપીઅર તથા મારાની સુલી વએ આપણુ સંધાં આવી ગયાં છઈએ. સ્વતંત્રપણ વી

શે મારી ઉલટ ફેટલી બધી હતી તે તમે જાણો છેવો પ
 ણ હવડાં મને તેથી શરમાવું પડેછે. ધાતકી લોકોએ તે
 ને હલકું પાડીકે. તે હવે ડરામનુ લાગેછે.” એ લાએ
 કીવાળી કાબેલ ઓરતનો જીવ જાકોબીનોની માવથી ઘ
 ણો કચવાયો. તે હુલડ તથા ખુની લોકોએ સપટેમબ
 ર માસથી ઘણાં સારાં તથા મોભાવાળાં આદમીઓને બે
 કાએદે તથા ધાતકીપણે કતલ કરાવ્યાં. તેઓએ પાદશાહ
 તથા રાણીને એવીજ હાલતે પોંદ્યાડ્યાં. એવાં પાતકી
 કરમોથી તેઓને અટકાવવાને મડમ રોલાન તથા બીજાં
 આખરૂદાર જીરાનડીનાએ મેહનત કીધી તે સંધી વેરથ ગ
 ઈ. પાદશાહને તા. ૨૧ ની જાનેવારી ૧૭૮૩ ને દીને
 ગરદન મરાવયો અને તેને તીજ દીને રોલાને આહુદો
 છોડયો. એની ટોળી વાળાઓએ એવા ધાતકી લોક સા
 થે કારોબાર ચલાવવાને નાપાડ્યું. પણ એમ કીધાથી તે
 ઓએ પોતાનાં મોતને તેજ કીધું. જાકોબીનો તેઓના
 કરડા શત્રુ થયા. તે ખુનીઓએ સંધા હરીફાને દગાથી
 મારવાને કાવતરું કીધું. એ કાવતરાંની જીરાનડીનાને ખ
 બર થઈ માટે તેઓ કાવયા નહીં. તારે જાકોબીનોએ લુ
 ચ્છા તથા અનસમજ લોકોને હુલકાવયા કે એ જીરાનડી
 નો ખાતીનમાં પરજનાં છુટાપણાના શત્રુઓ હતા. એ
 વી ઉસકેરણીથી મોહકું હુલડ થયું. જાકોબીનોએ કરેલી
 એક ટીપ મુજબ ખાવીસ મુખીએ જીરાનડીનાને પકડી
 કેદ કરવાને હુકમનામે કાહડવાની તે હુલડ કરનારાઓ
 એ રાજદોષ્યારી સંભાને ફરજ પાડી. જે કોઈ જીરાનડી
 નો હાથ આવયા તેઓને કેદ કીધા અને તેઓની તપા
 સ કરવાનો ધોંગ ધતુરો કરી તેઓને કતલ કરાવયા.

ફીસાદથી મડમ રોલાન તથા તેનો ભરથાર ઘણાં અં
 દેશા ભરપાં રેહતાં હતાં. તેઓ જાણતાં હતાં કે જોકે
 બીનાનાં અંતેરાંની સામને થયાથી તે લોક એ માટી જ
 ધમ્મેરનાં લોહીના તરસયા થયા હતા. વેઆરડનામના
 કોઈ ચંડાએ એણું તોહમત મેલયું કે ફરેંચ પરજ વીશે
 લંડનમાં થયલાં એક દાવતરાંમાં મડમ રોલાન શામેલ હ
 તી. એ જાણે તજવીજ કરવા સારૂ અદાલતમાં હાજર
 થવાને એને હુકમ થયો. તાંહાં એ હીમતવાન અને ને
 ક દેઆનતવાળી સીએ પોતાનો વાજબી બંચાવ કરી
 પોતાને નીરદોષ તથા વેઆરડને નીચ ગીલ્લો કરનાર
 કરાવી આપયો. એ કામથી એની કામેગીઅત તથા લા
 એટ્ટી વીશે વધારે તારીફ થવા લાગી. પણ એના ચતરૂ
 એએ એને તથા એના ભરથારને આરામથી રેહવા દીધાં
 નહી. તા૦ ૩૧ મી મેએ ૧૭૮૩ ને દીને માનસીઅર
 રોલાનને વગર વાંકે કેદ પકડવાનો હુકમ થયો. તે હુક
 મનામુ જાજવવાને છ હુથીઆરબંધ આદમીઓ આવયા.
 માનસીઅર રોલાને તે હુકમ બેકાએદે તથા ગેરવાજબી કહી
 ને તેને માન આપવાને માપાડયું. પેલાં જાણુશો પાછાં ફ
 ર્યાં. મડમ રોલાન એ વખત ઘણી કારેલી હતી,
 તોખી રાજકારોબારી સભામાં પોતે જઈ એવાં બેકાએદે
 કામ વીશે ઘટતી ફરીઆદ કરી દાદ માંગવાને તેણે કરા
 વ કીધો. તે સભા ભરાવાનાં ધરની આસપાસ હુથી
 આરબંધ શીપાહીઓની ભીર થયલી હતી. ઘણીબી કોશે
 શ કીધા છતાં એ મડમ અંદર દાખલ થઈ શકી નહી.
 તેટલાં તેનો ભરથાર એક મીતરના ધરમાં જઈ સંતાપો.
 મોડું થતે મડમ રોલાન બીજવાર તે સભાની આગળ જ

વા લાગી તારે તે ઉડી ગયેલી હતી. એ બીચારી નાખુ
શ થઈ મધ રાતે ઘર આવી. સુવાની અગઉ એક ચીડી
લખવા બેઠી કે કોઈ વફાદાર આદમી જોડે સવારને પોહ
ર ભરથારખર તે મોકલવામાં આવે. તે ચીડી લખવાનું
કામ શરૂ થયું નહીં તેવામાં ઉપલી સભાની તરફથી કેટ
લાંક માણસોએ બારણું ઘોક્યું. તેઓએ માંનસીઅ
ર રોલાન વીગે પુછીડું. તેને બતાવાને મડમ રો
લાને ના પાડીડું. તેઓ અભરી ચટકીને પાછા ફર
યા. બારણા આગળ એક પેટરાગીર તથા નીચલી ત
રફ કેટલા ચોપ્રીદારોને રાખી ગયા. તેણે મડમે ચીડી પુ
રી દીધી. તે વરને પોહચાડવા સાડ એક વીસવા
સુ આકરડીને હવાને કરી થોડું ખાનુ ખાઈ સુવાને ગઈ.
એક કલાક ઉંઘાઈ તેટલાં તેની આકરડીએ પાછી જગાડી
કહ્યું કે કેટલાક આદમીઓ તેને મલવા માંગતા હતા.
તેઓએ એને પકડવાનું હુકમ નામુ બતાવ્યું. એ બાઈ
ની તકસીર સું તે વીગે એ હુકમનામામાં કસું જણાવ્યું
તું નહીં. એવાં બેઠાંએદે તથા વગર આધારનાં હુકમ
નામાનેબી તે વખત માન આપવાને એ બાઈએ ઠીક ધા
ર્યું. બંદીખાને જવા આગમ્ય પોતાની દીકરીને એક
મીતરના હવાલામાં સોંપવા સાડ ચીડી લખવા બેઠી. તે
જોઈ પેલા તોછડાલોક તે મીતરનું નામ પુછવા લાગા. તે
કેહવાને મડમે સાફ ના પાડ્યું અને અધુરી ચીડી ફા
ડી નાખી. સહવારના સાત વાગતે તે કેટલાંક લુગડાં ત
થા ચોપડીઓ લઈ બંદીખાને ગઈ. એ વખત તેની દી
કરી તથા આકરડી રડવા લાગી તેઓને મડમે ધીરે પેટ
ઘણો દેલાસો આપ્યો. તેને આખી નામનાં બંદીખાના

માં લઈ ગયા. તાંહાં તેની કોઠરી તઈઆર થાય તેટલાં તેને દરબાનની બાએડી સાથે રાખવામાં આવી. એ મડમ પર ઘણી જપતી રાખવાનો હુકમ હતો. પણ એ બાનુની લાએડી તરફ નેધા રાખી એડીદાર તથા તેની બાએડીએ જમ બનયું તેમ તેની મદારત કીધી. પોતાપર ગુજરતા અનઘટતા જીલમ વીગે તેણે રાજદોઆરી સભા પર એક દાગલ લખ્યો. રાતના દમ વાગતે જુદી કોઠરી તઈઆર થએથી તાંહાં મકાન કીધું. એ જગો ઘણી જ નાધલી તથા સાંકળી અને અંધારી હતી. પણ મડમ રોલાને મેહનત લઈ તે શુતરી સોજ રાખી. તેણે લખવા માંચવામાં વખત ગુજારી બંદીખાનાની સખતી તથા ભરથાર અને દીકરીની જીદાઈના બેઆલને પોતાના મન પર અસર કરવા દીધાં નહી. તેને આસરે છ આના જોડો લવાજમે મલતો થયો તેપર ગુજરાણુ કરવાને હરાવ કીધો. સહવારના કાફી તથા ચાકોચેટને બદલે પાણીપર જ શખર કીધી. આખો દીવસખી સાદામાં સાદા ખોરાકને ગણીમત કીધો. રાજદોઆરી સભાએ તેના ઉપર જ છાવેલાં પતરનો કસો જવોજ વાળ્યો નહી. તેના છુટકા કારા માટે કેટલાએક વફાદાર ખીતરોએ કરેલી મેહનતખી વેરથ ગઈ. પણ કેદ થયા પછી એવીસમે દીને તેને છોડી દેવાને એકાએક હુકમ થયો. તેમાં જણાવયું હતું કે તેનીપર કસી તકસીર લાગુ પડતીતી નહી. એ પરમાણુ છુટી થઈ ગાડીમાં બેસી તે લાએજે પોતાને ઘર પોંહતી તેટલાં તેને પકડવાને બીજું હુકમ નામુ લઈ બે માણુ શો આવયા. એ પરમાણુ થવાનો સબબ એમ જ મડમ રોલાંનના કુશમનોએ તેને અનઘટતી રીતે કેદ કીધી

હતી માટે વીચાર કરતાં તેને છોડી દેવાને તેઓને નર
ર દીસી. પણ એમ કીધાથી તુરતજ નારાજ થઈ તેઓ
એ તેને પાછી કેદ કરાવી. એ વખતે તેને જુદીજ જગા
એ કેદ રાખી. આગળી જગા કરતાં એ જગા વધારે
સાંકળી, અંધારી તથા નજીસ હતી. તાંહાં ભાએએ ફરી
વળાતું હતું. ગુજરાણુ માટે લવાજમોતો ધાંધ મલયો ન
હી. ચોકીદારની બાએડી તેને આરામ આપવા જરૂં
ધાંધ કરતી જણાઈ તેથી તેને ધમકાવવામાં આવી. એ
વી એવી સખતી તથા ચીંતાથી મડમ રોલાનની તનદરો
સતી બીગડવા લાગી. તેણે સું સું ખમયું તે વીશેનું વર
ણન કરી વાંચનારાંઓને કંટાળો આપવાની નરૂર નથી.
એટલુંજ જણાવવું બસ છે કે અંતે એ બાઈની તપાસ કરવા
નો દોગ થયો. તે વખતને સાડ એણે પોતાનો બંચાવ પોતેજ
ધડી ઢાહાડ્યો. તે એવો ઠાહુપણુ ભરેલો તથા મજબુત હ
તો કે પારકાં દેશવાળા અપખશપાત લોકે તે માટે એ બા
ઈની તારીફ કીધીછે. એ બંચાવમાં એ બાઈએ પોતાની
સદાની નેક દેખાનત, અંતરકણનાં બતાવયા સુજબ વા
જખીપણે ચાલવાના વીચાર, પોતાના દેશપર ખરો પેઆ
ર રાખી સંધી ફરજે બજાવવાની મરજ, તે ફરજ બજાવ
તાં બીન તકસીર કેદ પકડાયા અંગાઉ તથા તે પછી બંદી
ખાનેથી નાહસી જવાને મલેલી જોગવાઈ મલયા છતાં તે
મ કરવાને ધીકારી ધનસાફની અદાલતમાં હાજર થઈ
પોતાનું નીરપરાધીપણું બતાવવાની ખાએશ, પોતે જોએને
પરમાણીક ગણતી હતી તે ગીતરોની હીમાત તથા તરફ
ન કરવાના ઠરાવ—અને એવાજ સખમોપરથી તેના શતરૂ
ઓએ રાખેલા કપટ ઈતીઆદી—વીશે સારી પડે ખોલાસો

કરી એવી દલીલો આપી કે તેની વીરૂધ્ધ ઉભી કરેલી ખોટી શાખ્પશીનું કસું વજન રહ્યું નહીં. “ જીરાનડીનો સાથે દોસતી રાખવા ” નો વાંક એ બાનુપર મેલયો હતો. પણ મતલબીઆ અને પરઆધીન નેઆએધીશો બી એ બાબદ તેને કસી સજા કરી શક્યા નહીં, તારે તે નો વર કાંહાં હતો તે વીશે તેને પુછવામાં આવ્યું. મડમ રોલાને જવાબ દીધો કે ભરથાર કાંહાં હતો તે વીશે તેને ખબર હોય કે નહીં તોબી એ સવાલનો જવાબ દેવા ને તે નારાજ હતી, મગર કોઈબી કાએદાની સતા નહીં કે ખુદરતી હેતના એવા બારીક ગાંડને તોડવા માંગે. એ સવાલનો જવાબ મેલયો નહીં એટલે પેલા ઈનસાફની ખુરસીને એજ લગાડનારા ઘાતકી લોકોએ તેને ગરદન મારવાનો હુકમ કરવાને ફાવતું બાણ્યું. પણ તેથી મડમ રોલાન દીલગીર થઈ નહીં. તે એલુંજ બોલી કે “ જે લાએકીવાળાં મોહર્યાં આદમીઓનાં તમે ખુન કી પાંછે તેઓની હાલતે મનેબી પોંહચાડવાને તમે ઘટતું ધારો છેવોતો ઠીક છે; મરતી વેળા તેઓના જેવું મકમ દીલ રાખવાને હું કોશેશ કરીશ.”

મડમ રોલાન બંદીખાને પોછી જઈ મરવાની તઈઆરી કરવા લાગી. એની પાસે અફીમ હાજર હતું. પણ તેથી પરાણુ ઘાત કરવો એના વીચારમાં દરસત આવ્યું નહીં. આગળ એ સ્ત્રીએ પોતાની મુસાફરીનો હેવાલ તથા કેટલાક નીબંધો લખ્યા હતા અને મરતાં સુધીબી તે મજ કીધું. મરણનો હુકમ થયા પછી તેણે પોતાની ચાલ તથા બીજા બાબદો વીશે લખેલા વીચારો ઘણા ઉત્તમ તથા તરેહવાર સારી અસર કરનારા કેહવાએછે. દીકરી

લોગ લખેલાં કાગલમાં તેને સારો ઉપદેશ કીચો અને ફરમાવયું કે તેણે નેક ચાલ તથા આખરૂંથી મા બાપને લાગ્યે કની નીકળવાને સદા કોશેશ કરવી.

મહમ રોલાને મરવાની ઘડી સુધી હીમત, ધીરજ અને ધ્યાને છોડી નહી. તે વીચેનો એક દાખલો એમ કે એ વખત જોકોળીનોના હુકમ મુજબ ઘણાં આદમીઓ તે સાથે ગરદન મારવામાં આવતાં હતાં. તેઓમાંથી જ કોઈને વાસને વધારે સારો વીચાર હોય તેને પેહલાં મારવામાં આવતું કે બીજાંઓને લોહી છુટાત થતાં જોઈ તે કુખી થાય નહી. મહમ રોલાને સ્ત્રી તરીકે એ હુકમ લયો. પણ તેણે જોયું કે એક મરદ જ તેની સાથે મરવાનો હતો તે મોતથી ઘણો બીહતો હતો. તેનાં કુખમાં ઘટારો કરવા સાઝ મહમે તેને પેહલાં મરવાનો હુકમ આપયો. જલાદે તે મુજબ ચાલવાને આનાકાની કીધી તારે મહમે તેને ધમકાવી પેલા બીચારાને પેહલાં કુખથી છોડવયો. તારપછી પોતે તે હાલતને સરણ થઈ. મરતી વખત સ્વતંત્રપણાનું એક મોહટું બાવલું પોતાની સામને જોઈ તે બોલી કે “ઓ સ્વતંત્રપણું ! તારે નામે કેટલા બધા ગુનાહ કરવામાં આવેછે !” એ પરમાંણે તા૦ ૧૦ મી નવેમ્બર ૧૭૯૩ ને દીને એ લાગ્યેકીવાળી મોહટી બુધ્ધીની તથા બારે હીમતવાન રૂપાળી નાજની મરણ પામી. તેની એવી અવસથાથી તેનાં ચાકરો કુખી થયાં. એક ચાકરડી તથા એક ચાકરે રાજકારોબારી સભાની આગળ જઈ અરજ કીધી કે સેડાંણીની સાથ તેઓનેબી મરવાને હુકમ આપવો. તે ચાકરડીનેતો પેલી કહી કાહડી મુકી. પણ ચાકરની અરજ બાહલ રાખી તેને ગરદન મરાવયો.

માનશીઅર રોલાન જે રોએનમાં રાંતાએલો હતો તે બાએડીની હાલત વીશે સાંભળીને અતીથલો કુખી થયો. પેહલાંતો તેણે વીચાર્યું કે પારીસ નહિ રાનકારો બારી સભાપર બાએડીનાં ખુનનો વાંક મેલે અને પછી જો મોત આવેતો મરે. પણ દુર અંદેશો કરી જોતાં તેને લાગું કે તે સભાના મીજલસીઓ જે જલાદોનો પેગો લઈ બેઠા હતા તેઓ તેને કાંઈખી બાહુને ગરદન મરાવશે તો ખરાબ. વાસતે એકવાર તેનાપર કાંઈખી અપરાધ જો ટતીમી રીતે લાગુ પાડવામાં આવેતો તેની માલ મતા સરવ જપત થાય અને તેની એકની એક દીકરી નાવારસ સાથે કંગાલ રહી જાય. માટે તેણે આપઘાત કરવાનો ઠરાવ કરીયો. તેણે જે મીતરનાં ઘરમાં આગરો લીધો હતો તેનાપર કાંઈ જંગલ આવે નહીં માટે તેની રજૂ લઈ દુર રાહપર જઈ એક ઝાડ તળે બેસી પોતાનો જાન ધ સવરને હવાલે કરીયો.

મડન બોનાપારટ.

નેપોલીઅન બોનાપારટની મા લીટીશીઆ રેમોલાઈ ના શ્રી એજકશીઓ નગરમાં તા. ૨૪ મી આગસ્ટ ૧૭૫૦ ને દીને જનમી હતી. તે પંદર વરસની થઈ તા. ૨ આગસ્ટ બોનાપારટ સાથે પરણી. કારસીકાના આખા ટાપુમાં એ સ્ત્રી ઘણી ખુબસુરત ગણાતી હતી. એ જેવી શરીરે રૂપાળી તેવીજ મગજે જોરાવર, સમજે રૂડી તથા વીચારે હંડી હતી. એ બાતુ ભરથારના હકમાં કીમતો સં

ગતી અને બચાંઓના હુકમોં અમુલ્ય બખ્શીશ હતી. ચારલસ બોનાપાર્ટ ૧૭૮૫ નાં વરસમાં મરણ પામ્યો. એ વખત તેની વીધવા લીટીશીઆ પાંતરીસ વરસની હતી. પાંચ દીકરા અને તરણ દીકરીની જાળવણી કરવાનો સંધો આધાર એ સ્ત્રીપર રહ્યો. પણ પોતાના અપારી જરથારની હયાતીમાંજ એ છોકરાંઓને સારી રીતે ઉધારવાને એણે ખબરદારી રાખી હતી. ચારલસ બોનાપાર્ટ છોકરાંઓને શીખામણ દેવાની આડે આવે અથવા કેજવવાની વચે બોલે તારે લીટીશીઆ તેને સાફ કેહતી હતી કે “પેઆરા તમે બચાંઓની બાબદમાં વચે પડશો નહી. તેઓપર ખબરદારી રાખવાનું કામ કાંઈ તમારું નહી પણ મારું છે.” એ ખબરદારી એ બાઈએ જરથાર જીવતાં તથા મુવા પછી ઘણી સારી પડે રાખી. તે નો જગત પરસીધ દીકરો નેપોલીયન કેહતો હતો કે “તે હેત સાથે કરશે હોજો રાખતી. સદાચરણો માટે બખ્શીશ આપતી. દુરાચરણો માટે સજા કરતી. કાંઈથી સાફ મારું કામ તેનીથી છુપુ રહી શકતું નહી. તેણે હુમારાંપર એવી ચોકસાઈથી ખબરદારી રાખી કે તેવી કોઈ બીજા માએ રાખી હોય નહી. હરેક નીચ ધારણા, હરેક આપસ્વારથી વીમારને તે નાપસંદ રાખી દુર કરાવતી. હુમારાં કુમળાં મગજપર ઉમદા વીમારો અને ઉતમ કાનુનો શીવાએ બીજાં કસાંની અસર થવા દેતીતી નહી. તે જીકાંનો તીરસકાર કરતી. નાકરમાનીથી ખીલવાતી. હુમારા કસાળી વાંકના અખારા કરતીતી નહી.” એવી માનો દીકરો સદા હેતથી તારીફ કરી ઈઆદ કરતો કે “અરે ! કેવી સ્ત્રી ! તેના સરખી બીજા કાંહાં મલે !”

નેપોલીઅન માની એવી વખાણ કરતો હતો તેમાં નવાઈ સી ! તે જોતો હતો કે “નુકસાન, સખતી તથા થાકથી તેના મગજ પર કરી અસર થતીતી નહી. તે સંધું સેંદ્રતી અને હડાવતી.” લીટીશીઆનો જેઠ જીવ તો હતો તાંહાંસુધી તેને કાંઈથી નીરાંત હતી. પણ તે મરણ પામ્યો તારથી કુટુંબના સંધા કારોબારનો બોલો એને માથે પડ્યો. એ વેળા લીટીશીઆને કોઈના આશરો અથવા કોઈ દાનાવ આદતનીની સલાહની મદદ હતી નહી.” પણ નેપોલીઅનના કેહવા પરમાણે એ કાંમ કાંઈ તે બાઈની “શક્તી ઉપરવાર નોહતું. તેણે સંધો કારોબાર ચલાવ્યો. સંધી બાબતોનો બંદોબસત કીધો. તેણે એવાં ડાહ્યાણ તથા અગમચેતીથી કામ કીધુંકે તેની ઉમર તથા શરીરની શક્તી પરમાણે તેટલી બધી વધી રખાય નહી.” માના એવા ગુણોની અસર છોકરાંપર થયા વીનાં રેહી નહી. નેપોલીઅન જીવનગીએ પોંહતો અને એક તોપચી માંથી વધી ફુનીઆમાં સરવથી સરસ પેહલવાન, સરવથી મોહરો મોહનશાહ અને ઘણો વખાણાયેલો રાજકારોબારી થયો તે એની જાતી કમાલીઅત સાથે એની મા પાસથી મલેલી કેળવણીથી બનયું. એ નામદાર મરદના બીજા ગુણો સાથે મુખીઅ ગુણ એ નજર આવતા કે, વડાઓ સાથે નમીને ચાલવું, કરાવેલી સત્તાની સામને થવું નહી, ઠરીકામ પર પેચાર રાખવો, પોતાના અથવા બીજાં કોઈ ના હાથમાં મુખતીઆરી રેહેવાની નજર જાણવી, હરેક કામમાં અગમચેતી રાખવી, સંધી બીનાથી વાકેફ રેહવું, મોહનત સખતી અને થાકથી કંટાળવું નહી, સડ કોઈ ના કામ મુજબ તેઓને બખરીશ અથવા સજા કરવી.

એ ગુણો કેટલે બધે દરજ્જે એને મા પાસથી લીધા હશે તે એણે તેની રીત વીશે કરેલાં ઉપર નાણાવેલાં વરણન થી સમજ પડશે.

ઈ૦ સ૦ ૧૭૯૩ માં કારસીકા મધે માહોમાહેની લ ડાઈ ઉઠી. કેટલાક લોકો તે ટાપુ ફરેંચોને સ્વાધીન રાખવાને માહોતા હતા. બીજાઓ તે ઇંગરેજને હવાલે કરવા માંગતા હતા. બોનાપાર્ટના કબીલાએ ફરેંચ ટો લીવાળાઓની તરફેન કીધી. એ કબીલાનુ પરીતામ એ કબીલાની એવું વીરુધ ઉતરયું કે સામને વાળાઓએ તેઓનુ ધરખાર લુટી લીધું. તેઓના બાગ બગીચા ખરાબ કીધા. તેઓનાં બકરાં તથા ઢોર ચોરી લઈ ગયા. તેઓને પોતાને દેશનીકાળ થવું પડ્યું. હારેલાં મારેલાં તેઓ શ્રી મારસેલસ પોંહતાં. તાંહાં મડમ બોનાપાર્ટે પોતાનુ મકાન કીધું. ઘણી તંગી તથા ઇંગાલી છતાં સખર તથા હીમત રાખી આબરૂથી વખત લીધો. આગળ એનો નામદાર દીકરો જન્મ દરજ્જે તથા દોલતે વધતો ગયો તે મ મડમ લીટીશીઆની હાલતબી શુધરતી ગઈ એમ કેહવાની જરૂર નથી. ઈ૦ સ૦ ૧૭૯૯ ના વરસમાં બોનાપાર્ટ શ્રી ફ્રાંસનો વડો કાનસલ ડરયો તારે મડમ લીટીશીઆ પોતાનાં બીજાં છોકરાં સાથે પારીસમાં આવી એ કાંત રહી. ઈ૦ સ૦ ૧૮૦૪ માં બોનાપાર્ટ શેહનશાહ કર્યો તારે તેની માને મડમ મીઅરનો ખેતાબ તથા દર વરસે લાખ ફ્રાંકનો માસુલ બાંધી આપવામાં આવ્યો. તેના દરજ્જે આલમના લોકમાં વધવા સાંરૂ તેને શ્રી ફ્રાંસનાં સંધાં ધરમખાતાંની મુરબી કરાવવામાં આવી. એ બાનુ એ પરમાણે દરજ્જે તથા દોલતે વધી. પણ એણે પોતા

ના આગળા સદગુણો છોડ્યા નહી. નેપોલીઅનતા અતીથણા લોબની સામને તે સદા થતી. પોતાના સાવકા બાઈની આગળ તે વાત કરતી કે “તમારો ભાણેજ પોતાની આલથી પોતાને તથા આપુને સંધાને ખરાબ કરશે. તેણે જેટલું મેલવયુંછે તેટલુંજ જાળવેતો જસ છે. અતીથણું લેવા નવાથી તે સંધુ ખોઈ દેશે. મને સંધાં કુટુંબની પાસતી લાગેછે. માટે માડો વખત આવે તે સારૂ કાંઈ એકદું કરી રાખવાને હું ઘટતું પાડુંછું.” એ બાઈ એ બાબદ જે શીખામણ દેતી હતી તે નેપોલીઅને સાંભળી હોતતો તેને કેવું સારું થાત ! તેની મા જે પાસતી રાખતી હતી તે આકેબત ખરી કરી. અતીથણું લેવા ગયેથી તેણે સંધુ ખોઈ દીધું. પણ તેવા વખતને સારૂ મડમ લીટીશીઆ બોનાપાર્ટે અગમચેતી રાખી કરકસરથી કાંઈ એકદું કીધું હતું. એની કરકસરને લોકો કંજુસાઈ કહી હસી કરતાં હતાં. તેઓ બોલતાં કે જેનો એક દીકરો શેહનશાહ તથા બીજા તરણ મોહટા રાજા થયલા તે બાનુએ એવી બખીલાત કરવી ઘટે નહી. પણ લીટીશીઆપર સંજી લીલી સુકી વીતેલી હતી. અનુભવથી તે ડાહી થઈ હતી. તે એવી મશખરીના એટલોજ નવાબ આપતી કે “એ સંધા રાજાએને કોઈ કદાચ મારેજ ખવાડવું પડશે તે કોણ જાણી ખેડુંછે વારૂ ?” માડાં બાએગે તે મજબનું. તેવે વખત માની દોલત દીકરાએને કામ આવી ખરી. મડમ લીટીશીઆ પોતાના છવ સાથે ઘણી કરકસર કરતી હતી તે બચાંઓનું ભણું ચીતીને કરતી હતી, તેનો એક દાખલો એકે નેપોલીઅનપર બંદીખાને કુખ પડવાની ખબર તેણે સાંભલી તારે પોતાની સં

ધી દોલત આપીને તેનો છુટકારો થઈ શકેતો તે કરાવા ને ઇંતેજરી બતાવી. અંતની ઘડી સુધી એ દીકરાનાં સુખ માટે એ બાનુએ કોઈબી ખરચ કરવાની કસુર રાખી નહી. પોતાના દીકરાના ચહુડતા વખતમાં લોકોનાં બલાં માટેનાં કામો કરવાને મડમ લીટીશીઆએ કબુ આ નાકાની કીધી નોહતી. કોઈની દાદ લેવાને, કોઈપર મે હરબાંની કરવાને એ બાનુ વારેવાર પોતાના દીકરાઓને કેહતી હતી. જારે કોઈ આદમી કસી કસુરથી આપદા માં આવી પડતું તારે કાલાવાલા કરીનેથી તેનો છુટકારો કરાવવાને એ તાહુઆર રોહતી. એ તામદાર સ્ત્રી સં ૧૮૨૯ નાં વરસમાં મરણ પામી. એ વેળા તેની ઉંમર નજીક હેંસી વંસની હતી. એવી લાંબી ઉંમરે પણ તેનો હોસન તથા બાહોશી ઘણીખરી કાએમ હતી.

કાંઝાદેસ લાવાલેટ.

નેપોલીઅન બોનાપાર્ટની પેહુલી બાએડી જોસફ ઇનની એમીલી નામની એક બતરીજ હતી. તે મારકુ ઇસ ડી બોહારનેસની દીકરી થતી હતી. બોનાપાર્ટની એક વેળા મરજ થઈ કે તેના એક માનીતા અને બાહુ દુર સરદાર લાવાલેટની સારી આકરીનો બદલો વાળવા તથા તેને પોતાની સાથે વળગેલો રાખવા તેનાં લગન ઉંચાં કદની, સોહામને ચેહેરેની, નાજુક બદનની તથા મીઠા સવંભાવની એમીલી સાથે કરી આપવાં. એ વીચાર સંધાં બજાંને પસંદ આવવાથી લાવાલેટ તથા એમીલીનાં લ

ગત ઈ૦ સ૦ ૧૭૯૮ માં થયાં. તેઓ એક હુકતો સાથે
રહ્યાં પછી કાંડેટ લાવાલેટ બોનાપાર્ટની સાથે ત્રીસરની
લડાઈપર ગયો. દોહુડ વરસે પાછો આવી બાએડીને મ
લયો. તે સાકસની ખાતેનો એલચી ડરયાથી બાએડી
સાથે તે મુંબુક ગયો. તાંહાં નગ બાવતો પોશાક પેહરવા
અને મુલાજા ભરેલી ચાલ ચલન રાખયાથી પોતાની દે
શી બેહતીઓનાં માનમાં એ બાઈએ વધારો કીચો. તાંહાં
થી ભરથાર સાથે ખરલીન ગઈ. તાંહાં પુરૂશીઆના રા
જા રાણીએ તેને ઘણું માન આપ્યું. ફ્રાંસ પાછી આ
વયા પછી એમીલીને તેની કુઈ રાણી નોસકાઈનની “ત્રી
સટરેસ આવ ધી રોબસ” નો ઓહુદો મલયો. નોસકા
ઈનને તલાક મલ્યું તાંહાં તુલીક કાંડેટ લાવાલેટ તે ઓ
હુદાપર રહી. તારબાદ કુઈની ખાતર તેણે કસો ઓહુદો
લીધો નહી અને ખાનગી રીતે છંદગી શુનરવા લાગી.
પણ તેનો ભરથાર અંત સુધી બોનાપાર્ટની ચાકરીમાં ર
હ્યો. તે નાનદારી તથા દરબજે વધતો ગયો. વાટરલુની
લડાઈમાં બોનાપાર્ટનો છેલ્લો પરાજય થયા પછી ફ્રાંસ
માં ઠરેલા રાજાના હુકમથી લાવાલેટપર ફીતુર કરવાનો વાં
ક મેલી તેને કેદ કરવામાં આવ્યો. એ વખત ફ્રાંસ
માં અમીરી દરબજવાળા બંદીવાનોપર જે મોહટી સખ
તી શુનરી તે ખમયા પછી કાંડેટ લાવાલેટની તપાસ થ
ઈ. તપાસને વખત મારુન પડ્યું કે એ બાહુર સરદ
રે બોનાપાર્ટ તરફ વફાદારી ચીવાએ બીન્નું કાંઈ કીન્નું
નહી. નવા રાજા લુઈની સામને કસો દોઝો અધવા
તુર કરવાનો વાંક તેનાપર કાએદા મુનમ લાલ
કયો નહી, પણ તે વખતના અધ્યાંન પર

તપાસ કરનારા બાર નેપાઅધીશોમાંથી આઠ જણાતાં મ
ત તેને અપરાધી ઠરાવવાની તરફ પડ્યાં. તેને સુલી દે
વાનો હુકમ થયો. એ વખત તેની ડાહી બાએડી પોતા
પર મોહટી રંજ એંચી તેનો છુટકો કરવાને ઈલાજ સો
ધત નહીતો બોનાપારટના બીજા ઘણા નામીયા સરદારો
ની મારફ તેથી હીનપસતી ભરેલી રીતે મારયો જાત.

કાંઉટ લાવાલેટને કેદ કીધો તારે તેની બાએડીને પુરા દા
હડા હતા અને તે વીઆવાની તઈઆરીમાં હતી. જારે
તેને કતલ કરવાને હુકમ થયો તારે તેણે જણેલો એકનો
એક દીકરો તુરતનો મરણ પામેલો હતો. એવા નાજુક
સમેમાં વાહુલા ભરથારની બાબદમાં એ બાઈને કેટલું બ
ધું કુખ તથા અંદેશો થયો હશે તે વીશે અતરે લખવા ક
રતાં શેઆણી વાંચનારીઓ વધારે સારી પઠે વીચારી શ
કશે.

કાંઉટેસ લાવાલેટને ભરથારની હાલત વીશે ખબર
આપવા જનારી એક શાહુજદીએ સલાહ આપયા મુજ
બ એ બાનુએ પાદશાહની મુલાકાત લેવાને પરવાનગી
માંગી. તે મલેથી તેણે જઈ લુઈ રાજા આગળ ગુંડણ મં
ટીએ બેસી ઘણા કાલા વાલા કરી ભરથારને વાસતે માંફી
માગી. પણ તે સખત દીલના પુરૂષ પાસથી કાંઈ વળયું
નહી. બીજી દીને એમીલી ભરથારના બંદીખાનામાં મલ
વા ગઈ. એ વેળા તેઓ ત્રાર મહીને મલયાં. બલાપા
તથા ફીકરથી એમીલીના ગુલાબ સરખા રૂપસારા પીલા,
તથા હોસન સંચો જરદ થઈ જઈ તેનાં શરીરમાં હાડકાં
તથા આમડાં શીવાએ બીજું કાંઈ રહ્યુંતું નહી. એવું જો
ઈ કાંઉટ લાવાલેટને ઘણું દરદ થયું. એમીલી કસું બોલ

પાવગર ભરથારનાં પાસાંમાં ઉભી રહી. જરે પાછું બોલી શકાયું તારે પાદશાહ સાથે થયલી મુલાકાત વીથે તે એએ વાતચીત કીધી. તારપછી એ બાનુએ ફરીને એક વાર પાદશાહ પાસે જઈ ભરથારને વાસતે રેહમ તથા માફી માંગી. તે સંધું ફેકટ ગયું. તે બીચારી નીરાશ થઈ એક કલાક સુધી એકમાં બેસી રહી. તેની જાહેજલાલી ના વખતમાં જ્યો તેના ફરમાબરદાર થવાને ઈતેજાર હતા તેએએ આ વખત જાણે તેને એળખીબી હોય નહી તેમ તેની કસી ખબર લીધી નહી. અંતે થાક તથા બે ફરારીથી લાચાર થઈ પાછી ભરથારને મલવાને બંદીખાને ગઈ અને સંધેા હેવાલ કહ્યો. જે ભરેસપતવારને દીને કાંઠેટ લાવાલેટને સુલી દેવાનો હતો તેની આગમ્યતા મંગલવારની રાતે એમીલી રાખેતા મુજબ તેની સાથે જમવાને ગઈ. નવરૂં જોઈ એ સ્ત્રીએ તેને કહ્યું કે “એકજ ઇલાજ કરવા શીવાએ આપણને કસી આશા રહી નથી. તે ઇલાજ હું તમોને કહું છું. તે એમકે આજ રાતે આઠ કલાકે તમોએ મારાં કપડાં પેહરી મારી પીતરાઈ સાથે આ બંદીખાનાની બાહરે જઈ પાલખીમાં બેસી રસતામાં જવું. તાંહાં માઠ બાડસ તમારે વાસતે ગાડી તઈઆર રાખશે તેમાં તમોને બેસાડી સલામતી ભરેલે ઢેકાંણે લઈ જવામાં આવશે.” કાંઠેટ લાવાલેટને લાગું કે એ ગોઠવણ કયુ પાર પડવાની નહી, માટે તે બાએડીનાં મોહુ તરફ જોવા લાગો. તેને અચકતો જોઈ એમીલી ફરીને મજબુત અવાજે બોલી કે “તમે મારી વાત નાકબુલ રાખવી નહી. તમારી પછી મારાંથી એક ઘડીબી જીવી શકાવાનું નથી. તમે મારું કહ્યું સાંભળો. ઇસવર મને આ

કામ માટે શક્તી આપી નીલાવેછે અને મને ભરોસે છે કે તે સાહેબની મેહરબાનીથી આપણ એ કોશેશમાં ફાવીશું.” લાવાલેટે બાએડીને ઘણુંબી સમજાવયું કે એ બાઈને દર રોજ બાહેર જવાને વખત ને બેહદ મોઢીદારો તેની આ સપાસ ફરી વળતા હતા તેઓથી તથા બંદીખાનાની કું ચી રાખનાર અમલદાર ને ધણી તેના હાથ ગ્રાલી પાલ ખીમાં બેસાડના હતા તેથી છટકવું, જણાઈ આવે ન હી તેમ સારી પડે સીના વેશ લેવો તથા એ બાનુને ઘાત દી આદમીઓના હવાલામાં એકલી બંદીખાને મેલી તેણે બાહેર જવાને છાતી ચલાવવી મુશકેલ હતું. પણ એમી લીએ કમું સાંભળયું નહી. ભરથારને હક કરતાં જોઈ તે બાનુ નાહમેદીથી ધુજવા લાગી. અંતે કાંકટ લાવાલેટ મા થાણુ બાએડી તથા વાહલી દીકરીની ખાતર તે રીત અ જમાવવાને કબુલ થયો. પણ તે બોલયો કે તેને વાસતે ને ગાડી રસતામાં દુર રાખેલી હતી તે બંદીખાનાની પા સ હોયતો બેહતર; કેમકે બાહેર નીકળયા પછી પાલખી માં બેસી ગાડી આગળ જતાં એકાદો કલાક નીકળી જાય તેટલાં જો ગરબર થાયતો સંધી ગોઠવણુ બરબાદ થાય. એ વીમાર એમીલીને પસંદ પડયો. તેણે એ દીને કરવા ધારેલું કામ બીજા દીવસપર મુલતવી રાખયું. પણ તે મુ જબ કરવાને તેણે ભરથારનો વચણ લીધો. બીજી દીને રાખેતાને વખત એમીલી બંદીખાનામાં ગઈ. ધણી ધણી આણી ખાનું ખાવા બેઠાં. તેઓના સંધો આધાર તે વ ખતની ગોઠવણુ પાર પડવાપર હતો. તે જો નીસફલ જાયતો બીજી દંને સહવારનાંતો લાવાલેટને મુલી દવાનો ડ રાવ હતો. એ બામેના તહરેવાર અંદેશાને લીધે એકઠો

હુંક એક ફતરાની માફક તેઓનાં ગળાંમાં ખુંચ્યો. આઠ વાગાનો વખત થવા આવ્યો તારે એમીલીએ પરદાની આડે બંધ, બરથારને સારૂ તદ્દનીરથી આણેલો સીનો પોશાક તેને પેહરાવ્યો. પછી તેને કહ્યું કે બાહર જતી વખત હાથનાં મોજાં. ઉંચાં ચઢાવવાં; રૂમાલ મોહડાં આગળ ધરવો, (તેઓની દીકરી) જોસફાઈનને અથેલીને ધીમું ધીમું ચાલવું, નીચાં બારણાં આગળથી વાંકું વળવું કે તેમાં ટોપીનાં પીછાં બરાઈ ટોપી નીકળી જવાથી કસું બાહર પડી જાય નહી, ખડકીમાંના ચોકીદારોથી હુશી આરી રાખવી, કુંચી રાખનાર અમલદાર હાથ પકડી પા લખીમાં જોસાડવા આવે તેને સમજથી હાથ આપવો, અને તારપછી બાડસ કેહે તેમ કરવું. બાપની સાથે જ તાં જોસફાઈને પણ સું કરવું તે વીથેબી એમીલીએ કટલી ક સલાહ આપી. જ્વરે લાવાલેટ બાહર જવા લાગો તારે બાએડી ફવા કરીને બોલી કે “ મારા વાહલા બર થાર ! ઈસવર તમારી નવેબાની તથા તમારો અંચાવ કરે ! પણ ખબરદાર તમે મારી ભલામણ મુજબ કામ કરો.” પછી તે બંધે જણાંઓએ હાથ મેલવયાતો લાવાલેટને ખાલુંખ પડ્યું કે નેક હેઠાએતવાળી એમીલીના આંગમાં ધધરતો તાવ આવતો હતો. પણ તે વીથે ચરચા કરવા ને એ સમે વખત હતો નહી. બારણું ઉગાડાવવાને તે ઓએ ઘાંટ વગાડ્યો. ચોકીદારને આવતાં પગલાં સાંભળી એમીલી પેલા પરદા પાછળ બંધને ઉભી. બારણું ઉગડ્યું એટલે લાવાલેટ બાહર નીકળ્યો અને બાએડીની સલાહ મુજબ આગળ ચાલ્યો. તેટલાં ઘભરાટમાં છોકરી થી એક ભુલ થઈ. તે એનકે તે બાપની દાવી બોરફને

લીધે જમનીએ રેહ્યાથી ચોકીદારે તેનો હાથ પકડ્યો. પણ સારાં ભાએગે તેને કસો ભરાંત ઉપજ્યો નહી. આ ગળ વધતાં પેલા કુંચી રાખનારે બારણું ઉઠાડતાં તેઓની તરફ ખુબ ધારીને જોયું. બાહરના દરવાજા આગળ જતાં વાટખા ચોકી કરવા ઉભા રહેલા બાર શીપાહીઓ તથા એક અમલદારની છેક પાસે થઈ તેઓ ગયાં. લાવા લેટ પાલખીમાં બેઠો. પણ બે મીનીટ સુધી કોઈ ઉંચક નારા દીસ્યા નહી. અંતે બાડસ છ માણુઓને લઈ ત્યાં હાં આવ્યો. તે બોલ્યો કે “એઓમાનો એક જણુ જતો રહ્યાથી બીજાને ખોલી કાઢાડતાં વીલમ લાગે. પણ મડમ તમારે આજ રાતે પરેસીડેંટને મલવા જવુંછે તે તમા વીસરી ગયાં કે સું ? ચાલો પેલી ગાડીમાં બેસો અને જિસકાઈનને પાલખીમાં જવા દેવો.” લાવાલેટ સમજી ગયો તેથી તુરત ગાડીમાં બેઠો. હાંકતી વેળા કોચમને આજુક સોધ્યો. તે હાથ લાગે નહી માટે લગામથીજ કામ લેવું પડ્યું. એ ગાડી હાંકનાર કાંઈ જવો તેવો આ દમી હતો નહી. તે કાંઉટ ડી કાસીનાન હતો. કાંઉટ લાવાલેટે કળુ ધારયુંતું નહી કે એવો પુરૂષ પોતાને સર એટલું બધું ખેંચી લેવાને તઈઆર થાય, એ અમીરે એવાં બારીક કામમાં કોચમનનો વીસવાસ કરવાને દરસત ધારયું નહી માટે પોતે તે કીધું એટલુંજ નહી, પણ લાવાલેટના બં આવ માટે ચાર ભરેલી પીસટોલખી ગાડીમાં તઈઆર રાખી હતી. તેઓ ઠરાવેલી જગાએ પોંહતા. તેટલાં લાવાલેટે બઈરીના પોશાક કાહડી ઘોડાવાળાનો વેપ લીધો. થોડા વારમાં બાડસ તે તરફ આવી લાગે. એ વખત લાવાલેટને પકડવા છુટેલા પેદલો તથા સવારોનાં ટોળાંને

ટોળાં હુંધ તંધ દોડતાં હતાં. તેઓ એ મરદની પાસથી ગયા પણ કોઈએ પીછાણ્યું નહીં કે એ ઘોડાવાળો તેઓ નો છટકી ગયેલો શેકાર હતો. કાંઠે કાસીનાનની રજા લઈ લાવાલેટ બાડસની પછવાડે ગયો. એનીલીનો વીચાર હતો કે તેના ભરથારને એવે ઠેકાણે સંતાડવો કે તેવે ઠેકાંણે તે હોવાનો કોઈને એઆલખી આવે નહીં. તે પરમાણે બાડસે કીધું. તેણે દેશાવરખાતાના પરધાનના મંદીરમાં કાંઠે લાવાલેટને છુપાવયો. એમ કરવું કાંઈ જીવી તેવી વાત નાહતી. પણ એ પરધાનના એક સેવકની બાએડી લાવાલેટ સરખા કુખીઆરા આદમીને આશરો આપવાને ઘણી ઈતિજાર હોવાથી તેના ભરથારની સાથ મલી એ વીશે બંદોબસત કરવામાં આવ્યો હતો. તેઓ એ તે મંદીરમાં બીજા મારે પોતાના ઓરડામાં તેને રાખ્યો. લાવાલેટની સોધ કરનારાં આદમીઓ સંધ્યા ખુને ખુતાં ફરી વળ્યા. તેઓના સપનામાંથી એવો વીચાર નહીં કે તે પુરુષ એવે ઠેકાણે સલામત હતો. પેલી સ્ત્રીએ ઘણી મેહનત તથા તદખીરથી કેટલાક દીવસ સુધી લાવાલેટને રાખ્યો. તેને બાહર ગામ મોકલી દેવાને ઘણી ગોડવણ કરવામાં આવી તે સરવ વેરથ ગઈ. અંતે કેટલાક ઈંગરેજ અમલદારોની મદદથી તેને શ્રી બેલજીઅમ મોકલી દીધો. એ અમલદારોએ એ કાંઠેને ઘણી વખાણવા જોગ મદદ કીધી.

કાંઠે લાવાલેટની છોકરી જોસફાઈન બાપથી છુટી પડ્યા પછી તે બાપના છુટકારા માટે ઈસ્વરની જનાબમાં હાથ જોડી આબાર માનયા પછી પાલખીમાં બેસી રવાના થઈ. તેટલાં લાવાલેટનો ચોકીદાર તેના ઓરડા તરફ

નેધા કરી જોવા લાગોતો પરદાની પછવાડે જે આદમી હતું તે બાહર નીકળ્યું નહીં. અંતે વેહન પડ્યાથી તે અંદર ગયો. જ્યોતો તેનો બંધવો મલે નહીં અને તેને બદલે કાંઢેસ લાવાલેટ તાંહાં હતી. તે ચોકીદારે ઘાબરો પડી પોકાર માર્યો. તેને મુગો રાખવા તથા બાહર ન વાધી અટકાવવાને કાંઢેસ લાવાલેટે તેનો દગલો પકડ્યો. તે ફારીને તે બાહર દોડ્યો અને સંધાં બંદીખાનામાં ઘભરાટ કરી મેલ્યો કે પેલો કેદી નાહસી ગયો હતો. પેલી પાલખી પછવાડે આદમીઓ દોડ્યાં. તેમાંતો જેસ ફાઈન વીગરે કોઈ હતું નહીં. પોલીસ ખાતાંના વડાના હુકમથી સવારો સંધે કેકાણે ફરી વળ્યા. શેહરમાંથી બાહર નવાનાં નાંકાં બંધ કરાવ્યાં. સંધી કાફી તથા પોહમ ખાનાં જોઈ વાળ્યાં. પણ લાવાલેટ કેવે હાથ લાગે નહીં. તેને પકડી આપવાને છપાવેલાં બાહરનામાં કણુ લ કીધેલાં ઇનામ લેવાને કોઈ તઈઆર થયું નહીં. એ વીનાઈમેદીના ખાર સરકાર તરફ વાળાઓએ પેલી પતીવરતા નાજુક સ્ત્રીપર કાહુડ્યો. તેઓએ નંગલીપણે કાંઢેસ લાવાલેટને ઘણા ખરાબ સમુનો વાપર્યા. તેને છોડી મેલવાને બદલે છ અડવાડીઆં સુધી સખતી સાથે કેદ રાખી. તે બાનુને કોઈ સાથ કાગજ પ્રતરથી સંધેસો રાખવા દીધો નહીં. એ બાનુ જે આગળથીજ કાહેલી તથા શરીરે ઘણી દુબલી થઈ ગઈતી તેનાં દુખમાં એવી ત હરેવાર સખતીથી વધારો થયો. ભરથારનું સું ધયું હશે તે વીશે તેને ઘણી મીંતા રહી. એ સખતોથી તેનાં મગજપર માઠી અસર થઈ. તે અસરથી એ બાનુ ઘણી મુદત સુધી દયા ઉપજવા ભોગ હાલતમાં રહી.

કાંઉટ લાવાલેટ ૭ વરસ સુધી રેથનીકાળ રહ્યો. એ સને બાએડી તથા દીકરીની જુદાઈથી તેને ઘણું લાગતું હતું. પણ તે પહોંચે તથા વીમારમંદ પુરૂં હતો માટે પી રજથી સંધું સોસયું. અંતે જે અપરાધ માટે તેને સુલી દેવાને હુકમ થયો હતો તે અપરાધથી તેને મોઢજો દર વામાં આવ્યો. તે સ્વતંત્ર થઈ ઈં સં ૧૮૨૧ માં પાછો પોતાને જનમદેશ ગયો. તાંહાં વધ્યોએ તેને બાએડી સાથે રહેવાને રજા આપી. એ બાએડીનું મગજ આગળની માફક પુરું ઢેકાણે આવ્યું નહીં તોખી વાહા લા બરધારનો છુટકારો તથા તેની સાથે પાછો મેલાપ થયાથી તેનાં દરદમાં ઘણો ઘટારો થયો. ઘણી ઘણીઆણી આસરે નવ વરસ સુધી સુખથી એકાંત રહેવા પછી કાંઉટ લાવાલેટ ઈં સં ૧૮૩૦ માં મરણ પામ્યો. એ વખત બાએડીની મોહબત, માયા તથા મીડી વાતોથી તેને ઘણો આનંદ થતો હતો. બરધારનાં મરણ પછી એ નેક નામદાર બાનુ છવી તાંહાંસુધી એની દીકરી જોસફાઈને એની સારી પડે ખીદમત કીધી.

મડમ સ્ટેલ.

હાલ જમાનાની સરવથી પરખીઆત તથા કામેલ ગરંથ કરતા મડમ સ્ટેલ તાં ૨૨ મી એપરીલ ૧૭૬૬ ને દીને જનમી હતી. ફ્રાંસનો આએપત ખાતાંનો નામીઓ પરધાન માં જોમસ નેકર એનો બાપ થતો હતો. એની મા પણ પહોંચી જુધીવાન સી હતી. એ માબાપે

પોતાની દીકરી જરમેન નેકરને સંધી પાંતીએ હુશીઆર કરવાને ખબરદારી રાખી. જરમેન આસરે વીસ વરસની થઈ તારે તેનાં લગન શ્રી સુઈડનવાળા પારીસ ખાતેના એલચી બારન હોલસ્ટેન સ્ટેલ સાથે થયાં.

મડમ સ્ટેલ નાથપણથીજ સઉની નજરમાં બોબી રહી હતી. તે જેમ જેમ ઉમરે વધી તેમ તેમ પરખીઆત થતી ગઈ. તેનો સખખ એમ નહીકે દેખાવમાં તે નવાઈ સરખી રૂપાળી અથવા સોહામની હતી. પણ તેની અકળ તથા મન શક્તીથી સઉ કોઈ હેરાંન હતાં. તેના મોતેબર વીચાર સરવ આદમીના મનપર અસર કરતા. તેનાં રસીલાં બાપણોપર સઉ કોઈ ધેઆન આપતાં. તેની કલમના જોરથી સઉ કોઈ આજેજ થતાં. રાજદોઆરી, સંસારી તથા નીતી સંબંધી બીનાઓ તેની સમજથી વેગળી નોહતી. એ મોહુટી સમજને અદના તથા આંલા લોક માન આપતાં. એ સ્ત્રી પંદર વરસની થઈ એટલે બાપની સાથે કેટલીક અગતની તથા ડીકટ બાબદોપર તકરાર કરવા લાગી. એવી ટકરાઈ ફારગ થઈ રમુજ તથા વાંચવા લાએક બીનાઓ લખવામાં તે શુભ થતી હતી. બાજે વખત નાટકશાલાને લાએકનાં તથા બીજાં પરકારનાં કવેતો જોડતી. એવી સંધી પરકારે કાબેલ બાનુતા મકાનપર વીદવાન અને દરજજવાળાં લોકની મંડલી દર રોજ મલતી. એવાં મોહુટાં લોકની મંડલીની વચે મડમ સ્ટેલ સુરજની માફક પરકાશતી હતી. તેના મોહુટામાંથી નીકળતા શબદોપર સંધાં જણાં હોંસથી ધેઆન આપતાં. એ મડમની સંગતમાં થોડોબી વખત ગુજર નારને મોહુટો ફાએદો થતો. એની મીજલશમાં આવનારું

આદમી કાંઈ પરકારે મધન અથવા માહીતકાર થયા વીના પાછું જતુંતું નહી. તેમજ આંતરે આંતરે પરગટ થતા એના ગરંથોથી આલમનાં લોકને લાભ થતો હતો. એવી બુધ્ધીવાન એસરતના પરતાપે એના બાપનેથી કાંઈ થોડો લાભ થયો નહી. એકે મીશાલતો એકે રાજા રાણીની સમજની ખામીને લીધે એ કાબેલ પુરૂષ પરધાનના ઓહદાપરથી બુરત રફ થયેલો હતો. તે દીકરીના વગથી સં ૧૭૮૮ માં ફરીને આએપત ખાતાંનો પરધાન થયો. એ વખત ફ્રાંસના રાજામલામાં ફેરફાર કરવાની ગરબર વધવા લાગી. થોડાવારમાં સંધે અઈઆમ એવો ઘઈ પડ્યો કે પોતાની તથા કબીલાની સલામતી સારૂ ફ્રાંસ છોડી પોતાના જનમદેશ શ્રી સુઈટ્ઝરલંડ જઈ રહેવાને માં નેકરે ઘટતું વીચાર્યું. મડમ સ્ટેલ બાપની સાથે શ્રી કોપેટ ગઈ. એ મડમ ફ્રાંસ દેશનાં લોકનાં છુટાપણા તથા લાભની મોહટી હીમાત કરનારી હતી. પણ જોકોબીન ટોલી વાળાઓનાં ઘાતકીપણાની વાત સાંભળી તેના જીવ ઉકળી આવ્યો. ઈં ૧૭૯૨ માં તે પાછી પારીસ ગઈ. તાંહાં જોકોબીન લોકની જલમીયી રાણીને તથા કેટલાંક સારાં માણસોને છોડવવાને તેણે કોયેશ કીધી. તેમ કરતાં પોતાના જીવને ધાસતીમાં આણ્યો. તેના ભરધારને સુઈડનના એલચી તરીકે કેટલાક હુક હોત નહી તે તથા કેટલાક વીસવાસુ મીતરો અગતની મદદ કરત નહીતો મડમ સ્ટેલ તુરત ગરદન મરાઈ જાત. એ સ્ત્રી પારીસથી સુઈટ્ઝરલંડ અને તાંહાંથી ઈંગ્લંડ ગઈ. ફ્રાંસનો રાજા સોલમો હુઈ માર્યો ગયા પછી એ ફરી સુઈટ્ઝરલંડ જઈ બાપને મળી. તાંહાં રહી રાજદોઆરી ત

યા બીજી બાબદો વીશે કેટલાંક મોતેજર પુસ્તકો લખ્યાં. ૬૦ સં ૧૯૯૫ ની આખરીમાં એ મડમ પારીસ ગઈ. બુધ્ધીને જોરે એણે એ શેહરમાં આગળ મેલવેલો કાળ કાંઈ સંધો નતો રહ્યો નોહતો. તે કાળુ ચલાવી પોતાના કેટલાક મીતરોને રાજતા મોહ્યા મોહ્યા અપાવયા. ઠા લીસાંડ નામનો પરખીઆત પુરુષ એ બાનુના વગથી દે શાવર ખાતાંનો પરધાન ઠર્યો. એ પરમાણે મડમ સ્ટેલ પારીસમાં રહી. વખત જતે એને નેપોલીઅન બોનાપાર્ટ સાથે અનબનાવ થવા માંડ્યો. એ સરદારની સંધો અખતીઆર પોતાને સવાધીન લેવાની ચાલ મડમ સ્ટેલને પસંદ આવી નહી. એણે તે ધણીની સામને થવા માંડ્યું. બોનાપાર્ટે એની મનશક્તી વીચારી લઈ એને દુશમન કરવાને બદલે પોતાના હીમાતીઓની સફ્રમાં દાખલ કરવાની વેતરણ કીધી. તેણે જણાવ્યું કે એ બાઈ તેની સામને થવાનું છોડી દેતો એના બાપના આસરે બે કરોડ રૂપીઆ જીટલાં નાંણાં સરકારમાં કુબટ પડેલાં હતાં તે એને અપાવવામાં આવે. મડમ સ્ટેલ પોતાના મનનું છુટાપણું તથા લોકોના હકને હરેક બીજી વસતુ કરતાં વધારે આહતી હતી, તેણે બોનાપાર્ટની એ વાત તુચ્છકારી કાહડી. રાજમામલા વીશે હીમતથી પોતાના ખરા વીચાર જાહેર કરતી રહી. પણ બોનાપાર્ટની બોરડા ધણી જોરાવર જોઈ એ મડમે પારીસ છોડી કોપેટ જવું દરસત વીચાર્યું. કોપેટમાં એક વરસ થોખી પાછી પારીસ ગઈ. એણે લખેલું “ડેલફાર્ન” નામનું પુસ્તક ૬૦ સં ૧૮૦૩ માં છપાયું. એના બાપે લખેલું એક બીજું પુસ્તકબી તેજ વખતે પરગટ થયું. એ પુસ્તકોમાં રાજ

મામલા સંબંધી કેટલીક બીનાઓ એવી રીતે લખેલી હતી કે તે બોનાપાર્ટની મતલબ તથા રીતની વીરૂધ્ધ દીસી. તે વાંચી એ સરદાર ધણો ગુસ્સે થયો. તેણે પોતાને તાબેના મુલુકમાંથી બાહરે જવાને એને હુકમ કીધો. એને પોતાના બાપથી બી દુર થવાની ફરજ પડી. તે પછી એ બાનુએ બાપને કહી દીધો નહીં. તે ઈ. સ. ૧૮૦૪ માં મરણ પામ્યો. ઇટલીમાં ફરયા પછી પાછી કોપેટમાં આવી રે હવાને મડમ રટેલને ઈ. સ. ૧૮૦૫ માં છુટ મલી. તાંહાંથી તે ફ્રાંસમાં આવતી થઈ. ઈ. સ. ૧૮૦૭ માં એણે “કોરીની” નામનો પોતે લખેલો એક કીસ્સો છ પાવ્યો. તે મથેની બીના તથા વીચારે વાંચી બોનાપાર્ટ ચેહનશાહ અતી ધણો ગુસ્સે થયો. તેણે મડમ રટેલ ને પાછી દેશનીકાગ કીધી. એવી સતા ચલાવવાની અનધર્તી રીતની સામને તેણે તકરાર કીધી. પણ બોનાપાર્ટ આખી દુનીઆના ચેહનશાહો તથા પેહલવાનો અને શીયાહીઓનાં એકઠાં મલેલાં જોર કરતાં એ એક સ્ત્રીની કલમના ગોદાથી વધારે ડરતો હતો ! તેણે દેખઈતી અનધર્તી તથા જુલમાત ભરેલી રીતેથી મડમ રટેલને પોતાના અમલની જગાએથી દુર કરવાનો વીચાર ફેરવ્યો નહીં. એ પછી એ મડમ સાત વરસ સુધી પારકાં દેશોમાં ફરતી રહી. ઈ. સ. ૧૮૧૧ માં તે માં રાકા નામના લશકરી અમલદાર સાથે પરણી. પણ તેનું નામ એણે કહી લીધું નહીં અને મડમ રટેલને નામેજ દુનીઆમાં જણાતી રહી. એ મરદ પોતાની બાએડીને કોઈ માતા સરખી ગુરૂ ગણી મધન રેહતો હતો.

મડમ રટેલે શ્રી જરમની, રૂશીઆ, સુઈડન તથા

ઈંગલંડમાં મુસાફરી કરીથી. જાંહાં ગઈ તાંહાં બોનાપાર્ટની વીરૂધ્ધ બોલતી તથા લખતી રહી. એ શેહનશાહના હરીફોએ પારીસ લીધું તારે મડમ સ્ટેલ લંડનમાં હતી. તાંહાંથી તે પારીસ ગઈ. બોનાપાર્ટ એલબાથી પાછો પારીસ આવ્યો તારે એ કોપેટ જતી રહી. એની કલમ તથા જમાનનો કાબુ ઇઆદ કરી બોનાપાર્ટે એને અરજ કરી કે એણે તેની તરફ થવું અને તેની સાથે રાજનો બંદોબસત કરવા લાગવું. પણ તેની સાથે કસીબી નીસબત રાખવાને એ બાનુએ સાફ ના પાડ્યું. ઉઆટરલુની લડાઈ પછી મડમ સ્ટેલ પોતાની દીકરી સાથે શ્રી પારીસમાં આવી રહી. એ દીકરીને ડીક્રી હી બોરોલીઓ સાથે પરણાવી. નવો રાજ અટારમો લુઈ એની ચાલ તથા બુદ્ધીપર ઘણો ખુરખાન હતો. એના બાપનો આસરે બે કરોડ રૂપીઆની રકમનો અવેજ સરકારી તિજીરીપર લેહણો હતો તે એને આ વેળા પાછો મલ્યો.

મડમ સ્ટેલ ઈં ૨૦ ૧૮૧૬ માં ઈટલી ગઈ. તાંહાંથી પાછી આવ્યા પછી એ કાબેલ સી કાહેલી થઈ અને તાં ૧૪ મી જુલઈ ૧૮૧૭ ને દીને મરણ પામી. લાએકી, હીમત, હુશીઆરી, આપખખતીઆરી, કાબેલી અત અને બુદ્ધી બલ માટે મડમ સ્ટેલ ફ્રાંસ દેશમાં એકી સ્ત્રી થઈ ગઈ છે. ફ્રાંસમાં તેના સરખી બીજી થોડીજ સ્ત્રીઓ મલી આવશે. એ સ્ત્રીની ઇઆદ સંધાં લોક માનથી કરે છે. ફ્રેંચ લોક તેનાં નામપર ખુરખાન રહે છે. ખરેખર એવી સ્ત્રીઓના દેશીઓને મગર રહેવાને ઘટવું કારણ મલે છે.

મહમ ગીઝા.

આપણા જમાનાનો કાબેલ ફીલસુફ તથા તવારીખ લખનાર અને નામીયો રાજકારણારી માનશીઅર ગીઝો છ વરસની વયનો હતો તારે તેનો બાપ ૬૦ સં ૧૭૯૪ માં માર્યો ગયો. એ વખત ફરાંસમાં જાકોબીન લોકે ચલાવેલી પાતકી ખુનરેખનો એ ધણી ભોગ થયો હતો. તે શ્રી નીમી સની અદાલતમાં બારીસટરનું કામ કરતો હતો. મરતી વખત તેના બચ્ચરવાળ સાથનો બોજો તેની બાએડીપર પડ્યો. તે બોજો તે બાએડીએ ધણી હીમતથી ડઠાવ્યો. જરથારનાં મરણ પછી મહમ ગીઝો ફરાંસથી નીકળી સુઈટ ઝરલંડમાં જીનીવા નગર મધે જઈ વસી. એ બાંઈ જોરા વર મગજવાળી હતી. ધરમ તથા નીતી સંબંધી ઘણાં એ તમ વીચારો ધરાવતી હતી. તેણે બચ્ચાંએ તરફ સંધી ફરજ સારી પઠે અદા દીધી. સુખીઅ ફરી તેઓને સારી કેળવણી આપવામાં એણે ખુબ તકેદારી રાખી. જુદી જુદી બાબદોના સબકો તે બચ્ચાંએને પોતાની જાતે આપવાને એ સ્ત્રીએ કંઈ આલસ દીધી નહી. માહા પુરુષોના દાખલા આપી તેઓના કામનાં સારાં માહાં પરીનામ સમજાવી તેઓની બુજરગીએ પોંદચવાની ઉલટ એ બાઈ તે છોકરાંએને સદા આપતી હતી. એક વેળા એક મીતર એ બાનુને મલવાને ગયો. તેણે જોયું કે મહમ ગીઝો પોતાના પાછળથી નામીયા થનાર દીકરાની સાથે ૩ ઠણ મંડીએ બેસી ધરમ સંબંધી ગુધરાઈ કરનારા માઈ યા પુરુષોના હવાલને લગતી કેટલીક બીના વાંચતી હતી તે એ મીતરને જોઈ બોલી કે “ ઠરાવ તથા ”

કેટલું બની શકે છે તે મારા ફરાંકને સમજાવવા સાડ એ દાખલા આપું છું.” વાંચનારી બાઈઓને કેહવાની જરૂર નથી કે એવું સમજાવવું કાંઈ વેરથ ગયું નહીં. મડમ ગીઝોએ આપેલા માહા પુરૂષોના દાખલાથી તેના દીકરાના મનપર સારી અસર થઈ. હાલમાં તે પોતે એક માહા પુરૂષ બન્યો છે. શુધરેલી દુનીઆમાં દાખેલી અત માટે થોડાજ વાણ તેનાં કરતાં સરસ હશે. આસમાનની ગરદીથી માનશીઅર ગીઝોપર સંધી ચહુડતી પડતી વીતી છે. પણ તે જાંહાંબી જાય છે તાંહાં તેની સાથ વાત કરવાની મોહુટાઈ મેલવવાને હરેક લોક ઉમેદવાર રહે છે. તેની ઓલખાણ ધરાવનારાં મગર થવાને કારણ જાણે છે. તેની સાથે દોસતીનો હક રાખનારાં પોતાને ભાએગશાલી ગણે છે. લાએકીવાલી માતાની રૂડી ચાલ અને ઉપપોગી શીખામણ બચાંતાં નસીબાપર એટલી બધી અસર કરે છે.

સમય સુચકતા વાળી સ્ત્રી.

ઈ૦ સ૦ ૧૭૮૨ ના વરસમાં સ્પાનીઅરડ તથા ફરેંચ લોકોએ શ્રી જીજરાલટરપર ઘેરો નાખ્યો. તે સમયે કાં ઉટ ડી આરટોઈ તથા ડીઉક ડી ફેરીનોં સેંટરાક આગળ ફરીને તે જગાનાં બાંધકામ તપાસતા હતા. તેવામાં ઇંગરેજોએ ફેંકેલો એક ગરેપવાટનો ગોલો તેઓએ જોયો. એ સમયે બને એટલો બંચાવ કરવા સાડ એ બંને સરદારો પોતાના રીસાલા સાથે થોડાપરથી ઉતરી જમીનપર ચડાપાટ સુધ ગયા. તે ગોલો બરાબોની એક બોરડુએ પ.

ડયો. તાંહાં એક સ્ત્રી દારુન કુકાન રાખતી હતી. તે ગોલાથી કોણુ કોણુને જોખમ પોંડ્યશે તે વીશે સરવ જાણુ અંદેશામાં હતાં. તે ગોલો પડતાં ઉપલી ટોલકી સાથે એ સ્ત્રીએ પણ જોયો. તે વખત તેના ગંધે હાથમાં બે છોકરાં હતાં. પણ તે કોઈ વાતે બીધી નહી. મુગી મુગી તે ગોલાની નજીક ગઈ. વાંકી વળી એક છોકરાંને કેરેથી નીચે મેલી તે ગોલામાંની દીવાસળી દૂર પેટે કાઢી નાખી ! દીવાસળી કાઢી એટલે તે ગોલો કાઢવાની ધાસતી રહી નહી. આસપાસનાં સંધાં આઢમીએ ફીકર થી મોકળાં થયાં. એ સ્ત્રીની સમય સુચકતા તથા હીમત જોઈ સરવ જાણુ તાજુબ થયાં. કાંઉટ ડી આરટોઈએ એની ઘણી વખાણુ કીધી. તેણે એ સ્ત્રીને દર રોજ તરણુ કરાંક પરમાણે બેઠો મુસારો આપવાને હુકમ કીધો તથા તેના બરથારને દરજ્જે વધારવાને કબુલાત આપી. ડી ઉક ડી કેરીલોં પણ તેને દર રોજ પાંચ કરાંક પરમાણે લેવાનમો આપવાને કબુલ થયો. ખરેખર એ સ્ત્રીએ એક પલકારાના વચમાં અતી મોહું કામ કીધું હતું. તેની ધીરજ, હીમત અને વખતસર ઈલાજ કરવાની શક્તીની જોટલી તારીફ કરીએ તેટલી થતી કેરુવાય.

એક દેવ્યાનતદાર સ્ત્રી.

ઈ૦ સ૦ ૧૭૮૨ ના વરસમાં એક તવંગર પુરૂષે કરાંસથી નાહસી જતી વેળા એક ગરીબ સ્ત્રીને નાંણાંની મોહટી રકમ જાળવવાને આપી. એ ચોરત બચરવાળ

હતી. પેલા ધણીએ એની સાથ એવી શરત દીધી કે તે જો છોકરાં વગરનો મરણ પામે તો એ સંધાં નાણાં એ સ્ત્રી એ પોતાનાં બચાંઓના ઉપયોગમાં લેવાં. તે આગમચબી જો તેને ગરબ પડે તો તેમાંથી થોડી રકમ ઉપાડી પોતાના ખર્ચમાં વાપરવી. એ બનાવ પછી થોડી સુદે તે સ્ત્રી કાઢેલી પડી. પછાસાની તંગીથી તેને ઘણું દુખ થવા લાગું. પણ તેટલાજ સમય ઉપરથી પેલાં નાણાંમાંથી કાંઈ ઉપાડી ખર્ચવાને તેણે ઘટારત ધારીયું નહી. આગળ જ તો તેને ખબર પડી કે તે નાણાંને માલેક મરણ પામ્યો હતો. એવું છતાં પણ તે સ્ત્રીએ તે નાણાં પોતાનાં કામ માં લેવાને દીલ દીધું નહી. તેણે પોતાનાં મન સાથે વાસન કીધી કે તે મરણ પામ્યો ખરો પણ કદાચ તેનાં છોકરાં હશે. છોકરાં નહીતો કોઈ વારસ હશે. વારસ નહીતો કોઈ લેણદારોજી હશે. વાસતે એવું કોઈ હકદાર ધણી હોય તોં સુધી તે નાણાં પોતે લેવાં એ સ્ત્રીએ હરામ ગણ્યું. એમ કરતાં માર વરસ ગુજરી ગયાં. તંગી તથા કુરબાનીથી એ સ્ત્રીના આવરદા ઘટતા ચાલ્યા. તે દનપર દન વધારે દુખી થતી ગઈ. પણ સંધો વખત તેને મોહટી ફીકર એ હતી કે રખને તે મરણ પામે અને પેલા ધણીનું કોઈ વારસ અથવા ખરૂં લેણદાર હોય તેને તે મળે નહી. એવા અંદેશામાં તે સ્ત્રી રાત દન બેબેન હતી. તેવામાં તેને ખબર મળી કે તે નાણાંવાળો પુરૂષ પુરૂશીઆ દેશમાં પરણ્યો હતો. તેણે પોતાની હયાતીમાં તે નાણાં એ સ્ત્રી પાસ માંગ્યાં નહી તેનો સમય એમ કે ગરબરને વખત તે નાણાં કોણને રાખવા આપ્યાં હતાં તે વીશે તે મરનારને પાછળથી ઇઆદ રહી નહી. માટે

એ સ્ત્રીપર દાવો કરવાને બનયું નહીં. એ બીચારાની બી
જીબી કેટલીક મીલકત એજ પરમાંજે લોકો પાંસ રહી ગ
ઈ. પણ એ સ્ત્રીએતો તુરત તેની વીધવાને સંધી બીના
જાણવી અને સંધાં નાણાં પુરેપુરાં મોકલી દીધાં. વફાદ
રીની રાહ પેલી વીધવાએ થોડી બખરીશ આપવા માંગી
તેબી એ દેખાનતદાર સ્ત્રીએ નાકબુલ રાખી. પોતાનો
કોલ પાલયાથીજ તે રાજ થઈ. એ પરમાંજે એ બાઈએ
ધણા ફાકાને વખત પોતાની પાસે ધણું નાણું હોવા છતાં
તેનો ફાએદો લીધો નહીં કેમકે તે નાણું પારકું હતું. વી
સવાસવાત કરી કોઈની દોલત વાપરી સુખથી રેહવા કર
તાં દેખાનતદારી જાળવી સંકટમાં રેહવું તેજે સરસ ગ
ણ્યુ. ખરું દેખાનતદાર તે એવું આદમી !

અરી દાઈ.

ઈ૦ સ૦ ૧૭૭૦ નાં વરસમાં સેંટ ડુર્મીગોના ટાપુ
માં મોહરો ધરતી કોપ થયો. તે વખત પોરટા પરીનસ ના
મની જગોએ એક ધરવાળાં સંધાં જાણાં બાહર ગયલાં હ
તાં. તે ધરધણીનું એક નાથલું છોકરું, તેને ધવાડનારી હ
બસન દાઈ અને બીજાં માકર માત્ર ધરમાં હતાં.
ધરતીકોપના આચક્રાથી આખું ધર ધુનવા લાગું. સં
ધાં આદમીઓ ધાસતી બાઈ એકદમ બાહર નાહસવા લા
ગાં. પણ પેલાં છોકરાંને લઈ નાહસવા નેટલો વખત તે
ની હબસન દાઈને મલયો નહીં. એકલું જવુંબી તેજે પ
સંદ કીધું નહીં. છોકરું જાંહાં સુતેલું હતું તે ઓરડામાં તે

દાદી ગઈ. તેને ઉઠાવે તેટલાં તે દેવાલ પડવાનો કરાકો થયો. તે સમયે ચીત દેકાણે રાખી એ હુબસને તે બચાં તરફ પોતાની ફરજ અદા કરવાને ઠરાવ કીધો. તે બચાં ની સલામતી માટે જ ઈલાજ સુજ પડ્યો તે તુરત કીધો. તેણે વેહલી વેહલી વાંકી વળી જઈ પોતાનાં શરીરને મેહ રાપદાર ધાલની માફક તે બચાંની ઉપર રાખ્યું. પેલી દેવાલ તેનાં બદનપર પડી. એ સ્ત્રીના એવા ઈલાજથી તે બચું સલામત રહ્યું ખરું; પણ તેની મેહરબાન દાઈને જ ખમ લાગ્યાથી તે થોડા વારમાં મરણ પામી. એ કેવી નીમખ હુલાલ આકરડી ! કેવી રૂડી સ્ત્રી !

મારકેસા આસોલી.

મારગરેટ કુલર આસોલી અમેરીકામાં કેમબરીજ પો રટં મધે તા. ૨૩ મી મેએ સને ૧૮૧૦ ને દીને જનમી હતી. એની સારી ઈઆદ શક્તી તથા ચપલ મન જોઈ બાપે એને વીદ્યા ભણાવવાને ઘણી ચોંપ રાખી. એ ચોંપ એટલી બધી હતી કે તેને જીજીમનુ નામ આપવું ઘટારત ધારવામાં આવ્યું. મી. ૦ કુલરે અતી ઘણી નાધલી વય માંથીજ દીકરીને કેળવવા માંડ્યું. ધંધાને લીધે દીસનાં પોતાને કુરસત નહીં મલયાથી રાતને સમે તે બીચારી નાધલી મારગરેટને તસદી આપવા લાગો. બીજાં લોક જારે પોહર પોહર ઉંઘ છાહાડી રેહે તારે એ બચું ચોપડી પાડ કરતું નજર આવતું. તે કામમાં ઇંઈબી ખામી નજર આવીતો તે કઠણ દીલનો બાપ ધમકી આપવા અથવા સ

જા. કરવાને સુકતો નોહતો. એ પરમાણે થપાધી મારગે
 ઠ લખવા વાંચવા શીખી તથા લાટીન ભાષાણું કેટલું ગ
 નાન તેણે મેલવયું. પણ તેની તનદરોસતીમાં ઘણો બી
 ગાડ થયો. મગજ ખીસવાની ધાસતી પેદા થઈ. તેને રા
 તના બુરા સપના આવવા લાગ્યા. ઉંઘમાંથી ચોંકી ઉઠ
 વા લાગી. ભયહંકાર બેમારીએ તેનીપર ગલ્બો કીધો. એ
 સંધી બીનાની કસી દરકાર ન કરતે બાપે તેનાપરથી સખ
 તી ઘટાડી નહી. અંતે તેની મા જો વચે પડત નહીતો
 થોડાવારમાં તેના દાહડા પુરા થયા હોત. એ પરમાણે મ
 રગરેટના બાપનો જીજુમ ઘટયો. પણ એ છોકરી વીધ્યા
 હાંસેલ કરવાની બાબદમાં પછાત પડી નહી. આઠ વર
 સની થઈ તેટલાં બરીટીશ કવી શેકસપીઅરનો ગરંથ વાં
 ચવા લાગી. થોડાવારમાં નામીયા સ્પાનીશ લખનાર સ
 રવાનટીસ તથા મોલીઅર નામના કવીનાં પુસ્તકોપર
 લેખ્યાન લગાડ્યું. મારગેટ વીધ્યા ભણવામાં ઉતાવળી આ
 ગળ ચાલી તેનો સખખ એમ કે તે શીખશકની મદદ કર
 તાં જતી કોશેશપર વધારે આધાર રાખતી હતી. નીતી
 શાસતરપર તેનું લેખ્યાન બચપણથીજ લાગેલું હતું. સંધા
 અલીઆસને આતમાનુ અનવાળું કરવાનું હુધીઆર ક
 રવાની તેની નેમ હતી.

કેટલાંક વરસ સુધી ઘરનાં અલીઆસ કીધા પછી
 મારગેટ નીશાલે બેઠી. રાતદન મેહનત કરી વીધ્યાનો
 તારીફ લાએક બંદોલ એકડો કીધો. જમ ઉતરે વધતી
 ગઈ તેમ મનનો ખોલાસો અને આતમાનુ અનવાળું ધા
 ય તે બાબદોપર વધારે લક્ષ આપતી ગઈ. સુઘડ રેહવા
 તથા શોભીતી કરવાને તેનો શોખ હતો. પણ વખતને ધ

છી દીમતી વસતુ સમજી ખાલી ઠકારા અને ધુનધામમા વખત ગુનાવનારી સ્ત્રીઓની ચાલ નાપસદ કરતી હતી આસરે બાવીસ વરસની થઈ તારે તેણે ફરે ચ લાપાનો અભયાસ ગરૂ કરીયો એ લાપામા લખાએલા માભારત પુસતકો ઘણી હોસથી વાચવા લાગી કેહેછે જ એ વખત એ સ્ત્રીએ જોટલુ ગનાન નેલવયુ હતુ તેટલું એના દેશ ના થોડાજ પુરુષોએ મેલવેલુ હોયે પણ એ બાઈ વીચારતીકે એલમ સદા વધારે વધારે હાસેન કીધાથીજ આ દમીનુ જીવતર પરમાણુ છે મુઆફરીથીબી ગનાનનો વધારો થાયછે તે વીચારી ઈરોપ જવાને એણે ખાએજ કીધી તે ખાએજ પરમાણુ કામ કરવાને ખરચ કરવાની એની અથવા એના બાપની શક્તી નોહતી માટે એણે પોતાના ભાઈ બેહુનોને શીખવવાનુ કામ પોતાને માથે લીધુ તેઓને નીશાલે નોકલવાનો જ ખરચ થાત તે પોતાને સાડ એકઠો કરાવયો કે પુરતો ભડોળ થએથી મુસાફરી કરવાને બની આવે એની મા તથા મમાઈ કાહેલી થઈ પડ્યા * માટે ભાઈ બેહુનને શીખવવા સાથે એ બંને જણાની ખરદાશત કરવાનુ કામબી ખારગરેટને કરવુ પડયુ એવી સધી પરકારની મેહનતથી તેને એક વેળા જોરખાતાવ આવયો એ મરજથી તે મરતી મરતી બચી ગઈ

ખારગરેટ કુલરે ઈજેલેલી મુસાફરી નીકળવાનો વખત નજીક આવયો તારે તેનો બાપ એકાએક તા૦ ૨ જી અક્ટોબર ૧૮૩૫ ને દીને મરણ પામયો એ બનાવથી ખારગરેટ ગોયા બેહોશ થઈ ગઈ મી૦ કુલરે વસીઅત નામુ કીધુતુ નહી તેની દોલત વડી રાખ્યા કરતા ઘણી ઓછી નીકળી તેનો વહીવટ નકરી થયો તારે દીસયુ

કે તેની વીંધવાનું શુભરાણુ થાય તથા નાથલાં છોકરાંઓને કેળવણી મળી શકે તેટલીજ પુણ બાકી હતી. એવું જોઈ મારગરેટા પોતાની મેહનતથીજ પોતાનું શુભરાણુ કરવા ને વીચાર કીધો. ઈરોપની યુસાફરી કરવાની જ મોહ ટી હુંસ તેથી મેલી દીધી. એ કામ સાડ લાંબી મુદત સુધી મોહટી મેહનત કરી ભાઈ બેહુનોને શીખવીને જ પઈસા કમાઈ હતી તેથી લેવાને નાપાડ્યું. સાંઠી ભાઈ બેહુનને કાંઈ બીજી મદદ કરવાને ઠરાવ રાખ્યો. તે ઓને કેળવણી આપવાનું કામબી જરી રાખ્યું.

મારગરેટા કુલરને ઈ૦ સ૦ ૧૮૩૬ માં એલતેમાસ થઈ કે લવાજમો લઈ એક ચોપાનીઆં સાડ તેણે કાંઈ બીનાઓ લખવી. એ એલતેમાસ કચુલ રાખવા આગ મય એ સ્ત્રીએ શરત કરવા માંગી કે લખનારી તરીકે એ કોઈની તાબેદાર રહેવાની નહીં માટે એ જ કાંઈ લખે તેમાં કોઈને કસો ફેરફાર કરવા દેવાની નહીં. મારગરેટા આખી જીંદગી સુધી એજ પરમાણે આપવ્યખતીઆર રહેવા માંગતી હતી. અંતકરણના કહુપા પરમાણેજ ચાલવું તેનો મુખીઅ કાનુન હતો.

બોસટન નગરની એક નીચાલમાં મીસ કુલરને શીખશકતુ કામ મલ્યું. એ કામ એવી રીતે બજાવ્યું કે તેથી સરવની ખાતરી થઈ કે એ સી કાંઈ જીવી તેવી શીખશક નોહતી. એની પાસે શીખનારીઓએ તાજુબ સરખા અભીઆસ કીધો. શીખનારી તરીકે જ નેમ હતી તેજ નેમ શીખવનારી તરીકે રાખવાને મારગરેટા કુલર તુકી નહીં. નીતીની બાબદોને મનમાંથી કચુ ખીસાડી હી. બોઠાસાં, નીચ વીદીઆ તથા લોબને ઈનકાર"

યા સચ્ચાઈ, પહુરેનગારી અને ઉત્તમ કામોને પસંદ કરવા નો ઉપદેશ દર એક સબક સાથે એ કરતી રહી. એ પર માણે એ શીખશક્તી વખાણુ ચોતરફ ફેલાઈ. શ્રી પરાવી હેનસની મોહટી નીશાલની વડી શીખશા ગુરુનો ઓહોદો એને આપવામાં આવ્યો. એ કામ માટે એને એક ઉત્તર ડાલરનું વરસાણું મલતું થયું. એ આવકનો કેટલો ક ભાગ એ સખી અબલા પોતાની મા તથા ભાઈ બેહનો ને મદદ કરવામાં ખર્ચતી. મારગરેટ જલદીથી પોતાની નીશાલીઅણોની તથા બીજાંઓની માનીતી થઈ. સઉ કોઈ તેની પાસથી શીખામણુ અને સલાહ લેવા લાગ્યાં.

ઈ. સ. ૧૮૩૯ માં મીસ કુલર તથા તેની મા અને તેના કુટુંબનાં બીજાં આદમીઓ બોસટનની પાંચ માઈલની વેગલાઈપર એક ઠેકાણે જઈ રહ્યાં. ત્યાં એ લોક પાંચ વરસ સુધી રહ્યાં. તેટલાં મારગરેટ વીદીઆ અભીઆસ માણુ રાખ્યો હતો. તે સાથે લવાજમો લઈ પોતાનાં ઘરમાં બીજાંઓને પહુડાવવાનું કામ કરતી રહી. જરમન ભાષામાં લખાયેલાં કેટલાંક પુસ્તકોના તરજુમા છપાવ્યા. પોતાના દેશમાંના કેટલાક સરોવરોના હેવાલ ના ગરંથો બનાવી પરગટ કીધા. સને ૧૮૪૦—૪૨ સુધી “ હામેલ ” નામનાં એક ચોપાનીઆની બનાવનારનું કામ કીધું. એકામકત શોખથીજ કીધું. બાકી તેમાં કમાઈ તો કસી હતીજ નહી. એ મધે સ્ત્રી પંથની હાલત શુધારવા વીશે ફેટલીક મોતેબર બીનાંઓ લખી. તેમજ આતમા દનપર દન સરસ હાલતે પોંહચતો જય એવી બાબદો પર મનુષ્ય જાતે ધેઆન આપવાની અગત વીશે પોતાના ડા વીચારો જાહેર કરી તે મુજબ ચાલવાને વાંચનારાંઓને !

બલામણ કીધી, એવી એવી તેણે લખેલી બીનાઓમાં સારી મનશક્તી વાપરેલી કેહવામાં આવેછે.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૩૯ નાં વરસમાં કેટલાક મીતરો સાથે મનસુખે કરીને મીસ મારગરેટ કુલરે કુમારી તથા પરણેલી સ્ત્રીઓના ક્ષાએદાને વાસતે એક મંડલી ઉભી કીધી. એ મંડલી દર અઠવાડીએ મળતી. એ ઉભી કરવાની મ તલબ એવી હતી કે સ્ત્રીઓ તારી મારી બીન ક્ષાએદે વા તો તથા નીરઉપયોગી કામોમાં વખત ગુમાવે તે કરતાં એ વી મંડલીમાં ભેગી થઈ ગતાન તથા હોથ વધારનારી વા તો કરેતો સાચું કે તેથી તેઓની ખુદી ખોલે, તેઓ સારી પ કે વીચાર કરવા શીખે તથા કુનીઆમાં બનતી બીનાઓ તેઓને સમજ પડ્યાથી સંસારમાં ક્ષાએદા ભરેલી રીતે ચાલ વાને બની આવે. એ મંડલીની પેહલી સભા સને ૧૮૩૯ ના નવેમ્બર મહીનામાં મલી. તાંહાં પચીસ આબરૂદાર સ્ત્રીઓ એકઠી મલી. તેઓમાંની કેટલીક જણીઓ બોસ ટન નગરની કાબેલ તથા મોબાવાળી બાનુઓ હતી. એ મંડલીમાં વાતચીત કરવાનું કામ મારગરેટે શરૂ કીધું. તે વાતમાં ભાગ લેવાને પેહલાંતો કેટલીક સ્ત્રીઓ શરમાઈ. પણ કલાકઉપલથી મારગરેટે તેઓની શરમ દુર કીધી. એ રૂડાં કામ માટે કરેલી મેહનંતનો બદલો મીસ મારગરેટ ને ઉતાવળે મલયો. તે ભેઈ ખુશી થઈ ને થોડા દીવ સમાં સંધી સ્ત્રીઓ એક બીજ સાથે હાંસથી વાત વગત અને તકરાર કરવા લાગી. તેઓનાં ગત્તાનમાં દેખઈતો હુમેરો થતો ગયો. તેઓની વીચાર કરવાની શક્તી વધી. ચાલુ બાબદોપર ગોર કરવા અને મત આપવાને તેઓ શીખીઆં. ઘર સંસારનાં કામો કરવા સંબંધી તેઓને વધા

રે હુશીઆરી આવી. ઝોળખીતીઓની મીઠલસોમાં તે ઝો વધારે પગંદ પડતી થઈ. તેઓનાં માનમાં વધારો થયો. સ્ત્રીઓની એવી મંડલીના કાએદાની વાતો આખાં ગામમાં થવા લાગી. તે કાએદા સમજી લોકોએ ઉતાવળે પીછાણી લીધા. એવા કાએદા વધારે સારી પઠે પરાપત થવા સારૂ કેટલાક લોકે ફરમાસ દીધી સી તથા પુરૂષોની એક મીશ્ર મંડલી ચાલુ થઈ. એ મંડલી વીશેખી મીસ કુલરેજ ગોડવણ દીધી. એવી સભાથી સરવ કોઈને લાભ થયો. પણ એ પરમાણેની અનેક પરકારની મેહનતથી મીસ કુલરની તનદરોસતીમાં બીગાડ થયો. તેને જી રી જાતના તાવનો મરજ થયો. રેહવાનું મકાન બદલવા તથા જીદી પરકારનું કામ કાજ કરવાને જરૂર થઈ. ઈસ ૧૮૪૪ ના વરસમાં એ બાનુ નીહ્યારક ગઈ. તાંહું “ નીહ્યારક ટરીખુન ” નામના વરતમાન પતર વાળાની બાએડીની ફરમાસથી તે ઘણીએ મીસ કુલરને તે પતરમાં કાંઈ બીનાઓ લખવાનું કામ સોંપ્યું. તેના બદલામાં એ બાઈને તે ઘરસથના ઘરમાં રહેવા તથા ખાવાનું માતર મલયું. બાકી જે પગાર મલતો હતો તેતો નામ નોજ હતો. પણ તંદરોસતી શુધરે તેટલાં એવે થોડી હું સેલનો ધંધોની કબુલ દીધો. વરતમાન પતર લખવાનું કામ તેણે ઘણી આછી રીતે ચલાવ્યું. તે સાથ જાંહું સુધી તના મલેકનાં ઘરમાં રહી તાંહું સુધી પોતાનાં ગતાનથી તે ઘણીને તથા તેની બાએડી અને કુટુંબનાં બીજાં આદમીઓને કાએદો દીધો.

આરગરેટ કુલર નીહ્યારકમાં હતી તારે તાંહુંનાં પસંદગીનાં ઘરની બંદીવાન સ્ત્રીઓની માફી હાલત વીશે તેના

જાણવામાં આવ્યું હતું અને તે હાલતમાં શુધારો કરાવવા ને કરાવ રાખ્યો હતો. તે મુનબ પાછળથી એ બાનુ ઘણી વાર તે બંદીખાનામાં ગઈ. તાંહાંની સીઓનાં કુખમાં ઘટારો થાય એવા ઇલાજો કર્યા. તેઓને નીતીની વાતો સંભળાવી નેક રાહ પર ચાલવાને ઉત્તરે. એ કામમાં મારગરેટને સારી ફતેહ મળી. એ બંદીખાનામાં કાએકા ભરેલી મેહનત કરતાં તેને બેઠ બીજાંની એક બંદીખાનાં નાં મુલતવીઓએ તાંહાંની બંદીખાનાને ઉપદેશ કરવાને મીસ કુલરને અરજ કરી. એ કામ તેણે ખુશીથી અને સારી અસર થવા જોગ રીતે કર્યું.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૪૬ ના વરસમાં મીસ મારગરેટની એક સાહેલીએ પોતાને ખરચે એ બાનુને પોતાની સાથે ઇરોપ લઈ જવાને મરજી બતાવી. તેની સાથે મારગરેટ તા૦ ૧ લી આગસ્ટને દીને ઇરોપ ખાતે રવાને થઈ. એ થોડો વખત ગરેટ બરીટનમાં રહી. તાંહાં નાનીઆ તથા વીદવાન લોકોથી એને આબરૂ મળી. જેઓ ઘણી બાબતો અંગ્રેજીમાં મતથી જુદું જ મત ધરાવતા હતા તેઓએની એની કાબેલીઅતને માન આપ્યું. ગરેટ બરીટનથી ફ્રાંસ થઈ મારગરેટ ઇટલી દેશ ગઈ. તાંહાંની સ્થિતિ હવા, બાગ બગીચા, લોકોના સંધા જમાનાના એકાં હોનરના નમુનાનાં સંધરસ્થાનો ઇતીઆદીથી એ વીદવાન સ્ત્રીને આરામ જાહે લાગી. પણ લોકોની અવસ્થાથી અતીવણી દીલગીર થઈ. તેઓ એવી હાલતમાંથી નીકળી, સવતંત્ર થાયતો સાચું એમ જાગરથી કેહવા લાગી. લોકોના શુધારા તથા સ્વતંત્રતાની તરફેન કરનાર એક કુલવાન જુવાન પુરુષ નાને મારકુઈસ આસોલી સાથે એ બાનુએ લગન કરી

ધાં. એ ધણીની પીડથી તેને પેટે એક ધુતર અવતરયો. અતરે જણાવવાને જરૂર નથી કે આ વાત વાળી દાનાવ સ્ત્રીએ સંધી સદ્ગુણી કાબેલ સ્ત્રીઓની માફક બાએડી તથા માની ફરજે તારીફ લાએક રીતે અદા કીધી.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૪૯ ના વરસમાં રોમ મધે લોકોએ છુ ટાપણું મેલવાને કરેલી લડાઈને વખત મારકુઈસ આસો લીએ છુટાપણાને આહુતારી ટોલકીની તરફેન કીધી. માર ગરેટનો જરથાર એવાં કામમાં રોકાયો તે વેળા તે બાઈ કાંઈ રીકામી રહી નહી. પોતાના રાએતા મુજબ પરઉપ કારી કામમાં તે રોકાઈ. તેણે હાસપીટાલમાં જઈ જખ્મ મી લોકોની જરદાશત કીધી. એ હાસપીટાલના ઉપરીનુ કામ એનેજ સર પડ્યું. તે કાંમ ખુબ રીતે બજાવ્યું. જ ખમી લોકને દાવ આપતાં તથા તેઓના મલમ પટા કર તાં, થોડાં સાજાં થયલાંને કવત આપનાર ખાનુ પોહ્યાડ તાં, ફરતાં હુરતાં થયલાંને ગમત કરાવતાં અને સરવની હાજત મુજબ કામ કરતાં એ બાનુને અતીશે સખતી એ અવી પડી. ઘણી વેળા આખી આખી રાત જાગી એ દામો કરતી હતી. એવી માયાથી તેણે સંધા દરદીઓના દીલ હેસાંન જરયાં કીધાં. જરે તે રોમથી જવા નીકળી તારે તેઓ આંખમાં પાણી લાવી બોલયા કે “ એવી મે હુરબાન દોસત તેઓને કાંહાં મલશે ! ” એ લડાઈમાં મારકુઈસ આસોલીના હુરીફા ફાવયા. તેને રોમમાં અથવા તે શેહરની નજીક રેહવું મુશકેલ થઈ પડ્યું. તે તથા બાએડી તાંહાંથી નીકળી ફલારેનસ ગયાં. તેઓ તા૦ ૧૭ મી મે એ ૧૮૫૭ ને દીને “ ઈલીઝેબેથ ” નામનાં વાહુનમાં બેસી શ્રી લેખારન બંદરથી અમેરીકા જવાને નીકળયાં. તા૦ ૧૫

મી જુલાઈને દીને વાહુનનો નાખોદા આશા રાખતો હો
 તો કે બીજી દીને તે સંધ્યાં ઉતાર્યોને નીઉપારક બંદરમાં
 ઉતારી શકવાનો. એ વાતથી સહ મધન થયાં. પણ તે
 ઓની ઉમેદ એકાએક બરબાદ ગઈ. રાતના તોફાન થઈ
 આવ્યું. વાહુન ખરાબાપર અથડી ભાગી ગયું, મારકેસા
 આંસોલી તથા ભરથાર અને દીકરો સરવ દુખી મુવાં !
 મારકેસા આંસોલીએ પોતાની મુસાફરીના હેવાલનું જે પુ
 સતક બનાવ્યું હતું તેથી તે બનાવનારી સાથે પાણીમાં
 ગયું. એ પુસતક મારકેસા આંસોલીએ કસાએલી બુધ્ધી
 અને દાનાઈને વખત લખ્યું હતું તથા તેમાં લખાયેલી
 બીના તે બાનુએ પોતાની નજરે જોયેલી તથા કાને સાંભ
 જોલી હતી માટે તે બનયું હોતતો વાંચનારી આલમને
 ઘણું પ્રસંદ પડતું થાત એમ ઘણા જણાનો વીચાર છે. માર
 રગરેટ કુલર આંસોલી ઉદ્યોગી, ગનાની, આપઅખતી
 આર, પરોકારી, નીતીને ચાહુનારી અને ઓરત જાતની
 હાલત સુધારવાને મેહનત કરનારી સ્ત્રી, આધીન અને
 માપાલુ દીકરી, હેતવંતી બેહન, પતીવરતા બાએડી, રૂડી
 મા અને મેહુરબાંન દોસત હતી. એવી સદગુણી સ્ત્રી
 નાં કવખતનાં અને અકસમાત મરણથી દીલગીરી ઉપન
 યા વીનાં રેહતી નહી.

મીસટરીસ ઓર્થોગોનલ.

આ બધી સી શ્રી અમેરીકાના યુનાઈટેડ સ્ટેટસનું સ્વતંત્રપણું મેલવનાર, તે મુલકના લોકોનો હક જાળવનાર તથા લાભ વધારનાર માહા પુરુષની મા થતી હતી. એનું અસલ નામ મેરી બાલ આઈલેટ ધરીને હતું. એ સ્ત્રી મીઠા આગસ્ટાઈન ઉચ્ચાર્શીગટનની બીજી બાએડી હતી. તે પુરુષ મરણ પામ્યો તારે મેરીને પોતાને પેટનાં બે છોકરા તથા એક છોકરી અને તેની મરનાર સોકને પેટના બે છોકરા મળી પાંચ જણાંને ઉધારવા તથા તેઓના વારસાને લગતી મોહટી મીલકત જાળવવાનું કામ કરવું પડ્યું. એ બંધે કામો મીસટરીસ ઉચ્ચાર્શીગટને સારી પડે કીધાં. એ કામ કાંઈ થોડી મેહનત તથા ખર્ચદારીમાંજ પતયાં નહી. એ છોકરાંઓને લગતી મીલકત જુદે જુદે ઠેકાણે સકડો માઈલોની વેગલાઈપર હતી. તેઓ ઉમરનાં થાય તાંહાં સુધીએ મીલકત સારી હાલતમાં રાખવા, તેની પેદાસ વધારવા તથા તેની ઉપજનો હસાખ રાખવાની બાબદમાં મીસટરીસ ઉચ્ચાર્શીગટને ખુબ ચોકસાઈ તથા દુરચ્છેદો વાપર્યો. શેઆણી ધર ધણીઆની તરીકે જે ગુણો જોઈએ તે એ બાઈમાં હતા. ધીરો મીજાન, મીડી જુબાન, માયાળુ દીલ, પાક દેખાનત, હક વાજખી ચાલ એનામાં સદા નજર આવતાં. એ બાઈ સંધાં કામપર જાતે ખર્ચદારી રાખતી. સરવપાંતીએ ચોતરફ નજર રાખતી. ચાક રોપર હેત રાખવા સાથે તેઓ પાસથી ઘટવું કામ લેવાને સુકતીતી નહી. કુનીઆની ધુમધામમાં પડવા કરતાં એ કાંતમાં પોતાનું ધર જાળવી બેસી નીરાંતથી વખત ગુજાર

વાનું સુખ પસંદ કરતી. એ બાઈએ છોકરાંઓની મીલકતનો સંભાળ દીધો તેમજ તેઓનો બીજો લાભ જાળવ્યો. તેઓને લાએકની સારી કેળવણી આપવાને એણે ચોંપ રાખી: તેઓને સદગુણી અને સત્કર્મી કરવાને એ બાઈ ભુલી નહી. એ સંધ્યાં છોકરાંને દર રોજ ભેગાં કરી પોતાની પાસે બેસાડતી. તેવે વખત ધરમ અને નીતીની બાબતો તેઓને સમજાવતી, અથવા કોઈ મોહક ગરંધકારોએ એવી બાબતો પર લખેલાં પુસ્તકોમાંથી સારી સારી બીનાંઓ કાઢીને વાંચી સંભળાવતી. સંસારમાં સહ કોઈ સાથે વાળબીપણે ચાલવા અને હરદમ પોતાનાં દીલમાં પરવરદીગારનું સમરણ રાખી તે સાહેબની વખાણ કરવાની નજર તે છોકરાંઓના મનમાં ઉતારવાને મીસ્ટરીસ ડિઆર્શીગટને નેમ રાખી હતી, તે ઘણે દરજ્જે પાર પડી. એનો ભરથાર ગુજર્યો તારે એનો વરો દીકરો જન્મ ડિઆર્શીગટન બાએએ અગીઆર વરસની ઉમરનો હતો. તે પાછળથી પોતાના દેશમાં પેહલે દરજ્જે નો આદમી થયો. ઘણાં લોકોનો વીચાર છે કે એના સરખા ખરા નેક મરદો આ પુરૂથવીપર થોડાજ થયા હશે. મોહકો અખતીઆર શાંતીથી વાપરવામાં, ગુચવણ ભરેલાં કાંમો ધીરજ અને સમજથી સાધવામાં, ખાનગી લાભ કરતાં પોતાના દેશીઓના કલાણીની વાત પસંદ કરવામાં, છુટાપણું ઘટતા અંદાજથી વાપરવામાં, જરે કામ પડે તારે દેશની આકરીમાં હોજર રેહવા પણ કામ પૂરું થાય તારે હકુમત અને અમલ છોડી પોતાને મકાને બેસી નીરાંતથી ખાનગી કામમાં વખત કાઢવાની રૂઠી સમજ રાખવામાં, રાંધી પરકારના લોભથી બીલકુલ દુર રેહવામાં,

જારજ ઉચ્ચાર્શીગટન એકો થઈ ગયોછે. થોડાજ મોહા
ટા પુરુષોને કરવું પડ્યું હશે એટલું બધું સરકારી કામ કર
વા છતાં એ પોતાનાં ખાનગી કામપર ઘેઘ્યાન રાખતો.
પોતાની મીલકત શુધારવાના ઈલાજો કરવાને ક્યુ લુલતો
નાહતો. લેવર દેવરમાં પુર, ચોખો હતો. ઓળખીતાં
તથા દોસતો સાથે મીલનસાર તથા માપાલુ હતો. સેવ
કોપર કુરપાલુ હતો. એ મરદ એટલો બધો ખબરદાર
તથા રૂઠો થયો તે ઘણું દરજ્જે એની ખબરદાર અને રૂઠી
માની કેળવણી તથા ચાલ ચલણને પરતાપે, થયો એમ મા
નવાને આ દુક હેવાલ વાંચનારને ઘટતું લાગશે.

મીસટરીઝ ઊએર.

મેરી લોઉએલ ઉએર તા. ૨ જી ઓક્ટોબર ૧૭૯૮ ને
દીને બોસટન નગરમાં જનમી હતી. એના બાપ મી. પી
કારડ ઈંગલંડથી અમેરીકા જઈ વસયો હતો. એની મા
ડાહી, વીદવાન, અને સખી દીલવાળી સ્ત્રી હતી. એ
મા બાપે એક મતથી દીકરીને કેળવી હતી. મી. પી. કાર
ડને ધંધા સાથે ઈ. સ. ૧૮૦૨ માં ઈંગલંડ જવું પડ્યું.
તે દીકરી તથા બાએડી સાથે એક વરસ સુધી તે દેશમાં
રહ્યો. નાધલી મેરી એટલીતો હુશીઆર હતી કે એક
વીસ વરસ પછી પાછી ઈંગલંડ ગઈ તારે નાધપણમાં ન્તે
યલી ઈમારતો તથા વસતુઓ તેની નજરમાંથી ખીસી
નાહતી. સારી ચાલથી એ છોકરીએ સઉનો પેચાર હાં
સેલ દીધો. તેની મા સદા કહેતી કે એ દીકરીથી તેને ધ

જો આનંદ તથા સુખ મલતું હતું. નાથલી મેરી જીવી
આધીન હતી તેવીજ તેની મા સમજી તથા માયાજી હ
તી. એ મા પોતાની ચાલ તથા શીખામણથી દીકરીને પ
હરેજગાર, ઉદ્યોગી, મીઝા સવલાવની તથા સખી દીલની
થવાને શીખવતી. પણ એવી થવાને તેના તન મનને
આસુદગી અને નીરાંત ઘણી જોઈએ એમ એ સમજી
માનુ મત હતું. માટે તનદરોસતી શુધરે એવી કસર
ત, મન રીજે એવી ગમત, દીલ ખુશ થાય એવી મ
જાહ, જીવ વેરાએ એવી ઘણાં છેકરાંઓની સંગતમાં થ
તી રમત એ જાઈ તેને કરાવતી હતી. એ પરમાણે તે
ર વરસની થઈ તાંહાંસુધી મેરી એની માના હાથ તળેજ
કેળવાઈ. પછી તેને હીધામ મધે એક મદરેસામાં નોક
લી. તાંહાં એ છોકરીનો આ મુખીઅ ગુણ દીસતો કે
કોઈનુંખી જલું કરવાને કોશેશ કરવી. નીશાએ પાંચ મ
હીના રહી તેટલાં તેની મા કાઢેલી પડયાથી તેને પાછી
બોલાવી લેવામાં આવી. જે અમલવાનો ખવાસ પરોપ
કારી તેણે પોતાની માની માદગીને સમે દીકરી તથા ખીદ
મતગારની સંધી ફરજે ખુબ મેહનતથી બજતવી તે હીયાં
જણાવવાની જરૂર નથી. મેરીની સંધી મેહનત છતાં તે
મા સને ૧૮૧૨ માં મરણ પાત્રી. મીઝ પીકારડનાં ઘર
ના ખટલાનો બોજે મેરીને માથે પડ્યો. એ પુરૂષ ઘરડો
તથા નાતવાન થઈ ગયો હતો એટલુંજ નહી. તેને ધંધામા
નુકસાન થયાથી તંગ અવસથામાંખી આવી પડ્યો હતો.
તેને દેલાસો આપતાં, તેની ખીદમત કરતાં, તેના ખર
અમાં ઘટારો થાય તેવી કરકસર જોતાં એ અમલવાને કાંઈ
થોડી તસદી પડી નહી. મા ગુજરયા પછી મેરી પાછી

શ્રી હીલાંમવાળી નીશાલે ગઈ. તે તાંહાં હતી તારે એ
 ટલે ઈં ૨૦ ૧૮૧૫ માં તેના બાપનો કારોબાર અતી
 શે બીગડ્યો. મેરીને મા તરફથી મલેલો જીન વારસોબી
 એ બાપને તાંહાંન રાખેલો હતો. તેના બીજા લેણદારો
 ની માફક એ દીકરીની પુછળી કેટલીક કુબટ ગઈ. બા
 પે દીલગીર થઈને તેને તે વીશે જણાવયું. તે વાંચી મે
 રીનુ દીલ ભરાઈ આવયું. તેના જવાબમાં મેરીએ બાપ
 ને લખ્યું કે “તમોને દીલમાં કેવું લાગતું હશે તે હું થો
 ડું ઘણું વીચારી શકું છું. મારીપર જેબી ગુનરે તે ખમવા
 ને હું તઈઆર છું. માઠા વખતમાં તમારી સેવા કરવાને
 મારી જેવી મોહટી ખાએશ છે તેવી મારી શક્તી હોયતો
 હું કોઈબી વાતે બીહવાની નથી. તમો મારે વાસતે એ
 ટલી બધી ફીકર કરો છો તેથી હું દીલગીર છું. પણ હું
 તમારે માથે બોલે થઈશ નહી. હું હરેક ભલો ઉદ્દમ કરી
 પોતાનુ ગુનરાણુ સોધીશ. જે મોજ મળહુ અને એણુ
 આરામ જતાં રહ્યાંછે તે માટે હું કશુ ગમગીન થવાની
 નથી. હું જેબી અવસ્થામાં આવીશ તેમાં સંતોષી ર
 હીશ. ભલા ઉદ્દીઅથી ગુનરાણુ કરવાને હું સુતલગ હીનુ
 સમજતી નથી.” એ પરમાણે બાપને હીમત તથા ધીર
 જ આપવાને બીજી ઘણી બીના લખી મોકલી. તે પછી
 રૂડી મેરી બાપની માફરી અને બરદાશત કરવાને પાછી
 ઘર ગઈ. એલમ હાંસેલ કરવાને તેને ઘણું શોખ હતો.
 પણ બનાવજ ઉલટો બન્યો તારે તે કસી પરકારે નારા
 જ થઈ નહી. પોતાની શીખશકને લખેલાં કાગલમાં જ
 લખાવયું કે “વીદવાન થવાને મારી ઉમેદતો ઘણી હતી પ
 લ હવે સંધું થઈ ચુકું. મેં જે જીન એલમ હાંસેલ કી

થઈ. પણ એ લાએદીવાળી દીકરીએ તેના અનવધતા ઠ પકાનેળી જનમાં આણ્યો નહી. તુરત ખોલાસો લખી વાળ્યો. તેમાં જણાવ્યું કે બાપનું કામ જનમાનતી રી તે બજતવયા પછી એ બાપુ શેલ કરવાને ગઈ હતી. પણ જેર સમજુતીથી બાપ નાખુશ થયો હતો તે માટે એ ઘણી દીલગીર રહી અને બોલીકે તે શેલ કરવા નહી જ ગઈ હોતતો સાચું! કેવી બલી દીકરી!

મીં પીકારડ પોતાની માયાલુ દીકરીની ચાલથી ઘણી પરકારનું સુખ ભોગવી સને ૧૮૨૩ માં મરણ પામ્યો. એ મરણથી મેરી ગમગીનીએ કરી બેહોશ થઈ ગઈ અને તેના હાથ બાપની લાસના હાથમાં દબાઈ રહ્યો. તે બીજાંઓએ છુટો કીધો અને મેરી ઘણે વારે હુશીઆર થઈ. બાપનાં મરણ પછી મેરી અમેરીકા મધે નીરાંતથી જીંદગી ગુજારી શકત. પણ તેની એક કુછ ઇંજલંડમાં હતી. તેને મરનાર મીં પીકારડ કાંઈ આશરો આપતો હતો. તેના મરણ પછી તે રોસીની બરદાશત રાખવાને મેરીએ ઘટારત વીચાર્યું. બાપની માફક તે રોસીને મદદ મોકલેનેજ એ જીવાન સ્ત્રી રાજ થઈ નહી. એણે પોતે ઇંગલંડ જઈ તે રોસીની હાલતથી વાકેફ થઈ તેને અગતની મદદ કરવાને ઠરાવ કીધો. ઇંગલંડ પોહતેથી પીછાણવાળાં લોકે મેરીને સુખ ચેનમાં રાખી. પણ મેરી જાણે વખત મોજ મજાહમાં લપેટાઈ રહી નહી. જ કામ સાચ આવી હતી તે કરવા પછવાડે લાગી. તે કુછને ગામ ગઈ. તેને ઘર જઈ જ્યું કે તે એક ઘણી નાતવાન ઘરડી સ્ત્રી હતી. તેની બે પરણેલી દીકરીઓ તેજ ગામડાંમાં વસતી હતી. તેઓમાંથી એક

દીકરી તથા તેનો ભરથાર તાવના મરજથી મરતતોલ થ
વા આવેલાં હતાં. તેઓનાં તરણ છોકરાંનાંધી બે ખાં
સીધી ઘણું હલાક હતાં. તે સંધા કબીલાનાં ગુજરાણનો
આધાર પેલાં બે જણાંના ઉદ્દીઅમપર હતો. માટે માદ
ગીને વખત સંધાં જણાં તદન નાચાર હતાં. ગામનાં લો
ક સંધાં અનધડ હતાં. તાંહાંનો પાદરી પોતાના આહુદા
ને તદન નાલાઅેક હતો. તે પુરો મુરખ અને આલસુ
હતો. સારો દીવસ છાકટપણાંમાં ગુજરતો હતો. એવી
જગોથી પાછી આવવાને મેરીનાં હેતુઓએ વારેવાર તેને
લખ્યું. જાંહાં ખાંસી, તાવ અને શીતલાનો મરજ ધુમ
ચાલતો હતો, જાંહાંના લોકો અનસમજ તથા જાહેલ,
જાંહાંનો ધરમોપદેશક મુરખ અને છાકટો, તાંહાંથી એ મા
યાલુ દીલવાળી બેગાની સ્ત્રીએ દુર રેહવું અને સગાંઓને
મદદ કરવાની મરજ હોયતો પદસા મોકલીને તેમ કર
વું, એમ મેરીનાં ઓળખીતાંએ ઘણી વેળા લખ્યું. પ
ણ મેરીએતો તાંહાં રેહવાને પોતાની ફરજ વીચારી. કો
ઈથી દરદ ઉડવાની અથવા બીજી ધાસતીને લીધે તે ફર
જ અદા કરવાથી પાછી હટવાને નામુનાસેજ ધાર્યું. તે
ણે તે ગામમાં રહી કુઈની તથા તેની દીકરીઓનાં કુટુંબ
ના સંધા આદમીઓની માવજત કીધી. એ કામ કરતાં
એ બાઈએ ઉંઘ તથા લુખને વીસારી મેલી. તેઓને દ
વા દારૂ અપાવવા તથા ખવાડવા મેહરાવવાનો ખરચબી
એણે કીધો. તેઓને સાન્ન કરવા સારૂ ઘણા દીવસ
મુધી મોહટી રંજ ખેંચી. પણ જુરા મરજ કરી કુઈ,
તેનો ભરથાર અને બે છોકરાં મરણ પામ્યાં. તરણમાં
તુ એક છોકરું જીવતું રહ્યું તેને પાલવાનુ કામ મે

રીએ પોતાને સર રાખ્યું. એમ કરતાં તાવનો મરજ આખાં ગામમાં ફેલાયો. કોઈ કોઈની જોડે ઉભું રહે ન હતી. તેવે સમયે મેરી તેઓની મદદે ગઈ. તે એકલીજ તાવ ઉડવાથી બીધી નહી. થોડાવારમાં તે ગામડીઓ પોતાની બહું કરતાની કદર સમજ્યાં. સહ કોઈ તે “રૂડી અમેરીકાન બાઈ” ને માતા સરખી કહેવા લાગ્યાં. પણ એ પરોપકારી બાઈની અતીશે મેહનતથી તેની પોતાની તનદરોસતીમાં ઘણો બીગાડ થયો. ડાક્ટરની સલાહ મુજબ હવા ફેરબદલ કરવાને તે ગામમાંથી ગઈ. જતી વેળા પોતાની કુઈ તથા તેના નાથલા દોતરાને વાસ તે ખોરાકી, કપડાં તથા સુખ આરામ આપનારી વસતુ ભરાવી. કુઈની બીજી દીકરીનું જ કામ હતું તેથી તેને કાએદો થાય તેમ કરી આપ્યું. એવી ઉપકારી બાનુને જ તી વખત તેનાં હેશાંનમંદ ખેશીઓએ પેઆરના આશું વરસાવયાં તેમાં નવાઈ નહી.

મેરી શ્રી પેનરીથ ગઈ. તે એટલીતો નાતવાન થઈ ગઈતીકે એક કાગલ લખવાને બેસવા જટલીબી શક્તી રહીતી નહી. એવું છતાં એક માસ વીસામો લીધો નહી તેટલાં તેની કુઈ કાહેલી પડવાની ખબર આવી. તે સાંભળી પોતાની તનદરોસતીની દરકાર ન કરતે તે હોસીની ચાકરી કરવાને મેરી દોડી ગઈ. તાંહાં પોહતેથી તે હોસીની આવજત કરવામાં ગુંતી. તે કુઈના દોતરાઓને તાવનો મરજ ઉડે નહી એટલા માટે તેઓને બાહર સુવાડતી અને પોતે તેની આગળ સુતી. એ કુઈની ખીદમત કરતાં મેરીને કેટલી મેહનત પડી હશે તે એક બીનાંપરથી વાંચનારને સમજ પડશે. તે એમકે મેરી બીમારી

એક વેળા થાક અને નાતવાનીથી બેહોશ થઈને પડી ગઈ. તે પાછી જરે થોડા હોશમાં આવી તારે કાંસવા લાગી જ્યથી આસપાસનાંઓએ તેના હેવાલ જાણ્યો. એ પછી થોડા દીવસ સુધી તે એવી કાઠેલી રહી કે ડાકટરે બે બે વાર હાજરી આપવાની અગત થઈ.

મેરીને આસતે આસતે શક્તી આવી. તે જટલો વાર કુઈનાં ગામમાં રહી તેટલોવાર સગાંઓને તથા ગામનાં બીજાં લોકને સુખ આરામ આપવાનું કામ કરતી રહી. તે લોકની માદગીને વખત તેઓનાં બીજાણાં પાસે રહી તેઓની ખરદાશત કીધી. તેઓના મનનો શુધારો કરવા તથા તેઓનું દીલ ખોલવાને કોશેશ કીધી. વેહમ થી તેઓને મોકલા કરી ઇસવરનો મારગ સમજવાની રીત બતાવી. એવાં અનેક પરકારના નેક કામો કીધા પછી એ લાએકીવાલી જીવાન સ્ત્રી તા૦ ૩૦ મી જાણેવારી ૧૮૨૬ ને દીને તે ગામથી રવાને થઈ. જતી વખત કુઈ તથા તેની ખરનાર દીકરીના દીકરાની ખાખદ ઘટતો બંદો બસત કરતી ગઈ. શ્રી પેનરીથમાં બે તરણ માસ રહ્યા પછી તે પાછી અમેરીકા ગઈ. એનાં દેશી લોકે એના સદગુણો વીચે સાંભળ્યું હતું. તેઓ એને સલામત આ વેલી જોઈ ખુશી થઈ મુબારકબાદી દેવા લાગ્યાં. ડાકટર દાર્નીંગ તથા બીજાં સારાં માણસો તેની ઘણી વખાણ કરતાં હતાં. એ વખાણ કાંઈ જવાં તેવાં કારણ સાચાં થતી નોહતી. મેરીનાં રૂડાં કાંમો જે ઉપર કહ્યાં તેતો ને પારાં. તે ઉપરાંત જરે તેને અવકાસ મલતો તારે ગરીબ લોકોને ધર જતી. તાંહાં તેઓની હાલત તથા રીતભાત તપાસતી. તેઓની હાજતથી વાકેફ થતી. તેઓને જે

મદદ આપવી ઘટે તે તુરત આપતી. પછી તેઓ પોત પોતાને અને એક બીજાને મદદ કેમ કરી શકે તે તેઓ ને શીખવતી. તેઓની હાલત શુધારવાને મારગ તેઓ ને બતાવતી. રવીવારને દીવસે જુદી જુદી નીશાલોમાં જઈ ગરીબ આદમીઓનાં છોકરાંઓને ધરમનીતી તથા બીજી બાબદોપર સખકો આપતી. એટલાં બધાં કામો છતાં તે દોસત આશનાંઓને મલવા ભેટવા અને તેઓ ની ખબર અંતર લેવાને ચુકતીતી નહીં.

મેરી પીઠારડે ઉપર જણાવ્યા પરમાણે સને ૧૮૨૭ સુધી જીંદગી ગુજરી. એ વરસનાં જુન મહીનામા તેણે હેનરી ઉચ્ચેર નામના એક પરમાણીક ધરસથ સાથે લગન કીધાં. એ ધણી એક કાબેલ અને પરખીઆત થતા પાદરી હતો. પરણ્યા પછી મેરીએ પોતાના ઉત્તમ ખવાસની નવી સાબેતી આપી. એ બાતુ 'મીઠ' ઉચ્ચેરની બીજી બાએડી થતી હતી. તેની આગળી બાએડીને પેટનાં છોકરાં હતાં. એવી હાલતમાં તેણે મેરી સાથે પરણતાં કેવો વીચાર રાખ્યો હતો તે તેનાં લખેલાં કાગલથી સમજ પડશે. તેણે પોતાની બેહુનને લખ્યું કે “પરવરદીગારનાં કરવાથી મારી સુલાકાત એક એવી સ્ત્રી સાથ થઈ છે કે તેનામાં સંધા ઉત્તમ અને સરસ ગુણો છે. તમે જાણો છો કે તે કેવી વખાણવા જેગ સ્ત્રી છે અને મારી બાજુએ ખાલી પડેલી જગા પુરવાને કેવી લાએક છે. આ કુનીઆંથી ગુજરી ગયેલાંઓ હીયાંના કારબારની ખબર રાખી શકતાં હોયતો એ સખબને માટે મારાં હુરેક મીતરની માફક મારી (પેહલી બાએડી) ઇલીઝેબેથ મને સુખાર કબાદી આપશે એમ હું ધારું. મારાં છોકરાંઓને માટે

હું સારામાં સારી મા સોધતો હતો અને તેઓને વાસ તે સારામાં સારી મા મલી આવી છે. મારાં પંથકના લોકોને સારો દાખલો અને ઘણું સુખ આપે એવી ઝોરત હું ઇચ્છતો હતો અને તેવી ઝોરત મને મલી છે. મારાં પર પડતો બોજો ઉઠાવવા લાગે અને પોતાનાં રૂડાં અને કસાએલાં પાકીન્નપણાથી મારા કાનુનને ટેકો આપીને મકમ તથા મન્યુત કરે એવું કોઈ આદમી હું બોળતો હતો તે મને મલ્યું છે." જે બાઈને વાસતે મીંઠ ઉઝેર એવો વીચાર રાખતો હતો તેને વાસતે ગામનાં લોક કાંઈ જુદું મત ધરાવતાં નહીં. એવી બાએડી મલયાથી સહ કોઈએ તે પુરૂષને લાએગશાલી ગણ્યો. મેરી ભરધારની ઉમેદ આફકનીજ નીકળી. તે ભરધારની આ વધ નાધલી હતી. પણ મેરી કસરવાળી હતી. ભરધારના દરજ્જા પરમાણે તેને તાંહાં લોકની આવ જા ધણી હતી. તેઓને વાસતે થોડા ખરચમાં સારો અને પુરતો નાસતો કરાવવાને મેરી ધણી અચ્છી કલા વાપરતી.

મરનાર સોખને પેટનાં છોકરાંને મેરી ઉઝેરે છાતી સાથે ધરયાં. એને પોતાને પેટનાં જ્યાં થયાં તે છતાં તે છોકરાંઓ પર એટલો બધો ચેઆર રાખ્યો કે તેથી વધારે તેઓને જણનારી મા કરી શકત નહીં. જરે એ બાનુ મરણ પામી તારે એનો સાવકો વડો છોકરો અતીશે ગમગી ન થઈ રહવા લાગે કે "કોઈબી છોકરાંની એવી માપાલુ મા અને કોઈબી પુરૂષની એવી મેહરબાન દાસત બીજી રીતે ખુદાએ દીધી હોય નહીં!" મેરી ઉઝેર સાવકાં છોકરાં પર જમ પુર મેહરબાની રાખતી હતી તેમજ તેની મરનાર માને સાદ માન ધરાવતી હતી.

તે કે લોકો તાજુબ થઈ એની એવી ચાલનો ખોલાસો માંગતાં હતાં. તેવાં લોકને એ બાઈ જવાબ દેતી કે “તે મરનાર મારા ભરથારને સરવ કરતાં પેહુલી અને પેચ્ચા રી હતી, તારે પેચ્ચારં અને માનથી તેની ઇચ્છાદગારી રાખવા વગર મારાથી કેમ રેહવાય ?” મેરી બીજી સંધી પરકારે લાએકીવાળી બાએકી તથા લોકને સુખ આપનારી ગોરાણી થઈ તે અતરે જણાવવાને જરૂર નથી. એ ક વરસ જતે તેનો ભરથાર ઘણો કાહેલી થયો. કેટલાક દોસતોની ભલામણથી તથા તેઓની મદદ લઈ પાણી ફેર બદલ કરવાને તે ઇરોપ ગયો. મેરી તેની ખીદમત કરવાને સાથે ગઈ. મીં ઉએર સતર માસ સુધી જુદે જુદે ઠેકાણે ફર્યો. એ વખત તેની દોસત મદદગાર અને ખીદમતગાર સરવ તેની રૂઢી બાએકીન હતી. તેઓ જાં હાંબી જતાં તાંહાં તેને સુખ આરામ આપવાને મેરી સંધી તદબીર કરતી. જરે કુરસત હોય તારે એ તેની આગળ બેસી વાંચતી અથવા સીવવા અને ભરવાનું કામ કરતી અથવા મીઠી વાતો કરી તેનો જીવ રીનવતી. એ મુસાફરીને વખત મીં ઉએરે નીતીની બાબદોપર એક પ્રસતક લખ્યું. તેમાં મુખીઅ સલાહ તથા વીચાર બાએકીનો લીધો. ઇરોપની મુસાફરીથી મીં ઉએરને કસો ફાએદો થયો નહી. પણ થાક, ચીંતા, અને રંજથી તેની બાએકીને નકારું દરદ થયું. તોબી ભરથારને કસો અંદેશો નહી ઉપજવા દેવાની મરજીથી તે દરદ વીશે પોતાના વધધી શીવાએ કોઈ બીજાંને ખબર કીધી નહી. એ પરમાણે એ ધણી ધણીઆણીની વારાફરતી માદગીમાં તથા કેદલાંક છોડરાંના જતમ અને બીજાંઓનાં પાછાં

મોત થતે બાર વરસ નીકળી ગયાં. એ સમે મીસ્ટરી સ ઉઝેર પોતાનાં કુટુંબ તથા પાર ખડોસીઓનું ભલું આ ગળની માફકજ કરતી રહી. એ સ્ત્રી ઇસવરની ભક્તી કરવા સંબંધી કોઈ સમેા ચુકતીતી નહી. એના ભરથાર મીંડ ઉઝેર તાં ૨૩ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૪૩ ને દીને મ રણ પામયો. તેનાં મરણથી તેની ખુરબાન બાએડીને ધ છું કુખ થયું. પણ ઇસવરની મરજી આગળ કોઈનો આ રો નથી એમ સમજી જોમ બને તેમ સજુરીથી તે તોટો ખમયો. તેને ડકનાવાની ગોઠવણથી એણે પોતાને હાથે જ કીધી. જેને તે સંધાં જીગરથી આહુતી હતી તેને મા દેનું એ છેલલું કામ કોઈને કરવા દીધું નહી.

ભરથારનાં મરણ પછી મેરી લોઉએલ ઉઝેર પોતાનાં બચાંઓને સારી પકે ઉઠેરવાપરજ ઘેઆન આપવા લા ગી. મીંડ મીલટન નામના એક આબરુદાર ઘરસથે તે ની લાએકી પીછાણી લઈ તેને પોતાનાં છોકરાંઓની શી ખશક ધવાને બોલાવી. મેરીએ પોતાનાં બચાંઓને સુ ખી રાખવા તથા પોતે કરજદાર નહી ધવાની મતલબ થી એ ઘરસથની એલતેઆસ કબુલ રાખી. તેના છોકરાં ઓની શીખશકનો ઓહદો એણે મરણના વખત સુધી માન મલવા જોગ રીતે ચલાવયો. શીખશક તરીકે એની કેટલીક રીત નકલ કરવા જોગ હતી. છોકરાંઓને જરા જરા વાંકને લીધે મોહટા મોહટા અપરાધને લાએકનો ઠપકો કેટલાંક શીખશકો આપેછે તેમ એ કરતીતી નહી. પણ જોવો અપરાધ તે પરમાણેની શીખામણ દેતી હતી. નીચાલીઓને ધમકી અને દાબ દબાવથી નહી પણ હલી મલીને તથા હસી રમીને ભણાવતી હતી. તે વળી

તથા લાએકીથી સ્ત્રી પંથનો તરીકો વધયોછે. એ પરમાણે આદમી જાતપર મોહતું હેશાંન કરનાર તથા પોતાની પંથનીઓની કીરતીનું તેજ વધારનાર બાઈનો સુખતેસર જાણવાનુંગ હેવાલ અતરે નોધવાને ઘટતું ધારયુંછે.

સુવેલા બાપ અને નાચાર માની દીકરી તથા છ નાધલાં ગરીબ છોકરાંઓની મીસકીન બેહુન તરીકે ઇલીઝેથેથ પેહલાં આપણી ઓજખાણુ કરેછે. એનો બાપ પેહલાં ઇંગલંડ દેશમાં બરીસટલ નગર મધે વેપારી હતો. ધંધામાં ખોટ આવયાથી તે શ્રી અમેરીકા ગયો. તાંહાં તે થોડા વખતમાં મરણ પામ્યો. એ પરમાણે પોતાનું ગુજરાણુ પોતાની બેહુનતથી કરવાની કીકર રાખવાને ઇલીઝેથેથને નાધપણથી ફરજ થઈ. તેણે નીશાલ ભણાવી બલી બેહુનતથી પેટ ભરવાને ઠરાવ કીધો. નાધલાં બાઈ બેહુનોને શીખવવા તથા તેઓનાં અને માતાં ગુજરાણુ સાડ તેઓને મદદ કરવાને પણ વીચાર રાખ્યો. એ મતલબો પાર પાડતાં એ જીવાન સ્ત્રીને કેટલી બધી તસદી ખેંચવી પડી હશે તેનું વરતાંન સેહલથી થઈ શકશે. ચાલતા વખતમાં પોતાનું ગુજરાણુ કરવા તથા મોહટાં કુટુંબને ધણી તહરે આશરો આપવા સાથે એણે એલમનો અબીઆસ વધારવાનો વીચારબી કીધો. એ વીચાર બર લાવવાને સાડ કાંઈ પુંજ એકડી કરવાને અગત દીસી. એના સરખો હાલતવાળી રીને બેગાના દેશમાં એ પરમાણે થોડીબી પુંજ એકડી કરતાં કેટલી બેહુનત પડી હશે વાડ ? લખવાને ખુશાલી લાગેછે કે એ બાઈએ સંધી રંજ તથા સખતીને ઉડાવી. ઉદીઓગ તથા દરકસરથી થોડા પછમા એકડા કીધા. આગર તથા આપઅખતીઆરી વધારના

એવા મુલાગ્રાથી કે તે નીશાલીઓમાં એની સાથે કબુ કરી બેઘડબી કરતાંતાં નહી. એ બાનુ જંદગીના છેડા સુધી પરોપકારી રહી. પોતે પધસાવાળી નહી હોવાથી મરજી મુજબ દાનપુનનાં કામો કરી શકી નહી. પણ પોતાના વખત તથા મેહનતનો ખર્ચ કરી લોકોનું ભલું કરવાને ચુકતીતી નહી. તે કરતાં જાંહું પધસા ખર્ચવાની જરૂર જાય તાંહું કાંઈ અખારા કરતીતી નહી. બનતાં સુધી પોતે આપતી. નહી તારે મેહનત લઈ બીજાંઓ પાસે અપાવતી. એ ખરી સદગુણી સ્ત્રી સને ૧૮૪૯ ના એપ્રિલ મહીનામાં મરણ પામી.

ડાક્ટર ઈલીઝબેથ બ્લાકઝેલ.

ઉત્તમ પરાકરમો માટે કુનીઓનાં લોકને જાણુક આભારી કરનારાં આદમીઓમાંની એક ડાક્ટર ઈલીઝબેથ બ્લાકઝેલ છે. એ બાનુ સી પંથની કેટલીક ઘણી વખાણવા લાએક ખુબીઓ ધરાવેછે. પ્રયોગની નાજુક બાંધા અને કોમલ શરીરની રૂપાળી ભાગીઓનો કેવી ઉદીઓગી, ધીરજવંત, ડરાવ તથા હીમતવાન થઈ શકેછે, તે ડાક્ટર ઈલીઝબેથે હાલ જમાનાના લોકને સારી પહેખતાવી આપયુંછે. વીદીઆ શાસતર સારી પહે પહુડવા માટે સ્ત્રીની મનશક્તી કેવી મોહટી હોયછે તે એ ડાક્ટરની કાબેલીઓતથી સમજાયછે. ડીક્ટ હુનરનાં કામો કરવાને સી કેવી જુરરત રાખી શકેછે તે એની માહીતકારી તથા આલાદીધી દેખાઈ આવેછે. એની હુશીઆરી

તથા લાએકીથી સ્ત્રી પંથનો તરીકો વધ્યો છે. એ પરમાણુ આદમી જાતપર મોહકું હેશાંત કરનાર તથા પોતાની પંથનીઓની દીરતીનું તેજ વધારનાર બાઈનો મુખતેસર જાણવાબેગ હેવાલ અતરે નોધવાને ઘટતું ધાર્યું છે.

મુવેલા બાપ અને નાચાર માની દીકરી તથા છ ના ધલાં ગરીબ છોકરાંઓની મીસકીન બેહન તરીકે ઈલીઝબેથ પેહલાં આપણી ઓળખાણ કરે છે. એનો બાપ પેહલાં ઈંગલંડ દેશમાં બરીસટલ નગર મધે વેપારી હતો. ધંધામાં ખોટા આવયાથી તે શ્રી અમેરીકા ગયો. તાંહાં તે થોડા વખતમાં મરણ પામ્યો. એ પરમાંણે પોતાનું ગુજરાણ પોતાની મેહનતથી કરવાની ફીકર રાખવાને ઈલીઝબેથને ના ધપણથી ફરજ થઈ. તેણે નીશાલ ભણાવી બલી મેહનતથી પેટ ભરવાને ઠરાવ કીધો. નાધલાં ભાઈ મેહનતને શીખવવા તથા તેઓનાં અને માનાં ગુજરાણ સાડ તેઓને મદદ કરવાને પણ વીચાર રાખ્યો. એ મતલબો પાર પાડતાં એ જીવાન સીને કેટલી બધી તસદી ખેંચવી પડી હશે તેનું વરતાંત સેહલથી થઈ શકશે. ચાલતા વખતમાં પોતાનું ગુજરાણ કરવા તથા મોહકાં કુટુંબને ઘણી તહરે આશરો આપવા સાથે એણે એલમનો અલીઆસ વધારવાનો વીચારખી કીધો. એ વીચાર બર લાવવાને સાડ કાંઈ પુંજ એકડી કરવાને અગત દીસી. એના સરખી હાલતવાળી લીને બેગાના દેશમાં એ પરમાંણે થોડીખી પુંજ એકડી કરતાં કેટલી મેહનત પડી હશે વાડ ? લખવાને ખુશાલી લાગે છે કે એ બાઈએ સંધી રંજ તથા સખતીને ઉઠાવી. ઉદીઓગ તથા દરકસરથી થોડા પછા એકડા કીધા. આજડ તથા આપઅખતીઆરી વધારના

રો વર્ધનો ધરો શીખવાને શરૂ કીધું એ કામ સારૂ પે
હુલા ખાનગી રીતે કેટલુક ગનાન નેલવયું તરણ વરસ
સુધી ખુબ અલીઆસ કીધા પછી કાએદા મુબબ કેળવ
ણી લેવાને વર્ધુ શીખવાની કોઈ મદરેસામા દાખલ થવા
ને અ બાઈએ જરૂર જાણી એમ કરવાની એકતો મત
લખ એકે વર્ધક ગાસતરની માહીતકારી ઉતાવળે આવે
બીજુ એકે તેવી માહીતકારી વીશે પરીખશા આપી સન
દ મેલવેતો આગળ એના કામપર લોકને ભરોસો આવે
વાસતે સને ૧૮૪૭ ના વરસમા તે શ્રી ફીલાડેલફીઆ
ગર્લ તાહાની વર્ધક શાલાઓમાની એકુમા દાખલ થવા
ને અરજીઓ કીધી તે વેરથ યઈ સ્ત્રી સુ વર્ધુ શીખે ।
અને સ્ત્રી સુ તે ધરો ચલાવી શકે । એમ સધા લોક મ
શખરી કરવા લાગા પણ એવી અનધટતી મશખરી
અને ઉરકતથી ઈલીઝેબેથ હારી નહીં એણે ડાક્ટર
આલન તથા ડાક્ટર ઉઆરીગટન પાસથી જુદી જુદી
બાબદોની કેળવણી લીધી તે વીશે તથા મદરેસામા દા
ખલ થવાને અગત જટલી માહીતકારી ડાક્ટર ડીક્સન
પાસથી મેલવયા વીશેની સરટીફીકેટો લાય કીની પછી
અમેરીકાના યુનાઈટેડ સ્ટેટસની સધી મદરેસાઓની એ
ક ટીપ કીધી દર એકપર પતર લખી અરજ ગુજારી કે
કાએદા મુબબ અલીઆસી તરીકે તેને મદરેસામા દાખ
લ કરવી બાર બાર મદરેસાવાળાઓએ તેને હસી કાહ
ડી કોઈએ તેને સમજ વગરની કહી કોઈએ હુલડ
કહી વગી કોઈ વધારે અતુરોએતો તેને બેમુલાજા ભરે
લી કહી કુઝામા જણાવીએતો સ્ત્રીઓને હરેક વાનખી
અને ધટતી છુટ અથવા હુક આપતા ને નજવા અને

અનધટતા વાંધા નીકળેછે તે સંધા એ મદરેસાવાળાઓએ વારા ફરતી કાઢડ્યા. તેણે ફરેલી અરજ સીને લાએક ની નહી ગણી તેઓએ તે ઉરાડી નાખી. પણ નીચારક પરાંતમાં છનીવાની યુનીવરસીટીવાળાઓએ બીજી સંધી મદરેસાવાળાઓ કરતાં વધારે સારી સમજ તથા ઉદારતા બતાવી. કાએદા મુજબની પરીખશા આપવાને શક્તીવાન હોયતો એક સીનેબી તે મદરેસામાં દાખલ કરવાને તાંહાં ના શેઆના ઉપરીએ કસી હરકત જોઈ નહી. તાંહાંના અબીઆસીઓએબી પોતાની સફ્રમાં તે સીને દાખલ થવા દેવાને ખુશી જણાવી. તેને સારીપડે તરબીઅત આપવાને શીખશકેએ તઈઆરી બતાવી. એ પરમાણે ઇલીઝબેથ છનીવા જઈ તાંહાંની મદરેસામાં દાખલ થઈ. જેવી હી મત અને ડરાવથી તેમાં દાખલ થવાને કોશેરા કીધી હી તેવા ઉદ્યોગ અને ધીરજથી તેણે અબીઆસ કરવા માંડયો. ધંબીરાઈ અને સજુરી રાખી સંધી પરકારની મા હીતકારી મેલવી. એ સ્ત્રી જરે મદરેસામાં દાખલ થઈ તારે એણે જાણે કેવોક અપરાધ કર્યો હોય તેમ સંધાં “બો રડીંગ હાઉસ ” વાળાંઓએ એને રાખવા તથા ખવાડવાને નાપાડયું કેમકે અદેખા લોકોએ ધાસતી આપી કે જે ઘરમાં એને રાખવામાં આવે તાંહાંથી બીજાં સંધાં નીકળી જાય ! અંતે જરે કેટલાક આખરુદાર શીખશા શુરુઓની બાએડીઓ ઇલીઝબેથને મલવા જવા લાગી તારે પેલા લોકોએ પોતાનો વાંધો પડતો મેલયો.

ઇલીઝબેથ જટલોવાર મદરેસાના વરગમાં બેસતી તે ટલોવાર પોતાની ચોપડી તરફ તથા શીખશા શુરુના મો હી તરફ માત્ર જોતી. સંધી પાંતીએ એવી ઇનતથી રેહતી

કે કોઈ કસી બેચ્છદબી કરી શકે નહીં કોઈ જરાબી આડી ચાલ ચલાવતુ તે વીશે એવો તીરસકાર બતાવતી કે સરવ ભાઈબધ અભીઆસીઓ એ બાઈની વખાણ કરી આડી ચાલ ચલાવનાર પર ફીતકાર નાખતા હતા એના ન વાઈ સરખા કામથી ગામના રીકામા અને અદેખા લોકેબી એ બીચારીને હુલાક કરવા માડી હતી પણ એ એવી રીતે આ નીકે તેઓના કડાના સખુનો જાણે એના કાન પર પડતા હોય નહીં તથા તેઓની ચીખાવલી ચાલ એના જોવામા આવતી હોય નહીં એ પરમાણે એણે ટેક રાખ્યો એટલે પેનાજ લોકો ભોખીને ઠેકાણે બેઠા જેમ અભયાસમા ઘણી મેહનત અને નકારા લોકની આડી ચાલ તરફ મોહકુ દીલ રાખતુ તેમ ખરચમા ઘણી કસર કીધી વખત છે, કોઈ દાહરો કેવો આવગો, એમ વીચારી ઈલીઝબેથ કાઈ નહીંને કાઈ બચાવતી હતી પણ એ પરમાણે બચાવેલા નાણામાથી કોઈને અગતની મદદ કરવા ને કંધી ના પાડતીતી નહીં પોતે પઈસાવાળી નહીં, પોતાનુ ડીકટ કામ પાર પાડવાનો સધો આધાર પોતાની પાસની અતી ઘણી નાધલી પુછ પર રહેલો, તે છતાં તે પુછ માથી બીજાઓને મદદ કરવાને જે બાઈ તઈઆર તેને કેટની શાખાશી ઘટેછે વાર ?

ઈલીઝબેથના અભીઆસની સુદત પુરી થઈ જ્યો ગીખીને વઈકુ કરવાને લાએક થયલા હોય તેઓને સનદ આપવાની પરીખશા કરવાનો વખત આવ્યો પરીખશા થઈ રહ્યા પછી તમાસ કરનારાઓ જોઈને મધન થયા કે કકરતી સખત પરીખશામા ઈલીઝબેથ તારીફ લાએક રીતે પાર પડી એ પરીખશામા પસાર થયલાઓને

વર્ધકુ કરવાની સનદ આપવાને સને ૧૮૪૯ ના બહુ વારી મંહીનામા મોહટી મીજલસ બરાઈ. તાંહું લોકે નવાઈ સરખો દેખાવ જોયો કે વર્ધધનો ધંધો કરવાને એ ક સ્ત્રીને સનદ મલી. સારાં દીલવાળાં સહ કોઈ આદમી એ સાંભળીને ખુસી થયાં કે તે મીજલસના સરનશીને ઇન્ડિમેથના ઉદ્દેશ્યોગ તથા માહિતકારીની ઘણી તારીફ કીધી. એ તારીફ કરતાં બીજી બીનાંઓ સાથે તે બોળે યો કે “ઇન્ડિમેથ હાજર હોવાથી બીજા શીખનારાઓ ના દીલપર સંધી પરકારે સારી અસર થઈ હતી. જો લી મુદત મુખી એ સ્ત્રી તેઓની સાથ શીખતી હતી તેટલી મુદતમાં સંધા જણાની ચાલ ચલણ આગળા હરેક વખત કરતાં વધારે ઉતમ તથા અબીઆસ સરસ હતો.”

ઇન્ડિમેથ બ્લાકજેલ જીનીવાની મદરેસામાં પોતે કેજવણી લઈને તથા પોતાની રીતથી બીજાઓની ચાલ ચલણપર સારી અસર કરીનેજ રાજ થઈ નહીં. તેણે લંડન તથા પારીસ જઈ તાંહું અબીઆસ ચાલુ રાખીને ગતિનમાં વધારો કીધો. વર્ધદ શાસનમાં પોતાની માહિતકારી વીગે એ બંધે શેહરોમાં આબરૂ મેલવી. તારખી પાછી નીઉવારક જઈ વર્ધધનો ધંધો કીધો. એ વખત એવા ધંધાથી કમાઈ કરીનેજ એ બાતુ ધરાઈ નહીં. ઉંચી વીદીઆ અને હુનરનાં જે ફલ પોતે હાંસેલ કીધાં તેનો સવાદ બીજાંઓને અપાડવાને એ પરોપકારી બાઈ મેહનત કરવા લાગી. બીજી સ્ત્રીઓની પોતાના જીવી થાય તે માટેની ગોડવણ કરવામાં એ શુંતી. ડાક્ટર થતાં પોતાને જે અડચણો નહીં હતી તે બીજાંઓને નહીં નડવા દેવાને બંદોબસત કરાવવા લાગી. એ બલી કો

શેષમાં એ રૂડી બાનુને સારી કૃતેહ મલીછે. અમેરીકા મધે સ્ત્રીઓને વધકુ શીખવવાની મદદેશા નીકળીછે. સેં કરો સ્ત્રીઓ વધવનો ધંધો કરેછે. તેઓમાં ઇલીઝિબેથની એક બેહુન પણ છે. ધણીક કાબેલ સ્ત્રીઓ વધદક શાસ્ત્રની જુદી જુદી બાબતોપર લાખણો કરેછે. તેવાં લાખણો નો લાભ હજારો મરદો વટીક લેછે.

ડાક્ટર ઇલીઝિબેથ પોતાના વડવાઓના દેશ ઇંગલંડ માં છે. જેમ અમેરીકામાં સ્ત્રી વધવો સાધારણ થઈ પડીછે તેમ ઇંગલંડમાં થપલું જોવાની એ કાબેલ બાનુની મરજી છે. બલકે વધદક શાસ્ત્રનું કેટલુંક અગતનું ગના ન મેલવવાને સરવ સ્ત્રીઓને અગત છે એમ એ બાઈનો પકકો વીચાર છે. તે કેહતી આવીછે કે વધવનું કામ કરવાને સ્ત્રી વીશેષ લાએક છે એટલુંજ નહીં પણ સરવ જણીઓને પોતાની તનદરોસતી જાગવયા તથા બાએડી, મા, ધર ધણીઆણીની તથા વીદીઆશાલા અને ધરમખાતાંઓની કારોબારીઓની ફરજ અદા કરવાને શક્તીવાન થવા સાડ વધદક શાસ્ત્રની કેટલીક માહીતકારી મેલવવાની સુકરર જરૂર છે. એ અગતની બાબદ સ્ત્રીઓને તથા પુરૂષોને સમજાવવા સાડ લંડન શેહર તથા બીજે ઠેકાંણે દબદબા ભરેલો સભાઓની આગળ એણે કીમતી લાખણો કીધાંછે. એ લાખણોને વખત એ બાનુની મોહટી માહીતકારી, ઉંડા વીચાર, નોતેજર દલીલો અને શુભાખીત શબ્દોથી સઉ કોઈના મનપર ધણી અસર થઈછે. એ લાખણોની મતલબપર વરતમાન પતરોના કાબેલ લખનારાઓનું ઘેઆન લાગેલુંછે. તેઓ એના વીચારને ટેકો આપતા ચાલયાછે. એ પરમાણે ડાક્ટર ઇલીઝિબેથ આપખ

ખતીઆરીથી અને પરોપકારીપણે સારી અવસથામાં છં
દગી ગુજારેછે.

મીસ્ટરીસ પાટન.

મેરી પાટન બોસટન શેહરમાં ૬૦ સં ૧૮૩૭ નાં
વરસમાં જન્મી હતી. એના માબાપ વચ્ચે વાલેનાં હ
તાં. તેઓએ સારી ખજરદારીથી મેરીને ઉધારી હતી.
નાધપણથી મોજ મજાહ સાથે રૂડી કેળવણીનો સવાદ એ
ને મલખો હતો. એ સી સત્તર વરસની વયની થઈ તા
રે નીઉપારકવાળા કપતાન પાટન સાથે પરણી. એ પુરુષ
ની ઉંમર આસરે પચીસ વરસની હતી. લગન થયા પ
છી જલદીથી કપતાન પાટનને એક આકરી આપવાની વાત
થઈ. “નેપચુનસકાર” નામનું વાહન ફુનીઆની આસપા
સ સફર કરવાને તઈઆર હતું. તેના માલિકોએ પાટનને
કપતાનનો ઓહોદો આપવા માંગ્યો. લગન થયા પછી એ
ઠલો ઉતાવળે અને વળી દોહડ વરસનો લાંબો વખત સુ
ધી બાએડીથી છુટો પડવાને કપતાન પાટને નાપાડ્યું.
વાહનના ધણીઓએ એને જણાવ્યું કે એની ખુસી હો
યતો બાએડીને સાથે લઈ જવા દેવાને તેઓને કસી હર
કત હતી નહી. મેરી ભરથાર સાથ જવાને રાજ થઈ.
એ સફર સત્તર માસની થઈ. તેટલાં મેરીએ આખી પુ
રૂથવી ફરી વળી ઘણું દેશો જોયાં એટલુંજ નહી. તેણે
વાહન ચલાવવાના હુનરનુંબી થોડું ઘણું ગનાન મેલવ્યું.
સેતારાઓની ચાલ જોવા અને ગણતરી રાખવાને ભરથા

૨ પાસથી તે શીખી ચારઠો જોવાનો સારી પઠે અલ
 યાસ રાખ્યો સફર પુરી કરી કપતાન પાટન તથા બા
 ઝેડી પોતાને દેશ સર્ધ સલામત પોહતા ફરીને ૪૦ સ૦
 ૧૮૫૬ ના આગસ્ટ મહીનામા ઉપલાજ વાહન મલે ક
 પતાન પાટન બાઝેડી સાથ બીજી સફર જવા નીકળ્યો
 એ વેળા તે વાહન માલ ભરીને શ્રી કાલીશૌરનીઆ હા
 રતુ હતુ તેની સાથે હ કારનારા બીજા બે વાહનવાળા
 ઓ સાથે કપતાન પાટને શરત મારી તે બોલ્યોકે એ
 કપતાનોની આગળ તે કાલીઆશૌરનીઆ પોહ્યવાનો
 એ શરત પરમાણે કામ કરવાને કપતાન પાટને નેહનત
 લેવા માડી પણ આગળ જતા તેને માલુમ પડ્યુ કે તે
 ના પેહલો માલમ નાલાએક અમલદાર હતો તે આલ
 સ તથા ગફલત કરતો હતો એટલુંજ નહી પણ જુરી ની
 ણ રાખતો હતો પાટનનુ વાહન સાન ફરાસીસકો બ
 દરે જવાનુ હતુ પણ એ માલમ પોતાની મતલબ સા
 ર કોઈ તદબીરથી તેને શ્રી વાલપરેજો લઈ જવા માગતો
 હતો તેની એવી આલથી કપતાન પાટનને ઘણી ફીકર
 પેદા થઈ કેપ હારન પોહતેથી તે માલમને તેના ઓહદા
 પરથી બરતરફ કરવાને ફરજ થઈ તેનુ સધુ કામ કપતા
 નને કરવુ પડ્યુ રાત દાહડો અતીશે મેહનત છીધાથી ત
 થા ફીકર આંતાથી તે બીચારાને તાવ આવ્યો તે તાવને જો
 રે તેની સુધ ગુમ થવા લાગી પુરો બેહોશ થવા આગમ
 મ તેને બાઝેડીને તથા બીજા વીસવાસુ માણુશોને તેહ
 કીક કીધી કે વાલપરેજો કયુ જવુ નહી તાહા જાયતો
 સધુ લશકર વાહનપરથી નાહસી જાય માલ સરો લુટા
 ઈ જાય અને વાહનવાળા તથા માલ ઘણીઓ રડી રેહ

એ વીશે ખોલતાં તે ઘણી ધાસતી રાખતો હતો કે તેની ક
રબલતા તથા લાચાર અવસથાને વખત રખેને તેની મર
જીવી ઉલટું કામ થાય અને તેની આબરૂને ઘોંકો લાગે.
પણ તેની બાએડી કાંઈ જોવી તેવી સ્ત્રી હતી નહી. તે
જો ભરથારની મરજી બર લાવવાને ઠરાવ રાખ્યો. કપ
તાંન બીલકુલ અશકત થયા પછી પેહલા માલમે મીસટ
રીસ પાટનને એક દાગલ લખ્યો. તેમાં તેણે મુખતીઆ
રી લેવા માંગી. મીસટરીસ પાટન જો મનાઈ કરેતો જા
ન માલની જે ખરાબી થાય તે એ બાઈનેસર મેલવાની
ધાસતી આપી. પણ એવી ધુમધામથી મેરી પાટન બીધી
નહી. એ બાઈએ જવાબ વાળ્યો કે એનો ભરથાર સા
જો હતો તારે એ માલમનો વીસવાસ કરતો નોહતો વા
સતે તે કાહેલી હતો તે વખતતો એ ઘણીનો વીસવાસ
કરાયજ નહી. પછી મેરીએ સંધાં લશકરને પોતાની ન
જીક બોલાવયું. તેઓને સંધો હેવાલ ખોલલી રીતે જાહેર
કીધો. ઘટતી રીતે તેઓને ઉસકેર્યા કે તેઓએ પેહલા
માલમને પડતો મેલવો અને બીજો માલમ જોમ કેહે તે
મ કામ કરવું તથા સંધાં જણાંએ એ બાઈના હુકમમાં રે
હવું મીસટરીસ પાટનની હીમત, દાનાઈ અને સાલેસા
ઈથી સંધાં જણાં ખુસી થયાં. તેઓએ તેનું કહ્યું સાંભ
ળ્યું. તેના ફરમાવવા મુજબ ચાલવાને કબુલાત આપી.
મેરી ભરથારની જગાએ બેસી સંધો ગણતરી કરતી તથા
નોંધ લખતી. બપોરના તથા મધરાતનાં તુતકપર જઈ સે
તારાઓની ચાલ તપાસતી. વખતે વખત ચારટો જોતી.
એ નાજીક અને જીવાન સીને એ પરમાંજો ભારે સખ
તી ખેંચતી જોઈ સંજોને દર આવતી. કપતાંનનું કા

મ એ બાઈએ મન માનતી રીતે બન્નવયું. કસી ભુલ
 મુક કીધી નહી, તે સાથે વાહનમાં વર્ધદક શાસની જે કી
 તાબો હતી તે વાંચી જોઈ. ભરથારનાં દરદનો મું ઈલાજ
 કરવો તે વીશેનો અભયાસ કરી તે પરમાંજો કામ કીધું. રાત
 દાહડો તેની પાસે રહી તેના આરામ માટે તદખીર રાખી.
 એમ કરતાં તા ૦ ૧૩ મી નવેમ્બર ૧૮૫૬ ને દીને વા
 હનને સાન ફ્રાંસીસકો ખંદરે લઈ ગઈ. કપતાંન પાટન ફ
 રીમેસન હતો. તેની તથા તેની બાએડીની હાલત વીશે ખ
 બર થતાંજ તાંહાંના ફરીમેસનોએ તેઓને મદદ કરવાને
 ઠરાવ કીધો. પેહલી જોગવાઈએ તેઓને પાછાં નીઉપાર
 ક મોકલી આપવામાં આવયાં. એ શેહરમાં પોહતાં તા
 રે તેઓ ઘણાં તંગ હાલતમાં હતાં. કપતાંન પાટન અપ
 ગ સરખો અને બેહરો, દેવાનો, મરતતોલ થયલો. મી
 સટરી પાટન નાતવાન, જરદ એહેરેની, ગમગીન, અને
 અંદેશામંદ, પણ છાતીવાળી. તે બીચારી કીનારે ઉત
 રી ભરથારને ઉંચકાવી એક હાટેલમાં લઈ ગઈ. એ વ
 ખત તેને હમેલ હતા અને જણવાની તઈઆરી હતી.
 પણ તેવા વખતની આગમ્ય ખોસટન શેહરમાં પો
 તાનાં કુટુંબીઓને જઈ મલવાને ઈંતેજર હતી. ક
 પતાંન પાટન અતી ઘણો કાહેલી હાવાથી તેમ કર
 વાને બની શક્યું નહી. તે વધારે ચીંતાતુર રેહવા લાગી.
 તેટલાં તેનું પરાકરમ સંધે ઠેકાંજો આશકારા થયું. સઉ
 લોક તેની વખાણ કરી કદર ખાવા લાગાં. પેલાં વાહન
 માં મહડેલા માલનો વીમો ઉતારનારાઓએ એ બાઈને
 એક માનપત્ર મોકલયું. તેઓને કમું નુકસાન નહી થ
 વા દેવાને એ સ્ત્રીએ કરેલી ઉતમ કોશેશ માટે તેઓએ

ઉપકાર માનયો. તે સાથે એક હુન્નર હાલર નજર તરીકે મોકલયા. એ માનપતરનો ઘટતો જવાબ મીસ્ટરીસ પાટને આપયો અને વીમાવાલાઓનો ઉપકાર માનયો. પોતાથી બને તેમ હરેક હાલતમાં ભરથારની ખીદમત સદા કરવાને પેચ્ચાર ભરેલા શબ્દોમાં પોતાનો પક્કો વીચાર જણાવયો. વાહનના ધણીઓનેથી મીસ્ટરીસ પાટને મોહરો કાઢ્યો દીવો હતો, તેનો થોડોખી બદલો આપવાને તે લોકોની કોશેશ કીધી. એ પરમાણુ એક કુમલી વયની જુવાન સ્ત્રીની હુશીઆરી, હીમત અને મેહનતથી એવું મોહરું કામ થયું એવી સ્ત્રીઓ સદા માન પામવાની.

મા બાપને અચરત સરખી બદલ કરનારી દીકરી.

ઈ૦ સ૦ ૧૭૮૩ નાં વરસમાં અમેરીકા મધે શીઆ જાની રૂત ઘણી દુખદાયક થઈ પડી. એ સમયે નીઉયારકમાં એક ઘરડા આદમી તથા તેની બાએડીને તાહુડંથી અતી ઘણી ખીડ થઈ. તેઓની એકની એક દીકરી મજ્જુરી કરીને તેઓનું પાલન કરતી હતી. એ દીકરી એ ડોસા ડોસીને વાસતે પોતાંપર હરેક સખતી ખેંચવાને આના કાની કરતીતી નહી. પણ આ વેળા તે બીચારીનોખી ઇલાજ ઘટયો. ઘરમાં લાકડાંનું એક સોટીઈ વટીક બાકી રહ્યું નહી. પોતાની પાસ એવી કસી ચીજખી નોહતી કે તેને બદલે લાકડાં લાવી શકે. હેવી હાલતમાં કોઈખી આ બરુદાર ઇલાજથી ઘરડાંઓને આરામ આપી શકાયતો

તે કરવાને એ જીવાન સ્ત્રી તઈઆર હતી. તે મોહર
અદેશામાં હતી તેટલાં તેણે સાંભળ્યું કે એક દાંતનો વ
ધ આદમીના આગળ મળજીત દાંત વેચાતા માંગતા
તા તે એવી શરતથી કે તે વધધ પોતાને હાથે તે
ત ખેંચી કાઢેતોજ તેવા દર એક દાંતના ત્રીસ રૂપીઆ
જટલી કીમત આપે. એ વાત સાંભળી તે નેક સ્ત્રી
મનમાં આવ્યું કે “ હું જઈને મારા સંધા આગળ દાંત
કાઢાવી વેચી આઉં અને મા આપને તાહડની પીડાઈ
છોડવવા તથા સુખ આપવાને ગોડવણુ કરું ! ” એમ
ચોરી એ સખી અબલા તુરત તે વધધને તાંહાં ગઈ. પોત
ના આગળ સંધા સુંદર અને મળજીત દાંત વેચવ
ને મરજી જણાવી. તે વધધે સેજ તેને પુછ્યું કે એ પરમ
ણે સંધા દાંત ખોવાનો સખખ સું. તે સ્ત્રીએ ખરો સખ
ખ જાહેર કીધો. તે સાંભળી કોણ આદમીનું દીલ ધર
વનારના મનમાં આકરીતનો એસો ઉપજ નહીં ? પેલ
વધધની આંખોમાંથી આંશુ આવી ગયાં. તેણે એ
લી અબલાને એકબી દાંત લેવાને તા પાડ્યું. જે ગરજ
નીર્મળે તે જાઈ એવડો મોહરો ભોગ આપવાને ત
આર થઈતી તે ગરજની દબાણથી તેને થોડીબી છોડવવ
ને તે વધધે વીચાર કીધો. તેણે તે સ્ત્રીને મોહસ કર
આસરે એકસો રૂપીઆ જટલી બખરીશ આપી. તે
ઈ એ સદગુણી સ્ત્રી મા આપને મદદ કરવાને દોડી ગઈ.